

له حموت پهيامدا

اليها الولى كيمياء السعادة حكمة في مطاوقات الله معتمان العارشين معتمان من العبالال قسطاس السعقيم قيصيال العمرية

> ومرگیرانی ماموّستا عبدالکریم فتاح

نووسینی ئیمامی غهزالی

وەرگىرانى مامۇستا عبدالكرىم فتاح

7-17 - 4 18TT

چاپى يەكەم

ناوی کتیب: ئیمامی غهزالی له حهوت پهیامدا.

نووسىنى: ئىمامى غەزالى.

وهرگيرانى: مامۆستا عبدالكريم فتاح.

نه خشه سازی ناوهوه: هه ردی زیاد صالح.

تايپ: نووسەر.

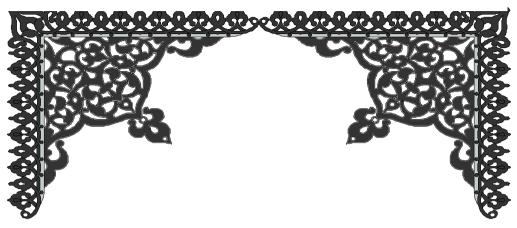
نۆرەو سائى چاپ: يەكەم ٢٠١٦ زايينى.

تيراژ: (۱۰۰۰) دانه.

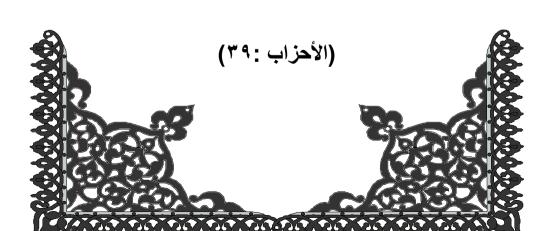
ژمارهی سپاردن: ()ی سالنی ۲۰۱۱ لهبهریو هبهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیه کانی دراوه تی.

مافی له چاپدانهوهی پارێزراوه

Nuri.haqeeqat@gmail.com

﴿ ٱلَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَتِ ٱللَّهِ وَتَخْشُونَهُ وَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَلَا يَخْشُونَ أَحَدًا إِلَّا ٱللَّهَ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَلَا يَخْشُونَ أَحَدًا إِلَّا ٱللَّهَ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبًا ﴿ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبًا ﴿ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبًا ﴿ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبًا ﴿ وَ اللَّهُ اللللللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللللْمُ اللَّهُ اللَّهُ الللللْمُ اللللللْمُ الللللْمُ الللللللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ الللللللْمُ الللللْمُ الللْمُ اللَّهُ الللللِمُ اللللْمُ اللللْمُلِمُ اللَّهُ الللْمُ اللللْمُ الللْمُ الللْمُ الللْمُ اللَّه

پێشهکی وهرگێر

ئيمامى غهزالى

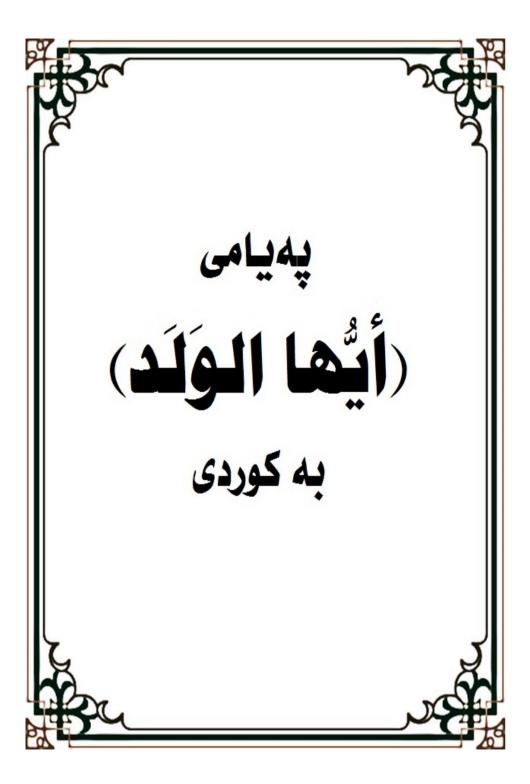
ئيمامي غهزالي(٥٠٨هـ-٥٠٥ه) فهقيه و فهيلهسوف و عاريفي سهردهمي خوّي و دونیای ئیسلام، بهناوبانگترین زانای سهدهی یینج و شهشی کوچی، پهکیک له سیکوچکه که ی قوتابخانه ی ئه شعری له دوای (باقلانی و جوهینی)، نازنازی "حجة الإسلام" ييدرابوو، له چهندين زانستدا جييهنجهي دياره لهوانه زانستي فهلسهفه و فیقه و ئوسولی فیقه و تهصوف و زانستی کهلام و زانستی مهنتق، له شاری "طوس"(مەشھەدى ئێستا) لەدايك بووەو دواتر رۆيشتووە بۆ نيساپور بۆ وهرگرتنی زانست له ئیمامی جوهبنی-که به ئیمامی حهرهمهبن بهناوبانگ بووه-زوریهی زانسته کانی له و ئیمامه مهزنه وهرگرتووه، له تهمهنی ۳۶ سالیدا روو له بهغداد دهکات وهك وانهبيرتيك له زانكوى نيزامييه دادهمهزريت له سهردهمي عهباسی و به داوای وهزیری سهلجوقی(نظام الملك)، لهو ماوهدا ناوبانگیکی گەورەي يەيدا كرد و لە ھەموو ولاتانەوە قوتابيان روويان لێكرد، ھەتا لە يەك وانهدا نزیکهی چوارسهد قوتابی دادهنیشت، زۆرینهی ئهوانهی دانیشتبوون له زانایان و خه لکی پایهبهرز بوون، دوای چهندین سال له وانهوتنهوه بریاری کهنارگیری و گۆشهنشینی دا و خوی بو عیبادهت و پهروهرده و پاککردنی دەروون و گەشىتى رۆچى يەكلاكردەوە، بە نھێىنى شارى بەغدادى بەجێھێلا و لە گهشتیکی یازده سالیدا له نیوان دیمهشق و قودس و خهلیل و مهکه و مهدینهدا كتيبه بهناوبانگهكهى خوّى بهناوى "إحياء علوم الدين" نووسى، ئهوهش وهك

پوختهیه ک له ئهزموونی روّحی خوّی، دوای ئه و ماوهیه گه پایه وه بو شاری "طوس" و به ته نیشک ماله که ی خوّیه وه هه ستا به دروستکردنی قوتابخانهیه ک بوّ فه قیهان و شویّن عیباده تیّک بوّ موریدانی.

دهربارهی رۆژی مردنه کهی ئه حمه د غهزالی برای ئیمامی غهزالی ده فه رمویّت: کاتیّك رۆژی دووشه ممه هاته به رهوه، به یانییه کهی ده ستنویّژی گرت و نویّژی کرد، پاشان فه رمووی: کفنم بر بهینن، کفنمان بر هیّنا و وه ریگرت و ماچی کرد و له سه ر چاوی داینا و فه رمووی: (گویّرایه لم بر چوونه ژووره وه بر خرمه تی مهلیك) پاشان لاقه کانی راکیشا و رووی له قیبله کرد و به رله وهی دونیا روّشن ببیّته وه کوچی دوایی کرد) یه کیّك له هاوه لانی که میّك به رله مردنه کهی داوای لی کرد ئاموّژگاریان بکات، فه رموودی: "ئیخلاص به ده ست بهیّنه"، به رده وام ئه و قسه ی دووباره ده کرده وه تا روّحی سیارد.

ئهم حهوت نامیلکهیه قسه و بیروباوه پی مروّقیّکی مهزنی وه ک ئیمامی غهزالییه، ههندی له نامیلکهکانی ئاسانن و خویّنه به ئاسانی لیّیان تیّدهگات به تاییه که نامیلکهکانی باس له تهزکیه و پهروه رشی دل و ده روون ده که ن ههندیّکی تر له نامیلکهکان که بهزوری ده رباره ی فه لسه فه و مهنتقن تیّگهیشتنیان ئاسان نییه، مه گهر خویّنه ریاشخانیّکی باشی له و دو و زانسته دا هه بیّت.

داوامه له خودا نامیلکهکانی بگیریت به فه پ و ره حمه ت و چاکه ی به رده وام بو ئیمامی مه زن و ئیمه ش له به زه یی و لوتفی خوی بیبه ش نه کات.

هۆى نووسىنى ئەم نامەيە لەلايەن ئىمامى غەزالىيەوە

بسم الله الرحمن الرحيم محمد الله الرحمن الرحيم

سوپاس و ستایش بز پهروهردگاری ههموو جیهانانه، سهرئه نجام بز لهخوداترسانه، صهلهوات و سهلام لهسهر پیغهمبهر محمد رید و ههموو نالی محمد بیت.

بزانه یه کیّك له قوتابییه پیٚشکهوتووه کانی ئیمامی غهزالی-ره همهتی خودای لی بیّت سهرقالی خویّندنهوه و بهدهستهیّنانی زانست ده بیّت تا ورده کارییه کانی زانست له خویدا کوّده کاتهوه و سیفه ته باشه کانی نه فس تیّر و ته واو ده کات.

پاشان روزژیک بیر له حالی نه فسی خوی ده کاته وه و شتیک به خهیالیدا دیت و ده لیّت: من چه ندین زانسم خوی ندووه و کروکی گه نجیتیم له فیربوون و کوکردنه وه یان به خت کردووه، ئیستا کاتی ئه وه هاتووه بزانم کام جوّر لهم زانستانه سبه ینی سوودم پی ده گهیه نیّت و له دواروزژدا ده بیّت به هوّگرم؟ هه روه ها بزانم کام لهم زانستانه سوود و قازانج ناگهیه نیّت تاکو وازی لی بهینم؟ پیغه مبه روسی فه رموویه تی: ((أللهم إنی أعون بك من علم لا ینفع -خودایه په نات پی ده گرم له زانستیت سوود و قازانجی نه بیت)). (۱) ئه و بیرکردنه وه له گه لی به رده وام ده بیّت تا نامه یه که نیمامی غه زالی ده نووسیّت و داوای فتوای له و بواره دا لیّده کات و چه ند پرسیاریّکی ده خاته به رده م و لیّی داوای فتوای له و بواره دا لیّده کات و چه ند پرسیاریّکی ده خاته به رده م و لیّی

_

جزء من حديث صحيح رواه مسلم في صحيحه.

ده پاریّته وه ناموژگاری بکات و دوعای خیری بو بکات، ده لیّ: هه رچه ند کتیّبه کانی ئیمام وه ک کتیّبی "إحیاء علوم الدین" و کتیّبه کانی تری وه لاّمی پرسیاره کانی منیان تیدا بوو، به لاّم مه به ستی من نه وه بوو ئیمام پیویستیه کهی من له چه ند لاپه په کدا بنوسیّت و له ماوه ی ته مه ندا هه لیّان بگرم و له گه لمّ بن و له ژیانمدا کاریان پی بکه م، نه گه رخود ابیه ویّت.

ئيمامي غهزالي ئهم نامهيهي له وهالامي ئهو قوتابييه دا نووسيوه، بهم جوره:

كورى شيرينم

بسم الله الرحمن الرحيم

The state of the s

کوری شیرینی خوشهویست و ئازیزم، داوامه له خودا له گویزایه لی خویدا تهمه نت دریز بکات و ریگهی خوشهویستانی خوی به تو بگریته به ر، بزانه، لاپه وه کانی ئاموژگاری له پهیامه کهی پیغهمبه ره وه (ریگی ده نوسریته وه، گهر ئاموژگاری ئه وت پیگهیشتوه ئیتر چ پیویستییه کت به ئاموژگاری منه ؟ گهر پیت نه گهیشتوه ئه و چهندین ساله ی گوزه ری کردووه چیت به ده ست هیناوه ؟

کوری شیرینم...

لهو فهرموودانهی که پینغهمبهر (روستی الموژگاری تومهته کهی پینکردووه، تهو فهرمووده که ده فهرمویت: ((نیشانهی پشتهه لاکردنی خودا له به نده یه سهرقالا کردنییه تی به شتینکه وه که کاری تهونییه، گهر که سینک ساتیک له تهمه نی سهرقالا بکات به شتینکه وه که بوی دروستنه کراوه تهوه شایسته یه به وه ی پهشیمانی و حه سره تی دریژ بکیشینت، ههر که س تهمه نی چلی به جینهین و خیری به سهر شهریدا زالا نه بوو با خوی بو تاگر تاماده بکات))(۱)، مانای تهم فه رمووده یه به سه بو ته ته نه که کاری به سه بو تاگر تاماده بکات) به تاکی تا به تاکی در نوست.

^{&#}x27; - (الجزء الأول من الحديث رواه الأئمة، مالك وأحمد والترمذي وابن ماجة، وقال النووي حديث حسن).

کوری شیرینم...

ئامۆژگاری ئاسانه، گرفت له قبوول کردنیدایه، چونکه لهبهر تام و چیژی شویننکهوتووانی ئارهزوو ئامۆژگاری تاله، نههیلیّکراوهکان لهبهر دلّیان خوشهویستن، بهتاییهت بو ئهوانهیان شاگردی ره سمی زانستن و سهرقالّن به گهوره یی نهفس و سهروه رییهکانی دونیاوه، ئهو وا داده نیّت زانستی رووت رزگاربوونی ئهوی تیّدایه و بههوی ئهو زانستهوه سهرفهرازی بهدهست ده هیّنیّت و بیّنیازه له کارکردن، ئهمه ش بیروباوه پی فهیلهسوفه کانه، سبحان الله العظیم!! ئهوهنده تینهگهیشتووه کاتیّك زانست بهدهست ده هیّنیّت و کاری پی ناکات ده بیّته بهلگهیه کی یه کلاکهره وه لهسهری نهك بهلگه له بی ئهو، وه ک پیّغه مبهر روی دفهرمویّت: ((خراپترین سزا له روژی دواییدا بی زانایه که زانسته کهی سوود و قازانجی پینهگهیاندووه))(رواه الطبرانی فی الأوسط). ده گیرنه وه جونه ید -قدس الله روحه - له دوای مردنی له خهوندا بینرا، پییوترا: باو کی قاسم ههوال چییه؟ وتی: گوزارشته کان دارمان و ئاماژه کان تیاچوون، ته نها چهند رکات نویژی یک که لکی پیکهیاندین که له تاریکی شهودا ئه نجامان ده دا.

کوری شیرینم...

له کار و کردهوهی باش خوّت بی بهش مه که، له حالی چاك و باش خالی مهبهرهوه، یه قینت ههبیّت زانستی رووت دهستی مروّق بو رزگاربوون ناگریّت.

نموونه کهی: گهر پیاویک له دهشت و سارادا ده شمشیری هندی پی بیت له گهل چه و شتی تردا، پیاوه که که سیکی ئازا و ئه هلی جه نگ بیت، له ناکاو شیریکی گهوره ی ترسناك پهلاماری دا، ده بی گومانت چی بیت؟ ئایا چه که کان -بوخویان و به بی

به کارهیّنان و وه شاندنیان له لایه ن خاوه نه که یانه وه - ده توانن شه ری ئه و شیّره له خاوه نه که یان دوور مجه نه وه ؟!

ئهوهی ئاشکرایه چهکهکان تهنها له رینگهی جولاندن و لیدانهوه دهتوانن بهرگری بکهن، ههر بهو جوّره گهر کهسیّك سهد ههزار بابهتی زانستی بخوینییّتهوه و فیری ببیّت و کاری پی نهکات، هیچ سوود وقازانجیّکی پی ناگهیهنن به کارکردن نهبیّت.

نموونهیه کی تر: ئه گهر پیاویّك تای ههبیّت و تووشی نه خوّشی زهردوویی بوو بیّت چارهسه ره کهی ته اسه کنجین و "کهشکاش"، چارهسه ری کهسه که به به کارهیّنانی ئه و دوو دهرمانه دهبیّت.

گر می دو هزار بار بیمایی تا می نخوری نباشدت شیدایی

(گەر دوو ھەزار جار مەي بيێويت تا مەي نەنۆشى مەست و شەيدا نابيت)

کوری شیرینم...

گهر سهد سال زانست بخوینیته وه و هه زار کتیب له خوت کوبکه یه وه، ته نها به کارکردن ئاماده یی به زه یی خودا ده بیت، خودا - سبحانه و تعالی - ده فه رموینت: ﴿ وَأَن لَیْسَ لِلْإِنسَانِ إِلّا مَاسَعَی الله النجم: ٣٩ - ته نها کوشان بو مروّق ده مینینته وه، هه روه ها ده فه رموینت: ﴿ فَن كَانَ يَرْجُو الْقَاءَ رَبِّهِ وَفَلْیَعُمُلُ صَلِحًا وَلایشُرِ فِی مِی الله ف الکه ف الکه ف الکه ف ده که س رجای لیقای په روه ردگاری ده کات با کاری چاکه شه نجام بدات و له عیباده تی په روه ردگاریدا

شيخى مورشيد محمد نهمين نهربيلى له كتيبى "تنوير القلوب"دا وهريگيراوهته سهر زمانى عهرهبى و دهليّت: "إنك لا تشعر بلذة الشيء إلا إذا عالجته وجربته".

کهسیّك نه کات به هاوه لا، ههروه ها ده فهرمویّت: ﴿ جَزَاءً ایما کَانُواْیَکُسِبُونَ ﴿ اللهِ الله

لهسهر ئهم فهرموودانه چی ده لیّیت؟ ((ئیسلام لهسهر پیّنج پایه بیناکراوه: شایه تیدانی: "لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله"، نویّژکردن و زه کاتدان و روّژی مانگی رهمهزان و حهجکردنی مالی خودا بو کهسیّك توانای گرتنه بهری ئهو ریّگهیهی هه بیّت))(متفق علیه).

ئیمانیش: به زمان راگهیاندن و به راستزانین به ناخو دل و کارکردن به پایه کانی ئیسلام، به لکه لهسه رکار و کرده وه کان زورترن له وه ی ئاماربکرین، هه رچه ند به نده به فه زل و به خشنده یی خودا ده گاته به هه شت، به لام دوای ئه وه ی خوی بو گوی رایه لای و به ندایه تی خودا ئاماده ده کات، چونکه ره جمه تی خودا له چاکه کارانه وه نزیکه.

گەر بوتریت مروّق به تەنها ئیمان دەگاته بەھەشت؟

دەڭيين: بەلىن، بەلام كەى دەگاتە بەھەشت؟ چەند كۆسپ و لەمپەرى مەزن دەبریت تا دەگاتە بەھەشت؟

یه که مین کوّسپ بریتییه له کوّسپی ئیمان: ئایا له لیّوه رگرتنه وهی ئیمان (سلب الإیمان) سه لامه ت دهبیّت یان نه ؟ گهر گهیشته به رهوه ده بیّت به به هه شتییه کی موفلیس.

حهسهنی به صری - ره همه تی خودای لی بیت - ده فه رموینت: (خودای موته عال له روزی دواییدا به به نده کانی ده فه رموینت: ته ی به نده کانم به ره همه تی من بچنه به همه شته وه و به ندازه ی کار و کرده و هکانتان له نیوان خوتاندا دابه شی بکه ن)

کوری شیرینم...

پینه مبه ررسی ده فه رمویت: ((دادگایی خوتان بکه ن به ر له وه ی دادگایی بکرین، کرده وه کانتان هه لبسه نگینن به ر له وه ی بوتان هه لبسه نگینن)) (۱۰).

عهلی -خودا لیّی رازی بیّت- دهفهرمویّت: (ههر کهس وابزانیّت بهبیّ کوشان دهگاته بهرهوه ئهو کهسه خوّزگهخوازه، ههر کهس وا گومان ببات به ههول و کوشش دهگاته بهرهوه ئهو کهسه کهسیّکی بیّنیازه) حهسهن-رهجمهتی خودای لیّ بیّت- دهفهرمویّت: (داوای بهههشت بهبی کردار گوناهیّکه له گوناههکان)، ههروهها دهفهرمویّت:

[ُ] ذكر الترمذي هذا الحديث موقوفا على عمر.

(نیشانهی گهیشتنه حهقیقه بریتییه له وازهیّنان له سهرنجدانی کردار نهك وازهیّنان له کردار).

کوری شیرینم..

چهند شهوت زیندوو کردهوه به دووباره کردنهوهی زانست و خویندنهوهی کتیب و خهون لهسهر خوّت حهرام کرد، نازانم پالنهری ئهو کارهت چی بوو؟ گهر نییّت گهیشتن به شتیک له دونیا و راکینشانی شتیک له دونیا و بهدهستهینانی پله و پایهی دونیایی و خوّبادان بهسهر هاودهمان و هاوشیّواندا بوو، ئهوا هاوار به حالّت، پاشان هاوار به حالّت، گهر مهرامت لهو کاره زیندووکردنهوهی شهریعهتی پینهمبهر(وَالله پالفتهکردنی ئهخلاق و تیکشکاندنی نهفسی فهرمانکهر بیّت به خراپه، ئهوا پیروزت بیّت، ئهو کهسه راستی وت که لهم دیره هوّنراوهدا دهلیّت:

سهر العيون لغير وجهك ضائع وبكاؤهن بغير فقدك باطل

(شهونخونی چاوان بی ئهوهی بو رووی تو بیت کات بهفیرودانه، گریانی چاوان بهبی گهران بهدوای تودا یووچ و ناگریانه)

_

رواه أحمد والترمذي وابن ماجة، قال الترمذي حديث حسن.

کوری شیرینم...

دەتەوى چەند بژیت تۆ دواجار ھەر دەبى بىرى، كۆت خۆشدەونت خۆشتبونت لە كۆتايىدا لىنى جیادەبىهوه، چ كارىك ئەنجام دەدەى ئەنجامى بدە بەو كارە پاداشت يان سزا وەردەگریت.

کوری شیرینم...

چیت به ده ستهیناوه له به ده ستهینانی زانستی که لام و زانستی جیاوازییه کان و زانستی پزیشکی و دیوانی هزنراوه و ئه ستیره ناسی و زانستی عهروز و نه حو و سه رف جگه له به فینرودانی ته مه ن، به پینچه وانه ی ئه وه ی بو خودای موته عال ئه نجامت داوه، من له ئینجیلدا بینیم عیسا سه لامی خودای لی بیت ده فه رموین: (له و ساته وه ی مردوو ده خریته سه رجه نازه که ی تا ئه و کاته ی داده هیل ینته ده می گور، خودا به مه زنی خوی چل پرسیاری لی ده کات، یه که مین پرسیار ده فه رموی: به نده که م، چه ندین سال دیم نی خه لکت پاك ده کرده وه و ساتیك دیمه نی منت پاك نه کرده وه ، هه رروژیک ته ماشای دلی توی ده کرد خودای موته عال ده یفه رموو: تو چی ده که ی بو غهیری من، له کاتی کدا تو به خیری من ده وره دراوی، باشه تو که ری نابیستی ؟!)

كورى شيرينم..

زانست بەبى كردار شىتىتىيە، كردارىش بەبى زانست پىكنايەت.

بزانه زانستیک ئهمرو له گوناه و یاخیبوون دوورت نهخاتهوه و ههلات نهنیت بو گویزایه لای کردنی خودا سبهینی له ئاگری دوزه خ دوورت ناخاتهوه، گهر ئهمرو کار نهکهیت و روژهکانی رابردووت باربوو نهکهیهوه، سبهینی که روژیی دواییه دهلایت:

﴿ فَأَرْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا ﴾ السجدة: ١٢- بمانگيرنهوه بن نهوه ی کار و کردهوه ی چاکه نه نجام بدهين، دهوتريّت: نهی گهمژه خو تو لهويوه هاتی!

کوری شیرینم..

پهنا ده گرین به خودا گهر له چوارپیّکان بیت، ههروه ک چوّن خودای موته عال ده فهرمویّت: ﴿ أُولَیّک کَالْاَنْعَیم بَلْ هُمْ اَضَلُ ﴾ الأعراف: ۱۷۹ – نهوانه چوارپیّن، به لّکو پهستتر و نزمتر، بوّیه له گواستنه وه ت دانیا مه به، له سوچی ماله که ته وه بوّ هه لایر ه کانی ناو ناگر.

ده گیرنه وه حهسه نی به صری ناویکی خواردنه وه ساردیان پیدا، که جامه که ی گرت به دهسته وه بوورایه وه و جامه که له دهستی به ربوویه وه، کاتیک هزشی کرده وه پییوترا: چیت بوو نه ی باوکی سه عید ؟ فه رمووی: بیرم له ناواتی نه هلی ناگر کرده وه کاتیک

ده لين به ئه هلى به هه شت: ﴿ أَنَ أَفِيضُوا عَلَيْ نَامِنَ ٱلْمَآهِ أَوْ مِمَّا رَزَفَكُمُ ٱللَّهُ ﴾ الأعراف: ٥٠- لهو ئاوه مان بق به ربده نه وه يان له و روزييه ي خودا يينيداون.

کوری شیرینم...

گهر زانستی رووت بهسبوایه بوّت و پیّویستت به کاری تر نهبوایه، نهوا بانگکردنی خودا: (ئایا هیچ داواکهریّك ههیه؟ ئایا هیچ کهسیّك ههیه داوای لیّخوٚشبوون بكات؟ ئایا هیچ کهسیّك ههیه نهدهبوو.

ده گیرنه وه دهسته یه که هاوه لان-خوایان لی رازی بیت- ناوی عه بدولای کوری عومه ریان لای پیغه مبه روسی اس کرد، ئه ویش فه رمووی: ((ئه و پیاوی کی زور باشه گهر به شه و نویش بکردبایه))(رواه البخاری ومسلم).

پێغهمبهر(وَّ به يه کێك له هاوه لانی فهرموو: ((ئهی فلان... شهوان زور مهخهوه، چونکه زور خهوتن له شهودا خاوه نه کهی له روزی دواييدا هه ژار ده کات))(رواه بن ماجة والبيهقی).

کوری شیرینم...

.

جزء من حديث قدسى رواه الشيخان في صحيحهما.

"سفیان الثوری" -ره حمه تی خودای لی بیّت - ده فه رمویّت: (بایه ك بو خودا هه یه كه له به ره به یاندا هه لده كات، زیكره كان و داوای لیخوشبوونه كان هه لده گریّت بو لای مه لیكی جه ببار)

ههروهها ده فهرمویّت: (لهسهرهتای شهوهوه بانگکهریّك لهژیّر عهرشهوه بانگ ده کات: با عابیدان ههستن، ئهوانیش ههلّدهستن و چهندی خودا بیهویّت نویّژ ده کهن، پاشان له نیوهی شهودا بانگکهریّك بانگ ده کات: با گهردنکه چان بو خودا ههستن، ئهوانیش ههلّدهستن و چهندی خودا بیهویّت تا بهره بهیان نویّژ ده کهن، کاتی بهره بهیان بانگکهریّک بانگ ده کات: با ئهوانهی داوای لیّخوشبوون ده کهن ههلبستن، ئهوانیش ههلّدهستن و داوای لیخوشبوون له خودا ده کهن، که دونیا روّشن بوویهوه بانگ ده کریّت: با بیتاگایان ههستن له خهو، ئهوانیش لهناو جیّگه کانیان له خهو ههلّدهستن وه ک مردووان چوّن له گوره کانیان دینه دهرهوه)

کوری شیرینم...

له ههندی له وهسیّته کانی لوقمانی حه کیم بو کوره کهی ده گیرنه وه که فهرموویه تی: ئهی کوری خوّم.. با که له شیر له تو ژیرتر نهبیّت، به رهبه یان بانگ لیّده دات و تو خهوتووی.

ئەو كەسەي ئەم ھۆنراوەي وتووە جوانى فەرمووە:

لقد هتفت في جنح الليل حمامة على فنن وهنا وإني لنائم كذبت وبيت الله لو كنت عاشقا

لما سبقتني بالبكاء الحمائم وأزعم أني هائم ذو صبابة لربي فلا أبكي وتبكي البهائم

(له کاتی داهاتنی شهودا کوتریک لهسهر لقی دار تا نیوهشهو بانگی ده کرد، من ههر خهوتبووم، سویند به پهروهردگاری که عبه من دروّم کرد، چونکه گهر عاشقم بوومایه کوتر به گریان پیشم نه ده که وت، وا بانگهشه ده کهم من له عیشقدا مهست و سهرگهردان بووم و گهیشتووم به خوشه ویستی راسته قینه ی پهروه ردگارم، که چی من ناگریم و ئاژه لان ده گرین)

کوری شیرینم...

پالفتهی زانست ئهوهیه بزانیت: گویزایه للی و عیباده ت چییه ؟

بزانه، گویزپایه لای و عیباده ت بریتییه له شویدنکه و تنی خاوه ن شهرع له فهرمانه کان و ریخگرییه کانیدا به قسه و به کردار، واته: ههموو نهوه ی دهیلیّیت و نه نجامی ده ده یت ههروه ها ههموو نهوه ی نایلیّیت و نه نجامی ناده ی پیّویسته له سهر شویدنکه و تنی خاوه ن شهرع بیّت، گه له روّژانی جه ژندا یان له روّژه کانی ته شریقدا به روّژو و بیت به یاخیبوو سهر ژمیّر ده کریّیت، به جل و پوشاکیّکه وه نویّژ بکه یت له خه للکیت داگیر کردبیّت، با روواله ته که شی عیباده ت کردن بیّت به گوناه بوّت ده ژمیّرریّت.

کوری شیرینم...

پیّویسته گوفتار و کردارت لهگهل شهرعدا تهبا بن، چونکه زانست و کردار بهبی شویننکهوتنی شهرع گومراییه، پیّویسته به وریّنهی سوّفییهکان و کارهساتهکانیان فریو

نهخوّی، چونکه گرتنهبهری نهم ریّگهیه به تیّکوشان و ریّگه برینهوه له حهزی نهفس و کوشتنی نارهزووه کان به شمشیری وهرزشی دهروونی دهبیت، نهك به وریّنه و قسمی پروپووچ. بزانه، زمانی بهره لا و دلّی پر بوو له بیّناگایی و نارهزوو نیشانهی بهدبهختییه، همتا نهفست به راستگویی له تیّکوشاندا نهکوژیت دلّت به نووری مهعریفه زیندوو نابیّتهوه.

بزانه کۆمهلێك لهو شتانهى پرسيارت لێكردووم دەربارەيان وهلامهكهيان به نووسين و قسه نييه، گهر بگهيه ئهو حالهته دەزانى ئهوه چييه، ئهگهر نه، زانستهكهيان ههرگيز بهدهست نايهت، چونكه پهيوهندى به چێژهوه ههيه، ههر شتێكيش چێژئامێز بوو به زمان وهسف ناكرێت.

دەڭنن پياونك كە پياوەتى ننرينەيى لەدەستدابوو بۆ ھاوەڭنكى خۆى نووسى: باسى تام و چنژى ھاوسەريكردنم بۆ بكه، چۆنه؟

ئهویش له وهلاّمدا بوّی نووسی بوو: ئهی فلاّن.. من وامزانی ته نها پیاوه تی نیّرینه ت لهده ستداوه، ئیّستا تیّگهیشتم توّ پیاوه تیت لهده ستداوه و له گهل ئه وه شدا که سیّکی گهمژه ی، چونکه ئه و تامه چیّر تامیّزه، گهر پیّی بگهیت ده یزانیت، ئه گهر نه، وه سف کردنی به قسه و نووسین نایه ته جیّ.

کوری شیرینم...

ههندی له پرسیاره کانت له و جزرانهیه، به لام ئه وانهی وه لامیان بو شیاوه له کتیبی "احیاء علوم الدین" و کتیبه کانی تردا باسمان لهباره وه کردووه، لیره دا که میکی ئاماژه یی ده ده ین و ده لین نه له له له سهر که سی سالیك چوار شت ییویست بووه:

یه که میان: باوه رینکی دروست که بیدعه ی تیدا نهبیت.

دووهم: تهوبهیه کی یه کلایی و یه کجاریی جاریّکی تر نه گهریّتهوه بو زهلیلی.

سێیهم: رازیکردنی نهیارانت(ئهوانهی مافت خواردوون) تاکو هیچ کهس مافی لهسهر تۆ نهمێنێت.

چوارهم: بهدهستهیّنانی زانستی شهریعهت به ئهندازه ی جیّبه جیّ کردنی فهرمانه کانی خودای موته عال، پاشان له زانستی دواروّژ که رزگاریبوونی لیّوه بهدهست دیّت.

ده گیرنه وه نهبوبه کری شیبلی - ره جمه تی خودای له سه ربیت - له خزمه تی چوارسه د مام رستادا بووه ، ده لیّت: چوار هه زار فه رمووده م خوینده وه ، پاشان ته نها یه ك فه رمووده م لی هه لیّ بی رامام و رزگاربوون و سه رفه رازی خرّم می هه لیّن بی پاهام و رزگاربوون و سه رفه رازی خرّم تیدا بینییه وه ، زانستی پیشینه کان و پاشینه کانی له ناودا جیّبووه ته وه ، برّیه منیش نه وه به سه به به به به و فه رمووده یه که پیخه مبه ربه هه ندی له ها وه لائی فه رمووه : ((کار بو دونیات بکه به نه ندازه ی مانه وه تی مانه وه تیایدا ، کار بو خودا بکه به نه ندازه ی پیویستیت بو لای خودا ، کار بو ناگر بکه به نه نه ندازه ی نارام گرتنت له سه رئاگر))(۱).

کوری شیرینم...

گهر ئهم فهرمووده یه تر زانی پیویستت به زانستی زوّر نابیّت، له به سهرهاتیّکی تر رابمیّنه، ئه وه شهر به به به به الله الأصم" له هاوه لاّنی "شقیق البلخی" بوو -ره جمه تی خود اله سهر هه ردووکیان بیّت - روّژیّك پرسیاری لیّ کرد و وتی: ئه وه سی ساله توّ هاوه لیّ

^{&#}x27;- (لم أجده بهذا اللفظ لكن روى البيهقى بلفظ آخر).

من ده کهی لهم ماوهیه دا چیت به ده ستهیناوه ؟ وتی: هه شت سوو دم له زانست بینیوه، ئه و هه شته شته به به من، چونکه من هیوای رزگاری و سه رفرازییان لیّوه ده کهم.

شەقىق وتى: كامانەن؟ حاتەم وتى:

سوودى يەكەم:

من ته ماشای خه لنکم کرد و بینیم بو هه ریه کینکیان خوشه ویست و مه عشوقیک بوونی هه یه که خوشیده ویت و عاشقی ده بیت، هه ندی له و خوشه ویستانه تا نه خوشی مردنه که ی له گه لیدا ده بن، هه ندینکیان تا لیواری قه بر، پاشان هه موویان ده گه رینه و و به تاق و ته نها به جینی ده هیلان و هیچ کام له وانه له گه لی ناچنه ناو گوره که وه، بویه منیش بیرم کرده و و به خوم و ت: باشترین خوشه ویستی مروق نه و شته یه که له گه لی ده چیته ناو گوره و تیایدا هوگری له گه ل پهیدا ده کات، نه وه شم ته نها له کار و کرده و می چاکه دا بینییه و می بویه کردم به خوشه ویستی خوم بو نه و هی بینته چرایه که له گوره که مدا و هوگریم له گه ل پهیدا به حینم نه هین لینت.

سوودي دووهم:

سوودی سیّیهم: من خه لکیم بینی هه ولّی کو کردنه وهی دونیایان ده دا و پاشان به توندی ده ستیان به سه ردا ده گرت، منیش تیّرامانم لهم ئایه ته کرد فر مَاعِندَکُر یَنفَدُّ وَمَاعِندَ الله بَاقِ که النحل: ٩٦ – نه وه ی لای ئیّوه یه تیاده چیّت و نه وه ی له لای خودایه ده میّنیته وه، بوّیه نه وه ی له دونیا به ده ستم هیّنابوو له پیّناوی خودادا به سه ر گه دا و هه ژاراندا دابه شم کرد بو نه وه ی له لای خودا ببیّت به توی شوویه ک بوّم.

سوودی چوارهم:

من هدندی خدانکم بینی وایان گومان دهبرد شدره و گدوره و سدربدرزیبان به زوری شویدنکه و تو و عدشره تدوه به بوید شدوانه یان کرد به پشتیوانی خویان، خدانکانیکی تر وای بوچوون شدره و گدوره بیان له زوری مالا و سامان و مندالا و ندوه داید، بوید به بدوانه و فدخریان ده کرد، که سانیکی تر هدبوون پییان وابوو شدره و گدوره بی له داگیر کردنی مالا و مولکی خدال و سته م لیکردنیان و خوین رشتنیانداید، دهسته یه کی تر باوه پیان وابوو شدره و گدوره بی له خدرج کردنی مالا و سامان و دهستبلاویی و باوه پیان وابوو شدره و گدوره بی له خدرج کردنی مالا و سامان و دهستبلاویی و زیاده پره و پیداید، منیش له م ثاید ته پیروزه تی و الحجرات: ۱۳، به پیریز ترینتان له لای خودا خو پاریز ترینتانه، بوید ته قوام هد آبرار و باوه پر و ابوه و و بوه پره و بوه و بینه ماید.

سوودى پينجهم:

من خەلكىم بىنى ھەندىكىان زەمى ھەندىكىان دەكرد و لە پشتەملە ناوى يەكترىان بە خراپ دەھىنا، بىنىم رەگ و رىشەى ئەو كارەيان بۆ حەسوودى دەگەرىتەوە لە مال و پلە و پايە و زانستدا، منىش تىرامانم لەم ئايەتە پىرۆزە كرد ﴿ نَحَنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُم مَعِيشَتَهُم مَعِيشَتَه مِنْ قَلَى دونيادا زينده گيمان لە نيوانياندا دابەش

کردووه، ئهوهم زانی بهشی مروّق له ئهزهلهوه خودا بریاری لهسهر داوه، بوّیه حهسوودیم به کهس نهبرد و رازی بووم بهو بهشهی خودا بوّ منی دانابوو.

سوودى شەشەم:

من خەلكىم بىنى ھەندىكىان دەستدرىن دىيان دەكردە سەر ھەندىكى تريان بۆ مەرام و ھۆيەك، منىش لەم ئايەتە پىرۆزە تىرامام ﴿ إِنَّ ٱلشَّيْطَنَ لَكُو عَدُو فَٱخْذُو هُ عَدُولًا ﴾ فاطر: ٢-شەيتان بۆ ئىرە دوژمنە و بىكەن بە دوژمنى خۆتان، بۆيە زانىم نابىت دوژمنايەتى ھىچ كەسىك بكرىت جگە لە شەيتان.

سوودى حەوتەم:

ههموونم بینی به سهرومری تیده کوشین و نهوپهری ههولنی خویان بو نان و زینده گی به خت ده کرد، به جوریک که ده پخستنه ناو شوبهه و حهرامهوه و نه فسی خویان زه لیل ده کرد و حورمه تی خویان که م ده کرده وه، منیش تیرامانم لهم نایه ته پیروزه و و مامِن ده کرده وه منیش تیرامانم لهم نایه ته پیروزه و و مامِن دابَر فی اللَّر فی اللَّه و به الله هموو نه وانه ی به سهر زه ویدا ها تو و چو ده که ن روزییه که یان له سهر خودایه و به ناگایه له شوینی مانه وه و ده روون و گواستنه وه یان، هه موو نه وانه له کتیبیکی روشنکه ره وه دایه، زانیم روزیم له سهر خودایه و بومی ده سته به رکدووه، بویه به عیباده تی خوداوه خه ریک بوده و ته ماعم له غهیری خودا بری.

سوودي ههشتهم:

من ههموو خه لکیم بینی ههر یه که یان شانی له سهر شتیکی دروستکراو دادابوو، هه ندیکیان له سهر مالا و مولک، هه ندیکیان له سهر پیشه و پیشه سازی، هه ندیکیان له سهر دروستکراویکی وه ک خویان، منیش لهم ئایه ته

پیرۆزه تیزامانم کرد ﴿ وَمَن یَتُوکُلُ عَلَى ٱللّهِ فَهُو حَسَبُهُ وَ إِنَّ ٱللّهَ بَلِغُ ٱمْرِهِ قَدْ جَعَلَ ٱللّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا لَانْ اللّهُ اللّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا لَانْ ﴾ الطلاق: ٣، ههر کهس پشت به خودا ببهستیت خودا بهسه بو نهو، خودا ئهمری خوی ده گهیهنیته جی، بو ههموو شتیك خودا راده یه کی داناوه، بویه پشتم به خودا بهست و ههر نهویش بهسه بو مروّق و باشترین کهسیکه پشتی پی ببهستریت.

شهقیقی به لنخی وتی: خودا راوهستاو و سهرکهوتووت بکات، من سهیری تهورات و ئینجیل و زهبوور و فورقانم کرد بینیم ئهو چوار کتیبه به دهوری ئهو ههشت سوودهدا دهسورینهوه، ههر کهس بهو ههشت سووده کار بکات کاری بهو چوار کتیبه کردووه

کوری شیرینم..

لهم دوو بهسهرهاتهوه ئهوهت زانی تو پیویستت به زورکردنی زانست نییه، ئیستا ئهوهی لهسهر سالیکی رینگهی حهق پیویسته بوت روشن دهکهمهوه:

بزانه: پیریسته بو کهسی سالیك شیخیکی مورشیدی پهروهرده کهر بوونی ههبیت، تاکو به پهروهرده ی دروستی خوی ئهخلاقی خراپ و ناباشی لی بهدهربنیت و له جیگهی ئهوه ئهخلاقی چاك و یاك دابنیت.

مانای پهروهرده له کاری جوتیار ده چیّت که درك و دال درویّنه ده کات و رووه که ناموّکان له ناموّکان له ره گوریشك هه لده که نیّت تاکو به جوانی گهشه بکات و بگاته که مال و به ری خوّی، بویه پیّویسته شیّخیّك بو که سی سالیك بوونی هه بیّت تاکو پهروه رده ی بکات و ئیرشادی بکات بو سهر ریّگه ی خودای موته عال، چونکه خودا پینه هم به ری به نام که که ی دووه تاکو بو سهر شاریّگه که ی

رینموونییان بکات، گهر پیغهمبهر(ﷺ) کوچی دوایی کردووه ئهوا له جینگهی ئهو جینشینان دانیشتوون بو ئهوهی رینموونی خهالک بکهن بو لای یهروهردگاریان.

مهرجی ئه و شیخه که به کاری ئه وه دیت جینگره وه یی پیغه مبه ری خودا (رایسی ایسی نایه ته به کاری جینشینی نایه ت، من هه ندی له نیشانه کانی به کورتی ده خه مه به رده می تو تاکو هه موو که سیک بانگه شه ی ئه وه نه کات که مورشیده، بویه ده لین :

به لائم نموونهی ئه و جوّره که سه له کبریتی سوور ده گمه نتره، هه رکه س خوّشبه خت بیّت و شیّخه که نه وی قبوول کرد، و شیّخه که نه وی قبوول کرد، ئه وا پیّویسته له ناوه وه و له ده ره وه ریّزی بگریّت.

رێزگرتن له دەرەوه: ئەوەيە كە موجادەلەى لەگەل نەكات، لە ھەموو پرس و بابەتێكدا خۆى سەرقالى بەلكەھێنانەوە نەكات لەگەلى با بشزانێت تيايدا بە ھەللەداچووە، بەرماللەكەى لەبەردەم ئەودا دانەخات، مەگەر كاتى جێبەجێ كردنى نوێژ، كاتێك لە نوێژه کهی بوویهوه بهرماله کهی ههلبٚگرێتهوه، به ئامادهبوونی ئهو نوێژی سوننهت زوٚر نهکات، ئهو کاره بکات شێخه کهی فهرمانی پێ ده کات ئهوهش بهپێی توانای خوٚی.

ریز له ناوهوه: ههر شتیک له زاهیردا لینی دهبیستی و لینی وهرده گریت له ناوهوه رهدی نه کاتهوه نه له کرداردا نه له گوفتاردا تاکو ناوهوهی به نیفاق رهنگ نه گریت، گهر ئهوهی نه توانی هاوه لی کردنی شیخه کهی واز لی ده هینیت تا ناوهوهی له گهل ده رهوه می ته با ده بیتهوه.

خوّی له دانیشتن لهگهل هاوه لنی خراپ بهدوور بگریّت تاکو ده سه لاتی شه یتانه کانی ئینس و جین له سهر سینه ی دل دوور بخاته وه له پیسی سیفه تی شه یتانی خوّی پاك بكاته وه، له هه موو باریّکدا هه ژاری به سهر ده ولّه مه ندیدا هه لببژیریّت.

ياشان بزانه تەسەوف دوو خەسلەتى ھەيە:

راوهستان (الإستقامة) و بوونی ئارامی و سوکنایی له مامه لهی خه لکیدا، ههر کهس راوهستاویی به دهستهینا و ئه خلاقی خوّی له گهل خه لکی جوان کرد و به حهلیمانه مامه لهی کردن ئه و که سه سوفییه.

راوهستاویی: ئهوهیه بهشی نهفسی خوّی به فیدا بکات بوّ رازی کردنی خودا و قوتار کردنی نهفسی له ئاگر.

ئەخلاق جوانىش لەگەلا خەلاكى: ئەوەيە خەلاكى ھەلانەنىيت بۆ مەبەستى نەفسى خۆت، بەلاكو نەفسى خۆت ھەلابنىيت بۆ مەبەستى ئەوان گەر پىچەوانە نەبىت بە شەرعى خودا.

پاشان تۆ پرسيارى بەندايەتىت ليكردووم، ئەوەش بريتىيە لە سى شت:

یهکهمیان: پاریزگاری له فهرمانهکانی شهرع.

دووهمیان: رازیبوون به قهزا و قهدهر و بهشی خودا بۆ تۆ.

سێیهمیان: وازهیّنان له رازی کردنی نهفسی خوّت لهپیّناو رازیکردنی خودای موتهعالدا.

هدروهها پرسياري تهوه كولت ليكردووم:

ئەوەش ئەوەيە بىروباوەرت بە خودا -سېحانە وتعالى - قايم بكەيت لەو شتانەى بەلنىنى داوە، واتە باوەرت وابنت ئەو شتەى بۆ تۆ براوەتەرە بەبى ھىچ چەندوچووننىك دەگاتە دەست، با ھەموو خەلكى دونياش تىبكۆشن بۆ ئەوەى ئەو شتە نەگاتە دەستى تۆ، ئەوەش كە بۆت نەنوسراوە ناگات بە دەست با ھەموو دونيا بۆ ئەو كارە كۆمەكىت بكات.

پرسیاری ئیخلاصت لی کردووم:

ئهوهش ئهوهیه ههموو کار و کردهوهکانت بو خودا بیّت، دلّت به حهمد و سهنای خهلاکی ئارامی بو نهیهت و گوی نهدهیت به زهمکردنی ئهوان.

بزانه ريا له به مەزنزانينى خەلكىيبەرە سەرھەللاەدات.

چارهسهره کهی ئهوهیه وا تهماشایان بکهیت که ئهوان لهژیر هیز و دهسه لاتی خودا رامهینراون و وه بینگیانه کان تهماشایان بکهیت له نهبوونی توانای گهیاندنی ئاسووده یی یان به دبه ختی به تق، تاکو له ریا بق کردنیان رزگارت ببیت، هه تا تق ئهوان به خاوه ن و ویست و توانا تهماشا بکهیت ریات لی دوورناکه ویتهوه.

کوری شیرینم...

پرسیاره کانی ترت ههندیّکیان له نووسینه کاغدا وه لاّم داونه ته وه کتیّبانه دا بهدوایاندا بگهریّ، کار به وه بکه که ده یزانیت تاکو ئهوهی نایزانیت بوّت ده ربکه ویّت،

کوری شیرینم...

له ئهمرو بهدواوه پرسیاری ئه و شتانه م لی مه که لیّت ئالوّز ده بیّت مه گه ر به زمانی دلا، خودای موته عال ده فه رمویّت: ﴿ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبُرُواْ حَقّی عَنْمُ اللَّهِمْ لَكَانَ خَیْراً لَهُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ وَلَا اللَّهُ وَاللَّهُ عَفُورٌ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبُرُواْ حَقّی عَنْمُ اللَّهِمْ لَكَانَ خَیْراً لَهُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ وَلِي اللَّهُ وَاللَّهُ عَفُورٌ وَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ وَاللَّهُ عَلَيْ اللَّهِ عَلَيْ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ وَاللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ وَاللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ عَلَّهُ عَلَيْ عَلَّا عَلَيْ عَلَّهُ عَلَّهُ عَلَّا عَلَيْ عَلَّهُ عَلَيْ عَلَّا عَلَيْ عَلَيْ عَلَّا عَلَّهُ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ عَالْمُ عَلَّا عَلَيْ عَلَيْ عَلَّا عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْكُولِ عَلَّا عَلَيْكُولُ عَلَّا عَلَيْكُولِ عَلَّا عَلَيْكُولُولُ

ئاموّژگارییه کهی "خضر" (علیه السلام) وه ربگره کاتیّك به موسای فه رموو: ﴿ فَلَا شَعَانِی عَن شَیْءٍ حَیِّی أُحْدِث لَک مِنه ذِکْرا ﴿ ﴾ الکهف: ۷۰، پرسیارم لی مه که له مه و شتیّك تا خوّم ده رباره ی باست بو ده که م، په له مه که تا سه رئه نجامه که ت بو ده رده که ویّت و ده یبینیت: ﴿ سَأُورِیکُم مَاکِی فَلا تَسْتَعَجِلُون ﴿ ﴾ الأنبیاء: ۳۷، ئایه ته کانی خوّمتان له داها توودا نیشان ده ده م بویه په له مه کهن، پیش کاتی خوّی پرسیارم لی مه که یه قینت هه بیت ته نها به گه ران و رویشتن ده گه یه به ره وه به پیّی نهم ئایه ته پیروزه: ﴿ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا ﴾ الروم: ۹، ئایا نه وانه به ناو زه ویدا نه گه راون تا ببینن و ورد ببنه وه و تیّرا میّنن.

کوری شیرینم...

به خوداوه بهگهر بکهوه و گهشتهکهت دهست پی بکه، له ههر قوناغ و مهنزلیّکدا شتی سهیر و سهمهره دهبینیت، روّحت ببهخشه، چونکه لوتکهی نهم کاره بهخشینی

رۆحه، وەك "ذو النون المصري" دەلنت: (گەر دەتوانى رۆح ببەخشىت وەرە، ئەگەر نە خۆت بە تورەھاتى سۆفىييەكانەوە خەرىك مەكە)

کوری شیرینم...

من به ههشت شت ئامور گاریت ده کهم، لیم وهربگره بو نهوهی زانسته کهت له روزی دواییدا نه بیت به نهیارت، به چواریان کار بکه و چواره کهی تریان واز لی بهینه.

ئەو چوارەى وازيان ئى دەھينىت:

یهکهمیان: همتا دهتوانی موجاده له لهگهن که سدا مه که له سه رهیچ بابه تیک، موجاده له ئافه تی زوری تیدایه، گوناه و خراپه که ی گهوره تره له سوود و قازانجه که ی چونکه سه رچاوه ی هه موو ئه خلاقی کی ناباش و دزیوه، وه ک ریا و حه سه د و رق و کینه و دوژمنایه تی و خوبادان و شتانی تریش.

به لنی گهر پرسین کله نیوان تو و که سینکدا یان له نیوان تو و ده سته یه کدا روویدا و مهبه ست و ویستی تو ئه وه بوو حه قی تیدا ده ربخه ی و حه ق تیانه چین نه وا باس و گفتو گو له گه لیان دروسته، به لام بو نه و ویست و مه رامه دوو نیشانه هه یه:

یه که میان: له لات جیاوازی نه بینت حمق له سهر زمانی تو ده ربکه ویت یان له سهر زمانی که سانی تر.

دووهم: باس و گفتوگوکه له تهنهایدا لات خوشتر بیّت تا له بهرچاوی خهانکی.

گویّبگره، من لیّرهدا سوودیّکت بو باس ده کهم، بزانه پرسیار کردن لهمه و گرفت و تهنگوچه لهمه کان بریتییه له خستنه رووی نه خوّشی دل له لای پزیشك، وه لامه که ش بوّی ههولیّکه بو چاککردنه و می نه خوّشییه کهی.

ههروهها بزانه نهزانان: ئهوانهن که دلیان نهخوّشه و زانایانیش: بریتین له پزیشکان بوّ دهردو نهخوّشییهکان.

زانای ناتهواو چارهسهر نازانیّت، زانای کاملیش ههموو نهخوّشییه ک چارهسهر ناکات، به لاکو تهنها ئهوانه چارهسهر ده کات که هیوای چاکبوونه و چاکسازییان لی ده کریّت، گهر نهخوّشییه کهی دریّژخایه ن بوو یان نهزوّک و بی چارهسهر بوو دانایی و لیّزانی پزیشک ئهوه یه بلیّت: ئهمه چارهسهر قبوول ناکات، بوّیه خوّت به چارهسهره وه له گهالی خهریک مه که، چونکه تهمه ن به نیروّدانه.

یاشان بزانه نهخوشی نهزانی چوار جوره:

یه کیکیان چارهسهر قبوول ده کات و ئهوانیتر وهریناگرن.

ئهوانهی چارهسهر وهرناگرن: ههر کهس پرسیار و بهرهه لستکارییه کهی له حهسوودی و بوغز و کینهوه بیت.

ههر کات تن به باشترین و رهوانترین و روشنترین وه لام وه لامی دهده یه وه دهبیته هنی زیاد بوونی بوغز و دوژمنایه تی و حه سوودی ئه و، رینگه ئه وه یه وه لامه که یه وه خدریك نه بیت، و تراوه:

كل العداوة قد ترجى إزالتها إلا عداوة من عاداك عن حسد

ئهوهش ئهو کهسهیه بو ماوهیه کی کهم خهریکی داوای زانست دهبینت و شتیکی کهم له زانست فیرده بینت، له زانسته ئهقلی و شهرعییه کان، پرسیار ده کات و پاشان به هوی گهمژهییه و پشت له زانای مهزن ده کات، ئه و زانایه ی تهمه نی له به ده ستهینانی زانسته ئهقلی و شهرعییه کاندا به خت کردووه، به لام ئهم که سه گهمژه یه نازانینت و وا ده زانی ئهوه ی له لای ئه و جینگه ی پرسیاره و نایزانیت له لای زانا مهزنه که شهر به و جوره یه و که سه قه درزانی ئه و زانایه نه زانیت پرسیاره که ی له گهمژه یه و هوریسته زانای مهزن به وه لامه که یه وه خوی خهریك نه کات.

حزء من حديث أبى داود وابن ماجة.

راستییهکان نابات دیسان نابیّت به و جوّره کهسانه شهوه خوّی خهریك بکات، پیّغهمبهران فهرمانهان پیّکراوه به پیّی پیّغهمبهران فهرمانهان پیّکراوه به پیّی رادهی ئهقلی خه لکی قسهیان لهگهل بکهین))(۱).

ئه و نه خوّشییه ش که چاره سهر وهرده گریّت نه وه به ناقل و پینگه یو و تینگه یشتو و بیّت، حه سه د و تووره بوون و شه هوه ت و خوّشه ویستی مال و پله و پایه زال نه بووبیّت به سه ریدا، که سیّك بیّت به دوای ریّگه ی راست و ره واندا عه و دال بیّت، پرسیاره کانی له حه سوودی و ملنه دان و تاقیکر دنه وه یه به رانبه ره وه نه بیّت، نه م جوّره یان چاره سه و مرده گریّت، دروسته خوّت به وه لامی پرسیاره که یه وه سه رقال بکه یت، به لکو پیویسته له سه رت وه لامی بده یه وه.

دووهم شت که دهبیت وازی لی بهینیت: خومان بهدوور بگرین لهوه ی ببین به واعیز و یادخهرهوه، چونکه ئافه ته کهی گهوره یه، مه گهر خوّت یه که مجار پنی هه ستابیت و پاشان ئاموژگاری خه لکی پی بکهیت، بیر لهوه بکهرهوه به عیسا (علیه السلام) و ترا: (ئه ی کوری مهریه م، ئاموژگاری نه فسی خوّت بکه، گهر له و ئاموژگارییه سوودت بینی ئه و جا ئاموژگاری خه لکی پی بکه، ئه گهر نه له پهروه رد گارت شهرم بکه)

گەر بەم كارە(كارى واعيز) تاقىكرايتەوە ئەوا خۆت لە دوو خەسلەت بپارىزە:

خهسلاتی یه کهم: خوّت به دوور بگره له زوّرله خوّکردن له قسه کردندا به گوزاره و ئاماژه و شت گهوره کردن و هوّنراوه، چونکه خودا ئهوانه ی خوّشناویّت له قسه کردندا زوّرله خوّیان ده کهن، زوّرله خوّکودنی که سی زوّرله خوّکه ری له سنوور ده رچوو نیشانه ی ویّرانی ناوه وه و بیّناگایی دلّیه تی.

^{&#}x27; - (قال الحافظ السخاوى: رواه الحسن التيمي من الحنابلة بسنده عن ابن عباس).

مانای یادخستنهوه: ئهوهیه که ئاگری دۆزهخ و دواروز بیری خهلکی بخاتهوه و ناتهواوی نەفسى خۆى لە خزمەتى خالقدا بەيىر بهننىتەرە، بىر لەر تەمەنە گوزەركردە بكاتەرە كه له شتى پر و پووچدا بهسهرى بردووه، ههروهها بيربكاتهوه لهوهى لهبهردهميدانه له كۆسپ و تەگەرەي ناسەلامەتى ئىمان لە كۆتاپى تەمەندا، ھەروەھا حالى خۆي لە كاتى سەرەمەرگىدا لەلايەن فريشتەي مەرگەوە بهيننيتە ييش چاو، ئايا دەتوانى وهلامی دوو فریشتهی مونکیر و نه کیر بداته وه، ئایا ده توانی گرنگی به حالی خوی بدات له قیامه ت و راگرتنه کانیدا، ئایا ده توانی بهسه لامه تی له یردی سیرات بيهريتهوه، يان بهردهبيتهوه بو قولاليهكاني دوزهخ؟ بهردهوام بيت له يادكردنهوهي ئهم شتانه له دلیدا تا وای لی دیت ئارامی لی دهبریت، ههلچوونی ئهم ئاگره و ناله و گریانی ئهم موسیبهته ینی دهوتریت "بیرخستنهوه"، ئاگادارکردنهوهی خهانکی بهم شتانه و راچله کانیان لهسهر که مته رخه می و زیاده ره وییان و رؤشنکر دنه و هی چاویان به نەنگى و ناتەواوييەكانيان گەرمى ئەم ئاگرەپە و ئەھلى مەجلىسى ھەلدەقرچىنىت، ئەو موسىبەتانەي بەردەميان ترسيان بۆ دروست دەكات تاكو بەو تەمەنەدا بگەن كە له دەستیان چوو، ئەوەش بەینی توانای خۆیان، و خەم و پەشیمانی بۆ رۆژانی رابردوو دایان بگریّتهوه، ئهو روٚژانهی له گویرایهانی خودادا بهسهریان نهبرد، ئهم رستانه لهسهر ئهم شيّوازانه پيّيان دەوتريّت "ئاموّژگارى"، وەك ئەوەي بىينىت لافاويّك ليّشاو دەھێنێت بۆ سەر مالني كەسێك، خاوەن مال و خانەوادەكەي لە خانوەكەدان، كەسێك هاوار دەكات: ئاگاتان له خۆتان بيت، ئاگاتان له خۆتان بيت، له لافاوهكه ههلبين، ئايا لهو بارهدا حهز دهکهی بهزورلهخوکردن و گوزارهی رهوانبيژی و نوکته و ئاماژه بانگ له خاوهن ماله که بکهیت؟ ههرگیز لهو بارهدا مروّق حهزی بهو جوّره زۆرلەخۆكردنانە نىيە، حالى كەسى ئامۆژگارىكەرىش ھەر بەر جۆرەپە و يېويستە خوی لئ بهدوور بگرنت.

خەسلامتى دووەم: ھەول و مەبەستت لە ئامۆژگارى بۆ ئەوە نەبىت خەلكى لە مهجلیسی تۆدا به قسهکانت کاریگهر ببن و بکهونه ناو وهجدهوه و جلهکانیان لهبهر خۆيان بدرن، بۆ ئەوەي بوترنت: مەجلىسى ئەو كەسە باشترىن مەجلىسە، چونكە ههموو ئهوانه مهیله بهلای دونیا و ریادا، ئهوانهش له بیناگاییهوه سهرههلدهدهن، بهلکو پیویسته لیّبران و سووربوونت بوّ بانگ کردنی خهلکی بیّت له دونیاوه بوّ دواروّژ و له ياخيبوونهوه بر گويرايهلي، له ههليه كردنهوه بر زوهد و دونيانهويستي، له دەستنوقاوييەوە بۆ بەخشندەيى، لە غرور و لەخۆدەرچوونەوە بۆ تەقوا و خۆيارېزى، دواروز لهبهر دلیان خوشهویست بکهیت، و دونیا لهبهرچاویان قیزهون بکهی، زانستی عیباده ت و زوهدیان فیر بکهیت، چونکه ئهوهی زاله بهسهر سروشتی خهالکیدا الادانه له مهنههجی شهرعی خودا، و كۆشان له شتيكدا كه خودا رازی ناكات و سهرقال بوون به ئەخلاق و ئاكارى خراپ و نزمەوە، بۆپە ترس بخەرە ناو دلايانەوە و ئاگاداريان بكهرهوه لهو ترسانهي له داهاتوودا رووبهروويان دهبنهوه، بهلكو سيفهته كاني ناوهوه و مامهلهی دهرهوهیان گورانیان بهسهردا بیّت، لهویّشهوه ههول و کوّشان و لیّبرانیان بوّ گویرایه لی خودا و گهرانه وه بیت له یاخیبوون، ئهمه بریتییه له ریگهی ئاموزگاری و نەصىحەت، ھەر ئامۆژگارىيەك بەم جۆرە نەبىت برىتىيە لە نەگبەتى بۆ ئەو كەسەى دەيلنت و ئەو كەسەش كە دەپبىستنت، وتراوە: ئەوە(ئەو جۆرە ئامۆژگارىيە) بريتىيە له ديو و شهيتان، خه لکي له رينگه لاده دات و تيايان دهبات، بريه پيويسته لهسهريان لنى ھەلىنن، چونكە ئەوەى ئەو ئامۆرگەرىكەرە لە ئاينەكەيان تىكىدەدات شەيتان لني دەستەوسانه، ھەر كەس دەست و دەسەلاتى ھەيە ييويستە لەسەرى لە مينبەرى موسلمانان ئەو ئامۆژگارىكەرە دابگرېت و رېگرى لى بكات لەوەي يېيەوە خەرىكە، ئه و كارهش له كارهكاني فهرمان به چاكه و رێگري كردنه له خرايه. سییهم شت که وازی لی دههینیت: تیکه لا به کاربه ده ستان و ده سه لاتداران و سولتانه کان مه به و مه یان بینه، چونکه بینین و دانیشتن له گه لیان ئافه تیکی گه وره یه، گهر جاریک تووشبوویت له مه دح و سه نایان خوت به دوور بگره، چونکه کاتیک سته مکاریک یان فاسقیک مه دح بکریت خودا تووره ده بیت، هه رکه س دوعایان بکات بو مانه وه یا ئه وه پییخوشبووه له زهوی خودادا یا خیبوون له خودا سه رهه لبدات.

چوارهم شت که وازی لی دههینت: هیچ شتیك له كاربهدهستان و دهسه لاتداران له هه دیه و به خشش و هرمه گره با بیشزانیت سه رچاوه کهی له حه لاله و هه، ته ماع له وانه دا ئابینی مروّق تیکده دات، چونکه لهو وهرگرتنی خهلات و بهخششهوه چاویوّشی لهو کاربهدهستانه و چهمانهوه بۆپان و رازپیوون به ستهمهکانیان سهرههللهددهن، ههموو ئەمانەش تىكچوونە لە ئايىندا، گەر بەخششەكانى ئەوانەت قبوول كرد و سوودت لە دونیای ئەوانە بینی كەمترین زیان ئەوەپە خۆشتدەون، ھەر كەس كەستكى خۆشبوتت يێۑخۆشە تەمەنى درێژ بێت و بمێنێتەوە، خۆشەوپستى مانەوەي ستەمكاريش ويستى مانهوهی ستهمه لهسهر بهنده کانی خودا و تیکچوونی جیهانه، چ شتیك لهمه زیانبه خشتره به نایین و سهرئه نجامی مروّق؟ زور ناگاداربه به حه زوناره زووه شهیتانییه کان و قسمي همندي خملكي بوّت، لمو جوّره قسانه: باشتره بوّت درهم و دينار له دەسەلاتداران وەربگریت و بەسەر ھەۋاران و گەداباندا دابەشى بكەيت، چونكە ئەوان ئەو يارەپە لە فيسق و ستەمدا خەرج دەكەن و خەرج كردنت بۆ ھەۋاران و خەلكانى لاواز باشتره له خەرجكردنى ئەوان، شەپتانى لەعىن سەرى زۆرنك لە خەلكى بەم وهسوهسهیه بریوه و ئافهته کهشی زور و گهورهیه و له کتیبی "إحیاء العلوم"دا باسمان كردووه و لهوي بوي بگهري.

ئەو چوار شتەش ييويستە ئە نجامى بدەين:

یهکهم: با مامه لاه ته له گهل خودادا به و جوّره بیّت گهر به نده که ت به وه مامه لاه که لاه که کل کردی لیّی رازی ببیت و سنگت به رانبه ری ته سك نه بینته وه و تووره نه بیت، ئه و شتانه ش رازی نیت به نده مه جازییه که ت مامه لاه ی توی پی بکات ئه وا رازی مه به مامه لاه ی خودای پی بکه یت، چونکه ئه و سه رداری راسته قینه ی تویه.

دووهم: چۆن بۆ خۆت پێتخۆشه مامهڵه بکرێيت بهو جۆره مامهڵهى خهڵکى بکه، چونکه ئيمانى بهندهيهك کامل نابێت تا ئهوهى بۆ خۆى پێيخشه بۆ خهڵکانى تر پێيخۆش بێت.

سییهم: گهر زانستت خوینده و پیداچوونه وه تو کرد نه وا پیویسته زانسته که ته نه و زانسته بیت دلات چاك و ساز ده کات و نه فست ته زکیه ده کات، هه روه ك نه وه و ابزانیت ته مه نت له دونیادا ته نها هه فته یه کی ماوه، به ناچاری له و ماوه یه دا سه رقالنی زانستی فیقه و جیاوازییه کان و نوسول و زانستی که لام و هاوشیوه کانی نه مانه نابیت، چونکه ده زانیت نه م زانستانه بینیازت ناکه ن، به لکو له و ماوه یه دا چاودیری دل و ده روونی خوت ده که ی و خه ریکی ناسینی سیفه ته کانی نه فست ده بیت، پشت له هه موو په یوه ستبوونه دونیاییه کان ده که ی و نه فست له نه خلاقی ناباش پاك ده که یه و خوت سه رقالنی خوشه و بستی خودا و عیباده ت کردنی ده که ی و به سیفه ته جوان و باشه کان خوت ده رازینیته و به نه گه ری مردن له هه رشه و و روژیکدا که به سه ر به نده دا تیده یه ریّ تیده یه ریّ به ونی هه یه.

کوری شیرینم...

قسه یه کی تریش له منه وه وه ربگره و بیری لی بکه ره وه تا رزگاری خوتی لیّوه به ده ست به ینیت، گهر هه والّت پیّدرا دوای هه فته یه کی تر ده سه لاتداری ولاّت (سولّتان) دیّت به سه ردانت، ده زانم له و ماوه یه دا ته نها به چاککردن و جوان کردنی ئه وانه وه خوّت سه رقال ده که یت که چاوی سولّتانی ده که ویّته سه رله جلوبه رگ و پوشاك و جهسته و مال و خانو و و راخه ری ناو مال و شتانی تریش.

ئيستا بير لهوه بكهرهوه ئاماژهم پيدا، تو كهسينكى تينگهيشتووى، تهنها قسهيهك بهسه بو مروقى ژير و دانا، پيغهمبهروسين دهفهرمويت: ((خودا تهماشاى وينه و رووالهت و كردهوهكانى ئيوه ناكات بهلكو تهماشاى دل و نييتتان دهكات))(رواه مسلم في صحيحه).

گهر زانستی حال و باری دانت گهره که برق بق کتیبی "الأحیاء" و دانراوه کانی تر و لییان ورد ببهرهوه، ئهم جوّره زانسته فهرزی عهینه و زانسته کانی تر فهرزی کیفایهن، ئهوه ش(زانستی فهرزی کیفایه) به ئهندازهی ئهوهی فهرزه کانی پی جیبه جی ده کهیت، خودا کوّمه کیت ده کات تا بهده ستی ده هینیت.

چوارهم: بۆ بەشى سالنىك دونیا له خۆت كۆبكەرەوە، وەك چۆن پیغەمبەر(الله خۆت كۆبكەرەوە، وەك چۆن پیغەمبەر الله هاوسەرەكانى ئامادەى دەكرد كه دەيزانى لاوازىيەك له دلاياندايه، و دەيفەرموو: ((خودايه رۆزى ئالى محمد ئەوەندە بىت بەشيان بكات)) بۆيە ئەو ئامادەكردنەى بۆ ھەموو ھاوسەرەكانى نەدەكرد، بەلكو تەنھا بۆ ئەوانەيان كە دەيزانى لاوازىيەك لە دلايدا بوونى ھەيە، بەلام ئەوەيان كە خاوەنى يەقىن بوو تەنھا رۆزى رۆژ و نيونىكى بۆ ئامادە دەكرد.(رواە البخارى ومسلم فى صحيحيهما)

کوری شیرینم...

من لهم بهشهدا داواکارییهکانی توّم نووسیوه، بوّیه پیّویسته کاریان پیّ بکهیت و له ناویاندا و له کاروکردهوه چاکهکانتدا به دوعای خیر یادم بکهی و بیّبهشم نهکهیت.

جۆرەكانى دوعاش كه داوات له من كردووه بۆت بنووسم له كتيبه سهحيحهكاندا وهريان بگره و ئهم دوعايهش له كاتهكانتدا بخوينه بهتايبهت له دواى نويژهكانت:

((أللهم إني أسألك من النعمة تمامها، ومن العصمة دوامها، ومن الرحمة شمولها، ومن العافية حصولها، ومن العيش أرغده ومن العمر أسعده، ومن الإحسان أتمه، ومن الأنعام أعمه، ومن الفضل أعذبه ومن اللطف أقربه، أللهم كن لنا ولا تكن علينا، أللهم اختم بالسعادة آجالنا، وحقق بالزيادة آمالنا، واقرن بالعافية غدونا وآصالنا، واجعل إلى رحمتك مصيرنا ومآلنا، واصبب سجال عفوك على ذنوبنا، ومن علينا بإصلاح عيوبنا، واجعل التقوى زادنا، وفي دينك إجتهادنا، وعليك توكلنا واعتمادنا، أللهم ثبتنا على نهج الإستقامة، وأعذنا في الدنيا من موجبات الندامة يوم القيامة، وخفف عنا ثقل الأوزار، وارزقنا عيشة الأبرار، واكفنا واصرف عنا شر الأشرار، واعتق رقابنا ورقاب آبائنا وأمهاتنا ومشايخنا من النار، برحمتك يا عزيز يا غفار يا كريم يا ستار، يا حليم يا جبار يا ألله... يا ألله... يا رحيم... يا رحيم، يا أرحم الراحمين، يا أول الأولين، ويا آخر الآخرين، ويا ذا القوة المتين، ويا راحم المساكين، ويا أرحم الراحمين، لا إله إلا أنت سبحانك إنى كنت من الظالمين.

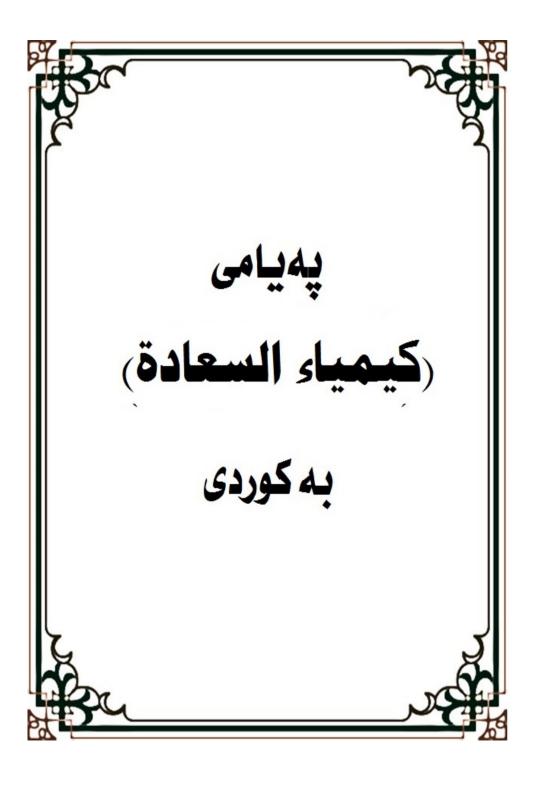
وصل الله على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين، والحمد لله رب العالمين)).

الحمد لله على فضله ونعمته

شهوى ههيني لهسهر شهمه / بهروار ١٤لهسهر ٢٠١٥/٨/١٥ له

وهرگیران و پیداچوونهوهی ئهم نامهیهی ئیمامی غهزالی تهواو بووم.

وهرگێڕ/ سلێماني

كيمياى بهختهوهري

بسم الله الرحمن الرحيم

سەرەتا

حهمد و سهنا بر نهو خودایهی قالب (جهسته)ی ههلبژارده کانی خوّی به تیکوشان بهرز و بالا کردووه و دلّی دوسته کانی خوّی به موشاههده ناسووده و بهختهوه کردووه و زمانی باوه پردارانی به یادی خوّی شیرین کردووه و خهیالا و ختوورهی عاریفانی به بیرکردنه و پاک کردوته و بهنده کانی خوّی له تیکچوون پاریزگاری لی کردووه و مهبهست و مهرامی زاهیدانی لهسهر راستره وی دامهزراو کردووه، ناخی تهقوادارانی له تاریکی حهزه کان پالفته کردووه و روّحی یهقیندارانی له تاریکی گومان و شوبهه خاوین کردوده، کار و کرده وهی چاکه خوازانی به جینه جی کردنی نویدژه کان قبوولا کردووه، خهسله تی نازادانی به پهیوه ندی جوانیان کوّمه کی کردووه.

حهمد و سهنای ئه و خودا ده که م به حه مد و سهنای که سینک ئایه تی ده سه لات و هیزی خودای بینیبیت و چه ندین به لگه ی له سه ر تاك و ته نهایی خودا موشاهه ده کردبیت و له ده رگای نهینی و چاکه کانی دابیت و به روبوومی مه عریفه ی له دره ختی شکومه ندی و به خشنده یی خودا کردبیته وه ، شوکردی ئه و خودایه ده که مه مه ر وه ک شوکری ئه و که سه ی له رووباری فه زل و چاکه ی خودا لاگولین که هه لنده گوزیت ، باوه پ ده هی نه و خودا وه که لامی خودا هیناوه ، هه روه ها باوه پی نه و که لامی خودا هیناوه ، هه روه ها باوه پی باوه پی نه و مه لب شیر راوه کانی خودا و به لین و هه په ها و تا و ها وه لین کی پاداشت و سزای نه بی اوه ی ، شایه تی ده ده م خودا تاکوته نه ایه و هیچ ها و تا و ها وه لین کی

ناونیشانی ناسینی نهفس

بزانه كيمياي ئاشكرا له خهزينهي خهلكي رهشوكيدا ههلناگيريت، بهلكو له خهزينهي مهلیکه کاندا ههلاه گیرنت، ههر به و جوره کیمیای به خته و هری ته نها له خه زننه ی خودادا -سبحانه وتعالى - بارېزگاري لي ده کرنت، له ئاسماندا جهواهيري فريشته کان و له زهويدا دلني ئەوليا عاريفەكان، ھەر كەس بەدواي ئەم جۆرە كيميادا بگەرنت بەبى رەوگەي يێغهمبهرايهتي رێگهکهي بزر کردووه، کارهکهي وهك ديناري تهزوير وايه، له نهفسي خۆيدا وا گومان دهبات دهولهمهند بیت له گهل ئهوهش له روزی دوایدا موفلیس و بی سهرمایهیه، خوداى موته عال دەفەرموينت: ﴿ فَكُشَفْنَا عَنكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ ٱلْيَوْمَ حَدِيدٌ ١٤٠ ﴾ ق: ٢٢، له ره حمه تى خودا – سبحانه وتعالى – به بهنده كانى ناردنى سهد و بيست و جوار ههزار ييّغهمبهره، ئهوان خهلّكيان فيّري كيمياي بهختهوهري دهكرد، فيّريان دهكردن چوّن دلّ بخەنە ناو كورەي تېكۆشانەوە و لە ئەخلاقى ناباش ياكى بكەنەوەو چۆن رېگەي ياكى و پالفتهبوون بگرنهبهر، خودا-سبحانهوتعالى- دەفەرمويّت: ﴿ هُوَ ٱلَّذِي بَعَثَ فِي ٱلْأُمِّيِّكُنَّ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَشَـٰلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَنِهِم وَيُرَكِّهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلْكِنَابَ وَٱلْحِكْمَةُ ﴾ الجمعة: ٢، واته له ئەخلاقى ناپەسەند و سىفەتى ئاۋەللى پاكيان دەكاتەوە و سىفەتى فرىشتەيى دەكات بە كالأي بالأبان.

مەبەستى ئەم كىميايە ئەرەيە ھەرچى لە سىفەتى ناتەراوى مرۆۋە پاكى بكاتەرە و لىنى دابرنىت و ھەرچى سىفەتى كەمالىش بىت بىكات بە بەرىدا، نھىنى ئەم كىميايە ئەرەيە كە لە دونيا بگەرىتەرە بۆ لاى خودا-سبحانە وتعالى- وەك دەفەرمويت: ﴿ وَبَّبَتُلُ إِلَيْهِ بَبْتِيلًا ﴾ المزمل: ٨.

بهشی پهکهم: ناسینی نهفس

The state of the s

باسى يەكەم

بزانه کلیلی مهعریفه ی خودا بریتییه له ناسینی نه فس، وه ک خودای موته عال ده فه رمویّت: ﴿ سَنُرِیهِمْ ءَایٰکِنَافِ اَلْاَفَاقِ وَفِیٓ اَنْفُسِمْ حَقّی یَبّیّنَ لَهُمْ اَنَهُ اَلْحُقُ ﴾ فصلت: ٥٣، پیغه مبه ر روی ده فه رمویّت: ((هه رکه س نه فسی خوّی بناسیّت پهروه ردگاری ده ناسیّت))، هیچ شتیک له نه فسی خوّت له تو نزیکتر نییه، گه رنه فسی خوّت نه ناسی بیتر چون ده توانی پهروه ردگارت بناسی؟

گهر وتت من نه فسی خوّم ده ناسم، ئه وا توّ جهسته ی روواله تی ده ناسی له ده ست و قاچ و سهر و لاشه، نازانی چی له ناوه وه ی توّدایه له جیهانی ئه مر که به هوّیه وه کاتیّك تووره ده بیت به دوای نه یاریدا ده گهریّیت، کاتیّ حه زت بو دروست ده بی به دوای هاوسه ریکردندا ده گهریّی، گهر برسیت بوو خواردن داوا ده کهی، گهر تینوت بوو ئاو داوا ده کهی، ئاژه لان له م شتانه دا به شداری توّ ده کهن، ئه وه ی پیّویسته له سه رت ئه وه یه حقیقه تی نه فسی خوّت بناسی تا کو بزانیت توّ چیت و له چ شویّنی که وه ها تووی بوّ ئه م ئیّره و بو چ مه به ست و مه رامیّك دروست کراویت و به خته وه ری توّ به چیه وه یه دروست و به خته وه ری توّ به چیه وه یه .

له ناوهوهی خوّتدا کوّمه لیّك سیفه تت کو کردوّته وه، له وانه هه ندیکیان سیفه تی ئاژه لن، و ههیانه سیفه تی فریشته ن، و (هه شیانه سیفه تی فریشته ن، و (هه شیانه سیفه تی شهیتانن) روّحت بریتیه له حه قیقه تی جه وهه ری توّ، ئه وانیتر له توّ نامون و له لات

خوازراون، ييويسته لهسهرت ئهمه بناسي و بزانيت ههر يهك لهوانه خوراك و خۆشبەختى تايبەت بە خۆي ھەيە، خۆشبەختى ئاۋەلان لە خواردن و خواردنەوە و خەو و جووتبووندایه، گهر تخ لهوانهیت ئهوا په کار وکردهوهی سبك و داوننهوه خوّت سهرقال بكه، خوشبهختى درنده له ليدان و تيكوييكشكاندني نيجيرهكانيدايه، بهختهوهری شهیتانیش له فیّل و شهر و پیلانگیریدایه، گهر لهم جوٚرانهی خهریکی کار و كردهوهي ئهمانه به، بهختهوهري فريشته له موشاههدهي جواني ئامادهبووني پهروهردگارىيهوهپه و توورهبوون و حهز رێگهپهكيان نيپه بـێ لاي فريشـته، گـهر لـه جەوھەرى فریشتەكانى ئەوا بۆ ناسىنى ئەسلى خۆت تېبكۆشە تاكو رېگەكـە بـۆ لاي خودای موته عال بدوزیته وه، و یگه به موشاهه ده ی جه لال و جه مال و نه فسی خوت له كۆتوپەندى ئارەزوو و توورەبوون رزگار بكەپت و بزانىت ئەم سىفەتانە بۆچ شىتىك لـە تۆدا دانراون، خودا بۆ ئەوەي دروست نەكردوون تۆ بېيت بە دىل و كۆپلەيان، بەلكو بۆ ئەرە دروستى كردوون بېن بە دىل و بەندىي تۆ و بۆ ئەر سەفەرە بەكاريان بهـ پنى لـە پیشتهوهیه، پهکیکیان بکهی به ولاخی سواری و پهکیکیان به چهك و شمشیر تاكو به خته وهری یے راو بکهیت، گهر گهیشتییه مهرامی خوت لهژیر ینیه کانتهوه بهرگریبان یی بکه، و بگهریرهوه بی شوینی بهختهوهری خوت، نهو شوینهش بریتیبه له ئارامگەي تاپىيەتانى خزمىەتى خوداي موتىەعال، ئارامگەي خەلكانى رەشىزكىش يله كانى به هه شته، تز ئاتاجى به ناسينى ئهم مانايانه تاكو شتيكى كهم له نه فسي خۆت بزانىت، ھەر كەس ئەم مانايانە نەزانىت ئەوا بەشەكەي لـە توپىكلدايـە، چـونكە حەق بۆ ئەو بەردەي بەسەردا دراوه.

باسى دووهم

گەر دەتەرى نەفسى خۆت بناسى ئەرا بزانە لە دور شت بىكھاتورە: بەكەمبان بریتییه لهم دله، و دووهمیان ینی دهوتریت نه فس و روّح، نه فس بریتییه له و دله ی که به چاوی ناوهوه دهبینریت و حهقیقهتی ناوهوهی تؤیه، چونکه جهسته پهکهمینه و دل لهدوای ئهوه، نهفس دواههمینه و دل په کهمینه، پینی دهوتریت دل، دل بریتی نیبه له و پارچه گۆشتینه که لهلای چهیی سینهدایه، چونکه ئاژهلان و مردووانیش ئەو يارچە گۆشتەيان ھەيە، ھەر شىتنك بە چاوى سەر دەيبينيت لەم جيھانە بينراوهيه، كه يني دهوتريت جيهاني شههاده (بينراو)، بهلام حهقيقهتي دل سهر بهم جيهانه بينراوه نييه، به لكو سهر به جيهاني يهنهانه، ئهم دلله لهم جيهانه دا غهريب و نامۆيه، ئەو يارچە گۆشتە يېكهېنىراوە و ھەموو ئەندامەكانى جەستە بريتين لە سهربازه کانی، و ئهویش بۆخــۆی مهلیکـه، ناســینی خـودا و موشاههدهی جـوانی ئامادەبوون لە خزمەتىدا برىتىيە لە سىفەتەكانى و تەكلىف لەسەرى و قسەكردن لهگهلی، ئهو دله یاداشتی بو ههیه و سزای لهسهره، بهختهوهری و بهدیهختی شوینی دەكەون، رۆحى ئاۋەلنى لە ھەموو شىتېكدا شوپننى دەكەوپت و لەگەلپەتى، ناسىنى حەقىقەتى و ناسىنى سىفەتەكانى كلىلى ناسىنى خوداپە-سبحانە وتعالى- بۆپە تنكونشانت لهسهره تاكو بيناسيت، چونكه جهوههريكي دهگمهن و بهبههايه له رهگەزى جەوھەرى فرىشتەكان، ئەسلى كانزاكەي لە خزممەتى خوداي موتەعالەرەسە، لهو شوينهوه هاتووه و بو ئهو شوينه دهگهريتهوه.

باسی سێیهم

ئه و پرسپارهت که دهانییت: حهقیقه تی دل بریتییه له چی؟ له شهریعه تدا جگه لهم ئايەتە پىرۆزە شتىنكى تر نەھاتووە: ﴿ وَيَشْتَلُونَكَ عَنِ ٱلرُّوجُ قُلِ ٱلرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي ﴾ الإسراء: ٨٥، چونكه روّح بهشيّكه له هيز و دهسه لاتي خودايي و له جيهاني ئهمره، خوداى موته عال دهفه رمويّت: ﴿ أَلَا لَهُ ٱلْخَاتُ وَٱلْأَمْنُ ﴾ الأعراف: ٥٤، مروّق لايه كى سهر به جیهانی خهلقه و لایه کهی تری سهر به جیهانی ئهمره، ههر شتیک پانتایی و بر و ئەندازە و چۆنپتى ھەبپت سەر بە جيھانى خەلقە، دل يانتايى و بر و ئەندازەي نييە، بۆپە دابەشبوون قبوول ناكات، گەر داپەشبوونى قبوول بكردباپە سەر بە جيھانى خەلق دەبوو، ئەو كات لەلاي نەزانىيەوە نەزان دەبوو، و لەلاي زاناييەوە زانا دەبوو، ھەر شتیکیش زانست و نهزانی تیدا بیت شتیکی محاله، له مانایه کی تریدا نهو سهر به جيهاني ئەمرە، چونكە جيهانى ئەمر جيهانيكە يانتابى و خەملاندنى بۆ ناكرېت، ههندي وا گومانيان بردووه روّح ديرينه، بوّيه تووشي ههله بوون، ههنديكيش دهليّن لابهلایه (عرض) و دیسان تووشی ههله بوون، چونکه لابهلا لهسهر لاقی خوّی راناوهستیت و ههمیشه شوینکهوتهی شتیکی تره، روّح ئهسلی مروّقه، و قالبی مروّق شوێنکهوتهی ئهو روٚحهیه، ئیتر چون دهبینت روٚح لابهلا بینت! ههندی دهلیّن روٚح جهستهیه و دیسان به ههالهداچوون، چونکه جهسته دابهشبوون قبوول دهکات، ئهو رۆحەي كە ناوى دالمان لېنا و شوينى ناسىنى خوداي موتەعالە نە جەستەيە و نە لاىهلا بەلكو لەرەگەزى فرىشتەكانە.

ناسینی روّح زوّر گرانه، چونکه له ئاییندا ریّگهیه نههاتووه بو ناسینی، له ئاییندا پیّویستییه به ناسینی نییه، چونکه ئایین بریتییه له تیٚکوٚشان و مهعریفه نیشانه ی هیدایه ته، وه خودا-سبحانه و تعالی- ده فه رمویّت: ﴿ وَٱلَّذِینَ جَهَدُوا فِینَا لَنَهُدِیَتُهُمُ

شُبُلُنا ﴾ العنكبوت: ٦٩، ههر كهس تا ئهوپه پى كۆشان تێنه كۆشێت دروست نييه قسه له ناسينى حهقيقه تى رۆح بكات، يه كهمين بناغهى موجاهه ده ئهوه يه سهربازه كانى دلا بناسيت، چونكه گهر كهسێك سهربازه كانى نهناسێت جيها ده كهى دروست و سهركهوتوو نابێت.

باسی چوارهم

بزانه نه فس و لاخی سواری دله، بو دل کومه لیک سه رباز بوونی ههیه، وه خودای موته عال ده فه رمویّت: و رَمَا یَعَلَمُ جُنُودَ رَبِک إِلّا هُو که المدشر: ۳۱، دل بو کاری دواروژ دروستکراوه تاکو به خته وه ری به دهست بهینیّت، به خته وه ری دلیش بریتیه له ناسینی په روه ردگاری -عز وجل - ناسینی په روه ردگاری له دروستکراوه کانی خوداوه و له جیهانی خه لقه وه به دهست ده هینریّت، سه یروسه مه ره کانی نه م جیهانه ش له ریّگه ی ههسته کانه و به دهست دین، ههسته کانیش له دله وه و قالبی ههسته کانیش و لاخی سواریی دله، پاشان ناسینی نیچیره که و ناسینی شه به که ی راوکردنه که، قالبی جهسته ی مروقیش له ریّگه ی خواردن و خواردنه و گه رمی و ساردییه وه راوه ستاو ده بیّت، نه و له ناوه و هه په به ده مهره شه کانی برسیّتی و تینویّتیدا لاوازه، هه روه ها له به رده م هه په شه کانی ناو و ناگردا له ده ره وه لوازه، جهسته رووبه رووی دوژمنیّکی زوّر ده بیّته وه.

باسى يينجهم

پیویسته دوو جوّر سهرباز بناسیت: ئهوهش سهربازی دهرهوه بریتییه له حهز و توورهبوون و شویدنه کانیان لهناو دوو دهست و دوو قاچ و دوو چاو و دوو گوی و ههموو ئهندامه کانی جهسته دایه، سهربازه کانی ناوهوهش شویدنه کهیان له ده ماغدایه، ئهوهش بریتییه له هیزی

خهیالا و بیر کردنه و و لهبه رکردن و بیر که و تنه و و وهم و نه ندیشه، بی هه ریه کیک له میزانه کاریکی تایبه تههیه، لاوازی یه کیک له وانه لاوازی مرق هه خانه ی دونیا و دوار پر و دا ده کاریک گور نه مه دو و جی و مهربازه له ناو دلاایه و نه و نه میریانه، گه رفه رمان به زمان بکات یادی خودا بکات نه وا یادی خودا ده کات، گه رفه رمان به ده ست بکات بوه شینیت ده وه شینیت، گه رفه رمان به لاقه کان بکات به رویشتن نه وا ده که و نه گه ره مه ربه و جی بیاریزیت له گه لا پیاشه که و تو بی بیاریزیت له گه لا پیاشه که و تا به یا دو روی به خته و می دو روینه به ده ست به ینیت، و بازرگانییه که ی ته و او ببیت و تی وی به خته و مری دروینه بکات، نه وانه گوی پایه کی دلن، و ما که چی فریشته کان گوی یادی دو دا ده که ن و له فه رمانه کانی ده رناچی.

بهشی دووهم: ناسینی دل و سهربازهکانی

باسی یهکهم

بزانه له نموونهیه کی بهناوبانگدا وتراوه: نهفس وهك شاریك وایه، دوو دهست و دوو قاچ و ههموو ئەندامەكان دانىشتوانى ئەو شارەن، ھێـزى حـەز والـى شارەكەيە، ھێـزى توورەيى رۆكخەرەكەپەتى، دل مەلىكى شارەكەپە و ئەقلىش وەزىرەكەپەتى، مەلىك ههموویان بهریّوه دهبات تاکو مهملهکهتهکهی و کاروبارهکانی جیکیر و ئارام بن، چونکه والی کهسیکی دروزن و زیاده ره و داگیرکاره، تووره بوونیش دزیو و شهره نگیز و تێکدهره، گهر مهليك واز لهو دوانه بهێنێ بهوهي که لهسهريني شارهکه تيادهچێت و ويران دەبيت، بۆيە بيويسته مەلىك مەشـۆرەت بـه وەزىرەكـەي بكـات و والى(حـەز) ریکخهری شاره که (تووره یی) بهینینته ژیر دهسه لاتی وه زیره کهوه، گهر مهلیك ئهو کارهی نه نجامدا کار و باری مهمله کهت نارامی و جینگیری رووی لی ده کات و شاره که ئاوەدانى بەخۆوە دەبىنىپت، ھەر بەو جۆرە دل مەشوورەت بە ئەقل دەكات و ئارەزوو و توورهبوون دههیننیته ژیر دهسهلاتی ئهوهوه تاکو حالا و باری نهفس جیگیر ببیت و ئارامي بهخۆوه بېينېت و بگاته هۆي بەختەوەرى لە مەعرىفەي گەيشتن بە خودا، گەر ئەقل بخاتە ژېر دەسلەلاتى توورەبوون و حەزەوە خىزى تيادەبات و دلايش لىە رۆژى دواييدا رووبهرووي بهدبهختي دهبيتهوه.

باسی دووهم

بزانه حهز و توورهبوون خزمه تکاری نه فسن و هیزی راکیشانیان زوره، کاروباری خواردن و خواردنهوه و هاوسهري كردن بۆ ههلنگرتنى ههستهكان دهگيرنهوه، پاشان نه فسی خزمه تکاری هه سته کان توری ژیری و جاسوسیه تی که دروستکراوه کانی خودای خاوەن دەسەلاتى يى دەبىنىت، ياشان ھەستەكان خزمەتكارى ۋىرىن، ئەوەش دلا كە بریتییه له چرا و مومینك و به نووره كهی ده گاته خزمهتی خودای موته عال، چونكه بهههشت که بهشی سك و دامينه له يال ئهو بهههشته دا کهم و نزمه، ياشان ژيري خزمه تکاری دله، دلیش بز ئهوه دروستکراوه تهماشای نووری سیفه ته کانی خودای موته عال بكات، ههر كهس لهم مهيدانه بكوشيّت ئهو كهسه بهندهيه كي راسته قينهيه له تازه لاواني ديواني خوداي موته عال، وهك خودا - سبحانه وتعالى - دهفه رمويّت: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ ٱلِّجِنَّ وَٱلْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ اللَّهِ ﴾ الذاريات: ٥٦، ماناكهي ئيمه دلمان دروست کرد و مولک و سهربازمان خسته خزمهتی، نهفسمان کرد به ولاخی سواری بوّی تاکو بهو هۆكاره له جيهاني خۆل و خاكهوه بۆ بالاترين يله و يايه بهرز ببيتهوه، گهر بيهويّت حهقى ئهو نيعمهته بدات وهك سولتانيّك لهسهر مهمله كهته كهى دادهنيشيّت، "خزمهتی خودای موته عال" ده کات به مهرام و رووگهی خوّی، "دواروّژ" ده کات به نیشتمان و شویّنی جیٚگیربوونی ههتاههتایی خوّی، "نهفس" دهکات به ولاّخی سواری سهفهرهکهی، "دونیا" قوّناغهکانی سهفهرهو "دوو دهست و دوو لاق" خزمهتکارهکانی و "ئەقلن وەزىرەكەي و "حەز" كارەكەرەكەي و "توورەبوون" رێكخەرى كارەكانى و "ههسته کان" هه والکه په نه ره کانی، هه رپه کیک له مانه به جیهانیک له جیهانه کان تايبهت كراوه كه حال و بارى ئهو جيهانهي بن كۆدەكاتهوه، "هيزي خهيال" له يينشهوهي دهماغ وهك ئهو سهركرده وايه كه ههواللي ههواللهرهكاني دهگاته دهست و

کۆیان دهکاتهوه، "هیزی تومارکردن" له ناوهندی دهماغدایه وه خاوهن نهخشه وایه توماره کانی دهستی سهرکرده وهرده گریّت و توماریان دهکات تا ئهو کاته ی بو ژیری دهیانخاته روو، کاتیّك ئهو ههوالآنه گهیشتنه دهستی وهزیر حال و بار و کارهکانی مهمله کهت له رووی ئهو ههوالهنهوه دهبینیّت.

گهر یه کیّك لهوانه ت بینی لیّت یاخی بوو وهك هیّزی ئارهزوو و توور هبوون، ئهوا تیّكوشانت لهسه ره و مهبهستت ئهوه نهبیّت ئهو دوانه بكوژیت، چونكه جیّگیربوون و دامهزراوی مهمله که ت به و دوانه وهیه، گهر ئهو کاره ت ئه نجام دا ئه وا تی که سیّکی به خته وه ری، و مافی نیعمه ته که ت داوه، و پوشاکی مهلیکیت له کاتی خوّیدا بو واجب بووه، ئه گهر نه گهر نه گهر نه گهر نه گهر نه گهر نه تو که سیّکی به دبه ختی و سزا و ئازاردانت بو واجب بووه.

باسی سێیهم

تهواوی بهختهوهری لهسهر سی شت بیناکراوه: "هیزی حهز و هیزی توورهبوون و هیزی زانست"، پیویسته کار وباری شهم سیانه له ناوهنددا بیت (واته: لهو سیانه دا میانه گیری بوونی ههبیت)، بی شدوه هیزی حهز زیاد نه کات و سهربکیشیت بی روخسهت و لهویوه تیابچیت، یان هیزی توورهبوون زیاد بکات وسهربکیشیت بی نه فامی و تیابچیت، گهر شهو دوو هیزه باری میانه گیرییان گرت به شاماژهی هیزی داد (العدل) ریگهی هیدایهت ده دوزیتهوه، ههر به و جوزه هیزی توورهبوون گهر زیاد بکات لیدان و کوشتن لای شاسان ده بیت، گهر کهمیش بکات غیرهت و جوامیری له دین و دونیادا نامینیت، گهر میانه گیر بیت شارامگرتن و شازایه تی بو دروست ده بیت، کاتیک "حهز" زیاد ده کات ده بیته فیسق و فجور (لادان وبهدره فتاری) و کاتیکیش کهم بکات ده بیته دهسته و سارد و سری، گهر بیته باری میانه گیری عیففه ت (پاکیتی له زمان و رهوشت و دامین و سکدا) و قهناعه ت و هاوشیوه کانیان

سهرهه لده ده ن، {هه ربه و جوّره کاتیک زیاده ره وی له زانستدا ده کریّت فیّل و مه کر و پیلان سهرهه لده ده ن، و کاتیک که مره وی تیدا ده کریّت گه مره یی و نه زانی سهرهه لده ده ن و کاتیکیش دیته باری میانه گیرییه وه حیکمه ت سهرهه لده دات .

باسی چوارهم

بزانه برّ دلا له گهلا سه ربازه کانی حالا و سیفه تگه لیّك بوونیان ههیه که به هه ندیّکیان ده وتریّت ئه خلاقی به سه ند، به ئه خلاقی په سه ند، به ئه خلاقی په سه ند، به ئه خلاقی په سه ند ده گاته پلهی به خته وه ری، ئه خلاقی ناپه سه ندیش تیاچوون و روو کردنه به به دبه ختییه، هه موو ئه مانه ش چوار جرّن: "ئه خلاقی شهیتان، و ئه خلاقی ئاژه لاّن و ئه خلاقی درنده و ئه خلاقی فریشته"، کاره ناپه سه نده کان له خواردن و خواردنه وه و جووت بوون بریتین له ئه خلاقی ئاژه لاّن، کاری تووره بوون له لیّدان و کوشتن و نه یاری ئه خلاقی درنده یه هه و به و جوره کار و کرده وه ی فیّل و پیلان و غه ش و هاوشیّوه کانیان ئه خلاقی شه یتانه، هه ر به و جوره کاره کانی ئه قل که بریتین له به زه یی و زانست و خیّر بریتین له ئه خلاقی فریشته.

باسى يٽنجهم

بزانه له پیکهاتهی نهفسی مروقدا چوار شت بوونیان ههیه: سیفهتی سهگ و بهراز و شهیتان و فریشته، سهگ له سیفهتیدا ناپهسهنده، به لام له خهلق و شیوهیدا ناپهسهند نییه، ههر به و جوره شهیتان و فریشته ناپهسهندی و پهسهندی له سیفهتیاندایه، نه ک له وینه و دروستکردنیاندا، ههر به و جوره به راز له سیفهتیدا ناپهسهنده، نه ک له خهلق و شیوهیدا.

فهرمان به مروّق کراوه تاریکایی نهزانی به نووری ئهقل برهویّنیّتهوه ئهوهش وهك خولادان له فیتنه، وهك پینهمبهر روسیّنی دهفهرمویّت: ((ههر یه کیّك له ئیّه

شهیتانیّکی ههیه، منیش شهیتانیّکم ههیه، خودا یارمهتیدام لهسه ر شهیتانه که م تا ده ستی بهسه ریدا گرت))، هه ر به و جوّره حه ز و توو په بوون، پیویسته له ژیّر ده ستی ئه قلاا بن، هیچ کاریّك نه که ن به فه رمانی شه و نه بیّت، گه ر شه و کاره ی شه نجامدا شه خلاقی جوانی بو راست ده بیّته وه، شه وانه ش سیفه تی فریشته ن و تووی به خته وه رین، گه ر به پیچه وانه ی شه وه کاری کرد و شهقل خزمه تی حه ز و توو په وبوونی کرد شه خلاقی ناشیرین سه رهه لاه دات، شه وه شهیتانه کانه و تووی به دبه ختییه، له خه و ندا واده بینیت به پیوه وه ستاوه و ناوقه دی به ستراوه ته و فرمه تی سه گ و به راز ده کات، نه و ده و ناوقه دی به ستراوه ته و هران ده بات و له لای بینباوه پان به ندیان ده کات، ده بی حالت چون بیت له روّژی دواییدا گه ر مه لیکت به ند کردبیّت، به ندکردنی مه لیك بریتی له به راز و سه گ.

باسی شهشهم

بزانه مروّق نهمروّ له شیّوهی بنیادهمدایه و سبهینی بو مروّق پهرده لهسهر ماناکان لادهدریّت، نهو کهسهی توورهبوون زالبووه بهسهریدا له شیّوهی سهگدا راست دهبیّتهوه، نهو کهسهش حهز بهسهریدا زال بووه له شیّوهی بهرازدا راست دهبیّتهوه، چونکه ویّنه و شیّوهکان شویّنی ماناکان ده کهون، کهسی خهوتوو له خهونه کهیدا نهوه دهبینیّت که ناوهوهی لهسهریهتی، نهوهم زانی که مرق له ناوهوهی چوار جوّره، بوّیه پیّویسته چاودیّری جووله و وهستانی خوّی بکات و بزانیّت نهو کام لهو چوارهیه، دل سیفهتهکان بهدهست دههیّنیّت و تا روّژی دوایی لهگهلیّان دهمیّنیّتهوه، گهر شتیک له شته باشهکان بینییّتهوه نهوه بریتییه له توّوی بهختهوهری، گهر شتیّکی تر جگه لهوه لهگهلا دلاً بینییّتهوه بریتییه له توّوی بهختهوهری، مروّق به ههمیشهیی له جووله و وهستان

باسى حەوتەم

بزانه حهز و توورهبوون که له ئاژه لاندان له مروقیشدا دانراون، به لام سهرباری ئه و دوانه شتیکی تر وه ک ریز و که مال به مروق به خشراوه (واته دل)، به وه ش مه عریفه ی خودا و تیگهیشت له نهینی دروستکراوه کانی بو پهیدا ده بیت، هه ر به وه ش نه نه خوی له دهستی حه ز و تووره بوون قوتار ده کات و سیفه تی فریشته یی به ده ست ده هینیت، بویه مروق ده توانیت درنده و ئاژه لان رامبهینیت و ژیرباریان بکات، وه ک خودای موته عال ده فه دم مویت: ﴿ وَسَخَرَلَكُم مَّا فِ السَّمَوَتِ وَمَا فِ الدَّرْضِ جَمِعًا مِنَه که الجاثیة: ۱۳

بهشی سییهم: نهینییهکانی دل

The state of the s

باسى يەكەم

بزانه دل دوو دهروازهی ههیه بو بهدهستهینانی زانست: یه کینکیان خهونبینیه به مهریتریان زانستی ناگاهییه(زانست لهریکهی ههسته کانهوه)، نهوهش دهرگایه کی ناشکرایه به رووی دهرهوه دا، کاتیک ده خهویت دهرگای ههسته کان داده خات و دهرگای ناوهوه به بهروودا ده کریتهوه، په نهان و نهینییه کانی جیهانی مهله کوت و "اللوح المحفوظ"ی بو والا دهبن که له شیوهی تیشکیکیه، لهوانه یه بهرده لهسه رلادانی پیویستی به شتیک له خهوپه رژینی هه بیت، نهوه ش که زانستی ناشکرایه خه لکی وا گومان ده به نیداربوونه وه ی پیوه و بیداربوونه وه و بیداربیدا شتیک له جیهانی په نهان نابین یت، نهوه ی له نینوان خهو و بیداریدا ده بینریت، نهوه که درین نیوان خهو و بیداریدا ده بینریت، نهوه که درینریت، نهوه که درینریت.

باسی دووهم

پیویسته له دووتویی عهوه دا بزانیت که دل وه ک عاوینه وایه و "اللوح المحفوظ"یش دیسان وه ک عاوینه وایه، چونکه وینه وینهی ههموو بوونی تیدایه، گهر عاوینهیه بهرانبه کاوینهیه کی تر دابنیت وینه کانی ههریه کهیان ده چیته سهر عهویتریان، ههر به و جوّره وینه کانی سهر "اللوح المحفوظ" له سهر دل دهرده کهون گهر له حهزی دونیا خالی بووبیته وه، گهر سهرقالی دونیا بوو جیهانی مهله کوتی لی شاراوه ده بیت، گهر له باری

خەوتندا لە پەيوەستبوونى ھەستەكان خالى بووبىتەوە جەواھىرەكانى جىھانى مەلەكوت دەبىنىت، ھەندى لە وينەكانى"اللوح المحقوظ"ى لەسەر دەردەكەون، گەر دەروازەى ھەستەكان دابخات خەيالا بەدوايدا دىن، بۆيە ئەوەى دەبىينىت لەۋىر پۆشەرى تويىكلدايە و وەك حەقىدى روون و ئاشكرا پەردەى لەسەر لانەدراوە، گەر دلا بمرىت بە مردنى خاوەنەكەى ئەوكات خەيالا و ھەستەكان كۆتاييان پى دىن، لەو كاتەدا بەبى ئەندىشە و خەيالا شتەكان دەبىينىت: ﴿ فَكَمُنْفَنَاعَنَى غِطَاءَكَ فَبْصَرُكَ ٱلْمِنْ حَدِيدٌ ﴿ الله عَدَالِهُ الله عَدَالَا الله عَلَا الله عَلَا الله عَلَا الله عَلَا الله عَلَى خَطَاءَكَ فَبْصَرُكَ ٱلْمِنْ حَدِيدٌ ﴿ الله عَلَى الله عَلى الله عَلى الله عَلى الله عَلى الله عَلى الله الله عَلى الله الله عَلى الله

باسى سٽيهم

بزانه ههموو که سیّك ختـوورهی راسـترهوی و روّشـنکردنهوهی حـهق لـه شیّوهی ئیلهامـدا دهچـیّته نـاو دلیّـهوه، ئـهوهش لـه ریّگـهی ههسـتهکانهوه ناچـیّته نـاو دلیّهوه بـهلکو لـه ریّگهیهکـهوه کـه نازانیّـت لـه کویّـوه هـاتووه، چـونکه دل لـه جیهانی مهلـهکوت و ههستهکانیش بو ئهم جیهانه دروستکراون(جیهانی مولك)، بویه ههستهکان دهبن به پـهرده بو بینینی ئهو جیهانه (جیهانی مهلهکوت) گهر له سهرقالیّیهکانی خوّی رزگار نهکات

باسی چوارهم

وا گومان مهبه نهم "لهتیفه"یه تهنها به خهو و مردن ده کریتهوه، به لکو به بیداریش ده کریتهوه، به لکو به بیداریش ده کریتهوه بو کهسانیک جیهاد و وهرزشیان پالفته کردبیت، و له دهستی حهز و توورهبوون و نه خلاقی ناشیرین و کار و کردهوهی ناپهسهند رزگاریان بووبیت.

گهر له شویننیکی تهنها دابنیشی و ههسته کانی له کار بخات و چاوی ناوهوه و گویی ناوهوه و گویی ناوهوه و دانی به رانبه و جیهانی مه له کوت دابنی و به به رده وامی به دل و به بی به کارهینانی زمان بلی: "الله، الله، الله، الله" تا ده گاته ئاستیک هیچ ئاگاهی له خوی و ئه م

جيهانه (جيهاني مولك) نهمينينت و هيچ شتيك نهبينيت تمنها "الله" نهبينت، لمو بارهدا ئه و وزهیه ده کریته و و ئه وهی له خهوندا دهیبینیت له ئاگاهیشدا دهیبینیت، روّحی فریشته کان و ییغه مبدران و وینه ی جوان و شکوداری بو دهرده کهویت و پهرده لهسهر مەلەكوتى ئاسمان و زەوى بۆى لادەدرىت، شتگەلىك دەبىنى كە ناكرىت باس و خواسى لهسهر بکهی و به زمان وهسفیان بکهی، وهك پیغهمبهر رسی دهفهرمویت: ((زهویم بو پێچرايهوه، خۆرههلات و خۆرئاواييم بيني))، خودا -عز وجل- دەفهرموێت: ﴿ وَكَذَلِكَ نُرِيّ إِبْرَهِيمَ مَلَكُوتَ ٱلسَّمَاوَتِ وَٱلْأَرْضِ وَلِيكُونَ مِنَ ٱلْمُوقِنِينَ اللَّهِ ۗ ﴾ الأنعام: ٧٥، چونكه ههر ههموو زانستي پينغهمبهران-ع- لهو ريگهيهوه بووه نهك له ريگهي ههسته كانهوه، وهك خودا -سبحانه وتعالى- دەفەرموينت:﴿ وَٱذْكُرِ ٱشْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿ ﴾ المزمل: ٨، ماناکهی: واته دابران له ههموو شتیک و یاککردرنهوهی دل له ههرچی شته، یاشان به ههموو بوونتهوه خورادهست کردن و گهرانهوه بو لای خودا-سبحانه وتعالی- ئهمهش بریتییه له زگهی سوّفییه کان لهم سهرده مه دا (سهرده می ئیمامی غهزالی)، ریّگهی فيركردن بريتييه له ريْگهى زانايان، ئهم پله مهزنه له ريْگهى پيغهمبهران ههلْگوزراوه و يوخته كراوه، ههر بهو جۆره زانستى دۆستانى خودا، چونكه ههلدراوه ته ناو دلايانهوه بهبي هو كار (ناوهند) له خوداى موته عالموه بو دانى ئموان، وهك خودا - سبحانه وتعالى -دەفەرموينت: ﴿ وَاللَّيْنَةُ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَعَلَّمْنَهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ١٠٠ ﴾ الكهف: ٦٠، ئهم ريْكهيه تەنھا بە ئەزموون لنى حالنى دەبيت، گەر بە چنژ بەدەست نەپەت بە فىربوون بەدەست نایهت، ئهوهی واجبه ئهوهیه بهراستی بزانیت تاکو له تیشکی بهختهوهری ئهوان و نهینییه کانی دل مهحروم نهبیت، ههر کهس نهبینیت به راستیش نازانیت، و ه خودای موته عال ده فه رمويد: ﴿ بَلْ كُذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ ء وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأُوبِيلُهُ ﴾ يونس: ٣٩، ههروهها دهفه رموينت: ﴿ وَإِذْ لَمْ يَهْ تَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَلَآ اإِفْكُ قَدِيمٌ ١٣٠ ﴾ الأحقاف: ١١.

باسى پێنجهم

وا مهزانه ئهمه تابيهته به ينغهميهران و ئهولياكاني خودا، چونكه جهوههري مرؤق له بنەرەتى دروستبوونىدا بۆ ئەوە دانراوە، وەك چۆن شووشە دانراوە بۆ ئەوەي ئاوپنەي لىخ دروست بکریّت و لیّیهوه جیهان ببینیت، مهگهر ئهو ئاویّنانهی که ژهنگیان گرتووه و یپویستیان به یاککردنهوه ههیه، یان یپویستیان به سیی کردنهوه و دارشتنهوهی تر ههیه، چونکه به ژهنگوژار تیاچوون، ههر بهو جۆره ههر دلێك که ئارهزوو و گوناه و ياخيبوون زالن بهسهريدا ناگاته ئهو يلهيه، گهر ئهو دۆخه خرايه زال نهينت بهسهريدا ئەوا لەسەر فيترەت دەمىنىنتەوە، وەك يىغەمبەر (ﷺ دەفەرمونىت: ((ھەموو كۆرپەيەك لەسەر فيترەتى ئىسلام لەدايك دەبيّت))، خوداى موتەعالىش دەفەرمويّت: ﴿ وَأَشَّهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمٌّ قَالُوا بَلَىٰ ﴾ الأعراف: ١٧٢، ههر بهو جوّره ههموو مروٚڤێك به فيترهتى خوٚى پهروهردگارى بهراست دهزانێت، وهك خودا-سبحانه وتعالى-دەفەرمونىت: ﴿ فِطْرَتَ ٱللَّهِ ٱلَّتِي فَطَرَ ٱلنَّاسَ عَلَيْهَا ﴾ الروم: ٣٠، پيغهمبهران و ئهولياكان مروَّقْن، خودا-سبحانه وتعالى- دەفەرموێت: ﴿ قُلِّ إِنَّمَاۤ أَنَّا بَشَرٌّ مِّثْلُكُمْ ﴾ فصلت: ٦، ههر کهس بچننی دهدورنتهوه، ههر کهس ههنگاو ههلنگرنت دهگاته بهرهوه، ههر کهس داوا بکات و بوّی بگهریّت دهیبینیّتهوه، داوا و گهرانیش به تیٚکوٚشان دهبیّت، له گهل گهران به دوای شیخیکی عاریفی گهیشتوو به خودا که بهم ریگهیه دا رؤیشت بیّت، ههر کهس ئهم دوو شتهی بهدهستهیّنا خودا به حوکمیّکی ئهزهلی سهرکهوتن و بهختهوهري بۆ ئەو ويستووه تا دەگاتە ئەو يله بالآيه.

بهشی چوارهم: چێڗٛ و به ختهومری مروٚڎٛ له مهعریفهی خودادایه -سبحانه وتعالی-

- Company Color

باسى يەكەم

بزانه بهختهوهری ههر شتیک و چیژ و ناسووده یی ههر شتیک بهپینی سروشتی شهو شتهیه، سروشتی ههر شتیک بریتییه لهوهی بوّی دروستکراوه، چیژی چاو له ویّنه و دیمه نی جواندایه، چیژی گوی له ناوازی خوّشدایه، ههر بهو جوّره ههموو نهندامهکانی تری جهسته پهیوهستن بهو سیفهتهوه بوّی دروستکراون، چیژی دلیش تایبهت کراوه به ناسینی خودا – سبحانه وتعالی – چونکه بوّ نهو کاره دروستکراوه، ههر شتیک که مروّق نایزانیت کاتیک دهیزانیت پیّی دلخوّش دهبیّت، وه کی یاری شهتره نج کاتیک فیری دهبیّت نایزانیت کاتیک دهبیّت، گهر نههی لیّبکریّت بو نهوهی لیّی دووربکهویّتهوه وازی لی ناهیّنی و لهسهری نارام ناگریّت، ههر بهو جوّره کاتیک ده کهویّته ناو مهعریفهی خوداوه – سبحانه و تعالی – پیّی دلخوّش دهبیّت و لهسهر موشاههدا نارام ناگریّت، چونکه خوداوه – سبحانه و تعالی – پیّی دلخوّش دهبیّت و لهسهر موشاههدا نارام ناگریّت، چونکه چیژی دل بریتییه له مهعریفه، ههتا مهعریفه کهی گهوره تر و زوّرتر بیّت چییژه کهی زوّرتر و گهوره تر دهبیّت، بوّیه مروّق کاتیّک وهزیریّک دهناسیّت دلخوّش دهبیّت، گهر مهلیک بناسیّت دلخوّش دهبیّت، کهر هملیک بناسیّت دلخوّشبوونه کهی گهوره تره.

هیچ بوونیّك له بوونی خودای موته عال مهزنتر و شكوّمه ندتر نییه، چونکه ریّزی هه موو دروستگراویّك به بوونی خودای موته عاله وه یه و له ویّوه سه رچاوه ی وه رگرتووه، هه رچی نهیّنییه کانی جیهانه ئاسه واری دروستگردنی خودان - سبحانه و تعالی - برّیه هیچ مه عریفه یه کودا به رز و شکوّمه ند نییه، و هیچ چیژیّکیش

له چیژی مهعریفهی خودا مهزنتر نییه، هیچ دیهنیک مهزنتر و شکومهندتر نییه له دیمه نی خودای موته عال، ههرچی چیژی حهزه کانی دونیایه به نه فسه وه پهیوهستن و به مردن کوتاییان پی دیت، چیژی ناسینی پهروهردگاری به دله وه پهیوهسته و به مردن کوتایی پی نایهت، چونکه دل به مردن تیاناچیت، به لاکو چیژه کهی زورتر و تیشکه کهی گهوره تر، چونکه له تاریکییه وه هاتووه بو رووناکی.

باسى دووهم

بزانه نه فسی مروّق پوخته یه که له هه موو جیهان، هه موو وینه یه که جیهاندا کاریگه رییه کی تایبه تی له سه رمروّق هه یه، ئیسکه کانی مروّق(په یکه ری ئیسکی) و ه که چیاکان وان و گوشته که ی خاکه و مووه کانی رووه که کان و سه ری ئاسمان و هه سته کانی ئه ستیره و هه ساره کان، دریژه ی ئه مه زوّر ده خایه نیت، هه ر به و جوره له ناوه و ی مروّقدا پوخته ی دروستکردنی جیهانی تیدایه، هیزی ناو گه ده ی و ه که پیشتلینه روایه و ئه وه ی له جگه ردایه و ه ک نانه وا و ئه وه ی له ریخو له کاندا وه ک جلشور وایه، ئه و هیزه شیری مروّق سپی ده کات و خوین سوور ده کات و ه ک خومچی وایه، باسی ئه مه شیری مروّق سپی ده کات و خوین سوور ده کات و ه کومچی وایه، باسی ئه مه شیری مروّق سپی ده کات و خوین سوور ده کات و ه کومچی وایه، باسی خود یه و سه رقالی خزمه تی تون، و توش له وان بیتاگای، ئه وان پشو و و ئارامی به خویان ناده ن و توش نایانناسیت و نازانیت به هوی ئه وانه و چ نیعمه مین کی مه زن له سه رشانت دانراوه.

بهشی پینجهم: زانینی پیکهاتهی جهسته و سوودی نهندامهکان که له زانستی تویکاریدا دهخویننریت

The state of the s

ئەوەش زانستىزىكى مەزنە و خەلكى لىنى بىئاگان، ھەر بەو جىزرە زانستى پزىشىكى، ھەر كەس دەيەوىت لە خۆى رابىنىن و سەرنجى ئەو گشتە نهىنىيە بدات كە خودا لەئەودا دايناوە پىنويستى بە سىن شت ھەيە لە سىفەتەكانى خودا:

یه کهم: بزانیّت خودا ده سه لاتی که مالی هه یه و که سیّکی ده سته و ساه و سبحانه و تعالی - خودایه، هیچ کاریّك له جیهاندا سه یروسه مه ره تر نییه له دروستکردنی مروّق له ناویّکی سووك و ساده و شیّوه دان پیّی به م شیّوازه نایاب و ناوازه یه، خودا - سبحانه و تعالی - ده نه رمویّت: ﴿ إِنَّا خَلَقْنَا ٱلْإِنسَانَ مِن نُطُفَةٍ ٱمْشَاجٍ بَنّتَلِیهِ فَجَعَلَنّهُ سَمِیعًا بَصِیرًا ﴿ ﴾ الإنسان: ۲، زیندوو کردنه و هی که دوای مردن له سه رخودا ئاسانتره، چونکه دوویاره کردنه وه ئاسانتره له کاری یه که مجار.

دووهم: ناسینی زانستی خودا - سبحانه وتعالی -: زانستی خودا ئابلاّقهی ههموو شتیّکی داوه، چونکه ئهم ههموو نهیّنی و سهیروسهمهره له مروّق و بوونهوهردایه تهنها به کهمالی زانستی خودا هاتوونه ته ئاراوه.

س<u>نیهم: بزانیت که لوتف و بهزهیی و چاودیّری کردنی خودا به همموو شته کانهوه</u> پهیوهسته و کوّتایی بر نییه، ئهمهش بر بهرینی دهسه لاّت و جوانی ویّنه و رهنگ ده گهریّتهوه که له رووه ک و گیانداران و کانزاکاندا دهیانبینیت.

بهشی شهشهم: دریّژهی دروستکردنی مروّق چونکه کلیلی مهعریفهی سیفهتی خوداییه که زانستیّکی شکوّداره

باسى يەكەم

ئهوهش ناسینی نهینی دروستکراوهکانی خودایه، و لهویشهوه ناسینی مهزنی و دهسه لاتی خودا-سبحانه و تعالی - ئهوهش بریتیه له پوختهی ناسینی دل که زانستیکی شکوداره، چونکه ناسینی نهینی دروستکراوهکانی خودایه، نه فسی مروّق وه ک ئه سپ وایه و ژیری بریتییه له سواره که و لغاوکردنی نه فس و ژیری بریتییه له شوره سوار، ئه و که سهی نه فسی خوی نه ناسینی شته کانی تر بکات وه ک ئه و پیاوه موفلیسه وایه که هیچ خواردنیکی بو خوی له لا نییه و بانگهشهی پیدانی خوراک به هه ژارانی شار ده کات، ئه مه ش کاریکی محاله.

باسی دووهم

گهر ئهو عیززهت و پایهداریی و کهمالا و جوانی و شکومهندییه تزانی دوای ئهوهی جهوههری دلات ناسی که جهوههری ده گمه ن و بهنرخه و خودا به توی بهخشیوه و لهدوای ئهوه لیتی شاردوتهوه، گهر به دوایدا نه گهرینی و لینی بیناگا بیت و لهدهست دا ئهوه روژی دوایی دهبینه پهشیمانییه کی مهزن بوت، بویه تیبکوشه بو دوزینهوهی، ههرچی سهرقالی دونیایه واز لی بهینه، ههر شکومهندییه ک له دونیادا دهرنه کهویت له روژی دواییدا بهختهوهری و دلخوشی دوور له خهم و پهژارهیه، و مانهوهی دوور له

تیاچ و ده سه لاتی بی دهسته و سانییه و زانینی دوور له نه زانیه و جوانی و شکومه ندیه کی مه زنه، به لام تهمرو له دونیادا که سه که له ههموو که س بیده سه لاتتره، چونکه گه دایه کی ناته و اوه، شکومه ندی سبه ینی گه رلهم کیمیایه به سه رجه و هه می دابارینیت شیوه ی ناژه لی له دل دوور ده خاته وه و ده یگه یه نیت به پله ی فریشته کان، گه ر دابارینیت شیوه ی ناژه لی له دل دوور ده خاته و ه ده یگه یه نیت به پله ی فریشته کان، گه رایه و مروق ناره زووه کانی دونیا له روزی دواییدا فه زلنی ناژه لان به سه رئه و ده دریت، چونکه نه وان ده بنه و ه به خاك و مروق له ناو سزادا ده مینی ته و و .

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

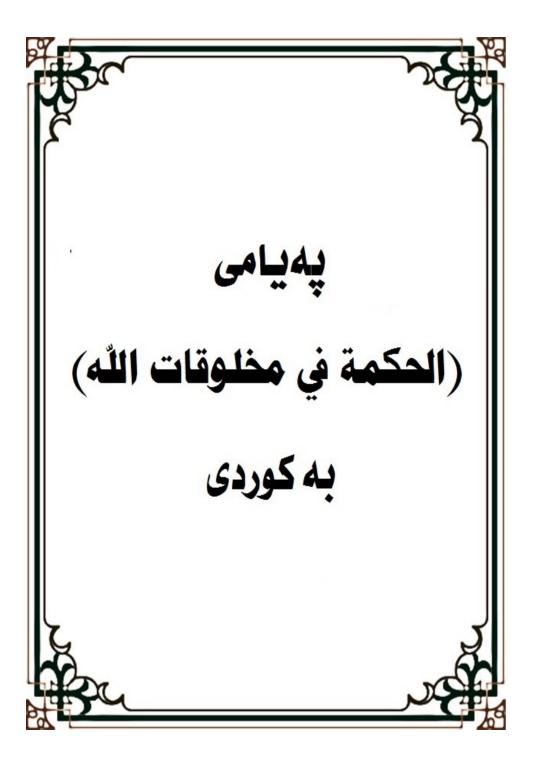
الحمد لله على فضله ونعمته

رۆژى ھەينى لە بەروارى ۲۰۱۵/۸/۲۱ لە وەرگێڕان و پێداچوونەوەى ئەم نامەيەى ئىمامى غەزالى تەواو بووم.

وهرگير/ سليماني

حيكمهت له دروستكراوهكاني خودادا

بسم الله الرحمن الرحيم

پيشهكى دانهر

بزانه، ئهی برام -خودا کومهکیت بکات به کومهکی عاریفان، و خیری دونیا و دوارووژت بو کوبکاتهوه، لهبهر ئهوهی ریکه بو ناسینی خودا-سبحانه- بریتییه له به مهزن اگرتن و شکومهندزانینی لهناو دروستکراوه کانیدا و بیرکردنهوه له دروستکراوه سهرسو هینهکانی و تیکهیشتن له حیکمهتی داهینراوهکان، ئهوهش ریکهیهکه بو قوولبوونهوهی یهقین، لهم

ئهم کتیبهم کردووه بو چهند دهروازهیه دابهش کردووه، ههر دهروازهیه رووی حیکهمه تی جوری باسکراو له دروستکراوه کان له ئامیز ده گریت، ئهوه ش به پنی ئه و ناگاهییه ژیری پهی پنیردووه له ئاماژه بو کراوه کان، سهرباری ئهوهی گهر ههموو دروستکراوه کانی خودا کوببنه وه تاکو باس لهوانه بکهن خودا دروستیکردوون و ئاماژه بده ن به و حیکمه تانه ی یه دروستکراو له دروستکراوه کان له ئامیزی ده گریت ههموو له و کارهیاندا ده سته وسان ده بن، ئه و بره ش له حیکمه تکه دروستکراوه کان تیدگه یشتوون بریتییه له به خششی خودایی بو ههریه که یان دوبن، به به دره و به نیزی ده گریت ده که دروستکراوه کارهاندا سوودیکهان پیبگهیه نین ده داوا ده که ین به به دره یک و دادی دره که دره می کاره ماندا سوودیکهان پیبگهیه نین.

ئيمامي غهزالي

دەروازەى يەكەم: بيركردنەوە ئە دروستكردنى ئاسمان و ئەم جيهانە

Land Color Color

خوداى موته عال دەفه رموينت: ﴿ أَفَامَرَ يَنْظُرُوٓا إِلَى ٱلسَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَهَا وَزَيَّنَهَا وَمَا لَمَا مَن فُرُوجٍ ﴿ أَنَّهُ اللَّهِ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ عَلِيدُ وَأَنَّ ٱللَّهُ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمَا اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ عَلِيدُ وَأَنَّ ٱللَّهُ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمَا اللَّهُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْكُولُو اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّالَةُ اللَّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ ا

بزانه، خودا ره جمت پی بکات: گهر به بیریکی قوول تیّرامانیک لهم جیهانه بکهیت وه ک خانوویه کی دروستکراو دیّته پیش چاوان، ههموو شهو شتانهی خانوو پیّویستییه تی تیایدا دانراوه، ئاسمان وه کو سهقفی خانوو بهرزکراوه تهوه، زهوی وه کو فهرش بیّرمان را خراوه، ئهستیّره کان وه کو چران، کانزاکانی سهر زهوی وه ک زه خیره ی خوّراک وان، ههموو شتیک لهم جیهانه دا ئاماده کراوه بی کاریّکی تاییه ت، مروّق لهم ماله دا وه ک خاوه ن مالا وایه، سهرپشک کراوه له ههموو شهو شتانهی تیایدا دانراوه، رووه ک و جوّره کانی گژوگیا بی مهبهستی تاییه ت، جوّره کانی گیانداران بی بهرژه وه ندی مروّق، خودای موته عال ئاسمانی دروستکردووه و رهنگه کهی جوانترین و باشترین رهنگینکه بی خود و بههیزبوونی، گهر رهنگه کهی تیشک و نوور بوایه کهسی تهماشا کهر زیانی پیده گهیشت، تهماشا کردنی سهوز و شین له گهل چاودا ته بایه، مروّق له بینینی ئاسمانی بهرین و شاوه لا خوّشی و ئاسووده یی و شارامی رووی تیده کات، به تاییه ت کاتیک به مرین و شاوه لا خوّشی و ناوری رووی مانگ دهرده کهویّت.

مهلیکهکانی سهر زهوی سهقفی ژووری دانیشتنیان به نهقش و رازاندنهوه ده رازیدنه وه تاکو سهیرکه رئاسووده یی و ئارامی رووی تیبکات، به لام گهر به رده وام ته ماشای بکه نه به به همی دووباره بوونه وه شه که تی و بینزاری روویان تیده کات و خوشی و دلا واییه که یان نامینیت، به پیچه وانه ی ته ماشا کردنی ئاسمان و جوانییه کانییه وه، مهلیکه کان و خه لاکانی تریش کاتیک بیزاری و وه رسی روویان تیده کات په نا ده به نبیکات، سهیر کردنی ئاسمان و به رینی فه زاکه ی تاکو ئارامی و سینه والایی روویان تیبکات، حه کیمه کان ده لین: به ئه ندازه ی ئاسووده یی و دلا واییت له ته ماشاکردنی ئاسمانه کان ئاسووده یی و دلا واییت له ته ماشاکردنی ئاسمانه کان ئاسووده یی و دلا واییت له ته ماشاکردنی ئاسمانه کان

ئاسمان هه لاگری نهستیره ی پرشنگدار و مانگی دره و شاوه یه ، به جووله ی هه ساره کان زانایانی ئاسیّناسی (أهل الآفاق) ریّگه ی پی ده بیننه وه ، ئاسمان ریّگه ی تیّدایه و ئاسه واره که ی ده بینزیّت له خوّرهه لاته وه بیّ خوّرناوا ، نه و هه سارانه ته نها هه ساره نین و نووریّك په خش بکه نه وه ، به لاکو و تراوه بریتین له نه ستیّره ی بچووك که یه کده گرن و ریّگه یه که دورست ده که ن و که سانی ویّل و ریّگه لی ون بوو ریّنموونییان لی وه رده گرن متماشا ده که ن و ورد ده بنه وه ، نه ستیّره کان بی هه ر ئاراسته یه ک بروّن نه وانیش رووی تیّده که ن و فرد ده بنه وه ، نه ستیّره کان بی هم ریّگانه له م ئایه ته پیروّزه دا ناماژه یان پیرکراوه و راّسته ی پیروّزه دا ناماژه یان الخباک الله واته ریّگاکان بی همروه ها و تراوه مانای "خاوه ن جوانی" ده گه یه نیت ، نه م ریّگانه له ناسماندا کومه لیّك نیشانه ی روّشنن به لاگه ن له سه ر بکه ری نه و ریّگانه ، نه و بکه ره (خودای موته عال) به شیّوه یه کی مه حکه م و توندوتول دایر شتوون و کردوونی به به لاگه له سه ر به رینی شیّوه یه کولیّن که ده به در به رینی زانستی خولقیّنه ره که یان کاروباری ریّکخستنیان به و شیّوه یه به لاگه له سه ر ویستی ناستی خولقیّنه ره که یان که کاروباری ریّکخستنیان به و شیّوه یه به لاگه یه له سه ر ویستی به دولقیّنه ره که یان که کوره یه کی به ده سه لاتی زانای خاوه ن ویست .

وتراوه: له سهیرکردنی ناسماندا ده سوودی مهزن بوونی ههیه: خهمی مروّق دادهبهزیّنیّت، و وهسوهسه و دلّهراوکیّ کهم ده کاتهوه، و وههمی ترس ده رهویّنیّتهوه، و خودا بیری مروّق ده خاتهوه، و مهزنی خودا له دلّدا بلاو ده کاتهوه، و بیری نارهسهن دهسریّتهوه، و نه خوّشی جینسی چارهسهر ده کات، و کهسی تامهزروّ دلّنهوایی ده کات، و دهبیّته هوّگری خوّشهویستان، و قیبلهی دوعای دوعاکاران.

دەروازەي دووەم: حيكمەتى دروستكردني خۆر

Company Control Control

خوداى موته عال دەفەرموينت: ﴿ وَجَعَلَ ٱلْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ ٱلشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿ اللَّهُ نوح: ١٦، هدروهها ﴿ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَمَاجًا ﴿ النَّهَا : ١٣.

بزانه، خودا بن كۆمەلنىك حىكمەت خۆرى دروست كردووه مەگەر تەنھا خۆي بتواننىت بیانزانیّت و ئاماریان بکات، له و بره حیکمه ته ی ده رکه و تووه: جمولی خور له به شه کانی سهر زهویدا شهو و روّژ دروست ده کات^(۱۱)، گهر شهو و روّژ نهیوایه کاری دین و دونیا بهسهر په کتردا تیکده چوو، گهر روز نهبوایه به چ ریگهیه ک خه لکی ژیان و بزیوییان داین بکردبایه؟ چۆن دەبانتوانی خەربکی کاروبار بین لـه کاتیکـدا دونیا لهسـهریان شهوهزهنگ بینت؟ چون تام و چیزی ژیانیان دهکرد له کاتیکدا چیژی رووناکی و سوودی رۆشـناييان لەدەسـتداوە؟ گـەر رۆشـنايى خـۆر نەبوايـە چـاوى مـرۆڤ دەيووكايـەوە و رەنگەكانىش دەرنەدەكەوتن.

له ئاوابوون و بزربوونی خور رامیننه، بیر له حیکمه ته کهی بکهرهوه، گهر ئاوابوون نهبوایه خه لکی ئارامی و سوکناییان نهدهبوو به هزی ئه و پیویستییه زورهیان به ئارامي و پشووداني جهستهيان له شهودا، و خاموشبووني ههسته كانيان، و گەشەسەندنى ھێزى ھەرسكەر بـۆ ھەرسـى خـواردن و توانـەوەي خـۆراك، ياشـان بـەو ههرس بوونه توانای بهردهوامی کار و دریژهییندانیان یی دهبهخشین، گهر شهو نهبوایه زۆربەي گیانداران ئارام نەدەبوونەوە و سوكناييان وەرنەدەگرت، بەھۆي سووربوونيان

۱- له راستندا جوولهی زهوی به دهوری خزیدا شهو و روز دروست دهکات.

لهسهر کارگهلیّک له روّژدا که سوودیان پی ده گهیهنن، پاشان زهوی بههوّی بهردهوامی خوّرهوه گری ده گرت و ههموو زیندهوهرانی له گهل خوّی تیادهبرد، به ههلهاتن له کاتی دیاریکراو و ئاوابوون له کاتیّکی دیاریکراودا وه ک چرای مالیّک وایه سوودی لی دیارینن و ریّگهی یی دهدوّزنهوه و خوّشی لی وهرده گرن.

۱ مهدهستم ، شهوه ده وهرزه کان به دوورکهوتنهوه و نزیکبوونهوهی خوّر له زهوی یاخود زهوی خوّر دروست دهبن.

زینده و هران تیاده چوون، سه رنج بده چون خودا شه وی کردووه به جیگه ی ئارامی و سوکنایی و پوشاك بو مروّق و روّژیشی کردووه به جیگه ی به ده ستهیّنانی بویّوی و ژیان، سه رنج بده چون له دوو جه مسه ره وه روّژ ده چیّته ناو شه و و شه و ده چیّته ناو روژ، سه رنج بده چون که م و زوری به ریّک خستنی کی تایبه ت روو له شه و و روّژ ده کات، سه رنج یا دان و دوور که و تنه وی خور بده و چون به هویه وه هاوین و زستان ده کات، سه رنجی لادان و دوور که و تنه وه مه وا سارد ده بیّت و زستان سه رهه لاده دات، که نزیك ده که ویته وه له وا گه رم دادیّت و هاوین پهیدا ده بیّت، له گه ل وه ستانی خور به مه ناوه ند وه رزی پایز و به هار سه رهه لاده ده ن ن له سه رهه لاانی چوار وه رزه که شه وه و گیانداران دیّته راسته و ژیانیان بو دابین ده بیّت.

ئه و بهرژه وه ندییه ی له و چوار وهرزه دایه: له زستاندا گهرمی دیته وه ناو دار و دره خت و گژوگیا، له ویّوه ئاماده یی بهردانیان تیادا گهشه ده کات، هه وا پیچه ده دات و هه ور و بارانی لیّوه پهیدا ده بیّت، جه سته ی گیانداران توندوتوّل و دامه زراو ده بن، و کرداره کانی سروشت به هیّز ده بن.

له بههاردا: سروشتی ئهو زینده وهرانهی له زستاندا ئاماده کراوه و سهریهه لاداوه دهست به جووله ده کات، له و سروشته وه رووه ک -به فهرمانی خودا - سهرده رده هینیت، زوربه ی گیانداران بو جووتبوون ده هروژین.

له هاویندا ههوا مهست دهبینت و بهروبووم پیده گات، دهفر و دهست پر دهبینت، و رووی زهوی وشك هه لنده گهرینت و خوی بو جوریک له کردار ئاماده ده کات.

له پایزدا: هموا پاك دهبینتموه، نهخوشییه کان بهرز دهبنموه، شمو دریژ دهبینت و جوریک له کرداری تیادا ئه نجام دهدریّت، کشو کال و چاندن دهست پیده کات، همموو ئهمانه به پله بهندی و قوّناغ به قوّناغ، تاكو گواستنموه که به یه کجار و تیک و نمبیّت، و شتانی تریش که باسکردنیان دریژه ده کیشیّت.

ئهمه ته گبیری که سیخکی دانا و زانایه و نیشانه ی به رینی زانستی ئه وه ، پاشان بیر بکه ره وه له گواستنه وه ی خور له بور جیخکه وه بو بور جیخکی تر تاکو خولیخی یه ک ساله ده سته به ربینت ، ئه و خوله کاتی هه ر چوار وه رزه که له نامیز ده گرینت ، زستان ، هاوین ، به هار ، پایز ، و دواتر خولیخی ته واو ده گاته ئه نجام ، له سورانه وه ی خوردا به روبوومه کان نامانجی خویان به ده ست ده هینن ، و پاشان خور خولیخی تر ده ستیده کاته وه ، به و خولانه وه شال ته واو ده بینت و روز میر و سالژمیر به روز و به روار داده مه زرین ، هه موو ئه مانه به ته قدیری که سیخکی زانا و دانا که خودای موته عاله .

بیربکهرهوه له ههلهاتنی خور چون خودای موته عال ریکیخستووه، گهر خور له یه کشوینه وه ههلیهاتبایه ته ته تیشکه کهی له سهر ناوچه یه که چرده بوویه وه، ئاراسته کانی تر لینی بینه شده به ده بوون، زور شوین به هوی جیاکان و به ربه سته کانه وه له تیشکی خور مه حرووم ده بوون، سهره تای روز به هه لهاتنی له خورهه لاته وه ده دره وشینته وه و شهو ناوچانه داگیر ده کات و روشن ده کاته وه که ئیواران لینیه وه ناواده بینت، ههر به و جوره به به به رده وامی ده سوریته و ه همو و ناراسته کان داده پوشینت تا ده گاته خور ناوابوون، نه و شوینه ی که له خوره هه مو ناراسته کان داده پوشینت تا ده گاته خور نامینی ته و مورنه گریت.

پاشان سهرنجی بری شه و و روز بده، چون خودای موته عال به کاتی تایبه ت دیاری کردوون به جوزی سوود و مانه وه ی جیهانی له سه ر بینت، به ئه ندازه گیریه ک ئه ندازه گیری کردوون گه ر له و بره تیپه رین زیان به هه موو رووی زهوی ده گهیه ن له گیانداران و رووه که کان، ئه و کات گیانداران به هوی تیشکی خوره وه ئارامیان نه ده گرت و سوکناییان بو نه ده هات، ئاژه لان خویان له خواردن نه ده گرته وه ئه وه شدی ده به وه هوی

تیاچوونیان، رووه که کانیش به بهرده وامی تیشکی خور لییده دان و روّشنی ده کردنه وه تا وشکده بوون و گریان ده گرت، ههر به و جوّره گهر شه و له و بره زیاتر دریژ بووایه ده بووه کوّسپ و ته گهره ی جووله ی زوریک له ناژه لان بوّ به ده ستهینانی خوّراك، گهرمی سروشتی له جهسته ی رووه که کاندا خاموّش ده بوو و له ویّوه بوّگه نیان ده کرد و تیاده چوون، ههروه که نه و شوینانه ی زهوی که خوّر لیّیان نادات و رووه کیان لی نارویّت.

دەروازەي سێيهم: حيكمەتى دروستكردنى مانگ و هەسارەكان

خوداى موته عال ده فه رمويّت: ﴿ لَهَارَكَ ٱلَّذِى جَعَكَ فِي ٱلسَّمَآءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَجًا وَصَمَرًا مُنِيرًا اللهُ الفرقان: ٦١

بزانه، کاتیک خودای موته عال شهوی گیراوه به سارد کردنه وهی هه وا و ئارامی و سوکنایی ژیان، نهیکردووه به تاریکستان و هیچ روّشناییه کی تیّدا نه بیّت، ئه و کات نه ده توانرا هیچ جوّره کاریّک له و شه وه زه نگانه دا ئه نجام بدریّت، له وانه یه مروّق پیویستی به هه ندی کار هه بیّت له شه و دا، به هوّی پیویستییه که وه یان به هوّی نه بوونی کات له روّژ دا، هه ندی جار به هوّی گه رمای زوّری ها و ینه و له روّژ دا خه لکی به شیک له کاروباره کانیان ده خه نه شهو، ئه مانه و چه ندین هوّی تر، روّشنایی مانگ له شهو دا بو هه موو کاره کانی شه و یارمه تیده رن، هه لهاتنی له هه ندی که شهو دا و که می روّشنایی و گه رمی تیشکی مانگ به راورد به خوّر بو نه وه و هه که که شهو دا همو ده و که رمی تیشکی مانگ به راورد به خوّر بو نه وه یه شهو که شهو دا تیکی که شهو دا تیکیده ن و خوّیان رووبه رووی زیان بکه نه وه.

گهر نووری مانگ شارایهوه بهشیّك له تیشکی ههساره کان کوّمه کی مروّق ده کهن، ههساره و ئهستیّره کان بوون به جوانی بو ئاسمان، و هوّگری و دلاّوایی به خهلّکی سهر زهوی ده به خشن، چهنده ورد و ناوازه یه ئهم ته گبیره خوداییه! تاریکی به نوّره و بریّکی تایبه تاریکردووه به هوّی پیّویستی مروّقه وه، له ناوه ندی ئه و تاریکییه شدا نووری

نهستیره کانی به مروّق به خشیوه، تاکو له و روّشناییانه وه نه وه ی پیّویستییه تی به نه نه استیره کانی به مانگذا سالزّمیر و مانگژمیر بوونی ههیه، نه وه شه چاکه و نیعمه تیکه له خوداوه، له نه ستیره کاندا مه به ست و حیکمه تی زوّرتر و زیاتر بوونی ههیه، به لکه و نیشانه یان له سه رکاته کان تیدایه که کاری جوّراو جوّری تیدا نه نهاه ده دریّت، وه ک کشتوکال و دارچاندن، ههروه ها ریّنموونی وه رگرتن له نه ستیره کان له سه فهری و ده ریادا، ههروه ها به لکه و نیشانه له سه رکه شوهه وا و گهرمی و ساردی، به نه شهری از قافله و کاروانییه کان له تاریکایی شهودا ریّگه ی خوّیان ده دو زنه و ده شتیره کاندا قافله و کاروانییه کان له تاریکایی شهودا ریّگه ی خوّیان ده دو زنه و ده شت و شیوی پی له نامویی و شه پولی هه لی خووی ده ریا ده بین و و هو لیان الله که کروانیون و گهشی و جوانیان هاتو چوی نه ستیره کان به هاتن و روّیشتن و هه لهاتن و ناوابوون و گهشی و جوانیان مروّق ریّنموونی وه رده گریّت.

له پیناسهی مانگدا: به تایبهت مانگی هیلال و زوربوون و کهمبوونی شهوقی مانگ و گیرانی مانگ، ههموو ئهمانه به لکهن لهسهر ده سه لاتی دروستکهری کارهه لسورین، ههموو ئه مانه و بهرده وامی جیهانه.

پاشان سهرنج بده سورانهوه ی گهردوون به ههموو ههساره و ئهستیره کانییهوه به سورانهوه یه کی خیرا، و رویشتنیکی زانراوی بینراو، ئیمه دهیانبینین که ههلدین و شواده بن، گهر خیرایی رویشتنیان نه بوایه له ماوه ی بیست و چوار کاتژمیردا شهو گشته دوورییهیان نه ده بری ، گهر ته گبیری به دیهینه رنه بوایه و ئهستیره کانی به رز و دوور نه خستبایه ته وه و نه ندازه یه خیرایی رویشتنیان له خولگه کانیاندا له به رچاوی ئیمه بزر ده بیت هه روه که فه و هه وره تریشقانه ی له که شوهه وادا هه ندیک کات سه رهه لده ده ن و به به زه یی خودا دوورده خرینه و ه سه رخی لوتفی په روه ردگار بده

چۆن ئەندازه گیری بۆ رۆیشتنی ئەستیره کان له دوورترین دوورییه وه دیاری کردووه، تاکو له رۆیشتنیاندا رووداوی نهخوازراو سهرهه لنه دات، له ههموو باره کاندا بهپینی پیویستی جیهان ئهستیره کان ئهندازه گیری کراون.

سهرنجی ههندی نهستیره بده که له ههندیک سالدا دهبینرین و له ههندیکی تردا دیارنامینن وه که نهستیرهی اسوره او جهوزا و شهعرا الله نهم نهستیرانه گهر له یه کاتدا پهیدابوونایه هیچ کامیان نه ده کرانه به لکه بو ویلبووان و نه شاره زایان و وهرگرتنی رینموونیی لیبانه وه، هه لهاتنی ههندیک له نهستیره کان پیکه وه و له یه کاتدا نیشانه یه بو نه وه که که ایم هه لهاتنیان سوود ببینن به جوریک به خیر و چاکه بویان بگه ریته وه، بویه حهوته وانان کراوه به دیارده یه و و ناوانابن نهمه ش بو به رژه وه ندییه کی بالای مروّق و ژیان، نه و کومه له نهستیره یه بوون به مه شخه لیک که خه لکی لیبانه وه رینموونی وه رده گرن و ریکه نادیاره کانی و شکانی و ده ریبای پی خه لکمی که ده بیان به ناوا ده بن و نه پشتمان لی هه لاه که ن

پاشان سهرنج بده، گهر ئهستیره کان وهستاوبوونایه ههموو ئهم ئاماژانه بهتالا دهبوونهوه، له گواستنهوه و دهرئه نجامیان له ههر ههیه ک له بورجه کاندا سوود و قاز انجیکی زوّر به مروّق ده گهیهنن، وه ک چون گواستنهوه ی خور و مانگ له خولگه کانیان ئاماژه ن بو شتگهلیک که له جیهاندا رووده ده ن، گهر ههموو ئهستیره کان بیانگواستبایه ته وه له بورجیکه وه بو بورجیکی تر ئه و کات شوینه کانیان نه ده ناسران و نه خشه یه کیان بو دروست نه ده کرا تا پیوانه ی شوین و جووله یانی پی بکریت، چونکه ئه نه خورجه نزمه کاندا ده زانریت، وه ک چون رویشتنی که سیک به سهریدا تیه پیوورجه و گوزه ری کردووه، ئه و خولگانه به خور و مانگ و ئه ستیره و بورجه کانیانه وه به و گوزه ری کردووه، ئه و خولگانه به خور و مانگ و ئه ستیره و بورجه کانیانه وه به

دهوری نهم جیهانه دا دهسورینه وه به سورانه وهیه کی ههمیشه یی له چوار وهرزی سالدا، ههموو نهمانه ش بو سوود و چاکه ی نهوانه ی لهسهر زهویدا دروستکراون له گیانداران و رووه که کان و شتانی تریش، نهم دیاردانه ش به هوی نه ندازه گیری که سینکی خاوه ن ده سه لاتی دانا و زانا و بالاده سته وهیه.

له مهزنیی حیکمهتی خودا دروستکردنی خولگه کانه که جینگیریی ئهم جیهانهیان پیوهیه، له ئهوپهری ورده کاریدان به مهبهستی دریژه کیشانی مانهوه و نهگوران و تیکنهچوونی جیهان، ئهو خولگانه مروّق و جیهانیان له ویرانکاری پاراستووه، ئهو کارهش له توانای مروّق بهدهره و نهیده توانی به و جوّره یان لی بکات له خزمه تی خویدا بن، ههر گورانیک له و خولگانه دا رووبدات کاریگهری ئه و گورانه بهسهر زهویدا ده شکیتهوه، چونکه مانهوهی زهوی پهیوه ندی به مانهوهی ئاسمانهوه یه، ههموو کاروباره کان به ده سه لاتی به دیهینه می به توانا به ریّوه ده روّن، نه تیکچوون روویان تیده کاروباره کات و نه له کاروهستان، بو سوود و قازانجی حیهان شتیک نییه له کاری خوی دوانکه ویت، یاکنتی یو خودای زانای به ده سه لات.

دەروازەي چوارەم: حيكمەت لە دروستكردنى زەوي

Company of the Company

پاشان ریّگهی له زهویدا کردوّته و و زهوی بو نه و کاره رامهیّناوه تاکو خه لکی بوّ پیّویستی و داواکانیان له شویّنیّکه وه بو شویّنیّکی تر بگویّزنه وه، زهوی دانراوه بو مانه وهی وه چه کانی هه موو جوّره کانی گیانداران و هه روه ها بو کشتوکال و رووه که کان، له ناو زهویدا نارامگرتن و جیّگیربوونی تیّدایه، خودای موته عال له مه پر نهم راستییانه ناگادارمان ده کاته وه و ده فه رمویّت: ﴿ وَٱلْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَها آن اَخْرَجَ مِنْها مَاهَها نَاگُورُون الله موردان و ده و ده فه رمویّت: ﴿ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَها آن اَخْرَجَ مِنْها مَاهَها و و که و ده فه رمویّت: ﴿ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَها آن اَنْها مَاها و که و ده و ده فه رمویّت: ﴿ وَالْمُورِن و مه به سته کانی خویاندا سه فه ربکه ن وای له دروست کراوه کان کردووه به دوای مه رام و مه به سته کانی خویاندا سه فه ربکه ن دابنیشن بو پشوودان و بخه ون بو نارامبوونه وه و بگویژنه وه بو نه نه نه خامدانی کاره کانیان،

گهر زهوی ههمیشه له لهرزهدا بووایه نهیاندهتوانی کشتوکالا و پیشهسازی پهره پی بدهن، نهیاندهتوانی تام له ژیان بکهن له کاتیکدا زهوی لهژیر پییاندا دهههژیت، وانه لهو دوخه وهربگره که له کاتی بوومهلهرزهدا رووبهرووی خهلکی دهبیتهوه، چون خهلکی دهترسینیت، و دهیانهینیته لهرزه، تاکو له خودای خویان بترسن، و دهست له ستهم و یاخیبوون بکیشنهوه، ئهمهش حیکمهتی زور مهزن له ئامیز دهگریت.

پاشان بزانه که خودا به بر و ئەندازەيەکى تايبەت زەوى سارد و وشك دەكاتەوە، باشە گەر وشكبوونەوە له سنوورى خۆى زياتربوايە تا رادەى بوون به بەرديكى رەق ئەو كات رووەك لەسەر زەوى نەدەروا كە ژيانى گياندارانى لەسەرە، ئەو كات كيلان و چاندن و بيناكردن رادەوەستان، خودا زەوى نەرم دەكاتەوە تاكو ئەو جۆرە كارانەي تيادا ئەنجام بدرين.

یه کیّکی تر له و حیکمه تانه ی که هه لّکردنی بای باکوور به رزتره له هه لّکردنی بای باشوور تاکو ئاو به سهر رووی زهویدا جاری ببیّت و ئاوی زهوی بدات و پاراوی بکات، له کوتایشدا بگاته دهریا، ئهمه ش وه ك ئه وه وایه که سیّك دوو لای سهربانیك به رز ده کاته وه کاته وه و دوو لاکه ی تری که میّك نزم تاکو ئاوی بارانی لیّوه شوّرببیّته وه، گهر به و جوّره نه بوایه ئاو له سهر هه موو زهوی ده ریای دروست ده کرد، ئه و کات ریّگه و درجه کانی زهوی به هوّی ئاوه وه ده گیران.

سهرنجی ئه و گشته کانزایه بده خودا لهسهر زهوی دایناون، ههروهها سهرنجی ئه و گشته مجهوههراته بده که له و کانزانه به رهنگی جوّراوجوّر دهردههیّنـریّن، وه ک ئالتوون و زیـوو و یاقووت و زومرد و مهرجان و شتانی تر له بهردی به نرخ و تـهنك و روّشـنی جوّراوجوّر لـه رهنگدا، ههروهها جوّره کانی تری کانزا که بـوّ پیشهسازی و جوانی بـه کارده هیّنریّن، وه ک ئاسن و نوحاس، و قهسدیر و رهصاص و کبریت و زهرنیخ و توتیا و روخام و گهچ و نهوت، ههروه ها شتانی تریش گهر بیانژمیّرین دریّژه ده کیّشیّت، ههموو نهوانه مروّق سوودیان لـیّ ههروه ها شتانی تریش گهر بیانژمیّرین دریّژه ده کیّشیّت، ههموو نهوانه مروّق سوودیان لـیّ

دهبینیّت و له و جیّگانه دا به کاریان ده هیّنیّت که ژیانیان چاك و باش بکات، عهمانه کوّمه لیّك نیعمه تن خود ا بو ئاوه دانکردنه وهی عهم زهوییه ئاسانی کردوون.

پاشان ته ماشای ویستی ئاوه دان کردنه وه ی مروّق و سوود بینین له هه موو ئه مانه بکه ، ببینه چوّن خودا ئه م شتانه ی سوك و ئاسان کردووه ، به پیچه وانه ی دروست کردنی چیاکانه وه ، گهر زهوی وه ك چیاکان ره ق بوایه کاریّکی سه خت و دژوار بوو ، کیّلانی زهوی ته نها ئه و کاته شیاوه که زهوی نه رم بیّت بوّ چاندنی دانه ویّله و به روبووم ، گهر زهوی ره ق بوایه ئاو داینه ده دا بو توّوه که ، له گه لا ئه وه ی که توّوه که ش نه ده توانرا بشاریته وه گهر زهوی نه رم و شیّدار نه بوایه ، ته نها کاتیّك توّو ده چیّنری و ئاوده دریّت و سهرده رده هیّنیّت که زهوییه که نه رم و شیّدار و فشه لا بیّت ، پاشان خودای موته عال له و توّوانه ره گ و ریشك ده رده هیّنی تاکو دره خت و رووه ك له سه ری خویان رابگرن ، په رووه رو دره گار بو هاوسه نگی لیق و پوپه کانی رووه ک و راگرتنیان له هه وادا ره گ و ریشکیان به ناخی زه ویدا ده بات تاکو بتوانن له سه رقه دی خوّیان رابوه ستن .

ههروهها بهزهیی خودای موته عال له نهرمی زهویدا دهرده کهویّت: به و کاره هه لّکه ندنی بیری ناوی له شویّنی جوّراوجوّردا بوّ مروّق ناسان کردووه، چونکه مروّق پیّویستی پیّی ده بیری ناوی له شویّنی جوّراوجوّردا بو مروّق ناسان کردووه، چونکه مروّق پیّویستی پیّی ده بیری بیر سهخت و در وار ده بوو ، له حیکمه تی نهرمی زهوی نه و ناسان کردنه یه بوّ بیرهه لکه نان، چونکه گهر زهوی سهخت بوایه روّیشتن گران ده بوو و ریّگه کانیش ده رنه ده که وتن، خودای موته عال لهم نایه ته پیروّزه دا ناماژه به و نیعمه ته ده کات و ده فه رمویّت: ﴿ هُو ٱلّذِی جَعَلَ لَکُمُ الْرَضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاکِها وَکُلُوا مِن رِّزَقِهِ وَ اِلّیهِ النَّشُورُ اِن الملك: ۱۵، ههروه ها له ده فه رمویّت: ﴿ وَجَعَلْنَا فِیها فِها بَالله لَعَلَهُمْ یَهَ تَدُونَ اِن الله الله الله الله و ده به هوی نه رمیی خاکه که یه وه مروّق سوودی لیّ ده ینیّت بوّ حیکمه ته کانی نه وه یه که به هوی نه رمیی خاکه که یه وه مروّق سوودی لیّ ده ینیّت بوّ

بیناکردن بۆ دروستکردنی خشت و قاپ و قاچاغی فهخاری(له گل دروستکراو)، و شتانی تریش.

ئەو شوپنانەي خوي و كبريتيان تيدا سەرھەلدەدات زۆربەيان خاكى نـەرم و فشـەلن، ھـەر به و جوّره چهندین جوّری رووهك كه تهنها له زهوی نهرم و فشهل و رملدا دهروین و له شویننی راقدا سهوز نابن، ئه و شوینه نهرم و فشهانه مولکهی گیانداره بچووك و ورده کانن، له ناویدا خانوو و هیلانه و دالده دروست ده کهن و دهیانکهنه یهناگای خویان. یه کیّکی تر له حیکمه ته کان دروستکردنی کانزاکانه تیایدا و ه ییّشتر ئاماژهم ییّدا، خودای موته عال منه تی خوی له سهر سلیمان (علیه السلام) کرد به وهی ﴿ وَأَسَلَّنَا لَهُ عَيْنَ ٱلْقِطْرِ الله على الله الله على الله ع خسته پیش چاوی، هدر به و جوّره خودای موته عال منه ت لهسه ر بهنده کانی ده کات و دەفەرموينت: ﴿ وَأَنْزَلْنَا ٱلْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفِعُ لِلنَّاسِ ﴾ الحديد: ٢٥، دابهزين به دروستکردوون، خودای موته عال ئیلهامی کردوون به دهرهینانی زیر و زیو و شتانی تریش، ئەمەش بۆ سوود لى بىنىن و بەكارھىنانيان لە يىناوى بۇيوى خۆياندا، ھەروەھا دروستکردنی قاپ و دەورى و دەفرى جۆراوجۆر، ھەر بەو جۆرە بەكارھێنانيان بۆ توندوتوّل کردن و به هيزکردن له و شتانه دا ييويستيپان به توندوتوّل کردن ههيه، به ههمان شيّوه به كارهيّناني بهردي بهنرخ وهك شووشه له دروستكردني دهفردا، له ناويدا شتی بەنرخ ھەلدەگرن بۆ ئەوەي بۆ ماوەيەكى دوورودريْژ بمينىتەوە و لە كاتى ييويستبدا به كارى بهينن، ههروهها له كانزا كله دهرده هينن وهك دهههنج و مهرفینه عنا) و ههروهها سادن و توتیا و کانزای تریش که سوودیان لی دهبینریّت، ياكنتي بۆ خاوەن نىعمەتى بەخشندە.

له حبكمه مهزنه كان دروستكردني چياكانه، خوداي موته عال دهفه رمويت: ﴿ وَٱلْجِبَالَ أَرْسَهَا اللَّهُ ﴾ النازعات: ٣٢، هەروەهادەفەرمويّت: ﴿ وَٱلْقَىٰ فِي ٱلْأَرْضِ رَوَاسِي أَن تَعِيدً بِكُمْ اللَّهُ ﴾ النحل: ١٥، ههروهها دهفهرمويّت: ﴿ وَأَنْزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَاءِ مَآمًا بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّهُ فِي ٱلْأَرْضِّ ﴿ ﴾ المؤمنون: ١٨، پهروهردگار له زهویدا چیاکانی دروست کردووه بز سوودی جۆراوجۆر كە تەنھا خودا دەتوانىت ئاماريان بكات، لەوانە: لە ئاسمانەوە ئاوى دابهزاندووه تاکو ولات و بهنده کانی زیندوو بکاتهوه، گهر زهوی چیاکانی تیدا نهبوایه ئەوا ھەوا و گەرمى خۆرى بەسەردا زال دەبوو لەگەل فشەلنى زەوى، ئەو كات بە ههلکهندن و ماندووبوون مهنهتیه کی زور دهبانتوانی بگهن به ناو، خودای موته عال چیاکانی داناوه تاکو له ههناویاندا ئاو ههلبگرن، و پهکهمجار ئاو لهوانهوه ههلبقولنت و فواره بكات، لهويوه چاوگه و رووبار و دهريا پهيدا بين، مروّق ليّيانهوه بههرهمهند بييت تا جاریکی تر ئاسمان بارانیان بو دەبارینیتهوه، ههندی له چیاکان که ئاو له ناوهوهیاندا نيبه دەرەوەيان بووه به شوپني پارېزگاري له بهفر تا ههتاوي خور دەپتوپنېتهوه و رووباري ليّوه پهيدا دهبيّت و سووديان ليّ دهبينن ههتا داباريني باراني نويّ، ههنديّ له چیاکان گۆمی ئاوی گهورهیان تندا جنگیر دهینت و مروّق سوودیان لی دهبینیت.

ههروهها له سوودی چیاکان سهوزبوون و روانی ههندیّك رووهك و گژوگیا که بو دهرمان به کارده هیّنریّن و تهنها له چیاکاندا سهوز دهبن، ههروهها سهوزبوونی داری زهبه لاح له سهر چیاکان و به کارهیّنانیان له دروستکردنی که شتیدا، ههر به و جوّره به کارهیّنانیان بو دروستکردنی خانووبه ره، به هه مان شیّوه داری دارستانی چروپ نیعمه تیّکی تره که ته خته ی مهزن تهنها له و دارانه وه به رچنگ ده که ون، ههروه ها گهلای ههندی دار وه ک داوده رمان که تهنها له و شوینانه دهست ده که ون.

همر لمو حیکمه تانه بوونی لموه پرگای گموره به بر ناژه لان و گیانداران و کیلگه ی گموره شرو قر و همروه ها شوین و دالاه بر درنده کان و جیگه ی گونجاو بر همنگ، همروه ها له سوودی چیاکان دروستکردنی خانوو له شاخه کان که له سهرما و گهرما ده یانپاریزیت، همروه ها دروستکردنی گورستان بر ناشتنی مردووه کان، خودای موته عال له قور ناندا ناماژه ی کردووه به م سوودانه و ده فه رمویت و گانوایت و گهشتیاران ده یا که و نیشانه ی ریگه ی خویان نهوه به که کراون به مه شخه و گهشتیارانی ده یا که نیشانه ی بوونی به نده ر و له نگه و که ناره ناوییه کان، همروه ها له سووده کانی ده سته و تاقمی ترساو و هه لهاتوو رووی تیده کهن و چیاکان له نامیزیان ده گریت و دالاه یان ده دات و له ده ستی دوژمنانیان قوتاریان ده بیت و نارامییان بر ده سته به رده کات.

پاشان ته ماشا بکه چون خودا زیر و زیوی له سه ر زهوی دروست کردووه و به ئه ندازه یه کی سنووردار دیاریکردوون، له گهل توانای مه زنی خودا و به رینی نیعمه تی نه و دوو کانزایه ی به رده ست و ئاسان نه کردووه و ه ک چون ئاو بوونی هه یه، ئه مه ش بو نه و زانسته پیشینه ی خودا ده گهریته وه که ده زانیت چی بو به نده کانی باشتر و چاکتره، هه روه ک ده فه رمویت: ﴿ وَإِن مِن شَیْءٍ إِلّا عِن دَنَا خَزَا بِنُهُ وَمَا نُنَزّ لُهُ وَإِلّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ (الصحر: ۲۱ .

دەروازەى پينجەم: حيكمەتى دروستكردنى دەريا

Sand Contraction of the State o

خوداى موته عال ده فه رمويّت: ﴿ وَهُوَ ٱلَّذِى سَخَّرَ ٱلْبَحْرَ لِتَأْكُواْ مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًا وَسَنَّخُوجُواْ مِنْهُ حِلْمَةُ تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى ٱلْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَعُواْ مِن فَضْلِهِ وَلَسَّبَتَعُواْ مِن فَضَّلِهِ وَلَسَّبَعُوا مِن فَضَالِهِ وَلَسَانَ عَلَيْ وَلَمَ لَكُونَ فَي النحل: ١٤

بزانه خودا ره همت پی بکات، خودای موته عال ده ریاکانی دروستکرد و به رین و فراوانی کردن، ئه مه شبر کومه لین سوودی مه زن، ده ریاکان به شین کی زوری رووی زهوی که به ئاو داپوشراوه، زهوی له نامین ده گرن، وشکانی پارچه یه که له هه موو زهوی که به ئاو داپوشراوه، ده شبت و چیاکان (وشکانی) به راورد به ده ریاکان وه کی گردو لکه یه که وایه له ناو ده ریایه کی مه زندا، بزانه ژماره یی گیاندارانی و شکانی به رانبه ربه ژماره یی گیاندارانی ده ریا وه که بری و شکانی وایه به رانبه ربه پانتایی ده ریا، تو ته نها به شین له گیاندارانی سه رزه ویت بینیوه، بویه له گیانداره سه رسو چه نند کانی ناو ده ریا رایمینه، ده ریا لیوانلیوه به گیانداران و موجه و هه رات و بونی خوش چه ند به رانبه ری شهوه ی له سه رزه وی ده بینیت و های چون فراوانی که ورد و زه به لاحی تیدایه، و شکانییه، به هوی فراوانی و به رینی ده ریاوه گیاندارانی گه ورد و زه به لاحی تیدایه، گه رئه و یه کین له له و گیانداره زه به لاحانه خوی له سه ر رووی ده ریا ده ربخات نه و که سه که ده بینینیت واگومان ده بات گرد و دورگه ی ناو ده ریا بیت.

ههر پۆل و جۆریکی گیاندارانی وشکانی له بالنده و ئهسپ و مانگا و گیاندارانی تر غوونهیان له دهریادا ههیه، بهلکو زورتر و زیاتر لهوانهی وشکانی، کومهلین جور و ره گهزی گیاندار له دهریادا بوونی ههیه لهسه و و شکانی نهبینراون، ههموو نهمانه بهدیهینه ری مهزن-سبحانه - ته گبیری کردوون و نهوهی پنی ناتاج بن و ببیته هوی مانه وه یان له ده ریادا بزی داناون، گهر بمانه ویت به شتیک له نهینییه کانی نه و گیانداره ناویانه باس لیوه بکهین پیویستمان به نووسینی چهندین به رگ له کتیب ههیه.

پاشان سهرنجی مرواری شیّوه گو بده، چوّن خودای موته عال له ناو قاوغی گویّچ که ماسیدا خولقاندوویه تی، ببینه چوّن خودا مهرجانی به به ردی ده ریاوه نوساندووه، خودای موته عال ده فه رمویّت: ﴿ يَغَرُّحُ مِنْهُمَا ٱللَّوْلُوُ وَٱلْمَرْجَاتُ ﴿ الرحمن: ۲۲، ئه وه ش وه ک باسکردنی منه تیک به سهر مروّفه وه، و تراوه ئه و مهرجانه ی له قورئاندا باس کراوه بریتیه له مرواری روون، پاشان به دوای باسی مرواری و مهرجاندا ده فه رمویّت ﴿ فَیِاتِیّ اَلاّی مَرَاکُما تُکَدِّبانِ ﴿ اللّه مَرَاکُ اللّه مَرْکُ اللّه مَرَاکُ اللّه مَرَاکُ اللّه مَرْکُ اللّه مَرَاکُ اللّه مَرَاکُ اللّه مِرْکُ اللّه مُرْکُ اللّه مِرْکُ اللّه مِرْکُ اللّه مِرْکُ اللّه مِرْکُ اللّه مِرْکُ اللّه مُرْکُ اللّه مِرْکُ اللّه مُرْکُ اللّه مِرْکُ اللّهُ مِرْکُ اللّه مِرْکُ اللّه مِرْکُ اللّه مِرْکُ اللّه مِر

پاشان سهرنجی عهنبهر و شتانی تریش بده که ده ریا هه لیده داته ده ره وه ، پاشان له که شتییه سه رسور هینه کان را بینه ، چون به سه ر ئاوه وه خویان را گرتووه و به ئاسانی جاری ده بن و به نده کانی خود ا بو مه به ست و کار و که سابه ت و به ده ستهینانی مالا و سامان به کاریان ده هینن ، خود ا جاری بوونی که شتی له ئاود ا کردووه به ئایه ت و نیعمه تی خوی ، بویه ده فه رمویت: ﴿ وَٱلْفَلْكِ ٱلَّتِی بَعْنِی فِی ٱلْبَعْرِ بِهَا یَنْفَعُ ٱلنّاسُ الله البقرة: ۱۹۲۱ ، به رامهینانی که شتی و ده ریا مروقه کان و کولا و باره کانیان هه لاه گریت و له ولاتینکه وه بو ولاتینکی تر ده یانگویزیته وه که له رینگه ی که شتییه وه نه بوایه نه یانده توانی بگه نه مو و و هوکاری تریان بو گهیشتن بگرتبایه ته به رووبه پرووی شه که تی و ماندووبوونی زور ده بوونه وه ، سه رباری ئه وه شکرتبایه ته به رووبه پرووی شه که تی و ماندووبوونی زور ده بوونه وه ، سه باری ئاتیک خود ا ویستی و ابو و به زه یی به به نده کانیان بو ولاته و غاراسته دووره کان کاتیک خود ا ویستی و ابو و به زه یی به به نده کانید ا بیته وه و کاریان له سه رسوک و ئاسان بکات

داری دروست کرد که ههوا ده چیته ناو پیکهاته یه وه تاکو ئاو هه نیبگریت و نوقم نه نه نه کات که شتی سه رئاو که و توو له شتومه ک پی بکریت و له و ناتیکه وه بی و نه بینت که و کات که شتی سه رئاو که و توان نیلهامی به نده کانی کرد تاکو بتوانن که شتی دروست بکه ن، پاشان با له سه ر ده ریا به ئه ندازه یه که ره وانه ده کات تاکو که شتییه کان جوونه پیبکه ن و له شوینی که وه بی شوینی کی تر بیانگویزی ته وه شاره زایانی ده ریای ئیلهام کردووه تاکو کاتی هه نکردن و کاتی کیبوونه وه ی بای ده ریا بزانن و به و بایانه چار قرکه کان پی بین له هه وا و که شتییه کان به گه و بکه ون.

پاشان سهرنج بده چون خودا ئاوی خولقاندووه و ئاسانی له پیکهاتهیدا داناوه، کردوویه تی به تهنیّکی ورد و نهرم و جاریبوو و بهیه کهوه لکاو، وه ک نهوه ی یه ک شت بیّت، پیّکهاتهیه کی زوّر ورد و ئاسان دابه ش بوو تا واده زانیت بوّخوّی پارچه و لهیه کدابراوه و ئاسانه بوّ جیاکردنه وه، واته ئاو زوّر به ئاسانی پهیوه ستبوون و جیابوونه وهیه تاکو که شتییه کان بتوانن بهناویدا جاری بین، سهرسورمان له و که سانه ی لهم ههموو نیعمه ته ی خودا بیّناگان، ههندیّك له و نیعمه تانه پانتاییه کی که همانه ی لهم ههموو نیعمه ته ی خودا بیّناگان، ههندیّك له و نیعمه تانه پانتاییه کی به لگهی روونی پهیپیّبراون، ئایه تگهلیّکن که به زمانی حال هاترونه ته ده نگ، و مهزنی و شکوّمهندی به دیهیّنه و کهنان دهرده برن، باس له که مالی توانا و ده سه لاتی خودا و ناوازه یی حیکمه تی ده کهن و ده لیّن: باشه شهی مروّق، تو ویّنه و پیّکها ته و سیفه تی من نابینیت، دوّخی جوراوجوّر و سووده کانم نابینی؟ ئایا که سیّکی خاوهن هوّشی ته ندروست و ژیری دامه زراو وا گومان ده بات خوّم خوّم ره نگاوره نگ کردبیّت؟ هان که سیّکی له هاوره گه زه کانی خوّم داهیّنانی له مندا کردبیّت؟ به لکو شه و کاره کاری یان که سیّکی به توانای زائی بالاده ستی خاوه ن هیّز و ده سه لاّته.

دەروازەي شەشەم: حيكمەت لە دروستكردنى ئاودا

Land College College College

سهرنج بده خودا کومه ک بیت و یارمه تیت بدات، خودا به بوونی ناوی شیرین چ منه تیکی مهزنی به سهر به نده کانییه وه هه یه، نه و ناوه سازگاره ی که ژیانی هه موو گیانداران و رووه ک و زینده وه رانی سهر زهوی (وشکانی) پیوه یه، گهر مروّق تینویکی ناچار بیت و ریّگه ی خوارد نه وه ی قومیک ناوی لی بگیریت هه موو گه نجینه کانی دونیا نه و خاوه نی بیت بی به ده ستهینانی نه و قومه ناوه ده یبه خشیت، سه رسورمان له به نده کانی خودا که لا به لای نه م نیعمه ته مه زنه دا ناکه نه وه.

تهماشا بکه چهنده مروّق پیویستی به ناوه و به پینی پیویستی زوّری مروّقیش خودا له همموو شویّنیّکی سهر زهوی فهراههمی کردووه، گهر خودا به بریّکی کهم ناوی لهسهر زهوی دابنابایه مروّق رووبه پرووی تهنگهلانی ده بوویه وه، نهو کات ههموو خهلّکی سهر زهوی سهختی و دژواری رووی له ژیانیان ده کرد، پاشان تهماشای نهرمی و وردی نهو ناوه بکه له ناسمانه وه بو سهر زهوی داده باریّت، تنوّکه کانی به ناخی زهوی دا شورده بنه و رهگ و ریشکی رووه و دارودره خت پاراو ده کهن، پاشان بههوّی گهرمی خوّره وه بهشیّك لهو ناوه بو پهل و پو و لقی دره خته کان به در ده بینته وه، له کاتیّک دا سروشتی ناو شوربوونه و هه سهرکه و تن.

لهبهر ئهوهی خواردنهوهی تاو پیویستییه که بی شلکردنهوهی خوراك له ناو سکی گیانداراندا تاكو ئهو خوراكه بگاته جیگهی خوی خودا خواردنهوهی تاوی له كاتی پیویستیدا خوش و بهتام كردووه و كهسه که له خواردنهوهیدا ههست به ئاسوودهیی و ئارامی ده كات، ئاو پیسی جهسته لادهبات و چلکوچهپهلی له پوشاك و جلوبهرگ ده كاتهوه، به ئاو خول و خاك دهبیت به قور و له دروستكردنی خانوو و پیشهسازیدا به كاردههینریت، ههموو وشكیك به ئاو ته ده ده كریتهوه له كاتیكدا به وشكی نه توانریت سوودی لی ببینریت و به كاربهینریت، خواردنهوه كانی تر به ئاو شل دهبنهوه تاكو بتوانریت بخورینهوه، كلیمی ئاگر به ئاو ده كوژیتهوه، گهر مروقیکی گرگرتوو خوی ههلدایه ناو ئاو دهیکوژینیتهوه، گهر پاروویهك له قورگدا گیرا ئاو پالی دهنیت و خوش كه مدن قوتار ده كات، به ئاو ماندبوون له جهسته دهرده چیت و دوای خوش خوش رین ئاسووده یی و پشوودان رووی تیده كات، به شیك له خواردن و چیشت به ئاو لیدهنریت، ههر به و جوزه ههموو ئه و شتانهی كه تهنها به ته یی به كاردههینرین و سوودیان لی دهبینریت، ئه مانه و شتگهلیکی تریش له سوود و قازانجی مروقدا كه ناتوانن لینیاز بن.

له کوی نهم نیعمه تانه را بینه و ناسانیی به رده ستکه و تنیان ببینه له گه لا نهوه ی که خه لاکی لیّبان بیّناگان و له نه و په پیّویستیدان به و نیعمه تانه ، گه ر نه و نیعمه تانه به رته سك ببنه وه ژیانی دونیای مروّق سه خت و دژوار ده بیّت، به م بر و نه ندازه یه تیّده گه ی که خودای موته عال به دانان و دابه زاندن و ناسان کردنی نهم نیعمه تانه ویستوویه تی زهوی ناوه دان ببیّته وه به وه ی تیّیدایه له گیانداران و رووه که کان و کانزاکان، و شتگه لیّکی تریش که نایه نه هه ژماردن، پاکیّتی بو خاوه ن فه زلّی مه زن خودای موته عال.

دەروازەي حەوتەم: حيكمەت لە دروستكردنى ھەوا

خوداى موته عال دەفەرمونىت ﴿ وَأَرْسَلْنَا ٱلرِّيَكَ لَوَقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءُ فَأَسَقَيْنَكُمُوهُ وَمَا أَنتُمْ لَهُ بِخَدِنِينَ ﴿ ﴾ الحجر: ٢٢

بزانه خودا ره حمت پی بکات، ئه و هه وایه ی مروّق هه لیده مژیّت له پیکهاته یدا تیکه لا به هه وای تر بووه، گهر ئه و هه وایه نه بوایه هه موو گیاندارانی و شکانی تیاده چوون، به هه لامژینی هه وا گهرمی له جه سته ی گیانداراندا ها و سه نگ ده بینت، چونکه هه وا بو گیاندارانی و شکانی وه کو ئاو وایه بو گیاندارانی ده ریا، گه رهه وا له گیانداران بریّت ئه و گهرمییه ی له جه سته دایه روو له دل ده کات، ئه وه ش ده بیّته هوی تیا چوونی گیانداران.

پاشان سهرنجی حیکمه تی گواستنه وهی هه وره کان بده به هوی هه واوه، که ده بنه هوی بارینی باران له و شویّنانه ی به باران ئاتاجن بو وه رزی کشتوکال، گه رلوتفی خودای موته عال نه بوایه له دروستکردنی هه وادا هه وره کان قورس ده بوون و له شویّنی خوّیان ده وه هستان و زه وی هیچ سوودیّکی لیّ نه ده بینین.

پاشان سهرنج بده چۆن که شتییه کان به هوی هه واوه جاری ده بن و به هه لنکردنی با له شوینی که وه بر شوینی تر ده گویزنه وه و کول و باره کانیان له ولاتیکه وه بر ولاتیکی تر ده گویزنه وه و کول و باره کانیان له ولاتیکه وه سوود له و شتانه تر ده گویزنه وه که که و شمه ک و شتانه ی تیدا نییه، که و کات خه لنکی سوود له و شتانه ده بینن، گه و گواستنه وه نه بوایه به هواوه که و شهه کانه ته نه اله و شوینانه دا به رچنگ ده که و تیایدا دروست کراون، که و کات گواستنه وه ی به کول و باری و لاخ بر نه و ولاتانه سه خت و دژوار و پی له مهینه تی ده بوو، مروقیش پیویستی به و

شتانه یه که له ولاتی خویاندا بوونی نییه، بویه له بوونی بادا سوودگهلین بوونی هه یه که زور زیاتره له گهران به دوای بازرگانی و سوود و قازانجدا.

پاشان سهرنجی ناسکی و جووله مهوا بده که ده چیته ههموو شوینیکی شهم جیهانهوه، به جووله کهی بوگهنی زهوی پاك ده کاتهوه، گهر ههوا نهبوایه خانوو و ماله کان بوگهنیان ده کرد، شهو کات گیانداران به پهتا و نهخوشی تیاده چوون، پاشان سهرنجی سووده کانی بده چون خول و رمل هه لاه گریت و بو زهوییه کشتوکالییه کانی ده گویزیتهوه، لهو ریگهیهوه دره خت و رووه ک به هیز ده بن به هوی شهو خوله به پیته ی له ریگهی ههواوه بویان گوازراوه تهوه، ههوا رووی چیاکان به چینیک خول داده پوشیت و ده توانریت کشتوکالی تیدا بکریت، شهو لیته شهیو حده و ده ریاوه - له که ناره شاوییه کاندا به جینده میزیت مروق ده توانیت سوودی لی ببینیت، ههموو که ناویه که مروق که مروق ده ریاوه، ده ریا عه نبه و شتانی تریش فریده داته ده ره و که مروق له کاروباری ژبانیدا سوودیان لی ده بینیت.

پاشان سهرنج بده له کوی ئهم ره جمه ته و مهزنی سووده کانی و گشتگیری نیعمه ته کان و گهوره یی پله و پایهیان، وه ک چون خودای موته عال لهم ئایه ته پیروزه دا ژیرییه کان

به ناگا ده هيننيت و ده فه رمويت ﴿ هُوَ ٱلَّذِى آنزَلَ مِن ٱلسَّمَآءِ مَأَةً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَكَ مَنْهُ سَكِرابٌ وَمِنْهُ شَكِرُ فِيهِ الزَّرْعَ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلنَّخِيلَ وَٱلْأَعْنَبَ وَمِن صَحَرُّ فِيهِ الزَّرْعَ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلنَّخِيلَ وَٱلْأَعْنَبَ وَمِن صَحَلِ ٱلثَّمَرَتِ إِنَّ فِي ذَلِك لَآيَةً لِقَوْمِ يَنَفَكَ رُونَ اللَّهُ ﴾ النحل: ١٠ - ١١

له تهواوی نیعمه و مهزنی حیکمه تی خودایه که: سایه قهی خستن ته نیّوان دابارینی بارانه وه مایه و ههوروهه لا به دوای یه کتردا دیّن تاکو کاروباری شهم جیهانه به جوانترین و باشترین شیّوه به پیّوه بپوات، گهر یه کیّك له و دوانه به به دوه وامی بوونی هه بوایه کاولکاری له ژیاندا روویده دا، بی سه رنجی باران ناده ی گهر زوّر دریژه بکیشیّت پاقله و سهوزه وات بی گهن ده بن و مالا و خانو به ره ش ویّران ده کات، ریّگه کان ده بپیّت و ریّگری ده کات له سهفه ر، هه ر به و جوّره زوّریك له پیشه و پیشه سازی ده وهستن، گهر سایه قهش به رده وام بیّت جهسته و رووه ك وشك ده بیّته و و شاوی چاوگه و شیو و دوّله کان بی گهن ده کهن، شهمه ش ده بیّته هی زیانیکی زوّر بی مروّق و شکی روو له ههوا ده کات و زال ده بیّت به سهریدا و چهندین نه خوّشی زیانبه خش سهرهه لاه ده ن، شهو کات گرانی و سیاسالی پهیدا ده بیّت و لهورگاکان نامیّنن و ههنگیش شیله ی گولا و گهلای ده ستناکه ویّت.

گهر سایهقه و باران بو جیهان بهدوای یه کتردا هاتن ههوا میانه گیر دهبیت و ههریه کهیان زیانی ئهویتریان پالا پیره دهنیت، و شته کان و ژیانی گیانداران باش دهبن و دینه باری راسته، باشی و چاکی بو ژیان و گیانداران له لای خودا بریاری لهسهر دراوه، گهر بوتریت له یه کینکیانه وه ههندی کات زیان سهرهه لله دات، ده لین لهوانه یه بو ناگادار کردنه وه مروق بیت تاکو پهی به نیعمه ته جوراوجوره کانی خودا ببات و فهزل و به زهیی خودای له به رچاوان بیت و خودا به خاوه ن هیز و ده سه لات بزانیت، لهو ریگهیه شهوه ده ست له یاخیبوون و ستهم بکیشنه وه، نابینی به هوی نه خوشی

جهستهیه وه ئاتاج به کومه لیّک ده رمانی بیّزراو و ناخوش ده بیّت تاکو خوّی پی چاره سه ربکات و به شه نه خوشه که ی جهسته ی له ریّگه ی ئه و ده رمانه وه ته ندروستی بو بگه ریّته وه ، خودای موته عال ده فه رمویّت ﴿ وَلَوْ بَسَطُ اللّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ مَا بَعَوا فِ الْأَرْضِ وَلَكِين یُنَزِلُ بِقِدَرٍ مَّا یَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ حَجِیرٌ بَصِیرٌ الله الله وی ۲۷.

دەروازەي ھەشتەم: حيكمەت لە دروستكردنى ئاگر

- Company Control Control

خوداى موته عال دەفهرمويت ﴿ أَفَرَءَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي ثُورُونَ ﴿ ءَأَنتُمُ أَنشَانُمُ شَجَرَتُهَا آَمُخَنُ الْمُنشِئُونَ ﴿ فَاللَّهُ اللَّهُ اللَّالِمُ اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال

بزانه خودا ئیمه و توش سهرکهوتوو بکات، خودا ئاگری دروستکردووه و له نیعمه به ههره مهزنه کانییه تی، پهروهردگار دهزانیت زوریی ئاگر و بلاوه کردنی چهنده ویرانکه و تیکدهره، بویه به حیکمه تی خوی سنوورداری کردووه، کاتیک مروق پیویستی پینی بوو ده بینیته وه و له کاروباره کانیدا به کاری ده هینیت، ئاگر له ته نه کاندا خهزن کراوه، سووده کانیشی زورن و نایه نه هه شماردن، له وانه به کارهینانی بو چیشتلینان و ئاو گهرم کردن، گهر ئاگر نه بوایه خواردن لینه ده نرا و پینه ده گهیشت و کهره سته کانی تیکه لا نه ده بوون، هه رکه س ئاگر له خواردن و خواردن هو ادن هوه دا به کارنه هینیت به تینه دروستی هه رسی خواردن و خواردن و خواردن و خواردن هم کاره گرنگ و مه زنه دا.

 ءَالَ دَاوُرِدَ شُكُورًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِى ٱلشَّكُورُ ﴿ اللَّهِ ﴾ سبأ: ١٣، به ناكر ناسن نهرم دهبينت و چەندىن جۆر شتى بەسوود و ئامېرەكانى جەنگى لىي دروست دەكرېت، وەك دورع و شمشير و شتاني تريش كه باسكردنيان دريَّژه دهكيّشيّت، خوداي موتهعال لهسهر ئهوه ئاگاداری کردووینه ته و و ده نهرمویت ﴿ وَأَنزَلْنَا ٱلْحَدِیدَ فِیهِ بَأْسٌ شَدِیدٌ وَمَنكفِعُ لِلنَّاسِ اللَّهِ الحديد: ٢٥، ههروهها دهفهرمويّت ﴿ وَعَلَّمْنَكُ صَنْعَكَةَ لَبُوسِ لَّكُمُّ لِنُحْصِنَكُم مِّنُ بَأْسِكُمُّ فَهَلَ أَنتُمُ شَكِرُونَ ۞ ﴾ الأنبياء: ٨٠، له ئاسن ئاميري كيّلان و درویّنه دروست دهکریّن، ههروهها دروستکردنی ئهو ئامیّرانهی زوّر درهنگ به ئاگر كاريگەر دەبن وەك چەكوش كە بۆ ليدانى ئاسنى سوور بەكاردەھينريت، ھەروەھا ئامير بۆ برين و كونكردني شاخي سەخت و رەق، ھەر بەو جۆرە ئامير بۆ بازرگاني دار و تهخته که ژماردنیان ئاسان نییه، گهر لوتفی خودا نهبوایه و ئاگری خهلق نهکردبایه هیچ په کیک لهو ئامیره به سوودانه دروست نه ده کران و مروّق سوودی لی نه ده بینین، گهر ئاگر نهبوایه پارهی زیر و زیو دروستنهده کرا و نهدهتوانرا ئهو مادانه له جوانی و سوودی تردا به کاربه ینرین، ئه و کات ئه و موجه و همرات و ماده به نرخانه بوونیان نه دهبوو و وهك كهرهستهى خاو لهناو خاك و زهويدا دهمانهوه.

پاشان سهرنج بده خودا چ خوشی و شادییه کی له ئاگردا داناوه کاتیّك تاریکی به سه دونیادا دیّت، مروّق له شهودا ئاگر ده کات به روّشنایی و به هوی نووره که یه وه کاروباری ژیانی خوّیان له خواردن و خواردنه وه ریّکده خهن، هه روه ها به هوی روّشنایی ئاگره وه کوئاگر (وه جاخ) ه کانیان ئاماده ده که ن و گیاندار و شته زیانبه خشه کانی شه و ده بینن، هه ر به و جوّره به ده مه وه چوونی نه خوّشان له شهودا، و کارکردن به ئاگر له وشکانی و ده ریادا، به بوونی ئاگر له گه ل یه کتر هو گرییان بو دروست ده بیّت، وه ك ئه وه ی خوّر له ئاسوی ئوانه وه باوا نه بوو بیّت، به هه مان شیّوه وه لانانی زیانه کانی به فر و سه رما و

ههوای سارد بههنری ناگرهوه، له کاتی جهنگدا پهنا بن ناگر دهبهن و لهو رینگهیهوه بهرگری له قهلاکانی خنیان ده کهن، سهرنج له پله و پایهی نهم نیعمه ته مهزنه بده که دهست بهسهردا گرتنی داواته دهستی مرزق، ههر کات ویستیان ههلیده کهن و کهی پیویستیان نهبوو خاموشی ده کهن.

دەروازەي نۆيەم: حيكمەت ئە دروستكردنى مرۆڭ

Company Color

خوداى موتهعال دەفەرموينت ﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينِ ﴿ ﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارِ مَّكِينِ ١ أَنُو خَلَقْنَا ٱلنَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا ٱلْعَلَقَةَ مُضْفَحَةً فَخَلَقْنَا ٱلْمُضْغَةَ عِظْنَمًا فَكَسَوْنَا ٱلْعِظْنَمَ لَمْتَمَا ثُمَّ أَنشَأَنَهُ خَلْقًا ءَاخَرَّ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ أَحْسَنُ ٱلْخَلِقِينَ ﴿ اللَّهُ مُمَّ إِنَّكُمِ بَعْدَ ذَالِكَ لَمَيَتُونَ ﴿ ثُنَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيدَ مَا تَبْعَ ثُونَ ﴿ اللَّهُ لَهِ المؤمنون: ١٢ – ١٦ بزانه خودا کۆمهکت بنت و سهرکهوتووت بکات، خودای موته عال که له زانستی ييشينهيدا دروستكردني ئادهمي برياردابوو، ههروهها له زانستي خودادا بـ لاوه ينكردني مروّق بهسهر زهويدا بيّ تاقيكردنهوه و ههلبّداردن بووني ههبوو، بوّيه بهجورتك دروستنكردن نهوه و وهچهان لنوه بهدا بنت، ههندتكان له ههندتكي تریانه وه سهرهه لبده ن، بو نه و مه به سته خودای موته عال نیر و مینی دروست کرد، له دلیاندا خوشه ویستی و بانگکه ر و پالنه ری به رانیه ر په کتر بو دروست کردن، تا بهجۆرىكن بەرانبەر بە يەكتر ئارام ناگرن و ناتوانن حەزيان بۆ يەكترى وەلابنىين، بۆپـە حەزى خۆرسىكيان يالپان دەنپىت بىز نزيكبوونەوە و كۆبوونەوە لەگەل پەكتر، ئەو نزیکبوونهوهش ئهندامینك له نیردا دهبروینیت تاكو ئاوی ژیان له ره همی ئافره تدا دابنیّت، ئهو شویّنهی کوریهلهی تیدا دروست دهبیّت، ئهو ئهندامه نیرینه نوتفهی له ههموو جهستهوه تیدا كۆدەبیتهوه و ئاویکی قوولیدهر و بهزرهقهبهستوو له نیوان

ئيسكى رەق و سينەوە بە جوولاديەكى تايبەت دەرىدىنت، بەھۆى چوونە ۋوورەوە لە

قوولاً يبه كهوه ده چنت بو قوولاً يبه كي تر، له گهل كواستنه وهيدا ياريز گاري له نوتفه

ده کریت و له دوخی خویدا ده مینیته وه، دوورخستنه وه ی له هه موو شتیکی زیانبه خش بو نه وه ده گهریته وه که نوتفه ناویکی سووکه و هه ر شتیک به ری بکه ویت تیکی ده دات و نه سل و میزاجی ده گوریت، ناویکه به ریژه یه کی تایبه ت ره گهزه کانی به یه کتر تیکه کلا ده بن و به شه کانی له گه کلا یه کتر یه کسان ده بن و جیاوازی له نیوانیاندا نامینیت و دواجار له و ناوه خودای موته عال نیر و می دروست ده کات، پاش گورانی نوتفه بی عمله قه بی موزغه بی موزغه بی نیسک و پاشان داپوشینی نوتفه بی عمله قه بی موزغه بی کردنی جه سته به ماسوولکه و ریشالی بیراوجور، و چنینی جه سته به ده ماره کان، پاشان دروست کردنی نه ندامه کانی جه سته و کیک دو ده م و زمان و کیکدانیان، خودا سه ری به خری خولقاندووه و گوی و چاو و لوت و ده م و زمان و تی دا دروست کردووه:

چاوی بۆ بینین دروستکردووه، بینین له ریّگهی چاوهوه نهیّنییه کی سهرسوپهیّنه، و کاریّکه مروّق له بهیانکردن و خستنه پرووی نهیّنییه کهی دهسته وسانه، چاوی به حهوت تویّژال دروست کردووه، ههر تویّژالیّك سیفهت و شیّوهی تایبه ت به خوّی ههیه، گهر یه کیّك له و تویّژالانه تیابچن مروّق بینین له ده ست ده دات، سه رنجی شیّوهی پیّلوی چاو بده که ده وری چاوی داوه، سه رنجی ئه و خیراییه زوّرهی جووله کهیان بده تاکو چاو له ته و تویّز و ههر شتیّکی تری زیانبه خش بپاریّزن، پیّلووه کان وه ک ده رگایه ک وان له کاتی پیویستدا ده کریّنه وه و له کاتی ناپیویستدا داده خریّن، جگه له پاریزگاری چاو مهبه مهبه ستی جوانی چاو و روخسار له دروستکردنی پیّلوه کاندا ههیه، بوّیه برژانگه کان به مهبه ستی جوانی خاو و روخسار له دروستکردنی پیّلوه کاندا ههیه، بوّیه برژانگه کان به مهندازه یه کن نهوه نده زوّر و که م نه بن زیان به جوانی چاو بگهیه نن، له ناوی چاودا

ا - هه لواسراو به ره همی دایکدا.

۲- جووراو له شيوهي بنيشتدا يان له شيوهي پارووي جواودا.

سویری داناوه بر برین و لهتکردنی ههموو ئه و ته نه زیانبه خشانه ی ده که و نه چاوه وه ، دوو کرتاییه که ی چاو له ناوه راسته که یان نزمترن تاکو ئه و شتانه ی ده که و نه چاوه وه بر قنچکه کانی دوو لاکه ی چاو به رببنه وه ، دوو برزی پشتی چاوی کردووه به جوانی بر و خساری مرزق و داپر شهریکیش بر دوو چاو ، مووه کانی برز هه دروه و و مروی برژانگه کان له زوری و که می پاریز راون تاکو ناشیرینی نه ده نه به روخساری مرزق.

پاشان سهرنج بده له دهم و زمان و ئهو نهیزنییانهی تییاندایه، دوو لیوی کردووه به پاریزهر و داپی شهری دهم، وهك ئهو دهرگایهی له کاتی پیویستدا ده کریتهوه، داپیشهری پووك و ددانه، جوانی به روخسار دهبهخشیت، گهر لیوه کان نهبوونایه روخساری مروق تیکده چوو، دوو لیو بی قسه کردن زور بهسوودن، زمانیش بو قسه و دهربرینی ئهوهی له ناخی مروقدایه، ههروه ها بو تاوتویکردنی خوراك لهناو دهمدا و ههلندانی خواردنه که بو سهر خریکان تاکو بهارریت و قوتدانی ئاسان بیت.

پاشان ددان به ژمارهی جۆراوجۆر، ههموویان یه که چارچه ئیسک نیبی، به لاکو گهر دانهیه کیان تیابچیت ده توانیت سوود له وانی تر وه ربگریت، ددان بو سوودلیبین و بو جوانییه، ددانه ها پهره کان پته و و به هیزن له گه لا نه وانه ی ژیریاندا تاکو بتوانن بو ماوه یه کی دوورودریژ کاری خویان بکه ن، ددانه کان به گشتی ره ق و به هیزن و وه که نیسقانه کانی تری جهسته نین، نه مه ش به هوی پیویستی زوری مروق له به کارهینانی نه و ددانانه، خریکان گه وره و پانن تاکو خواردن به باشی بها پن، جاوین بریتییه له یه که مین هه رسکردنی خوراک، ددانه کانی پیشه وه و که لبه کان بو برینی خوردن و جوانی پیشه وه ی ده مه، بویه خودای موته عال خریکانی توندوتول کردووه و که لبه کانی دامه زراندووه و ره نگاکانی سپی کردوون له گه ل ره نگی سووری پووک له ده وروبه دریان، دامه زراندووه و ره نگاکانی می کردوون له گه ل ره نگی سووری پووک له ده وروبه دریان، دامه زراندووه و ره نگاکانی می کردوون له گه ل ره نگی سووری پووک له ده وروبه دریان، دامه زراندو و گونجاو له پیکهاته یاندا و ه که ده کوراوی دریک کورود.

پاشان سه رنجی لوتف و به زه یی خودا بده: خواردنی کردووه به چیژ بو که سه که، چیژی له زمان و به شه کانی ناو ده مدا داناوه، تاکو به و چیژ کردنه ئه وهی بوی شیاو و گونجاوه له چیژه کان جیابکاته وه، بویه له خواردندا خوشی و تام و ناسووده یی بوونی هه یه کاتیک پیویستی بیت، هه روه ها چیژ کردن بو نه وه یه له و شتانه دووربکه ویته وه که بو مروق شیاو و گونجاو نیین، هه روه ها راده ی گه رمی و ساردی شته کان بناسیته وه.

پاشان خودای موته عال گویّی به مروّق به خشیوه، ته پیه کی تالّی تیدا داناوه، گوی له زیانی ته نی ناموّ و کرم و میروو ده پاریزیّت، زوّربه ی شه و گیاندارانه ی روو له گوی ده که نه به نه نه نه مادده تاله وه ده کوژریّن، پارچه گوشتیکی له ده ره وه بو گوی داناوه تاکو ده نگه کان کوبکاته وه و ره وانه ی ته پلی ناو گویی بکات، پارچه یه زیاده ی هه ستیاری به گویّوه لکاندووه تاکو هه ست بکات به هه ر شتیکی نامو که له گوی نزیك ده بیته و و بیه ویّت زیانی پیبگه یه نیت، له پارچه گویی ده ره وه دا پیچاوپیپ ناوه تاکو شه پوله کانی ده نگ بو ژووره وه لوول بدات و بیگویزی ته وه و جووله ی شه پی شه پولانه ی ده نگ خیراتر بین و ریگه که شیان در پیژتر و شه و که سه ی له خه و دایه پی کار گه ر بیت و له خه و دایه بینی داریگه ر بیت و له خه و به ناگا بیت.

پاشان سهرنجی پهیبردن به بۆنکراوه کان ببه بههۆی چوونه ژوورهوهی ههواوه بۆ ناو لوت، ئهوهش نهێنییه که تهنها خودا بۆ خۆی دهیزانێت و کۆمهلێك نهیێنی تریش، پاشان وردبهرهوه چۆن لوت بهرزکراوه ته و شێوهیه کی جوانی به روخسار به خشیوه و دوو کونی تێدا داناوه، لهناو ئهو کونانه دا ههستی بۆنکردن بوونیان ههیه (۱)، تاکو له ریگهی بۆنکردنهوه بونی خواردن و خواردنه وه جیابکاته وه، ههروه ها له بونی خوش و گولاو چێژ وهربگریت، ههر به و جوره له بونی پیس دووربکه ویته وه، ههروه ها به هویه و دوحی ژیان (ههوای پاك) ههلبمژیت و ببیت به خوراکیک بو دل و ئاسووده یه کلیه ی دهروون به خشیت.

پاشان سهرنج بده چۆن قوپ که دروستکراوه و ئاماده کراوه بو هاتنه دهرهوه ی دهنگ، زمان هه لاه سوپنینت بو جووله و به ش به ش کردنی دهنگ، بویه دهنگ له گوزهرکردنی جوراوجوردا پارچه پارچه ده کات و پیته کان سهرهه لاه دهن (۲) و هه موو گوکردن و قسه کردنیک لینیانه وه پهیدا ده بینت، قوپ که له شیوه ی جوراوجوردایه: بهرته سکی و فراوانی، و زبری و ناسکی، و رهقی و نهرمی، و دریژ و کورت، تاکو له رینگه ی ئه جوراوجورییه وه دهنگه کان هه مه چه شن بین، و دوو دهنگ له یه کتر نه چن، وه ک چون له بینیوان وینه ی دوو مروقدا جیاوازی داناوه و دوو که س له روواله تدا له یه کتر ناچن، به لاکو له نیوان دوو دهنگدا به لانی که مه وه دوو جیاوازی بوونیان هه یه تاکو گویگر ته نها به بیستن که سه کان له یه کتر جیابکاته وه، هه و به و جوره له نیوان دوو روخساردا دو و جیاوازی به لانی که مه وه و موزی ناسینه وه ی که سه کانه، خودای دوو جیاوازی به لانی که مه وه و حه وای دروست کرد به دوو روخساری جیا له یه کتر موته عال کاتیک شاده م و حه وای دروست کرد به دوو روخساری جیا له یه کتر خولقاندنی، مندالی له و دو و مروقه دروست کرد که جیاوازییان هه به و له دایك و خولقاندنی، مندالی له و دو و مروقه دروست کرد که جیاوازییان هه بوو له دایك و

· لهوانهیه مهبهستی دهماری بۆنکردن بیّت، ئهگینا شویّنی یله بۆنهکان له دهماغدایه نهك لهناو لوتدا.

^۲ مهبهستی پیته دهنگییهکانه نهك پیتهکانی نووسین.

باوکیان، ههر به و جوّره نه وه کانی مروّق به دوای یه کدا هاتن تاکو ناسینه وهیان بوّ یه کتر ئاسان بنت.

پاشان سهرنجی دروستکردنی دوو دهستی مروّق بده، بوّ هه نگرتن و بهرزکردنه و و پاننان ریخخراون، ببینه چوّن دهست پانکراوه ته و و په نجه کان دابه شبوون، سه رنج بده چوّن چوار په نجه له لایه که و و په نجه گهوره له لایه کی تره وه وهستاوه، په نجه گهوره به سهر چواره کهی تردا ده سوری ته و ، گهر پیشینه کان و پاشینه کان کوببنه و و به بیری کی ورد بیانه و نیزوه یه شیوه یه کی تر له چوّنیتی دروستکردنی دهست نیشان بده ن جیاواز له و شیوه یه نیستا له سه ریه تی له په خواریه نجه و په نجه گهوره و جیاوازی به رز و نزمی په نجه کان و ریخ کستنیان له یه که ریزدا - ناتوانن و له و کاره یاندا ده سته و سان، ده ست به م شیوه یه گهر به گرتن و پیدان ئاسان و گونجاوه، گهر به بوی بکاته وه روویه که و شتی له سهر هه نده گریت، گهر کوی بکاته و ه نامیری که و بو پیاداکی شان به کارده هینریت، گهر بیانه پینی ته و به نیوه قونجان - ده بینته بوشاییه ک بو هه نگرتنی شت، گهر به نوی بکاته و ه و په نجه کانی بدات له یه که بو رامالین به کارده هینریت.

سهرنجی نهو شته بچووکه له جهسته ا بده (نینوّک) گهر نهبوایه و خوران له لاشه ا سهرهه لبدا مروّق دهبوو به لاوازترین دروستکراو و دهسته وسانترین له لادانی ئازاری جهسته ی، و راکینشانی سوود و قازانج بو خوّی له و باره دا، هیچ شتیکی تر وه ک نینوّک روّلی نه و خورانه ی بو نابینیت، چونکه بو نه و کاره و بو زوّر کاری تر دروستکراوه، نینوّک وه ک نیست نه م و ناسک نییه، دریژ ده بیت و دروست نیزک وه ک ئیستان ره و ناسک نییه، دریژ ده بیت و دروست ده یکریته و وه ک که حاله تی خه و و ناگاهیدا ده توانیّت شوینی

خوران بدۆزىتەوه، گەر بە شتى تر جەستەى بخورىنىت ماوەيـەكى پى دەچـىت و دواى ماندبوون ئەوجا جىڭدەكەى دەبىنىتەوه.

پاشان سهرنج بده له دریزبوونهوهی ران و دوو لاق و کرانهوهی دوو پینی مروّق تاکو به و هوّیهوه بتوانیّت به پینه به په نجه جوان کردووه و بوون به جوانی و هیّز بوّ روّیشتن، په نجه کانیشی به نینوّک رازاندوّتهوه و به هیّزی کردوون.

ئەوجا سەرنج بدە چۆن خوداي موتەعال ھەموو ئەمانەي لە نوتفەيەكى سووكى سادە خولقاندووه و یاشان ئیسکی جهسته لییهوه سهری ههلنداوه بـو ئـهوهی ببیتـه راگـر و كۆلەكەي جەستە و لەوپشەوە جەستە بەھيز و دامەزراو بېيت، خوداي موتەعال لەم نوتفهیه ئهندازه گیری تایبهت و شیوهی گونجاو له ئیسقان بهرههم ده هینیت، ههیانه دریّژ یان کورت، بازنهیی و ناوبوّش، رهق و توند و یان و ورد، یاشان له بوّری ئهم ئيسقانانه دا موخي نهرمي داناوه تاكو ببيته هوي باشبوون و بههيزبووني ئيسكه كه، لەبەر ئەرەي مرۆۋ يۆوپسىتى بە كۆي جەسىتە و ھەنىدى لىە ئەنداممەكانى ھەپ بۆ ئەنجامدانى يۆرىستىيەكانى بۆيە يەروەردگار ھەموو ئۆسكەكانى نەكردووە بە يەك يارچه، به لکو گيراوييه تي به چهندين يارچه ئيسك و به جومگه ييکهوه بهستراون، تاكو به ئاساني جهسته جووله بكات، شيوهي ههر يارچه په كې په جوريك ئهندازه گيري کردووه، بهینی ئهو جووله یپویستهی لیی داوا دهکریت، یاشان جومگهکانی بهیهکتر گەياندووه و ھەندىكىان ھەندىكى تريان دەبەستنەوە، ئەممەش لـە رىڭلەي كۆملەلىك ژېږه که په لاکاني ئېسکه کانهوه په ستراونه تهوه و لاکهي تر په و لايهوه دهنو سېنن که ئيسكه كهى ييوه دەبهستريتهوه، ياشان له يهكيك له لاكانى ئيسكه كهوه زيادهى دەرچووى خولقاندووه و له لاكهى ترەوه چاللى بۆ دروستكردووه تاكو زيادهكهى تيدا نوقم ببینت، ئهو زیاده و چالهش بهیه کتر پراوپرن و کهم و زیادیان نییه، بزیه مروّق گهر بیهویت به شینک له جهسته ی بجوولینیت ریگری لی ناکریت، گهر حیکمه تی دروستکردنی جومگه کان نهبووایه ئه و کاره ی یی ئه نجام نه ده درا.

دواتر سهرنج بده و ببینه چون سهر له پهنجا و پیننج پارچه ئیسکی شیوه و وینه ی جوراوجور پیکهاتووه، ههندیکیان دراونه هه دهم ههندیکی تریان، به جوریک به ههموویان وه دهبینی توپی سهریان دروست کردووه، شهشیان تایبه تن به سهرهوهی دهماغ، بیست و چوار دانه یان تایبه تن به شهویلگهی سهرهوه و دوانیان بو شهویلگهی خوارهوه، ئهوانی تر (بیست و سی دانه کهی تر) بریتین له ددانه کان، ههندیکیان پان و ههندیکیان تیژ که بو کاری برین به کارده هینرین.

پاشان مل له حهوت برپرهی شیره بازنهیی ناو بوش پیکدین به قهبارهی جوراوجور، تاکو ههندیکیان بچنه سهر ههندیکی تریان و لهسهری جووت ببن، باسی حیکمه تی تهمانه دریژه ده کیشیت، نهوجا مل بهستراوه تهوه به پشتهوه که له بیست و چوار برپره پیکدیت و به نیسکی کوتایی پشت کوتایی پی دیت، نیسکی کوتایی پشتیش له سی برپرهی جیاوازی تر پیکدیت، له خواری خواره وه ش پارچه نیسکینکی تر که دیسان له سی برپرهی جیاواز پیکدیت، پاشان نیسکه کانی پشت بهستراونه تهوه به نیسکه کانی سینه و شان و دوو دهست و حهوزه و نیسکه کانی دوو ران و دوولاق و په نیسکه کانی پی بریده کوی پارچه نیسکه کانی جهستهی مروّق بریتین له دووسه د و چل و ههشت پارچه، جگه له پارچه ئیسکه کانی جهستهی مروّق بریتین له دووسه د و چل و ههشت پارچه، جگه له پارچه ئیسکه کانی جومگه کاندا.

پاشان بیربکهرهوه چون خودای موته عال لهم نوتفه ساده و ساکاره هه موو ئه مانه ی خولقاندووه، مه به بست له باسکردنی ژماره ی ئیسکه کان به مه زن زانینی دروستکه ر و به دیهینه ری مروّفه، ببینه چون دروستی کردوون و شیوه ی جوراو جوریان و هرگرتووه، ببینه چون به مه بر و ژماره تایبه ته ئیسکه کانی ریک خستووه به جوریك گه ر ته نها یه ك

ئیسکی تر زیاد بکات دهبیته هوی تیکچوونی مروّق و ناچاردهبیت دهریبهینیت، گهر دانه یه کیش ناته و او بینت مروّق پیویستی به دانانی ئیسکینکی تره له جینگهی، خودای موته عال لهم دروستکراوه ی خویدا (مروّق) پهند و ئاموّژگاری بو خاوه ن ژیرییه کان داناوه، مروّقی کردووه به ئایه تینکی روّشن له سهر مهزنی و شکومه ندی خوّی، ئهمه شهو ئهندازه گیری و شیّوه و وینه یه مروّقی به خشیوه.

پاشان ته ماشا بکه، چون خودای موته عال نامیرگه لینکی دروستکردووه بو جولاندنی نیسکه کان، نه وانه شریتین له ماسولکه کان، له جهسته ی مروّقدا پینج سه و بیست و نو ماسولکه ی دروست کردووه، ماسولکه له گوشت و ریشال و ده مار پینکها تووه، به پینی جوراو جوری شوین و پیویستی، بیست و چوار دانه یان بو جولانی چاو و پیلووه کانه، به جوری گه ریه که دانه که متر بینت کارکردنی چاو تینکده چیت، هه ربه و جوره هه ربه خوی هه یه به ژماره و بری تاییه ت.

وردبوونهوه له دهماره کان و خوینبهر و خوینهینه و شادهماره کان و فروانییان لهمانه سهرسورهینترن، و لیره دا باسکردنیان دریژه ده کیشیت، پاشان نه و گشته له حیکمهت و مانای ورد که زورینه یان به هه سته کان په پیان یی نابریت.

پاشان سهرنج بده لهو شتانهی مروّقی پی شهره فمه ند و تایبه ت کراوه، بالای مروّق به ریّکی خولقیّنراوه، دانیشتنی ریّکه و به دهست و ئه ندامه کانی شته کان وه رده گریّت، ده توانی چاره سهری زوّر شت بکات و کاریان بو ئه نجام بدات، مروّق به روودا نه خولقیّنراوه وه که هه ندی له گیانداران، چونکه گهر به و جوّره بوایه نه یده توانی به کارانه هه لستنت.

پاشان به گشتی سهرنجی دهرهوه و ناوهوهی مروّق بده، دهبینیت به جوّریّك دروستكراوه پره له حیكمهت و مروّق له و نهیّنیانه سهری سوردهمیّنیّت، خودای موته عال به خوّراك

جهستهی مروّق کامل و تیر و تهواو دهکات، له ههموو جینگهیهکیش خوّراکی بو دایین کردووه، به لام پهروهردگار ههموو ئهمانهی به بر و ئهندازهی تایبهت دیاری کردووه، ييويسته لهو رادهدا بوهستي و زيادهرهوي نهكات، گهر لهو بره زياتر مروّق خواردني بخواردبایه جهستهی زور گهوره دهبوو، جوولهی کهم دهبوویهوه و له کار و پیشهسازییه نابايه کان دوور ده کهوتهوه، ئهو کات ئهو خواردنانهی نهده خوارد شياو و پهسهندن يوّی، جلوبهرگ و يۆشاكى هەر وەك خواردنى، خانوو و شوپنى نېشتەجى بوون بە ھەمان شیّوه، بزیه لوتکهی حیکمهت و تهگبیری وردی خودا وا داوا دهکات لهم رادهو سنوورەدا رايىگرنت، ئەمەش وەك يەزەپيەك لە خوداوەو كارئاسانىيەك بۆ دروستکراوهکانی، گهر ههموو ئهمانهت بینی که کاری خودان و له تنزکیّك ئاو خولقاندوویه تی، دهبی گومانت چی بیت به دروستکراوه کانی تر له مهله کوتی ئاسمان و زهویدا، به خور و مانگ و ههساره کانینهوه؟ دهین حیکمه تی خودا چون بنت له ئەندازهگیری و شیوه و ریکخستنیاندا؟ له ژماره و پاسا و خولگهیاندا؟ کوپوونهوهی ههندنکیان و جیابوونهوهی ههندنکی تربان، شنوه و قهبارهی جوراوجوریان، جیاوازی شویّنی ههلهاتن و ئاوابوونیان؟ وا گومان نهبهیت گهردیلهیهك له ئاسمان و زهوی و كەشكەشانەكاندا بوونى ھەبينت خالنى بينت لە حيكمەتى خوداى موتەعال، بەلكو يرە له کاری سهرسورهین و حیکمه تی بالا که تهنها خودای موته عال ده توانیت زانستی تهواوى پێى هەبێت، گوێت لەم چەند ئايەتە پيرۆزە بووە ﴿ ءَأَنْتُمْ أَشَدُ خَلْقًا أَمِ ٱلسَّمَآءُ بَنَكَهَا ۗ ۗ ت رَفَعَ سَمَكُهَا فَسَوَّنَهَا ١١﴾ وَأَغْطَشَ لَيَلَهَا وَأَخْرَجَ ضُعَنَهَا ١١﴾ وَٱلْأَرْضَ بَعْدَ ذَالِكَ دَحَنْهَا ١٦٠ أَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعَنْهَا ﴿ وَأَلِجْبَالَ أَرْسَنْهَا ﴿ مَنْهَا لَكُو وَلِأَنْفَكِمُ وَ النازعات: ٢٧ – ٣٣ رابمینه گهر مروّق و جنوّکه کوّیبنهوه و بیانهویت گوی پان چاو پان ژپان به نوتفه ببه خشن ناتوانن ئه و كاره بكهن و ههموو دهسته وسانن، سهرنج بده چۆن خودا له ره حمى

دایکاندا ئه و نوتفه بو مروّق دهگوریّت، به جوانترین شیوه شیّوهی یی دهدات، ئەندازه گیری به وردترین شیوه بو دهکات، شقل و وینهی به نایابترین شیوه یی دەبەخشىنت، ئەر بەشە بەك شىرەبە چۆن بىز چەندىن بەشى جىاراز لەبەكتر دابەش دەكات، ئىسكەكانى لە شوننى خۇبان دامەزراو كردووە، ئەندامەكان بە جوانى و بە باشی شنوهان وهرگرتووه، دهمار و ریشاله کانی رنکخستووه، ناوهوه و دهرهوهی له گهلا ىەكتر ھەماھەنگ كردووه، جۆگەلەي خواردن و خواردنەوەي تىدا خولقاندووه، بۆ ئەوەي ىئتە ھۆي مانەوھى زىندەگى مرۆق، باشان تەماشا بكە چۆن ئەنداملەكانى ناوھوھى رنكخستووه، له دل و گهده و جگهر و سيل و سي و ره همي ئافره تان و گورچيله و مىزەلان و رىخۆلە، ھەر ئەندامىك بە شىروملەكى تاللەت و بۇ كارىكى تاللەت، گەدەي كردووه به شوپني ههرس كردني خوراك و ماسولكه په كې توندوتوللي پيداوه تاكو له گهلا کاره کهی بگونجینت، به و جوره گهده دهتوانیت خواردن یارچه یارچه بکات و بیهارینت، سهرهتا له رێگهي ددانه کانهوه خواردن ههرسێکي سهرهتايي بو دهکرێت و ياشان گهده به جوانی ههرسی ده کات، له رینگهی جگهرهوه خواردن ده گوریت بو خوین، خواردن به خونندا رەوانەي ھەموو بەشەكانى ترى جەستە دەكرىت بە ئەندازەي بىرىستى خۆسان، خۆراكى ئۆسكەكان جياوازە لە خۆراكى ماسولكەكان، خۆراكى لولەكانى خوٽن جياوازە له خۆراكى دەمارەكان، خۆراكى مووەكان جياوازه له خۆراكى ئەندامەكانى تر، سيل و زراو و گورچیله له خزمهتی جگهردان، سیل بو راکنشانی رهشاویی، زراو بو راکنشانی زەرداوپى، و گورچىلەش بۆ راكىنشانى ئاو لىنيەوە(١١)، مىزەلانىش بۆ وەرگرتنى ياشەرۆى ئاو له گورچیلهوه، پاشان له جو گهلهی دهرچهی مروقهوه دهکریته دهرهوه، لوله کانی خوين بۆ گواستنەوەي خوين بۆ ھەموو بەشەكانى جەستە، يېكھاتەكەيان لە يېكھاتەي

۱- نهم قسانه لهسهر سپل و زراو و گورچیله زانستی پزیشکی و حیکمهت لهدیر زهمانهوه ناماژهیان پیداوه.

ماسولکهکان وردتره، تاکو خوین بپاریزی و قهتیسی بکات، لولهکانی خوین بو ههلگرتن و گواستنهوهی خوین وهك زهرف و دهفر وان.

ياشان سەرنج بده چۆن يەروەردگار لە رەحمدا ئەم نوتفەيە چاودېرى دەكات، لوتفى خودا به و نوتفه یه بنیایانه و باسکردنی درنیژه دهکنشنت، تهنها خودای موته عال ده توانیت زانستی تهواوی بهو گشته ورده کارییانه ههبینت، هیچ کهسیک ناتوانیت وهسفی ئه و بر و رادەيە بكات لە نهينني مرۆڭ كاتنك لنى رادەمىننىت، خوداى موتەعال ئەو كۆرپەيەي لە ره همی دایکدا به جوریک چاودیری کردووه ئاتاجی داوا و هاوارکردن نهییت، ههروه ها ئاتاج بهوه نهینت ئه و نهینیانهی بر به بان بکهی و بیانژنهویت، نه ناموزگاری و نه ئاگاداركردنهوه، بهلكو ههموو ئهوانه لـه سروشـتي مرۆڤدايـه و خۆرسـكانه-لـهناو سـكي دایکدا - کارهکانی ئهنجام دهدات، تا ئهو کاتهی مرؤف ئاتاج دهبیت به داوا و گهران بهدوای خواردندا، گهر وانهبوایه دایکان بیزار دهبوون بههنری ماندبوونی زور و زهمهت و شهرکی هــهانگرتن و پهروهردهکردنــهوه، تــا جهســتهي كۆرپەلهكــه تونــد و مهحكــهم دەبيــت و ئەندامىمكانى دەرەوە و ناوەوەى بىز ھەرسىي خىزراك بىھىنز دەبىن، لىمو كاتىموە و دواي لهدایکبوون بهپنی پنویستی ددانه کانی بو دهروین نه پنش ئهو کاته و نه دوای ئهو کاته. یاشان تهماشا بکه چون خودای موته عال پله به پله ژیری و ههستی جیاکردنه وه لهم مروّقه دا دروست ده کات تا رادهی که مال و پینگه پشتن، سه رنج بده و تیبگه له نهینی لهدایکبوونی ئهم منداله به نهزانی و نهبوونی ژیری و تیکهیشتن(۱۱)، گهر ژیری و

_ مروّق به کردار نهزانه، به لام به ئاماده یی کوّمایه که له زانست، خودای موته عال که باسی زانستی مروّق ده کردار نهزانه، به لام به ئاماده یی کوّمایه که له زانست، خودای موته عال که باسی زانستی مروّق ده کات له کاتی له دایکبوون نهریّی کرداری زانستی لیّ ده کات، بوّیه نهریّکردنه که به کردار (فعل) هاتووه، له دوای نهریّکردنه که باس له و نامیّرانه ده کات له گوی و چاو و دل که به هوّیانه و ناماده یی زانست به گهر ده خات و و الله مُنافِّق مُنافِّق مُنافِّق مُنافِّق مُنافِّق مُنافِّق مُنافِّق مُنافِّق مُنافِّق مُنافِق مُنافِق

تێگەيشتنى ھەبوايە لە كاتى ھاتن بۆ دونيا ئينكارى بوونى دەكرد و بە سەرگەردانى و ویّلی لهسهر زهوی دهمایهوه، چونکه شتیک دهبینیت و رووبهرووی شتیک دهبیتهوه یپّشتر نهیناسیوه و نهیبینیوه ^(۱)، یاشان بیّزاری و نیگهرانی رووی تیّدهکرد لـهوهی لـه سكى دايكدا بووه و لهناو يهردهدا ژياوه و ليرهش دهينينه ناو لانكه و دايدهيؤشن، له كاتنكدا به ههموو ئهوانه ئاتاجه و ناتواننت لنبان بنناز ببنت، مندال له لايهن دایکهوه میهرهبانانه له سکدا ههلنده گیریت، ئهمهش بههوی نهرمی و تهری جەستەپەوە تا لەداپك دەبىت، ئەوجا داپك مىھرەبانانە دەست بە بەخىوكردنى دەكات، باشان گهوره دهنت و نهرمی و ناسکی و شیرینی و خوشهویستی جارانی له دلدا نامیّنیّت وهك چون ههموو ئهوانه بهرانبهر به مندال بوونیان ههیه، ئهمهش بههوی زۆرى بەرھەلستكارى ژېرىيەۋە و ھەلىداردنى شتەكان بە ويست و بىرى خۆى(مندالله كه)، ليرهوه دەرده كهويت زيادبووني ژيري و تيڭگهيشتني قوناغ به قوناغ باشتر و بهسوودتره بو مروّق، نابینی چون خودای موته عال ههموو شتیکی له ئهویهری حیکمهت و رینگهی دروستهوه له مروقدا داناوه؟ نابینی چون ئهم مروقه ههاله کان له گهوره و بچوو کدا تاوتوی دهکات؟

پاشان سهرنج بده کاتیک مروّق پیده گات ریّگهیه کی بوّ وه چه خستنه وه تیدا دروست ده کات، له روخساریدا موو ده پویینت تاکو له مندالا و له نافره تجاببیته وه، به و مووانه جوانی ده کات پیریشدا چرچ و لوّچی روخساری بوّ ده شاری ته وه گهر نافره ت بیّت روخساری پاک راده گریّت له موو، تاکو جوانی و گهشاوه یی به روخساریان بدات و پیاوان ببزویّنن، نهوه ش بوّ مانه وهی مروّق و به رده وامی نهوه کانی.

۱ - مهبهستی ئهوهیه گهر مروّق به ئهقلهوه لهدایك بوایه كاتیّك چاوی بهم دونیا ههلّدههیّنا ههژان و لهرزهیهك رووی له ژبری ده كرد و به هوّیهوه تیّكچوون رووی له ئهقلی دهكرد.

ئنستا بر لهوانه بكهرهوه كه باسمان كرد، ببينه چۆن خودا له بارودۆخه جياوازهكاندا كارى هەلدەسورىنىنت، ئايا دروستكراويكى بەم جۆرە دەگونجى ويل كرايىت و خاوەنى نه منت و لنے نهرستهوه؟ باشه گهر لهناو رهجے دابکدا خوتن خواردنی سؤ نه گواستبایه ته وه چی روویده دا؟ ئایا دره خته کان سیس و وشک نابن کاتیک ئاو و خۆراكيان لى دەبرن؟ گەر ئازارى ژان بى لەداپكبوون يالنى نەناپە ئايا مانەوەي لە ره حمدا نه ده بووه هوی تیاچوونی خوی و دایکی؟ گهر له کاتی له دالکووندا شیری ب پهیدانهبوایه ئایا بههوی تینویتی و برسیتیپهوه نهدهمرد؟ ئایا ناچارنهدهبوون خۆراكىكى يى بدەن كە تەبا و شياو نىيە لەگەل جەستە و بۆ جەستەي؟ گەر لە كاتى خۆيدا ددانى بۆ دروستنەبواپه ئايا خواردنى بۆ دەجوورا؟ ئەو كات بەردەوام دەبوو لـه شیرخواردن و جهستهی به ئهندازهی پیویست گهشهی نهدهکرد؟ گهر مووی روخساری شکومهندی و ویقاری نهدهبوو، ئهوه کیّیه چاودیری دهکات و ههموو شتهکانی له كاتى خۆيدا يېدەدات و بۆ رەوانە دەكات جگه لـهو كەسـەي كـه يەكـه الموى لـه نوتفهیه ک دروست کرد، بوونی به و به خشی دوای ئهوهی شتیک نهبوو تاکو باس بکرنت و ناوی بهینن، ئهوه خودایه فهزلی خوی یی بهخشیوه و بهم گشته نیعمهتانه منهتی خۆي بەسەردا كردووه.

بیر له ئارهزووی جووتبوونی مروّق بکهرهوه که بووه ته هـوّی دریّرهدان به زینده گی مروّق، بیر له ئامیّره بکهرهوه نوتفه ده گهیهنیّته ناو رهحم، بیر له و جوولاهیه بکهرهوه ده بیر نوتفه، بیر له و ته گبیره پ له حیکمه ته بکهرهوه له همموو ئهمانه دا بوونی ههیه، پاشان له کوّی ئهندامانی ههموو جهسته را بیننه، ئاماده بوونی هه ر ئهندامیّ بو پیویستی و مهرامیّکی تایبه ت که داوای لیده کریّت، چاو بو بینین، دهست بو گرتن و پالنان و لیّدان، لاقه کان و پییه کان بو رویشت، گهده

بۆ هەرسى خۆراك، جگەر بۆ پاككردنەوه و جياكردنەوه، دەم بۆ قسە و چوونه ژوورهوهى خۆراك، دەرچەكان بۆ چوونه دەرەوهى پاشەرۆ، گەر لە بەشەكانى ترى مىرۆڭ بروانىت دەبىنىت لە ئەوپەرى حىكمەت و دروستىدا دروستكراون و دانراون.

بیر له روّیشتنی خوّراك بکهوه بوّ ناو گهده تا ههرسی ده کات، پالفته کهی به مولوولهی خویندا که وه ك پالیّوه روان رهوانه ده کریّت بوّ به شه کانی جهسته لهوانه جگهر، بوّ ئهوهی شتیّکی ره ق نه گاته جگهر و گریّی بوّ دروست بکات ملووله کانی خوین زوّر به وردی دروست کراون و شتی گهوره پیایاندا گوزه رناکات، خواردن ده چینته ناو خوین و به جوّگهلهی خویندا بوّ هه موو به شه کانی جهسته دابه ش ده بینی ههر به شیک ئهوهی که گونجاوه بوّی له خوّراك پیّی ده گات، ههر ئه ندامین به بهیی و پینکهاته کهی خوی و نیتارک الله کری المیکری الله کوراد دروست پینکهاته کهی خوی و نیتارک الله کری ده به به ندام بو نه نه نه نه کاره دروست کراوه و ه که پیشتر ئاماژه مان پیدا، ریخو له کان لولهی داخراون و بو هه لگرتنی یاشهرو کان، تاکو پیسی به جهسته دا بلاو نه بینته و ه و تووشی نه خوشی بکات.

پاشان سهرنج بده بزانه شتیک له جهسته دا ده بینییه وه مانا و حیکمه تیک له پشتیه وه نه بین بین به بین به بین به بین به بین به بین ده نگه کان و ته نه کان دروستکراوه ، گهر ره نگه کان بوونیان هه بوایه و چاویک بوونی نه بوایه ره نگه کان ببینیت چ مانایه ک له بوونی ره نگدا ده بوو ؟ گهر تیشک و روشنایی له ده ره وه بوونی نه بوایه تاکو ته نه کان روشن بکاته وه و چاو بیانبینیت هیچ سوودیک له چاو نه ده بین بی بی بیستنی ده نگه کان ، گهر ده نگ ببوایه و گوی نه ببیست بایه چ سوودیکی ده بوو ؟ ههر به و جوره ته واوی هه سته کانی تر ببیر له کومه لیک شت بکه ره وه له نیوان هه سته کان و هه ستی کراوه کاندا دانراون که هه سته کان به وانه وه کاره کانی خویان شه بام ده ده ن ، له وانه و روشنایی و هه وا ، گهر

رۆشنايى نەبوايە كە بىنراوەكانى تىدا رۆشن ببىتەوە چاو نەيدەبىنىن، گەر ھەوا نەبوايە دەنگ بگويزىتەوە دەنگ بە گويى مرۆڭ نەدەگەيشت.

بیر لهوانه بکهرهوه چاو و گوییان نییه و چ ناتهواوییه و روویان تیده کات، ئهو نازانیت پینیه کانی له کوی دابنی، نازانی چی له بهرده میدایه، رهنگه کانی پی جیاناکریته وه نازانی کهی درنده و دوژمن هیرشی ده که نه سهر، ناتوانیت زوربه ی ههره زوری پیشه سازییه کان فیرببیت، ههر که س گوی له ده ست بدات گیانی ئاخافتن و گفتوگو له ده ست ده دات، ده نگی خوش و ئاوازی نایابی له ده ست ده چیت، ئه و که سه ی گویی بو ده گریت و قسمی له گهل ده کات وه رس و بیزار ده بیت تا به جینی ده هیلیت، هیچ شتیك له هه وال و قسه و باسی خهلکی پی ناگات، تا وه که که سیکی بزر و نادیاری لی دیت له کاتیک دا ئه و ئاماده یه، وه ک مردوویه کی لی دیت و ئه و زیندووه، خو گهر که سیک رئیس دیری له ده بیت بدات حالی له ئاژه لان خرایتر ده بیت.

سهرنج بده چون شهم شهندامانه و شهم گشته خهسلهت و تایبه تههندییانه که ژیانی مروقیان پیوه گریدراوه ههموو کار و پیویستیه کانی مروقیان پی ده سته به رده بیت، ببینه چون مهرام و مهبهسته کانی مروق به هویانه وه ده گهنه شه نجام، گهر شتیك له وانه له ده ست بدات ژیانی تیکده چیت و موسیبه تی گهوره تر، ههر که س به له ده ستدانی یه کیک له و شهندامانه تاقیب کریته وه شهوه بو شه و شهده بدادان و ته مبی کردنه، ریز و گه و ره نیامه تی خود ایه شه و و هاوشیوه کانی شه و ده ناسینیت، به شارامگرتنیش له سهر موسیبه ته که پاداشتیکی دواروژی به ده ست ده هینیت، سه رنجی به زه یی خود اله به خشین و له گرتنه وی نیعمه ته کاندا.

پاشان سهرنجی ئهو ئهندامانه بده که ههندیکیان به جووت و ههندیکیان به تاك دروستکراون، لهو حیکمه ته مهزنه رایمینه لهو جووتی و تاکیبه دا دانراوه، سهری مروّق

به تاك دروستكراوه، زوربهى ههستهكان له تهنها سهريّكدا كوّكراونهتهوه، گهر شتى تر به سهرهوه ببهسترايه سهرى مروّق قورس و شتهكهش ناپيٽويست دهبوو، گهر مروّق خاوهنى دوو سهر بوايه گهر يهكيّكيان قسهى بكردبايه ئهويتريان بيّكار دهمايه و بيّدهنگ دهبوو، ئهمهش ديسان ناپيٽويست و زياد دهردهچوو، گهر ههردووكيان له يهك كاتدا يهك قسهيان بكردبايه ديسان دانهيهكيان زياد دهردهچوو، خوّ گهر يهكيّكيان قسهيهكى بكردبايه و ئهويتريان قسهيهكى تر گويّگر له قسهكانيان حالى نهدهبوو، ئهوه ي كويگر ده توانى تهدهبوو،

دهست به پیچهوانهی سهرهوه به جووت دروستکراوه، بو مروّق گونجاو نهبوو تهنها یه دهستی ههبوایه، چونکه به کارهیّنانه که می نهنگ و ناتهواو دهبوو، تو ئه و کهسانه دهبینی یه کیّك له دهسته کانیان له دهستداوه چ ناتهواوییه ک روویان تیّده کات، که ده یه ویّت دهست بو شتیّک ببات به باشی بوّی ناگیریّت، ئهوهی کهسیّکی خاوهن دوو دهست به دهسته کانی ئه نجامی ده دات نه و پیّی ئه نجام نادریّت، حیکمه تی دوو لاقیش روون و ئاشکرایه.

بیر له ناماده کردنی نامیره کانی ده نگ بکه رهوه، قورگ وه ک بوریه ک وایه بود ده رکردنی ده نگ، زمان و دوو لیّو و ددانه کان بو دروستکردنی پیته ده نگییه کان، سه رنجی ده م بده، نابینی که سیّن که دانه کانی له ده ست ده دات چون ناته واوی ده که ویّته ناو قسه کردنییه وه، پاشان بیر له سوودی قورگ بکه رهوه له گواستنه وهی هه وا بو سیبه کان، به م هه ناسه دانه یه ک له دوای یه که نارامی و ناسووده یی به دل و سینه ی مروّق ده به خشیّت، بیر له حیکمه تی زمان بکه رهوه له تاوتوی کردنی خواردن له ناو ده مدا و یارمه تیدانی ده م بو هه رسکردنی خواردن و پاشان قوت دانی خواردن و خواردن و خواردن و خواردن و پاشان ددان وه ک پالپشتیک بو خواردنه و پاشان ددان وه ک پالپشتیک بو

دوو لیّوی مروّق، لیّوه کان راده گرن و له ناوه وه پالپشتیان ده کهن، دوو لیّوی مروّق به ئه ندازه ی پیّویست و به و بره ی ههناو داوای ده کات ئاو بیّ ناو دهم ره وانه ده کهن، دوو لیّوه که وه ک ده رگایه ک وان بیّ ده می مروّق.

لیّرهوه بوّت روون بوویهوه ههر ئهندامیّك لهو ئهندامانه بوّ مهرامی تایبهت و بهرژهوهندی زوّر دروستگراوه و روو لهو مهرامه تایبهته دهکات، گهر زیاد لهوه کار بکات تیّکی دهدات، ئهمه بریتییه له ئهندازهگیری خودایه کی خاوهن دهسهلات و زانست.

بیر له دهماغ بکهرهوه، گهر دهماغ تهماشا بکهی دهبینی ههندیّکی لهسهر ههندیّکی تری لم دهماغ بکهرهوه، گهر دهماغ تهماشا بکهی دهبینی شهندیّکی لهسهرهوه جومجومهکانی به دهوری دهماغدا داناوه، پاشان قت که بووه به داپوشهر و جوانی سهر، گهرما و سهرمای زیانبهخش لهسهر دوور دهخاتهوه، خودای موته عال ههموو نهم پاریزهرانهی بو سهر داناوه دهزانی گرنگه و شایستهی نهوهیه، چونکه دهماغ سهرچاوهی ههستهکانه.

پاشان بیربکهرهوه چۆن خودای موته عال دلّی له سینه دا نوقم کردووه، به دورعیّك دهورهی دلّی داوه، پاشان به شان و قول و ههموو شهو ماسولکه و دهمارانهی له گهلیّدان پاراستوویه تی، شهمه ش بو شکوهه ندی دل ده گهریّته وه، ههرشه و شایسته یه به شهو دله مهزنه، پاشان بیربکهره وه چون له قورگدا دوو ده رچهی دروست کردووه، یه کیّکیان بو ههوا و ده نگ که به سیبه کانه وه گریّدراوه، شهویتریان بو خواردن و خواردنه وه موا داناوه تاکو خواردن و خواردنه وه به سیراوه ته و بوری ههوا و ده بای باشان به سهریّته ناو بوری ههوا و ده ای کوردووه، پاشان به سهری کردووه به باوه شینی دل گورانیان به سهردا نایه و ناته واوی روویان تیناکات، سیبه کانی کردووه به باوه شیّنی دل گورانیان به سهردا نایه و ناته واوی روویان تیناکات، و ده به خشیّت به بی هیچ زور له خو کردنیّن به بودی گهرمی له دلّدا

كۆنەبىتەوە و ببىتە ھۆى تيابردنى، ئەوجا دەوروبەرى مرۆڤى پركردووە لە ھەوا بۆ ئەو مەبەست و بەرژوەندىيە تايبەتە.

بیربکهرهوه له دهرچهی میز و پاشهرو و ببینه چون له کوتایی دهرچهکهدا ماسولکهی به ههیزی بو داناون تاکو دهست بهسهر پاشهروکاندا بگرن، بو ئهوهی به ههمیشهیی پاشهرو تینه پهریت و ژیان له مروق تیکبدات، ببینه چون گوشتی دوو ران ئهستوور و چره، بو ئهوهی ئازاری دانیشتن لهسهر زهوی له کولنی مروق بکاتهوه، ئهو کهسانهی لاشهیان لاواز و بی گوشته به دانیشتن لهسهر زهوی ئازار دهخون گهر ژیرهخهریک رانهخهن.

بیربکهرهوه گهر ئهندامی نیرینه ی مروق به ههمیشه یی شل و نهرم بوایه چون ئاو ده گهیشته ده میی ره همی نافره تان، گهر به ههمیشه یی ههستاو بوایه چون له کاروباره کانیدا هه نسوکه و تی ده کرد؟ خودا داپوشراوی کردووه وه ک ئهوه ی هیچ حهز و ئاره زوویه ک لهم مروقه دا بوونی نهبیت، پاشان سهرنج بده باشتر نییه بو مروق شوینی سهرئاو له داپوشراوترین و کهنارترین جینگه ی مالدا بیت؟ بو ئه و مهبهسته یه خودای موته عال ده رچه ی پاشه روی مروقی له داپوشراوترین شوینی جهسته یدا دروست کردووه، تیایدا بزر بووه، ههردوو رانی تیایدا به یه کتر ده گهن و دایده پوشن و ناوهینانی ده شارنه وه، ئه مه شایه تایه ته مروق به هوی نه و ریزه ی له لای خودا هه یه تی .

سهرنجی دروستکردنی قــژ(پرچ) و نینــۆك و درێـژبوونیان بــده، لـه کورتکردنهوهیانـدا بهرژهوهندی مرۆڤ بوونی ههیه، خودا وای داناوه ههستیان تێدا نهبێت و له برینیاندا به مهبهستی خو جوان کردن - هیچ ئازارێك بوونی نهبێت، گهر ئهو حیکمهتـه نهبوایـه مروٚڤ دهکهوته نێوان دوو کارهوه: یان وازیان لی بهیێنێت و شیوه و خهلقی خوی بـهو وازیێهیێنانـه بشیویێنیت، یان لایان ببات و کورتیان بکاتـهوه و بـهو کارهش ئازار بچیژیّت، پاشان بیر له موو بکهرهوه، گهر لهناو چاودا مـوو دهربهاتبایـه چاوی کویر دهکرد، یان لهناو دهمدا دهربهاتبایه خواردن و خواردنهوهی ناخوٚش و بیخزراو دهکرد،

یان لهناو لهیی دهستدا دهربهاتبایه ئهو کات ریّگر دهبوو لهبهردهم چیّژی دهست لیّدان و ئەنجامدانى ھەندى كار، يان لەناو فەرجىدا كى چيزى ھاوسىەرى كردنى نەدەھنلا، لهگهل ئەوەي ھەموو ئەم شوپنانە ئامادەپى رووانى موويان تېدايە، ياكېتى بۆ خوداي خاوهن تهگبیر و خاوهن نیعمهت و بهخشنده به گشت ئهم بههرانه.

سهرنج بده چون مهبهست لهم دروستکراوه (مرؤف) گرتنهبهری ریگهی دروست و دروكهوتنهوهيه له ههڭه و زيان، ياشان ئهو يٽويستيانهي له مروّڤدا به خورسك لهسهری بارهاتووه له خواردن و خواردنهوه و هاوسهری کردن، بوونی تهگییری توندوتوّل ا بوّ هدموو ئدوانه و لدناو ئدوانددا، له سروشتی مروّقدا بزویّندر و یالندر بدر دو ئدو شتانه بوونی ههیه و دانراوه، داوای دهکات و پال به خاوهنهکهیهوه دهنیّت، برسیّتی و تینویّتی داوای خواردن و خواردنهوه دهکهن و بهو دوانهشهوه ژیان و مانهوه دهستهبهر دەبن، حەزى جووتبوون يالپدەنېت و بە ھۆيەوە بەردەوامى و مانەوە بـە ژىيانى مىرۆۋ دەدرىيت، گەر مىرۆڭ خواردن و خواردنـەوەي بـە ھـۆي زانىينـەوە بخواردبايـە و لـەو رنگهیهوه بیزانیبایه ئهو دوانه ینویستن بو مروّق و له سروشتیدا برسیتی و تینویّتی نهبوایه ئهو کات سهرقالنی کاره پیویسته کانی ژیانی خوی دهبوو و دهرئه نجام هیزی له بهرده برا و تیاده چوو^(۱)، وهك چوّن ئاتاجي دهوایه و رقى له خواردنییه *تى خ*واردن و خواردنهوهش بهو جوّره بووایه و له سروشتیدا بانگکهری دهستبردن بو ئهو سیانه نەبواپە(خواردن، خواردنەوە، جووتپوون) نەخۆش دەكەوت و دەمرد، ھەر پەو جۆرە گەر به ویستی خوّی خهوی بکردبایهته جهستهیهوه، بههوّی ههندی سهرقالبیهوه ئاگای له خهو نهدهما و ئهو کات جهستهی به ماندووبوون و شهکهتی تیادهبرد، ههر بهو جوّره

۱- لز ددا ئیمامی غهزالی باسی گرنگی ههستی برسیتی و تینویتی دهکات بو مروّق، دهلیّت گهر ئهم دوو ههسته یالی به مرزقهوه نهنابایه بز خواردن و خواردنهوه، بهلکو زانستی به زهروورهتی خواردن و خواردنهوه ببوایه ئهوا مرزق بههزی سهرقالییهوه لهبیری دهچوو بخوات و بخواتهوه و سهرئهنجام تیادهچوو.

گهر ویستی جووتبوون تهنها لهدایکبوونی مندال بوایه و چیژی تیدا نهبوایه کوتایی به خستنهوهی وهچه دههات و ژیانی مروّق بهردهوام نهدهبوو، ئهمهش بههوّی سهرقالبوونی به هوّگهلیّکی خهریککهرهوه، سهرنج بده چوّن له سروشتی مروّقدا ناچاری بوّ رووکردنه ئهو شتانه دروستکراوه تاکو ئهو سوودانه بهدهست بهیّنیّت.

پاشان سەرنج بده چۆن بەم ريكخستنه مەحكەم و سەرسورهينه ئەم هيزانه ريكحراون، جهسته-ىهو شتانهى تنىداىه- وهك ماللي مهلىكنك وايه كه شوننكهوتوواني مهلىك و خزمهتکاری زوری تیدایه، دهستهیه تایبه تکراون به خانووه که، یه کیک بو ناردنی پیویستیپه کان و ناردنی ئاو بویان، په کیک بو پاککردنه وهی ناو خانووه که و فریدان و کردنه دهرهوهی شته پیسه کانی ناوی، مهلیك لهم نموونه دا بریتییه له دروستکهری زانا و دانا (خودای موته عال)، خانووه که بریتییه له جهسته، خه لکه که ی ناو خانوه ه که بریتین له ئەندامەكان، خەلكەكە لەناو چوار هیزەكەي مرۆقىدا بریتیپە لـه نـەفس(۱۱)، شوینگهی له مروّقدا به مانای بیر و وهم، و ژیری و لهبهرکردن و توورهبوون و شتانی تریش دیّت، باشه گهر مروّق لهم سیفهتانهدا تهنها یادهوهری لهدهست بـدات چـی روو دەدات؟ حالىي ئەو كەسە چى بەسەر دىنت؟ ئەو كات مال و دارايى و ئەوەي لەسەريەتى له قهرز بوّ لهبهر ناکریّت، چی هیناوه و چی بهخشیوه، چهندی داوه و چهندی وهرگرتووه، چی بینیوه و چی بیستووه، چی وتووه و چی پی وتراوه، بیری ئهو كەسانەي يۆوە نىپە چاكەپان لەگەل كردووە، ھەر بەو جۆرە ئەوانەش خراپەپان لەگەلا کردووه، ئەو كەسانەي سوود يان زەرەريان يېڭەيانىدووه، گەر رېگەپەك بگرېتـە بـەر ناپناسیّتهوه، هیچ زانستیّکی لهبیر نامیّنیّت، با زانستهکهشی خویّندبیّت و لهبهری کردینت، ناتوانی بهند و هربگریت لهوانهی گوز هربان کردووه و رویشتوون.

ا - مهبهستی به چوار هیزه کهی مروّق بریتییه له: هیّزی زانست و هیّزی شههوه و هیّزی توورهبوون و هیّزی مانه گریه.

سهرنجی نهم نیعمه تانه بده، کاریگهری و گرنگی یه ک دانه یان ببینه، ئهدی دهبینت ههموویان بهسهرجهم چهنده یپویست و گرنگ بن بو مروّق؟ سهرسورهیّنتر له نیعمه تی الدهو درى نعمه تى لەپىرچو ونهو دىلە، گەر لەپىرچو ونهو د نەبواللە ھەرگىز مىرۆڭ ل موسیبه ته کاندا سهبووری بو نه ده هات، به ههمیشه یی له حهسره ت و ئیش و ئوفدا دەبوو، رق و كينه له سينهيدا نەدەرەوايەوە، تام و چێژې ئارەزوويەكى دونيايى نەدەكرد بههزی وهبیرهینانهوهی ئازار و مهینه تییه کانهوه، ههرگیز ییشبینی بیناگایی له ستهمكار نهدهكرد و ينشبيني ساردبوونهوه و بنباكي له كهسي حهسود و مهبهست خراب نهده کرد، سهرنج بده چون خودای موته عال یاده و هری و له بیرچوونی و ه و دو در له مرۆقدا داناوه، له ههر پهکێك لهو دوانهدا كۆمهڵێك بهرژهوهندى مرۆق دەستەپەر دەبێت. ياشان سەرنج بده چۆن خودا حەپاي كردووه به تايبەتمەندى مرۆڤ جيا له گيانداراني تر، گهر حهیا نهبوایه کهس له ههانه نهدهبوورا و داوا و یپویستی مروّق دهستهبهر نهده کرا، و رێز له ميوان نهدهگيرا، و چاكه بهري نهدهبوو تاكو خهلكي بيانهوێت ئهنجامي بدهن، مرؤق پشتی له خرایه ههاننه ده کرد و دهستبهرداری نهده بوو، هه ندی کاری پنویست بووني هەيە مرۆۋ بەھۆي حەياوە لە خەلكى ئەنجامى دەدات، ئەمانەت دەگەرينريتەوە بۆ خاوەنەكەي و مافى دايك و باوك دەپارېزرېت، و شتانى تريش، لە كارى خراپە خۆش دەبينت، و چەندىن ليخۆشبوونى تريش بەھۆى حەياوە، سەرنج بىدە لەم سىفەتەدا چ نىعمەتگەلىكى مەزن بوونيان ھەيە.

وردبهرهوه له نیعمهتی قسه کردن و ببینه چ نیعمهتی کی مهزنه، بههوی ئه و نیعمهته وه له ئاژه لآن جیاده بینته وه ته عبیر ده دات له وه ی له ناخیدایه و له که سانی تریش له وه ی له ناخیاندایه تیده گات، هه ر به و جوره نیعمه تی نووسین که هه والله کانی رابردوومان بو تومار ده کات و ئه وانه ی ئیستاش به نه وه کانی داها تو ده گهیه نینت، به هوی نووسینه وه زانست و ئاداب له ناو کتیبه کاندا ده میننه وه ، خه لکی به هوی نووسینه وه ئه وه ی به

نیّوانیاندا گوزهر ده کات له حساب و مامه له توّماریان ده که ن، گهر نووسین نهبوایه ههوالهٔ کانی پیّشوو بوّ سهرده مه کان لهیه کتر ده چپا و زانسته کان تیاده چوون، فهزیله ت و ئهده برز ده بوون، به هوّی نه بوونی نووسینه وه گهوره ترین ناته واوی رووی له کاروباری ژیانی مروّق ده کرد، گهر بلیّی: قسه و نووسین به رهه می ده ستی مروّقن و کاریّکی سروشتی نین، بوّیه نووسینی عهره بی و هندی و روّمی لهیه کتر جیاوازن، ههر به و جوّره زمان کاریّکی زاراوه تاشییه بوّیه زمانه کان لهیه کتر جیاوازن؟ ئه وا ئیمه ش ده لیّین: ئه وه ی نووسین ده نووسین ده نوسیّت له ئاماده بی ده ست و په نجه کان و له بی ده ست که بو شهو مهرق نین و ئاماده کراون، ههروه ها ئاماده بی زهین و بیر بو کاری نووسین زاده ی ده ستی مروّق نین و به همره ی خودایه ی به و شتانه نیعمه تیّکی مهزنی به مروّق به خشیوه، ههر به و جوّره گهر زمان و گوکردنی زمان و ئاماده کردنی زهین و بیر نه بوایه مروّق نهیده توانی قسه بکات، پاکیّتی گوّکردنی زمان و ناماده کردنی زهین و بیر نه بوایه مروّق نهیده توانی قسه بکات، پاکیّتی گورگردنی زمان و خودایه ی به و شتانه نیعمه تی گهوره ی به مروّق نهیده توانی قسه بکات، پاکیّتی گورگردنی زمان و خودایه به و شتانه نیعمه تی گهوره یه مروّق نه به خشیوه.

پاشان سه رنجی حیکمه تی توور هبوونی مرؤ قبده، ئه و شته ی ده یته هوی زیان و زهره رسه هیزی توور بوون - له خوی لاده دات، هه روه ها گرنگی بوونی حه سه د له مرؤ شدا که هانی ده دات بو به ده سسته ینانی شه وه ی قازانجی پی ده گهیه نیت، به لام لهم دوو هیزه دا (هیزی توور بوون و هیزی حه سه د) مرؤ به "میانه گیری" فه رمانی پیکراوه، گه رله سنووری خویان تیان به هرینیت ده چیته ناو سیفه ته شه یتانییه کانه وه، به لکو پیویسته له حاله تی توور هبووندا ته نها لادانی زه ره ربیت (۱)، له حه سه دیشدا له خوزگه

^{&#}x27;— له لای غهزالی و فهلاسیفهی یونان مروّق خاوهنی سی هیزه: هیزی زانست و توورهبوون و شههوهت، تهزکیه لهم سی هیزه: هیزهدا دهبیته هیزه که هیزه که هیزه که هیزه که هیزه که هیزه که هیزی میانهگیرییه سی هیزهدا دهبیزی چواره م که هیزی میانهگیرییه سهرههلادهدات، کاتیک نه و سی هیزه باری میانهگیری به جیده هیلان ده کهونه باری زیاده و کهمرهوییه و کهمره که هیزی توورهبووندا بریتییه له ترسنوکی، ههر زیاده و میزه دا بریتییه که ترسنوکی، ههر به و جوره دو و سیفه ته کهی تر باری زیاده ره و کهمره و کهمره وییان ههیه.

پێخواستن تێنهڕێت، ئهوهش بريتييه له ويستى ئهو شتهى قازانجى پێبگهيهنێت و زيان به كهسانى تر نهگهيهنێت.

پاشان سهرنج بده لهو شتانهی بهخشیویهتی و لهو شتانهی به مروّقی نهبهخشیوه، لهوانه هیوا و ناوات، بههوّیهوه دونیا ناوهدان دهبیّتهوه و نهوهی مروّق بهردهوام دهبیّت، بو نهوهی لاوازهکان له بههیّزهکانهوه سوودهکانی ناوهدان کردنهوهیان به میرات پی بگات، مروّق یهکه نجار به لاوازی دروست ده کریّت گهر شویّنهواری خهلکانی تر نهبیّت که پیش نهو نیشته جی بوون و ناوهدانیان کردوّتهوه شویّنیکی نهده بوو تیایدا بمیّنیتهوه و بیکات به پهناگا، نامیّریّکی دهست نهده کهوت کاری پی بکات، بویه هیوا و ناوات هویه که بو کارکردنی نهوانهی له ژیاندان له پیّناوی سوود و قازاجی نهوانهی لهدوای شهوان دیّن، ههر بهو جوّره مروّق له یه کتره وه میرات ده گرن همتا روّژی دوایی.

خودای موته عال ریّگری کردووه له وه ی مروّق روّژی مردنی خوّی بزانیّت شه وه ش له پیّناوی به رژه وه ندی مروّقدا، گهر مروّق روّژی مردنی خوّی بزانیبایه و بوی ده ربکه و تبایه که موکورته تامی ژیانی نه ده کرد و به بوونی نه وه ی خوّی دلخو ش و دلاّئاوا نه ده بوو، به ئاوه دانکردنه وه ی زهوی ئاسووده نه ده بوو، هه ر به و جوّره له هه موو شته کانی تر، گهر بیزانیبایه ته مه نی دریّژه له حه ز و شاره زوو خرایه کاری و سنووربه زیّنیدا روّده چوو، رووی ده کرده هه موو تیابه ریّك، ئاموژگاریکه ران نه یانده توانی له و کاره خرایانه رایبگرن که ده بنه هوّی تیاچوونی، نه زانینی ماوه ی ته مه ن ترس لای مروّق دروست ده کات له هیرشی مردن له هه رکاتی کدا، شه وه شوای لیّده کات ده ست به شه نجامدانی کاری چاکه بکات به رله هاتنی مه رگ.

پاشان سهرنج بده له جۆرهکانی خۆراك به جیاوازی تام و بۆنیان، ههموو ئهوانه بۆ سوود و قازانجی مرۆڤن، ههروهها سهرنجی جۆرهکانی میوه بده به جیاوازی چهشن و شیوه و جوانییان، سهرنجی ئهو گیاندارانه بده بۆ سواری و سوودی مرۆڤ دروستکراون،

ئه و بالندانه ی چیژ له ئاوازیان وهرده گریت، پاره و موجه وهه او زیپ و زیب که ده یکات به خویدا و به هویه وه ده گات به مه به ست و مه رامه کانی، و له کاره کانیدا به کاریان ده هینیت، هه روه ها ئه و ده رمانانه ی بو ته ندروستی خوی به کاریان ده هینیت، گیانداران و ئاژه لان بو خواردن و کیلان و گواستنه وه ی کولا و بار و شتی تریش، گولا و گولازار خوشی له بونه کانیان وه رده گریت و سوودیان لی ده بینیت، جوره کانی جلوبه رگ و پوشاك و شیوه ی جوراوجوریان، هه موو ئه وانه به ری ئه و ئه قل و ژیرییه یه خودا له مرو قدا دایناوه، سه رنجی ئه م هه موو شته سه یر و پ حیکمه ته ی خودا بده که له مرو قدا دایناوه.

ههروهها له حیکمهتی مهزنی خودا جیاوازی مروقه له بهدهستهینانی شهوهی دهبنه خاوهنی له مولاك و مال و دارایی، تاكو هه ژار له دهولهمه ند جیاببیته وه، شهوهش دهبیته هویه که بو تاوه دان کردنه وهی شهم خانهی دونیایه، شه گهر خه لاکی سهرگهرمی ژیان نهبن زور جار سهرقالی شتیك دهبن که زیانیان پی بگهیه نیت، نموونهی شهوان له وهی تیایدا سهرقالن وه نموونهی مندالیک وایه، شهو منداله -بههوی کهمی شهقلیه وه حهمیشه له دهست به تالیدا به شتیکه وه خهریک ده بنت زیان به خوی بو شهو.

دهبینت تا روزی دوایی نامارکهران چهند حیکمهت و ورده کاری توّمار بکهن که مهبهست تیایاندا راوهستاوی جیهان و ناوهدان کرنهوهی زهوی بیّت! نهو حیکمهتانه ی که هه شماری ناکرین و به ژماره ته عبیر ناکرین، هیچ که س کوّتایی حهقیقه تی حیکمه ته کان و ناماری گشتییان نازانیّت جگه له خودای دانا و زانا، نهو خودایه ی ره حمه و زانستی هه موو شتیکی گرتوّته و هه موو شتیک به ژماره و نامار له لای خوّیه تی.

كۆتايى ئەم دەروازەيە: ريزى مرۆڭ ئەلاي خودا

بزانه، خودای موته عال ریزی لهم مروقه ناوه و شهره فهه ندی کردووه، ده فهرمویت: ﴿ وَلَقَدْ كُرَّمْنَا بَنِيَ ءَادَمَ وَحَمْلَنَاهُمْ فِي ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنَّ خَلَقْنَا تَقْضِيلًا ﴿ ﴾ الإسراء: ٧٠، مهزنترين ريّز و شهرهفيّك له مروّڤي نابيّت بریتییه له بهخششی ئهقل که بههؤیهوه جوانی و خوشی و ماناکان پهی پی دهبات و ههر بهو ئەقلەش دەتوانىت بۆ خانەي فرىشتەكان بەرز بىيتەرە، بەر ژېرېپە تېرامان و سهرنجدان لهدروستکراوهکانی خودا دهکات و لیّیانهوه دهگاته ناسینی بهدیهیّنهرهکهی، دروستكراوهكان دهكاته بهلكه و نيشانه لهسهر دروستكهر و ناسيني سيفهتهكاني، ئەمەش بەو حیکمەت و ئەمانەتەي خودا لە دەروونى مرۆڤدا دايناون، وەك دەفەرمويت ﴿ وَفِي آنْفُسِكُمُ أَفَلا بُمُصِرُونَ ١٠٠ ﴾ الذاريات: ٢١، تيراماني مروَّڤ له ناخي خوّى و سهرنجدانی له ئهو ژیرییهی خودا به مروقی بهخشیوه - ئهو ژیرییهی گومانی له بوونی نیبه و دهسته وسانه له وهسف کردنی- له مهزنترین به لگه کانه لهسه ر خودای بهدیهیّنهر و کارههانسوریّنهر و دروستکهر و ویّنهدهر به بوونهکان، ئهو سهرنجی ژیری دەدات، دەپرسنت: چۆن ئەم گشتە بەرنامەي تىدايە، ھونەرەكانى زانست، كۆكەرەوەي مهعریفه، پهپېردن به حیکمهت، جیاکردنهوهی قازانج و زیان، ئهو لهگهل ئهوهی له بوونی ژیری په کلابوه ته وه که چی که سیّك نابینیّت، به هه سته کان هه ستی یی ناکات، ناتوانیّت دەستى لى بدات، و بۆنى ناكریّت، وینهیهكى نیپه له ریْگهیهوه پهيى يى ببریّت، تامی نییه تاکو تام بکریّت، لهگهل ئهوهشدا فهرمان دهردهکات و گویّی بوّ دهگیریت، زورتر و زیاتری دهویت، بیرده کاتهوه و یهی به یهنهانه کان دهبات، ئهندیشهی

کاروبارهکان دهکات، ئهوهی به چاو نابینریّت بو ژیری بهرین بووه، ئهوهی دهفرهکان نايگرن ئەو لە ئاميزى دەگريت، باوەر دەھينيت بەوەى خودا يەردەى بەسەردا داوە لە ننوان ئاسمانه کانی و سهرو ئاسمانه کان، ههروهها زهوی و ئهوهی له ژنریدایه، تهنانه ت رۆشنتر له چاو هەموو ئەوانە دەبىنىت، ۋېرى شوپنى حىكمەتە، و كانزانى زانستە، ههتا ژبری زانستی زورتر بهدهست بهنننت فراوانی و هنزی زورتر دهبنت، فهرمان به ئەندامەكانى جەستە دەكات بۆ جووڭە و بزوان، لە نيوان ويستى جووڭە و كارى جوولهدا زور کهم دهتوانی جیاوازی ببینیت، جیای ناکهیهوه کامیان ییش کامیانه هەرچەند وىستى جوولە لە كارى جوولە لەپىشترە^(١)، ژىرى لەگەل بوونى تەگىير و زانست و حبكمهت تبايدا دەستەوسانە له ناسىنى خۆي، ژبرى ناتواننت خۆي به سیفهت و خهسلهتیک وهسف بکات جگه له داننان بهوهی خوی رادهستی نهو کهسه کردووه که وهسفی کردووه (خودای موته عال)، واته ئه و کهسهی که ژبری زانستی لهلایه دەربارەی، هەروەها جگه له داننان به نەزانی خۆیدا به خۆی، ژیری لهگهلا ئەوەي نەزانە بە خۆي زانا و دانايە بە دەرەوەي خۆي، جياوازى دەكات لە نيوان وردهکارییهکانی تهگبیرو کارههانسوراندن، وردهکارییهکانی دروستکردن یهی یی دهبات، كاروبارهكان جارى دەبن و ژيرى بەرنامەريزييان بۆ دەكات، ئەندېشەي سەرئەنجامەكان ده كات و له ريْگهى غوونهوه لييان تيده گات، به للگه لهسهر شته كان ده هينيتهوه له گه لا بوونی جیاوازی و فره شیروهیی، نهزانینی به خودی خوی و زانستی به دهرهوهی خوی و به تهگبیر و جیاکردنهوه بهلگهیه لهسهر ئهوهی ژیری دروستکراویکی دوو جهمسهر و ليّكدراوه، ويّناكهريّكي ژيردهستهيه، چونكه لهگهل بووني حيكمهت و بير و بينيني

⁻ مروّق بهر لهوهی جووله به دهستی بکات ویستی جووله سهرههالاهدات، واته دهیهویّت دهستی بجوولیّنیّت شهوجا دهست دهکهویّته جووله و بزووان، بهالام لهبهر شهوهی لهنیّوان ویستی جووله و کاری جووالاندنی دهستدا ماوهیه کی زوّر کهم بوونی ههیه تهنانه ت خودی کهسه که ههستی پی ناکات.

تیژی مرؤق کهچی دهستهوسان و گهردنکهچه، دهیهوی شتیک بهینیتهوه یادی خوی کهچی لهبیری دهچیت، دهیهوی لهبیری بکات دیتهوه بهر یادی، دهیهوی دلنخوش بیت دلاتهنگی رووی تیدهکات، دهیهوی بیت باگاهی رووی لی دهکات، دهیهوی هوشیار و بهناگا بیت ههله و نهزانی رووی لی دهکات، نهمهش بهلگهیه لهسهر نهوهی هوشیار و بهناگا بیت ههله و نهزانی رووی لی دهکات، نهمهش بهلگهیه لهسهر نهوهی که ژیری ژیردهستهیه، نهزانه بهو حهقیقهتانهی دهیزانیت، نهو لهگهلا نهو گشته پهیبردنهدا نازانیت ماوهی دهنگی تا کوییه و چون له دهمی دهردهچیت، نازانیت موهی پیته دهنگییهکانی قسه رهنگ دهگرن و سهرههلدهدهن، ههر بهو جوره نازانیت ماوهی دووری بینینی چهنده و تا کوییه، نازانیت چون نهو نووره لهگهلا بینین ریکخراوه، نازانیت چون و به رادهیهکه، ژیری نازانیت چون و بست و خواستی سهرههلدهدات، به زانستهکهی-واته حهقیقهتی نهوهی زانیویهتی بهدهی درو و دیکمهتیکی مهزن دروستکراوه، نهمهش بهلگهیه لهسهر کهسیکی بهدیهینهر و دروستکره و خاوهن ویست و زانا-سبحانه دروستکهر و خاوهن ویست و زانا-سبحانه -

پاشان خودای موته عال ئاره زووی له مروّقدا دروستکردووه که ته بایه له گه لا سروشتیدا، گهر ئاره زوو نووری ژیری -له و شتانه ی فه رمانی پیٚکراوه - به کاربهینیت ئه وا رووی له سه لامه تی کردووه و سبه ینیش خانه ی ریّز و سه رکه و تنی به ده ستهیّناوه، به لاّم گهر نووری ژیری له پیّناوی حه زه کانی نه فس و ئاره زوودا به کاربهیّنیّت په رده ده که ویّته نیّوان ئه و و مه عریفه ی کومه لیّن شت که ته نها ژیری ده توانیّت په ییان پی بیات، له گه لا نه وه ی که له خانه ی دوارو ژدا پیشبینی ده کریّت روبه رووی ببیّته وه له سزادان و دوورکه و تنه وه له خودا.

ژیری بریتییه له ئامیر له کاری پیشهسازیدا، ئهندازه گیریی ئامیره که بهپنی ئه و بر و شیوه و ته گبیره یه له زهین و خهیالیدایه، ههروهها ژیری ده توانیت به ورده کارییه کانی

بیرکردنه وه هه لهینجان بکات (ده رئه نجام به ده ست بهینینت)، مه عریفه ی هه بینت به ئه خلاقی به رز و جوانی ئاکاری ناو گهلان له هه موو سه رده مینکدا، ده توانیت کاری هی شمه ندان و پایه به رزان به باش ته ماشا بکات، ئه وه ی ئه وان به ناشیرین ته ماشای بکات. کردووه به ناشیرین ته ماشای بکات.

سهرنج بده خودا به ژیری چ ریزیکی له مروّق ناوه، شتیکی له مروّقدا دروستکردووه ههموو ئەو زانپارىيانەي يى بەدەست ھېناوە، دەفر شەرەفمەند دەبېت بە بەھا و نرخى ئەو شتەي تېي دەكرېت، لەبەر ئەوەي دلى بەندەكان جېڭلەيەكە بۆ ناسىنى خودا بەو ھۆپەوە دل شەرەفمەند بووه، لهبهر ئهوهی به زانستی پیشینهی خودا و ویست و حیکمهتی بریاردراوه مروّق روو له خانهیه کی تر بکات جگه لهم خانهی دونیایه و لهناو ژیرییاندا هیزی پهیبردن بوونی نییه به یاسا و رئساکانی ئه و خانه ی تره، بزیه خودا ئهم نووری ژیرییه ی به نووریکی تر کامل کردووه ئەوپش بریتیبه له نوورى پهیامه ئاسمانىيەكان بۆ مرۆۋ، يېغەمبەرانى (عليهم السلام) ناردووه مژده بهوانه بدهن گوێرايهڵي خودا دهبن و ئهوانهش بترسێنن له خودا ياخي دهبن، بۆيه وهحي بۆ ناردن و ئامادەيى قبوول و وەرگرتنى وەحى يى بەخشىن، ئەو نوورەي خودا ناردوويەتى بە پیٚغهمبهراندا بهراورد به نووری ژیری وهك رؤشنایی خور وایه بهراورد به رؤشنایی، ئەستىرەپەك، يېغەمبەران رېنموونى مەردوومانيان كردووه بۆ پەيبردن بە بەرۋەوەندىيـەكانى دونیایان که به ژبری پهپیان یی نابریت، ههر به و جوره رینموونییان کردوون یو بهرژهوهندی دواروز ریان که ته نها له ریکهی پیغهمبه رانه وه (علیهم السلام) نه و راستییانه ده زانرین، خودای موته عال به لکه و بورهانی له سهر راستیتی ییغه مبه ران (علیهم السلام) و ئه وهی هیناویانه رەوانە كردووه تاكو مرۆڤ ملكەچ و گەردنگەچ بېيت بۆ ئەو ھەوالانە كە يېغەمبەران(عليهم السلام) رایدهگهیهنن، لهم رینگهیهوه نیعمهتی خودا لهسهر بهندهکانی تیر و تهواو بوو، ریزی خودا بۆ مرۆق جېگىركرا و بەلگە و حوجەتى (١) بەسەرباندا راستكردەوه.

حوججهت: بەلگەيەكە ھىچ جۆرە ياساو و بيانوويەك بۆ مرۆۋ نەھىللىتەوە.

سهرنج بده چهنده مروّق و نهوه کانی شهره فمهندن، شه و مروّقانه ی پینغه مبهرانی (علیهم السلام) پایه به رزیان لی هه لاکه و ته و پینغه مبه رانه ی (علیهم السلام) شایسته ی شه و زیاده بوون له فه زل و گهوره یی، پاشان نووری شهریعه ت که وه ک خور وایه و نووری ژیری که وه ک شهستیره وایه یه کانگیر بوون و شاسووده یی و به خته وه ری بو شهوانه ده سته به رک ک به به لیّنی باشی خود ایان به رکه و تووه به به دروّ به دروّن و شه قاوه تیش بو که سانیک که پینغه مبه رانیان (علیهم السلام) به دروّ خسته و و ته نها به ژیانی دونیا رازی بوون.

خودای موته عال منه تی به سه ر مروّقدا کردووه به وه ی تایبه ته ندی کردووه به بینینی خه ون له م ژیانی دونیادا، یان ئه و بینینانه ی له نیّوان خه و و بیّداریدا ده بیبینیّت، له خه و ندا نموونه ی برّ ده هیّنریّته وه له و شته به رچاوانه ی ده یانزانی و له گه لیّان راهاتووه نه و نده کان مژده و ئاگادار کردنه وه یه برّ ئه و شتانه ی له داها ترویه کی نزیك یان دووردا رووی تیّده که ن و پیشبینی ده کات، هه موو ئه وانه به خشش و ریّن و له به خشنده یی خوداوه سه رچاوه یان گرتووه، راستگریی له گه ردنکه چی دلّی مروّقدا له زوّربه ی کاته کاندا هیّه که برّ راستیّتی خه و نه کان (۱۱)، ئه مه ش برّ ئه وه یه که سه که ئاموژگاری و مربگریّت، له هه ندی کاروبار بچیّته پیش و له هه ندیّکی تر ده ست بکی شیّته وه، ئه وانه ش کرمه لیّک کاروبارن که ته نها خودا زانستی سه رئه نجامه که یانی له لایه و هه ندی که به نده کانی به که میّک له و زانستی سه رئه نجامه که یانی له لایه و هه ندی که به نده کانی به که میّک له و زانسته ئاگادار ده کاته وه.

^۱ واته ههتا کهسه که راستگزتر بیّت له ناوهوه و له دهرهوه خهونه کهی راستتر دهرده چیّت، بزیه خهونی راست پهیوهندی به نیمان و باوه و نییه، به لگه بو نهمه فیرعه ونی میسر راستترین خهون دهبینیّت، خهون بیبین له ژیانی روّژانه ی خه لکدا به لگه ی نهم راستییه یه، نهم راستییه شهر پیچهوانه نییه له گهل نهوه ی خهون به شیّکه له چل و نهوهنده به شی پیخه مبه رایه تی.

دەروازەي دەيەم: حيكمەتى دروستكردنى بالندەكان

The state of the s

حیکمهتیکی مهزنه که بهو شیوهیه دروستی کردووه، چونکه له کاتی گهران بهدوای

خۆراكدا دەچىتە ناو ئاو و لىتە و قور، بۆپە گەر قاچەكانى بەپەر دايۆشرابايە بە

تەربوون و پیسبوون زیانی بەردەكەوت، شوپنیك بۆ يەر گونجاو نەبیت خودای موتەعال

۱- باله کانی له جنگهی دهسته کانن.

په پی بو دانه ناوه و شوینه که ی له په په پینیاز کردووه ، تاکو بتوانیت به باشی بف پیت ، شه و بالندانه ی قاچه کانیان دریزن مل و گهردنیان دریزه بو شه وه ی به ناسانی ده میان بگاته خوراك ، چونکه گهر لاقه کانی دریزبوایه و ملی کورت شه و کات نهیده توانی خوراك له ناو و له و شکانیدا کوبکاته وه مه گهر بکه و تبایه ته سه رسنگ، زورجار ده نوکی دریز یارمه تیده ره بو مل و گهردنی دریز تاکو به ناسانی پیویستی و داواکانی به ده ست بهینین، گهر ملی دریزبوایه و قاچه کانی کورت شه وا ملی بوی ده بووه بارقورسی و رویشتنه که ی تیکده چوو.

سنگی بالنده ی دروست کردووه و به دهوری ئیسکیکی نیوه بازنه بیدا لولی خواردووه تاکو به بی ئهرك ههوا ببریت، ههر به و جوّره سهری باله کانی بازنه بیه تاکو له فریندا یارمه تی بدات، ههر جوّریک له بالنده جوّیک ده نووکی ههیه گونجاوه له گهلا گهران به دوای خوّراکدا، ههروه ها گونجاو و شیاوه بو برین و چنینه و و چالهه لکهندن و کونکردن و شتانی تریش، ههندیک له بالنده کان نینوکی دریژیان بو برین ههیه ئهمه تاییه تههندی ئه و بالندانه به و ده که راو ده که و گوشتخورن، ههیانه پان و تیژه تاکو لاکانی به باشی ئه و نیچیره بگرن که پهلاماری ده ده ن و کوشتخورن هه شیانه مام ناوه نده ئهمانه ئه و بالندانه ن که سهوزه خورن، جوریک له بالنده ده نووکی دریژ و ره ق و تونده ههروه که ئیسقان، به لام جیرییه کی تیدایه که له ئیسقاندا نییه، چونکه زوّر به کاری ده هینیت، ئیسقان، به لام جیرییه کی تیدایه که له ئیسقاندا نییه، چونکه زوّر به کاری ده هینیت،

ته نها یه ده رچه ی بو بیخوو خستنه وه و ده رکردنی پاشه رو پیداوه، بو نه وه ی نه ندامی تری له سه ر زیاد نه کات و جه سته ی قورس بکات، په پی دواوه ی (کلکی) کردووه به یارمه تیده ر بو وه رگرتنی هاوسه نگی له کاتی فریندا، گه ر په پی دواوه ی نه بوایه له کاتی فریندا به لای راست و چه پدا لار ده بوویه وه ، په پی دواوه وه ک پینی که شتی وایه که له کاتی رو پشتندا به هویه وه هاوسه نگی وه رده گریت، له سروشتی بالنده دا سلوکی دروستکردووه نه مه ش له پیناوی خوپاریزی و سه لامه تیدا، له به رئه وه ی بالنده به بی جوین خوارد نه کهی قوت ده دا هه ندیکیان ده نوکیکی زور ره قی هه یه ده توانیت گوشتی پی ببریت، هه روه کی چه قوتی ده دات به ته ندروستی ده یخوات، به هوی نه و گه رمییه ی له ناخیدایه خواردن ده ها پیت و بینیاز ده بینت له جوین و قورسی ددان، له مانه و شتانی تریش را بینه و په ند و ناموژگاریبان لینوه فیربیه، "به ته ندروستی بین پی و که کان له سکی گیانداران دینه ده ره و و له هه ناوی بالنده کاندا ورد و خاش ده بین"، پاشان ته ماشا بکه، بالنده هی لکه ده کات و

اسه گومانم نییه نهم کتیبهی نیمامی غهزالی گهیشترته نهوروپا و داروین و چهندین زانای تری زیندهوهرناس خویندویانهتهوه، کتیبه کهه داروین(بنچینهی جرّرهکان) هیچی تر نییه جگه له گهشهپیدانی نهمهی نیمامی غهزالی ده پخاته روو، داروین تهنها ناوی خودای لی جیاکردوّتهوه و کردوویهتی به یاساکانی ژیان و سروشت و گیانداران و رووهك.

۲- ئەم قسەيە وەك يەند وايە كە لەسەر حيكمەت و گەورەيى خودا دەھێنرێتەوە.

بیّچووی نابیّت تاکو به ئاسانی بفریّت، گهر له سکیدا بیّچووی هه لبّگرتبایه تا پیّده گهیی به هوّیه وه لاشه ی قورس دهبوو و کوّسپی لهبهرده م فریندا دروست ده کرد، نابینیت خودا هه موو ئه و شتانه ی دروستی کردوون چه ند به جوانی ریّکیخستوون، ههر شتیّکی به حیکمه تیّك دروستکردووه که بوّی گونجاوه و پیّی شایسته یه ؟

سهرنج بده ئه و ئیلهامه تایبه ته ده دریت به بالنده ی به کر^(۱) کاتیک به سهر هیلکه کانییه وه ده نیشیت، ببینه چون هه لیان ده هینیت و به خیویان ده کات، کی فیری ئه وه ی کرد دانه و ی له ناوی هه لبگریته وه ، کاتیک له هه ناوی خویدا خواردنه که ده توینیته وه ده یکات به ده م بیچووه کانییه وه ، نه مه جوریک له بالنده.

پاشان سهرنج بده لهگهل ئهمه دا چون شانده داته ژیر ئه و ههمو و ماندووبوونه لهگه لا نه وه ی هیچ بیر و هوشین کی بو سهرئه نجام نییه، و هیچ هیوا و ئاواتی کی بو داهاتووی یبینچووه کانی نییه، وه کون مروّق هیوا و ئاواتی بو منداله کانی هه یه له عیززه و یبینچووه کانی نییه، وه کون مروّق هیوا و ئاواتی بو منداله کانی هه یه له عیززه و پشتیوانی و مانه وه ی ناوی باش (۲)، ئهمه چیتره جگه له ئیلهامیی کی خودایی ؟ سهرنج بده چون ئیلهامی مینه ده کات به زانینی کاتی هیلکه، له و کاته وه خودا ئیلهامی ده کات پووش بکیشیت، دار و گژوگیا بهینیت و ریکی بخات و ئاماده ی بکات وه که هیلانه یه بو هیلانه که و دواتریش بیخووه کانی، هینانی گژوگیا و شتی ته پر بو هیلانه تاکو هیلانه که شیدار بیت، ئه وه شده که وه ک لانکه یه کی لیهاتووه پاریزگاری له هیلکه کان، هینکه کان له شوینی ته خت و نه رم که وه ک لانکه یه کی لیهاتووه پاریزراو ده بن و له کاتی که و تن به سهریاندا هیلانه که ده بیته شوینیکی شیاو.

۱- ئەو بالندانەي دەكەون بەسەر ھىلكەدا.

⁷ مەبەستى ئەوەيە مرۆڭ كاتىك مندالاهكانى بەخىو دەكات جگە لە سۆز و بەزەيى بىر لە ئەو سەرئەنجامە دەكاتـەوە كە لەسەر كارەكەى پاداشت دەدرىتتەوە، بىز غوونـە پاداشـتى خودا لەسـەر بـەخىۆكردنى منداللەكانى، يان پاداشـتى دونيـايى بەوەى لە داھاتوودا منداللەكانى خزمەتى دەكەن، بالندە و گياندارانى تر ئەم زانستەيان بە سەرئەنجام لەلا نىيـە.

سه رنجی ئیلهامی کوتر بده چون ده زانیت بینچوه کهی گهیشتوته که مالا و کاتی له نامیزگرتنی هیلکه کان به سه رچوه و پیویسته کونیک بکاته هیلکه که تاکو بینچوه کهی لی بیته ده رهوه ؟ گهر به هویه که وه هیلکه کانی خراب بین له سه رهیلانه که هه لاده ستیت و به جینیان ده هیلیت، یا خود به ده نووك له هیلانه که به ریان ده داته وه.

پاشان سهرنجی ئه و ئیلهامه بده کاتیک خواردن ده چورپینیته ده می بیخ وه کانیه وه ، یه که مجار هه وا ده کاته ناو ده می بیخ وه کانی تاکو چیکلدانو چکه یان بو ئه و خواردنه ی تیده کریت ئاماده یی پهیدا بکات، پاشان له لیکاوه کانی هه رسبوونی خواردنی ناو سکی خوی ده چورپینیته ده میانه وه ، ئه وجا له و خوراکه ی له لای خوی هه رسبووه هه لده پر خوی ده چه ندین جار دو وباره ده کاته وه تا چیکلدانو چکه ی پ ده کات، گه ر دانه ویله ساغه که ی بکر دبایه به ده میانه وه به هوی لاوازی جه سته یانه وه بویان هه رس نه ده کرا، سه رنج بده ئایا ئه م هه مو و حیکمه ته به ته نها کاری بالنده یه یاشان سه رنجی بیخ و وه کان بده دوای ده رچوونیان له هیلکه ، ببینه چون ده یا نخاته ژیر بالی خویه وه به خون ده یا که رمی لاشه یان ون نه که ن و زیانیان پی بگات.

ههندی بالنده ههیه لهسهر شیوازی جیاواز دروستکراون ئهوهش بو حیکمهتیکی تر ده گهریتهوه، بزانه دهسه لاتی خودا له یه که جوّردا سنووردار نابیّت، به لکو ههر حالیّک حوکمی خوّی ههیه که هه لاهستیّت به بهرژهوه ندی ئه و شته، بو ئه و مهبهستهیه مریشک شایسته یی تیدا نییه بو خواردن چوّرانه ناو ده می بیّچووه کانی، به لکو بیّچووه کانی ههرکه له هیلکه هاتنه ده ره وه خوّیان خواردن ده چننه وه.

پاشان سهرنج بده کوتری نیر و می چون به نوره بهسهر هیلکه کانه وه دهنیشن بو گهرم کردنیان له ترسی تیکچوونی هیلکه کان، ئهمه یان که لهسهر هیلکه کان هه للده ستیت شهویتریان له سهریان دهنیشیت وه ک شهوه ی پییان و ترابیت گهر شهو کاره نه که نه هیلکه کانبان تیکده چیت.

پاشان ته ماشای دروستبوونی هیّلکه و ئه و حیکمه تانه بکه تیایدا دانراون، زهردیّنه ی زور زهرد و ئاوی سپی و شلی تیّدایه، زهردیّنه که بو ئه وه ی جهسته ی به چکه که ی لیّ پهیدا ببیّت، سپینه که ش ده بیّته خوّراکی بیّچووه که تا کاتی هاتنه ده ره وه، سهیری ئه و ته گبیره مه حکه مه سهرسور هیّنه بکه، چوّن خواردنه که ی له ناو هیّلکه یه کی داخراودا بو دانراوه و به کاریده هیّنیّت تا بیّده گات و له هیّلکه که دیّته ده ره وه.

پاشان سهرنجی په پی بالنده بده، هه روه ک چنین وایه به ریشالتی نه رم، وشکی تیدایه که ده وروبه ر راده گریّت، نه رمی تیدایه تاکو راگری په په کان له کاتی خواربوونه وه دانه شکیّت، هه ندیّکی دراوه ته ده م هه ندیّکی تری وه ک دانه ده میه کی ته قه لتی دروومان، یان دانه ده میه کی موو له پال موو، گه ر بته ویّت چنینی په په کان بکه یه وه که میّک ده کریّنه وه و به ته واوی والا نابن تاکو هه وا نه چیّته ژیریانه وه و ف پینه که ی قورس بکات، له ناوه راستی په ره که دا راگریّکی توندی و شکی جیّگیر هه یه وه ک شیّوه ی قدر به کات، له ناوه راستی په ره که دا راگریّکی توندی و شکی جیّگیر هه یه وه ک شیّوه ی قدر شریات کان به ناوه راستی په ره که دا راگریّکی توندی و شکی جیّگیر هه یه وه ک

پهره کانی لهسهر چنراوه تاکو توندوتولیی پهره کان رابگریت، گهر ئهو راگره نهبوایه و تهنها پهره کان بوونیان ههبوایه ئهوا ههوا ههلیده وه اندنه وه، راگری پهره کان ناوی بوشه تاکو ببیته هوی ئاسان فرینی بالنده که.

سهرنجی چۆله که کان و بالنده کانی تر بده، به دریزایی روّژ سهرقالی په یداکردنی خوراك نییه، نه خواردنه کهی لی بزر ده بیّت نه به توّپه لا له جیّگه یه کدا ده ببینیّته وه، ئه مه ش سوننه تیّکی جاری خودای موته عالیه له سهر دروست کراوه کانی، له به رژه وه ندی گیاندارانه به دوای روّزی خوّیاندا بگه ریّن، گهر بالنده له یه که جیّگه روّزی خوّیان ده سته به ربکردبایه به سه ریدا داده بارین و خوّیان نه ده گرته وه تا پر ده بوون، ئه و کات لاشه یان بو فرین قورس ده بوو، ناشتوانن خوراکه که هه لبّهیننه وه و له سکی خوّیان ده ربی به خواردنی ماسی ده کات کاتیک سکی پر ده بیّت و بیزاری ته نگه تاو ده بیّت ده ست به رشانه وه ده کات تاکو فرینی ئاسان بیّت، مروّقیش هه ربه و جوّره یه، گه ربه بی کوشش ربی ده ستیک ده که و تنه ناو خراپترین روزییان ده ستبکه و تبایه ده ستیان به تال ده بو به جوّره یه ده که و تنه ناو خراپترین روزییان ده ستبکه و تبایه ده ستیان به تال ده بو به جوّریک ده که و تنه ناو خراپترین روزییان ده ستبکه و تبایه ده ستیان به تال ده بو و به جوّریک ده که و تنه ناو خراپترین و تکه و تنه ناو خراپترین و تکه و تا شوره و و ناشو و به و ناشو و به و ناشو و به و تریّن کوشش ده که و تنه ده ستیان به تال ده به و به و تریّن که و تنه ناو دراپترین و تکه و تنه ده ستیان به تال ده به و تریّن کوشش ده و تریّن و ناشو و به و تریّن و ناشو و به و ترون و ناشو و به و تاله و به و تریّن کوش و تیک کورن و ناشو و به و تاله و تو تاله و تاله و تو تاله و تاله و تو تاله

۱- خۆراكەكەي بان نىچىرەكەي.

سه رنجی هه موو نه و جوّره بالندانه بده که ته نها له شه ودا ده رده چن، وه ک کونه په پو و شه مشه مه کویّره، خواردنیان له له ناو هه وادایه وه ک میّش و په پووله و هاوشیّوه کانی نه وانه، خوّراکه که یان له ناو هه وادا بلاوه ی کردووه، بوّیه له شویّنی پکدا ده ژی نزیکتر بیّت له زهوی، له وانه یه روّشنایی یارمه تیده ر نه بیّت بو هه لگرتنی شت له سه رزوی، به و به نگه یه کاتی روّژدا ده رناکه ویّت مه گه رزوّر به شاراوه یی، بوّیه ئیلها مکراوه له سه رگیانه و گیاندارانی تر.

سهرنجی نیر و مینی کوتر بده، ببینه چون کومه کی یه کتری ده که ن له به خینو کردنی هیلکه و بین چووه کانیاندا، گهر یه کینکیان پیویستی به خواردن بوو شه ویتریان به سه رهیلکه کاندا ده که ویت تا کاتی هه لهاتنی هیلکه کان، پاشان به ناگاهی له بین چوه کان ثیلهام کراون، زور له هیلکه کان دوور ناکه و نه و هه ردوو کیان بو خوراك چوونه ده رهوه، ته نانه ت شتی ره ده که نه ناو سکیانه وه بو شه و می پیویستیان به هه ستان نه بیت له سه رهیلکه کان، کاتیک ناچار ببیت به ده رکودنی شته ره قه که به یه کجار ده ریده داته ده رهوه.

پاشان سهرنجی لیّبرانی نیّره که بده کاتیّك میّیه که هیّلکه ی تیدا پهیدا دهبیّت و کاتی کردنی هیّلکه دیّته بهرهوه، ببینه چوّن میّیه که دهرده کات و دهنوو کی لی دهدات،

ناهیّلیّت میّیه که له دهرهوه ی هیّلانه که بوهستی له ترسی عهوه ی نهبادا هیّلکه که له شویّنیّکدا بکات جیّگه ی خوّی نهبیّت، ببینه چوّن خواردن دهچوریّنیّته ناو دهمی بیّچووه کانییه و و سوّزیان پی دهبهخشیّت تا عهو کاته ی عاتاجن به و خواردنه خوّراك به ریّگه ی چوّرانه ناو دهمه، عهمه تا گهوره دهبن و پهروبال دهرده کهن و دهتوانن بفین و خواردن کوبکه نهوه و له دایك و باوکیان بیّنیاز بن، گهر بیّچوه کان داوای خواردن له دایك و باوکیان بیّنیاز بن، گهر بیّچوه کان داوای خواردن له دایك و باوکیان دهده ن و دهریان ده کهن و به شتیّکی ترهوه خهریك دهبیّت. پاشان سهرنج بده خودا چی بو بالنده گوشتخوره کان له خیّرایی فرین دروست کردووه، تاکو نیچیره که پیّشی نه کهویّت، سهرنج بده له هیّزی چرنووکه کانی و تیژی دهنووك و نینوکه کانی، وه ك عهوه ی چرنووکه کانی چهقویه ک بن بو برین، وه که عهوه ی قولاپ بن بو هه لواسینی گوشت تاکو عهوه ی پیّویستییه تی له به هیّزی چرنووکه کانییه وه به ده دهستی بهیّنیّت.

پاشان سهرنجی بالنده ی ناو ئاو بده ، لهبه رئه وه ی خوراکه که ی له ناو ئاودایه چون خودای موته عال فیری مه له و نوقمبوونی کردووه تاکو له ژیر ئاودا خوراکه که ی خوی به ده ست به ینینت ، له هه ر پولیک له بالنده کاندا بو به ده ستهینانی خوراک جوریک له شیاویی یی به خشیوه .

دەروازەي يازدەيەم: حيكمەتى دروستكردنى ولاخ

خوداى موته عال ده فه رمويّت: ﴿ وَتَحْمِلُ أَنْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدِ لَرُ تَكُونُواْ بَلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ آلاَنَفُسُ إِنَ رَبَّكُمْ لَرَهُونُ رَّحِيمٌ ﴿ ﴾ وَٱلْخَيْلُ وَٱلْبِغَالَ وَٱلْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَغْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ النحل: ٧ - ٨

بزانه خودا تو و ئیمهش سهرکهوتوو بکات، خودای موته عهال و لاخی بی سوود و قاز انجی به نده کانی دروستکردووه و کردوونی به منه تیک به سهر مروقه وه، به جهسته یه کی پر گوشتی جیگیر بوو له سهر ئیسقانی پته و که راگری گوشته که یه خولقاندوونی، ده مار و ره گی به هیز، گرموله بوونی هه ندیکی له گه ل هه ندیکی تری، نه نهرم و شل دورستی کردوون، نه ره ق وه کو به رد، هه موو جهسته ی به پیستیکی نه ستووری به هیز داپوشیوه تا کو جهسته توندوتول و دامه زراو بکات، چونکه و لاخ توانا و به هیزیی پیویسته بو کار و هه لگرتنی کول و بار، خودای موته عال چاو و گویی پی به خشیون تا کو بتوانن پیویستی مروق جیبه جی بکه ن، چونکه گه ر کویر و گویی پی به خشیون تا کو بتوانن پیویستی مروق جیبه جی بکه ن، چونکه گه ر کویر و که پی بودنایه مروق سوودی لی نه ده بینین و به هی به نه ده گه یشته مه به ست و مه رامه کانی خوی.

پهروهردگار ولاخی له ئهقل و زهین بینه شکردووه تاکو مروّق بتوانیّت رامیان بهینیّت و ژیرباریان بکات، سهرپیّچی له فهرمانی مروّق ناکهن کاتیّك له پیّویستییه کانی خوّیدا ماندوویان ده کات، وه ک کاری سوراندنه وهی بهرداش و گواستنه وهی کوّل و باری قورس، و شتی تریش، خودا زانیویه تی مروّق پیّویستی به کاری گیانداران ده بیّت، چونکه

بۆخۆيان ناتوانن به و كاروبارانه ههلبست و دهسه لاتيان نييه به سهرياندا، گهر داوا له مرۆ بكريت به و كارانه ههلبست و ئه نجامدانيان شه كهتى ده كه ن و هيزيان له به ر ده بين، ئه و كات مرۆ له ئه نجامدانى كارى پيشه سازيدا تايبه ته ندييه كى به سه ر گياندارانى تردا نه ده بو و، ئه و كاره نايابانهى ئه نجامدانيان داوا له مرۆ كراوه و بۆ ئه و مه به سته ش ئاماده ييان تيدا دانراوه و پيويستييه كى ژيانيانه و لينى بينياز نين، هه ر وه ك چون له به ده سته ينانى زانست و ئادابدا ناتوانن بينياز بن، گهر ئه و گياندارانه بۆ ئاسان كردنى كارى مرۆ ژيربار نه بوونايه له گه ل مانووبوونى مرۆ ۋ بۆ ئه و كارانه ژيان و گوزه رانى كارى مرۆ ۋ بۆ ئه و كارانه ژيان و گوزه رانى ته نگه لان ده بو و، بۆيه رامه ينانى ئه و گياندارانه بۆ مرۆ ۋ نيعمه تيكى مه زنه.

سه رنجی جوّره کانی گیانداران بده و ببینه چوّن هه رگیانداریّك ئاماده کراوه به جوّریّك گونجاو بیّت لهگه لا ژیان و گوزه رانیدا، له به رئه وهی مروّق وا بریاره خاوه نی توانای پیشه سازی بیّت و زانست و فه زیله کانی تر به ده ست به ینییّت، و ناشتوانن ده ستبه رداری دروستکردنی بینا و دروومان و بازرگانی و کاری تر ببن، بویه خودا ژیری و زهین و بیری پیّداون، ده ستی خاوه ن په نجهی ره نگینی پی به خشیون، تاکو بتوانن به ده سته کانیان شت بگرن و هه ولیّ کار و دروستکردن بده ن، به لاّم گیانداره گوشتخوره کان (درنده کان) که وادانراون ژیانیان له سهر راوکردن بیّت و بو کاری تر گونجاو نین چرنووك و خیرایی هه ستان و که لبه یان پیراوه، رووه که خوره کان که ناتوانن پیشه یان هه بیّت و راویشیان پی ناکریّت سمیان بو دروستکراوه تاکو له زبری و ره قی زهوی قاچه کانی پاریزراو بیّت کاتیّك بو له و و خوراکی به زه ویدا ده گهریّت، هه ندیّك له و گیانداران هسی خری ته ختیان هه یه تاکو له سهر زهوی چه سب ببیّت و گیانداره که بو بار و سواری ناماده بیّت.

له گۆشتخۆرەكانى گيانداران رابمينه و تەگبير و وردەكارى خودا ببينه، چۆن ددانى تيژ و پاريزهر(پووك)ى توندوتۆل و دەمى فراوانيان بۆ دروستكراوه، به چهك و ئاميريك

کۆمهك كراوه تاكو به هۆيانهوه مهرامى داواكراوى خۆى بهجى بگهيهنيت، ههموو ئهوانه له قازانجى راوكردندايه، گهر گياندارانيك كه ژيانيان لهسهر رووهك و گژوگيايه كهلبه و چړنووكيان ههبوايه ئهوا شتيكيان پيندرابوو كه پينويستيان پينى نهبوو، چونكه راو ناكات و گؤشت ناخوات، گهر دړندهكان خاوهنى سم بوونايه ئهوا بيبهش دهبوون لهو چهكهى پينويستيان پينيهتى و بههنيهوه راو دهكهن، سهرنج بده چون خوداى موتهال ههر جوره گيانداريك جوريك له چهكى پينداوه گونجاوه لهگهانى و شياوه لهگهان و گونان و گوزهرانيدا.

سه رنجی به چکه ی چوارپی کان بده، چون به شیوه یه کی سه ربه خو شوینی دایکه کانیان ده که ون، ناتاجی په روه رده و هه لاگرتن نین وه که بیخ پوری مروق بی چونکه نه وه ی له دایکی مروقدا له نه قل و زانست دانراوه له دایکی چوارپی کاندا دانه نراوه، هه ر به و جوره ی مروقدا له نه قل و زانست دانراوه له دو خی په روه ده ی مروقدا هه یه له چوارپی کاندا بو و نه رمونیانییه ی له دوخی په روه ده ی مروقدا هه یه له چوارپی کاندا بو ونی نییه، مروق به هیزی بیر کردنه وه بیخ پورو په روه رده ده کات و ده ست و په نه های بو نه و کاره ناماده کراون، به لام چوارپی کان به و جوره نین، بویه بیخ پی به وی بالنده به در نوونه وه به خودی خووه و سه ربه خوب ونی پی به خشراوه، بیچ وی هه ندی بالنده و که مریشک و قه ل هه رکه له هیلکه دیته ده ره وه ده ست به چنینه وه ی خواردن ده کات، نه وانه ش که لاوازیان تیدایه و که بیخ ووی کوتر و کوختی دایکه کانیان سوزیان هه به رانبه ریان و خواردن ده که نه چیکلدانه ی خویان و پاشان ده یچورپیننه ناو ده می بیخ پی وه که بیخ و وه کانیانه وه، به رده واردن ده که نه و جوره خواردنیان پیده ده ن تا توانای هه ستان و سه ربه خوب و نیان بو په یدا ده بیت، هم و جوره که به شیک له سوز و حیکمه تی پی سه ربه خوبوونیان بو په یدا ده بیت، هم و جوری که به شیک له سوز و حیکمه تی پی به خشراوه، یاکیتی بو خودای کارهه لاسورینه ری دانا.

سه رنجی سمی ناژه لآن بده، چون به جووت قاچه کانی ده گویزینه وه (۱۱ تاکو ناماده بینت بو رویشتن، گهر قاچه کانی تاك بوونایه (۲۱)، به کاری رویشتن نه ده هاتن، چونکه گیاندارانی ناویی هه ندیک له قاچه کانیان ده گویزنه وه، و نه وه ی کومه کی رویشتنی ده کات شاندادانه له سه ر نه و قاچانه ی نه یگواستوته وه (۱۱)، نه وانه ش که دوو لاقیان هه یه کینکیان ده گویزینه وه و له سه ر نه وی به یکواستوته وه (۱۱ یه وی دو وانیان ده گویزنه وه و دو وانیان ده گویزنه وه و دو وانیان ده گویزنه وه و دو وانیان جینگیر ده که ناه و کاره ش به چه پ و راست، چونکه گهر ده ست و قاچی لایه کی به چولاند بایه و شانی له سه ردو و ده ستی پیکه وه بو پیشه وه هه لبدات و به دو اید ادو و قاچه که ی جینگیر ببیت، گهر هه ردو و ده ستی پیکه وه بو پیشه وه هه لبدات و به دو اید ادو و قاچه که ی بگویزی ته وه رویشتنه که ی تیکده چوو، بویه قاچی راستی پیشه وه له گه لا چه پی دو اوه دا ده جولاینی و شان له سه ر چه پ و راسته که ی تر داده دات، به و جوزه له سه ر زه وی خوی ده گریت و کاتیک ده پروات به رنابی ته وه شه وی خیرایی به یه کتر گه یشتنی چه پ و راسته که ی تر داده دات، به و جوزه له سه ر زه وی خوی ده گریت و کاتیک ده پروات به رنابی ته وه شه وی خیرایی به یه کتر گه یشتنی چه پ و راسته که ی نه وه ش به هوی خیرایی به یه کتر گه یشتنی چه پ و راسته کان له رویشتن و شان له سه ردادان (۱۰).

ناینی گویدریژ چون بو کول و بار و سورانهوهی بهرداش ژیربار کراوه، نهسپ لینی دهسلهمینتهوه؟ نه گهر وشتر یاخی ببیت به چهند پیاویک داگیرناکرینت، به لام له گه لا نهوه شدا لهباری ناساییدا مل بو مندالیک دهدات، گای به هیز ملکه چی خاوه نه کهی ده دیت تا نیره که هاردنی و زهوی پی ده کیالیت، نهسپ بو سواری و

اً واته دهستینک و قاچینک ههلادهدات بغ پیشهوه و لهسهر دهست و قاچهکهی تر دهوهستی، ئـهوجا دهست و قاچه جوولاوه که جینگیر دهبینت و جووته وهستاوه که دهکهوینته جوولاه، و بهو جیزه.

٢- واته يهك قاچ، يان سين، يان پينج.

^۳ قاچی وهستاو بۆ راگرتنی جهستهی گیاندارهکه و پالنانی لاقهکهی تره بۆ پیشهوه.

⁴ پێموایه ئیمامی غهزالی یه کهمین کهسێك بێت بهم وردی و تێروتهواوییه له زانستی جووڵه کوٚڵاوه تهوه، شهو زانستهی نهمرږ له جووڵهی روٚبوته کاندا به کارده هێنرێت.

^{°-} نیر: نهو پارچه داره بوو له ههوجاردا دهخرایه سهر ملی دوو "گا"که و ههوجارهکهی بـه داریّکـی دریّـژ پیّـوه دهبهسترایهوه.

هه لکرتنی شمشنر و تیر و کهوان له کاتی جه نگدا وه ك بارنز درنك بو خاوه نه که ي، رانهمهریّك به مندالیّك دهلهوهریّن، گهر بلاوه بكهن و ههر مهریّك روو له ئاراستهیهك بكات-بههزى هه لهاتنيان له يه كتر - به خيرو كردنيان ئهستهم دهبوو، به لكو مروّة له گهران بهدوایاندا دهستهوسان دهبوو^(۱)، ههر بهو جوّره تهواوی گیانداره رامهاتووهکان بن مرزق، همهموو ئهم به کارهینان و ژیربارهاتنانه لهبهر ئهوهی خودا ئهقل و بیرکردنهوهی یی نهداون، ئهوهش هۆیهکه بو رامهینانیان، ئاژهلان لا بهلای هیچ كهسيّكدا ناكهنهوه با له ههموو باريّكدا ماندووشيان بكهن، ههر بهو جوّره گهر درنده کان خاوهنی ئهقل و بیر کردنه وه بوونایه، پهلاماری مروّقیان ده دا و گهوره ترین به لا و مهینه تیبان به سهردا ده هینان، نهو کات ده مکوتکردن و دوور خستنه وهیان زور گران دەبوو، به تايبەت ئەو كاتانەي كە يۆوپسىتىي زۆرپان بە خواردن ھەپە و هاوسەنگى خۆيان لەدەست دەدەن، نابينى چۆن لە مرۆۋ خۆيان كەنارگير دەكەن، بە ترسهوه دهخزینه ناو کونه کانیانهوه و له لاوازترین مروّق سل ده کهنهوه و خوّیان بزر دەكەن، تا وايان لېھاتووە دەرناكەون و ناچن بەدواي خۆراكياندا لە شەودا نەبېت، خودا وای لیکردوون لهگهل برسیتی زور و پیویستییان به خواردن له مروّق دهترسن و خوّیان لادەدەن، بەلكو ئەو كارەيان لى قەدەغەكراوە، گەر ئەوە نەبوايە ھىرشيان دەكردە سەر ماله كانبان و تەنگەلانبان دەكردن (٢٠).

نابینی سه گ-که جۆرینکه له درنده - چون بو پاسهوانی مالی خاوه نه که ی رامهاتووه، تا وای لیهاتووه خوی ده کات به قوربانی و خهو له چاوی خوی ده تورینی تاکو شتیکی

ا حملکی لادی به خیوکردنی ئاژه لی سپی لا ئاسانتره تا ئاژه لی رهش (بزن و سابرینگ) ئهمه ش ته نها به هوی جولهی زوری ئاژه لی رهش که شوانه که رووبه رووی شه که تی و ماندووی ده کاته وه.

^۲ ئیمامی غهزالی باسی یاسا گشتییه کهی پهیوهندی مرزق و ئاژه لان ده کات، ئهم قسه یه مانای ئهوه ناگهیه نیّت ئیمامی غهزالی بیّناگا بووبیّت لهو ههوالاتهی که چهندین مروّق به دهستی درنده کوژراوه و خوراوه، به تایبهت له سهردهمی ئهودا که گیانداره درنده کان زوّر و مروّق کهم و نهبوونی ئامیّری پیشکه و تووش له لایه کی ترهوه.

خراپ روو له مالنی خاوهنه کهی نه کات، پاشان به دهنگی بهرزی کوّمه کی خاوهنه کهی ده کات تاکو له خهو به به باگابینت و نهوهی رووی له خوّی و ماله که کی کردووه به رپه درچ بداته وه، به جوّریک سه گ مالیی کراوه و نالووده ی مروّق بووه له سه ر برسینتی و تینوینتی و سوکایه تی پیکردن و جه فا و دلرّه قی مروّق نارام ده گرینت، خودای موته عال له سهر نهم ناکارانه رامیکردووه بو بهرژه وه ندی مروّق له پاسه وانی و راوکردن، له به به دوه که خودا بو پاسه وانی دایناوه چه کی نه و کاره شی پیداوه، نه وه شریتیه له که لبه و چرنووك و وه په یه هیز تاکو دز و گومان لیکراو بترسینینت و له و شوینه دووری بخاته وه که نه و پاسه وانی ده کات.

پاشان سهرنج بده چۆن پشتی ولاخ لهسهر چوار لاقی وهستاو تهخت کراوه، تاکو بۆ سواربوون و کۆل و بار شیاو و گونجاو بیت، ئهندامی مینیینهیان له دواوه دیار و ده رکهوتووه تاکو نیره کان به ئاسانی بتوانن له گهلیان جووتبوون ئهنجام بدهن، گهر شوینی ئهندامی مینییه نه کان له خواره وهی ژیر سکدا بووایه وه ک شهوهی مرقق نیره کان نهیانده توانی له گهلیان جووت بین، نابینی هیچ ئهرک و ماندووبوونیک لهو کارهیاندا بوونی نییه وه ک ئهوهی مرقق پیویسته ریکی بخات له گهل هاوسه ره کهی، کارهیاندا بوونی نییه وه ک ئهوهی مرقق پیویسته ریکی بخات له گهل هاوسه ره کهی، سکیدایه کاتیک ده یانهوی جووتبین بهرزده بیتهوه و بو نیره که ده رده کهویت تاکو سکیدایه کاتیک ده یانهوی جووتبین بهرزده بیتهوه و بو نیره که ده رده کهویت تاکو بتوانیت کاره کهی له گهل ئه نجام بدان و ده رکهوتوودا نییه خودا ثهو سیفه تهی پی به خشیوه، تاکو کاره که ثه نجام بده ن و وه چه بخه نه وه و ژیان به رده وام بیت، ثه مه ش بی مرقق تاکو کاره که ثاره کهی مه زنه (۱).

ا سه رنجی نهم گیانه زانستییهی نیمامی غهزالی بده لهو سهردهمه دا که تمنانه تیزامان و وردبوونه وه له کاریک ده کات له لای خه لکی جیگهی شهرم و قسه لهسه رکردنه.

پاشان سهرنج بده چون جهستهی ئاژه لآن به موو و خوری و کولک داپوشراوه، تاکو له گهرما و سهرما و ئافه تی تر بیانپاریزن، قاچه کانی سمیان بو کراوه تاکو له شتی ره ق پاریزگارییان لی بکریت، ئهوانه ش سمییان نییه پییه کانیان به شیوه خوفیدک (۱) داپوشراون تاکو رولی سمیان بو ببینن.

مروّق ریزی لیّگیراوه، ههر جوّره پوشاکیّکی بویّت سهربهسته له پوشینی، ههرچی بویّت لهبهری دهکات، جوانی و رازاوهیی و شکوّی خوّی کامل دهکات لهبهر چاوی

۱- قاوغیکه دهکریت به بهر سمی گیاندارهکهدا که وهك پیلاوی لاستیکی ئهم سهردهمه وایه.

_

ئەوانەي ھاوەلنى دەكەن و حەزيان بە نزيكىيە لېيەوە، بەو كارەش بىۆنى خىزى خىزش ده کات و زینده گییه ک به دهروونی دهبه خشینت، ئه مه بریتییه له دهروازهیه ک له دەروازەكانى نېعمەت بۆ مرۆۋ، بە يېچەوانەي ئاۋەلانەوە كە بېنيازن لە ھەموو ئەوانە. سهرنجی ئهو ئیلهامه بده خودا به ئاژه لان و درنده کانی دهشت و شاخه کانی بهخشیوه، خۆپان دەشارنەوە وەك چۆن مرۆۋ مردووەكانيان دەشارنەوە، ئەوانەپان ھەست بە مىردن دەكەن خۆيان دەشارنەوە لە جێگەيەكدا تا مردن روويان لىي دەكات، ئەگىنا كوا جهستهی درنده و ئاژه له کیوییه کان و گیاندارانی تر؟ گهر به دوای که لاکیکدا بگهریین ناپېينينەوە، ژمارەشيان كەم نېيە، تاكو بېيتە ھۆي ديارنەمانى جەستەكانيان، بەلكو گەر كەسپىك بلىت: ئەوانە لە مرۆڭ زۆرتىن بە ھەلەدا نەچووە، چونكە دەشت و ساراكان یربوون له درنده و کهمتیار و مانگا و گویدریی و ئاسک و وشتر و بهراز و گورگ و خشوّك و میرووه کان و یوله کانی بالنده، و گیاندارانی تر که نایه نه هه ژماردن، ئهم يۆلانە رۆژانـه لێيان دەمرێت و لێيان لـهدايك دەبێت، ئێسـكى رزيوبيان زۆر كـهم دەبىنرىت، خودا ياسا و سوننەتى وايە لە شوينى خۆياندا بن و كاتىك ھەست بە مردن دەكەن روو لە شوپنى شاراوە دەكەن و تياپىدا دەمىرن، سەرنجى ئەم كارە بىدە، ئەو ئىلهامە خوداييە بېينە بەر گياندارانـە دەبەخشىرى تاكو جەسـتەي خۆپـان لـە كـاتى مردندا بشارنهوه، ههموو ئهمانه به ژیری و بیر کردنهوه لای مروّق به رجهست بووه.

سهرنجی گیانداران بده چوّن له پیشهوه چاوه کانیان بوّ دروستکراوه، بوّ نهوهی پیشهوه ببینیت و خوّی نه دا به به ربه ستیکدا و نه کهویته ناو چالیّکهوه، کاتیّك لهوانه نزیك دهبیتهوه خوّی لاده دات و لیّیان دوور ده کهویّتهوه، له کاتیّک دا ئاژه لاّن نهزانن به و سهرئه نجامه ی لهو کاره وه پهیدا دهبیّت، ئایا نهو که سهی چاوی له و شویّنه داناوه مهبه ستی سه لامه تی و باشی نه بووه بوّ گیانداران تاکو سوودی لیّ ببینن؟

پاشان سهرنجی دهمیان بده چون تا پیشهوهی دهم و لووتی کراوه ته وه، نهمه ش بو نهوه یه ناسانی نالف و خوراك بخوات، نه گهر دهمیان وهك دهمی مروّق بوایه هیچ شتیکیان له زهوی به دهست نه ده هینا، لچیکی نهستوور و رهقیان پیدراوه تاکو به هویه و فواردنهی دیته به رده می بیچنیته وه و لوولی بدات بو ناو ده می، گیانداران نیلهام کراون له سهر نه و شتانه بله وه ریّن که سوودی هه یه بویان و خویان له و شتانه به دوور بگرن زیانیان یی ده گهیهنن.

سەرنجى ئاژەلان بىدە چىۆن ئاو دەخۆنەوە، بېينىە چىۆن تاللە مىوو بىە دەورى دەمىيدا دروستکراوه ئهو شتانهی دهکهونه سهر ئاو له پووش و پهلاش بههوی ئهو تاله مووانهوه دووريان دەخاتەوە، تالله مووەكان بەجۆرنك دەبزونننت شتى سەر ئاوەكە يال ييّوه دەنيّن تاكو ئاويّكي ياك بخواتهوه، ئهو تالله مووانه وهك ددان وان بو دەمى مروّڤ. ياشان سەرنجى كلكى گيانداران بده و له حيكمەتەكەي بكۆلەرەوه، وەك دايۆشەرنك كە موو روویه کی دایوشیوه دروستکراوه، له سووده کانی: وهك دایوشهری ئهندامی مییینه و دهرچهی یاشهرو به کارده هینریت، له نیوان دهرچهی یاشهرو و سکی ئاژه لاندا ههمیشه چهوری و چلک بووني ههيه و بههۆپهوه مينش و مهگهز لهسهري كۆدەبنهوه، ههر بهو جۆره له ياشاوهي ئهو منرووانه كۆدەىنەوە، لەو يارەدا يەھۆي جوولانى كلكىيەوە ئەو گياندارانيە لىە خىزى دوور دەخاتەوە، بۆپە بەكارھێنانى كلكى وەك باوەشىێنىك ھەموو ئەو شىتانەي زيانى يىي دهگهیهنیّت لهخوّ دوور دهخاتهوه، پاشان به سهری کلکی ئهو میّش و مهگهزانهی به يېشەوەي جەستەرە دەنووسېن دوور دەخاتەرە، گياندارەكەش-لەگەل ئەرەدا - بە جوولەيەكى تاييهت بو ئه نجامداني ئهو كاره يارمهتي دراوه، كاتينك مينش و مهگه زبه شوينيكهوه دەنووسىت كلكى يى ناگات ئەو بەشەي يىستى خىزى بە جۆرىك دەجوولىنىت مىنش و مهگهز له خوّی دوور دهخاتهوه، ئهمهش حیکمهتیّکی گهورهیه بوّ ئهو گیاندارانهی دهستیان

سه رنجی لووت (خه رتووم)ی فیل بده و حیکمه و ته گبیری خودای تیدا ببینه، ده وری ده ستی بو ده بینیت له لوولدانی ئالف بو ناو ده می، گهر لووتی نه بوایه نه یده توانی شتیک له زهوی بچنیته وه، چونکه فیل وه ک گیاندارانی تر ملی پی نه دراوه، کاتیک مل له م گیانداره دا بوونی نییه خودا ئه و خه رتوومه ی پی به خشیوه تاکو ئه و شتانه ی پی پی به خشیوه تاکو شه و شتانه ی پی پی به خودای ورده کاری شاره زا، سه رنج پی پی به و خه رتوومه بووه به ده فریک ئاو ده گهیه نیته ناو ده می، کونه لووته و هه ناسه ی لیوه ده دات، ئامیریکه و هه رشتیکی بویت به هویه وه ده خاته سه رپشتی، کومه کی نه و که سه ده کات که سواری پشتی ده بیت.

سه رنجی دروستکردنی زهرافه بده، لهبهر ئهوهی له باخچه بهرز و بلنده کاندا دروستبووه ملیکی دریش دروستکراوه تاکو خزراکی خوی له دره خته بهرزه کانه وه بهدهست بهینینت .

· - ئيمامي غهزالي نزيكهي (۸۰۰) سال بهر له چارلس داروين باسي كاريگهري ژينگهي خۆراك لهسهر گيانداران دەكات.

سه رنجی دروستکردنی ریّوی بده، کاتیّك کونیّك له زهویدا دروست ده کات دوو ده رگای بو ده کاته وه ما ده کاتی بو ده کاته وه کاته و ته کاتی بی ده کاته و تریستی و ترسدا، کونی تر له ناو کونه که یدا ده کات، کاتیّك له ده رگا کراوه کانه وه هیرشی ده که نه سه ر له ناو ئه و کونانه دا سه ری خوی بزر ده کات و هه ولّده دات له و کونانه وه ده روست بکات و لییه وه ده رباز ببیّت، سه رنج بده خودای موته عال چی له سروشتی نه مگیانداره دا داناوه له پیناو پاراستنی خوّیدا.

كۆي قسمهان لەسمار گيانداران: يمروهردگار به دروستكردن و سروشتى جياواز و جۆراوجۆر دروستى كردوون، ئەو گىاندارانەي مرۆۋ سوود لە گۆشتەكەبان دەبىنىت لە ئاستى مرۆقدا ژېربار و بى دەسەلاتى كردوون، خواردنى ئەو جۆرە گياندارانـە بريتىيـە له رووهك و گژوگیا، ئهو گیاندارانهی بز كزل و باره سروشتیكی ئارام و بی توورهبوون و نەفەسىكى درېژ و ملكەچى يى بەخشىون، پشتى بە جۆرىك دروستكردوون بۆ كۆل و بار گونجاو بیّت، ئەوانەشیان توورە و شەرەنگیزن دەتوانری ژیربار بکریّن و رابهیّنریّن گەر مرۆڤ بيەرىت ئەر ئامادەييەيان بەكارىھىنىنت، ئەملەش بىۆ مەبەستى راوكىردن و ياسهواني وهك تانجي و سهگ، كۆمەلنىك ئامىرىيان يىدراوه كە يىشتر باسمان لەبارەوه کردوون، لهوانه گیانداری فیل، ئهم گیانداره تیکهیشتنیکی تاییهت په خوی ههیه، ئامادەيى مالنى بوون و ھۆگرېوونى مرۆۋ و فېرېوونى ھەپيە، بىز جەنگ كۆل و بار سوودی لی دهبینریت، ههندیکیان توورهبوون و شهرهنگیزییان ههیه، بهالام هوگری مرۆڤن، وەك پشيلە، ھەندێك لە بالندەكان ھۆگرىيان لەگەل مرۆڤدا ھەپە ئەمـەش بـۆ سوود لي بينيينيان، لهوانه كۆتر، هۆگرى شوپنى نيشتەجينى مرۆقه، بەھۆپەوە ھەر كات پيويست بكات نامه به خيرايي رهوانه ده كريت له شوينيكهوه بي شوينيكي تر، کۆتر خاوەنى بەر و وەچەي زۆرە بۆيە سوود لە گۆشتەكەي دەبينرېت، ھەر بەو جۆرە

بالنده ی باز که سروشتی کیدی بوونی ده گوریت بو هوگربوون به مروشه و مالیکردنی، ههر چهند جیاوازییه که سروشتیدا ههیه، به لام کاتیک خودا زانیویه تی بو راوکردن سوود به مروق ده گهیه نیت ناماده یی مالیبوون و هو گربوونی به مروقه و به و جوره تیادا داناوه، تا وای لیهاتووه له سروشت و خوخده ی خوی هاتوته ده ره و و به و جوره راو ده کات مروق ده یه ویت، نهوه ی له حیکمه ت شاراوه یه له ناو دروست کراوه کانی خودادا زور زیاتره له وه ی مروق زانیویه تی.

دهروازهی دوازده یهم: حیکمه ت نه دروستکردنی میروونه و ههنگ و جانجانوکه و کرمی ناورشم و میش و گیاندارانی تریش

Company Control and the second

خوداى موته عال ده فه رمويّت: ﴿ وَمَامِن دَآبَةِ فِي ٱلْأَرْضِ وَلَا طَلَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْدِ إِلَّا أَمَّمُ أَمْثَالُكُمُّ مَا فَرَّطْنَا فِي ٱلْكِتَكِ مِن شَيْءً ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿ ﴾ الأنعام: ٣٨

سه رنجی میرووله بده، ببینه چون ئیلهام کراوه به ژیانی به کومه ان و کوکردنه وهی خوراکه کهی و هاوکاری یه کتری له و کاره دا، و هه لگرتنی خوراك بو شه و کاتانهی ناتوانن بینه ده ره وه به هوی گهرما و سهرماوه، ئیلهام کراوه به وهرگیرانی شه خواردنانه به بی شهوهی زانستی به سه رشه نجامه کان هه بیت، گهر یه کینکیان بارینکی قورسی هه لگرت و نهیتوانی بیگه یه نیته شاره کهی شه وانیتر کومه کی ده که ن، بویه هاوکاری یه کترن له گواستنه وه دا هه روه كه هاوکاری مروّق بو یه کتر له کاروبارینکدا که ته نها به هه مده وه و زشه نجام ده دریت، پاشان به هه لکه ندنی زهوی بو دروستکردنی شاره کهیان ئیلهام کراون، یه کهم جار به ده رکردنی خوّل و گلی ناو زهوییه که ده ست شاره کهیان ئیلهام کراون، یه کهم جار به ده رکردنی ده بنه خوراکیان، ده نکه تووه کان لهت ده کهن نه بادا به شینی ژیّر زهوی بروین، جگه له خودای ره جمان و ره حیم کی گهمه ی له سروشتیدا داناوه؟ پاشان کاتیک دانه ویله کان ته پده بن له روّژی خوّره تاودا ده ریان ده هینن و بلاوه یان پی ده کهن تا و شک ببنه وه، شاره کهیان به زوّری له سه ده ریان ده دوست ده کهن، نه مه شده له ترسی لافاو نه بادا شاره کهیان به ژیّره و یروین و پر

حیکمه تی بۆ کردووه، خودا شایه کی بۆ داناون که شوینی ده کهون و رینموونی لی

پاشان سهرنجی شه و مینوه بده قاچه کانی هه نگه هه نینده گریت و خانه و شانهی هه نگوینه که ی پی دروست ده کات و هه نگوینی ناوسکی تیده چورپینیت، هیچ ده فریک به شه ندازه ی شه و ده فره پاریزه ر نیبه که هه نگ له مینو بو تیکردنی هه نگوین دروستی ده کات، سه رنجی مینش (مینشی ناو مال) بده، ثایا زانست و ده سه لاتی هه یه وه کمینش هه نگ مینو له گه لا هه نگوین کوبکاته وه ؟ یان زانیاری شه وه ی له لایه وه که مینش هه نگ ریکه بگریته به ربو پاریزگاری هه نگوین بو ماوه یه کی دوورودریژ، شه وه شه به چوراندنی بو ناو شانه مینویینه کان و هه لگرتنیان له چیا و له دره خته کاندا له شوینیکدا پاریزگاری لی بکریت و هه نگوینه که ی تیکنه چیت، پاشان سه رنجی ده رچوونی هه نگ بده له به یانیاندا بو مرثینی شیله ی گولا و گه رانه وه ی له ده رجوونی هه نگ بده له به یانیاندا بو مرثینی شیله ی گولا و گه رانه وه ی له

ئیواراندا، شتیکی لهگهل خوی هیناوه دهبیته خوراکی خوی و زیادهش له و بره، ههندیکی بهکار ده هینیت بو ریکخستنی ماله که ی سهرنج بده چ حیکمه تیك له دروست کردنی نه و خانه دایه، پاریزه ری نه و شانه ههنگوینانه یه لهناویدا دروستی ده که ن له لایه کی تری خانه که و و دوور له ههنگوینه که پاشه روّکانیان کوده که نه وه مانه حیکمه تگهلیکن که ته نها خودا ده یانزانیت.

سه رنجی جالخالو که بده، له و حیکمه تانه وردبیه ره وه خودا ینی به خشیوه، پهروهردگار شلهپهکی تیدا دروستکردووه مالیکی یی دهتهنیت که تیایدا نیشتهجی دەپنت و وەك داو بۆ گرتنى ننچىرىش بەكارى دەھنننت، ماللەكلەي لىھ جەستەي خۆی دروست دەپنت، خۆراكەكەي لەر تەرنەرە بەرچىنگ دەكەرىت، سەردەمىنك دهچینت به لای راستکردنه و و ریکخستنی جهستهی و دروستکردنی ئه و شله لىنجەي ناو جەستەي، باشان دەست بە تەنبىنى ماللەكەي دەكات وەك نانەوەي داو، له گۆشەپەكى داوەكەوە ژوورەكەي خۆي دروست دەكات، ژوورەكەي ئەوەندە گەورە دروست ده کات جهسته ی له ناویدا بزر ببیت، داوه که ی بریتییه له تالی نهرم و لينج كه له قاچي نيچيره كه پهوه ده پيچريت لهوانه ميش و مهگهز و زهردهوالله و هاوشيوه كانيان، كاتيك ههست ده كات يه كينك لهو گياندارانه بووه به داوه كهيهوه به خیرایی دیته دهرهوه و پهلاماری دهدات و دهپگریت، دهگهریتهوه بو ژوورهکهی و سەرقالنى خواردنى شلەمەنى نىچىرەكەي دەبىت، كاتىك يىوپسىتى بە راوكردن نەينت داوەكەي كۆدەكاتەرە و وازى لى دەھنننت تا كاتى يېرىست، سەرنجى ئەو هۆكارانە بدە بۆ بەدەستهننانى خۆراكەكەي خودا ينى بەخشيوە، لـە رېگـەي ئـەو هۆكارانەوە دەگات بەر يۆرىستىيانەي مرۆۋلە رېگەي ئەقل و ژېرىيەرە بەدەستيان دەھيننيت، ھەموو ئەمانە بى مانەوە و بەدەستھينانى خۇراك، تاكو بزانيت خودا كارريكخەرى ھەموو ئەمانەيە. پاشان سهرنج بده کرمی ئاورشم و ئهوهی تیدا دروستکراوه که مروّق سهرسام ده کات کاتیک مروّق ئهو نهینییانه ده بینیت خودای بیرده کهویّتهوه، ئهم کرمه وه ک نهوه وایه ته نها بو بهرژهوه ندی مروّق و سوود و قازانجی دروستکرابیّت، ئهم گیانداره ئاورشم له جهستهی خوّی دروست ده کات، گهرا داده نیّت، کاتیک گهرم دادیّت ده گوریّت بو کرموّکهیه کی زوّر ورد، ئهو کرموّکهیه ده خریّته سهر داری توو و دهست به خواردن ده کات لهسهری، بهرده وام له و شویّنه زینده گی ده کات تا جهستهی کامل ده بیّت، له قوّناغی دواتردا خوّی ده خاته ناو قوّزاخهی ئاورشمه وه، له و قوّناغه دا به ده وی ده گیان.

یاشان سهرنج بده، ئهوهی خودا له ریّگهی ئهم کرمهوه بـوّ مروّقـی فهراهـهم هیّناوه و ئاسان کردووه، پارهپه کی زوری لیوه بهدهست دههینیت و جلوبه رکی ناپایی لی دروست ده کات و جوانی و خورازاندنه وهی لیّوه دهست ده خات، سه رنجی شهم رامهاتنه سەرسورھێنه بده كه لـهم گيانـداره نايابـهدا بـووني ههيـه، سـهرنج بـده چ ژيرييـهكي سهرسورهين و چ دروستکردنيکي جوان و چ پهند و ئاموژگارىيـهکي تيدا دانراوه، ئاپهتی گهورهی زیندووکردنهوه و ژپانهوهی ئیسك و پروسکی تیدایه، پاکیتی بـۆ ئــهو خودایدی که تاقوتهنها و مهزنه.

ياشان سەرنجى ميشى ناومال بده، رامينه لهو شتانهى يييدراوه بو بهدەستهينانى هيز، بالنکی بو دروستگراوه که زور به خنرایی دهگاته ئهو شوننانهی خوراکی ئهوی تندایه و هەللايت لە دەستى ئەو شتانەي زيان و تياچوونى ئەوى تيدايە، خودا شەش قاچى بۆ دروستكردووه، لهسهر چواريان شان دادهدات، دوانيان زوّر تاييهتن، گهر شتيّك لكا به قاچ و بال و شوینه کانی تری جهسته په وه و دوو قاچه خاوینیان ده کاته وه، چونکه بالله کانی زوّر تەنكن، ھەروەھا لەبەر ئەوەي چاوى برژانگى بـۆ دروسـتنەكراوە، بـەلْكو لهسهر سهری بهرزبوونه ته وه، ئه م گیانداره و هاوشیوه کانی له و گیاندارانه یه به مروّقهوه دهنیشنهوه و ژبان له مروّق تال دهکهن، تاکو خودای موته عال کهمی و سوکی دونیایان پی نیشان بدات، بو ئهوهی دونیایان لا بچووك ببیتهوه و جیابوونهوهیان له دونيا لا ئاسان بين، ئەمە روويەكە لە چەندىن رووى حيكمەت بۆ مرۆۋ.

سهرنجی زۆری گیانداری بچووك بده (۱۰)، كاتيك دهستی ليّ دهدهی خوّی دهكات به مردوو و جووله له خـوّى دەبريّـت، ماوەپـهك لـهو بـارەدا دەميّنيّتـهوه پاشـان دەكەويّتـه جوولـّه و

۱- پيموايه مهبهستي ئه و گياندارهيه له ههندي ناوچهي كوردستان پييي دهوتريّت "پيرهژن" ئهم گيانداره چاٽيكي شيّوه

ههر همي -كه لوتهكهي بۆ خوار دوهپه و بنهكهي لهسهر دوه - ههلاهكهنيت خۆي تيدا دهشاريتهوه، ههر گياندارېك-بۆ نموونه ميّرووله- بكهويّته چالهكهوه ييرهژن ديّته دهرهوه و نيّچيرهكهي دهگريّت و نوقمي خوّلهكهي دهكات و دهيخوات.

دەروات، ئايا ئەممە بەلكەيە لەسەر ئەوەى ئەو گياندارانەى راودەكىرين جەستەكەيان بەلكگەن لەسەر شياويى و ناشياويى خواردنيان و راوكردنيان دارە كىلىدارە وەك بېڭيانى لىن ھات، بۆيە راوچىيەكە بەجىيى دەھىيلىت وەك چۆن بەردىك بەجىيدەھىيلىت.

سه رنجی دال بده کاتیک راوی کیسه لا ده کات، کیسه له که خوّی ده کات به به رد، ئه ویش جیّگه یه ک نابینیته و می ده رهینانی له قاوغه که و خواردنی، بوّیه به چرنوو که کانی هه لیده گریّت و به رزی ده کاته وه بو ئاسمان کاتیک زانی له زهوی دوور که و توّته وه به سه رساخین کدا یان به ردین کدا به ریده داته وه، به ربوونه وه که ورد و خاشی ده کات و ئه ویش له ئاسمانه وه بوّی داده باریّت و دهست به خواردنی ده کات، سه رنج بده چوّن ریّگه ی دهسته به رکردنه وه.

سهیری قهله په بکه، له به رئه وه ی بالنده یه کی بیزراوه له سروشتیدا سلکردنه وه بیز پاریزگاری له خوی دانراوه، ئه وه نده سلوکه ده لیخی غهیب ده زانی ده رباره ی ئه وانه ی نیشانه ی لی ده گرن، فیری فیل بووه له شارینه وه ی هیلانه و به چکه کانیدا، زور که م به مینه که یه وه خه ریك ده بیت نه بادا سه رقال ببیت و زه فه ری پی ببه ن، بویه زور که م مینه که یه کو ببیت نه بادا سه رقال ببیت و زه فه ری ببین به نازه لا نداز و سروشتییه تی ده بین به که کو ببیت هوه، ئه مه به هه میشه یی حالا و سروشتییه تی له گه لا ئه و که سانه ی که هوش و ژیرییان هه یه، به لام له گه لا ئاژه لاندا به پیچه وانه وه، ده چیته سه ر پشتیان، خوینی و شتر و پاشه پوی چوارپیکان له کاتی ده رکردندا ده خورات، کاتیک شتیک له خوراکی خوی ده بینیته وه لینی ده خوات تا راده ی تیربوون و پاشان ئه وه ی ما وه ته وه ده یشاریته وه تاکو له کاتیکی تردا بگه پیته وه سه ری کی هم مو و ئه مانه ی له سروشتیدا خولقاندو وه و به م ته گبیره سه رسو په ینده ته گبیری کردو وه، چونکه بوخوی ژیری و بیرکردنه وه نبیه.

۱ ــ مهبهستي ئهوهيه گيانداره که خێي کرد به مردوو، واته پيٽمان دهلێت جهستهي مردوو بهکاري خواردن نايهت.

تهماشای دالی درنده بکه، که دهزانیت بالنده یه کی بینزراوه به هینزی فرین و زور به رزبوونه وه کی ده پاریزیت، خوراکی خوی به هوی به هیزی چاوه کانییه وه به ده ست ده هینیت، نه و ده توانیت له به رزییه کی زوره وه نیچیره که ی له سه ر زه وی ببینیت و به خیراییه کی زور بوی به ربینیت و به خیراییه کی زور بوی به ربینیته وه، زانیاری نه وه ی پیدراوه کی رووی تیده کات و کی پشتی تیده کات، له دواوه په لاماری نه و که سانه ده دات پشتیان له نه وه، هیرش ناکاته سه ر نه و که سانه ی روویان له نه وه تاکو به ده سته کانی به رگری له خوی نه کات، به بوونی چرنوو کی به هیز کومه کی کواوه که وه که قولاپ وان، هه ر شتیک هه لبگریت لیسی به رنابیته وه ی پاکیتی بو نه و خودایه ی ته گبیری هه موو نه مانه ی کردووه و خاوه نی حیکمه تی مه زنه.

'- مەبەستى خيرايى زۆرە.

پی به خشیوه تاکو له و دوورییه وه نیچیره کهی خوی بگریت، کاتیک شتیکی بینی هه په بیت بوده سه بیت بوده سه بیت بوده سه بیت خوی به شیوه یه لی ده کات شه وه ده یه ویت راوی بکات لی دووربکه ویته وه و بیزی لی بکاته وه، سه رنجی شه مهموو حیکمه ته بده له م گیانداره دا دانراوه و کومه کی پیکراوه له پیناوی که می جووله و سستی هه ستانیدا.

سهرنجی نه وگیانداره بده پینی ده وتریّت "درنده ی مییّش"، بیربکه ره وه له وگشته فیّل و تهگییره ی له راوکردندا به کاری ده هینیّت، کاتیّك ههست ده کات میشه که لیّی نزیك بووه ته وه ماوه یه ک له جووله ده که ویّت تا وه که مردوو یان شتیّکی یی گیان و بی جووله ی خووله کی دیّت، کاتیّك زانی میشه که دانیا و بیّباك بووه له ره یه کی زوّر ورد ده کات تا کو میشه که هه لنه فریّت، تا ده گاته نزیکی نیچیره که ی به یه کجار په لاماری ده دات و دهستی میشه که هه لنه فریّت، کاتیّك ده یگریّت هه موو جهسته ی خوّی به ده وردا ده تا اینیت نه بادا میشه که ی له ده ست ده ربحیّت، به رده وام به خویدا ده نووسیّنیّت تا له جووله ی ده خات، میشه که ی له ده ست به خواردنی ده کات، سه رنجی نه و فیّله بده له راوکردندا به کاری ده هیّنیّت، ته وی بو به ده سته ی نورزییه که ی ییندراوه، یا کیّتی بو به دیه یننه ی دانا و زانا.

سهرنجی مینشووله بده که خودای موته عال هیزیکی کهمی پی بهخشیوه و جهسته یه کی بچووکی پیداوه، له قورئاندا نهوونه ی لهسه رهیناوه ته هی بیان ناته واوییه کی تیدا ده بینیت بو ریکخستنی ژیانی خوی، له باله کانی که پییان ده فرینیت، له پی و لاقه کانی که لهسه ریان ده وهستی نه چاوه کانی که هه لیده دا بو شه و شوینانه ی خواردنه کهی لیوه به ده ست ده هینیت، له و ئامیره ی خواردنه کهی پی هه رس ده کات و پاشه روکه ی پی ده کاته ده ره وه ، سه رنج بده ئایا شهم گیانداره به بی خوراك ده توانی بری ؟ ئایا گونجاوه خوراکه کهی له چه ندین شویندا بینت ؟ ئایا گونجاوه پاشه روکه ی بکاته ده ره هو ، به بی ده رچه ؟ پاشان سه رنج بده چون خودای خاوه ن عیززه ت

و حیکمهت ته گیری ئهم گیاندارهی کردووه و کاری بو ئاسان کردووه و ئهندامه کانی به ئەندازەگىرىيەكى تايبەت بۆ رۆكخستووە، زانست و زانيارى يى بەخشىوە لەمـەر ئه و شتانهی قازانجی یے ده گهیهنن و ئه و شتانهی زیانی ییده گهیهنن، ههموو ئه وانه به لاگهی زانست و دهسه لات و حیکمه تی مه زنی ئه ون، ئه وه میشووله یه کی بچووکه لهبهر چاودا، لهگهل ئهوهش گهر ئههلی ئاسمانه کان و زهوی و فریشته کان و ئهوانهی خوار ئەوان و تەواۋى دروستكراوەكان بيانەونت بزانن چۆن دروستكەرى مەزن بهشه کانی ئهم گیانداره بچووکهی دابهش کردووه و ریکخستووه، بیانهویت بزانن چون وينه كهي له گهلا ئهندامه كاني هاوسهنگ و ههماههنگ بووه ناتوانن يهي بهو حهقيقه ته ببهن و تهنها دهستهوسانییان لهو مهیدانهدا بو دهمینیتهوه(۱)، گهر ههر همووبان كۆبېنهوه و دەست به بيركردنهوه بكهن و بيانهويت بزانن چۆن ئهم گيانداره زانيارى بهوه ههیه که له نتوان بنست و گزشتی مروقدا خوتن بوونی ههیه و دهینته خوراکی ئەو، چونكە گەر زانيارى بەو شوپنە نەبوايە بەردەوام نەدەبوو لە مژينى تاكو ليى تير ببیّت، چۆن ئیلهام کراوه که ئهو شویّنه خواردنی ئهوی تیدایه و ویستی بو دروست دەپنت و رووى تندەكات، چۆن دەپىستى و چۆن ھەست بەوانە دەكات رووى تندەكەن، هیچ پهکینك له دروستكراوهكاني خودا ناتوانیت پهي بهو حهقیقهتانه بيات، گهر گیانداره که پارچه پارچه بکهن جگه له کویریتی و دووری له مهعریفه شتیکی تریان بهرچنگ ناکهونت، ئهمه بریتیه له حیکمهت و دهسه لاتی خودا له منشووله به کدا، دەسى گومانت چى ىنت به حىكمەت و قودرەتى خودا لەناو ھەموو دروستكراوەكانىدا؟ ياكيتي و بهرزي و بلندني بۆ خوداي موتهعال.

^{&#}x27; له سهرده می ئیمامی غهزالیدا وردبین دانه هاتبوو، به لام لهم سهردمه دا زانایان له خانه و مایکر قسوّم و جینه کان -به هوّی نه و نامیّره و - ورد ده بنه وه، تاکو له و دونیا نهیّنی و حیکمه ته بکوّلنه وه خودا له زینده وه راندا دایناوه و پهرده له سه رنهیّنییه کان لا بدهن.

دەروازەى سيازدەھەم: حيكمەتى دروستكردنى ماسى و ئەوەى دەيگريتە خۆ ئە حيكمەت

خودای موته عال ده فه رمویّت: ﴿ وَهُو ٱلَّذِی سَخَّرَ ٱلْبَحْرَ لِتَأْکُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِیًّا الله النحل: ١٤

سهرنج بده و پهند و ناموژگاری وهربگره لهو گیانداره ههمه شیوه و جوّراوجوّرانهی له دهریا و رووباره کاندا ده ژین، وردببهره وه لهو به لگه و نیشانانهی تیایاندا دانراوه، لهبهر عهوهی جیّگهی عهو گیاندارانه له ناو ئاودایه خودای موته عال قاچ و پی و سی پینه داون، چونکه ئاتاجی روّیشتن نین به قاچ له کاتیّکدا له ئاودا نوقمبوون، له جیّگهی پی بالی توندوتوّلی پی به خشیون، له تهنیشته کانه وه باله کان دهبزویّنی و بو هه رکویی بویّت ده گویریّن به خشیون، له تهنیشته کانه وه باله کان دهبزویّنی و بو هه کوشته کهی ده گویری بوی به گوشته کهی ده گویری به پیستیکی ره قلی پووله که داری جیابوه وه له گوشته کهی داپوقراوه، وه که دورعیّک لهسهر جهستهی ریّکخراون، بو نهوی لهو شتانهی هیرش ده کهنه سهری و زیانی پیده گهیهنن بیپاریّن، ههر جوّره ماسییه ک نهو پیسته ره قله پووله که داره ی پووله که داره ی پووله که داره ی بود ده ویی و بینی به خشراوه که دهوری شهو پیسته پووله که داره ی به دوری به وی بیشته خوّی به دوور بگریّت، پاشان بیربکه دره و چوّن له خوّی به ده ده داری خوّی به ده وی بی به ده ست بهینییّت و له دوژمنه کانی خوّی به دوور بگریّت، پاشان بیربکه دره و چوّن له قولایی ده ریادا ماسی نه و گشته شته ی پیدراوه تاکو روّزی خوّی پی به ده ست بهینییّت و ههلابیّت له و شتانه ی زیانی پی ده گهیهنن.

کاتیک خودا زانیویه تی ههندیکیان ده بنه خوراکی ههندیکی تریان ژماره یه کی زور و زهبه لاحی لی دروستکردوون، زوربهی پوله کانی ماسی بیچوویان ده بیت (؟)، بیچوو

تایبهت نییه به میّیینه کان وه ک له گیاندارانی وشکانیدا دهبینریّت، به لکو نیّر و میّیان یه ک ره گهزن، له ناو سکیاندا به یه کجار و له کاتیّکی دیاریکراودا بیّچووه کان دروست دهبین، که کوّمایه ک له ماسی توّپه لهبووی ژماره زوّرن، ته نها سکیّک ژماره یه کی زوّر له ماسی تیادا دروست دهبیّت، له ههر گهرایه ک حوتیّک له دایک دهبیّت، جوّریّکی تر له ماسی ههیه که له رووباره کاندا گهرا داده نیّن، ژماره یه کی زوّر ماسی له و گهرایانه وه سهرهه لاهده دهن، جوّریّکی تر له گیانداری ده ریا ههیه پیّویستی به اینیّر و میّایه، نهم جوّره یان دوو دهست و دوو لاقیان ههیه وه ک کیسه ل و تیمساح و هاوشیّوه کانیان که هیّلکه داده نیّن، کاتیّک به گهرمی خوّر هیّلکه کان پیّده گهن و ده تروکیّن ههردانه یه کیان بیّخوویه کی لیّوه پهیدا دهبیّت

خودای موته عال زانیویه تی ماسی ناتوانیّت گهراکانی خوّی به خیّوبکات بوّیه روّحی له یه یه یه یه یه گهراکاندا داناوه تاکو بوّخوّیان بتروکیّن، هه موو ئه ندامه پیّویسته کانی له ریّگه ی ئه و روّحه و پیّده به خشیّت، بیّچ و وه کان سه ربه خوّ ده ژین و پیّویستیان به که س نییه بو گهوره بوون و گهیشتنه که مالا، ته ماشای ئه و حیکمه ت و لوتفه مه زنه بکه، له به رئه وه یه ده ریادا به خیّوکردنیان و پهروه رده یان و کوّمه کردنیان کاریّکی ئاسان نییه بوّیه خودای موته عال توانای سه ربه خوّبوونی پیّبه خشیون و له هه موو ئه وانه بیّنیازی کردوون پاشان خودای موته عال ژماره ی زوّر کردوون چونکه هه ندیّکی تریان، هه ر به و جوّره ده بنه خوّراکی مروّق و بالنده ش، بوّیه به و ئه ندازه یه ژماره یان زوّره.

پاشان سهرنج بده خیرایی جوولهٔ ماسی با ئه و ئامیرانه شی نه بیت که گیاندارانی تر ههیانه، سهرنجی جوولهٔ می کلکی و دابه شبوونی بده، ببینه چون به هوی کلکییه وه له رویشتندا هاوسه نگی وه رده گریت هه روه ک چون که شتی به لاقه کانی هاوسه نگی له جووله دا وه رده گریت، پووله که کانی وه ک له وح له هه ردو و ته نیشته که یه وه

دروستکراون، تاکو به هوٚیانهوه له روٚیشتندا هاوسهنگی وهربگریّت، بوٚیه ماسی ههر وهك کهشتی وایه.

سهرنجی ئیسکه کانی ماسی بده چون دروستکراون، وه کو کوله که و راگر وان که بینایان له سهر دروست ده کریت، ههر ئهندامیک جوریک له ئیسکی بو دروستبووه شایسته و گونجاوه له گهل ئهندامه که دا، وه کولاخی سواری وایه، ئیسقانیکی ره ق دریژده بیته و که هیزی گیانداره که یه نیسقانه سهره کییه وه ئیسکی پهراسووکانی به ره و سک و ئیسکی پشت و ئیسکی سهری لی جیاده بیته وه، ئهمه ش چونکه راوهستان و راگرتنی جهسته ی ماسی ییویستی به و ئیسکانه یه.

سهرنجی ماسییه گزشتخوره کان بده چون کومه کراون تاکو بتوانن به و کاره هه بسته و روزی خویان دابین بکهن، سهرنج بده له به هیزی و دامه دراوی جهسته یی و هیزی ههستان و جووله و زوری ددانه کانی، ته نانه تبه به هوی زوری ددانه کانییه وه ته نها یه که ههستان و جووله و زوری ددانه کانی، ته نانه تبه به هوی زوری ددانه کانییه وه ته نهایه که که ستن به سه بو شه که تکردوون، نیخ به و گهستنه شه بینیازی ده کات له جوین. سهرنجی نه و گیانداره لاواز و که م جوولانه بده خودا له ده ریادا دروستی کردوون، وه که جوره کانی گویچکه ماسی و حه له زوزن (هیلکه شهیتانوکه)، ببینه چون پاریزگاری لی کردوون به وه ی قاوغیکی ره قی بو دروستکردوون تاکو پاریزگاریان لی بکات و له دوژمنه کانیان بیانپاریزیت، قاوغه که ی بو کردووه به مالا و ماوا، رووی ناوه وه ی قاوغه که که ده که ویته سه ر جهسته ی گیانداره که به هیوی که ولیک که و اله نه ویه به می نه و ده به وی نه وی به می بوده ته و نه ده که ویته به هدندی له حمله زونه کان به جوریک قاوغه که یان ته سک بوده ته و هیچ جوره هه ولیک بوده بوده ته و نه که وی نه داخه ن و په لاماردانی سه رکه و تو و نابیت، هه ندی جوریان له ناو قاوغه که ش به قاوغی کراوه دان ناتوانن قاوغه که دایخه ن و خویان له دوژمن به ریزن و قاوغه که ش به جوریک به رته سک نییه ده ستی دوژمنی نه گاتی، بویه خودای موته عال له شاخ و به در دوریک به رته سک نییه ده ستی دوژمنی نه گاتی، بویه خودای موته عال له شاخ و به در

داپۆشەرى بۆ دروست دەكات، ھۆكارىكى بۆ دروستكردووه لـ چياكاندا بـ بـ بـ بـ ددەوه بلكىنت، ناتوانرىت حەلەزۆنەكە لە بەردەكە بكرىتەوه مەگەر بـ مانـ دووبوونىكى زۆر، خۆراكى لەسەر تەرى چياكانە و ژيانى بەوەوە گرىدراوە.

ئه و حه له زونانه ی مالله که یان وه ک نه ستیره وایه سه ر ده رده هینن و خواردن کوده که نه وه کاتیک هه ست به ترسیک ده کات سه ر ده باته وه ناو قاوغه که ی و به ده رگایه کی ره ق ده رچه ی قاوغه که داده پوشیت که له ره قیدا هه روه ک قاوغه که وایه و به ته واوی بوونی خوی تیدا بزر ده کات، سه رنجی ئه م لوتفه خوداییه بده، په روه ردگار هیچ شتیکی پشتگوی نه خستووه، بزانه خود ا پاریزه ری هه موو ئه و زینده وه رانه یه که دروستی کردوون له ده ریادا بن یان له ده شت و چیاکان، گه وره یی و شکومه ندی بو نه و خودایه ی بوونی به هه موو شتیک به خشیوه و پاشان رینموونی کردوون بو ژبانی خویان.

سه رنجی ئه و جوّره ماسییه بده که ورده کانیان له نزیك وشکانییه و و له ته نکاوه کاندا بوّ خوّراك ده گه ریّن، به لاّم گه وره کانیان له قولاً بیدا ده گه ریّن، خودای موته عال له ناخیاندا بوّیه یه کی دروست کردووه ده لیّنی مه ره که به، ئه و بوّیا خه له پاشه ریّنی خوّراك دروست ده کات وه ك چوّن شیر له گواندا دروست ده بیّت، کاتیك ترسی هیّرش و په لاماری هه بو و نه و بوّیا خه له جهسته ی ده رده دات و ده وروبه ری خوّی لیّل ده کات، په لاماری هم بو ناوه لیّله گوراوه دا خوّی قوتار ده کات، ئه و کات نه ده زانری چوّن روّیشتووه، و نه ده زانری بو کوی روّیشتوه نه مه ش به هوّی لیّلی ناوه که وه، خودا بو دروست کردووه وه ک پاریزه ریّك له دوژمنه کانی، کومه لیّك حیکمه ت و به ده رژوه ندی تری تندایه مه گه رخودا بو خوّی بیانزانیت.

سه رنجی جوریکی تر له ماسی بده که بالیان ههیه وه ک بالی شه مشه مه کویره، به هوی باله کانیانه وه به هه وادا و له سه ر رووی ئاوه که بو ماوه یه ک له شوینیکه وه بو شوینیکی تر ده گویزنه وه و پاشان ده گهرینه وه بو ناو ئاو، که سیک شاره زایی نه بیت واده زانیت بالنده ی و شکانین (۱).

۱- یان من زانیاریم به بوونی نهم جوّره ماسییانه نییه، یان ههبووه و قیی کردووه و نیّستا لهسهر زهویدا نهماوه.

دەروازەى چواردەيەم: مەبەست لە دروستكردنى رووەك و ئەوەى تێيدايە لە حيكمەتى سەرسورھێنى خودا

Company of Contraction of the Co

خوداى موته عال دەفه رمويّت: ﴿ أَمَنْ خَلَقَ السَّمَنُونِ وَٱلْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَآءُ فَأَنْ بَتْنَا بِهِ عَدَآبِقَ ذَاتَ بَهْجَةِ مَّا كَانَ لَكُرُ أَن تُنْبِتُواْ شَجَرَهَا أَ أَولَكُ مَّعَ اللّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ اللّهِ ﴾ النمل: ٦٠

خودا سهرکهوتووت بکات و ریّگهی راستت پی نیشان بده، سهرنج بده له رووه و و گروگیای سهر زهوی و شهو نیعمه مهزنه ی له دیمه کهیدا ده بینریّت، له جوانی و رازاوه یی و گهشاوه یی دیمه کهی وردببه رهوه که هیچ دیمه نیّکی تری سهر زهوی نایگاتی . پاشان سهرنج بده و لهو گشته سوود و قازانج و خواردن و بیّن و مهبه سته جوّراو جوّرانه رامینه که نایه نه ههژماردن، خودای موته عال توّو و ناوکی تیدا خولقاندوون بو پاریزگاری له جوّر و ره گهزه کهیان، بهروبوومه کهی وه ک خوّراک و میوه به کارده هینریّت، "کا"یه کهی وه ک نالف بو خوّراکی ناژه لان، داره کهی بو ناگر و گهرم کردنه وه، ته خته کانی بو بینای خانوو و دروستکردنی که شتی، نه مانه و زوّریّکی تر له سوود و قازانج که ههژماردنی دریّژه ده کیشییّت، گهلا و گول و قهد و ره گ، لیق و بویه ی جوّراوجور، بو چهدندین بهرژه و مندی نه ژمیر راوی مروّد: چی ده بوو گهر هه موو به روبوومه کان به گشتی له سهر زهوی بو و نه له و نوری ته و نه و نوری نه و از و ته و کات تیکچوون به و ناوی و میوه شیان نه و نوری ته خته و دار و کا و جوّره کانی تری سوود و قازانج بو مروّد، با سهری هه ناله دا نه نه بودنی ته خته و دار و کا و جوّره کانی تری سوود و قازانج بو مروّد، با خوراک و میوه شیان نیوه به رچنگ بکه و تبایه .

پاشان سهرنجی نهو پیت و فهره بده خودا له رووهك و گژوگیادا دایناوه، دهنكینك تو نزیکهی سهد دهنکی لیّوه پهیدا دهبیّت، زورتر و کهمتر لهو ژمارهش، حیکمهت له زۆربوون و بەرەكەي زيادبوونى ئەو مرۆۋ و گياندارانەيە لەسەر زەوى كە بتويستيان بە رووهك و دانهویّلهیه، ئهوهی له خواردن زیاتر دهبیّت یاشهکهوت دهکریّت بوّ تهنگانـه و تۆو وەشاندن لە كاتى كشتوكالدا، ئەوەش وەك غوونەي ئەو مەلىكەي دەپەوپت ولاتپك ئاوەدان بكاتەوە، تۆو بە خەلكەكەي دەدات تاكو بىچننن، و زيادەكەشى وەك خۆراك به کاری بهننن تا وهرزی خهله و خهرمان، ئهمه ئه و حیکمه ته یه هموو و لاتانی گرتۆتەرە و بەندەكانى يىخ ھىنناوەتە راستە، ھەر بەر جۆرە درەختەكان و دارخورما پیت و فهر له بهرهکهیاندا ههیه، له ناوکه خورمایهك داریکی مهزن بهرههم دیت، تاكو بەشىكى بۆ بەندەكانى خودا بېيت بە خۆراك و لـە يىوپستىيەكانى خۇياندا به کاری بهینن، ئهوهش که زیاده په یاشه کهوتی بکهن و له کاتی پیویستی و تو چاندندا سوودی لی بینن، لـهم رینگهشهوه رهگهز و جوری رووهکهکه پاریزراوییت و دوابراو نهبین، واته کوتایی به جوره کهی نهیهت، گهر گهشه و مانهوه و ههانگرتنی، تۆو نەبوايە لەوانە بوو بەھۆي كارەساتېكەرە بوونى ئەو رووەكە لەسـەر زەرى كۆتـايى ييّ بهاتبايه و جاريّكي تر بهرچاو نهكهوتبايه.

له و دانه وی لانه را میننه که له شوینی شیوه ده فردا له ناو رووه که که دا هه لده گیرین، همه مه به مه به ستی پاریزگاری لیکردن و پاراستنیه تی له نافه ت، تا دانه ویله که پیده گات و کامل ده بیت، وه ک چون په تی ناوک له سه رکورپه له دروست ده بیت، به لام توه کان و هاوشیوه یان له دانه ویله کان له به رگی زور ره قدا دینه ده ره وه، سه ره کانیان وه که ده رزی تیژ وان تاکو ریگه نه ده نالنده بیانخون، سه رنج بده چون دانه ویله کان به گشته پاریزه ره پاریزگاریان لیکراوه، شاراونه ته وه تاکو بالنده نه یا نخوات، هه رچه ند روزی بالنده له سه رئه وانه یه به لام پیویستی مرود زه روور تر و له پیشتره.

له حبكمه تي دروستكردني دار و دره خت و يۆله كاني رووهك رايمننه، له به وهي رووه كه كان ههروهك گيانداران به هه ميشه بي پيويستيان به خوراكه و له گهل ئهوه شدا دره خت جووله می تندا دروست نه کراوه تاکو بگونزنته وه یز لای خوراکه که ی و ئامىرىكى بە دەستەرە نىيە بۇ گەنشتن بەر ئامانچە، بۆيە خودا رەگ و رىشلەي بادار گەلا و لق و بۆپ و سەرى درەختەكـە، زەوى سۆ درەخت وەك داىكىڭكى بەختوكـەر و بهروهرده کهری لنهاتووه، رهگ و ریشه کانی وهك دهمی مندال وابه یو خواردنی شیر له جهستهی دایکی، وهك ئهوهی درهخته كه له رنگهی رهگ و ریشكه كانیپهوه له دایكی زهوی خوراکه کهی و دریگریت هیدرو دك چون پنچیووی گیانداران شیر له دایکیانهوه وهردهگرن، كۆلەكەكانى خىمە و رەشمالت بىنبوه چۆن لە ھەمبور لايەكبەرە بە بەت و منخ لنوارى خنمه كه راده كنشرنت تاكو كۆله كه كان بهرز ببنه وه و له گه ل خزياندا خنمه که بهرز یکهنه وه و پهو هوپهوه خنمه که خوی رایگری و پهرنه پنته وه، کاری درهختیش ههر به و جورهیه، رهگ و ریشهی به ناو سکی زهویدا بالاوهی کردووه، به ههموو لاکاندا رهگهکان بنحیان داکوتیوه و درهخته که رادهگرن و بهرزی دهکهنهوه، گەر ئەوە نەبوايە درەختە بەرزەكان خۆپان رانەدەگرت، بە تاپبەت لىە كاتى باي به هيزدا، سه رنجي حيكمه تي دروستكه ربده چون پيشي حيكمه تي پيشه سازي كەوتورە، خەلكى لە بىشەسازىيەكانياندا چاو لەو جېكمەتە خواپيانە دەكەن و لاسابى کاره کانی خودا ده کهنه و ه^(۱).

'- دهبوا بهر له ئهوروپا ئهم قسه و سهرنجهی ئیمامی غهزالی-له جیهانی ئیسلامیدا - بکریّته مهنههجی زانستی بر لیّکوّلینهوه له زانستهکانی گهردوون و ژیان، له دوّزینهوهی یاساکان و تیّرامان له دروستکراوهکانی خودا داهیّنانی ئامیّر و گهشهی تهکنهلوّجی بهاتبایه شاراوه، وهك ئهو ئامیّرانهی لهم سهردهمه دا له وردبوونهوه و لیّکوّلینهوی گیاندارانهوه بهرههم دههیّنریّن.

سه رنجی دروستبوونی گه لا بده، له گه لادا شیوه ره گی په رشوبلاو بوونی ههیه، هه ندیکیان ئه ستوور و کراوه له دریژی و پانیدا، هه ندیکیان ورد و توندوتولا که به شیوه یه کی وردی سه رسو پهین ته نراوه، گهر مروّق بیه ویّت به دروستکردنی یه ک گه لا هه لابستیّت ته مه نیکی دوور و دریژی ده ویّت، له گه لا نهوه شدا پیویستی به ئامیر و مادده و چاره سه رههیه، سه رنج بده چون له که مترین ماوه دا ده شت و چیا و دوّل و شیو به گولا و گه لا سه وز ده بیّت به بی نامیر و جووله، نه مه چیتره جگه له ده سه لات و ویست و حیکمه تی خودا.

پاشان سهیری نهو ناوکه بکه که له ناخی بهروبوومدا دانراوه، ناوك ئه و "هو"یهیه ههموو درهخته کهی تیادانراوه تاکو له کاتی نهمانی درهخته که و تیاچوونیدا ناوکه که بچینری و درهخته که بهرههم بهینیتهوه، ناوك وه ك شتیکی بهنرخ وایه که له شوینی تایبه تدا هه لده گیریت به هوی زوریی پیویستی به ناوك، گهر له شوینیکییهوه رووداویک روویدات و ببیته هوی تیاچوونی جوره کانی شهو دره خته له جیگهیه کی تر دهبینریتهوه، به هوی ره قی ناوکهوه به ری نهرم و شلی پیوه راگیر دهبیت، گهر بوونی ناوکه که نهبوایه به ره که -به رله پیگهیشتنی - لهبه ریه که هه لله وه شاه هه ندیک ناوک ههیه ده خوریت و هه ندیک رونی لی ده رده هیندی و هه ندیکی تر بو به رژه وه ندی جوراوجور به کارده هینریت.

پاشان تهماشای نهو خورما ته په بکه خودا له سه بر ناوک دروستی ده کات، هه بروه ها نه و تریّیه ی له سه بر ناوکی تری سه برهه لاه دت، نه و هه موو تام و له زه ت وه رگرتنه ی مروّق لیّیانه وه به ده ستی ده هیّنیّت، پاشان ته ماشای ناوک و دانه ویّله و نه و هیّز و کاره سه رسو پهینه بکه که تیّیاندایه، وه ک نه و نهیّنییه ی خودا له توّوی گیانداراندا دایناوه و بیّچووی لیّوه پهیدا ده بیّت، نه وه ش نهیّنییه که که ته نها خودا ده یزانیّت، نه و بره ش که ناشکرا بو وه باسکردنی دریّژه ده کیّشیّت.

پاشان سهرنج بده چون له ناوك و دانهويله -بههوى رهقييه كهيانهوه - ياريز گارى دەكات، تەنانەت گەر بەربىنەۋە بۆ ناۋ زەۋى بەخترابى تىكناچن، گەر ھەللىگىرىن تا وەرزى چاندن بە يارېزراوى دەمېننهوه، چونكه توپكله دەرەكىيەكەيان كرۆكى، تۆوەكە دەپارىزىنت، ھەروەك شتى نەختىنە و بەنرخ كە سىندووقى بىۆ دروسىت دەكرىپىت تىاكو بیباریزیّت، کاتیّک توّه کان به زهویدا ده چینریّن و ناو دهدریّن رهگ و ریشک له ناوکهوه یو ناو زهوی دهرده چنت و لقویوییش یو ناو ههوا، ههتا که ههوادا - لیق و ىۆىەكانى زياتر بالاو بېنەوە رەگ و ريشكى زۆرتر و زياتر بە ناخى زەويىدا دەچىنت، تاكو قهدى درهخته كه رابگريت و خوراك ليپهوه بو قهد و لق و يوّب و بهر و گهلاكان بهرز بینتهوه، لق و بویه کان خوراکی خویان وهرده گرن و بو ماوه به کی زور به زیندووی دەمنننەوە، بۆپە لە كاتى گواستنەوەى درەختەكان بان ھەر كارنكى تر لق و بۆپەكان له بهربوونهوه به ههوادا یاخود شۆربوونهوه یارێزراو دهبن، ئاو له رهگهکانهوه بۆ یۆیی درهخته که بهرز دهبینته وه، پهروه ردگار به هاوسه نگی و په کسانی به سهر جهسته ی درهخته که دا دابه شی ده کات، خواردنی به سوود ده چینت بن گهالاکان و ئه و ده ماره چنراوانهی لهناو گهلاکاندان، بهشه کانی تری دره خته که و بهری دره خته که خوراکی گونجاو و شياوي خوّيان يندهگات، خوّراكي تاييهت دهگات په گول و خونچه و چروّكان، ههر يهكيّك لهمانه جوّره خواردنيّكي ييّدهگات كه لهگهاني شياو و گونجاو بيّت، درهخت لهم دوّخهدا دهمیّنیّتهوه تا بهرهکهی گهشه و تام و بـوّن و رهنـگ و شـیرینی و خۆشىيەكەي كامل دەبىت.

پاشان سهرنج بده چون دهرچوونی گهلا پیش دهرچوونی بهروبووم ده کهویت، چونکه بهری درهخت له کاتی هاتنه دهرهوهیدا لاوازه، به گهرمای خور و ساردی ههوا زهرهرمهند دهبیت، بویه گهلاکان دهبن به پاریزهر و داپوشهری، له نینوان گهلاکاندا بوشایی ههیه تاکو لییانهوه تیشکی ههتاو و ههوا -که لییان بینیاز

نییه- بدات له بهری درهخته که، ئهو کات له شهوکه (۱) و بزگهنبوون و تیکچوون و ثافه تی تر پاریزراوبیت.

پاشان سهرنج بده چون خودای موته عال دره خت و به روبووم و گولا و گولازاری ریخ خستووه، ره نگ و شیّوه و تام و بونی جوّراوجوّری پیّ به خشیون، شیّوه کانیان له نیّوان دریّژ و کورت و مهزن و بچووکدایه، پاشان ره نگه کانیان له نیّوان سوور و سپی و زهرد و سهوزدایه، ههر یه کیّك له و ره نگانه ش له نیّوان توخ و ناوه ند و که م ره نگدایه، تامه کانیان له نیّوان شیرین و ترش، و مزر و تالدایه، بونه کانیان جوّراوجوّره به بونی عه تری فیّن و دلرّویّن، نهوه ی سینه ی مروّق ناوه لا ده کات له مهر نهم ناماژه بو کراوانه قورئانی پیروّز به یانی کردووه، که سیّك تیّرامان بکات له قورئاندا له و شاراوه و حیکمه تانه به هره مه ند ده بیّت.

سهرنجی نهو نهینییه بده که خودا له ته ماشاکردنی دار و دره خت و گروگیا و گولا و گولا و گولا و گولا و گولا ده بینت و گولازاردا دایناوه، به بینینی چلك و چه په لای له دلا ده سرینته وه، سینه والا ده بینت و ده روونی مروّق به جوانی و گهشاوه بی گولا و گولازار زینده گی رووی تیده کات، خودای موته عال سوودی زوّر و کارینگه ری جوّراوجوری تیندا داناوه، هه ندینکیان دلا به هیز ده که نه که که که نه هه ندینکیان خوراکن و به هویه و پاریزگاری له ژیان ده کرینت، له کاتی خواردنیاندا به تام و چیژی کردوون، تووی بو پاریزگاری له جوّریان دروست کردووه، له کاتی و شکبوونه وه پدا و و مرزی تایبه تیدا به زه و پدا ده چینرینت.

لهم ئايهته پيرۆزه رابمينه ﴿ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِن طُورِ سَيْنَآهُ تَنْبُتُ بِاللَّهُنِ وَصِيْعِ لِلْآ كِلِينَ الْ المؤمنون: ٢٠، خوداى موته عال لهنيوان رهق و شلدا زهيتيكى سافى به تام و به سوود دهرده هينيت، وهك چون شير لهنيوان خوراك و خويندا دروست ده كات، ههروه ها له

۱- شیرینییه که بهسهر یهلوپی و گول و بهری درهخته کاندا دادهباری و زیان به درهخته که و بهره کهی ده گهیهنیّت.

_

ههنگهوه خواردنهوههکی شیرىنی رهنگاورهنگ دهردههنننت که شیفای مروّقی تندایه، گهر ههموو ئهم خواردنهوانه له شوێنێکدا کۆپکرێنهوه وهك رووبارێك وان، ههموو ئەمانەش بۇ سوود و قازانجى مرۆۋن، سەرنجى ئەو حىكمەت و بەند و ئامۆژگاربانە بدە خودا لهم شتانهدا دایناون، پاشان سهرنجی ئاوی بهرزهوه بوو بده له رهگ و ریشکی درهخته که وه بو یهل و یوکانی، سهرنج بده چون خودای موته عال خوراکی دارخورمای دایهش کردووه، رهگ و ریشکی درهخته که جوّرنك له خوّراك و یهل و یوّکان جوّرنکی شیاو و بەروبوومەكەي جۆرنك و رىشالنى دەوروبەرى قەدەكەي لەگەل بەرەكەي جۆرنكى تر لە خۆراك، لەبەر ئەوەي درەختەكە لە سەرەتاوە لاوازە بەربوومەكە تۆپەل دەبنت و ھەندىكى دەكەوپت بەسەر ھەندىكى تردا(گرمۆلە دەبىت)، بەرگىكى توندوتۆل بەرى درەختەكە لهئامنز دهگرنت تاکو تنکنه چنت و ئافهت لنی نهدات، تا گهوره دهننت و بهکاری ئهوه دیّت بوّ خور و هموا دەربکموییّت، ئمو کات بمرگه که پله به پله شمق دەبات، ئمو بمرگهی که پیشتر پاریزهری بهرهکه بوو، بهرهکه هیواش هیواش دیته دهرهوه بهینی توانای خوگری لهبهر ههتا و ههوا و بههيزبوون و گهيشتنه كهمال، ئيتر لهو كاتهوه ههموو بهرهكه ده کهویّته دهرهوه و گهرما و سهرما زیانی یی ناگهیهنن، یاشان ییده گات و تام و چیّژی خۆش دەبینت و ئەو مەرام و مەبەستەي لیني داواكراوه دەگاتە ئەنجام، مرۆۋ تام و چیژ له خواردنی وهردهگریّت، و دهتوانریّت لیّی پاشهکهوت بکریّت، و دواتر بو نهو مهرامانه به کاربه پنریت که بوی ناماده کراوه، له جوره کانی دره ختدا لهم حیکمه ت و یهند و ئامۆژگارىيانە ورد ببەرەوە، ھەموو كەسىنكى ژىرى ھۆشمەند و خاوەنى تىنگەيشتن لەو وردبوونهوه دا هو کاره کانی پاریز گاری و ورده کاربیه کانی دروستکردن دهبینیته وه، لهوانه دروستکردنی ههنار و ئهو گشته تهگیره وردهی لهناویدایه، کوّمایه ک له دهنك دهبینیت، ژێړهوهي دهنکهکان ئهستوور و سهرهوهيان تهنك، دهلێي گردوٚلکهپهکه له رهنگاورهنگيدا، یان دەلنچی بیناپه که ژېره کهی یو نیشته جینبوون ئاماده کراوه، پشته کهی (پهرگه کهی دهردوهی) ساف و سۆل کراوه وهك ئهوهی بهدهست سواقدرابینت و سافکرابینت، بهلکو مروّق دهسته وسانه لهو دهستیوهردانه که دهنکه کانی ریّکخستووه و هوّنیوه تهوه له چهندین کوّمادا، له ناوهوه بهش بهش کراوه، ههر بهشیّك به پهرده یه کی تهنك دهوره دراوه که به نایابترین شیّوه هوّنراوه تهوه، ئهمه ش بوّ ئهوه یه دهنکه کان له یه کتر داببریّن تاکو نه کهون بهسه ریه کتردا و ههندیّکی ببیّته هوّی خراببوونی ههندیّکی تری، لهویّوه ههناره که بگاته کهمالی دیاریکراوی خوّی، لهسهرو ههموو ئهم دهنکانهوه تویّکلیّکی توندوتوّل له ئامیّزیان ده گریّت.

له حیکمه ته کانی نه م سیفه ته (سیفه تی به ش به ش بوونی ناوه وه هه نار): گهر ناوه وه هداره): گهر ناوه وه دابه شدوایه و هه ر به شیخی به و په رده ته نکه دانه پوشرایه شه وا خوراك نه ده گهییه ده نکه هه ناره کان، شه و په رده ته نکه ریّگهیه که بو گواستنه وهی خوراك بو ده نکه کان نابینی بنکی ده نکه کان چون چه قیونه ته ناو په رده که وه، له ویوه ره گ دریژبو وه ته وه مروّق نابینی بنکی ده نکه کان له پیناو گواستنه وهی خوراکدا، به هوی ته نکی و لاوازی په رده که وه مروّق له گه که که نازانیت. له گه که که هه ناره که دا ده پخوات و خواردنی هه ناره که خراپ ناکات و زورجار پینی نازانیت. پاشان سه رنج بده شه و شیرینییه ی له قه دینکی زوّر تالا و تفته وه سه رهه که دات، پاشان شه و گشته ریشاله ی ده وری ده نکه کان ده دات و له تینکچوون و تیاچوون پاریزگاری لی نه و که له شه و په پی به ویک که و تالیدایه تاکو له نافه ت بیپاریزیّت، شه م جوّره رووه کانه بو مروّق سوود و تالیدایه تاکو له نافه ت بیپاریزیّت، شه م جوّره رووه کانه بو مروّق سوود و قازانجیّکی زوّری تیدایه، هه نار له نیّوان خوّراك و ده وادایه، هه ندی جار پیّویستیی داوا ده کات به رکه و مرزی خوّی که دره خته که بکریّته وه، بوّیه که سه رئه و شیّوه دروستکردنه ده کات به رکه و گولیّن و ده وادایه، هه ندی خوره دروستکردنه هه نار خولقیّنراوه.

پاشان سهرنجی ئه و چیلکهیه بده که ههناره که به دره خته وه دهبه ستیتهوه (راگری ههناره که به دره خته کهوه)، ببینه چون جینگیر و ورد و مهحکهمه تا بهره که ده گاته

کهمالی خوّی، بههوّی ئه و راگره وه تا پینگهیشتنی به ره که بوّ سه ر زهوی به رنابیّته وه، هه نار میوه یه که تایبه ت به مروّق جیا له ئاژه لان.

سهرنجی ئه و رووه کانه بده لهسه ر زهوی ده پوین و دریژ ده بنه وه اوه کاله ک و کوله که و هاوشیّوه کانیان (۱) و ئه و ته گبیر و ورده کاربیانه ی تیّیاندایه ، له به ر ئه وه ی سروشتی ئه و رووه کانه نه رم و پاراوه و بو گهوره بوونیان ئاتاجن به ئاو بوّیه گهشه و گهوره بوونیان لهسه ر رووی زه وییه ، گهر له زهوی به رزبوونایه ته و و بالاّیان بکردبایه و وه ک دره خته کانی تر - ئه وا نه یان ده توانی ئه و به ره قورسانه به ئاسمانه وه رابگرن ، به تاییه تا به هوی و نه رمی قه ده که یانه وه ، ئه و کات به ره که به ر له پیگهیشتن و گهیشتنه که مالی به رده بوویه وه ، بویه له سه رزه وی دریژ ده بنه و شامانجه ده سته به راگری به ره که و قه ده که ی و به ره که ش له سه رزه وی دریژ ده بنه و و به نام نه و به نام نه و به نام نه و ده دریژ ده بنه و دریژ ده بنه و و به نام نه و به نام نه و به نام ناو ده دریّن .

سه رنجی نه و جوّرانه بده که ته نها له کات و وه رزی گونجاودا ده روین و له کاتیکدا پیده گهن مروّق تامه زرویانه، نه وه ش یارمه تیده ره بو نه و که سانه ی له و کاتانه دا ناتاجن به و جوّره به رانه، گهر میوه ی هاوین له وه رزی سه رمادا پیبگهن سروشتی مروّق حه زی یی ناکات و بیزی لی ده کون ده کون ریان به و که سانه ده گه یه نیت لین ده خون.

پاشان سهرنجی دارخورما بده کاتیک مییه کانی پیویستی به "په پین"ه، خودا نیرهی بو دروستکردووه که پیویستیی نه کارهیه، ته نانه تنیره له دارخورمادا وه که نیرهی گیانداران وایه، نهوه ش بو نهوهیه له چاندنیاندا جور و ره گهزی دارخورما یاریزگاری لی بکریت.

۱– شووتی و خهیار و ترۆزي.

باشان سەرنجى ئەر داودەرمانانە بدە لە رورەكەكان دەردەھننرنن، جۆرنكبان دەچنە نار لاشهی مروّقهوه و ههرچی پاشهروّی توند و زیانبهخشه دهریدهکاته دهرهوه، ههندیکی، تریان بۆ دەركردنی سەفراي رەش(تالاوي رەش)، ھەندىكى تریان بۇ لابردنى بەلغەم، جۆرنكى تر بۆ زەردوويى، جۆرنك بۆ با و بژەي سك، ھەندنك بۆ توندكردنەوەي سك، جۆرنكى تر بۆ سكچوون، جۆرنك بۆ رشانەوە، جۆرنك بۆ بۆنى جەستە، جۆرنكى تر بۆ نه خوش و جهسته لاواز، هه موو ئه مانه له ئاو دروست ده کرنت، پاکنتی بو خودای موته عال له و گشته ته گیره به جوانترین و باشترین ته گیر.

دەروازەی پازدەيەم؛ ئەوەی دل ھەستى پيدەكات ئە مەزنى خودای زانا بە پەنھان

The SON CONTRACTOR

خوداى موته عال دەفه رموينت: ﴿ شَيَّحُ لَهُ ٱلسَّمَوْتُ ٱلسَّبَةِ وَٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَا يُسَيِّحُ لَهُ السَّمَوْتُ ٱلسَّبَعُ وَٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ وَإِلَيْ الإسراء: 33، ههروه ها دەفه رموینت: ﴿ تَكَادُ ٱلسَّمَوَتُ يَتَفَطَّرِنَ مِن فَوقِهِنَّ وَٱلْمَلَتِهِكَةُ يُسَيِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَمَن مَن مَن مَن مَن عَوقه الرَّحِيمُ ﴿ السَّورى: ٥، ههروه ها وَيَسَتَغْفِرُونَ لِمَن فِي ٱلْأَرْضُ ٱلاَ إِنَّ ٱللَّهَ هُو ٱلْعَفُودُ ٱلرَّحِيمُ ﴿ السَّورى: ٥، ههروه ها ده فه رموینت: ﴿ وَيُسَيِّحُ ٱلرَّعَدُ بِحَمْدِهِ وَ وَٱلْمَلَتِهِ كَهُ مِن خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ ٱلصَّورَعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ وَهُمْ يُجَدِدُ لُونَ فِي ٱللَّهِ وَهُو شَدِيدُ ٱلْمُحَالِ ﴿ اللَّهُ الرَعِد: ١٢

بزانه -خودا ئیمه و توش کومه بکات- ههموو نهوه ی لهم کتیبه دا باسکرا له داهینانی دروستکراوه کان و کاری سهرسورهینی به دیها تووه کان بریتییه له ده رکهوتنی حیکمه ت له نایه تی ناشکرا و بورهانی روشن و به لگه ی ناماژه که ر به مه زنی و شکومه ندی و ده سه لاتی خودای به دیهینه ر و جیبه جیبوونی ویست و ده رکهوتنی مه زنی و گهوره یی نه و ، گهر ته ماشای نزیکترین شت له خوته وه بکه یت که بریتییه له خودی خوت نهوا نایه تی سهرسورهینی گهوره و مه زنی تیدا ده بینیته وه که پیشتر لات به لایدا نه کردوته وه مه ر به و جوره گهر سه رنجی شوینی نیشته جیبوونی خوت بده ی که بریتییه له زهوی و بو ماوه یه به بیری قوول لینی را به ینی ، هه روه ها بیر و سه رنج ناراسته ی چیا مه زنه کانی ناو زهوی بکه یت ، هه ر به و جوره ده ریای پر له مه خلوقات و رووباری مه زنی مه زنه کانی ناو زهوی بکه یت ، هه ر به و جوره ده ریای پر له مه خلوقات و رووباری مه زنی

جاری بوو بو سهر دهریاکان، ئهوهی لهسهر زهوی روواوه له پولهکانی رووهك و گژوگیا، ئهو گیاندارانهی بهسهر زهویدا بالاوبوونه ته مانه و زوریک له ئایه تی تر که مروقی خاوهن هوش و فام پهند و ئاموژگارییان لی وهرده گریت.

پاشان سهرنج بده چون ئهم ئاسمان و خور و مانگ و ئهستیره و ههسارانه -بهم بهرینییه- له بیلبیلهی چاوی تودا -بهم بچووکییه- دهبینرین، بهوهدا دهزانیت ئهو دروستکراوانه چهنده له تو دوورن، تیدهگهیت له چ جووله و گهردهشیکی مهزندان و تو بههوی دووریانهوه ههستیان یی ناکهیت، یاشان گومانت لهوه نامینیت که جوولهی

⁷ واته خوّر سهد و شهست و نهوهنده جار له زهوی گهورهتره، له راستیدا قهبارهی خوّر سیّ سهد و سی و سیّ جار له قهبارهی زهوی گهورهتره، به لاّم له سهردهمی غهزالیدا ئامیّره تهکنهلوّجییهکان و تهلهسکوّبه مهانهکان بوونیان نهبووه، بوّیه ههنگاویّکی زوّر گهوره بووه تهنها به چاو و حساباتی فهله کی گهیشتبنه شهو سهرشه نجامهی که قهبارهی خوّر چهندهها نهوهندهی قهبارهی زهوییه.

تەنكك لە ئاسماندا بە ئەندازەي بىنىنى ھەسارەبەك لە بەك ساتدا سەد بەرانبەرى ئەوەپە لەسەر زەوپيەوە لەو ساتەدا دەبينريت(١)، لەگەل ئەوەشدا تۆ لينى بيئاگايت. ياشان بير له مهزني و گهورهيي ئهم شتانه بكهرهوه، ئهو سوينندهي خودا ببيسته كه له چەندىن شوپننى قورئاندا سوپندى يېخواردوون، خوداي موتەعال دەفەرموپت: ﴿ وَٱلسَّمَآهِ ذَاتِ ٱلْبُرُوجِ ١٠ ﴾ البروج: ١، هدروهها دهفه رمويّت: ﴿ وَٱلسَّمَآءِ وَٱلطَّارِقِيلُ وَمَآ أَذَرَنكَ مَا ٱلطَّارِقُ ١٠ ﴿ ٱلنَّجْمُ ٱلنَّاقِبُ الطارق: ١ - ٣، هدروهها دهفهرمويّت: ﴿ فَكُلَّ أُقْسِمُ بِمَوَرْقِعِ ٱلنُّجُومِ اللَّهِ وَإِنَّهُ لَقَسَمُ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمُ ﴿ إِنَّ الواقعة: ٧٥ – ٧٦، ئەمانە و زۆرىكى تر لە ئايەت. یاشان سهرنجت بهرز بکهرهوه بو جیهانی بالای فریشته کان و دروستکراوه مهزنه کان، ئەوەي جبريل (عليه السلام) ھەوالىداوە بە يىغەمبەر(رالىلى دەربارەي ئىسرافىل (عليه السلام) دەفەرمویت ((دەبی چون بیت گەر ئیسرافیل ببینیت؟ عەرشی خودا لەسەر شانييهتي، لاقه كاني لهناو سنووري زهوي نزمدايه))، مهزنتر له ههموو ئهمانه كورسي خودای موته عاله که ده فه رمویت: ﴿ وَسِعَ كُرْسِیُّهُ ٱلسَّمَاوَتِ وَٱلْأَرْضُ الله له البقرة: ٢٥٥، دەبئ ئەو دروستكراوه چۆن بنت كە ھەموو ئاسمانەكان و زەوى لە ئامنز دەگرنت؟! ياشان سه رنجت به رزبکه ره وه بو لای به دیهینه ری مه زن، له م دروستکراوه مه زنه وه (کورسی) بیر له مهزنی ئهو دروستکهره(خودا) بکهرهوه، بیر بکهرهوه له مهزنی و شکوّمهندی و زانست و جيبه جيبووني ويست و ورده كاري حيكمه تي لهناو دروستكراوه كانيدا.

پاشان سهرنج بده چون ئهم ههموو دروستکراوه مهزنانه بهبی کوله که راوهستاون، قولاپ و راگر لهسهریانه وه نییه تاکو پییهوه جیگیر بکرین، ههرکهس سهرنجی

مهلهکوتی ئاسمان و زهوی بدات، به هوش و ژیری خوّی لیّیان رامیّنیّت له و ریّگهیهوه مهعریفهی به پهروهردگار بوّ دروست دهبیّت و مهزنی دهداته پالّی، بوّ بیرمهندان هیچ ریّگهیه کی تر بوونی نییه جگه لهم ریّگهیه، ههرکات ژیری سهرکهوتوو سهرنج و بیرکردنهوهی به لای به دیهاتووه سهرسو پهیّنه کان و دروستکراوه پر له نهیّنییه کاندا بچیّت مهعریفهی زوّرتر و یهقینی زیاتری بوّ دروست دهبیّت و ملکه چی پهروهردگاری دهبیّت و مهزنی دهداته پالّی، خهلّکی لهمهدا له ئاستی جیاوازدان، ههریه کهیان فوونهی نهو نووری نهقل و روّشنایی هیدایه تهیه خودا پیّی به خشیوه، مهزنترین شتیک مروّق بهم ههموو سوودانه ده گهیهنی بریتییه له خویندنه وهی قورئانی پیروز، تیگهیشتن لهوهی تیّیدایه و تیّرامان له ئایه ته کانی، له گهل دهستگرتن به تهقواوه، تیّکهیشتن له ده رگای ناسینی خودا و پهقین به وهی له لای خودایه.

پاشان سهرنج بده و تیّرابمیّنه لهوهی ئاماژه مان پی کرد، تو به گشتی ئهوه ت زانیوه که پیغه مبه روسی الکو "سدرة المنتهی" له شهوی میعراجدا به رزکراوه تهوه، به شیّک له ئایه ته مهزنه کانی خودای موته عالی بینی، چاوی که و ت به مه له کوتی په روه ردگاری، حه قیقه تی دوار پوژ و سهره تا و یه که مینجاری چاوپی که و ت، پاشان له خودا نزیک بوویه وه تا دووری نیّوان دوو که وان یان که متر، ده بی گومانت به زانستی که سیّک چی بیّت که به م مانانه شهره فمه ند بووه (۱)، پاشان فه رمانی پیّکراوه بلیّت: ﴿ وَقُل رَبِّ زِدْنِ عِلْمَالْ الله یه که می بیت به به خشینی نووری هیدایه ت منه ت به به مه و توش پی بناسینی تی به به خشینی نووری هیدایه ت منه ت به به می بیات، ئیمه و توش پی بناسینی به به خشینی نووری هیدایه ت منه ت به به می تودا بی کات، ئیمه و توش

\tag{-- نهوهنده ی من له قورئان تیّرامانم کردووه "سدرة المنتهی" بریتییه له کوّتایی حموت ناسمانه که، نهو شویّنهیه به هه شتی لیّبه و ده کهویّته ژیر عهرشی خودای موته عالموه.

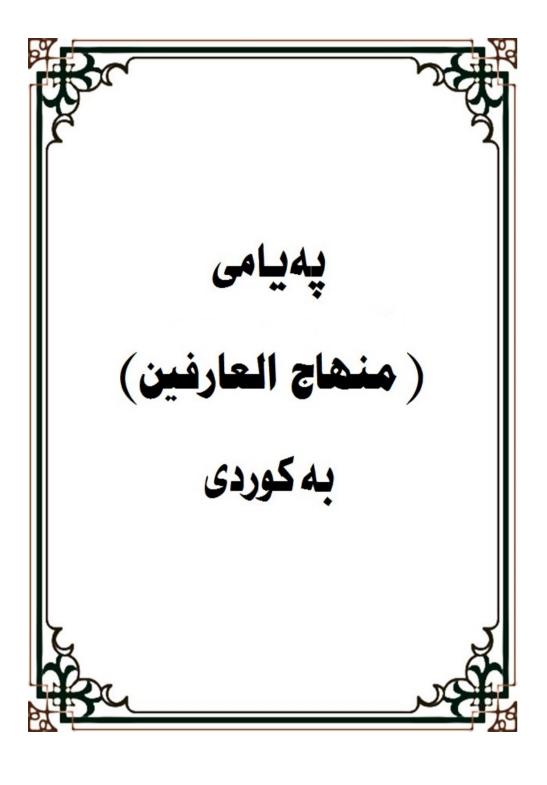
۲ مەبەستى يېغەمبەرى خودايە(عَيَّاللَّهُ).

له گویز ایه آنی خویدا به کاربه پنینت، به به خشش و منه ت و به خشنده یی و سه خاوه تی خوی هه موومان بکات به ئه هلی ویلایه تی خوّی، ته نها خودای موته عاله سه روّکار و سه رپه رشتیاری هه موو نه م به خششانه.

الحمد لله على فضله ونعمته

رۆژى يەك شەمە لە بەروارى ۲۰۱۵/۳/۲۲ لە كاتژمير ۱۲:۲۵ خولەك وەرگيران و پيداچوونەوەى ئەم نامەيەى ئيمامى غەزالى تەواو بووم. وەرگير/ سليمانى

پەيرەوى عاريفان

بسم الله الرحمن الرحيم

Contain Contraction

وتارى ئەم پەيامە

حهمد بۆ ئهو خودایهی دلی عاریفانی به یادی خوی نوورانی کردووه، زمانی به شوكركردني خوى پژاندوون، ئەندامەكانى جەستەپانى بە خزمەت و بەنداپەتى ئاوەدان كردۆتەرە، ئەران لە باخچەي ھۆگرىدا گەشتوگوزار دەكەن و بۆ ھىلانەي خۆشەرىستى خودا دهگهرینهوه، خودا ئهوانی خوشویست و ئهوانیش خودایان خوشویست، خودا لهوان رازی بوو و ئهوانیش له خودا رازی بوون، سهرمایه کهیان بریتییه له ههژاری بو لای خودا، و ریکخستنی کاروباریان بریتییه له یهنابردن و ههانهاتن بو لای نهو-سبحانه - زانسته که یان ده وای گوناهانه، و مهعریفه که یان پزیشکی دلانه، ئه وان چرای نووری بهانگهی خودایین، و کلیلی خهزینهی حیکمهتی ئهون، ئیمامهکهیان مانگی ههلهاتووه، پیشهواکهیان نووری پهخشهوه بووه، سهییدی عهرهب و گهل و نهتهوهکانی تر محمدی کوری عەبدولای کوری عبدالمطلب، ئەو بەرە پاك و جوانەی لە درەختى پر لە فهرهوه سهری ههلااوه، ئهو درهخته موبارهکهی که رهگ و ریشهکهی بریتییه له يەكتاپەرستى و لق و پۆپەكانى بريتىيە لە تەقوا ﴿ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيَّءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَازُّ ثُورٌ عَلَى ثُورٌ بَهْدِى اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَآءٌ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْشَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ الله النور: ٣٥، ﴿ وَمَن لَرَّ يَجْعَلِ أَللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُورٍ ١٤٠ ﴾ النور: ٤٠، سلاوات

و سهلامی خودای لهسهر بیّت، سلاواتیّك له ئاسمانه كانه وه شویّنه واری دیار بیّت، له به هه شتی هه تا هه تاییدا نووره كه ی به رز ببیّته وه، هه واله كانی له دیمه نی پیّغه مبه راندا خوّش و به تام بیّت، هه روه ها له سه ر ئالوبه یتی پاك و بیّگه رد و ها وه لاّن و یارانی خاویّن و پاکژ كراوانی.

دەروازەي رۆشنكردنەوەي رووگەي موريدان

رووگهی موریدان لهسهر سی نهسل دهسوریتهوه: ترس و رجا(۱) و خوشهویستی، ترس: لقی زانسته، و رجا: لقی پهقینه، و خوشهویستیش: لقی مهعریفهیه، بهانگهی بوونی ترس بربتیه له هه لهاتن یو لای خودا، و به لگهی رجا بربتیه له داواکردنی خودا، و بەلگەي خۆشەوپستىش برىتېپە لە ھەلىۋاردنى خۆشەوپست (الحبوب)، غوونەي ئەم سى مهقامی نزیکبوونهوه به له خودا وهك غوونهی حهرهمی مهككه و مزگهوی حهرام و کهعبهی پیروزن $^{(7)}$ ، ههر کهس رویشته ناو حهرهمی ویستهوه $^{(7)}$ له دهستی خهلکی سهلامهت دهبیّت، ههر کهس بچیّته ناو مزگهوته کهوه ئهندامه کانی جهستهی سهلامهت دهبن لهوهي له ياخيبووني خودادا بهكاريان بهينينت، ههر كهسيش بچيته كهعيهي شهريفهوه دلي سهلامهت دهيئت لهوهي جگه له يادي خودا شتنكي تر رووي تنكات، كاتنك بهنده رؤژي لئ دەپئتەرە بنويستە لەسەرى سەرنجنك بدات لە تارىكى شهو و رۆشنايى رۆژ، لهوه تێبگات هاتنى ههر يهك لهمانه ئهويتريان دەسرێتهوه و له دەسەلات كەنارگىرى دەكات، نوورى مەعرىفەش ھەر بەر جۆرەپە، كاتېك دەردەكەوپت تارىكى گوناھ له ئەندامەكان كەنارگير دەكات، گەر حالى دل و دەروونى لەو حالانه بوو خوی به شایستهی هاتنی مردن و گهیشتن به لیقای خودا بزانیت نهوا شوکردی خودا دهکات لهسهر ئهو کومه کی کردن و پاریزگاری لی کردنهی له گوناه، گهر حاله کهی به و جوره بوو مردنی یی ناخوش بیت ئه وا به لیبرانی دروست و کهمالی تيكۆشان لەو دۆخەوە دەگويزيتەوە بۆ زانىنى ئەو راستىيەي كە ھىچ يەنا و دالدەيەك

۱- هیوا و گهشبینی به بهزهیی و لیخوشبوونی خودایی.

^۲- واته شاری مهککه و سنووری مزگهوتی حهرام و کهعبهی پیرۆز.

۳- حەرامى خوداويستى.

جگه له پهنا و دالدهی خودا بوونی نییه، تیدهگات تهنها به خوداوه و بههوی خوداوه مروّق به پهروهردگار دهگات، بویه پهشیمان دهبیتهوه لهو شتانهی-له تهمهنیدا- به ههلبرژاردنی خراپی خوی تیکیداوه، داوای کومه کی له خودا ده کات بو پاککردنهوهی ده رده وه ی له گوناهان و پالفته کردنی ناوه وه ی له نهنگی و ناته واوی، و برینی گری بیناگایی له دلی و کوژاندنه وه ی کلیهی حهزه کان له نه فسی، لهسهر ریدگهی حهق راست بیناگایی له دلی و کوژاندنه وه ی کلیهی حهزه کان له نه فسی، لهسهر ریدگهی حهق راست راده وهستی و سواری و لاخی راستگویی و راستره وی (صدق) ده بینت، روّژ به لکهی دواروزژه، و شهو به لکهی دونیایه، و خهوتنیش بریتیه له مردن، و بهنده روو لهو شتانه ده کات پیشی خستوه و پهشیمان ده بینته وه لهو شتانه ی دوایخستووه، خودای موته عال ده فه رمویت: ﴿ يُبَرُّوْا لَلْهَانُهُ بِهِمَا قَدِّمَ وَاخْرَاتُهُ ﴾ القیامة: ۱۳

دەروازەي ئەحكام

راقه و شیکاری دلان (إعراب القلوب) چوار جوره: بهرزکردنه وه (رفع) و کرانه وه (فتح) و دابه زاندن (خفض) و وهستان (وقف)، بهرزکردنه وهی دلا له یادی خودادایه، و کرانه وهی دلا له رازیکردنی خودادایه، دابه زاندنی دلا له خهریکبووندایه به شتیکه وه جگه له خودا، و وهستانی دلایش له بیناگاییدایه له خودای موته عال، نیشانه کانی بهرزکردنه وه سی شتن بوونی ته بایی له گه لا فه رمانی خودا، و دوورکه و تنه وه له سه رییچی، و به رده وامی شه وق بولیقای خودا، نیشانه ی کرانه وه سی شته: ته وه کول و صدق و یه قین، نیشانه ی دابه زاندن لیقای خودا، نیشانه ی و ریا و هه لیه بو دونیا، نیشانه ی و هستان سی شته: نه مانی شیرینی عیباده ت و گوی پایه لی و نه بوون و نه چه شتنی تالا و له سه ریی پی و یاخیبوون له خودا و سه رهه لذانی ته موم ژ له حه لالدا (۱۰).

'- واته تنكه لبوون به تهمومژه كاني نيوان حه لال و حهرام (واته موته شابهات.

دەروازەى رەچاوكردن

پینعه مبه ررسی ده فه مرمویت: ((گهران و داوای زانست له سه و هه موو موسلمانیک پینویسته))، ئه م زانسته ئاماژه بزکراوه زانستینکی ده گمه نه، بزیه پینویسته نه فسی مورید یان له شوکردا بیت یان ئه نجامدانی کرداری چاکه تاکو بیانوویه ک بداته دهستی خودا بز لیخ فشبوونی، گهر بوتریت: شوکر و عوزریش (۱) فه زلی خودایه، گهر به به نده کهی نه به خشیت ته نها عهدلی له گهل ئه نجامداوه (۲)، ئه و که سه ی کاری باش ده کات ته نها به کومه کی خودایه، بیده نگبوونیش به پاریز گاری خودا بو به نده کهی، ئه مه شه نه نیشاندانی هه ژاری و ناچاری له به رده م خودای موته عالدا.

كليلى ئەمەش

بریتییه له یادی مردن، چونکه ئاسووده یی تیدایه لهم به ندیخانه ی دونیایه و رزگاربوون له دوژمن (۲) راوهستانی ئه مه ش به وه ده بینت هه موو ته مه ن له یه ک روژدا کوبکه یه وه هه نه مه شه بین کنایه ته مه گه ربه بیرکردنه وه له کاته کان، و بیرکردنه وه له ده روازه ی یه کلابوونه وه بی یه کلابوونه وه یش بریتییه له زوهد له دونیا، پایه ی زوهدیش بریتییه له ترسان له خودا و گرتنه ده ستی ترسیش بریتییه له ترسان له خودا و گرتنه ده ستی ترسیش بریتییه له نام به یه ترسیش بریتییه له نام بریتییه له نام بریتییه له نام بریتییه له خودا و که مالی بریتییه له نام بریتییه بریتیه بریتییه بریتییه بریتیه بریتی بریتیه بریتیه بریتیه بریتیه بریتیه بریتیه بریتیه بریتی بریتیه بریتیه بریتیه بریتی بریتیه بریتیه بریتیه بریتیه بریتیه بریتیه بریتیه بریتیه بریتیه بریتی بریتیه بریتیه بریتی بریتیه بریتی ب

۱- مەبەستى ئەنجامدانى ئەو كردارانەيە دەبنە بيانوو بۆ ليخۆشبوونى خودايى.

۲- واته له بنچینهدا مروّق به هوّی کهمتهرخهمی و گوناه و نهدانی حهقی نیعمهته کان شایسته ی لیّخوّشبوون نییه،
 بوّیه گهر خودا عهدلی له گهل نه نجام بدات تیاده چیّت.

۳- مەبەستى شەيتانە.

⁴- واته وا همست بكهيت تهمهنت تهنها يهك رۆژه، يان تهنها يهك رۆژى ماوه.

خه لوه تیش به کوشان و نارامگرتنه وه به و ریگهی نه و دوانه ش (کوشان و نارامگرتن) بریتییه له صدق و به لگه ی صدقیش بریتییه له زانست.

دەروازەي نىيت

پیویسته نییت له ههموو جووله و وهستانیکی بهنده دا بوونی ههبیت ((کردار به نییته و ههموو کهسیکیش نییتی تایبه ت به خوی هه یه و نییتی باوه پردار باشتره له کرداره کهی))، نییت گورانی تیده کهویت به پیی جوراو جوری نافه ته کانی، نه فسی خاوه ن نییت له ده ستی ماندووه و خه لکی له ده ستی ناسوو ده یه و هیچ شتیك له سه ر مورید به نه ناد وی یاریزگاری له نییت گران نیبه.

دەروازەى ياد

دلّت بکه به رووگهی زمانت، له کاتی یادی خودادا ههست به حهیای بهندایهتی و ترس له پهروهردگاریی خودا بکه، بزانه خودای موته عال نهیّنی دلّی تو و دهرهوهی کرداره کانت دهبینیّت و گویّی له چرپهی قسه کانته، بویه دلّت به حوزن بشو و ناگری ترسی تیّدا بکهرهوه، کاتیّك پهردهی بیّناگایی لهسهر دلّت ده پهوی تیهوه یادت بو خودا لهگهلا یادی نهو ده بیّت بو تو، خودای موته عال ده فهرمویّت: ﴿ وَلَذِکْرُ ٱللّهِ ٱحۡبَرُ ﴾ العنکبوت: ٥٤، چونکه خودا یادی تو ده کات لهگهلا نهوهی له تو بینیازه، بهلام تو یادی نهو ده کهیت لهگهلا ناتاجیدا به نهو، خودای موته عال ده فهرمویّت: ﴿ اَلّا یادی نهو ده کهیت لهگهلا ناتاجیدا به نهو، خودای موته عال ده فهرمویّت: ﴿ اَلّا یَدِی خودادایه بو نهو و ترسی دلیش ههر له یادی خودادایه بو نهو ﴿ إِنّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلّذِینَ إِذَا ذُکِرَ ٱللّهُ فَعِلَتُ قُلُونُهُمْ ﴿ ﴾ الأنفال: ۲، یادی خودا دوو جوّره: یادیّکی پوخته به ته بابوون و مُومِلَتُ قُلُونُهُمْ ﴿ ﴾ الأنفال: ۲، یادی خودا دوو جوّره: یادیّکی پوخته به ته بابوون و

ههماههنگبوونی دل لهگهل یاده کهی و سرانهوهی لاکردنهوه به لای غهیری خودادا، لهگهل یاده که، پیغهمبهر(وسی ویست و لیبران له یاده که، پیغهمبهر(وسی ده فهرمویت(ناتوانم مهدح و سهنای تو هه ژمار بکهم، تو به و جورهی خوت مهدح و سهنای خوت کردووه)).

دەروازەى شوكر

لهگهل ههر ههناسهیهك له ههناسهكانی بهنده خودا نیعمهتیّکی ههیه و لهسهر بهنده کهی نوی دهبیّتهوه و پیویست ده کات بهنده به شوکر کردنی ههلبّستیّت. کهمترین شوکر شهوهیه: نیعمهت له خودای موته عاله وه ببینیّت و پیّی رازی بیّت و بهو نیعمه تهوه سهرپیّچی له خودای خوی نه کات، تهواوی شوکر شهوهیه به زمانی نهیّنی و پهنهان دان بهوه دا بنیّت که ههموو دروستکراوه کانی خودا دهسته وسانن له جیّبه جی کردنی شوکری خودا لهسهر بچووکترین نیعمه تی با لهو مهیدانه شدا شهوپه پی کوشش و لیّبران به خهر بدهن، چونکه شوکرکردنی خودا بههی کومه کی خوداوه یه بی به نده کهی، شهوه ش له خویدا نیعمه تیّکی تری خودایه لهسهر بهنده که و پیویسته شوکری بکات، بویه بهرانبهر ههر شوکری ک شوکری بکات، بویه بهرانبهر کهی خودا سهرپهرشتی که سیّکی گرته ده ست کوّلی شوکری بو هه لاه گریّت و به کهمیّك لهو شوکره لیّی رازی ده بیّت و شهوه ی تیّکوشانی مروّق نایگاتی له سهری کهمیّك لهو شوکره لیّی رازی ده بیّت و شهوه ی تیّکوشانی مروّق نایگاتی له سهری کهمیّك لهو شوکره لیّی رازی ده بیّت و شهوه ی تیّکوشانی مروّق نایگاتی له سهری

دەروازەى پۆشاك

پۆشاك نىعمەتىكە لە خوداوە بۆ بەندەكەى، جەستە و پىستى خۆى پى دادەپۆشىت، پۆشاكى تەقواش لە ھەموو پۆشاكىك باشترە، باشترىن پۆشاكت ئەو پۆشاكەيە نهىنى

و پهنهات له خودا بیناگا ناکات، کاتیک پوشاکه کهت لهبهر ده کهی بیر لهوه بکهرهوه خودا خودا پوشینی بهنده کهی چهنده پیخوشه، بههوی پوشاکه وه پهرده لهسهر نهو نهنگییانه لانادات که له دروستکراوه کانیدایه و لهلای ناشکرایه، خهریکی چارهسهر کردنی نهنگییه کانی نهفسی خوت ببه، نهوه ش به هانابردنی بهرده وام بو لای خودا تاکو پاکی بکاته وه، کاتیک بهنده گوناهه کانی خوی لهبیر ده چیته وه نهوه سزادانی که له خوداوه بو بهنده کهی، به و کاره شی به شیخی تر له یاخیبوون ده خاته سهر گوناهه کانی، گهر له خهوی غه فله ت به به گار له خهوی غه فله ت به به گوناه و تاوانه کانی خوی لهبهر چاوی دل داده نا و به پیلووی چاوی پهنهانی به سهر گوناهه کانیدا ده گریا و ترس به سهریدا زال ده بوو، بههوی شهرم و حه یا له پهروه ردگاری ده توایه و کومه کی خودای لی ده گیریته وه، بگهریته وه له هیز و هه ولی خودا بینیاز ده بیت و کومه کی خودای لی ده گیریته وه، بویه هیمه ت و لیبرانت بخه به رده ستی ترس و رجا و کافیک خودای لی ده گیریته وه، گیگیک گیگیک گیگی کاله به المجر: ۹۹.

دەروازەي ھەستان

کاتیک لهسهر جینگهی نوستن راست دهبییهوه لهگهان ئهوهشدا دالت لهسهر جینگهی دهستبهتالی راست بکهرهوه، و نه فسیشت له خهوی نه فامی به ناگا بهینه، به ههموو بوونی خوتهوه ههسته بو خرمه تی نه و کهسهی توی به ناگا هینا و زیندووی کردییه وه، بیرت به لای وهستان و جووله ته وه بینت، به دال به رز ببه ره وه بو مهله کوتی بالا، با دالت شوینی نه فست نه که ویت، چونکه نه فس مهیلی به لای زه ویدایه، و دالیش مهیلی به لای ناسماندایه، کار به م نایه ته ی خودا بکه هر این میشمک الکی کار به م نایه ته ی خودا بکه هر این ناسماندایه، کار به م نایه ته ی خودا به هر این ناسماندایه، کار به م نایه ته ی خودا به هر این ناسماندایه، کار به م نایه ته ی خودا به هر این ناسماندایه، کار به م نایه ته ی خودا به هر این ناسماندایه، کار به م نایه ته ی خودا به هر این به ناسماندایه، کار به م نایه ته ی خودا به به ناسماندایه، کار به م نایه ته ی خودا به به ناسماندایه، کار به م نایه ته ی خودا به به ناسماندایه، کار به م نایه ته ی خودا به به ناسماندایه، کار به م نایه ته ی خودا به به ناسماندایه، کار به م نایه ته ی خودا به به ناسماندایه به ناسماندایه، کار به م نایه ته ی خودا به به ناسماندایه به ناسماندایه به ناسماندایه به ناسماندایه به ناسماندایه به ناسماندایه به نایه ناسماندایه به ناسماند به به ناسماند به ناسماند

دەروازەى سيواك

سیواك به کاربهیننه چونکه پاککهرهوهی ناو ده مه و رهزامه ندی خودای تیدایه، ناوه و ده ره و ده و ده و ده و ده و ده و تیدایی و تو پای و خوپه سه ندی پالفته بکه، ته پوتوزی ئاوینهی دلت به پاککهرهوهی یادی خودا پاك بکهرهوه، له و شتانه خوت به دوور بگره که سوودت پی ناگهیه نن، به لکو زیانت پی ده گهیه نن.

دەروازەي سەرئاو

پهند و ئاموّژگاری له چوونه سهر ئاو وهربگره، ئاسووده یی له نه مانی پیسیدایه له جهسته ی مروّقدا، خوّت پاك بكهره وه، سهری هیممه تنه وی بكه، ده رگای لوتبه رزی دایخه، و ده رگای پهشیمانی له خوّت بكهره وه، له سهر راخه ری پهشیمانی دابنیشه، بوّ هه لابرژاردنی فه رمانی خودا و دوور که و تنه وه له نه هیلیّکراوه کانی تیبکوشه، ئارامبگره له سهر بریاره کانی، ده ستبه رداری تووره بوون و حه زوئاره زوو بیه، حه زو ترس (ره غبه تو ره هبه ت) بو لای خودا به کاربه ینه، خودای موته عال مه دحی که سانیک ده کات و ده فه رمویّت: ﴿ إِنّهُم کَانُوا یُسَرِعُون فِ الْخَیْرَاتِ وَیَدّعُونَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَکَانُوا لَانبیاء: ۹۰

دەروازەى خۆپاككردنەوە

کاتیک خوّت پاک ده کهیهوه بیر له پاکیتی و ناسکی ناو بکهرهوه، بیر لهوه بکهرهوه چوّن شت پاک و خاویّن ده کهنهوه، خودای موته عال ناوی به "موباره ک" ناوبردووه و ده فهرمویّت: ﴿ وَنَزَّلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءُ مُبَكِرًا ﴿ ﴾ ق: ٩، بوّیه لهو نهندامانهی جهسته دا به کاری بهینه خودا پاککردنه وه یانی لهسه رت پیّویست کردووه، با پاکیّتی توّش له گهل

خودا وهك پاكيتى ئاو بيت، رووى دلت بشو له ههر لاكردنهوه يهك به لاى غهيرى خودادا، دهست له دريز كردن بو لاى غهيرى خودا بشوره، سهرت مهسح بكه له ههر فهخر كردنيك به غهيرى خوداوه، لاقه كانت له رويشتن بو لاى غهيرى خودا بشو، حهمدى خودا بكه لهسهر ههموو ئهو شتانهى له ئاييندا ئيلهامى كردووى.

دەروازەى چوونەدەرەوە

کاتیک له مالهوه دهرده چیت بهره و مزگه وت بزانه خودای موته عال کومه لیّک مافی له سه در تو هه یه و پیویسته جیّبه جیّیان بکهی، له وانه: سه کینه و ویقار و په ند وهرگرتن له دروستکراوه کانی خودا چاک و خراپیان، خودای موته عال ده فه رمویّت: ﴿ وَیَلّک الله دروستکراوه کانی خودا پالنّاسِ وَمَایِعَقِلُهِ آلِلا الله کلِلمُونَ العنکبوت: ٤٣، چاوه کانت له نه زهری بیّناگایی و حه ز و ناره زوو بشوّ، سه لام به سه ر ده وروبه ردا په رش بکه ره وه کومه کیت سلاو کردندا ده ستپیشخه ر به و وه لامی سه لام بده ره وه، هه موو نه و که سانه ی کومه کیت ده که ن له سه رحمق و فه رمان به چاکه و نه هی کردن له خراپه کومه کی بکه و رینموونی سه رکیشیواوان بکه گه رخوت به نه هلی نه وه ده زانیت.

دەروازەى چوونە ناو مزگەوت

کاتیک گهیشتییه دهروازه ی مزگهوت بزانه تو رووت له دهرگای پادشایه کی خاوه ن شانوشکوی مهزن کردووه، ئه و کهسیکه ته نها پاکانی قبووله و ئهوه ی پوخت و پاك و پالفته نهبیت بو لای ئه و بهرز نابیتهوه، بیر له نه فسی خوت بکهرهوه: تو کینی؟ بو کینی؟ له کویی؟ و له کام دیوان ناوت دهرده چیت؟ گهر نه فسی خوت بو خومه کردن و بهندایه تی بو خود ا چاك کرد ئه وا بچو ژووره و مولهت و دالده ت بو ههیه، ئه گهر

دەروازەى چوونە ناو نوێژەوە

کاتیک رووت له قیبله کرد، ئهوا رووی خوّت ئاراسته ی حهق بکه، کراوه و رووخوّش مهبه، چونکه تو ئههلی کرانه وه نیت (۲) بیر له وهستانت بکهره وه لهبهرده م خودای موته عالدا روّژی وهستانی گهوره ی دواروّژ، لهسه ر دوو لاقی ترس و رجا بوهسته، دلّت بهرز رابگره له سه رنجدان به خهلك و دونیا، هیممه ت و لیّبرانت بو لای خودا ره وانه بکه، چونکه ئه و دهست به رووی کهسی هه لهاتو ودا نانیّت و کهسی داواکه ریش بیّهیوا ناکات، کاتیّك نویژ داده بهستی و دهلیّیت "ألله أکبر" بزانه خودا ئاتاجی به ندایه تی تو و یادکردنی تو نییه، چونکه پیویستی و ئاتاجی سروشتی هه ژارانه، ئه وه ش خهسله تی دروستکراوه کانه، ده وله مهندی سیفه تی خودای موته عاله، په روه ردگار کوّمه لیّك ئهرکی له سهر شانی به نده کانی داناوه تاکو به هوّیانه وه بگه نه لیّبووردن و به زه یی خودا و له سزا و توّله ی خودایی به دووریان بگریّت، ده فه رمویّت: ﴿ وَاَلْزَمَهُمْ صَاِمَهُ اَلْقُوکُن وَکَانُواْ اَحَقَ بِهَا وَاَهْلَهَا ﴾ الفتح: ۲۱، هه روه ها ده فه رمویّت: ﴿ وَلَلَکِنُّ الله حَبّ اِلْیَکُمُ اَلْإِیمُن وَرَیّنَهُونِ وَلَیکُنُ الله حَبّ اِلْیکُمُ الْإِیمُن وَرَیّنَهُونِ وَلَیکُنُ الله حَبّ اِلْیکُمُ الْإِیمُن وَرَیّنَهُونِ

١- واته تۆ بەبى نەفس.

^۲- مهبهستی ئهوهیه هه لویسته که (نویی کردن) هه لویستی رس و گهردنکه چی و به مه زن راگرتنی خودای موته عاله، بویه گرژبوون و گرموّله بوونی تیّدایه نه ککرانه وه و رووخوّشی.

قُلُوبِكُمْ ﴾ الحجرات: ٧، شوكرى خودا بكه كه تؤى كردووه به ئههلى شوكر لهبهردهستى خؤيدا، تهنها خودايه ﴿ أَهْلُ ٱلنَّقُوكَى وَأَهْلُ ٱلنَّغْفِرَةِ ﴿ ﴾ المدثر: ٥٦، خودا شايستهيه بهوهى دروستكراوهكانى لى بترسن و لهو كهسانهش ببوريّت كه ليّى دهترسن.

دەروازەى خويندنەوەى قورئان

خودای موته عال ده فه رمویّت: ﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ ٱلْقُرْءَانَ فَاسْتَعِدُ بِاللّهِ مِنَ ٱلشَّيْطُنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿ اللّهُ اللهُ اللّهُ اللهُ اللّهُ اللهُ ا

دهروازهی رکوع^(۲)

وهك ئهو كهسهى دل و ئهندامه كانى پر بووبن له ترس و گهردنكه چى ركوع بـ خودا ببه، با ركوعه كهت تير و تهواو بيت، كاتيك بو خودا به كاريك هه لله ستى لـ خوتى

^۱- لیره دا ئیمامی غهزالی ئاماژه به خالیّکی زور گرنگ ده کات و ده فهرمویّت: ده ترسم به ناوی پابه ندبوون به شهرع و ثایین و کیتاب و سوننه و شهرع و ثایین و کیتاب و سوننه ببه زینن، به ناوی ثایینه و دوژمنایه تی تایینداران بکه ن، به ناوی حیکمه ته وه موالاتی ته هلی باتل بکه ن، لیره و حمد و ثارین و به رژه وه ندی جینگه ی شه رع و ثایین ده گرنه و ه به ناوی شه رع و ثایین و کیتاب و سوننه و ه ده و تارین و کیتاب و سوننه و سوننه و شارع و شارع و ثارین ده گرنه و به ناوی شه رع و ثارین و کیتاب و سوننه و سوننه و سوننه و شارع و

۲- به چۆكداهاتن: يەكۆكە لە يايەكانى نوێژ.

دەروازەي سوژدە

سوژدهیدك بو خودا ببه وهك سوژدهی بهندهیدكی پر له تهوازوع و خوبه كهمزانین كه دهزانیّت له خاك و خوّلیّك دروستگراوه ههموو كهس پیّی لهسهر دادهنیّن، دهزانیّت له نوتفهیدك دروستگراوه ههموو كهس بیّزی لیّ ده كهنهوه، كاتیّك بیری له تهسلهكهی خوّی كردهوه و له پیّكهاتهی جهوههری خوّی راما -كه بریتییه له ئاو و قور - ثهوا تهوازوعی بوّ خودا زیاد دهكات و به نهفسی خوّی دهلیّت: داوهشیّیت بوّ سهرت له سوژده بهرزكردهوه، بوّ له بهردهستی خودادا نهمردی؟ خودا سوژدهی كردووه به هوّی نزیكبوونهوهی بهنده كهی و دهفهرمویّت: ﴿ وَاسْجُدُ وَاقَرِب الله العلق: ١٩، ههر كهس له خودا نزیك ببیّتهوه له ههرچی شته دوورده كهویّتهوه، سیفهتی سوژده كهت لهم ئایمتهوه پاریزگاری لی ببیّتهوه له ههرچی شته دوورده كهویّتها نُغْرِکُمُ تَارَةً أُخْرَی الله علی داوای كوّمهك له خودا له ههرچی شته بینیاز ببه، له پیغهمبهری خوداوه (ﷺ ریوایهت كراوه فهرموویهتی: خودای موته عال دهفهرمویّت: كاتیّك سهرنجی دلّی بهنده یه كروه فهرموویهتی: خودای موته عال دهفهرمویّت: كاتیّك سهرنجی دلّی بهنده یه كی خوّم ده ده و دهبینم خوشه ویستی بو كاركردن به گویّرایهانی خوّمی تیدایه راستگردنه و و سهروّکاری ثه و بهنده یه دهگرمه دهست)).

دەروازەي تەحيات

بهندایهتی له رازیبوون به حیکمهتی خودا به کاربهینه، عیباده تیش به کاربهینه بو دابه زین بو ژیّر فهرمانه کانی، سلاوات له سهر خوشه ویستی خودا (گیّ) بده پاش مهدح و سهناکردنی خودای موته عال، خوداخوشه ویستی خوّی به خوشه ویستی پیغه مبه ره وه (گیّ) و شوینی گریداوه، ههر به وجوّره گویزایه لی خودا به گویزایه لی پیغه مبه ره وه (گیّ) و شوینی کهوتنی ریّگه ی خودا به شوینکه وتنی پیغه مبه ره وه (گی) خودای موته عال ده فهرموین : ﴿ قُلُ إِن كُنتُم تُحِبُونَ اللّه قَاتَیْعُونِی یُحْبِبَکُمُ اللّه ﴾ آل عمران: ٣١، هه روه ها ده فه رموین : ﴿ إِنَّ اللّه و النساء: ٨٠، هه روه ها ده فه رموین : ﴿ إِنَّ اللّه و النساء: ١٠، هه روه ها ده فه رموین : ﴿ إِنَّ اللّه و الله و اله و الله و ال

دەروازەي سەلام

سهلام له ناوه جوانه کانی خودای موته عاله، له لای به نده کانی دایناوه تاکو له مامه لاه دروست کراوه کاندا به کاری به ینن، گهر سه لامه تیت ده ویّت با دوّست و هاوه لاّنت له دهستت سه لامه ت بن، به زهیت به که سیّکدا بیّته وه که به زهیی به خوّیدا نایه ته وه، خه لکی له نیّوان فیتنه و میحنه دان، یان به نیعمه ت تاقیکراونه ته وه تاکو شوکر ده رببرن، یان به به لاّ و ناره حه تی داگیراونه ته وه تاکو ئارام گرتن نیشان بده ن خودای موته عال ده فه رمویّت: ﴿ فَامّا ٱلْإِنسَنُ إِذَا مَا ٱبْنَلَهُ رَبُّهُ فَا کُرمَنُ وَنَعْمَهُ فَقَدُرُ عَلَیْهِ رِزْقَهُ فَیْقُولُ رَبِّت آهنین الله کرمُن الفجر: ۱۰ – ۱۷ ریّز و حورمه ت له گوی پایه لی خودادایه و سوکی و رسواییش له یاخیبوون و گوناهدایه، هه رکه سه سواری و لاّخی حه زو ئاره زوو ببیّت خودا سوك و رسوای ده کات.

دهروازهی نزا و پارانهوه

پاریزگاری له ئادابی نزا بکه، سهرنج بده له کی داوا ده کهی و چون داوا ده کهی و بو داوا ده کهی و بو داوا ده کهی و بو ده ده کهی و بو ده پارینیه وه؟ نزا بریتییه له وه لامدانه وهی هه موو ئه وهی حه ق له توی

داواکردووه، گهر مهرجی نزا جیبهجی نه کهی چاوه روانی مهرجی وه لامدانه وهی نزایه که ت مهبه، مالیکی کوری دینار دهفهرمویت: ئیوه دهلین باران دواکهوتووه، من دهلیم بهردبارین بهسهرماندا دواکهوتووه، گهر خودای موتهعال فهرمانیشی به نزا و پارانهوه نه کردبایه یپویست بوو له سهرمان داوای لی بکهین با وهلامدانه وهی نزاکانیشی به مهرج نه گرتبیّت، به لام گهر ئیخلاصمان له نزادا ههبیّت به فهزلی خوّی وه لامان دهداتهوه، خوداى موته عال دەفەرموينت: ﴿ قُلْ مَا يَعْبَوُاْ بِكُرْ رَبِّ لَوْلَا دُعَآوُكُمْ ﴿ ﴾ الفرقان: ٧٧، ههروهها دهفهرمويّت: ﴿ أَدْعُونِي أَسْتَجِبُ لَكُو ﴾ غافر: ٦٠، پرسيار له "ئهبو يهزيدى بوستامي" كرا دەربارەي ناوي مەزنى خودا(إسم الله الأعظم)، فەرمووى: دلت له غەيرى خودا خالنی بکهرهوه و به ههر ناویک دهتهویت داوا له خودا بکه، یه حیای کوری مه عاز دەفەرموينت: ناوەكە داوا بكه(۱)، پيغەمبەر (رَهِ الله) دەفەرموينت ((خودا وەلامى نزاى كەسپىك ناداتەوە دلنى بېناگا بېت، كاتپىك بووى بە خاوەنى ئىخلاص مىزدەت لى بېت بە يه كيّك لهم سيانه: يان ئهوهي داوات كردووه بوّت جيّبهجيّ ده كات، يان مهزنتر لهوهت بوّ ياشه كهوت ده كات، يان به لا و موسيبه ت و ناخوشيت لهسه ر لاده دات، گهر ئه و به لانه ي داباراندبایه بهسهر تودا تیادهچووی، وهك نزای كهسینكی یهناگر و ههلهاتوو بو لای خودا نزا بکه، نهك نزاى کهستك ئاماژه کهر به کردار و دوعاکاني))، له پتغهمبهرى خوداوه (رُ رُوالِيهُ ريوايهت كراوه كه فهرموويهتي ((خوداي موتهعال فهرموويهتي: ههر كهس يادي من له داوای من خهریك و سهرقالی بكات باشترینی ئهوهی به داواكهران دهدریت ینی دهدهم))، "ئهبو لحوسهینی وهراق" دهفهرمویّت: جاریّکیان داوام له خودا کرد وهالاّمی داواكهي دامهوه، منيش له خوشي وهلامدانهوه كه -پيويستييه كهي خوّمم له يادچوو، حەقى خودا لەسەر خۆت لە دوعادا يارېزگارى لىخ بكە خۆت سەرقالنى يارېزگارى لە حەقى خۆت مەكە، چونكە خودا زاناترە بە بەرژەوەندىيەكانى تۆ.

'- واته با داواکهت گهنشتن بنت به خاوهن ناوهکه.

دەروازەي رۆژوو

کاتیک بهروز رو بوویت با نییتت گرتنه وهی نه نس بیت له حه ز و ناره زووه کان، روز و فه ناکردنی ویستی ده روونه و پالفته بوونی دل و چاککردنی نه ندامه کان و هه لنانی تیدایه بو چاکه له گهل هه ژاران و په نابردن بو خودا و شوکری نه و نیعمه تانه ی به نیمه ی به خشیوه و هه روه ها شوکری ناسان کردنی پرسینه وهی نیعمه ته کان، منه تی خودای موته عال به وه ی کومه کی کردی بو روز رووگرتن مه زنتره له وه ی بتوانی شوکری بخدای مه زنتره له روز رووه که ت تاکو داوای پاداشت بکه ی له سه ری.

دەروازەي زەكات

لهسهر ههر بهشیک له بهشه کانی جهسته ت زه کات بو خودا پیویسته، زه کاتی دل بریتییه له بیر کردنه وه له مه زنی خودای موته عال و حیکمه ت و ده سه لات و به لاگه و نیعمه ت و ره جمه تی، زه کاتی چاو بریتییه له سه رنجدان بو په ند وه رگرتن، هه روه ها پاراستنی له ته ماشا کردنی حه رام، زه کاتی گوی بریتییه له گوی گرتن له و شتانه ی رزگاری توی تیدایه، زه کاتی زمان بریتییه له و تنی نه و شتانه ی له خودا نزیکت ده کاته وه، زه کاتی ده ست بریتییه له گرتنه وه ی کردنه وه ی بو خیر، زه کاتی لاقه کان بریتییه له کوشان له و مهیدانه دا که چاککردنی دل و سه لامه تی ناینی تیدایه.

دەروازەى حەج

بهستنی ئیحرامدا له نه فسی خوّی داده بریّت و له ههموو گوناهه کان خوّی ده شوریّت، و پوّشاکی صدق و وه فا ده پوّشیّت، ده چیّت به ده م بانگی حهقه وه، له حهره مدا له ههرچی شته خوّی قه ده غه ده کات که له خودا دووری ده خه نه دل ته واف ده کات به ده وری کورسی که رامه تی خودای موته عالدا، ده ره و و ناوه وه ی خاویّن ده کاته و هاتیک له سهر گردی صه فا ده و هستیّت، پاشان له حه ز و ئاره زووه کانی هه لایّت و ده ست به راکردن ده کات، هیوا و ئاواتیّکی دروّینه هه لنّاکی شیّت که بوّی حه لاّل نییه، که ده گاته عهره فه دان به هه له و گوناهه کانی خوّیدا ده نیّت، که ده گاته موزده لیفه له خودا نزیك ده بیّته و و قوربانی ده کات، له شویّنی ره جمی شهیتاندا حه زه کانی خوّی ره جمی شهیتاندا حه زه کانی به یت ده کات و خاوه نی به یت که ده کات به به ده که ده کات و خاوه نی به یته که به مه زن راده گریّت، ده ستی خوّی ده دات له به رده ره شه که و که رازیبوون به قه زای خودا، له ته وافی مالناواییدا مالناوایی ده کات له هه رچی شته له خوار خوداوه.

دەروازەي سەلامەتى

"تۆ"، هەر كەس وتى "بۆ من" بلن "بۆ تۆ"، سەلامەتى لە سپىنەوەى عورفدايە، سپىنەوەى عورفدايە، سپىنەوەى عورفدايە، نەمانى ئىرادە لە وازھىننان لە بانگەشەى زانستدايە لەو مەيدانەى تايبەتە بە خودا لە تەگبىرى كاروبارەكانت، خوداى موتەعال دەفەرموىنت: ﴿ أَلِيْسَ ٱللَّهُ بِكَافٍ عَبْدُهُ ﴾ الزمر: ٣٦

ههروهها دهفه رموينت: ﴿ يُدَيِّرُ ٱلْأَمْرَ مِنَ ٱلسَّمَاآِءِ إِلَى ٱلْأَرْضِ ﴾ السجدة: ٥

دهروازهی کهنارگیری

عهزیهت و توندوتوّلنی، و به ده ستهیّنانی ته نهایی، و سه لامه تی، و تیرامان له سەرئەنجامەكان، و سەرنجدان بەخەلكى وەك ئەوەي باشترن لە ئەو، لادان و كەناركردنى شەرى خۆى لە خەلكى، و سارد نەبوونەوە لە زانست، چونكە دەستبەتالنى بەلاپه، خۆپەسەندى بۆ دروست نابنت له شانوشكۆي خنى و ئەرەي تنيدايه، و مالەكەي خالى دەكاتەوە لە شتى زيادە، شتى زيادە بريتىيە لە ھەر شتىك لە يىوپستى رۆژىك زیاتر بینت، ئەمەش بو ئەھلى ویست و لیبران، بەلام لاى ئەھلى ئیرادە زیادە بریتییه له ههرشتيك لهو دهمه دا كه تيبدايه و ليني زياده، ههروهها بريتييه له ههر شتيك كه له خودا دایدهبرینت، ، پیغهمبهر (عُلِی به حوزهیفهی کوری یهمانی فهرموو ((ببه به هاودهمی ماله کهی خوّت))، عیسای کوری مهریهم فهرمووی: ((زمانت بگهره، با ماله کهت له ئامیزت بگریت، نه فست و ه درنده یه کی زیانبه خش و ئاگریکی سوتینه ر تهماشا بكه، خەلكاننىك ھەبوون تەنھا گەلا بوون بەبى درك پاشان گۆران بۆ دركى بى گەلا، كەسانىك ھەبوون وەك دەوا وابوون و خەلكى بۆ شىفا يەنايان يى دەبردن ياشان گۆران بۆ دەردنك كه دەرمانى نىيە))، وترا به داودى تائى: چىتە تىكەل بە خەلكى نابیت؟ فهرمووی: چۆن تێکهل به کهسانێك ببم شوێنی نهنگی و ناتهواوييه کانم ده کهون، گهورهیه و نهخلاق ناناسیّت، منداله و ریز و حورمهت له گهوران ناگریّت، همر کهس به خوداوه هیوّگری ههبیّت له کهسانی تر ناموّیی بو دروست دهبیّت، فوزهیلی کوری عهیاز ده فهرمویّت: گهر توانیت شویّنی بدوّزیتهوه نه کهس بناسی و نه کهس بتناسیّت نهوا نهو کاره نه نهام بده، ههروهها سولهیان ده فهرمویّ: ویست و کهسی خوّزگهم له دونیادا نهوهیه عهبایه کم ههبیّت بیپوشم و له دیّیه کدا بم چوّل بیّت و کهسی تیدا نهما بیّت تا بمناسیّت، نه ژهمی نیوهروّم ههبیّت و نه ژهمی ئیّواره، پیّغه مبهروییی ده نه دهست به دهست به ده نیه که مسیّك وایه پشکوّ لهناو دهستی نوقاویدا بیّت، نهو کهسه باداشتی په نجا کهس له نیّوه ی ههیه))، له کهنارگیریدا پاریزگاری له نهندامه کانی جهستهی تیّدایه (۱)، و دل له غهیری خودا خالی ده کاتهوه، و مافی خهلّکیت لهسهر نامیّنیّت و دهروازه کانی دونیا به پرووی خوّدا داده خهیت و چه کی شهیتان تیّکده شکیّنی و ده روه و ناوهوی خوّت ناوه دان ده کهیهوه.

دەروازەي عيبادەت

روو له جینه جی کردنی فهرزه کان بکه، گهر فهرزه کانت جینه جی کرد ئه وا تو تویت، به ئه نجامدانی سوننه ته کان (نه وافله کان) پاریکاری له فهرزه کان بکه، هه تا عیباده تت زورتر و زیاتر بینت، یه حیای کوری مه عاز ده فهرمویت: سهرم سورده مینی له که سیک به دوای فه زیله کان (نه وافله کان) دا ده گهریت و فهرزه کانی واز لیه یناوه، ههر که س قهرزی کی له سهر بینت با به ئه ندازه ی قهرزه که شهدیه بده به خاوه نقه وز به لام هه رینویسته له سهری قهرزه که له واده ی خویدا

١- بۆ دووركەوتنەوە لە گوناھان.

بگیریته وه بی خاوه ن قهرز، ئهبوبه کری وه راق ده فه رموی: لهم سه رده مه دا چوار شت له پیناوی چوار شتدا پیشخراوه: فه زائیله کان (نه وافله کان) به سه ر فه رزه کاندا، ده ره وه به سه ر ناوه وه دا، خهریکبوون به خه لکییه وه به سه ر خهریکبوون به خودی خوته وه هه روه ها قسه کردن به سه ر کرداردا.

دەروازەى بىركردنەوە

بیر لهم نایهته بکهرهوه (هَلُ أَنَّ عَلَى الْإِنسَانِ حِینٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ یَکُن شَیْعًا مَّذَکُورًا الله الإنسان: ۱، بزانه حالی خوّت چوّنه، پهند وهربگره لهوهی گوزهری کردووه له دونیا بوّ نهو شتانهی ئیستا دهیانبینی، ئایا دونیا بو کهس دهمینیتهوه، ئهوهی ماوهتهوه ههروهك ئهوه وایه که تیپهرپیوه وهك لینکچوونی ئاو به ئاو، پیغهمبهری حودا (وَالله ده نهوره و الله دونیا نهماوهتهوه جگه له بها و فیتنه))، به نوح-ع- وترا: ئهی ئهو کهسهی دریژترین تهمهنی پیغهمبهرایهتیت ههبووه، دونیات چوّن هاته پیش چاوان؟ فهرمووی: وهك مالیّك دوو دهرگای ههبیّت، له یهکیّکیانهوه چوومه ژوورهوه و لهوی تریانهوه هاتمه دهرهوه، بیرکردنهوه باوکی ههموو خیریّکه، ئاویّنهیه که چاکه و خرایهکانت پیّ نیشان دهدات.

به حهمدی خودا و کوّمه کی ئه و "پهیامی عاریفان" ته واو بوو، حهمد ته نها بوّ خودای موته عاله.

شيّخ محمدى كورى عالى كورى ساكن له كتيبي الدليل الطالب إلى نهاية المطالب الدا دەفەرموپىت: داواكەرى تېكۆشـەر (۱) گـەر ويسـتى كـەلىپۆس {يۆشـاكى خـورى}لەپـەر بكات، ئەوا واجبه لەسەرى ئەو پۆشاكە فرى بدات كە لە رۆژەكانى عادەتى پىشوويدا لهبهری دهکرد، باشترین شتیک نهم دهسته په لهبهری بکهن بریتیپه له خوری، چونکه ناوی ئەوان(صوفى) بۆ خورى(صوف) دەگەرىتەوە، وتراوە: يەكەمىن كەسىنك خورى پۆشيوه بريتى بووه له ئادهم و حهوا -سهلامى خودايان لهسهر بيت- عيسا و موسا و يه حيا - سه لامي خودايان له سهر بيّت- خورييان دهيوٚشي، ييْغه مبهري ئيّمه (ﷺ) شکۆمەندترین یێغەمبەرێکە و عەبايەكى دەيۆشى نرخەكەي پێـنج درهـەم بـوو، هـەر كەسپىك لە لېلى دەروون خاوين نەپووپېتەوە ناپېت خورى بېۆشپېت، خەسەنى بەصىرى دەفەرمونىت: يىنمگەيشتورە يىغەمبەرى خودا (راكى فەرموريەتى ((خورى مەيۆشىن ئەگەر دلتان خاوین نەبینت))، ھەر كەس خورى بيۆشينت بەسـەر خەوشــى دەروون و غهشي ناخيدا ئهوا خوداي خاوهن دهسه لاتي ئاسمانه کان پشتى تيده کات، ههر کهس خوري يۆشى يۆرىستە بە ئەركى يېتەكانى ھەلبسىت كە بريتىن لە سى يىت: ئەركى صاد (ص) بریتییه له: صدق و صه فا و صه بر و صه لاح، ئه رکی واو (و) بریتییه له (الوصلة، الوفاء، الوجد) - گهیشتن و وه فا و وهجد، ئهرکی فاء (ف) بریتییه له: (الفرح والتفجع)- فدرهح و چەشتنى ئازار، ھەر كەس يۆشاكى يېناويى(مرقع) لەبەر بكات ينويسته مافي ييته كاني بدات، ئهوهش بريتييه له جوارييت: مافي ميم(م) بربتيه له: (المجاهدة و المذلة) - تنكوشان و گهردنكه جي يو خودا، مافي راء(ر) بربتيه

۱ ئەو كەسەي رىگەي موجاھەدەي گرتۆتە بەر.

له: (الرحمة و الرأفة و الریاضة و الراحمة) -بهزهیی و سوّز و وهرزشی دهروونی و ئاسووده یی، مافی قاف(ق) بریتییه له: (القناعة، القربة، القوة، القول الصدق) -قهناعه ت و نزیکبوونه وه له خودا و هیّز و قسهی راست، مافی عین(ع) بریتییه له: (العلم، العمل، العمق، العبودیة) -زانست و کردار و خوشه ویستی خودا و پیغه مبه ر و به ندایه تی، پیغه مبه رویشینی پوشاکی پینه کراو، فه رمووی به عائشه - پیغه مبه رازی بیّت - ((گهر پیتخوشه به من بگهیه وه، ئامان له گهل مردووان دامه نیشه ی پوشاکی تر تا پینه ی ده که ی))، خودا باشتر ده زانییت.

الحمد لله على فضله ونعمته

رۆژى پێنج شەممه / ۲۰۱۵/٤/۲ كاتژمێر ۷:۰۰ ئێواره، له وهرگێڕان و پێداچوونهوهى ئهم نامهيهى ئيمامى غهزالى تهواوبووم. وهرگێر/ سلێمانى

پەيامى (المنقذ من الضلال) بەكوردى

ريخۆشكردن

Company of Contraction of the Co

الحمد لله الذي يفتتح بحمده كل رسالة ومقالة، والصلاة على محمد المصطفى صاحب النبوة والرسالة وعلى آله وأصحابه الهادين من الضلالة.

ئهی برای ئایینیم داوات لی کردم: ئامانجی زانست و نهینییهکانی و عهیبوعاری مهزههبهکان و قوولاییهکانت بی و الا بکهم، داوات لیکردم ئه و مهینهتییانهی بی دوزینه و و پالفته کردنی حمق له نینوان دهسته و مهزهه به کاندا هاتنه سهر ریگهم ئاماژه پی بده م، له گهل جیاوازی و هه مه چهشنی ریچکه و ریگاکان، هه روه ها باسی ئه و بویرییه ی خومت بو بکهم که به هویه و له زهلکاوی چاولینگهری و شوینکه و تنی کویرانه رزگارم بوو، وای لیکردم به ره و به رزاییه کانی پرسیار و لیکولاینه و به بهی کهم به موده به راییه کانی پرسیار و لیکولاینه و به بری بکهوم، ثه وهی یه کهم له زانستی که لام (۱) سوودم لی بینی، دووهم: شهوی له ریگهی ئه هلی فیرکردنی که موکورت (باتنیه کان) (۱) بو گهیشتن به حمق، بینزم لی کرده و و هرم نه گرت، ثه وانهی حمق له ته قلید و شوینکه و تنی ئیمامه و «ده بینن، سییه منه وه وه می که و ده بینی به چاوی کهم له ریگهی ته هلی فه لسه فه ته ماشام کرد و له گرتایشدا وات پیشکنینه و بوم روشنبوویه و له ناو لاوازی قسه و بیروبوچ و ونی زوریك له خه لکیدا، پشکنینه و بوم روشنبوویه و له ناو لاوازی قسه و بیروبوچ و ونی زوریك له شاگرد شه و ی لایدام له بلاوه پیکردنی زانست له شاری به غدا له گه لا بوونی زوریك له شاگرد و فیرخوازدا، نه و هی داوای لیکردم جاریکی تر و دوای ماوه یه کی زور له دابران ده ست

^{ٔ -} زانستی که لام: ئه و زانسته یه قسه له عه قیده ی ئیسلامی ده کات به به لگه ی ئه قلی و فه لسه فی .

⁻ باتنييه كان: باتنييه كان چهند دەستەپەك بوون لەوانه ئىسماعىلىيە و قەرامىتە.

هیشتا له سهره تای ته مه ن و تافی لاویدا بووم له کاتی هه رزه کاری و بالغبوون و پیش ته مه نی بیست سالای و تا ئیستا که له ته مه نی په نجا سالای نزیك ده به هوه: به رده وام رووبه پرووی شه پوله کانی ئه و ده ریا قوولا و بیسنووره (ده ریای جیاوازی و ده سته گه رایی) ده به هه وه که سینکی بویر ده چمه ناو قوولاییه کانییه وه، نه ک وه که که سینکی ترسنوکی سلوک، رووده که مه هه موو تاریکییه کان، هیرش ده که مه سه رهه موو گرفتیک، له ده رگای هه موو هه له و تیکه و تیکه و تنیک ده ده م، بیروباوه پی هه رده سته یه ک ده پشکنم، په رده له سه ر نهینییه کانی هه موو مه زهه بیک لاده ده م، تاکو ئه هلی حه ق له ئه هلی باتل، و ئه هلی سوننه ت له ئه هلی بیدعه ت جیاب که مه وه، بیروباوه پی با تنییه کان ده پشکنم، له ئه هلی سوننه ت له ئه هلی بیدعه ت جیاب که مه وه، بیروباوه پی با تنییه کان ده پشکنم، له

ریچکه و ریبازی زاهیرییهکان ورد ده بههوه، نهینی فهلسه فه ی فهیله سوفه کان تاوتوی ده کهم، مه به ست و مهرام و جیدالی شههلی که لام لیکده ده مهوه، سوورم له سه تیکه یشتن له نهینی صوفی و ریجکه و ریبازیان، ده مهوی له حمقیقه تی عابیدان تیبگه م، له بویری زهندیق و په کخه ران (المعطلة) ورد بیمه وه.

له سهرهتای کار و ده می گه نجیتیمه وه تاکو ئیستا تینویتی بو گهیشتن به دهرگای حهقیقه ت ره وگه و ریبازم بووه، ئه وه ش وه ک غهریزه و فیتره تیک که خودا له هه ویری بووندا دایناوه، تا له تافی هیز و چالاکیمدا کوت و به ندی ته قلیدم له گهردن بوویه و بیروباوه ری به میراتگیراوم وه لانا، بینیم مندالانی نه صارا له سهر ئایینی نه صارا گهوره ده بیروباوه روه رده ده کرین، مندالانی یه هودی له سهر ئایینی یه هود و مندالانی موسلمان له سهر ئایینی یه هود و مندالانی خوداوه ریوایه ت کراوه که مله پیغه مبهری خوداوه ریوایه ت کراوه که ده فه رمویت:

((كل مولودٍ يولدُ على الفطرة فأبواهُ يُهودانه وينُصرانه ويُمجِّسَانه))(رواه أحمد والبخاري ومسلم بلفظ آخر) ههموو منداليّك لهسهر فيترهت لهدايك دهبيّت باوك و دايكى دهيكهن به يههودي و نهصارا و مهجووسي.

ناوهوهم بهرهو داوای فیترهتی رهسهن کهوته بزوان، ههروهها بزوان بهرهو حهقیقهتی بیروباوه پی پیچهوانه به شویدنکهوتنی دایك و باوك و ماموستا و مورشید، زانینی جیاکاری له نیوان نهو گشته تهقلیده و سهرهتای تهلقین و دهستهمو کردنی مروق، له کوتایشدا جیاکردنه وهی حهق له باتل لهناو جیاوازییه ههمهجوره کاندا، سهرهتا به خومم وت:

یه که مجار داوا و مه به ستی من بریتییه له زانست به حه قیقه تی شته کان، بزیه پیویسته به دوای زانستدا بگهریّم، "گهران به دوای زانستدا" چییه ؟ بزم ده رکه وت زانستی یه قینی ئه و زانسته یه که تیایدا زانراو (معلوم) ه که بی هیچ ته مومژ و گومانیّك یه رده له سه د

خزی لادهدات، و ئهگهری ههله و وههمی تیدا نییه، ئهو جوّره تهمومژه لهناو دلدا جیّی نابیخته وه، به لکو سه لامه تی له ههله پیّویسته هاوتا بیّت لهگهلا یهقین، ته نانه ت گهر ئهو شته ی به رهه لاستکاری یه قینه که ده کات بتوانیّت به رد بکات به ئالتوون و عه سا بگوّریّت بو ئه ژدها نابیّت شك و گومان له لای خاوه ن یه قینه که دروست بکات، من گهر زانیم ژماره ی "ده" گهوره تره له "سیّ"، گهر که سیّك پیّم بلیّ: نه خیّر سیّ گهوره تره له ده به و به لاگهیه ی که ده توانم ئه و عه سایه بگوّرم به ئه ژدها، منیش به چاوی خوّم ئه و کاره م لی بینی، واته بینیم عه سا ده گوریّت بو ئه ژدها، له گهلا ئه وه شدا به و کاره ی ئه و من گومانم له مه عریفه ی خوّم بو دروست نابیّت، ته نها سه رسور مانم له توانای کاره که ی بو دروست ده بیّت، به لام هه رگیز گومان به یه قینه که ی خوّم نابه م.

پاشان ئهوهم زانی ههر شتیک بهم شیوه یه و لهم روهوه بهدهستی نههینم و ئه و جوره بهقینه له پشتییه وه نهبیت ئهوه زانستیکه متمانه یی ناکریت و جیگهی دلنیایی نییه، ههر زانستیکیش دلنیایی لهگهل نهبیت زانستی بهقینی نییه.

ریّگهکانی سهفسهته (۱) و نینکارکردنی زانست

Land College College College

ياشان دەستم كرد به پشكنيني ئەو زانستانەي لەلامە، بينيم نەفسم خالبيە لە زانستى يەقىنى، تەنھا لە شتە بەرھەست و زەروورەكاندا خاوەنى يەقىنم، بۆيە بە خۆمم وت: ئنستا و دواي بهده ستهنناني بنهبوايي: تهنها له شته ئاشكراكانهوه (كه بربتين له شته بهرههست و زهرووره کان) دهتوانم شته گوماناوییه کان چارهسهر بکهم(۲)، بزیه یپویسته يه كه مجار بناغه يهك بر شته ئاشكراكان دامه زرينم تاكو يهقين يه يدا بكهم بهو متمانهى به خشيومه به شته بهرهه سته كان و دلنياييم ههبيت له تيكه وتن و هه له له ناو شته زەروورەكاندا و تنبگەم ئايا ئەم دانىياييە لە جۆرى ئەو دانىياييەيە كە يىشتر بەخشىمە شته تەقلىدىيەكان، ئەو دانىياپىدى زۆرىدى خەلكى لە شتە نەزەرىيەكاندا ھەيانە، ياخود دلنیاییه کی راسته قینه یه و تهموم و لیللی تیدا نییه ؟ بزیه به سهرومری که و ته تیرامان له شته بهرههسته كان و زهرووره كان (المحسوسات والضرورات)، بيرمكردهوه: ئايا له شته بهرههست و زهرووره کان شك و گومانم ههیه ؟ له دریژهی گوماندا گهیشتمه نهوهی: له خۆرادەستكردن به شته بهرههستهكان دلنيايي بوونى نييه، شكم لـهو مهيدانهدا فراوان بوو تا وتم: له كويوه متمانه به شته بهرههستهكان دروست دهبين، بههيزترين ههست هنزی بینین (قوق البصر)ه، چاو تهماشای سنیهر دهکات و وادهزاننت وهستاوه و جوولهی تیدا نییه و نهریی جووله ده کات، پاشان به ئهزموون و بینین-دوای ماوه سه ك-

⁻ سەفسەتە: مەزھەبىيكى فىكرى و فەلسەفى بوو، لە كۆتايى سەدەى شەشەم لە يۆنان سەرىھەلدا، شويننكەوتووانى ئەم مەزھەبە لە رېگەي شكەو، ئىنكارى واقىعىيان دەكرد.

⁻ واته له شته بهرههست و زهرووره کانهوه بنچینه یه کی دامهزراندووه تاکو چارهسهری گومانی یی بکات.

دهبینیّت سیّبهر دهجوولیّت و جوولانه کهی لهناکاو و بهیه کجار نییه، به لکو پله به پلهیه و کهم کهم ده بزویّت، تا ده توانین بلّیین حالهٔ تی وهستانی نییه، سهیری ههساره ده کات و ده بینیّت قهباره کهی زوّر بچووکه و به ئه ندازه ی دیناریّکه، پاشان به لگه ته نته ندازه ی دیناریّکه، پاشان به لگه ته نته ندازه ییه کان ده ریده خهن ئه و ههساره یه گهوره تره له زهوی، ئه مانه و نهوونه کانی ئه مانه بریارده ری ههست بریاریان لهسهر ده دات، به لاّم بریارده ری ئه قل به جوّریّك به دروّی ده خاته و که به هیچ جوّریّك ههسته کان ناتوانن به رگری لیّ بکهن.

بۆیه به خۆمم وت: بهدلنیاییهوه متمانه به شته بهرههسته کان ناکرینت (۱)، هیواوایه متمانه به شته ئەقلىپەكان بكريت كه له سەرەتاكانه، وەك دەلىّىن: ژمارەي دە گەورەترە له سيخ، هدروها ندري و ئدري له يدك شتدا كۆنابنهوه، شتيك ناتوانيت سهرهتاي ههبیّت و دیرین و ههرههریش بیّت، بوونی ههبیّت و نهبوون بیّت، واجب و مهحال بیّت، بۆپە شتە بەرھەستەكان وتيان: بەچىدا دەزانى متمانەت بە شتە ئەقلىپ مكان ھەروەك شته بدرهه سته کان نییه؟ پیشتر متمانه ت به من (واته شته بدرهه سته کان) هه بوو، دواتر بریاردهری ئەقل هات و بەدرۆی خستمەوه، گەر بریاردەری ئەقل نەبواپ تىز بە هەمىشەپى باوەرت يىدەكردم، كى نالىت لەيشت يەيبردنى ئەقلەوە برياردەرىكى تىر بوونی نیپه، گهر ئهو بریاردهره دهربکهویت حوکمی ئهقل بهدرو دهخاتهوه، وهك چون ئەقل ھات و حوكمى ھەستەكانى بەدرۆخستەوە، دەرنەكەوتنى ئەو برياردەرەى ئەقل ئ بەدرۆ دەخاتەوە بەلگەي نەبوونى نىيە، نەفس لـە وەلامـى قسـەكانى "ھەسـتەكان"دا ماوه یه ك وهستا، و گومان و تهمومژه كانی به خهوبینین پشتراست كرده وه، و وتى: له خەونە باوەر بە كۆمەلنىك شت دەھىنى و خەيالى كۆمەلىك شت دەكەي، و باوەر بە بوون و جینگیربوونیان دههیننی و گومانت لهو حالهتانهی ناو خهونه که نییه، پاشان له

۱- بۆ بەدەستهیننانی زانستی یەقینی له پیننج هەستەكە بیهیوا بوو، بۆیـه دەسـتی بـۆ بـالاتر لـه هەسـتەكان بـرد، ئەوەش بریتییه له ژیری.

_

خهونه که به ناگا دی و تیده گهی هه موو نه و نه نه نه نه و بیروب اوه پرهی له ناو خهونه که دا بوونیان هه بوو هیچ بنچینه یه کی نییه، که وابوو چون متمانه ت هه یه هه موو نه وهی له ناگاییدا له رینگهی بریارده ری نه قله وه باوه پرت پیه تی حه ق و راستییه، له وانه یه حالیّن کت به سه ردا بیت به راورد به ناگاهیی نیستات وه ک ناگاهی بیت به رانبه ربه خهون، نه و کاته ناگاهی نیستات ته نها خهونی بیت به رانبه ربه و دوخه ی داها توو، گهر شه و حاله ته رووی تینکردی یه قینت بو دروست ده بیت که هه موو نه وه ی به نه قل به پراستی ده زانی خه یالله و به رهه مینکی نییه، له وانه یه نه و ناسته بالایه شه و حاله ته بیت که سوفییه کان بانگه شهی بو ده که ن، پییان وایه له حالیاندا شتگه لیک ده بین کاتیک به نه قسی خویاندا روده چن و له هه سته کان بیناگا ده بن، حالگه لیک که له گه لاشته نه قلییه کاندا ته بانین، له وانه یه شه و دوخه بریتی بیت له مردن، پیغه مبه روسی به نه قالی ده بریتی بیت له مردن، پیغه مبه روسی ده فه رمیدن (الناس نیام فاذا ما توا انتبه وا))(۱)

ژیانی دونیا بهرانبهر ژیانی ئاخیره ت خهونیکه، کاتیک دهمریت پیچهوانهی ئهوهی له دونیا بینیویه تی بودی ده درده کهویت ﴿ لَقَدُ كُنتَ فِي غَفَلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنكَ غِطَاءَكَ فَمَرُكَ دونیا بینیویه تی بودی ده ده کهویت ﴿ لَقَدُ كُنتَ فِي غَفَلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنكَ غِطَاءَكَ فَمَرُكَ الْكُمْ حَدِیدُ اللّٰ ﴾ ق: ۲۲

کاتیک نهم بیر و خهیالانهم لهلا دروست بوو له ناوهوه دهروونمی ویران کرد، ههولامدا چارهسهریکی بو ببینمهوه، بهلام بهدهست نههات، چونکه تهنها به بهلاگه دهتوانرا نهو بیر و خهیالانه وهلا بنرین، نهشدهتوانرا بنچینهی بهلاگه دابههزرینی به زانسته سهرهتاییهکان نهبیت، چونکه گهر بهلاگه که حاشاههلنهگر نهبیت به بهلاگه ناژمیرریت، بویه نهم دهرده له ناخمدا بوو به دهردی بی دهرمان و پهرهی سهند، نزیکهی دوو مانگ دریژهی کیشا و من -به حال نه به به قسه و گوفتار - لهسهر مهزههبی سهفسهته بووم،

۱ - ئەھلى زانستى فەرموودەدەلىّىن ئەمە فەرموودە نىيە و لە وتەكانى "ئىمامى عەلى"يە.

تا خودا له نهخوّشییه که شیفای دام و دهروونم به رهو تهندروستی و میانه گیری گهرایه وه، زهروره ئهقییه کان (الضروریات العقلیة) م بر گهرانه وه و بوون به جیّگهی متمانه به شیّوه یه کی یهقینی و ئه مانبه خش، ئه م گهرانه وه یه به ریّخستنی به لنگه و که لام نه بوو به لنگو به هرّی نووریّکه وه که خودا هه لیّدایه ناو سینه مه وه، ئه و نووره بریتییه له کلیلی زوریّك له مهعریفه، ههرکه س وا گومان ببات پهرده له سهر لادان (الکشف) له سهر به لنگه ی به ده ستهاتو و راوه ستاوه نه و که سه ره جمه تی به رینی خودای به رته سك کردوّته وه، کاتیك پرسیار له پیخه مبه ررسی کا ده رباره ی والابوونی سینه (الشرح) که له م له تایه ته پیروّزه دا هاتو وه فرینی به خانه ی تا و دله وه) (الشرح) که له م له تایه ته پیروّزه دا هاتو وه فرینی و وه رسی به خانه ی غروور و گهرانه وه پینیوترا نیشانه که ی چییه و فهرمووی ((بی مهیلی و وه رسی به خانه ی غروور و گهرانه وه بی خانه ی هه تاهه تایی)) ده و نووره یه که پینه مبه روسی که و پینه مبه دروست کرد و پاشان له نووری ده فه درمویّت: ((خودای موته عال بوونه وه ری له تاریکی دروست کرد و پاشان له نووری خوی به سه درد ای بالندن) (رواه أحمد والترمذی والحاکم بلغظ آخر).

پیویسته له نوورهوه پهرده لهسهر لادان (الکشف) داوابکریّت، ئهو نووره له ههندی کاتی تاییهتدا له بهخششی خوداوه ههلدهقولیّت و پیویسته بوّی بچینه شکارهوه تاکو بهدهستی بهیّنین، وهك پیّغهمبهر(وَیُ اللهٔ هاندی کاتی شهو و روّژدا ره مهندی پهروهردگار ههناسه دهدات، ئاگاداربن و خوّتانی بدهنهبهر و بهدهستی بهیّنن)(۲)

مهبهست لهم سهرگورشتانه بو ئهوهیه سووربوون و لیّبران بو بهدهستهیّنانی داوا (زانستی یهقین) بگاته لوتکه، تا بگاته داوای ئهوهی داوا ناکریّت، بهراییهکان یاخود

. - اېن کثیر له تهفسیرهکهیدا هیّناویهتی له چهند ریّگهیهکهوه که ههندیّکی ههندیّکی تر بههیّز دهکات.

⁻ رواه الطبراني والسيوطي في الفتح الكبير بلفظ أخر قريب، والبيهقي عن أبي هريرة بلفظ آخر، وأبو نعيم عن أنس.

777

سهرهتاکان (الأولیات) داواکراو نین، چونکه ئامادهن و لهبهردهستدان، ئامادهش کاتیک داوای ده کهیت لهدهست ده چینت و بزر دهبینت، ههرکهس داوای ئهوه بکات که نابینت داوا بکریت ئهو کهسه کهمتهرخهمی ناکات له داوای ئهوهی پیویسته داوا بکریت.

قسەيەك ئەمەر پۆل و دەستەى داواكەران

- Company Color Color Color

کاتیک خودا به فهزل و بهخشینی بهرینی لهم نهخوّشییه شفای بو ناردم دهستهی داواکهرانم بو چوار یوّل دابهش کرد:

۱. ئەھلى كەلام: ئەوانەن بانگەشەى دەكەن گوايە ئەھلى را و بۆچىوون و سەرنج و تيرامانن.

۲. باتنییه کان: ئهوانهن بانگهشه ده کهن گوایه خاوهنی فیرکردنی تایبهتن و ئهوان بو و درگرتن له ئیمامی مهعسوم هه لبژیرراون.

۳.فهیلهسوفهکان: ئهوانهن پییان وایه ئههلی لۆژیك و بهلگه و بورهانن.

3. سۆفییهکان: ئهوانهن پییان وایه ئههلی مهجلیسی خودا و موشاههده و کهشفن. به خوم وت: حهق لهم چوار پوله دهرناچیت، ئهو چوار دهستهیه ئهوانهن بوون به ریبواری ریگهی گهران بهدوای حهقدا، با حهقیش لهوان جیابووبیتهوه، ههموو چاوتیپرینیک بو گهیان به حهق، دوای جیابوونهوه له تهقلید (شوینکهوتنی کویرانه و بی پرسیار) هیچ ریگهیه نامینیت بو گهرانهوه بو سهری، چونکه یه کیک له مهرجهکانی تهقلیدکهر ئهوهیه که نهزانیت تهقلیدکهره، کاتیک زانی ئهو تهقلیدکهره ئهوا شووشهی تهقلیدکهره فردبوونیکه جاریکی تر پیکهوه نانریتهوه و درانیکه به پارچه پهروی تر پینه ناکریتهوه، مهگهر جاریکی تر ورده شووشهکان له ئاگردا بتوینهوه و کاریکی هونهری تری لیوه بهرهه بیت.

بۆیه دەستم کرد به گرتنهبهری ئهم ریّگهیه، لیّکوّلینهوه لهوهی لهلای ئهو چوار دەستهیه، سهرهتا به ئههلی کهلام دەستم پیّکرد، و دووهم جار چوومه ناو ریّچکه فهلسهفییهکان و سیّیهم جار له ریّبازی باتنییهکان و چوارهم جاریش ریّگهی سوّفییهکان.

١. زانستى كەلام: مەبەست و دەرئە نجامى

· Company Control Control

ياشان به زانستی کهلام دهستم ينکرد، ئهو زانستهم بهدهستهينا و باش لني تنگهيشتم، كتيبي ناوداراني ئەو زانستەم بە وردى خوينىدەوە، ياشان چەندىن كتيبم لە زانستى كەلامدا دانا، وەك زانستىكى تىر و تەواو لە مەبەست و مەرامى حالى بووم، بەلام مهبهست و مهرامی منی تیدا نهبوو، مهبهست و مهرام له زانستی کهلام بریتییه له پارێزگاري بيروباوهري ئههلي سوننهت و پاسهواني کردني له تهشويشي ئههلي بيدعهت، خودای موته عال لهسهر زمانی ینغه مبهره کهی ریکی عهقیده یه کی به یان کردووه که حهق و راستییه، چاکه و خیری دین و دونیای ئهوانی تیدایه، ههر بهو جوّره قورئان و فهرمووده ئەو عەقىدەبان ناساندووە، دواتر شەبتان ھات و كۆممەلنك شىتى بنچەوانە بە سوننەتى ههلدایه ناو وهسوهسهی ئههلی بیدعه ته وه، زمانیان خسته گهر و خهریك بوو عه قیدهی راست و رەوان لە ئەھلى خۆي تۆكىدەن، خوداي موتەعال دەستەي ئەھلى كەلامى ھۆنا و بیر و ناخیانی بو سهرخستنی سوننهت هیّنایه ههژان، ئهوهش به دهربرینی که لامی ریّـك و رەوان كە يەردە لەسـەر تەمومــژى ئــەھلى بىدعــەتى يەپـدابوو لادەدات، ئەوانــەى لەگـەلا سوننهتی دروست و رهواندا پنچهوانه وهستانهوه، لنرهوه ئههلی کهلام و زانستی کهلام سەرىھەلدا، دەستەيەك لە ئەھلى كەلام كە خودا رئگەي يىدابوون بە كارى مەزن ھەستان و باشترین بهرگرییان له سوننهت کرد، ئهوان تیکوشان بو یاریزگاری عهقیدهی قبوولکراو له چرای پیغهمبدرایهتییهوه (ﷺ)، دژ بهو گۆرانکاریانهی ئههلی بیدعهت هینابوویانه ئاراوه رايهرين، بهلام شانيان لهسهر پيشه كي و سهرهتايهك دادا كه له نهياره كانيانهوه وهريان گرتبوو، ناچاربوون به تهسليمبوون بهو ييشه کيانه: کهوتنه نيوان دوو ريگه سان

تەقلىدكردن و كۆدەنگى ئوممەت، باخود تەنھا وەرگرتن لە قورئان و فەرموودەوە، رۆچۈۈنى زۆرى ئەھلى كەلام لەناو دژبەيەك وەستانى بېروپۆچوونى نەپارەكانياندايە، رەخنە لێگرتنيان بهو رێگانهي لهلاي نهياره کانيان بهڵگهنهويستن و خێيان پـــ، رادهست کردووه، ئەمەش لای من بۆ گەيشتن بە حەق سوودى كەم بوو بە تايبەت لەگەل كەسپىك كىە تىەنھا باوهری به زهرورات (الضرورات)(۱) ههیه، بزیه زانستی کهلام بر من بهس نهبوو، چارەسەرى ئەو نەخۆشىييەى نەدەكرد من سكالام ھەبوو لەدەستى، بەلنى، كاتىك زانستى کهلام سهریههلدا و رؤچوون له ناویدا هاته ئاراوه و سهردهمیکی زور بهسهریدا گوزهری کرد ئەھلى كەلام بە مەبەستى بەرگرى كردن لە سوننەت شەوقيان بۆ گەيشتن بە حهقىقەتى شتەكان لا دروست بوو، بۆيە لە ماھىيەت "الجواھر" و دەركەوتە "الأعراض" و حوکمه کانیاندا روّچوون^(۲)، به لاّم له به ر ئهوهی مهرام و مهبهستی زانسته کهیان ئهوه نهبوو قسه کانیان نه گهیشته جینگهی خوی و ئامانجی خوی نهییکا، شتیك له كاره كهیان بهرههم نههات تاکو تاریکی گومان و سهرسامی -که بههزی جیاوازی نیدوان دهسته و مەزھەبەكانەوە سەرىھەلدا بوو- برەوپنىتەوە، بەدوورى نازانم بۆ كەسانىكى ترىش جگە لـە من ههمان گومان و سهرسامی لیّوه بهرههم هاتبیّت، بهلّکو گومانم نییه ئهو سهرسامییه بۆ دەستەيەك دروست بووبينت، بەلام دروست بوونيكى تيكەل بە تەقلىد لە ھەنىدى مه يداندا كه له سهره تا و بنجينه كان (الأوليات) نين.

ئیستا مەبەستەكە گیرانەوەى حالى خۆمە، نەك نەریکردنى ئەو شتانەى كە دەمەویت بە ھۆیانەوە چارەسەر بېم، دەرمانى شیفا بەپیى دەردەكان جۆراوجۇرن، زۆر دەرمان ھەيە نەخۆشیک سوودى لى دەبىنى و زیان بە نەخۆشیکى تر دەگەيەنیت.

⁻ لێرەدا ئيمامى غەزالى مەبەستى خۆيەتى.

^{ٔ -} جهوههر: واته بنچینه، له رووی زاراوهیشهوه مانای ماهییهتی ههیه، "عرض"ئهو شتهیه پێویستی به شوینێکه له ئامێزی بگرێت، وهك رهنگ که پێویستی به تهنێکه نمایشی بکات.

Y. éktmkék

- دەرئەنجام و بەدەستھاتووەكانى.
 - يەسەند و نايەسەندى.
- ئەوەي بېزەرەكەي بېباوەر دەكات و ئەوەي بېباوەرى ناكات.
- ئەوەي كەسەكە دەكات بە بىدعەچى و ئەوەي ناكەوپتە خانەي بىدعەتەوە.
 - بەيانى ئەوەي فەيلەسووفەكان لە قسەي ئەھلى حەق دزيويانە.
- بهیانی ئهوهی تیکه لیان کردووه به قسهی ئه هلی حهق تاکو رهواج بدهن به کاره یووچه کانبان له ریگهی ئهو تیکه ل کردنه وه.
- چۆنێتى قبوول نەكردنى لەلايەن مرۆڤەوە و سەرھەلدانى بێزارى لە ناخدا بەرانبەر
 ئەو حەقەى بە بىروبۆچوونى يووچ تێكەل كراوە.
- چـۆنێتى پاڵفتـه كـردن و جياكردنـهوهى حـهق لـه پووچـى و زرق و برقـى كـۆى
 قسهكانيان.

دوای ئهوه ی له زانستی که لام ته واو بووم ده ستم کرد به زانستی فه لسه فه ، به شیّوه یه کی گومانبر ئه وه تیکه یشتم هه رکه س تا کوتاییه کانی زانستی فه لسه فه ته کان به خوّی نه دات ناپه سه ندی هیچ زانستی کی بو ده رناکه ویّت، ئه و ناتوانیّت ناپه سه ندی هیچ زانستی که رله و زانسته دا خوّی یه کسان نه کات به زاناترین که سی ئه و زانسته ، پاشان له وان بالاتر بی و له پله و پایه دا ئه وان به جیّبه یلیّت، ئاگاهی به کوّمه لیّک شت په یدا بکات که خاوه ن زانسته کان ئاگاهییان پیّی نییه و نه چوونه ته ناو قوولا ییه کانییه و ، گه رکه سه که گه یشته شه و ناسته شه وا قسه کانی له سه رهه له و

ناپەسەندى ھەر زانستىك بەراست دەگەرىت، ھىچ يەكىك لە زانايانى ئىسلامم نەبىنيو، گرنگى بەم راستىيە بدات.

قسمى ئمهلى كهلام لم كتيبه كانياندا سهرقالبوونه به بهريه رجدانهوهى بيروبۆچوونەكانى ئەھلى فەلسەفە بە كۆمەلنىك وشەي ئالۆزى بى بنەما كە دۇ بەيەكى و ناراستییه کانیان روون و ئاشکرایه، تهنانهت ژیریکی نهخوینده وار فریوی یی ناخوات چچای کهسنگ بانگهشهی ورده کاریبه کانی زانست بکات، بویه زانیم بهریه رچدانهوهی مهزههب (ههر مهزههبینک) بهر له تینگهیشتنی و چوونه ناو وردهکارییهکانییهوه تیر نانه به تاریکییهوه، بزیه قوّله لی ههلکرد تاکو نهو زانسته له کتیبهکانهوه بهدهست بهننم، ئەمەش تەنھا لـه رئگـەي خونندنـەوەوە و بـەبى مامۆسـتا، ئـەو كاتانـەي لـه نووسین و وانه وتنهوهی شهرعی دهستم بهتال دهبوو سهرقالی خویندنهوهی نهو کتیبانه دهبووم، من لهو كاتانه دا به بووني سيّ سهد قوتابي له شارى بهغدا گرفتار بووبووم. تەنھا لە رىگەى خويندنەودوه لەو كاتە كەمانەدا خودا كۆتاييەكانى ئەو زانستەي له كهمتر له دوو سالدا حالي كردم، ياشان بهردهوام نزيكهي ساليّك سهرقاليي تيرامان و بير كردنهوه بووم بـ ق تينگهيشتن لـه ورده كارييـه كانى ئـه و زانسـته، ئهگهرامهوه سهري و دووبارهم ده كردهوه و له ورده كاربيه كان و قوولاييه كاني رادهمام، تا له فیل و فریوه کانی و راستی و ئهندیشه کانی تیکهیشتم، تنگه ستننك كه گومان له بشتيه وه نهينت.

ئیستا سهربووردهی فهیلهسووفه کان و دهرئه نجامی زانسته کهیان ببیسته، لای من ئهوان چهند پولیکن و زانسته کهیان چهند به شیکه، له گهل زوری پول و ده ستهیان موری بیباوه ری و ئیلحاد له زوربهیان ده دریت، ههرچهند له نیبوان دیبرین و کونه کانیان و پاشین و پیشینه کانیاندا جیاوازیه کی مهزن ههیه له دوور و نزیکی له حهقه وه.

پۆلى فەيلەسوفان و ليدانى مۆرى بيباوەرى لە زۆربەيان

بزانه، له گهل زوری دهستهیان و جیاوازی مهزههبیان بو سی دهسته دابهش دهبن: دهریه کان و سروشتگهراکان و ئیلاهییه کان.

پۆلی یه کهم: ده هرییه کان، ئه مانه ده سته یه کی کونن، بوونی که سین کی دروست که روکلی یه کهم: ده هرییه کان به بوونه و گارهه لا سورین و زانا و به توانا بو بوونه و گهردوون ره دده که نه وه، پییانوایه شهم جیهانه بوخوی هه ربووه و هه رده بیت به بی دروست که را گیانداران له تو و و تو له گیاندارانه و هم ربووه و هه رده بیت به و جوره هه تاهه تایه، ئه مانه بریتین له زهندیقه کان.

دۆزەخ و قيامەت و دادگا دەكەن، لەلاى ئەوان گويزايەلى ھيچ پاداشتىكى نىيە، و ياخىبوونىش سزا نايگرىتەوە، بۆيە لەغاويان لە دەم فرىدا و ھەروەك ئاژەلان كەوتنە تىركردنى حەز و ئارەزووەكانيان.

ئهمانهش ههروهك دهسته كهى پیشوو زهندیقن چونکه بنچینهى باوه پریتییه له باوه پ به خودا و به روّژى دوایى، ئهمانهش ئینكارى روّژى دوایى ده کهن با باوه پیشیان به خودا و سیفه ته کانى هه بینت.

پولی سینیهم: ئیلاهییهکان، ئهمانهی پاشین وه استرات"(۱) که ماموستای ائیسته کالاتوون" بسووه، ئیه که الله توونیش ماموستای ائیستوتالیس"(۲) بسووه، و مهره که داهیناوه و ریکیخستووه، و ئیمره ستوتالیس ئه که که داستی لوژیکی داهیناوه و ریکیخستووه، و زانستهکانی تری بو پوخته کردوون، پاکنووسی ههموو ئه و شتانهی کردووه که پیشتر پاکنووس نه کرابوون، ئهوهی له زانسته کهیان کرچوکالا بوو ئهرستوتالیس پییگهیاند، ئهم پوله له فهیله سووفان بهرپهرچی دوو پوله کهی تریان داوه ته وه سوفستائییه کان و سروشتگهراکان، پهردهیان لهسهر ئابروچوونه فهلسه فییه کانیان لاداوه و خهلاکانی تریان له مهیدانه دا بینیاز کردووه و خودا به جهنگانی ئهوان شهره کهی له کولی باوه پوداران کردوته وه، پاشان ئهرهستوتالیس بهرچهرچی "ئه فلاتوون و سوقرات" و ئه وانهی پیش ئه و دوانه له ئیلاهییه کان ده داته وه، بهرپهرچدانه وه یه که کهموکورتی تیدا نییه تا له هموو بیر و بوچوونه کانیان خوی داده پنیت، له گهلا نه وه شدا پرشکیک له پاشاوه ی بیناوه ری و بیدعهی نه وانی تیدا ماوه ته وه و نهیتوانیوه خوی لییان دابرنیت، بویه بینباوه ری و بیدعهی نه وانی تیدا ماوه ته وه و نهیتوانیوه خوی لییان دابرنیت، بویه

- فەللەسوفتكى يۆنانىيە (٤٦٩-٣٩٩ق.م.).

۲- فهیلهسوفیکی یونانییه (۲۷-۳٤۷ق.م.)قوتابی سوقرات بووه و گفتوگوکانی ماموّستاکهی کوکردوّتهوه.

[&]quot;- فهیلهسوفیّکی مهقدوّنییه (۳۸۶-۳۲۲ق.م.) قوتابی ئهفلاتوون بووه، قوتابخانهیه کی فهلسه فی بونیاد ناوه و ناوی لنناوه نهکادیما.

بینباوه رکردنی ئه وانه و شویننکه و توانیان - وه ک ئیبن سینا (۱۱) و فارابی که و که سانی تریش - پینویسته، هیچ که س له فه یله سووفانی دونیای ئیسلام به ئه ندازه ی ئه و دوو که سه زانستی ئه رهستو تالیسی نه گواستو ته و که سانه ی تر - جگه له و دوانه - که هه ستاون به گواستنه وه ی فه لسه فه ی ئه رهستو تالیس کاره که یان خالی نیبه له تیکه لا کردنیک که دلا و بیری خوینه ر ده شیوینی تا راده ی تینه گه یشتن، گه ر شتیک تینه گه ی چون به رپه رچ ده دریته و و قبوول ده کریت ؟

کزی ئهوهی لای ئیمه به فهلسهفهی ئهرهستزتالیس دادهنریت-بهپیی گواستنهوهی فارابی و ئیبن سینا - له سی بهشدا کورت دهبیتهوه:

١. به شنك ينويسته بيرى لي بكهيهوه.

۲. بهشین پیویسته به بیدعه بزانریت.

٣. بهشيك پيويست به ئينكار كردني ناكات، با ئهو بهشه شيبكهينهوه.

⁷- ئەبو نەصر فارابى (۲٦٠-۳۳۹ه) ئەسلى توركە، كتيبى لەسەر مۆسىقا و فەلسەفە ھەيمە، لە چاخى خۆيىدا بەناوبانگ نەبوو، بەلام دولى ئىبن سىنا ناوبانگى دەركرد، ئىبن سىنا دەلىن: لە ئەرەستى تىنەگەيشتىم تا ئەو شەرحەم خويندەوە فارابى لەسەر ئەرەستى نووسىبووى.

⁻ ثهبو الحسين على بن سينا (٣٧٠-٤٢٨ه) ئهسلّى فارسييه خاوهنى كتيّبي"القانون، الطب، الشفاء، النجاة")ه. النجاة")ه. النجاة"

بهشهكاني زانستي فهلسهفه

بزانه، زانستی نهم پۆله (فهیلهسوفان)-بهپێی نهو مهرامهی نێمه داوای دهکهین-شهش بهشه: بیرکاری، و مهنتق (لۆژیك)، و زانستی سروشتی، و ئیلاهی، و سیاسی، و نهخلاقی.

۱. بیرکاری: پهیوهسته به زانستی ژمیریاری و تهنئهندازه و زانستی رووالهٔتی جیهانهوه (۱) هیچ بهشیّکی ئهم زانسته پهیوهندی به ئایینهوه نییه، نه به نهریّکردن و نه به ئهریّکردن، به لکو شیّوازیّکه له به لکّه و دوای تیّگهیشتن و ناسینی ناتوانی سهرییّچی لیّ بکهیت، لهم بهشهوه دوو ئافهت لهدایك دهبیّت:

یه که میان: همر که س لیّی را بیّنی سهری سورده میّنی له ورده کاربیه کانی و ناشکرایی به لاّگه کانی، لیّره وه که سه که باوه پ به فهیله سووفان ده هیّنیّت، و پیّیوایه ههموو به شه کانی زانسته که یان روّشن و به لاّگه دارن همروه ک زانستی بیر کاری، پاشان گویّی له بیّباوه پی و که مته رخه می و دوور که و تنهوای فهیله سوفان ده بیّت له شهرع له وه ی به به به بیّباوه پی و که مته رخه می و دوور که و تنهوای فهیله سوفان ده بیّت له شهرع له وه ی بیّباوه پی لیّره وه به و شویّن که و تن و چاولیّگه ربیه که سه که رووب هی و وی بیّباوه پی ده بیّت وه کاتیّ که ده لیّت: گهر شایین حه ق و ره وا بوایه له فهیله سوفانه – به و گشته ورده کاربیه وه له زانستدا – بزر نه ده بوو، کاتیّ ک به بیست ک له بیّباوه پی و سه ربیّ چی شه وانه تیّده گات ده یکاته به لاگه له سه رشوه ی حه ق بریتیه له ره دکردنه وه و وه لانانی شایین، زوّر م بینیوه له وانه ی گوم پابوون و له حه ق لایانداوه به هوی شه و بیانووه بیّبنه ماوه، هیچ پالپشتی کی تر شک نابه ن جگه له و قسه پووچانه، به هوی شه و بیانووه بیّبنه ماوه، هیچ پالپشتی کی تر شک نابه ن جگه له و قسه پووچانه،

۱- مهبهستی بهو حساباته وردهیـه لهمـهـ پئهــتیّره و ههسـارهکان و بورجـه جۆراوجۆرهکـان و شــویّن و هــهلّهاتن و ئاوابوونیانه، ههرودها دیاریکردنی کاتی روّژگیران و مانگیران و بهربوونیان.

گهر پنی بوتریّت: زیره و شاره زا له پیشه یه کدا مه رج نییه له هه موو پیشه کاندا زیره و شاره زا بیّت، که سی زیره و له فیقه و که لامدا مه رج نییه زیره و بیّت له کاری پزیشکیدا، هه ر به و جوّره که سی نه زان به زانسته کانی ژیربیژی مه رج نییه له زانستی "نه حو"دا نه شاره زا بیّت، به لاّکو له هه ر زانستی کدا ده سته یه و بوونیان هه یه که تیایدا گهیشتوونه ته لوتکه ی لیّوه شاوه یی و پیشه که وتن، با نه زان و نه شاره زاش بن له زانسته کانی تردا، قسمی پیشینه کان له بیر کاریدا به لاگه دار و براوه یه، به لاّم قسه یان له مهیدانی ئیلاهیاتدا نه گه ر و گریانه یه، ئه م راستیه ش ته نها نه وانه ده یزانن که نه زموونیان کردووه و له ناو نه و زانسته دا روّچوون، نه مه حالی که سیّکه به چاولیّگه ری و شویّنکه و تنی کویّرانه و گرفتار ده بیّت، برّچوونه که ی ره وا نییه و لیّی و مرناگیریّت، و شویّنکه و تنی کویّرانه و هموه تی پووچ و حه زی خیّر به زیره کزانینه وای لیّده کات گومانی باش به فه یله سوفان ببات له به شه کانی تری زانسته که یاندا.

بورهانی یه کلاکهرهوه، بزیه خوشهویستی بو فه لسه فه و رقی له ئیسلام زیاد ده کات، ئه و که سهی بانگه شهی ئه وه ده کات که سه رخستنی ئیسلام به ئینکار کردنی هه موو ئه و زانستانه ده کریت ئه وا تاوانیکی گه وره ی به رانبه ربه ئیسلام ئه نجامداوه، چونکه له شه رعدا ئه ری و نه ریخی ئه و زانستانه نه کراوه، و له و زانستانه شدا ده ستبردن بو ئایین بوونی نییه، قسه که ی پیغه مبه ررسی (خور و مانگ دوو ئایه تن له ئایه ته کانی خودای موته عال، بو مردن و ژیانی هیچ که سین ناگیرین گه رئه وه تان بینی یادی خودا بکه ن و نویژ ئه نجام بده ن))(۱)

ئینکاری زانستی حیساب لهم فهرمووده دا نییه که روّیشتن و سورانه وهی خوّر و مانگ و کوّبوونه وه یان لهسه ر خولگه یه کی تایبه ت ده ناسیّنیّت، ئه و قسه ی پیّغه مبه ریش (گُونی که ده فه رمویّت ((به لاّم گهر خودا بو شتیّك جیلوه ی کرد بوّی ژیربار و رام ده بیّت)) ئهم زیاده یه له کتیّبه سه حیحه کانی فه رمووده دا به هیچ شیّوه یه ک بیرکاری و ئافه ته کانی.

۲. زانستی مهنتق (لۆژیك): هیچ بهشیّکی ئهم زانسته به ئهری و نهری به ئایینهوه پهیوهست نییه، بهلکو ئهم زانسته بریتییه له وردبوونهوه له ریّگهی بهلّگه و پیّوانه و مهرجی پیشه کی بهلّگه و بورهان و چونیّتی ریّکخستنیان، مهرجی سنوور و رادهی دروستیی و چونیّتی هاتن بهدوای یه کتردا، زانست یان ویّناکردنه و ریّگهی ناسینی بریتییه له "راده"، یان بهراستزانین (تصدیق)ه و ریّگهی ناسینی بریتییه له "بهلّگه و بورهان"، شتیّك لهم زانسته دا بوونی نییه پیّویست به ئینکار کردن بكات، بهلّکو لهو جوّره یه که نههلی که لام و تیّرامان لهمه په به باسیان له باره وه کردووه، تهنها له دربرین و زاراوه کاندا نههلی که لام له فهیله سوفان جیاده بنه وه، نهوه ش به زیاد کردنی

'- روي هذا الحديث بأسانيد وطرق مختلفة. يوجد في البخاري وأحمد والنسائي وأبن ماجة ومالك.

ورده کاربیه کانی به دوادا چوون و شوینیی هه لگرتن له پیناسه کان و لقه کانیاندا، غوونهی قسمى ئەوانە ئەوەيە: گەر سەلمىنا ھەموو ((أ)) بريتىيە لە ((ب)) ئەوا يىويست ده كات ههندي له ((ب)) بريتي بنت له ((أ))، گهر سهلننرا ههموو مروّقنك گيانداره ييٚويست دەكات بەشيٚك له گيانداران مروٚق بيٚت، فەيلەسوفان به ريٚسايەك ئەم راستىيە دەردەبرن كە دەلنىت اگشتە يېويستبوون بەشە يېويستبون يېچەوانە دەكاتەوە"، دەبى ئەمە چ يەيوەندىيەكى بە ئايىنەوە ھەبىت تاكو رەد بكرىتەوە، كاتىك نەرىخى ئەم راستىيە دەكات بەرى نەرىكردنەكەي-لاي ئەھلى لۆژىك- بريتى دەبىت لە خراپى باوەر له ژیری کهسی نهریکهردا، به لکو خرایی باوهر لهناو ئهو ئایینهی لهسهر ئهم جوّره له نەرىكردن وەستاوە، بەلىن، جۆرىك لە ستەميان لەم زانستەدا ھەيە، ئەوەش ئەوەپە مەرجگەلنىك بۆ بەلگە كۆدەكەنەرە كە دەزانرى ئەو مەرجانە بەبى چەندوچوون يەقىن بهرههم دههینن، به لام کاتیک ده گهنه مهرامه ئاینییه کان وهفا بهو مهرجانهوه ناکهن، بەلكو ئەوپەرى ئاسانكارى دەكەن، لەوانەيە كەسيك سەرنجى زانستى لۆژىك بدات و لاى یهسهند بیّت و به روون و ئاشکرا بکهویّته ییّش چاوی، دواتر وا گومان بیات ئهو بيباوهرييهي لهوانهوه ده گويزريتهوه ههروه كو لۆژيك خاوهنى بهلگهي گومانبره، دهرئه نجام پەلە لە ھەلبژاردنى بيباوەرى بكات بەر لەوەى زانستى ئىلاھياتى فەيلەسوفەكان بە تهواوي تاوتوي بكات.

۳. سروشتگهراکان (زانستی سروشت): ئهم زانستهش باس و لینکوّلینهوهیه له ئاسمان و ههساره کانی، ههروهها ئهوهی له ناویدایه له تهنه کانی تر وهك ئاو و ههوا و خاك و ئاگر، ههروهها رووهك و گیانداران و کانزاکان، ههر بهو جوّره لینکوّلینهوه له گوّرانکارییه کانی ئهم تهنانه و سروشت و چارهسهریان که دهبیّته مهیدانی زانستی پزیشکی، له جهستهی مروّق و ئهندامه کانی ناوهوه و دهرهوه چارهسهر و سروشتیان،

ههروهك چون ئايين به مهرجى نه گرتووه دهرمان و چارهسهر رهد بكرينهوه ههر بهو جوره به مهرجى نه گرتووه زانسته كهيان ره دبكرينتهوه، مه گهر له چهند پرسيخى دياريكراودا، له كتيبى "تهافت الفلاسفة"دا باسمان لهبارهوه كردووه، جگه لهو چهند پرسه ههموو پرسه كانى تر لهمه پهم زانسته كه واده زانريت پيويسته رهد بكرينه وه -گوايه پيچه وانهى ئاينن - له كاتى تيرامان و وردبوونه وه لييان ده رده كهويت لهناو نه و زانسته دان.

به کورتی: سروشت رام و بارهاتووه (المسخرة) بۆ خودای موته عال، خۆی بۆ خۆی ناتوانیّت کار بکات، به لکو له لایه ن دروستکه ر و به دیهیینه ره که یه وه کاری پیده کریّت، خور و مانگ و ئهستیره کان و سروشته جوراوجوره کان به فه رمانی خودا رام کراون، هیچ کام له وانه بو خوی کار ناکاته خوی.

3.زانستی ئیلاهییات (میتوّلوّژی): بهشیّکی زوّری ههلّهی فهیلهسوفان لهم مهیدانهدایه، نهیانتوانیوه وهفا به و بهلّگانه بکهن که وه ک مهرج له زانستی مهنتقدا دایان شتوه و به مهرجیان گرتوه، بویه جیاوازییه کی زوّر له ناویاندا ههیه، لهم مهیدانه دا مهزهه بی "ئهرهستوّتالیس" له مهزهه بیسلامییه کانه وه (۱) نزیکتره، ههلّبه ت به بهی نهوه ی فارابی و ئیبن سینا ده یگویّزنه وه و باسی لهباره وه ده کهن (۱)، بهلاّم کوّی نهوهی تیایدا به ههلّه داچوون بو بیست بنه ما ده گهریّته وه، له سیانیاندا بینباوه ری به سهریاندا ده سهییّت، له حه شده بنه ماشدا ده چنه ریزی بیدعه کارانه وه (۱)، بو پووچکردنه وه می مهزهه به کهیان له و بیست بنه مادا کتیّبی "تهافت الفلاسفة" مان داناوه، نه و سیّ بنه مایه ی تیایدا بینباوه پ دهبن له گهل سهرجه م مهزهه به نیسلامییه کاندا پیچه وانه ده و هستنه وه، نه و هم و با وه ره بیانه و که ده لیّن:

- مەبەستى مەزھەبە كەلامىيەكانە كە قسە لە بىروباوەر دەكەن نەك مەزھەبە فىقھىيەكان.

⁻ چونکه ئهم دوو کهسه ههستاون به راڤهکردنی فهلسهفهی ئهرهستق، بۆیه ههر کهس قسهیهك بداته پال ئهرهستق پان رهخنهیهکی لیخ بگریّت پیّویسته بلیّ به پیّی ئهوهی فارابی و ئیبن سینا یان ئیبن روشد لهسهر ئهرهستق دهیلیّن.

⁻ له شهرعدا حوكمي بينباوه و جيايه له حوكمي بيدعه كار.

أ-جهسته زیندوو نابیّتهوه، تهنها روّح پاداشت و سزا وهرده گریّت، واته پاداشت و سزا روّحانییه نه که جهسته یی.

ئهوان له جینگیرکردنی روّحانییهتدا راستیان کرد (۱)، ئهوه جینگیر و باوه پینکراوه، به لاّم له رهدکردنه وهی سزا و پاداشت بو جهسته دروّیان کرد و بیّباوه پربوون به و شهریعه تهی ئه و راستییه راده گهیه نیّت.

ت- ههروهها ئهو قسهیان که ده لنین گهردوون دنیرین و ئهزهلییه، هیچ یه کین ک له موسلمانان شتینکی لهم بابه ته و نه و تووه.

جگه لهم بابهتانهش نهریّکردنی سیفاتی خودا و ئهو قسهیان که ده نیّن "خودا زانایه به خود (ذات) و هیچ شتیّك لهسهرو خود (علی الذات) و هاوشیّوه کانییهوه نازانیّت، لهم پرسهدا مهزههبیان له مهزههبی "موعتهزیله"وه نزیکه، بیّباوه پرکردنی موعتهزیله لهم پرسهدا پیّویست نییه، له کتیّبی ((فیصل الفرقة بین الإسلام والزندقة)) باسمان لهبارهوه کردووه، لهو کتیّبهدا ناپهسهندی پهلهکردن بو موّرلیّدانی بیّباوه پی له ههر کهسیّك پیچهوانهی مهزههبی ئهو^(۱) بوهستیّتهوه روّشن دهبیّتهوه.

۵. زانستی سیاسهت: تمواوی قسمو گوفتاریان ده گمریّتموه بن فمرمانرهوایی بمرژهوهندخوازی پمیوهست به کاروباره دونیاییه کان و ریّوره سمه سولتانییه کانموه، نام زانستمیان له

ر مدید ستی به و کهسانه که وتوونه ته بیباوه رکردنی موعته زیله و دهسته کانی تر فه قیهه کان و ئه هلی فه رمووده یه

^{ٔ -} واته كاتيك فەيلەسوفان دەلێن رۆح بوونى ھەيە قسەيەكى راستيان كردووه.

کتیبه کانی خودا -رهوانه کراو بن سهر پیغه مبه ران (علیهم السلام) - وهرگرتووه، ههروه ها له پنه و حیکمه تی وهرگیراو له پیغه مبه رانی پیشوو (علیهم السلام).

٦. زانستى ئەخلاق: تەواوى قسەپان باس لە سىفات و ئەخلاقى نەفس دەكات، باسى رهگهز و جۆرهكان و چۆنپتى چارەسەرى نەفس و كۆشان لەگەللى، ئەم بەشەش لە قسەي سۆفىيەكان وەرگىراوە، چونكە ئەوان خەلكانتكى خواناس و سەرقالن بە يادى خوداوە، ههرودها سهرقالن به سهرینچی کردن له حهز و ئاردزوو و گرتنهبهری رنگهی بهردو خوداچوون به پشتکردن له خوشیپه کانی دونیا، ئهم خوداناسانه به هوی کوشانی زۆريانەوە يەردە لەسەر ئەخلاقى نەفس و نەنگىيەكانى لادەدرىت و دەيبينن، بەلام فەللەسوفان قسەبان لە ئافەتى كردەوەكانى نەفس نەكردووە، فەبلەسوفان ئەم راستیانه یان له سوفییه کان وهرگرتووه و تیکه لیان کردووه به قسهی خویان تاکو لهو رێگەيەوە يووچىيەكانى فەلسەفەي خۆيان برازێننەوە، لە سەردەمى ئەوانەدا، بەڵكو لە ههموو سهردهمیکدا کومهلیک زانای خواناس بوونی ههبووه که خودا به ههمیشهیی جیهان لهوانه خالی ناکاتهوه، ئهوانه کۆلهکهی زهوین و به فهر و چاکهی ئهوانهوه بهزهبی بو سهر ئههلی سهر زهوی دادهباریّت، وهك له فهرموودهیهكدا هاتووه و دەفەرموپت ((بەوانەوە بارانتان بۆ دەباریت، بەوانەوە رۆزیتان يیدەدریت، لەوانه دەستەي يارانى ئەشكەوتە))(۱). ئەو كەسانە لە سەردەمەكانى پېشوودا بوونيان هەبووە وەك ئەوەى قورئان قسەي لەبارەوە دەكات، فەيلەسوفان قسەي ييّغهمبهران(عليهم السلام) و خواناسانيان هيّناوه و تيّكه ليّان كردووه به كتيّبه كاني خۆيان، لێرەوە دوو ئافەت سەرىھەلداوە: ئافەتێك بۆ ئەو كەسەي وەرىدەگرێت و ئافەتنك ىۆ ئەو كەسەي رەدى دەكاتەوە:

'- ئەم فەرموودەيە "اتخريج" نەكراوە.

١. ئافەتى ئەو كەسەي رەدى دەكاتەوە زۆر گەورەپە: ھەنىدى لـ لاوازان وا گومان دەبەن ئەم قسانە (قسەي خوداناسان) گەر لە كتيبەكانى فەيلەسوفاندا تۆمار بكريت و تنکه لا بکرنت به بیروبوچوونه یووچه کانیان ینویسته کوچیان لی بکرنت و باس نه کرین (۱)، په لکو دهموکتی ههموو ئهو کهسانه بکریت که باسیان لـهبارهوه ده کـهن، چونکه بۆ پەكەمجار قسەكانيان لە دەمى ئەوانەوە (فەيلەسوفانەوە) بيستووە، بۆپ بە بيرى لاوازى خۆيان وادەزانن قسەي يووچن، چونكە بنژەرەكەي كەسـنكە لەسـەر باتـلن دهژی، وهك ئهو كهسهی له نهصرانييهك ئهم قسهيه ببيستيّت ((خودا تاكوتهنهايه و عيسا (عليه السلام) ينغهمبهري خودايه)) قسه که به نايهسهند بزاني و بلنت ((ئهمه قسمی کهسیکی نهصرانییه)) ئهو ناتوانیت ئهم قسمیه به نارهوا بزانیت بههوی ئهومی نەصرانىيەكە باوەرى بەو قسەيە نىيە يان بەھۆى ئەوەي يېغەمبەرايەتى محمدر عُلِي رەد دەكاتەرە، نەصرانىيەكە بەھۆى رەدكردنەرەى ئەر شتەي كە رەدى دەكاتەرە لـ حـەق بيّباوهر دهبيّت، بۆيه نابيّت قسميه كى رەد بكريّت موه كىم لىم خودى خۆيىدا راست و رهوانه، با لای کهسه بیباوهره کهش راست و رهوان بیت، یان باوهری ییی نهبیت، ئهم رنگهیه له مامهله کردن لهگهل قسهی حهقدا لهسهر زمانی بیباوهریك مامهله کردنی كهسه لاوازهكانه، ئهو كهسانهي حهق به يياواندا دهناسن نهك يياوان به حهقدا بناسن، مروّی ئاقل شویّنی پیشهوای ژیرهکان عهلی کوری نهبی تالب-خوا لیّی رازی بیّت-دەكەوپت كاتپك دەفەرموپت ((حەق بە پياواندا مەناسە، بەلكو حەق بناسە ئەھلى حەق دەناسىيەوە))، عارىفى ژېرمەند ئەو كەسەيە كە حەق دەناسىت، ياشان سەرنجى خودی قسه که دهدات: گهر بهینی ینوهری حهق بوو وهریده گرنت جا قسه کهره که نه هلی

ا واته پیّیان وایه لهبهرنهوهی تیّکه لا به فهلسه فه کراوه پیّریسته شهو قسه باش و دروستانه ش نهخویّنریّنه وه و و ورنهگیریّن، نهمه ش پیّچهوانه دهکهویّته وه لهگه لا نایه تی روّشنی قورشان و فهرمووده ی دروست ﴿ فَبَشِّرْعِجَادِ ﴿ اللَّهِ اللَّهِ مَا اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّاللَّالِ اللَّا اللَّالَا اللَّاللَّا اللَّا اللَّا اللَّالَا اللَّا اللَّا ا

باتلا بیّت یان ئههلی حهق، به لاکو ههولده دات حهق له قسه و گوفتاری خه لاکی گوم پادا بدوزی ته وه، چونکه زیّر نوقمی خهوش و خه لته یه، بویه ده بباته لای زه په نگه ریّك تا بیتویّنی ته و و زیّره پالفته که جیاب کاته وه، هه و به و جوّره جیاکردنه وه ی زم پووتی خاوی ن له خه لاّته و پیسییه کانی، ئه و هه و چه نده چاوی خوّی تیژ و به هیز بیّت تومه تباری ده کات (واته چاوی خوّی به کز و لاواز ته ماشل ده کات) و له جیّگه ی ئه وه ی زیّره که بباته لای زه په نگه ی گوندنشینی نه زان ده بباته لای زه په نگه ی گوندنشینی نه زان ده بباته لای زه په نگه ی وندنشینی نه زان ده بباته لای زه په که از و له وانه شاره زا و وی تیده کات و له وانه قه ده کریّت مه له نازانن، ریّگه به مندال نادریّت یاری به مار بکات، به لام ماره وان به لیّها توویی خوّی یاری له گه لا ده کات.

زوربه ی خه لکی گومانی باش به خویان ده به ن و خویان به زیره و لیوه شاوه ده زانن، به لام که مالی حه ق له و شوینه دایه که سه که حه ق له باتل، و هیدایه ت له گوم پایی جیابکاته وه، بویه پیویسته تا ده توانریت ریگری له هه مووان بکریت له خویندنه وه ی نه و کتیبانه ی نه هلی گوم پایی بلاوه یان پیکردووه (۱)، چونکه گهر له م نافه ته ش رزگاریان بینت له نافه تی دووه م که باسی له باره وه ده که ین رزگاریان نابیت.

دهستهیه ک رهخنه یان گرتووه له ههند یک وشه ی پهرش و بلاوی ناو کتیبه کانمان که دهرباره ی نهینییه کانی زانستی ئایین خستوومه ته روو، ئه و دهسته یه هینستا زانست ناخیانی پر نه کردووه، و بینینیان نه کراوه ته وه به پرووی ئامانجی دووری مهزهه به کاندا، بریه وا گومانیان برد ئه و قسانه قسه ی فهیله سوفه پیشینه کانه، هه رچه ند هه ندیک له و قسانه هه لقوولاویی ناخی خومن، به دووریشی نازانم چالهه لکهنیک بکه ویت به سهر

ئەو كتێبانەوە.

چالهه لکه نیکی تردا (۱)، هه ندیکی تری ئه و قسانه له کتیبه شه رعییه کاندا بوونیان هه یه، زورینه شیان له کتیبی سوفییه کانه و ه رگیراون.

واداىنى ئەو قسانە تەنھا لە كتىپى ئەوانەوە وەرگىراون، گەر ئەو قسانە لە خودى خزیاندا راست و رهوان بن و بهلگه و بورهانیان له پشتهوه بین و پیچهوانهی کیتاب و سوننهت نهبن، برچی دهبیت کرچیان لی بکری و وازیان لی بهینریت؟ گهر ئهم دهرگایه بكهينهوه و كۆچ له ههر قسهپهكى حهق بكهين كه كهستكى گومرا دەيلتت له زورتك له حدق وازدههیّنین، لهویّشهوه چهندین ئایهتی قورئان و فهرموودهی ییّغهمبـهر(ﷺ و قسمی ینشین و یهند و حیکمه تی حه کیمه کان رهد ده که ینه وه، گوایه خاوهنی کتیمی (اخوان الصفا))(۲) له کتیبه که یدا نووسیویه تی و کردوونی به به لگه و دلی خەلكانىڭكى گەمۋەي بۆ لاي بىرى باتلى خۆي يى راكىشارە، ئەمەش سەردەكىشىت بۆ ئەوەي ئەھلى باتل خەق لەژىر چنگمان دەرىھىنىن ولە كتىپەكانى خۇباندا تۆمارى بكهن و ئيمهش يشت لهو حهقه بكهين، كهمترين يلهى زانا ئهوهيه: به زانستهكهى لـه خـه لکی ره شـــۆکی جیاببیــــهوه، هــه نگوینی لا تــالا نــهبیـّت بــا لــه که له شــاخه (^{۳)} خوننگرىشدا ىنت (ئەو كەسەي بە كارى كەلەشاخە ھەللاەستىت)، چونكە كەللەشاخەكە له حەقىقەتى ھەنگوينەكە ناگۆرنىت، بىزلىكردنەوە لەسەر نەزانى كەسەكە بە كەللەشاخەكە بېناكراوە، ئەو وابىردەكاتەوە كەللەشاخ تەنھا بىز گىرتنى خوين دروستكراوه، بۆپە خوٽنەكەش بىسە چونكە لەناو كەللەشاخەكەداپە، ئەو نازانىت

⁻ په کێك لهو كهسانه نووسيويهتى كه باوه ري به فێركردنى نهێنى ههيه لـه ئيمامى مهعسـومهوه، واتـه سـهر بـه دهستهى باتنبيهكانه.

[ٔ] که له شاخ: شاخی ئاژه ل (به تایبه ت شاخی که ل) که بز گرتنی خوین له کاری که له شاخدا به کار ده هینریت، ئیستا له جیگه ی ئه و شاخه به رداخ و ئامیر به کار ده هینرین.

۲. ئافەتى دووەم بريتىيە لە ئافەتى قبوول كردن:

ههر کهس تهماشای کتیبهکانیان بکات وه ((إخوان الصفا)) و کتیبانی تریش، حیکمه تی وهرگیراو له چرای پیغهمبهرایه تی و قسه ی سوّفییه خوداناسه کان ده بینیت که تیکهلیّان کردووه به قسه ی خویان، لهوانه یه خوینه ره که شهو قسانه ی لا جوان و پهسه ند بیّت و باوه ری پی بهینییّت و لهویشه وه به خیرایی شهو پووچی و باتله وه ربگریّت تیکه لا به و حیکمه تانه کراوه به هوی گومانی باش به وه ی تیکه لا به پووچی کراوه، شهم خوریکه له ههانان به ره و باتل.

له پیناوی دوورکهوتنه وه لهم نافه ته و بوونی ترس و فریودان تیایاندا پیویسته ریگری له خه لاکی بکریت له خه لاکی بکریت له خویندنه وه ی کتیبانه، وه ی چون ریگری له که سیک ده کریت له ده ریادا مه له بکات گهر مه له وانی نه زانیت، پیویسته ریگری بکریت له خه لاکی، وه ی چون ریگری له مندال ده کریت له ده ستبردن بو مار، ده بی گوی له بیستنی نه و قسانه بیاریزری هه روه ی چون ماره وان نایه ویت له به وای منداله که یدا یاری به مار بکات،

ئەگەر زانى منداللەكـە چاوى لىدەكات و وادەزانىت وەك ساوكى بىدەكرىت، سەلكو ينويسته لهسهر باوکهکه هوشداري به مندالهکهي بدات و بوخوشي ئاگادار بنت و لەبەرچاوى مندالله كەپدا دەستى بۆ نەبات، كەسى زاناي رۆچوو لـ زانستدا لەگەلا خەلكى نەزان ھەر بەر جۆرەيە، ھەروەك چۆن مارەوانى لېزان كاتېك مارىك دەگرىت تریاق له ژههره کهی جیاده کاتهوه و تریاقه که دهرده هیننی و کاریگهری ژههره که ناهیلیت، بۆپە رەوا نىپە ئەگەر كەسپك ئاتاجى ئەو ترپاقە بوو يېنى نەپەخشېت، ھەر بەو جۆرە زهرهنگهری لیزان کاتیک زیر یالفته ده کات و خهوش و خهلته کهی جیاده کاتهوه و زیره يالْفته كه بهدهست دههێنێت، رهوا نييه ئهو يالْفتهيه نهفروٚشي به كهسانێك كه يێي ئاتاجن، كەسى زاناش بە ھەمان شيروەيە، وەك چۆن ئەو كەسەي ئاتاجى ترپاقـە بينزى ليّده كاتهوه، چونكه دهزانيّت له مارهوه وهرگيراوه كه سهرچاوهي ژههره، ههروهها ئهو كهسهى هه ژاره و ئاتاجه به مال له قبوول كردني زيري يالفته هه لديّت، ئاواش ييويسته ترياق به كەسى يەكەم بناسپنرى و ھەۋارەكەش ئاگاداربكريتەوە لەمەر زيرە يالفتەكە و نەزانىنەكەي كۆتاپى يى بىت، ئەو نەزانىنەي ھۆكارىكە بۆ بىبەش بوون لـ م سوودى زيره که، نزيکي و ئاوسينيه تي ناباش و نايه سهند به باش و يه سهند، يه سهنده که ناگزريت به ناپهسهند، ههروهك چۆن ناپهسهنده ناگۆرنت به پهسهند، به ههمان شيوه نزيكي و ئاوسييهتي حهق و باتل، حهق ناگۆرينت به باتل و باتليش ناگۆرينت به حهق.

ئەمە ئەو برە بوو ويستمان باسى بكەين لەمەر ئافەتى فەلسەفە و ليتە و خاشاكى.

٣. قسه لهسهر مهزههیی فیرکردنی و نهنگییهکانی

Company Control

دواي ئەوەي لە زانستى فەلسەفە پەكلاپوومەوە ئەوەش بە بەدەستھېنان و تېگەپشتن و دەرخستنى بينمانايى ئەو بەشە فريودەر و بيننەمايە تيايدا، زانيم ئەمـە بـەس نييـه و مهبهستى تهواو بوّ من نادات بهدهستهوه، لهوه حالتى بووم ئهقل سهربهخو نييه له ئابلاقهدانی ههموو داواکاریپهکان، و ناتوانیّت ههموو گریّکویرهکان بکاتهوه، لهو سەردەمەدا بەباشزانىنى فېركردن سەرىھەلدابوو، لەناو خەلكىدا قسە لەوە دەكرا زانىن و تنگه نشتن له مانای شته کان بنویسته له رنگهی ئیمامی مه عسوومه وه بنت که به حهق راوهستاوه، بۆپه بريارم دا لێكۆلێنهوه له وتارهكانيان بكهم، تاكو بزانم چى له ههبگهکهیاندا ههیه، وا ریّکهوت لهو کاتهدا برِیاریّکی بیّ چهندوچوونم له خهلافهتهوه (۱) بۆ دەربچيت تاكو كتيبيك دابنيم تيايدا حەقىقەتى مەزھەبەكەيان بخەمە روو، ھەرچەندم كرد نهمتواني بريارهكه لهسهر خوم لابدهم، بويه نووسيني كتيبهكه له دهرهوه ييويست كرا و خرايه يال نُهو يالنهرهي كه له ناوهوه بو ليْكوْلْينهوه لهو مهزههيه يالي دهنام، دەستم كرد به داواي كتيبهكانيان و كۆكردنهوهي وتارەكانيان، هەندى له قسه و كەلىماتى ھاوچەرخەكانى خۆم لە باتنىيەكان يېڭەيشت بوو كە ھەلقولاوپى ناخ و ئەندېشەيان بوو، نەك لەسەر ئەو مەنھەجەي يېشىنەكانيانى لەسەر بوو، ھەموو ئەو قسانهم كۆكردەوه و به رێكخستنێكى تۆكمه رێكمخستن تاكو بتوانم له راستىيەكانيان تيبگهم، وهلامي تهواوم بو بينينهوه، تا ههندي له ئههلي حهق رهخنهيان گرت له

- خەلىفەى ئەو سەردەمە بريتى بوو لە"المقتدى بأمر الله"سائى ٤٨٧ى كۆچى مىردووه و بەدوايىدا"المسىتظهر بالله"ى كەرى ھاتووە كە سائى ٢٥١كى كۆچى مىردووه.

رۆچوونه کهی من له هینانی به لگه کانی ئهوان، پینان وتم ((ئهم ههولاهی تو به خزمه تی ئهوان تهواو ده بین نهوان ده سته و سان بوون له سهر خستنی مهزهه به که یان به م جوره که لیماته پی له ته مومرژانه، ئه گهر تو به دوادا چوونت بو ئه و قسه نانه نه کر دبایه و ریختنه خستبایه))، ئه م ره خنه یه له روویه که وه ره خنه یه کی ره وایه، ئه همه دی کوپی حه نبه ل او موسی، نه موحاسیبی (۲) گرت له سهر ئه و کتیبه ی ده رباره ی موعته زیله نووسی، حاریس موحاسیبی له والامیدا فه رمووی ((به رپه رچدانه وه ی بیدعه ت فه رزه)) ئیمام ئه همه د فه رمووی: ((به لین به لام یه که مجار شوبهه کانی ئه وانت هیناوه ئه وجا به رپه رچت داونه ته وه الامه که ی تودا نه کاته وه بان ته ما شای وه لامه که تو که نیم تودا نه کاته وه ، یان ته ما شای وه لامه که که کات و له حقیقه تی حالی نه بیت) (۳).

ئهوهی ئه همهدی کوری حه نبه ل باسی کردووه راست و دروسته، به لاّم بو شوبهه یه که به ناو خه لکیدا بلاوه ی نه کردووه و ناوبانگی ده رنه کردووه، به لاّم کاتی بلاوه ده کات وه لامدانه وه کاره می انه ناهتوانی وه لاّمی بده یه وه تا شوبهه که وه ک خوّی نه خه یه روو، به لیّن، پیّویسته شوبهه یه که دروست نه کری و بدریّته پالیّان که ئه وان نه یانوتووه، منیش نه و کاره م نه کردووه، به لکی له وان وه رمگرتووه که له گه لاّ من جیاوازی هه یه و ناکو که دوای نه وه یه که که که که دوات نه و ده سته یه ناکو که دوای نه و می که که که که که که دوات بوده و ده سته یه و باتنییه کانه وه)، دواتر نه و به لگانه ی باس کردووه و له وانه وه ده یگیریّته وه، بوخو به ره وام

[ٔ] ته همهدی کوری حهنبه ل (۱۹۲ - ۲۵۱ه) یه کیّك بووه له ئیمامانی ئه هلی سوننه ت و خاوه نی مهزهه به و رووبه رووی ئه شكه نجه و ئازار بووته وه به دهستی خهلیفهی عهباسی به هوّی فیتنهی موعته زیله و خهلقی قورئانه وه.

- حارث المحاسبی (۱۷۰ - ۲۵۳ه)، هاوچه رخی ئیمام ئه همه دی کوری حه نبه له و یه کیّکه له سوّفی و عاریفه مه زنه کان.

- دیاره ئیمام ئه همه د ره خنه ی له شیّوه ی دار شتنی کتیّبه که گرتووه، نه ک ره خنه له به رپه رچدانه وهی موعته زیله که وه ک "موحاسیبی" ده فه رمویّت فه رزه.

⁻- جیاوازی و ناکوکی فیکری و تیّگهیشتن له دین نهك ناكوّکی تاكهكهسی و نهفسی و بهرژوهندی.

نه بینی یه کیّك له به لَگه كانیان پشتگوی بخه م و وه لامی نه ده مه وه ، بزیه هه موو به لَگه كانم هیّناون، تاكو ئه و گومانه م پی نه بریّت كه من تیّینه گهیشتووم بزیه نه مهیّناوه و به رپه رچم نه داوه ته وه می هورچه ند له ده می نه و كه سه م بیستووه -.

مهبهسته که: من شوبهه کانی ئه وانم تا ئه وپه ری توانا هینناوه و خستوومه ته روو، پاشان هه له و چه و تیپه کانیانم به به هیزترین به لگه به یان کردووه.

دهربله نجام: هیچ ئهنجامیک له قسهی ئهوانه انییه و قسه کانیان سوود و مانایه کانیه نابه خشیّت، گهر خراپ سهرخستنی دوّستی نهزان نهبوایه ئه و بیدعه یه اله اله خشیّت، گهر خراپ سهرخستنی دوّستی نهزان نهبوایه ئه و بیدعه یه اله و شانوشکویه، به لام توندی ده مارگیری ئه و دوّسته نه وانانه به رگریکارانی حهقی پهلکیّش کرد بو دریژوکردنه وهی ململانی و کیبه رکی له گهل ئه وانه داله پیشه کی قسه کانیاندا، هه روه ها پهلکیّشی کردن به ره دکردنه وهی هه و قسه یه که نه وان دهیلیّن، بویه تهنانه له و قسه یه دالیّن ((پیویسته فیرکردن و ماموّستا بوونی هه بیّت)) دوّستانی نه زان سهرپیچییان لی کردن، هه روه ها له و قسه یاندا مهعسووم بوونی هه بیّت))، سهرئه نجام به للگه ی ئه وان له "پیویستی به فیرکردن و ماموّستا" سهرکه و تنی به ده ستی هیّنا، بویه کومه لیّک له وانه (له باتنییه کان) ماموّستا خواردو له خوّیان ده کرده وه شکستی هیّنا، بویه کومه لیّک له وانه (له باتنییه کان) فریویان خوارد و له خوّیان ده رچون گوایه نه و سهرکه و تنه نیشانه ی به هیّزیی مهزه بی نه وازی مه زهه بی نهیارانیانه، نه و میان له بیرچوو هوی سهرکه و تنی نهوان و لاوازی مه زهه بی نه بارانیانه، نه و میان له بیرچوو هوی سهرکه و تنی نهوان

'- مەبەستى بە "دۆستى نەزان" ئەو كەسانەن رەوگەي ئايينىدارىيان وەك رەوگەي ئايينىدارى ئىمامى غەزالى

وایه، به لام خاوهنی زانستی ته واو نیین و به و نهزانییه شده دیانه و پت به به به لام خاوهنی تر بده نه وه، بزیه له جینگهی نه وهی شکستیان پی بهینن ده بنه هیزی سه رخستنیان، چونکه به به لگهی لاواز ده یانه ویت ده مکوتیان بکهن، نهمه شخوینه دو به نگه لاوازانه والی ده کات ده سته کهی تر به حهق بزانیت، نه ك نه و که سانه ی که به نگه کانیان لاواز و بینه مان.

بۆ نەبوونى سەرخەرى حەق دەگەرىتەوە تاكو لەسەر رىدگەيان بوەستى و لىنيان راست بىيتەوە، دروست ئەوەيە دانبنىين بە پىنويست بوونى مامۆستا و فىركردندا، ھەروەھا پىنويستە ئەو مامۆستايە مەعسووم بىت، بەلام مامۆستاى مەعسوومى ئىدمە محمدرى ئىنوەش پىغەمبەرى خودايە، گەر بالىن ائەو مردووه!! پىنيان دەلىن ((مامۆستاكەى ئىدوەش بىزرە)) گەر وتيان ((مامۆستاكەى ئىدمە كۆمەلىك بانگخوازى دروست كردووه و بە ولاتاندا بالاوەى پىكردوون، ئەو مامۆستا مەعسوومە چاوەروانى بانگخوازەكانە بىگەرىنەوە بۆ لاى لە ھەر شتىك كە جياوازى كەوتە نىزوانيانەوە، ياخود شتىكىان لىدگىرا و تەمومۇبىك سەريھەلدا)) ئىدمەش دەلىنىن ((مامۆستاكەى ئىدمەش كۆمەلىك بانگخوازى فىركردنوه و بە ولاتاندا بالاوەى پىدىدوون و كاملىدىن فىركردنىش ئەو فىركردنەيە خودا دەربارەى دەڧەرمويت ﴿ ٱلْيَوْمَ بَيْسَ ٱلَذِينَ كَفَرُوا مِن دِينِكُمْ فَلا تَحْشَوْهُمْ وَاحْشُونَ ٱلْيُومَ دەربارەى دەڧەرمويت ﴿ ٱلْيَوْمَ بَيْسَ ٱلَذِينَ كَفَرُوا مِن دِينِكُمْ فَلا تَحْشُوهُمْ وَاحْشُونَ ٱلْيُومَ كىربارەى دەڧەرمويت ﴿ ٱلْيَوْمَ بَيْسَ ٱلَذِينَ كَفُرُوا مِن دِينِكُمْ فَلا تَحْشُوهُمْ وَاحْشُونَ ٱلْيُومَ كَلْمُ دەلەرمويت كىلىدە كىربارەى دەڧەرمويت ﴿ ٱلْيَوْمَ بَيْسَ ٱلَذِينَ كَفُرُوا مِن دِينِكُمْ فَلا تَحْشُوهُمْ وَاحْشُونَ ٱلْيُومَ كَلْمُ دەنەرمويت كىلىدە كىربارەى دەڧەرمويت كىلىدە كىربارەى دەڧەرمويت كىلىدە كىربارەن دەڧەرمويت كىربارەن دەڧەرمويت كىربارەن كىربارەن دەڧەرمويت كىربارەن كىربارەن كىربارەن دەڧەرمويت كىربارەن كىربارەن دەڧەرمويت كىربارەن دەڧەرمويت كىربارەن دەڧەرمويت كىربارەن دەڧەرمويت كىربارەن كىربارەن دەڧەرمويت كىربارەن دەڧەرمويت كىربارەن دەڧەرمويت كىربارەن دەڧەرمويت كىربارەن دەڧەرمويت كىربارەن دەڧەرمويت كىربارەن دەڧەردىدەن دەڧەردىدىدەن دەڧەردىدەن دەڧ

دوای کهمالی فیرکردن مردنی ماموّستا زیان نابه خشیّت وه ک چون دیارنه مانی هیچ زیانیّکی نییه.

ماوهتهوه ئهو قسهیان که ده لیّن ((چون حوکم دهرده کهن به سهر شتیّکدا که نه تان بیستوه ؟ ئایا به ده ق حوکمه که دهرده کهن که نه تان بیستوه ، یان به ئیجتیهاد و بیروبو چوون که جیّگه ی کیّبه رکیّیه ؟)) ئیّمه ش ده لیّین ((ئه و کاره ده که ین که "مه عازی کوری جه به ل"(۱) کردی ، کاتیّک پیغه مبه رریی (روانه ی یه مه نی کرد ، ئیّمه ش حوکم به ده ق ده که ین کاتیّک ده ق بوونی هه بیّت (رواه أبو دواد والترمذي وأحمد) ، ئه گهر نه ، ئیجتیهاد ده که ین به لکو ئه و کاره ده که ین بانگخوازه کانی ئه وان ده یکهن کاتیّک بی دو رورترین و لات له ئیمامه که یان دوورده که و نه و ناتوانیّت به ده ق (واته قسه ی

ٔ - يەكىڭكە لە ھاوەلە زۆر نزىك و خۆشەويستەكانى پىغەمبەر(ﷺ، يەكىڭكە لە ئەنصار.

ئىمامەكەي) كارىكات، چونكە دەقىي سنووردار ناتواننت رووداوە بنسنوورەكان لهئامنز بگرنت، بانگخوازه کهش ناتواننت له ههموو کار و باریکدا بگهریتهوه بو ئهو ولاتهی ئیمامه کهی لین دهژی، گهر سهونت ئهو رنگه دووره سرنت و سو لای ئىمامەكەي بگەرىتەوە تا دەچىتەوە بۆ لاي ئەو كەسەي پرسيارەكەي كردووە مىردووە، بۆيە سوودى گەرانەوەكەي لەدەست دەچێت، ھەر كەس رووگەي قىبلەي لى تێكبچێت هيچ چارهسهرٽکي نبيه جگه له ئيجتيهاد، چونکه گهر پگهرٽتهوه يو ئهو ولاتهي ئىمامەكەي لى دەۋى تاكو قىبلەي بۆ ديارى بكات كاتى نوێۋەكەي لەدەست دەچـێت، كەوابوو نوپژكردن دروستە بەينى دېاركردنى قېبلە لەسلەر گومان، دەوترنىت ((ئلەو كەسەي ئىحتىھاد دەكات و نايىنكنت يەك باداشتى لاي خودا ھەپ و ئەو كەسپەش دەيينكى، دوو ياداشت)) (۱) دەي لـه هـهموو بابەتـه ئيجتيهادىيـهكانى تـردا هـهر بـهو جۆرەيە، يندانى زەكات بە ھەۋارانىش بە ھەمان شىنوەيە، لەوانەيە زەكاتدەرەكە وا گومان ببات كەسەكە ھەۋارە و بەو ئىجتىھادەي زەكاتى يېدات، بەلام لـ الستىدا كەسەكە دەوللەمەند ىنت و مال و سامانەكەي شاردىنتەوە، كەسى زەكاتدەر بەو كارەي هیچی نایهته سهر با هه لهشی کردینت، چونکه بهینی گومانی خوی خودا مامه لهی له گهل ده کات، گهر بوتریّت ((گومانی کهسانی نهپاریش ههروهك گومانی ئهو کهسه وایه)) دەڭپّم ((ئەو كەسە نەپارە فەرمانى يېكراوە شوپننى گومانى خۆي بكەوپت نـەك شویّنی گومانی کهسانی تر، ههر وهك ئهو كهسهی ئیجتیهاد دهكات له دیاری كردنی قىبلەدا با كەسانى ترىش يېچەوانەي ئەو بن لەو ديارى كردنەدا)) ئەگەر وتى ((لەلاي ئيوهش كهسى تەقلىدكەر شويننى ئەبو حەنىفە و شافىعى^(۱) دەكەون، يان شويننى کهسانی تر دهکهون)) ده لیّم ((ئهو کهسهی له قیبلهدا تهقلیدی زاناتر به دیاری کردنی

رواه مسلم والبخاري وأبو دواد وابن ماجة والترمذي والنسائي (اي الستة) وأحمد.

⁻ دوو ئیمامی مهزنی ئههلی سوننه تن و خاوه نی دوو مهزهه بی سهره کین.

قیبله ده کات لهباری لی ٔ ئالوزبوون و لی تیکچووندایه، بویه شوینی ئیجتیهادی ئهو کهسه ده کهویت، له مهزههبیشدا ههر بهو جورهیه) (۱).

ييّغهمبهران(عليهم السلام) و ئيمامان-لهباري نهبووني دهقدا- خهلّكيان گيْراوهتهوه بـوّ سەر ئىجتىھاد لەگەل ئەرەي دەيانزانى لە ئىجتىھاددا ھەنىدى جار ھەڭـە دەكـەن، بـەلكو ينغهمبهررا في في فهرموويه تى ((من به زاهير بريار دەرده كهم، خودا بۆخنى ئاگاداره به یهنهان و ناوهوه))(۲)، واته من بهو گومانهی له قسهی شاهیدهکانهوه بوّم دروست دهییت بربار دەردەكەم، لەوانەيە لەو ئىجتىھادەدا ھەللە بكەن، رېگەيەك نېيە بۆ يارېزگارى كردن له ههله لهم جوره ئيجتيهادانهدا، ئيتر چون دهبيت كهسيك بانگهشهى لهو جوره ىكات؟! ليرهدا دوو يرسيار ديته ئاراوه: يهكهميان ئهو قسميان كه دهلين ((ئهمه گهر له مهیدانی ئیجتیهادی ئهحکامی فیقهیدا دروست و رهوا بینت بو پاسا و ریساکانی عەقىدە دروست و رەوا نىيە، چونكە كەسىي ھەڭەكار بيانووسەكى بەدەسىتەرە نىيە، کهوابوو چ رێگهيهك بۆ گهيشتن به حهق بگرينه بهر؟)) دهڵێم ((ياسا و رێساكاني عهقیده قورئان و فهرمووده له ئامیزیان دهگرن، وردهکارییهکانی پشتی ئه و پاسا و رنسانه که جنگهی کنبهرکنیه پنویسته به پنوهری راست و رهوان (القسطاس المستقيم) حهقيان تيدا ببينينهوه، ئهوهش بريتيه لهو كۆمهله ييوهرهي خودا له قورئاندا به پانی کردوون، ئه وانه ش پننج دانه ن که له کتینی ((القسطاس المستقیم)) دا لهبارهپانهوه باسم کردووه، گهر بلیّت ((نهپارهکانت لهو پیوهرانهدا لهگهلّت ناکوٚکن)) دەڭئم ((ناگونجنت تنگەىشتن لەو بنوەرانە بوونى ھەبنت و باشان ئەھلى فنركردن

تهوانیش له دهمی کهسانی تر تا دهگات به ئیمامه مهعسوومهکه، نهمهش دیسان تهقلیدکردنه که باتنییهکان دژی دهوهستنهوه.

⁻ قال الحافظ العراقي والحافظ المزي: لا أصل له.

(باتنييه کان) سهريٽچي لئي بکهن، چونکه له قورئان دهرمهيٽناون و فيريان بووم، ئههلي مەنتق يېچەوانەي ئەو يېوەرانە نېن، چونكە تەپان لەگەل ئەو مەرجانەي لە زانسىتى مهنتقدا دابانرشتووه، بنوهره کانیش بنچهوانه نین بهو زانسته، ههر بهو جوره ئههلی كەلام لەگەللى يېچەوانە نابنەوە، چونكە تەبان لەگەل ئەو بەلگە نەزەرىيانەي باسىان لهارهوه ده کهن، له زانستی که لامدا به و به لگه نهزه ریانه حهق ده بینر نته وه)) گهر بلنت ((گەر لەو جۆرە يێوەرانەت بەدەستەوەيە بۆچى ئەم ھەموو ناكۆكى و جياوازىيەي نێوان خەلكى كۆتا پى ناھىنىت؟!)) ئەوا دەلىم ((گەر ئەوانە گويىم بۆ بگرن دەمتوانى ئەو ناكۆكىيەي نيوانيان كۆتا يى بهينم، له كتيبى ((القسطاس المستقيم))دا باسى رێگهکانی ههڵگرتنی جیاوازییهکانم کردووه، لهو کتێبه رامێنه تاکو بزانیت که راست و دروستن، و به دلنیاییهوه جیاوازی و ناکوکییهکان کوتا یی ده هینیت گهر نهیاران گوێبگرن، بهلام ههمووان گوێي بۆ ناگرن، بهلکو تەنھا دەستەيەك گوێيان بـۆ گـرتم، و ناکۆکی نیّوانیانم کوّتا ییّهیّنا، ئیمامه که ی تـوّ^(۱) دهیهویّت جیاوازی و نـاکوٚکی لـه نٽوانياندا لايبات لهگهل گوٽنهگرتنيان، ئهي يوچي تا ئٽستا جياوازيهکان کوٽاييان پێنههاتووه؟ ئهي بۆچى عهلى كورى ئهبى تالب نهيتوانى جياوازىيەكان كۆتا يے ، بهێنێت که يێشهواي ههموو ئيمامانه؟ يان ئيمامهکهي تۆپه بانگهشـهي ئـهوه دهکـات بـهزۆر ههمووبان والنده کات گونبگرن، نهی بوچی تاکو ئنستا نهبتوانیوه گونیان بنبگرنت؟ بۆ چ رۆژنىك دواى خستووه؟ مەگەر بەھۆى بانگەوازەكەيەوە خەلكى جياوازى زۆرتىر و زیاتری بو دروست نهبووه؟ به لني، ههمیشه له جیاوازیدا له جوریک زهرهر دهترسین که سهرده کیشیت بو رشتنی خوین و کاولکردنی ولات و هه تیوکردنی رؤله کان و سەرھەلدانى رېگرى و جەردەپى و دزى و تالانى، لە جېھاندا بەھۆي بەرەكەتى نەھېلانى

[.] - مەبەستى ئىمامى باتنىيەكانە.

جياوازييهوه لهلايهن ئيمامه كهتانهوه خير و فهريك سهريهه للداوه ينشتر به خزيانهوه نەپىنىوە))(۱) گەر بلىت (بانگەشەي ئەۋە دەكەبت جياۋازى و ناكۆكىيەكان لەنتوان خەلكىدا كۆتاپى بىڭ دەھىنىت، كەجى سەرگەردانانى نىوان مەزھەپ دۇپەيەكلەكان و کیبهرکیکاری ناو جیاوازییهکان (۲) گوییان بو نهگرتی چجای نهیارهکانت، زوربهی نــهپارهکانت لهگــهلت پیچــهوانه دهوهسـتنهوه، بۆپــه تــۆش هــهروهك ئــهواني و لــه ناكۆكىيەكانى ئەوان جيانابىتەوە)) ئەممە پرسىيارى دووەميانە، لمە وەلامىدا دەللىم ((ئەمەي دەيخەپە روو پەلگەپەكە پەكەمجار دژ پە خۆتە، چونكە گەر ئەو كەسە ونىل و سەرگەردانەي نێوان مەزھەبەكان بانگ بكەيت بۆ لاي خۆت كەسەكە دەڵێت: بەجـيدا دياره له نهياره كانت باشترى، كاتيك زوربهى ئههلى زانست پيچهوانهن لهگهالت؟ خوزگه بمزانیبایه بهچی وهلام دهدهیهوه! ئایا وهلام دهدهیهوه بهوهی: "ئیمامهکهم دهقی لەسەرە"؟ كى لە بانگەشەي دەقدا تۆ بەراست دەزانىت گەر دەقەكە لە يىغەمبەر(رَّكِيْكُ) نەبىستراپنت؟ تەنھا كاتنىك گونىت بۆ دەگىرنىت لەگەل ئەھلى زانستدا لـە درۆ و داهننانه كهتدا تها بيت، ئنستا وا دايني دهقنكت لهسهر ئيمامه كهت به دهستهوه به، گەر كەسەكە لـە بنچـينەي يېغەمبەرايەتىدا ويلل و سـەرگەردان بېت، و بلينت: بـا ئيمامه كهت موعجيزه كهي عيسا (عليه السلام) دووباره بكاتهوه، ئهويش بليّت: بهلْگهي راستگۆیی من ئەوەپە دەتوانم باوكت زيندوو بكەمەوە، دواتر ئەو كەسە توانى باوكى زيندوو بكاتهوه، ياشان پرسياري ليّ بكات: ئيّستا من حهقم يان نه؟ به چيدا راستگوّيي ئەو كەسەمان بۇ دەرىكەونت؟ لە كاتنكدا ھەموو خەلكى بەر موعجىزەبە راستگۆپى

⁻ دياره ئيمامي غهزالي لهو گشته جياوازي و ناكۆكىيەي نيوان دەسته و مەزھەبەكان بيزاره، بريـه وەك ليدانيك بۆ ئىمام و بانگەشەكەي ئەوان قسەكەي دەردەبريت.

⁻ واته رەخنەگرى نەيار دەيەوپت بلى^{"ا}تى جياوازى نيوان مەزھەبەكانى ئەھلى سوننەت يى چارەسەر نەكراوە، ئىيتر چۆن جياوازى مەزھەبەكانى دەرەوەي ئەھلى سوننەتت يى چارەسەر دەكرېت؟".

"عيسا"يان بۆ دەرنەكەوت، بەلكو كۆمەلنك پرسيارى ئالۆزى لەسەرە كە تەنھا بە وردبوونهوهیه کی ژیرمهندانهی قوول چارهسهر ده کرین، تیرامانی ئهقلیش لهلای تق (کهسی باتنی) متمانهی یی ناکرنت (۱)، ههر کهسنکیش سیجر نهناسیت و جیاوازی نه کات له نیوان سیحر و موعجیز ۱۵ ناتوانیت موعجیزه بکات به به لگهی راستگیی كەسەكە، گەر ئەر حەقىقەتە نەزانىت كە خودا بەنىدەكانى گومرا ناكات -يرسى گومراکردن و سهختیی دیاریکردن و دهرهپنانی وهلامیکی دروست و جیاکردنهوهی حهق له باتل لهناو زانایاندا بهناویانگه- به چه به لگهیه ک ههموو نهمانه دهبرینه دواوه؟ كەوابوو ئىمامەكەت لەنتشتر نىيە يە شوننگەوتن لە نەبارەكانت)) بۆيە -گەر يىلونت وهلام بداتهوه - ده گهریتهوه بو سهر ئهو به لاگه نهزهرییانهی کار کردن بییان رهد ده کاتهوه، نهپارهکانی ئهو ههمان ئهو بهلگانه دهکهنه بهلگهی خوّیان و روّشنتر و بههیزتر له ئهوان دەيانخەنەروو؟ ئەم پرسيارەش بە وەرچەرخاننكى گەورە بە رووى خۆياندا شكاپەوە، گەر په که مین و دواهه مینیان کویبنه وه یو ئهوهی وه لامی ئه و پرسیاره بده نه وه ناتوانن. تيكچوونهكهي ئهوان لهو جيگهوه دهستي پيكردووه كه لهگهل دهستهيهكي لاوازدا موجادهلهیان کردووه، ئهو دوسته نهزانانهی به شکاندنهوهی بهانگهکانی ئهوانهوه به رووی خۆپانىدا سەرقال نەپوون، بەلكو تەنھا بە وەلامىي پرسىيارەكانى ئەوانەوە خەرىكبوون، ئەم رىپازەش لە رەخنەگرتن قسە تپايدا درىۋە دەكىشىت، كە بەخىرايى مروّق تیناگات و به کاری دهمکوت کردنی ئهوانه نایهت، گهریه کینك بلیّت ((ئهمه بریتییه له شکاندنهوه و به روودا وهرگیرانی پرسیاری کهسی نهیار، ئایا وه لامیکی لهبارهوه هدیه؟)) ده لیّم ((به لیّن، وه لامه کهی ئهوه په گهر که سی ویّل و سهرگهردان بلَّیْت: من ویّل و سهرگهردانم، لهگهل ئهوهشدا ئهو پرسه دیاری نهکات که تیاپدا

· چونکه باوه ریان به قسهی ئیمامی مهعسوومه که و ک دهقی قورئان و فهرمووده وایه لهلایان.

سهرسام بووه، پنی دهوترینت: تو وه نهو نهخوشه وایت که ده نین نهخوشم و نهخوشیم و نهخوشیم که دیاری ناکات، لهگهان نهوه شدا داوای چارهسهر ده کات، بویه پنی دهوترینت: هیچ دهرمانیک بوونی نییه ببیته چارهسهر بو ههرچی نهخوشیه، به نکو ههر ده دهرمانیک بو نهخوشیمه کی تایبه ته، له سهرئیشه و سکچوون و شتانی تریش. ههر به و جوره که سی ویل و سهرگهردان ده بیت ویلی و سهرگهردانییه کهی خوی دیاری به به کات، گهر پرسه کهی دیاری کرد به به کارهینانی پینج پیوهره که (۱) حهقی تیدا دیاری ده کریت، که ههر که سیک له و پینج پیوهره تیبگات دان به وه دا ده نیت پیوهری راست و ده کریت، که ههر که سیک له و پینه نه کیشانه و پیوانه کهی ده کریت، له ویوه له ترازووه که و پیوه ره که تیده گات، دواتریش له پیوانه که دانیا ده بینته و ه وی چون فیرخوازی زانستی پیوه ره که تیده گات، دواتریش له پیوانه که دانیا ده بینته و ه که وی ماموستا که زانایه به ژمیریاری فیری ژمیریاری ده بیات، یان هه روه ک ژمیریاری کی ماموستا که زانایه به زانسته که و راستگویه تیایدا))

ئیستا و لیرهدا مهبهست دهرخستنی ههله و پهلهی مهزههبه کهیان نییه، له کتیبی ((حجة (المستظهری)) بو یه که مجار باسم لهباره وه کردووه، دووهم جاریش له کتیبی ((حجة الحق))دا، ئهوهش وهلامی کومهلیک قسهیانه که له بهغدا بویان خستمه روو، سییهم جاریش له کتیبی ((مفصل الحق))دا که دوازده بهشه، ئهمهش وهلامی کومهلیک قسهیه که له "ههمهدان" خستیانه روو، چوارهم جاریش له کتیبی ((الدرج)) که به خشته نه خشاندوومه، ئهوهش بریتییه له قسه وشك و بینماناکانیان که له شاری "طوس" بویان خستمه روو، ههروهها شهشهم جار له کتیبی ((القسطاس المستقیم))دا، ئهمهش له خویدا کتیبیکی سهربه خویه مهبهسته کهی بریتییه له بهیان کردنی مهرامی زانسته کان و پشتیوانی بینیازی و پیویستنه بوون له ئیمامی مهعسوم، بو ههر کهسیک تیبگات و لینی حالی ببیت.

. - مەبەستى ئەو پېنج پېوەرەيە لە كتېبى القسطاس المستقيم دا بەيانى كردوون. مهبهسته که نهوه یه نهو دهسته یه هیچ شتیکیان له لا نییه مروّق له تاریکستانی بیروبوّچوونه کان قوتار بکات، به لکو نهوان له گهلّ دهسته وسانییان له هیّنانه وهی به لگه بر دیاریکردنی نیمامی مهعسووم نه و ماوه یه ی موّله تمان پیّداون دریّروی کیشاوه، له سهر پیّویستیی به "فیّرکردن و ماموّستای مهعسووم" که نهوان دیارییان کردبوو به پاستمان زانین، پاشان پرسیاری نه و زانسته مان لی کردن که له و مهعسوومه و و دریان گرتووه و دواتر تهمومژی نه و زانسته مان بوّ به یان کردن و تیّینه گهیشتن، چجای بتوانن قسه کانی نیّمه به رپه و بده نه وه، کاتیّك دهسته وسان بوون له وه لاّمدانه وه شته کانیان گواسته وه بو لای نیمامی نادیار و بزر بوو، وتیان گهر بته وی وه لاّمت دهست بکه ویّت ده بیّت سه فهر بو لای نیمامی نادیار و بزر بوو، وتیان گهر بته وی وه لاّمت شهروی نه هموو تهمه نیان له داوای ماموّستا و نیمامی مه عسووم و فه خرکردن به شویّنکه و تنیمامه به فیروّدا و هیچ شتیّکی لیّوه فیّرنه بوون، وه ک نهو که سه ی له شویّنکه و تنیمامه به فیروّدا و هیچ شتیّکی لیّوه فیّرنه بوون، وه ک نه و که سه که کاتیّك پیسی هه لیّده نراوه و بو بو به ده ستهیّنانی ناو خوّی ماندوو ده کات، به لاّم کاتیّك ده بیبینی ته و به کاری ناهیّنیت و به و لیته و پیسییه وه ده مینیّنیته وه .

ههندی که س بانگهشه ی زانستی باتنییه کان ده کهن، که چی زانسته که ی هیچی تر نییه جگه له فهلسهفه ی و شکی فیساغورس^(۱) که یه کیّکه له فهیله سووفه پیّشینه کان، مهزهه به کهی و شکترین مهزهه بی فهلسه فییه، ئه ره ستوتالیس به رپه رچی داوه ته وه به لکو قسه و بو چوونه کانی سووك و رسوا کردووه، ئه و فهلسه فه و شکه ش له کتیبی ((إخوان الصفا)) دا باسی له باره وه کراوه، ئه وه ی روون و ناشکرایه ئه و کتیبه یان ناواخنی فهلسه فه یه فی فیربوون له ئیمامی مه عسوومه وه.

سهیره کهسیّک ههموو تهمهنی بو زانست تهرخان بکات و خوّی ماندوو بکات پاشان به و زانسته وشك و بیزراوه قهناعهت بکات، واشگومان ببات گهیشتوّته دوورترین

۱ - فیساغورس (۵۸۰-۵۰۰ پ.ز) فهیلهسوف و زانای بیرکاری یوّنان. مهبهست و مــهرامی زانسـته کان، ئاوسـییهتی ئهمانـه شمان کـرد و بـه نـاوهوه و دهروه ویاندا شورپووینهوه، کوی دهرئه نجامیان ئهوه یه خـه نککی نـهزان و رهشـوکی و کهسـانی لاواز لـه بـیر و ژیریـدا ههنـدهنین و فریـودهدهن، گوایـه پیویسـتیان بـه ماموسـتای مهعسـوومه، کـاتی یـه کیک رهدی بکاتـهوه پیویسـتی بـه ماموسـتای مهعسوم بیت ده کهونه موجاده لـهی ئـهو کهسـه نهزانـه بـه قسـه و بهنگهی بـههینز و معکوتکـهر، تـا قهناعـهتیان پـی دههینن و رازییان ده کـهن یاریـدهدهری ئیمام (۱) دهمکوتکـهر، تـا قهناعـهتیان پـی دههینن و رازییان ده کـهن یاریـدهدهری ئیسـتا زانسـته کهیان پـی بگهیـهنیت، کهسـه که سـهرگهردانه که دهنین ((باشـه، ئیسـتا زانسـته کهی ئیمامـان پـی بگهیهنـه تـاکو سـوود لـه پهیامه کـهی ببیـنین)) ئـهویش ئیمامدا بگهری، مهبهست و پهیامی من تهنها ئهوهنده بوو))، چـونکه دهزانینت گـهر ئیمامدا بگهری، مهبهست و پهیامی من تهنها ئهوهنده بوو))، چـونکه دهزانینت گـهر خارهسهری بچـووکترین تهنگهشـهی فیکـری پـی ناکرینت (۱)، بـهانکو لـه تیگهیشـتنیان چارهسهری بچووکترین تهنگهشـهی فیکـری پـی ناکرینت (۱)، بـهانکو لـه تیگهیشـتنیان دهستهوسانه، چجای بتـوانینت وهنمیان بداتهوه.

ئه مه حهقیقه تی حالی ئهم دهسته یه بوو، بن خزت تاقیبان بکه ره وه له کزتاییدا رقیان لی هه لده گری و بیزیان لی ده که یه وه، کاتیک ئیمه تاقیمان کرده وه دهستمان لی شورین و لییان دوور که و تینه وه.

ا - له سهرهتاوه به پیّویست بوونی ماموّستای مهعسووم کهسهکان قهناعهت پی دههیّنن، دواتر که قهناعهت دههیّنن و پسیاری نهو ماموّستا مهعسوومه دهکهن پیّیان دهلّین؛ له یاریدهدهری نیمام وهربگره.

⁷ - گهر یاریده دهری ئیمام له و دوو قسه زیاتر شتیک به کهسه که بلتیت همموو بنه مای مهزهه به کهیان هه لده وهشیته وه، چونکه ئه وان یینیان وایه ده بینت هه رکه سه بوخوی له ماموستای مه عسوومه و زانسته که و دربگریت.

٤. رێگهي سۆفيييهكان

CONTRACTOR CONTRACTOR

یاشان که له لیکوّلینهوهی ئهم دهستهیه (باتنییهکان) تهواوبووم به ههموو توانای

خۆمەوە رووم لە رێگەي سۆفىيەكان كرد، ئەوەم زانى رێگەي ئەم دەستەپە بە زانست و به کردار به دهست دینت، به رئه نجامی زانسته کانیان بریتییه له برینی کوسیی ده روون، و خۆ ياكراگرتن له ئەخلاقى نايەسەندى دەروون و سىفەتە ناباشـەكانى، تـا بـە ھۆيـەوە دلني له ههموو شتينك جگه له خودا خالني بكاتهوه و به يادي خودا بيرازينيتهوه. بهدهستهيّناني زانست ئاسانتر بوو لهسهرم تا ئهنجامداني كردار(١١)، سهرهتا دهستم كرد به بهدهستهيّناني زانسته كهيان له كتيّبه كاني خوّيانه وه، لهوانه ((قوت القلوب))ي ئهبي تالىم، مەكى (٢) و كتيبهكانى حاريس الحاسبى، و ھەنديك لە نووسينى پەرش و بىلاوى "جونهیدی بهغدادی"^(۳) و ئهبوبه کری شیبلی ^(٤) و ئهبی یهزیدی بوستامی ^(٥) و کهسانی تر له پیاوانی ئهم ریگهیه، تا به تهواوی له حهقیقهت و شاراوهی مهرام و مهبهستی زانستهکهیان حالیی بووم، ئهوهندهی بهردهست بوو له ریّگه و ریّبازیان بـه فیّربـوون و گوێگرتن بهدهستم هێنا، ئهوهم بێ دهركهوت كه تايبه تمهندترين تايبه تمهندييان به فێربوون

^{ٔ -} بۆ تێگەيشتن لە دەستەكانى تر تەنھا زانست بەس بوو، بەلام بـۆ تێگەيشـتن لـە رێگـەي ئـەھلى تەسـەوف دەبـێ لهيال زانستدا كردار ئهنجام بدهي ئهوجا له رێگهكهيان تێدهگهي.

^{ٔ - &}quot;أبي طالب المكي"ئيمامي زاهيد و عاريفي سۆفييهكان (سالني ٣٨٦ي كۆچى مردووه)، خاوهني كتێبي "قوت

[&]quot;- "جنید البغدادي (۲۹۷ی کۆچی مردووه)، عاریف و زاهیدی ریّگهی تهسهوف، هاوهڵی "السـري السـقطي و الحارث المحاسبي" كردووه.

^{· - &}quot;أبوبكر الشبلي (٢٤٧-٣٣٤هـ) سۆفى و زاهيد و عاريف، هاوچەرخى جونەيد و حەللاج بووه.

^{- &}quot;أبى يزيد البسطامي": (۱۸۸-۲٦۱هـ) سۆفىييەكى مەزن و يەكێك بووه له عاريفان.

و گویدگرتن بهدهست نایهت، بهلکو به چیژ و حالا و گورپنی سیفات دهستهبهر دهبیت، جیاوازییه کی گهوره ههیه له نیوان زانست به لهشساغی و زانست به تیری و هوکار و مهرجه کانیان له گهلائه وی که بوخوت لهشساغ و تیربیت، ههروه ها جیاوازی زوّر ههیه له نیّوان زانست به مهستبوون و سهرخوشبوون -که حالهٔ تیّکه به هوی زالبّوونی تهمومژی بهرزه وهبوو له گهده وه کانزای بیر و هوش سر و بیّناگا ده کات له گهلا کهوتنه ناو حالّه تی مهستی و سهرخوشی، به للکو سهرخوش زانستی به راده و سنووری سهرخوشییه کهی خوّی نییه، نهوه کهسی به ناگایه راده و سنوور و پایه ی مهستی و سهرخوشی ده زانیّت، پزیشك له حالّه تی نه خوشیدا سنوور و راده ی لهشساغی و هوّکاره کان و ده رمانه کانی ده زانیّت ههرچه ند بوّخوّی له و کاته دا ته ندروستی له ده ستداوه، جیاوازی نیّوان حه قیقه تی زوهد و مهرجه کانی و هوّکاره کانی له گهلا شهوه ی کهسه که له ناو حالّی زوهددا بیّت و نه فسی له دونیا پهری گرتبیّت هه ر به و جوّره یه.

بۆیه یهقینم پهیدا کرد که نهم دهستهیه نههلی حالان نه ک ته نها خاوهنی قسه بن، نهوهنده ی پیویست بیت بهدهست بهینریت له زانست بهدهستم هینا، شتیک نهمایهوه به فیربوون و گویگرتن بهدهستی بهینم، جگه لهوه ی پیویست بوو به چیژوه رگرتن و سلوک بهدهستی بهینم، بههوی نه و زانستانه وه که کارم تیدا کردبوون و نه و ریگانه ی گرتمنه بهر بو پشکنینی ههردوو جوره زانسته که ی شهرعی و نهقلی نیمانیکی یهقینیم به خودا و بیخه مبهرایه تی و روژی دوایی لا دروست بووبوو.

ئهم سی نه سلهی ئیمانیش به ناخمدا شورپرووبوونه وه، نه ک ته نها به به لگهیه کی دیاریکراوی به ده ستهاتوو، به لاکو به هوکار و به راورد و نه زموونگه لیک که ورده کارییه کانی نایه نه هه ژماردن.

ئەوەم بۆ دەركەوت تەنھا بە تەقوا بەختەوەرى دوارۆژ بەدەست دىن، ھەروەھا بە گرتنەوەى نەفس لە ئارەزوو، سەرى ھەموو ئەمانەش بریتییە لە برینى پەیوەندى دلا

پاشان له نینتی وانه وتنهوه کهم رامام، بینیم مهبهسته کهم بق خودای موته عال پالفته نییه، به لکو پالنه و بزویننه ره کهی بریتییه له له داوای پله و پایه و دهرکردنی ناوبانگ، لهوه دلنیابوومه وه من له لیواری ههرهسین کی گهوره دام، به لکو له قه راغی ئاگریکی گهوره دام گهر نه توانم ئه محاله خراپه ی خوم بگورم.

ماوهیه ک به سهرومری بیرم له محاله ته ی خوّم کرده وه، من هیشتا له دوّخی هه لابژاردندا بووم، روّژیک بریارم ده دا به غدا به جیّبهیلم و نه و حاله ته ناپه سه نده له خوّم دابرخم، روّژیکی تر بریاره که مهلله وه شانده وه، هه نگاویکم به ره و پیشه وه هه لاه گرت و هه نگاویک بوره و پیشه وه هه لاه گرت و هه نگاویک بوره و دواوه ده گه رامه وه، به یانی بریاری سه فه ر به ره و دوارو و بریاره که یان هه لاه وه شانده وه، حه زه کانی دونیا به کوت و نیرواره سه ربازانی ناره زوو بریاره که یان هه لاه وه شانده وه، حه زه کانی دونیا به کوت و زخیره کانی خوّی رایانده کیشام، بانگکه ری باوه ریش بانگی ده کرد: "با سه فه ر بکه ین، با سه فه ر بکه ین، ته مه مه و دریّ تری له زانست و کردار ریا و خوّ به زلزانینه، گه ر نیستا خوّت بو دوارو و دریّ تاماده ده که یت؟ گه ر نیستا یه یوه ندییه کانت کوّتا دوارو ژ ناماده نه که ی خوّت ناماده ده که یت؟ گه ر نیستا یه یوه ندییه کانت کوّتا

ا خهرِوّکهر: بریتییه لهو شتانهی مروّق سهرقال ده کهن و سوودیّکی دونیایی یان دوارِوّژیی لیّوه بهرههم نایهت، پهیوهستبوونه کان: بریتین له ههموو ئهو پهیوهندیانهی مروّق له روّیشتن بهرهو خودا راده گرن یان دواده خهن.

پی نههیننیت نهی کهی کوتایی پی دههینیت؟" لهو کاته دا پالنه ری سه فهر به رهو دو این نه هیننیت نهی کهی کوتایی پی ده هینیت؟" له و کاته دا به هیز ده بود، بریار و لینبرانم بو هه لهاتن و یه کلابوونه وه بو خودا زیادی ده کرد.

پاشان شهیتان ده هات و ده پیوت ((ئه و حالاته ی تو حالاه تیکی گوزه رکرده و کهموکورته، ئاگاداربه و به گویی مه که، چونکه زوو حالاه ته کهت کوتایی پی دینت، گهر بوی ملکه چ ببیت و ئهم پله و پایه مه زنه به جیبهیلیت، گهر ئهم ناز و نیعمه ت و شانوشکویه له ده ست بده ی، گهر ئهم ژیان و گوزه رانه بینه یاره وازلیبه ینی له وانه یه جاریکی تر حه زه کانت بو بگه رینه و و جاریکی تر نه توانی پله و پایه که ت به ده ست به ینییه و هاریکی در نه توانی پله و پایه که ت به ده ست به ینییه و هاریکی در نه توانی پله و پایه که ت به ده ست به ینییه و هاریکی در نه توانی پله و پایه که ت به ده ست به ینییه و هاریکی در نه توانی پله و پایه که ت به ده ست به ینییه و پایه که ت به ده ست به ینییه و پایه که تو به ده ست به ینییه و پایه که تو به ده ست به ینییه و پایه که تو به ینیه و پایه که تو به تو به ینیه و پایه که تو به یا که تو به ینیه که تو به ینیه که تو به ینیه که تو به ینیه که تو به ینی که تو به ینیه که

ماوهیه کی زور له نیوان راکیشانی دونیا و بانگکهری دواروزژدا دلهراوکیم بوو، نزیکهی شهش مانگ لهو دوخهدا بووم، له سهره تای مانگی ره جه به وه سالتی چوارسه د و هه شتا و هه شتی کوچی و له و مانگه دا حاله ته که راده ی ویست و هه لنبژاردن تیپه پی و بوو به حاله تینکی ناچاری، خودای موته عال قوفلی دا له زمانم تا وام لی هات نه توانم وانه بلیمه وه، ئه و په پی کوششم کرد ته نها یه کورژ بتوانم اله به د لنخوش بوونی ئه وانه ی تینکه لایان بووم وانه بلیمه وه، به لام زمانم به ته نها یه کوشه شکوی نه ده کرد، به لاکو به هیچ رینگه یه که توانای قسه م نه بوو، ئه م زمان به ستنه حوزنین کی گه و ره ی له دلا دا دروست کرد، به هی په و خواردن و خواردنه وه م به گه روودا نه ده چووه خواره وه، ته نانه تا تریت "یشم بو قووت نه ده درا، نه که نه وه به لاکو ته نها یه که پارووش، ئه مه شه سه ریکیشا بولا و زبوونم، تا پزیشکه کان هیوایان به چاره سه رم پی و و تیان ((ئه مه حاله تینکه به سه ر

ٔ - ئیمامی غهزالی له شاری بهغدا وهك سهروّکی زانكوّی"المستنصریة" بوو، وهك خوّی ناماژهی پیّ دهدا نزیکهی سیّ سهد قوتابی ههبووه، ژیان و گوزهران و پله و پایهی له ناستیّکی زوّر بهرزدا بووه و یه کیّك بووه له

كەسە نزيكەكانى خەليفەي ئەو سەردەمە.

دلیدا دابهزیوه، لهوی به به به میزاجیدا شکاوه ته هیچ ریگهیه به به به خاره سهری نییه، مهگهر کاتیک شهو نهینییه پهنگخواردووه له دلی خوی دهربکات)) پاشان که ههستم به دهستهوسانی خوم کرد و ههلبژاردن به تهواوی له دهستی مندا نهما، هانام بو خودا برد به هانابردنی کهسیخی ههلهاتووی ناچار که هیچ شتیخی به دهستهوه نهماوه، شهو کهسهی وهلامی دوعای کهسی ناچار ده داتهوه وهلامی منیشی دایهوه، پشتههلککردن له پله و پایه و مالا و مندالا و خانهواده و دوست و ناسراوانی لهلا ناسان کردم، له دهرهوه ناماژهم دابوو بهوهی شاری بهغدا بهجیدههیلم و روو له مهککهی شهریف ده کهم، بهلام له ناوهوه برپاری مانهوهم دابوو له شام، نهمدهویست بهو برپارهم بزانن نهوه که خهلیفه و دوستانم له برپاری مانهوهم له شام پاشگهزم بهو برپاره م بزانن نهوه که خهلیفه و دوستانم له برپاری مانهوهم له شام پاشگهزم جاریخی تر بو شاری بهغدا نه گهریدههوه، به سهر شیمامانی شههلی عیراقدا گهرام هیچ به کینک لهوانه پشت ههلکردن لهو پله و پایانهی به رهوا نهده بینی، چونکه شهوان پایهی منیان به پایهیه کی شاینیی مهزن تهماشا ده کرد، شهوهش پیگهی زانست و منیان به پایهیه کی شاینیی مهزن تهماشا ده کرد، شهوهش پیگهی زانست و تیگهیشتنی شهوان بوو.

خهلاکی بیروبو پوونی جوّراو جوّریان لا دروست بوو، ههندی لهوانه ی له عیّراق دوور بوون وا گومانیان برد روّیشتنه کهم به هوّی ده سه لاتدارانه وه بووه، به لاّم ئه و ده سه لاتدارانه ی نزیکم بوون سووربوون له سه ر پهیوه ستبوون به منه و و تکایان له من ده کرد به غدا به جیّنه هیّلم، به لاّم من هه ر سووربووم له سه ر پشته هه لکردن و لانه کردنه وه به لای داواکانیاندا، بوّیه دهیانوت ((ئه مه فهرمانیّکی ئاسمانییه، هیچ هوّیه کی نییه جگه له چاوپیسی که ئه هلی ئیسلام و ئه هلی زانستی گرتوّته وه))

بهغدادم بهجینهین «، ههموو مال و سامانه کهم دابه ش کرد، جگه له برینکی کهم که پینی بریم له گهل برینوی منداله کان، ئهو بره کهمه ش لهو روخسه یه وه له گهل خوّم هینام که

مائی عیراق له بهرژهوهندییه کاندا به کارده هینریّت، چونکه هه مووعیّراق وه قفی موسلّمانانه، بزیه هیچ مالیّك له دونیادا بو که سیّکی زانا تاکو روّزی مال و مندالی ییبدات له و ماله حه لالتر نییه.

گهیشتمه شام، نزیکهی دوو سال کارم بریتی بوو له گۆشهگیری و خهلوهنشینی، و وهرزشی روّحی و کوشان لهگهل خوّ، و سهرقابوون به پاکژکردنهوهی دهروون، و پوختهکردن و راستکردنهوهی ئهخلاق، و پالفتهکردنی دل بو یادی خودا، وهك له کتیبی سوفییهکانهوه وهرم گرتبوو، ماوهیهك له مزگهوتی دیمهشق^(۱) سهرقالی ئیعتیکاف بووم، به مناره که دا سهرده که وتم و به درین ژایی روّژ تیایدا ده مامهوه، و ده رگاکهم لهسه و خوم داده خست.

دوایی له شامهوه بهرهو "بیت المقدس" کهوتمه ریّ، ههموو روّژیّك دهچوومه "الصخرة" و دهرگاکهم لهسهر خوّم کلوّم ده کرد.

دواتر پالنهری حهج و ناماده یی بو خیر و فه ری مه ککه و مهدینه و زیاره تی پیغه مبه را الله داگیری کردم، له دوای نهوه ی زیاره تی نیبراهیم (علیه السلام) خهلیلم کرد، بویه به ره و حیجاز که و ته ری.

پاشان ریّکشانی هیممه و داوا و حهزی مندالله کان هیّنامیانه وه بو نیشتمان (۱)، گهرامه وه بو نیشتمان دوای ئه وهی دوورترین که س بووم له گهرانه وه بو لای، له ویّش گوشه نشینینم به پهسه ند زانی تاکو خه لوه له خوّم تیّکنه ده م و دلّم بو یادی خودا یالفته بکه م.

رووداوه کانی زهمانه و پیویستی منداله کان و پیویستییه کانی بژیوی رووی مهبهست و مهرامی لیده گوریم و خاوینی خهالوه تی لی تیکده دام، بزیه تهنها ناو بهناو حالم بو

^{&#}x27;- مەبەستى جامع ئەمەوييە.

^{ٔ-} گەرانەرە بۆ شام.

پالفته دهبوو، له گهل ئهوه شدا هیشتا له خوم و حالی باش بیهیوا نهبووبووم، کوسپ و لهمپهره کان لهسهر حالی باش لایان ده دام و جاریکی تر ده گهرامه وه سهری.

نزیکهی ده سال لهسهر ئه وحاله بووم، له و ده ساله دا له کاتی خهلوه کانه دا کومه لیّن شتم بو والا بوو که نایه نه هه شماردن، ئه و برهی که پیویسته بوتریّت تاکو سوودی لی ببینریّت: به یه قین بوّم ده رکه و تکه ته نها سوّفییه کانن بوون به سالیکی ریّگهی خودا، سیرهی ئه وان باشترین و جوانتریت سیره یه، ریّگه که یان راستترین ریّگهیه، ئه خلاقیان پاکترین ئه خلاقه، به لاکو گهر هوشه هندترین هوشه ند و حه کیمترین حه کیم و زاناترین که سیره نه نهینییه کانی شهرع کوبکریّته وه بو ئه وهی شتیک له سیره و ئه خلاقی ئه وان بگورن و به باشتر له وه شوینی بگرنه وه ئه وا ناتوانن و هیچ ریّگهیه که نییه له به رده میاندا، چونکه ته واوی جووله و وهستان و ده ره وه و ناوه و هیان له نووری چرای پینه میه رایه تیه و هرگیراوه، له ودیو نووری پینه میه ره و «وریّکی تر نییه مروّق ده ستی پیوه بگریّت.

بهگشتی ده بی خه لکی چی بلین له مه پر ریگه یه که مین مه رجی خوخ اوین کردنه وه بیت، ئه وه ش بریتیه له خاوین کردنه وه ی دل له هه موو شتیک جگه له خود ا، کلیلی ئه و دله که پاکبوونه وه یه وه کردنی "الله أکبر"ی دابه ستنی نویژه، نوقمبوونی ته واوی دل له یادی خود ادا، وه ک چون که سی نویژکه ر دوای کردنی "الله أکبر" له نویژه که یدا نوقم ده بیت، کوتاییه که شی بریتییه له فه نابوونی ته واو (۱) له خود ای موته عالدا، ئه م فه نابوونه کوتاییه که یه تی (۲) به راورد به سه ره تاکه ی که سالیک تیاید ا

ٔ - فهنابوون مانای توانهوه و تیکه لا بوون نییه به خودا، چونکه خودا لهوه مهزنتر و پاکتره له دروستکراوهکانیدا بتویتهوه، به لکو لهدهستدانی ویست و حهز و بریاره بهرانبهر بریارهکانی خودا، به دهربرپنیکی تر دهرچوونه له ئیرادهی

خِوْ بِوْ ئىرادەي خوداي موتەعال و تەسلىمبوونى تەواو بە قەدەرەكانى.

^{ٔ -} مانای توانهوه له مهعبوود دهگهیهنیّت، ئهمهش وههم و خهیالیّك بـوو كـه دهستهیهك لـه سـوفییهكان بوّیان دروست دهبوو.

ویست و ههلبژاردن و بهدهستهینانی لهدهست نهداوه، نهمهش وهك ساغبوهتهوه سهرهتای ریّگه کهیه، نهوهی بهدوای نهو سهرهتادا دیّت وهك توناوتوونیّك وایه و سالیك ییایدا گوزهر ده کات.

له سهرهتای ریّگهوه موشاههده و کهشف دهست پیّدهکات، تا له ئاگاهیدا فریشته و روّحی پیّغهمبهران(علیهم السلام) دهبینن، دهنگیان دهبیستن و لیّیانهوه سوودیّکی زوّر وهردهگرن، پاشان له موشاههدهی ویّنه و نموونهوه (الصورة و المثال) حال بهرز دهبیتهوه بو پلهگهلیّك زمان ناتوانیّت تهعبیریان لی بكات، ههر کهس بیهویّت تهعبیریان لی بكات، ههر کهس بیهویّت تهعبیریان لی بكات دهربرینه کهی رووبهرووی ههلهیه کی ئاشکرا دهبیّتهوه که ناتوانیّت خوّی لیّ لابدات.

بهگشتی ده گهنه ئاستیّك له نزیكی دهستهیهك خهیالا و وههمی حلولیان (۱) بو دروست ده بیّت، دهستهیه كی تر ناوی ده نیّن گهیشتن، ههموو ئهوانه هه لهن، رووی هه لهی ئهوانه مان له كتیّبی "المقصد الأسنی "دا خستوته روو، به لكو ئهوه ی كهوتوته ناو ئهو حاله وه ته نها ده بنت بلیّ:

وكان ما كان ما لست أذكره فظن خيرا ولا تسأل عن الخير

بهگشتی همهر کهس به چیژ شتیک لهو مانانهی پی نهدرابیت شهوا له حهقیقه تی پیغهمبهرایه تی ته نها ناوه کهی ده زانیت، وه ک شهوهی سهلینراوه کهراماتی دوستانی خودا سهره تای کاری پیغهمبهرانه، شهوه شسهره تای حالی پیغهمبهری خودا (سیخه مبهرانه، شهوه شسهره تای حالی پیغهمبهری خودا (سیخه کرد، له ناو شهو شهشکه و ته شهوه دا له گهلا پهروه ردگاری ته نها ده که و ت و عیباده تی ده کرد، تا عهره به کان و تیان ((محمد عاشقی پهروه ردگاری بووه)) شهم حاله ته نها که سیک پهی پی ده بات و چیژی لی ده بینی ریگه که ی گرتبیته به د، هه د

^{ٔ -} سهفهر بۆ لاى خودا كۆتايى نايەت، مەبەست بـه كۆتاييەكـهى ئـەو مەقامـه بـهرز و بلندانەيـه كەسـى عـاريف بەدەستيان دەھينىيّت.

کهس روزیی چیزی پی نه درابیت با به نه زموون و گویزاگرتن یه قینی پیهه بیت، با هاوه لای نه و جوره که سانه بکات تاکو له رووی یه قینه وه له ده رکه و ته کالی نه وانه تیبگات، هه رکه سانه مه جلیسیاندا دابنی شیت له و نیمانه به هره مه ند ده بیت، نه وانه ده سته یه کن نه هلی مه جلیسیان به دبه خت نابن، هه رکه س هاوه لای نه وانه ی پی نه دریت با به بینراوه کانی بورهاندا یه قین به و حه قیقه ته په یدا بکات، نه وه ش له کتیبی "اعجائب القلب" دا باسان له باره وه کردووه و که به شینکه له کتیبی "إحیاء علوم الدین".

ساغکردنه وه به به لگه و بورهان بریتییه له "زانست"، چوونه ناو ئه و حاله ته وه بریتییه له چیژ (الذوق)، قبوول کردن به گوینگرتن و ئه زموون و گومانی باشه وه بریتییه له "ئیمان"، که وابوو سی ئاسته: زانست (علم) وچیژ (الذوق) و باوه پ

(الإيمان) ﴿ يَرْفَعِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْمِنكُمْ وَٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْعِلْمَ دَرَجَنتِ ﴾ المجادلة: ١١

لهوديو ئهو سيّ دەستەيهوه كه به حهق گهيشتوون خهلّكانى نهزان بوونيان ههيه، ئهوانهش نهريّكارانى بنچينهى ئهو ريّگهن، لهم قسانهى ئيّمه سهريان سوردهميّنيّت، گويّ دهگرن و گالته به قسهكان دهكهن، و دهليّن: سهيره، ئهو گشته وريّنه چييه؟! ئهم ئايهته پيروّزه دهرحهق بهو جوّره كهسانه دابهزيوه ﴿ وَمِنْهُم مِّن يَسْتَعِعُ إِلَيْكَ حَقِّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ قَالُوا لِلّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَافِقاً أُولَيْكَ الّذِينَ طَبّعَ الله عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا الْعَوَا مَعْرَا الله عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا الْعَلَمَ مَاذَا قَالَ ءَافِقاً أُولَيْكَ الّذِينَ طَبّعَ الله عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا الْعَوَا مُعْرَاكُهُمْ الله عَلَى مَلْكُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا الْعَوَاءُ هُرَاكُ ﴾ محمد: ٢٢

ئەوەى وەك پيويست لە جيبەجى كردنى رىگەى سۆفىيەكان بۆم دەركەوت بىرىتى بوو لە ((حەقىقەتى پىغەمبەرايەتى و تايبەتمەندىيەكانى))، پيويسىتە ئاماژە بە ئەسلى يىغەمبەرايەتى و تايبەتمەندىيەكانى))، پيغومبەرايەتى بكريت بەھۆى زۆرى يىزىستى بەو حەقىقەتە.

حەقىقەتى پىغەمبەرايەتى و زۆرى پىويستى مرۆۋ بەو حەقىقەتە

بزانه: جهوههری مروّق له بنچینهی فیتره تدا به ساده و ساکاریی دروستکراوه و هیچ خیریّکی جیهانه کانی خودای له گهل نییه، جیهانه کان زوّر زوّرن جگه له خودا هیچ کهس ناتوانیّت هه ژماریان بکات، وه ک ده فه رمویّت ﴿ وَمَا یَعَلَرُجُنُودَرَیِک إِلّا هُو ﴾ المدثر: ۳۱ زانیاری مروّق له سهر شهو جیهانانه له ریّگهی پهیبردنه وه یه هر پهیبردنیک له پهیبردنه کان دروستکراوه تاکو مروّق ثاگاهی به جیهانیّک له و جیهانانه پهیدا بکات، مه وجوداته.

یه که مین شتیک له مروّقدا خولقیّنراوه هه ستی به رکه و تنه (حاسة اللمس)، له ریّگه ی شهم هه سته وه چه ندین جوّر له مه وجودات پهی پی ده بات، وه ک گهرمی و ساردی و ته پی و شکی و نهرمی و زبری و شتانی تریش، به لاّم هه ستی به رکه و تن پهی نابات به جیهانی رهنگ و ده نگ و ده نگ و ده نگ و رهنگ و رهنگ بو هه ستی به رکه و تن وه ک نه بوون و ان.

پاشان ههستی بینینی بۆ دروست دەبئت، له رئگهی ئهم ههستهوه رەنگهکان و شیوهکان پهی پی دەبات، ئهم جیهانه فراوانترین جیهانی پهیپینبراو و ههستپینکراوه.

دواتر فویهك به گوییدا ده كریت و ههستی بیستن به گه پ ده كه ویت و جیهانی ده نگه كان و بات. و بات.

ئەوجا چێژى بۆ دروست دەبێت، (ھەر بەو جۆرە ھەستى بۆن) تا جيھانى ھەستپێكراو يان بەرھەست (الحسوسات) بەجێدەھێڵێ، و بەدوايدا بەھرەى جياكردنەوە يان جياكاريى

(التمییز)ی بق دروست دهبیّت، ئهوهش نزیکبوونهوهیه له تهمهنی حهوت سالی که قوناغیّکی تره له قوّناغهکانی تهمهن و بوونی مروّق، له ئاسته دا کوّمه لیّك شت پهی پی دهبات که زیاتر و زوّرترن له پهیپیّبراوهکانی جیهانی بهرههست، هیچ یهکیّك لهو پهیپیّبراوانهی جیهانی جیهانی بهرههستدا بوونی نییه.

پاشان بهرزدهبیّتهوه بو قوناغیّکی تر، ژیری لا دروست دهبیّت^(۱)، له ریّگهی ژیرییهوه پیّویست و شیاو و موسته حیل (الواجبات و الجائزات و المستحیلات) پهی پی دهبات، کومهلیّک شت که له قوناغه کانی پیشتردا^(۱) نهبوون.

له پشتی ژیرییهوه قزناغیّکی تر بوونی همیه که چاویّکی تر به پروویدا ده کریّتهوه، په پهنهان و معوه که داهاتوودایه و کوّمهایّك شتی تر دهبینیّت، ژیری لهم جیهانه دابراوه ههروه ک دابرانی هیّزی جیاکاریی (التمییز) له جیهانی ژنهوراو (عالم المعقولات)، ههروه ک چوّن مه و مروّقهی له قوّناغی جیاکارییدایه گهر شته کانی جیهانی ژنهوراوی بو بخهیه روو نایانزانی و تیّیان ناگات و به دووریان ده بینیّت، ههر به و جوّره ههندی له ژیرمه ندان پهی به پیخه مبهرایه تی نابه ن و به دووری ده زانن، مهوه شردی نه زانییه: پونکه هیچ پالپشتیکیان نییه جگه لهوهی قوّناغیّکه مهوان پیّی نه گهیشتوون و تیّینه گهیشتوون، بوّیه وا گومان ده بات که له خودی مهودا بوونی نییه، کهسی که پولال گهر باسی ره نگ و شیّوه کانی به قسه بوّ بکه یت تیّی ناگات و په ی پیّ نابات، چونکه نایبیستیّ، خودای موته عال نهونه یه کی پیّغه مبهرایه تی له مروّقدا خولقاندووه تاکو له تیّگه پشتنی نزیك بکاته وه، مهوه ش بریتییه له "خهو": کهسی خورتوو له ریّگه ی خهونه و په ی به شتگه لیّك ده بات له جیهانی په نهان (عالم الغیب)، خورتوو له ریّگه ی خهونه و په ی به شتگه لیّك ده بات له جیهانی په نهان (عالم الغیب)، خورتوو له ریّگه ی خهونه و په ی به شتگه لیّك ده بات له جیهانی په نهان (عالم الغیب)،

⁻ ژیری پهی به جیهانی ژنهوراو (عالم المعقولات) دهبات.

^{ٔ -} مەبەستى قۆناغى بەگەركەوتنى ھەستەكان و قۆناغى جياكردنەوەيە.

جا یان به روونی و ئاشکرا یان له ریّگهی نموونه وه که پیویسته تهنویل بکریّت (۱۰۰۰ گهر مروّق ئهزموونی ئهمهی نهکردبیّت و پیّی بوتریّت ((ههندی کهس دهبووریّنه وه و وهك مردوویان لیّ دیّت و ههستی بهرکهوتن و بیستن و بینینان نامیّنیّت و ههندی له پهنهانیان بو ئاشکرا دهبیّت)) ئهوا کهسه بی ئهزموونه که نهریّی ده کات و باوه پی نهنهانیان بو بهلگه لهسهر نهبوونی دههیّنیّته وه ۱۰ و دهلیّت ((هیّزه کانی ههست کردن هوکاری پهیبردنن، ههر کهس پهی به شتیک نهبات له کاتی ئاگاهی و لهگهال چالاك بوونی ئهو ههستانه دا ئهوا له باری خاموّشبوونیاندا (له کاتی خهو) ههست پینه کردن بوونی ئهو ههستانه دا ئهوا له باری خاموّشبوونیاندا (له کاتی خهو) ههست بینه کردن بوی لهپیّشتره)) (۱۰ مهم جوّره پیّوانه (قیاس)ه بوون و بینین به دروّی دهخه هوه وهك چوّن ژیری قوّناغیّکه له قوّناغه کانی ژیانی ئاده می و چاویّکی بو دروست دهبیّت به هویه و به به جیهانی ژنهوراو (المعقولات) دهبات، و ههسته کانی تر لهو جیهانه دابراون، ههر به و جوّره پیّغه مبهرایه تی قوّناغیّکه و چاویّك بو کهسه که دروست دهبیّت نووریّکی ههیه و لهناو نهو نووره دا پهنهان (الغیب) و کوّمهایّک مانا دهرده کهون که نووری پیهیان بی نابات.

گومان له پێغهمبهرايهتى: يان له بوون و رووداويهتى يان له بهدهستهاتنى بۆ كهسنكى دىارىكاو (۳).

فهمد باد ریشنه م بیدست

^{ٔ -} خهون یان روّشنه و پیّویستی به لیّکدانهوه نییه، یان هیّما و ناماژهیه و پیّویستی به تهئویله، بوّیه ئهو کهسهی خهونه که تهئویل دهکات پیّویسته ئاگاهی تهواوی به جیهانی نموونه (عالم المثال) ههبیّت، ئهوهش بهوه دهبیّت له نموونهکانی ناو قورئان و فهرمووده تیبگات.

^{ٔ -} مەبەستى ئەوەيە ئەگەر شتىك لە كاتى چالاكى ھەستەكاندا ھەستى پىنەكرىت ئەوا لـە كـاتى خـامۆش بـوونى قەستەكاندا ھەست يىنەكردنى لەيىنشتره.

[ٔ] یان کهسه که پیّیوایه له بنچینه دا پیّغه مبه رایه تی بوونی نییه و بانگه شهیه کی نارِاسته، یان باوه رِی به بنچینه ی پیّغه مبه رایه تی ههیه، به لام باوه ر ناکات فلان که س پیّغه مبه ر بیّت.

به لاگهی بوونی پیغهمبه رایهتی بریتییه له روودانی پیغهمبه رایهتی: به لاگه ی بوونیشی بوونی ئه و زانست و زانباریانه به له جیهاندا که له رنگه ی ژبرییه وه پهیپیان یی نابریت و ویّنا ناکریّن، وهك زانستی بزیشكی و ئهستیرهناسی، ههر كهس لیّیان بكوّلیّتهوه لهوه تيده گات له يشتى ئهو زانستانهوه ئيلهام و كۆمهكىيهكى خودايى بوونى ههيه که به ئەزموون بەدەست ناھێنرێن^(۱)، له پاساكانى ئەستێرەناسىدا پاسا بوونى ھەپـە ههزار سال جاريّك روودهدات، ئيتر چوّن به ئهزموون بهدهست دههيّنريّت؟^(۲) هـهر سهو جوره تايبه تمهندييه كانى داوده رمان، بهم به لكهيه رؤشن دهبيته وه مرؤق ده تواني رێگەيەك بدۆزێتەوە بۆ يەي بردن بەو حەقىقەتانە كە لە رێگەي ۋېرىپـەوە يـەييان يـێ نابريّت-ئەرەش مەبەستە لە يېغەمبەراپەتىدا- نەك يېغەمبەراپەتى تەنھا بريتى بىت لهو رێگهيه^(۱۳)، بهڵکو پهپېردن بهم مانانه که دهکهونه دهرهوهي پهپېردني "ژپـري"هوه ىەكىكە لـە تاپيەتمەندىيەكانى بىغەمبەراپەتى، جگـە لـەوەش تاپيەتمەنىدى زۆرتىر و زیاتری هدیه، ئهوهی باسمان کرد دلویینکه له دهریایه کی مهزن، بویه باسمان کرد بەلگەي غوونەي يېغەمبەرايەتى (خەونبينين) لەلاي تۆ بوونى ھەپـە، ئـەوەش بريتيپـە لهو پهيێبراوانهي له خهوندا دهيانبينيت، ههر بهو جوّره ئيلهام لهناو زانستي پزيشكي و ئەستىرەناسىدا نوونەپەكى تىرى بەرچاوە، ئەوەش بريتىپە لە موعجىزەي ييْغەمبەران(عليهم السلام) كە بە كالآي ژيرى بۆ ژيرمەندەكان بەدەست نايەت.

ا - لـه سـهردهمه کانی پیشـوودا کـاری پزیشـکی و ئهستیره ناسـی دوو زانسـتی پــ پـ لـه نهـیننی بــوون، پزیشـکه کان و ئهستیره ناسـهان نهیانده ویست به ناو خه آکیدا زانسته که یان بلاوه بکـات، بزیـه کـاری پزیشـکی و ئهستیره ناسـی لـه چـهند بنه مالهیه کدا له باوکه وه بو کو پ به مـیرات ده گـیران، لیّـره وه پوشـکیکی پـیروزی و سهرسـامی بـه بهریاندا کرابـوو، لـهپال ئهمه دا ئهم دوو زانسته پیشبینی (تنبأ)ی داهاتوویان تیدابوو، بو نمونه کاتی خورگیران و مانگیران و کاتی چاکبوونه و نهخوشکه و تنها که مینه بونی ههه.

^{ٔ -} مەبەستى ئەوەيە تەمەنى مرزق ناگاتە ھەزار سال تا ئەزموونى ئەو ياسايە بكات كە ھەزار سال جاريك رودەدات، بۆيە تەنھا پېشبينىيە.

^{ٔ -} كەسەكە پێيوابێت پێغەمبەرايەتى يانى ئەو نهێنييانەى لە خەوندا بەدەست دێـن، يـان پێغەمبەرايـەتى بريتييــه لە ئەستێرەناسى و كارى پزيشكى.

تاپيه تمهندييه كانى ترى پيغهمبهرايهتى به چيژ (الذوق) پهى يي دەبريت، ئهوهش له گرتنەپەرى رنگەي تەسەرفەرە، چونكە لە رنگەي خەرنەرە بە چەند نمورنەپەك لـەر راستییه تیکهیشتم، گهر ئهوه نهبوایه باوهرت یی نهده کرد، گهر ییغه مبهر(ﷺ) تايبه تمهندييه كى ههبيت غوونه كهى لاى تۆ نهبيت ئهوا ههرگيز تينى ناگهيت، ئيتر چۆن بەراستى دەزانى؟ بەراستزانين لە دواي تېگەيشتنە: ئەر سەرەتانە لە رېگەي تەسەرفەوە بهدهست دین، لهو رینگهیهوه جوریك له چیژ بهو قهدهره بهدهستهاتووه و بهو جوری بهراستزانینه بهدهست دیّت که به کیشانه و ییّوانه (قیاس) بهدهست نایهت، تهنها نهم تاييه تمهندييه بهسه بۆ ئەوەي باوەرت به ئەسلى يېغەمبەرايەتى ھەيپت.

گەر گومانت لـه كەسـيكى تايبـەت بـۆ دروسـت بـوو ئايـا يېغەمبـەرە يـان نـه، يـەقىن سهرهه لنادات تا حالی ئه و که سه نه زانیت یان به بینین و موشاهه ده یان له رنگهی تـــهواتر (۱) و بیســتنهوه، گــهر زانســتی پزیشـکی و فیقهـت زانــی دهتــوانی پزیشــکهکان و فهقیهه کان بناسیه وه به موشاهه ده کردنی حال و باریان، یان گویگرتن له قسه کانیان له زمانی خەلكانىڭكى زۆرەوە گەر نەتوانى بىانبىنى، ئەو كاتە دەستەوسان نابىت لەوەي بزانیت شافیعی فهقیه بوو یان نه، "گالینوس" پزیشك بوو یان نه، زانینیك به حهقیقهت نهك به چاولێگهري له كهساني تر، بهلكو شتێك له زانستت لهلا بێت لهمهر فيقه و یزیشکی و خویندنهوهی کتیب و دانراوه کانیان، ئهو کات زانستیکی تیروتهواوت به حالتی ئەوانە لا گەلالە دەبىنت، ھەر بەو جۆرەيە، گەر لـە مانـاي يېغەمبەراپـەتى تېگەيشـتى و وردبوونهوهي زورت له قورئان و فهرموودهدا كرد، لهويوه زانستيكي تيروتهسهلت هوه ك دروست دەبینت که محمد(ریکی پیغهمبهری خودایه، ئهوهی پشتیوانی ئهو راستییه دهکات

⁻ تەواتور (التواتر): زاراوەيەكى ئەھلى فەرموودەيە، مەبەست لنى ئەوەيە كە ھەوالنىك دەستەيەكى زۆر گەورە لـە خەلكى بىستېيتى يان بىنيېيتى، لەو دەستەيەوە دەستەيەكى گەورە لە خەلكى رووداوەكەيان گيرابيتەوە، ھەر بەو جۆرە تا دەگاتە دەستى گونگر، يان ئەو كەسەي ھەواللەكە تۆمار دەكات.

له ئەزموون ئەوەيە كە پىغەمبەر(كەلىگى) لەممەر عىبادەت فەرموويەتى كە: كارىگەرى لەسمەر پالفتمەبوونى دلا بەجىدەھىلىن، ھەر بەو جۆرە چۆن پىغەمبەر(كىگى كە) لەسمەر پالفتمەبودەيەدا راستى فەرمووە كاتىك دەفەرموىت: ((ھەر كەس كار بكات بەو زانسىتەى لەلايەتى، خودا زانسىتىكى فىر دەكات كە نەيزانيوە))(۱)

ههر به و جوّره چوّن فهرمووده که ی راست ده رچوو که ده فه رمویّت: ((هه رکه س کوّمه کی سته مکاریّك بكات خودا ئه و سته مکاره زال ده کات به سه ریدا))(۲)

ههروهها راستگزیی پینهمبهر(سی المه و فهرمووده دا که ده فهرمویدت: ((ههر که س روزی لی ببیته وه و ویست و لیبرانی ته نها یه ک ویست بیت خودا خهم و په ژاره ی دونیا و دواروزی له کول ده کاته وه))(۳) گهر له هه زار و دوو هه زار و هه زاراندا شهوه ت تاقیکرده وه زانستیکی یه قینی له مه پر راستگویی پینه مبهر(سی الله به ده ست ده هینیت که هیچ گومانیکی تیادا نامینیته وه.

پرسیار لهسهر موعجیزه کان رووت تیده کات، گهر پالپشتی ئیمانه کهت قسهی دارپیژراو بیت به رووی به لگهی موعجیزه دا، ئیمانه کهت سووربوون رووی تیده کات به رووی ئهو

^{&#}x27;- غير موجود في كتب الحديث المشهورة.

 $^{^{-1}}$ رواه أبن عساكر عن أبن مسعود وهو حديث ضعيف.

رواه أبن ماجة عن أبن مسعود واسناده ضعيف، فيه نهشل بن سعيد. قيل فيه أنه يروى المناكير، وقيل بل الموضوعات.

تهمومژ و گومانهی لهسهر موعجیزه که سهرهه لاهدات، با ئه و موعجیزانه یه کیک بن له و به لاگه و نیشانانهی که له بهرچاویان ده گریت، تا زانستیکی یه قینیت لا گه لاله ببیت که ناتوانی پالپشته کهی دیاری بکهیت، وه ک ئه و هه واله ی ژماره یه کی زوّر له خه لاکی به متواتیری به ئه وی ده گهیه نن و ناتوانیت باسی ئه وه بکات که یه قینه که یه له که سیکی دیاری کراوه وه بو دروست بووه، به لاکو یه قینه که یه شوی نیکه وه یه که ناتوانیت دیاری بکات، به لاکو له کوّی ئه و ژماره زوّره وه سه ری هه لاداوه، نه ک ته ته نها له که سیکه وه، ئه مه بریتیه له ئیمانیکی به هیزی زانستی.

چیژ و چهشتن وه ک بینینی شتیک وایه به دهستییه وه بگری، ئهم چیژ و چهشتنه ش تهنها له ریگهی سوفییه کاندا دهبینریته وه.

ئهم بره له حهقیقه تی پیغه مبه رایه تی به سه بق ئه و مه رامه ی ئیستا مه به ستمانه ، لیره به دواوه پیویستیی به پیغه مبه رایه تی ده خه مه روو.

هۆى بلاوه پيكردنى زانست دواى پشتهه لكردن ليى

THE PROPERTY OF THE PARTY OF TH

دوای ئهوهی ده سال سهرقالی کهنارگیری و خهلوهنشینی بووم له دریژایی ئهو خهلوهنشینیبهدا -جاریک به چیژ و جاریک به زانستی بهلگه و بورهان و جاریک به قبوولكردني ئيماني - بۆم دەركەوت: مرۆۋ له جەستە و دل ينكهاتووه، مەبەست به "دل" بربتیبه له حهقیقهتی رؤحی که جنگهی ناسینی خودایه، نهك گۆشت و خوین که مردووان و ئاژهڵانیش تیایدا بهشدارن، جهسته تهندروستی بۆ ههیه که بهختهوهری ییوه بهستراوه و نهخزشیش روو لیّ دهکات که دهبیّته هزی تیابردنی، دلیش ههر بهو جوّرهیه تهندروستی و سهلامه تى بۆ هەيە و لە دوارۆژدا رزگارى نابيت گەر ئەو سەلامەتىيە بەدەست نەھينيت ﴿ إِلَّا مَنْ أَتَى ٱللَّهَ بِقَلْبِ سَلِيمِ ۗ ﴾ الشعراء:٨٩ نهخوٚشيش رووى تيّدهكات كه تياچوونى ههتاههتایی دواروّژی لیّ دهکهویّتهوه، وهك خودای موتهعال دهفهرمویّت: ﴿ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ ﴾ البقرة:١٠ نهزاني به خودا ژههرێکي کوشندهيه، و ياخيبوون له خودا بههزي شوێنكەوتنى ئارەزووەوە نەخۆشىيەكى كوشندەيە، ناسىنى خوداش دەرمانى زيندووكەرەوەي ئەو دلاميە، و گويراپەلىيەكەي لەگەل سەرپىچىكردن لە ئارەزوو دەواپەكى شیفادهره، هیچ ریکهیهك بو چارهسهري ئهو نهخوشییه و بهدهستهیناني سهلامهتي بووني نییه جگه له به کارهینانی دهرمان، وهك چون چارهسهری جهسته به به کارهینانی دهرمان دەكرېت، وەك چۆن دەرمان لەسەر تەندروستى جەستە كاربگەرى ھەپە بەھۆي تايبه تمهندىيه كهوه كه تێيدايه، و ژيرمهندان به شمه كي ژيري خزيان پهي پي نابهن، بهلكو ىئوىستە شوننى بزىشكەكان ىكەون كە ئىلھامەكەبان لە سەرچاوەي

يېغەمبەرايەتىيەرەيە^(۱)، ئەر يزىشكانەي كە بە تايبەتمەندى يېغەمبەرايەتى ئاگاھىيان لە تاپیه تمهندی شته کان پهیدا کردووه، ههر بهو جوّره به تهواوی بوم روّشن بوویهوه دهرمانی عیباده ته کان به سنوور و بری دیاریکراوی خزیان له لایهن ینغه مبه رانه وه (علیهم السلام) رووی کاریگهرییهکهی به شمه کی ژیری پهی یی نابریّت، وهك چوّن دهرمان له تیّکهال كردنی چەند يېكهېننەرنىك بە جۆر و بر دروست دەكرنت و ھەندنىكى دوو ئەوەندەي ھەندنىكى ترە له كيش و بردا، بهههمان شيوه جياوازي بر و جورهكان نهينييه كي تايبهتي تيدايه كه خەلكە تايبەتمەندەكان دەيزانن، عيبادەتەكان -كە دەرمانى نەخۆشىيەكانى دلن- لە چەندىن كردار يېكهاتوون له جۆر و بردا جياوازن، تەنانەت سوژده له نوپژدا دوو ئەوەندەي ركوعه، نوێژي بهياني له ژمارهي ركاتهكاندا نيوهي نوێژي عهسره، ئهمهش خالي نيبه له نهيّني، ئەو نهيّنييه لەو تاييەتمەندىيانەن كە بە نوورى يىغەمبەرايەتى يەي يى دەبرىّت، ئەوانەي لە رېگەي ژېرىيەوە دەيانەرى بەر نهېنىيبە بگەن خۆيان رووبەرووي نەزانى و گەمۋەبى كردۆتەوە، ژمارەي ركاتى نوپۋەكان حيكمەتى گەورەپان تېدايە، يان وا گومان سات ژمارهی رکاته کان ته نها رنگهوت و گونجاندنه، نهك نهنسه کی خودایی تنداینت، له رێگەي تاببەتمەندىيەوە ئەو حيكمەتانەيان بە دوادا دێت، لە دەرماندا پێكهێنەرى بنەما و ئەسل بوونى ھەپە و دەبيتە ياپەي ئەو دەرمانە و زيادەگەليكيش ھەن لەناو يېكھاتەي دەرمانەكەدا و دەپنە تەواوكارى دەرمانەكە، ھەر بەكنك لەو دوانە تاپىەتمەندى کاریگهربیان له تاییه تمهندی دهرمانه کهدا ههیه، ههر بهو جوّره سوننهت و نهوافله کان تەواوكارى شوێنەوارى يايەكانى عيبادەتن.

[ٔ] پیشتر ئاماژهمان دا به دوو راستی لهسهر کاری پزیشکی و ئهستیرهناسی، ماوه لیرهدا راستییه بدرکینین: ئهو کهسانهی به وهرزشیخکی روّحی به پله کانی باوه پدا بهرز دهبنهوه و به ههمیشهیی سهرگهرمی بهندایه تی و یادی خودان هیزی چارهسهر و شیفای نهخوشییان لا دروست دهبیت، ئهوهش وه خدلاتیک له خوداوه، ئهم راستییه ئهزموون کراوه و راستییهکی دوور له گومانه، بویه گهر بو خوت نهزموونت نهکردووه لیخی بوهسته و نهریجی مهکه.

بهگشتی: پیغهمبهران(علیهم السلام) پزیشکی نهخوّشییه کان دل و دهروونن، سوودی ژیری له و مهیدانه دا ئه وه یه ئه و حهقیقه ته مان پی بناسینیت و شایه تی راستگویی پیغه مبه رایه تی بدات و شایه تی ده سته وسانی خوی له پهیبردن به وه ی چاوی پیغه مبه رایه تی ده یبینیت رابگه یه نیت، ده ستی ئیمه بگریت و راده ستی پیغه مبه رایه تی ده یبینیت رابگه یه نیت، ده ستی ئیمه بگریت و راده ستی پیغه مبه رایه تی بکات وه ک راده ست کردنی کویر به رینموونیکار، یان هه روه ک راده ست کردنی نه خوشی بیچاره سه ربه پزیشکی خاوه ن به زهبی، تا ئیره یه سنوور و راده ی ژیری، له پشتی ئه مه وه ژیری ده سته وسانه و پیناگات، جگه له وه ی که پزیشکه که ژیری، له پشتی ئه مه وه ژیری ده سته وسانه و پیناگات، جگه له وه یکه پزیشکه که (پیغه مبه ره که) به سه ریدا ده خوینینته وه.

له ماوهی خه لوه تو گوشه نشینیدا به شیوه یه کی تیر و ته واو له م حه قیقه تانه تیکه یشتم وه ک نه وه ی موشاهه ده م کردبن.

پاشان له بنچینه کانی پینه مه رایه تیدا ساردی و خاوبوونه وهی بیروباوه رم بینی، به هه ممان شیوه له حه قیقه تی پینه مه رایه تیدا، دوات را له کارکردن به وه ی پینه مه مرایه تی به یانی کردووه، بینیم له ناو خه لکیدا هه مروو نه مانه بالاوه یان کردووه، له هزیه کانی ساردی و خاوبوونه وهی خه لکی و لاوازی نیمانیان وردبوومه وه، بینیم چوار هی هه یه:

يهكهم: هۆيەك لەلايەن ئەوانەوە كە لە فەلسەفەدا رۆچوون.

دووهم: هۆيەك لەلايەن ئەوانەوە لەسەر رێگەى تەسەوف رۆچوون.

سێیهم: هۆیەك له لایهن ئهوانهوه بانگهشهى فێركردنى نهێنى دەكهن (مەبەستى باتنییهكانه).

چوارهم: هۆيەك لە مامەللەكردنى ئەوانەوە كە لەناو خەلكىدا خۆيان بە ئەھلى زانست ناوزەد دەكەن.

یه کیک لهوانه ده یوت ((ئهوهی تو دهیلیّی له خو ئاماده کردن بو دوارووژ و پشتکردن له دونیا گهر کارکردن بوی و پاریزگاری له شهرع واجب بوایه ئهوا زانایان لهپیّشتر بوون پیّی، فلانه زانا که زور به ناوبانگه نویّژ ناکات، فلانه که س ئاره ق ده خواته وه، فلان مالی ئهوقاف و مالی هه تیو ده خوات، فلان له پاشماوهی سولتان ده خوات و خوّی له مالی حهرام ناپاریزیّت، فلان به رتیل وه رده گریّت له سهر قه زاوه ت و شایه تیدان، ئیتر به م جوّره چه ندین نموونه ی تر))

یه کیکی تر که بانگهشهی زانستی ئاکار و ئه خلاقی ده کرد پییوابوو ئه و گهیشتوته ئاستیکی بالا و بو لوتکهیه که بهرز بووه ته وه که ئاتاجیی به عیباده ت نه مابیت.

کهسی سێیهم: شوبهه یه کی له شوبهه کانی ئه هلی به ره لایی ده هێنا و ده یکرده پاساوی ئه نجام نه دانی عیباده ت.

ئەوانە كەسانيك بوون كە لە تەصوفدا گومرا بووبوون.

کهسی چوارهم دهستی گهیشتبوو به نههلی فیرکردنی نهینی (باتنییهکان) و دهیوت ((حهق ئالوّزه، ریّگه بو گهیشتن به حهق سهخت و دژواره، جیاوازی زوّر لهو ریّگهدا ههیه، هیچ مهزههبیّك له مهزههبیّكی تر باشتر نییه، بهلّگهكانی ژیری دژ بهیهکن، بویه متمانه به بیروبوّچوونی نههلی را (أهل الرأی) ناکریّت، بانگكردن بو فیركردنی نهینی سهیینراوه و بهلّگهی بهدهستهوه نییه، ئیتر چوّن له گومانهوه یهقین بهرههم دیّت؟!))

کهسی پینجهم دهیوت ((نامهویّت به چاولیّگهری عیباده ت بکهم، به لام زانستی فه لسه فهم خویّندوّته وه و له حهقیقه تی پیغهمبه رایه تی تیّگهیشتووم، نه نجامه که ی گهرانه وه یه بو حیکمه ت و به رژه وه ندی (الحکمة والمصلحة)، مه به ست له عیباده ت له غاوکردن و به ستنه وه ی خه لکی ره شوّکییه له یه کتر کوشتن و ململانی و پیراکیشان له حهز و ناره زووه کاندا، من له و خه لکه ره شوّکییه نه زانه نیم تا بکه و مه ناو بازنه ی ته کلیفه وه، به لکو من یه کیّکم له حه کیمه کان و شویّنی حیکمه ت ده که وم و به ناگام له حیکمه ت، و به هوّیه وه بیّنیازم له چاولیّگهری و شویّنکه و تنی کویّرانه))

ئه مسه ش کوتایی باوه ری نه وانه یه که فه لسه فه ی ئیلاهییه کان ده خویننه وه، شهم بۆچوونانه له کتیبه کانی "ئیبن سینا و ئه بی نه صر فارابی "یه وه وه رده گرن، شهو دوو که سه ی که ده ره وه ی خویان به ئیسلام جوان کردووه.

لهوانهیه ببینیت یه کینک لهوانه قورئان یخوینیتهوه، ئاماده ی نویژی جهماعه ت ببیت، شهریعه ت به زمان مهزن رابگریت، به لام له گهل ئهوه شدا ده ستبهرداری خواردنهوه ی شاره ق و چهندین جور له فیست و فجور نابیت، گهر پینی بوتریت ((ئه گهر پیغهمبهرایه تی نادروسته، ئه ی بو نویژ ده که ی؟)) لهوانه یه بلی ((بو وهرزشی جهسته، به هوی عاده تی خه لکی ئهم شاره وه، یان بو پاریزگاری له مال و مندال)) یان لهوانه یه بلی ((شهریعه ت دروسته و پیغهمبهرایه تی حه قه)) پینی ده و تری ((ئه ی بو ئاره ق

دهخوّیه وه ؟)) نه ویش ده لیّت ((خودا نه هی له خه مر کردووه، چونکه دوژمنایه تی و رق و کینه خوّم کینه به رهه م ده هیّنیّت، من به هوّی حیکمه ته که مه ویّت خوّم ئاسووده بکه م و هه ست و به دوور ده گرم، ته نها به و خواردنه وه یه ده مه ویّت خوّم ئاسووده بکه م و هه ست و نه سته کانم نوی بکه مه وه))، ته نانه ت ئیبن سینا له وه سیّته که یدا باسی ئه وه ی کردووه: که ((په یمانم له گهل خودا به ستووه له سه رئه و و ئه وه، هه روه ها له سه ربه مه زن راگرتنی بارودوّخی شه رع، له عیباده ته ئاینییه کاندا که مته رخه می نه که م، بوّله هو و خوّشی و چیّژ ئاره ق نه خوّمه و ، به لکو ته نها وه ک ده رمان و بوّ چاره سه ربه کاری به یننم)) له ئه و په ی سه نای ئیمان و پابه ندبوون به عیباده ته وه ده لیّت: خوارد نه وه ی ئاره ق به مه به هم به مه به ستی چاره سه روشی فا به کاربه پینم.

ئهمه ئیمانی یه کیّکه له فهیلهسوفان که بانگهشهی ئیمان ده کات، دهستهیه ک به و فهیلهسوفانه فریویان خواردووه، ئهوهی فریوخواردنه کهی گهوره کردووه نهبوونی کهسانی که بهرهه لستیان کرد به تیّکوشان له زانستی تهناه ندازه و مهنتق و شتانی تریش که بو خویان به پیویستیان دهبینی، به و شیّوهیهی که پیشتر خستمانه روو.

کاتیک دهسته کانی خه لکم بینی به م ئه ندازه یه ئیمانیان به هوّی ئه و شتانه وه لاواز بووه و خوّم بینی که ئاماده یه وه لامی هه موو ئه و شوبهانه بداته وه، رسواکردنی ئه وانه له لام له خوارد نه وه میّن ئاو ئاسانتر بوو، به هوّی زوّر روّچوونم له زانست و ریّگه کانیاندا، مه به ستم ریّگه ی ته سه وف و فه یله سوفان و باتنییه کان و به ناو زانایانه، له ناخمدا ئه و راستییه جیّگیر بوو به رپه رچدانه و هی ئه وانه له م کاته دا پیویسته و ده بی به و کاره هه لبستم، خه لوه ت و گوشه نشینی چ سوود یّکی هه یه له کاتیک دا ئه م گشته ده رد و ئافه ته بلاوه ی کردووه و پزیشکه کان بو خویان نه خوّم وت ((تو که ی خوت خودا که زانایانن له لیّواری تیاچووندان؟ پاشان به خوّم وت ((تو که ی خوت

سهرقال ده کهی به رهواندنهوهی ئهم گشته تهمومژه و رووبه پرووبوونهوهی ئهم دونیایه له تاریکی، سهرده م سهرده می خاوبوونهوه یه و دهور دهوری باتله، تو گهر به بانگکردنی خه لاکییه و سهرقال بیت و له سهر ئه و ریّگه چهوتانه لایان بدهی بو سهر ریّگهی حهق ئه وا ههمو و نه هلی سهرده م ده که و نه دوژمنایه تی تو، ئه و کات چون به رگری ده کهی و ده توانی له گه لیان بژی، ئه و کارهی تو سهرده می کی یارمه تیده ر و ده سه لا تداری کی باوه پرداری زالی پیویسته ؟))

له نیّوان خوّم و خودادا بریاری دهستبردنم بوّ روخسهت برد و لهسهر کهنارگیری و گۆشەنشىنى بەردەوام بوو، بەو ھۆيەي كە دەستەوسانم لە ئاشكراكردنى حەق بە ىەلكگەرە، خودا وا تەقدىرى كرد كە لە ناوەوە دەسەلاتدارى سەردەم بېزوينىت، نەك بە جوولاندني له دەرەوه، فەرمانى كرد به فەرمانيْكى ناچاركەر ھەستە و بچە بۆ نەپسابوور بۆ ئەوەي چارەسەرى ئەو خاوبوونەوە و ساردبوونەوەيە لە ئايىن بكەم، ناچاركردنەكە گەيشتە رادەيەك گەر جيبەجيم نەكردبايە وەحشەت و نامزيى ليوه يەيدا دەبوو، تێگەيشتم هۆي روخسەتى شەرعى كۆتايى يێهاتووە، بۆيە نابێت ياڵنەرى گۆشەگيرى و خەلوەت بریتی بیت له تەمبەلی و ئیسراحەت، یان خویاریزی له ئازاری دەست و زمانی خەلك، بۆيە نەمتوانى بەھۆي د ۋوارى و ئازار چەشتن لە دەستى خەلكىييەوە روخسەتى گۆشەگىرى بە خۆم بدەم، خوداى موتەعال دەفەرموينت ﴿ الْمَرْ اللَّهُ الْكَاسُ أَن يُتْرَكُواْ أَن يَقُولُواْ ءَامَنَكَا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ١٠ وَلَقَدْ فَتَنَا ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِم ﴾ العنكبوت:١-٣، خوداى موته عال به بهرپیزترین دروستکراوی خوّی که پیغهمبهرهکهیهتی(ﷺ) دهفهرمویّت ﴿ وَلَقَدَّكُذِّ بَتُ رُسُلُ مِن قَبْلِكَ فَصَبَرُواْ عَلَى مَاكُذِّبُواْ وَأُودُواْ حَتَّى آنَهُمْ نَصْرُناً وَلَا مُبَدِّلَ لِكِلمَنتِ ٱللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن تَبَإِي ٱلْمُرْسَلِينَ اللَّهُ الْأَنعَام: ٣٤، ههروهها دهفهرمويّت ﴿ يَسَ اللَّهُ وَٱلْقُرْءَانِ ٱلْحَكِيمِ اللَّهُ إِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ اللهُ عَلَى صِرَطِ مُسْتَقِيمِ اللهُ تَنزِيلَ ٱلْعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ اللهُ لِلْمُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَنْذِرَ ءَابَآؤُهُمْ فَهُمْ غَفِلُونَ اللهِ لَقَدْ حَقَّ ٱلْقَوْلُ عَلَىٓ أَكَثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ اللهِ إِنَّا جَعَلْنَا فِي آعَنَقِهِمْ أَغْلَلًا فَهِي إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ تُلَقِيمَ الْفَقِيمَ الْفَقِيمَ الْفَقِيمَ الْفَقِيمَ اللهُ اللهُولِ اللهُ ا

له و بریار ه داویژم به دهسته یه له ئههلی دل و موشاهه دات کرد هه موو کوده نگیان لهسهر ئهوه ههبوو كه گۆشهگيري واز لئي بهينم و له خهالوهنشيني بيمه دهرهوه، له يال ئەمەدا چەندىن خەونى كەسانى صالخ پشتيوانى لە بريارەكەم دەكرد، ھەموو شایه تیبان ده دا که نهو کاره خیر و چاکهی تیدایه که له سهره تای سه ده یه کی نویوه روودهدات، بۆیه رجا و هیوا زۆربوو، گومانی باش به هۆی ئهو گشته شایهتییهوه بهسهرمدا زال بوو، خودا بهلیّنی داوه له سهرهتای ههر سهدهیه کدا ئایینه کهی خوی زيندوو بكاتهوه، خودا چوونمي بۆ نهيسابوور ئاسان كرد بۆ ئهوهي له "ذي القعدة"دا بهو کاره مهزنه هه لبستم، سالی چوارسهد و نهوهد و نوی کوچی، دهرچوونم له بهغداد له "ذي القعدة"ي سالي چوارسهد و ههشتا و ههشتي كۆچى بوو، ماوهي گۆشەگىرىيەكەم يازدە سالنى خاياند، ئەم كارەش قەدەرى ديارىكراوى خودا خۆي بوو، ئەرەش لە سەيروسەمەرەكانى تەقدىرە خوداىيەكانە كە لەو گۆشەگىرىيەدا بە بىرمدا نه هاتووه، ههروه ك دهرچوونه كهم له بهغداد كه بيرم له كات و بهروارى نه كردهوه، ههروهها هاتنه دهرهوه له گۆشهنشيني كه ههرگيز به بيرمدا نههاتووه، خودا بۆ خۆي دلان و ئەحوالىي مرۆق وەردەگىرى و تاوتوتوى دەكات، ((دلى باوەردار لە نىوان دوو پهنجه له پهنجه کانی ره حماندایه))(۱)، من دهمزانی گهر بگهریمهوه بز سهر گهیاندنی زانست نهگهراومه تهوه بو سهر ئهوهي په که مجارم، چونکه گهرانهوه بادانهوه په بو سهر

[·] - مسلم وأحمد عن عبدالله بن عمرو بن العاص ويوجد في الترمذي وأبن ماجه روايات مشابهه عن أخرون.

شته کۆنهکان، من پیشتر زانستم بو بهده ستهینانی پله و پایه ده گهیاند، به قسه و کردار خه لکیم بو پله و پایه بانگ ده کرد، ئهوه ش مهبه ست و نییتی من بوو له و کاره دا، به لام ئیستا بانگ بو سهر زانستیک ده کهم به هویه وه خه لکی پله و پایه واز لی بهینن و حه قیقه ی پله و پایه بناسن و له به رچاویان بکه ویت.

ئیستا ئهمه نییت و مهبهست و خوزگهی منه، خوداش به و مهبهستهی من ئاگاداره، دهمه ویت خوم و خه لکی چاك بکهم، جا نازانم ده گهم به مورادی خوم یان له پیناوی مهبهسته که مدا سهرده نیمه وه؟ به لام ئیمانم هه یه به ئیمانیکی یه قینی موشاهه ده کراو که هیچ و هه ول و هیزیک بوونی نییه و ناگاته ئه نجام گهر خودای به رزی مه زن بریاری که هیچ و هه ول و هیزیک بوونی نییه و ناگاته ئه نجام گهر خودای به رزی مه زن بریاری له سه ر نه دات، من بوخوم نه جولام به لکو خودا جولاندمی، من نه بووم کاره کهم کرد، به لاکو خودا به کاریه ینام، داوای لیده کهم یه که مجار چاکم بکات، پاشان خه لکانی تر به من چاک بکات، هیدایه تی من بدات و پاشان من بکاته هوی هیدایه تی خه لکی، حه قرم به حه قری به حه قری به خه نه باتل پی نیشان به حه قری به خشیت شوینی بکه وم، و باتلم به باتل پی نیشان بدات و توانام پی به خشیت شوینی بکه وم، و باتلم به باتل پی نیشان بدات و توانام پی به خشیت لیمی دو وربکه و مه وه.

ئیستا دهگهرپینهوه بو سهر نهو هویانهی باسان له بارهوه کردن و سهرده کیشن بو لاوازی له ئیماندا، نهمهش به باسکردنی ریگهی ئیرشاد و رزگارکردنیان له تیاچوون: نهوانهی بانگهشهی ویلی و سهرگهردانی ده کهن لهوهی له نههلی فیرکردنی نهینی (باتنیههکان) بیستوویانه چارهسهره کهیان له کتیبی ((القسطاس المستقیم))دایه، بویه لهم کتیبهدا دریژه به باسکردنی نادهین.

به لام ئه وهى ئه هلى به ره لايى دهيلين: شوبهه كانيان حه وت جوّره و له كتيبى ((كيمياء السعادة))دا پهرده م لهسه ر لاداون.

ئەوانـەش كـە لـه رێگـەى فەلسـەفەوە ئىمانىـان شـێواوە تـا واى لێهـاتووە بنچـىنەى پێغەمبەرايەتى رەد بكەنەوە: ئەوە لە "حەقىقەتى پێغەمبەرايەتى و پێويسـتبوونى"دا بـە

به لَکُهی تایبه تمه ندی ده رمان و ئه ستیره ناسی باسمان له باره وه کردووه، ئه م پیشه کییه مان له پیناوی ئه وه دا خستی ته روو، به لَکُه مان له تایبه تمه ندی پزیشکی و ئه ستیره ناسی به یان کردووه، چونکه له خودی زانسته کهی ئه وانه، ئیمه بی هه ر زانایه ک به هونه ریک له زانست مامه له ی له گه ل ده که ین و بی روون ده که ینه وه یه وه که ناسی و پزیشکی و زانستی سروشت و سیحر و جادوو (الطلسمات) (۱)، هه ر که سه و نموونه یه ک له خودی زانسته که که خوی، ئه وه ش به لگه و بورهانی یی نه هم به رایه ته یه .

⁻ الطلسمات: الطلسم، وشههه کی یونانییه، له زاراوه کانی سیحر و جادووه، کومه لینک هیل و و مارهن نووسه ره کهی بانگه شهی نهوه ده کات به هویه وه روحانییه تی هه ساره بالاکان به سروشته نزمه کانه وه ده به ستیته وه، بگه ریره و بو "المعجم الوسیط".

ينيوايه جيهاني لهو جوره بووني نييه، يهك لهسهر شهشي كنشي درههمنك له ئەفبون (۱) ۋەھرىكى كوشندەپە و خوىن لە دەمارەكاندا دەپەستىت، ئەمپەش پەھۆي ساردی زوری ئهو ژههرهوه، وهك زانستی سروشت بانگهشهی بوده کات، بنیان وابه ئەودى لە ئىكھاتەكان سارد دەئىتەرە بەھۆي رەگەزى ئاو و خاكەودىــە، چونكە ئــەو دووانه دوو رهگهزی ساردن، ئهوهی زانراوه چهندین رهتل له ئاو و خاك ساردیمه كهیان ناگاته ئهو ئاستهی بهو جوّره له ناوهوه خونن له دهمارهکاندا بیهستنت، گهر ئهم ههوالله به گونی زانایه کی سروشتیدا بده ی و ئهزموونی نه کردینت ده لنت (رئه وه محالله، به لکه لهسهر محال بوونی ئهوهیه که ژههره که رهگهزی ئاگری و ههوایی تیدایه، ههوایی و تاگری سهرما زیاد ناکهن، یا وا دایننین ههموو ژههرهکه تاو و خاك بنت لهگهلا ئەوەشدا ئاو و خاك ناتوانن ئەو سەرما زۆرە يەيدا بكەن، خۆ گەر دوو گەرمىش، (ره گهزی ئاگری و ههوایی) له گهل دوو سارده کهدا بنت ئهوه روونه دانی ئهو خونن بەستنە لەينشترە)) ئەو كاتە ئەمە بىزى دەبىتە بەلگەيەك، زۆربەي بەلگەكانى فه يله سوفان له سروشت و ئيلاهياتدا لهسهر ئهم شينوازه بينا كراون، ئهوان هه ميشه به بنی ئه وه می ده بیننه و ه و تنبده گهن و بنای شته کان ده کهن، ئه و هی له لابان باو نبیه بریاری نهبوونی بۆ دەردەكەن، گەر خەونی رۆشن و راستگۆ لەناو خەلكىدا باو نەبواپــه و كەسپىك بيوتبا لە كاتى خامۆشبوونى ھەستەكاغدا ھەندى لـ ھەواللەكانى جيهانى پهنهان بهدهست دههپنیم ئهوا نهوانهی خاوهنی ئهو جوّره نهقلهن ئهو قسهیان رهد ده کرده وه، گهر به که سیک بوتریت: ((ئایا ده بیت له دونیادا شتیک هه بیت به ئەندازەي دەنكە گەفىنك گەر لە شارىكدا دابنرىت ھەموو شارەكە دەخوات و ياشان خوّی خوّی دهخوات و هیچ شتیك نامینیتهوه نه شار و نه خوّی؟)) له وه لامدا دهیوت

۱ (ماده سه که سه رخوشکه ره له خه شخاش ده رده هینریت).

((ثهمه کاریٚکی محاله و دهچینته ناو نهفسانهوه)) نهو شته بریتییه له ناگر و سروشتی ناگر، ههر کهس ناگری نهبینیینت نهو ههواله به بیستن رهد ده کاتهوه، زوربهی شته سهرسورهینه کانی دواروز لهم جورانهیه، بویه به کهسی سروشتگهرا ده لایین ((ناچاری بلنیت: لهناو نهفیوندا تایبه ته هندییه ک بو سارد کردنه وه ههیه، لهسه ر نه و پینوه ره ماقووله نییه که له سروشتدایه، دهی بوچی نابیت له بارودوخی شهرعیشدا تایبه ته هندی هه بینت، له چاره سهری دل و خاوی نکردنه وهی که به حیکه مه تی ژیری په یی تایبه ته نابرینت، به لاکو ته نها به چاوی پیغه مبه رایه تی نه و راستیه ده بینرینت، به لاکو نه وان له کتیبه کانیاندا دانیان به هه ندی تایبه ته هندید ا ناوه که سهیروسه مه ره تره له وهی قبوولی ناکه ن، نه وه شه له و تایبه ته هندییه سهرسورهینه دایه که بو چاره سهری نافره تی سکیری ژانگر تو و به کاری ده هینن تاکو منداله که ی لی ببیته وه، نه و شته سه مهره شروتی به ییت و ژماره:

٥	ط	·Ĺ
5	Ą	۲.
ح	1	و

٤	٩	۲
٣	٥	Y
٨	1	٦

لهسهر دوو پارچه قوماش دهنوسری که ئاویان بهرنه کهوتبیّت، ئافره ته سکپره که به چاو تهماشای ههردووکیان ده کات، پاشان لهژیر پینی خوّی دایان دهنیّت، زوّر به خیرایی منداله که ی لی دهبیّته وه، شهوان دانیان به صهدا ناوه و له ((عجائب

الخواص))دا باسیان لهباره وه کردووه، ئه وهش شیّوه یه که و له چهند خانه یه ها پیّکهاتووه و له ههر خانه یه کدا ژماره و پیتیّکی تایبه تی تیدایه، له ههر ریزیّکی خشته که دا کوّی ژماره کان ده کاته پازده، له باری ئاسوّیی یان شاولّی یان لابه لا کوّیان بکه یه وه هه مان ژماره (یازده) ده رده چیّت.

خۆزگە دەمزانى كى باوەر بەمە دەكات، لەگەل ئەوەشدا ئەقلى كەسەكە جىڭگەي ئەوەي تیا نابیّته وه که نویدژی به یانی به دوو رکات و نیوه روّ به چوار و ئیّواره به سی تاييه تمهندييه كي شاراوهي تيدايه و ژيري به حيكمهت ناتوانيت پهي يي ببات، هۆيەكەشى بريتىپە لە جياوازى كاتەكان، ئەو تايبەتمەندىيە بە نوورى يېغەمبەراپەتى یهی یی دهبریّت، ئهوهی جیّگهی سهرسورمانه گهر دهربرینهکه بگورین بـو دهربرینی ئەستىرەناسەكان ئەوانە لە جياوازى كاتەكان تىدەگەن، بۆيە دەلىنىن ((ئايا حوكم بەيىيى شويّني خور ناگوريّت، بهوهي له ناوهراستي ئاسماندا بيّت، يان له ئاسوّوه ههلبيّت، يان له خۆرئاواوه ئاواببینت، تەنانەت جیاوازی له شوپنی خۆردا له ئاسانكاری چارەسەری يزيشكي جياوازدا بهكاردههينن، ههر بهو جوّره جياوازي له تهمهندا، هيچ جياوازييهك نییه له نیوان ئهوهی خور له ناوه راستی ئاسماندا بیت یان له خورهه الات یاخود له خۆرئاوادا، لەگەل ئەوەش ئەوان تايبەتمەندى بۆ ئەو جياوازىيانە بريار دەدەن، ئايا ھۆيەك ههیه بو بهراست زانینی ئهوهی ئهوان دهیلین؟)) به لام که به دهربرینی ئهستیرهناسه که دەرىدەبرى-با سەد جارىش ئەزموونى ناراستىي ئەو قسەي كردېيت- لەگەل ئەوەشدا ههر بهراستی دهزانیت، تهنانهت گهر ئهستیرهناسهکه ینی بلیّت ((که خور گهیشته ناوهراستی ئاسمان و فلان ههساره تهماشای خوری کرد و فلان بورج سهری دهرهینا، گهر لهو كاته دا يۆشاكيكى نوى لەبەر بكەيت ئەوا لەناو ئەو يۆشاكەدا دەكوژرييت)) ئەو لەو كاته دا جلوبه رگ له به ر ناكات و شان ده داته ژير سه رمايه كي زوّر، ئه مه له كاتيك دا لهوانهیه له ئهستیرهناسیکی بیستینت که سهدان دروّی لی بینیوه! گهر که سینک ئه قلی ئه م جوره شتانه له ئامیز بگریت و ناچاربیت پییان بلیت تایبه ته هندی، و بلیت پیغه مبه ران ئه مانه یان زانیوه موعجیزه یان ئه نجام داوه، باشه بوچی تایبه ته هندی شهریعه ت ره د ده کاته وه که له پیغه مبه ریکی راستگوی پالپشتکراو به موعجیزات ده پیغه مبه ریک ههرگیز دروی لی نه بیستراوه ؟ بوچی ئه قلی که سه که نه مه بان به راست و شباو نازانیت؟

زیاد لهوهش ده لیّم ((گهر ئهزموونی شهرعت نه کردووه ئهوا ئه قلّت بریاری به راست زانین و شویّنکه و تن ده رده کات، گهر وا دابنیّین که سیّك گهیشته پلهی روشد و که مال و تا ئه و کاته ئه زموونی نه خوّشی نه کردبوو، ئه وجا نه خوّش که و ته و خاوه نی باوکیّکی به به زهیی شاره زا بوو له زانستی پزیشکی، له و کاته و هی ده یفامی قسه کانی باوکی به گویدا ده درا، باوکی دا وایه کی بو گرته و و و تی ((ئه مه بو نه خوّشیه کهی

گەر سەرنج بدات لەو كاروكردەوە سەرسورھێنانەى لە پێغەمبەر(ﷺ) دەركەوتووە، ھەروەھا گەر سەرنجى ئەو ھەوالانەى پەنھان بىدات كە قورئان ھەوالاى لەمەر داون لەسەر زمانى پێغەمبەر(ﷺ) و ھەوالاەكان، ھەروەھا ئەوەى پێغەمبەر(ﷺ) باسى كردووە دەربارەى ئاخر زەمان، ھەموو ئەو ھەوالانە وەك خۆيان ھاتوونەتە دى، ئەوا دەگات بە زانستێكى يەقينى كە پێغەمبەر(ﷺ) گەيشتۆتە ئاستێك كە لەوديو ژيىرى مرۆقەوەيە، تێدەگات كە پێغەمبەر(ﷺ) چاوێكى بۆ كراوەتەوە تاكو پەنھان ببينێت

که تهنها کهسه تایبه تمهنده کان دهیبینن، ههر به و جوّره گهیشت به کوّمه لیّک مانا که به ژیری به دهست نایهن.

ئەمە بریتییه لە مەنهەجى بەدەستهینانى زانستى پیویست بەھۆى بەراست زانینى پیغەمبەرى خوداوە(ﷺ، بۆیە بۆ خۆت ئەزموونى بكه و لـه قورئان رابمینه و لـه هەوالله كان وردېبەرەوە به چاوى خۆت دەپانېينى.

ئەم برە بەسە بۆ بەئاگاھێنانى كەسى بەناو فەيلەسوف، ئەم برەش بەھۆى پێويستى زۆرەوە بەم بابەتە لەم سەردەمەدا باسمان لەبارەوە كرد.

یه کهم: ئهوهیه بلیّیت ((ئهو زانایهی تو پیتوایه حهرام ده خوات، مهعریفهی ئهو به حهرامکردنی ئهو حهرامه ههروه که مهعریفهی تو وایه به حهرام کردنی ئاره ق و گوشتی بهراز و ریبا و حهرام کردنی غهیبه ت و درو و دووزمانی، توش ده زانی ههموو ئهو شتانه حهرامن که چی ئه نجامیان ده ده ی نه ک به هوی نه بهوونی ئیمانه وه به وه ی ئهوانه گوناه بن، به للکو به هوی حه زیکی زالبوو به سهر تودا، حه زه کانی ئه و زانایه ههروه ک حه زه کانی تو وان، زال بوون به سهریدا وه ک چون زال بوون به سهر تودا، زانستی ئه مانه وه به کومه لیّک شتی تر له پشتی ئه مانه وه نه وی له تو جیاکردو ته وه، بویه گونجاو نییه له سهر نه م شته قه ده غه کراوانه وه زیاده لومه و زیاده سهرزه نشت بکریت.

((زۆرن ئەوانەى باوەرپان بە زانستى پزيشكى ھەيە، لەگەلا ئەوەش لە ميوە خواردن و خواردن و خواردندوەى ئاوى سارد خۆيان پى ناگيرىت تەنانەت گەر پزيشكىش لەسەر ئەو كارەى لۆمەى بكات، ئەنجامدانى ئەو كارە ئەوە ناگەيەنىت زيانبەخش نىيە، يان ئىمانى بەكارى پزيشكى تەواو نىيە، ئەمە كۆى تىكەوتنەكانى زانايانە))

دووهم: به کهسی رهشوکی بوتریّت: پیّویسته باوه پت وابیّت زاناکه زانسته کهی خوّی کردووه به زه خیره یه که بو دواروِژی، وا گومان ده بات زانسته کهی رزگاری ده کات، و ده بیّته شفاعه تکاری و کرده وه خراپه کانی له سهر ئاسان ده کات، شهوه شبه به به به به به به به کهیه وه، ههر چه ند ده گونجی به لاگهیه کی زیاده ش بیّت له سهری، ده شگونجیّت به لاگهیه کی گهوره بیّت بو رزگاربوونی، بویه به ههردوو باردا نه گهره که والایه، شهو ههرچه ند کرداری وازلیّهیناوه، به لام زانست پالپشتی ده کات، شهی که سی نه زان گهر تهماشای شهو بکه ی و دواتر واز له کرداری چاکه بهینی و هیچ زانستی کیشت له لا نییه به کرده وه خراپه کانی خوّت تیاده چی و شفاعه تکاریّك نابینییه وه))

سیدهم: که بریتیه له راستهقینه، زانای راستهقینه روو له گوناه ناکات مهگهر له باری بیناگایی و تیکهوتندا، شهو ههرگیز لهسهر گوناه بهردهوام نابینت، چونکه زانستی راستهقینه نهوهیه گوناه به ژههریکی تیابهر بزانینت، ههروهها بزانینت که شاخیره باشتره له دونیا، ههر کهسیش شهمه بزانینت خیری دوارپوژ به شتی کهموکورتی دونیا نافروشینت. شهم زانسته به و جوره زانستانه بهدهست نایهت که خهلکی پییهوه سهرقالان، چونکه شهو زانستانه بویرییان بو یاخیبوون له خودا لا دروست دهکات، زانستی راستهقینه ترس و لهرزین و هیوا و رجا به خودا لای خاوهنه کهی ده خولقینی، شهوهش ریگری دهکات له کهسه که گوناه شهنهام بدات، مهگهر له ههندی باری تیکهوتندا که هیچ کهس له دوخی خاوبوونهوه و ساردبوونهوه دا لینی قوتار نابینت، شهوهش بهلگه نییه لهسهر لاوازی شیمان، مروّی باوه پردار به ههمیشه یی تاقیده کرینته وه و به ههمیشه یی تاهیه ده کات، شهو دووره له سووربوون لهسهر گوناهان و گهوزان لهناو تاواندا.

ئه مه ئه و بره بوو ویستم باسی بکهم ده رباره ی فهلسه فه و فیرکردنی نهینی و نافه تی نهو دوانه و ثافه تی نهو دوانه رهد ده که نه و دوانه ریگهیه که ریگهی که خویان نییه.

داوا له خودای مهزن ده کهین بانگیریّت لهوانه ی خودا هه لیّان دهبژیری و له خوی نزیکیان ده کاته وه، ئهوانه ی خودا بو لای حهق ریّنوماییان ده کات و هیدایه تیان ده دات، ئهوانه ی خودا به یادی خوی ئیلهامیان ده کات تاکو خودایان لهبیر نهچیّت، له شهری نه فسییان ده یانپاریّزیّت تاکو کهسیّکی تر به سهر خودادا هه لنه بریّرن، ئهوانه ی بو خوی یالفته کردووه تاکو جگه له خودا که سی تر نه پهرستن.

وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

ليّرهدا كتيّبى"المنقذ من الضلال والموصل إلى ذي العزة والجلال"ى ئيمامى غهزالى-رهمهتى خوداى لى بيّت و به بهههشتى بهرين شادى بكات- كوّتايى پيّهات.

تيبيني

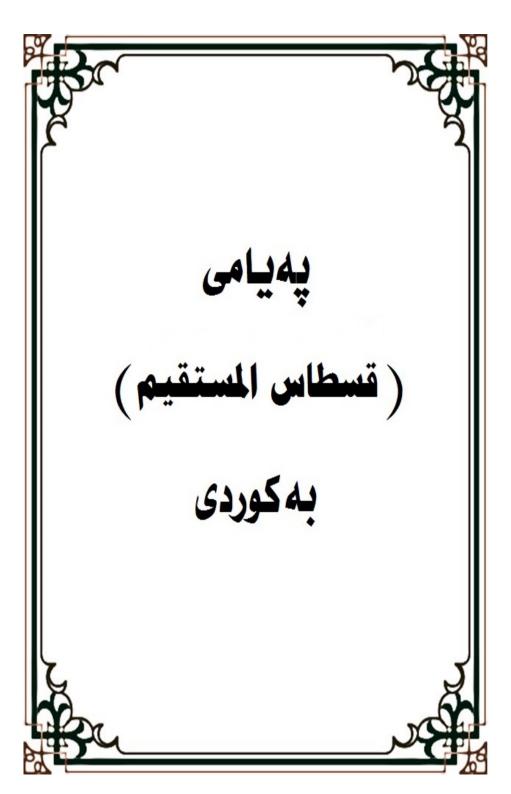
دەقە عەرەبىيەكەى ئەم كتێبە لـه "موقع الوراق الإمارتي" وەرگىراوە، كۆمەلێك دەسـتكارى تىادا كردووە بـه مەبەسـتى تـەواوكردنى دەقـه ئەسـلێيەكە، ھـەروەھا كۆمەلێك راستكردنەوەى گرنگ بەراورد بەو چاپەى"دار الكتب العلمية" بە تـەحقىقى "أحمد شمس الدين" سالخى ١٩٨٨ بەجابى گەياندووە.

الحمد لله على فضله ونعمته

ئينوارهي ۲۵ لهسهر ۲۰۱۵/۲/۲۹

له وهرگیزان و پیاداچوونهوهی ئهم کتیبه بوومهوه وهرگیز/ سلینمانی

دەروازەى يەكەم: رێخۆشكردنێك ئە پێوەرە مەعريفييەكاندا

Company Control and the second

به کام پیوهر حمقیقه تی ممعریفه پهی پی دهبریت؟ ئیمامی مهزن و مورشیدی بویر "أبو حامد محمد بن محمد الغزالی" رهجمه تی خودای لی بیت ده فهرمویت:

⁻ مەسەستى قوتاسىمكانى خۆسەتى.

۲- دەستەيەكى سەردەمى غەزالى بوون كە باوەريان بە فېربوون ھەبوو لە ئىمامى مەعسومەوە.

^{ٔ -} مەبەستى بەلگە و بورھانىڭكە لە رۆشنىيدا وەك موعجىزەكەي موسا (عليـه السـلام) وابىـِّت كـه دەسـتى سـپى ھەلدەگەرا.

^{ٔ -} نهمویست وشهی "قیاس" بر "کیّشانه و پیّوانه" وهربگیّ_پم، چونکه له دهیان جیّگهی تردا و له دریّژایی وهرگیّړانی کتیّبهکهدا ئهو دوو وشهیه(کیّشانه و پیّوانه)م بهکارهیّناوه، تاکو ماناکانیان بهیهکتر تیّکهلّ نهبن.

شویّنی ئیمامی فیّرکهر(۱) بکهوی، به لام ده تبینم هیچ هه ولیّك نادهی بو دوزینه وهی ئه و نیمامه ؟!

منیش له وه لامیدا وتم: پهنا ده گرم به خودا له وه ی له پیدوه ری مه عریفه دا پهنا بی پیدوه ری را و قیاس ببه م، چونکه نه وانه پیدوه ری شهیتانن، ههر که س له هاوه لانی مین بانگه شهی نه وه بکات که را و قیاس پیدوه ری مه عریفه ن داوا له خودا ده که م شه و بانگه شهی نه و که سه نه و که سه له نایین دوور بخاته وه ، چونکه نه و که سه دوستیکی نه زانی نایینه که خراپتره له ژیرمه ندیکی دو ژمن به نایین، گهر نه و که سهی موجاده له ی له گه لا من کرد به خته وه ری نه هلی فیرکردنی به ده ست بهینابایه یه که بار له قورنانه وه جیدال فیرده بوو، وه ک خودای موته عال ده فه رمویت: ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِیلِ رَبِّکَ بِالْجِکْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ فَیْرده بوو، وه ک خودای موته عال ده فه رمویت: ﴿ اَدْعُ إِلَی سَبِیلِ رَبِّکَ بِالْجِکْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ که سانه ی بوده به ناموری ناب که ده کرین سی جورن: ده سته ی یه که م به حیکمه ت، و که سانه ی بوده به ناموژگاری، و ده سته ی سییه میش به موجاده له (۲۰).

ئهگهر حیکمهت بکهی به خوراکی ئههلی ئاموژگاری زیانیان پیدهگهیهنیت وه پخون مندالنی ساوا به خواردنی گوشتی بالنده زیانی پیدهگات، گهر موجاده لهش لهگهلا ئههلی حیکمهت به کاربهینی لینی بیزار دهبن، ههروه که بیزاری ئهو پیاوه بههیزه ی له خواردنی شیری مروّق بیزده کاتهوه، ههر که س جیدال لهگهلا ئههلی جیدالدا به کاربهینیت و موجاده له کهی لهسهر ئهو ریّگه و رهوگهیه نهبیت قورئان باسی ده کات وه که نه نه نه نه نه نه کهسی بادیه نشین بدات که جگه له خواردنی خورما حهزی له خواردنی دیکه نییه، یان وه که نه نه وه وایه ته نها خورما به کهسی شارنشین بده ی

'- مەبەستى ئىمامى مەعسوومە.

⁻ مانای موجادهله له قورئاندا و لـهم شوێنهدا كـه ئيمامي غـهزالي بـهكاري دهێنێت جيايـه لـه دهمـهقاڵێ و گهرهلاوژێ و گفتوگڒي بێبنهما، بهلكو قسهكردنه لهسهر بابهتێك به بهلكه و بورهانهوه.

كه له گهل ناني گه غدا ئالووده بووه، خۆزگه ئهو كهسه ينشهوايهتي و سهرمهشقي له ئيبراهيمي خەليلەوە (عليه السلام) وەربگرتبايە، كاتێك بەڵگەي بۆ نەيارەكەي^(١) هیّنایهوه و فهرمووی: خودای من ئهو کهسه که دهژیهنی و دهمریّنی ﴿ رَبِّ ٱلَّذِی يُحْي، وَيُمِيتُ ﴾ البقرة: ٢٥٨، كاتيك نهيارهكهى وهالامى دايهوه بهوهى منيش ده ژينم و دەمرينم ﴿ قَالَ أَنَّا أُحِيء وَأُمِيتُ ﴾ البقرة: ٢٥٨، ئيبراهيم (عليه السلام) تيْگەيشت يپويسته به لگهيه کي بو بهينيتهوه به ئاستي بير کردنهوهي ئهو کهسه شياو بيت، بويه سەرنجى بۆ لاي ئاسۆي گەردوون راكېشا و فەرمووى، يەروەردگارى من ئەو كەسەيە خۆر له خۆرههالاتهوه ههالده هیننی، ئهگهر ده توانی تؤش له خۆرئاواوه خۆر دهربهینه، بۆيە بەو بەلگەيە كەسە بىنباوەرەكەى دەمكوت كرد ﴿ قَالَ إِبْرَهِمْ فَإِنْ ٱللَّهُ يَأْتِي بِٱلشَّمْسِ مِنَ ٱلْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ ٱلْمَغْرِبِ فَبُهِتَ ٱلَّذِي كَفَرُّ ١٥٨ ﴾ البقرة: ٢٥٨ ئيبراهيمي خهليل (علیه السلام) سواری پشتی به لگه هینانه وه نه که وت به وهی نه یاره که ی نه و ناتوانی و دەستەوسانە لەوەي بتوانىت مردوو زىندوو بكاتەوە، چونكە زانى ئەو كارە بۆ تېگەيشتنى نەپارەكەي دژوارە، چونكە كەسەكە وايدەزانى كوشتنى كەسېك بريتىيە لە مراندی به بریاری ئهو، رؤیشتن لهسهر قسه کهی ئهو گونجاو نهبوو بو ئاست و سروشت و پلهی تیکهیشتنی، بزیه خوی لادا له دریژهدان به و به لگهیه.

مەبەستى ئىبراھىم (عليە السلام) بەتالكردنەوەى بەلگەى نەمروود نەبوو، بەلكو مەبەستى بوو كەسەكە بە ئىمان زىندوو بكاتەوە، و خۆراكىكى پى ببەخشىت شياو و تەبا بىت بۆ زىندووكردنەوەى، بەلگە ھىنانەوە بۆ شەكەت كردنى كەسى بەرانبەر تەنانەت خزمەت بە دەمكوت كردنىش ناكات، ئەم وردەكاريانە تەنھا بە نوورى

۱ - نهیاره کهی ئیبراهیم (علیه السلام) بریتی بوو له نهمروود. زانستی وهرگیراو له نووری پیخه مبه رایه تییه وه به ده ست دین، بزیه ئه وان (ئه هلی فیرکردن) له ورده کارییه کانی و تیگه یشتن لینی بیبه شن، چونکه ئه وان له نهینی فیرکردنی راسته قینه بیبه شن.

وتى: گەر رێگەكەى ئەوان بە رێگەى ھەلدێر دەزانى و بەلگكەكانيان بە لاواز تەماشا دەكەيت، ئەدى بەچى مەعرىفەى خۆت ھەلدەسەنگێنى؟

وتم: به پیّوهری راست و رهوان (القسطاس المستقیم) ده بیییوم بو نهوه ی حه ق له باتل و راست له چهوت جیاببنه وه و ناشکرا بین، نه مه ش وه ک شوی نکه و تنی فه رمانی خودا و فیربوون له قورنانی دابه زیّنراو بو سهر دلا و زمانی پینه مبه ر روسی که ده فه رمویت: (وَزِنُوا بِالْقِسَطَاسِ الْمُسْتَقِیمُ (۳) الإسراء: ۳۵، وتی: "پیّوهری راست و رهوان" چییه؟ وتم: بریتییه له پینج پیّوهره دابه زینراوه که که خودا له قورناندا به یانی کردوون و پیّغه مبه رانی (علیه م السلام) فیرکردووه کینشانه و پیّوانه یان پی بکه ن، هه رکه س له پینه مبه رهوه فیربیت و به ترازووی خودا کینشانه و پیّوانه که ی بکات نه و که سه هیدایه تی وه رگرتووه، هه رکه سیش له و میزانه لایدا بو لای "پا و قیاس" نه وا گومرابووه و خوی رووبه رووی هه لدیر کردوته وه.

وتى: ئەو پێوەرانە لە كوێى قورئاندان؟ ئەم قسەى تۆ ھيچى تر نييە جگە لە درۆ و بوختان.

وتم: ئايا كويّت لهو ئايه ته پيروزه نه بووه كه ده نه رمويّت: ﴿ ٱلرَّحْمَنُ ﴿ عَلَمَ ٱلْقُرْءَانَ ﴿ الْسَجُرُ خَلَقَ الْإِنسَدَنَ ﴿ وَالنَّجَمُ وَالشَّجَرُ خَلَقَ الْإِنسَدَنَ ﴿ وَالنَّجَمُ وَالشَّجَرُ اللَّهَ مَلُ الْمَالِوَ ﴿ مُحْسَبَانِ ﴿ وَالنَّجَمُ وَالشَّجَرُ اللَّهَ مَلُولَ الْمَالِوَ ﴿ وَالنَّجَمُ وَالشَّجَرُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ

ئایا ئایهته کهی سوره تی "الحدید"ت نه بیستوه که ده نه رمویت: ﴿ لَقَدُ أَرْسَلْنَا رُسُلْنَا رُسُلْنَا رُسُلْنَا مَعَهُ مُ الْکِتَابِ وَالْمِیزَاکِ لِیَقُومَ النّاسُ وَالْقِسْطِ ﴾ الحدید: ۲۰، ئایا تو وا گومان ده بهی ئه و "میزان"هی هاوتای "الکتاب" کراه بریتییه له ترازووی گهنم و جو و پینوانهی زیّ و زیو؟ ئایا وه همی ئه وه تو دروست بووه ئه و "میزان"هی هاوتای به رزکردنه وهی ئاسمان کراه له ئایه تی: (وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَصْعَ الْمِیزَاکِ)دا بریتییه له ترازووی پیوانهی درهم یان بریتییه له قه پان؟ چهنده ئهم لیکدانه وه یه دووره و چهنده بوختانیکی مهزنه! له خودا بترسه، زیاده رهوی له ته نویلدا مه که، به یه قین بزانه ئه و میزانه بریتییه له میزانی ناسینی خودا و فریشته کان و کتیبه کان و پیغه مبه ران (علیهم السلام) و مولک و مه له کوتی خودا، بو نه وه ی پیوانه کردن له پیغه مبه رانه و السلام) و مولک و مه له کوتی خودا، بو نه وی شده کانی خوداوه فیربوون.

خودا یه که مین ماموّستایه و دووهه مین ماموّستا جبریله (علیه السلام) و سیّیه مین ماموّستاش پیّغه مبه رانن (علیهم السلام)، هه موو خه لکی له پیّغه مبه رانه وه (علیهم السلام) فیّرده بن، هیچ ریّگه یه کی تر نییه بو به ده ستهیّنانی مه عریفه له و ریّگه یه وه نه بیّت.

وتی: به چیدا دهزانی ئه و میزانه راست ده کات یان در و به ژیری و تی پوانینی خوت، ژیرییه کان دژ به یه کن، یان به ئیمامی مه عسوومی راستگودا به نه و ئیمامه ی له جیهاندا به حه قه هه ستاوه و راوه ستاوه، ئه وه ش ئه و مه زهه به یه من بانگی بو ده که م به وتم: منیش ئه و پیوه رانه م به فیربوون وه رگرتووه، به لام فیربوون له ئیمامی هه مو و ئیمامانه وه "محمدی کوری عبدالله"ی کوری عبدالمطلب (سی من هه رچه نده پیغه مبه رایستم و هیچ گومانیکم پیغه مبه رایستم و هیچ گومانیکم

ا - هموالیّنک دهسته یه کی زور بیستوویانه یان بینیویانه و دهیگیّن نهوه بن و دهسته یه کی زوّرتر لهدوای خوّیان و م عوانش ههر به و جوّره.

تیایاندا نییه، پهیامی قورئان و بهیانی راستگویی و دروستیی میزانه کانی قورئان لهناو خودی قورئان خویدان.

وتی ((به لگه که ت مجهره روو و میزانه کهی ناو قورئانت ئاشکرا بکه، بوّم ده رمجه چوّن له خودی قورئاندا به لگهی راستی و دروستیی میزانه که ت به ده ستهیناوه ؟

وتی: گومانی باش به موسلمانان دهبهم و ده لیّم: ئه وان به کاری مامه له وه خه ریك نابن تا کیشانه و پیّوانه کانیان ره وا و دروست نه بن، گهر گومانی کم له هه ندی ترازوو و کیشانه و پیّوانه بو دروست بوو ده یگرم و به رزی ده که مه وه و ته ماشای دوو تا و زمانی ترازووه که ده که م، گهر زمانه که له گه لا یه کم راست وه ستا به بی شهوه ی به لایه کیاندا لابدات و له گه لا نه وه شدا ها و تابوونی دوو تای ترازووه که م بینی تیده گه م ترازوویه کی دروست و ره وانه.

وتم: وا دابنی زمانی ترازووه که راست وهستا و دوو تای ترازووه که هاوتا وهستان له کویدوه دهزانی ترازووه که راست و رهوانه ؟ وتی به زانستیکی پیویست بوّم ناشکرا دهبیّت که له دوو پیشه کییه وه به بهرهه هاتووه، یه کیّکیان نهزموونییه و نهویتریان هه سپیّکراوه، نهزموونییه که به نهزموون فیربووم تای قورس بوّ خواره وه یه و تای سووك بو

وتم: ئەرە بريتىيە لە را و قياسى ئەقلى!

وتى: ئەوە زۆر دوورە، ئەمە بريتىيە لە زانستىكى پىۆيىست لە پىشەكىيەكى يەقىنىيەوە، پىشەكىيەك كە بە ئەزموون و ھەستېيكردن(بينين) يەقىنى لىدو پەيدا بووە، ئىبتر ئەمە چۆن دەبىتە را و قىاس، لە كاتىكدا قىاس گرىانە و وادانانە و يەقىنى لىدو بەرھەم نايەت؟ بەلام من لەم پىشەكى و دەرئەنجامەوە يەقىن ھەست پى دەكەم.

وتم: گهر دروستیی میزانت بهم به لنگه و بورهانه به ده ستهیننا، نه ی دروستیی هوقه و رهتل و مسقال به چیدا ده زانیت؟ (۱) له وانه یه سوکتر یان قورستر بینت له سه نگ و میزانه دروسته کهی.

وتى: گەر گومانم لەوانەدا بۆ دروست بوو، ئەوا ئەو عەيارانە بە پێوانە دروستە ئەسلىيەكەى خۆى دەيێوم، گەر يەكسان بوون يێى بۆم دەردەكەوێت: ئەو شـتانەى

- مەبەستى ئەو سەنگانەيە دەخرىننە تايەكى ترازووەكەوە و شتەكانى پى دەپىيورىن، وەك كىلىزى ئاسىن و كىلىزى بەرد لەم سەردەمەدا.

بهو پیّوانانه به منی داوه یه کسانه به پیّوانه دروسته که، ئهو کات یه کسان به یه کسانیّك یه کسانه.

وتم: ئايا دانەرى ترازووه ئەسلىيەكە دەناسى، ئەوەش ئەو كەسەيە يەكەمجار پيوەرەكانى داناوه؟

وتی: نهخیر، من هیچ پیرویستیه کم به ناسینی نهو که سه نیبه، من دروستیی ترازووه که به بینینی چاو بینیوه؟ من پاقله دهخوم و چیمداوه له پاقله فروش، دانه ری ترازووه که له خویدا مهبه ست نیبه، به لاکو هه ر نهوه نده پیرویسته دروستیی ترازووه که و چونیتی کیشانه که ی لیرو برانریت، من نهوه م زانیوه، وه ک چون تو باسی ده که ی و ده یزانی، بویه بینیاز بووم له گه پانه وه بو لای دانه ری ترازووه که له هه ر کیشانی کدا، چونکه نهوه دریش ده کیشینی و هه موو کات به ده ست ناکه ویت، له گه ل نهوه شدا من لیری بینیازم.

وتم: گهر له مهعریفه دا ترازوویه کی وه ک نهوه به لاکو راستتر له وه م بق هینای، زیاتریش له وه من بق خوم دانه رو ماموستا و به کارهینه ره که که ده ناسم، دانه ره که که خودایه و ماموستا که که جبریله (علیهم السلام) و به کاربه ره که که نیبراهیمی خهلیل و محمد و پیغه مبه رانی ترن (علیهم السلام)، خود اله وه دا شایه تی راستگویی بق داناون، نایا به وه رده گری؟ نایا با وه ری یی ده که ی؟

وتی: چون به پاستی نازانم گهر روّشنی و ده رکه و تنه کهی به و جوّره بیّت تو باسی له باره وه ده که ی و وتم: ئیّستا ئه خلاقی هو شهه نه دان و حیکمه تت تیا ده خویّنمه وه، هیوای من به فیرکردنی تو و راستکردنه وه و تیّگه یاندنت له حه قیقه تی مه زهه به که ت به پاستگه پا، لیّره وه پیّنج پیّوه ره دابه زیّنراوه که ی ناو قورئانت بو ده خه مه روو تا کو بیّنیاز بیت له هه مو و ئیمامی که و له راده ی کویری بیّه ده ره وه، ئه و کات ئیمامه که ت پیّغه مبه ری خودا (سیّی و لیّنی ده بیّت.

بزانه له بنچینه دا میزانه کانی قورئان سیانن:

میزانی یه کسانبوون و هاوتابوون(التعادل)، و میزانی پیّویستبوون(التلازم) و میزانی کیّبهرکیّکهر(التعاند)، به لاّم میزانی هاوتابوون بوّ سیّ میزان دابه ش دهبیّت: گهوره و ناوهند و بچووك، بوّیه ههموو میزانه کان دهبن به ییّنج.

دەروازەى دووەم: قسه ئەسەر ترازووى گەورە

A CONTRACTOR OF THE PARTY OF TH

ئەمەش بەشى يەكەمە لە ترازووى ھاوتابوون

ترازووی روّحانی و ترازووه بهرجهسته کان^(۱):

پاشان ئەم دۆستە ژىرەم لە دۆستانى فىركردنى نھىننى پىنى وتم:

یه که مجار ترازووی گهوره له ترازووه کانی هاوتابوونم بو باس بکه، مانای ئه و ناو و زاراوانه شم بو لی کبده ره وه له "تلازم و تعاند و تعادل: گهوره و ناوه ند و بچووك"، ئهمانه كومه لیك و شه ی نامون و گومانم نیبه له ژیریاندا مانای ورد بوونی ههیه.

وتم: مانای نهم زاراوانه تیناگهی تا لیکدانهوهیان یو نهکریت و له ماناکانیان حالی نهبیت، بونهوهی پهی به تهبایی زاراوهکان و حهقیقهتهکانیان(ناوهروکهکانیان) ببهی، یهکه مجار فیرت ده کهم که نهم ترازووانه وهك نهو ترازووه وایه بو باس کردی له مانادا نهک له شیوه دا، نهم ترازووانه ترازووی روحانیین و وه ک ترازووی بهرجهسته نیین، چون دهبیت نهم ترازووانه بهو ترازووه یهکسان بیت له کاتیک دا خودی ترازووه بهرجهسته کانیش له شیوه و کاردا جیاوازییان له نیواندا ههیه؟ قه پان ترازوویه که و ترازووی کیشانهی زیریش ترازوویهک، به لمکو نوستر لاب ترازوویه که کات و جوولهی نهستیره و ههساره کانی پی دیاری ده کریت، راسته (مسطرة) ترازوویه که بو پیوانهی دوریه کان و هیوانهی بی دیاری ده کریت، راسته (مسطرة) ترازوویه که بو پیوانهی به نهمانه و هیراو بوری و کهمی ایان دوریه کان و هیراو بوریان هه یه له وه دا هاوبه شن که "زوری و کهمی"یان پی ده ناسرینه و ه، به لمکو کیش (العروض) ترازووی هی نوراوه یه و هی هاوسه نگی له

[.] - مەمەستى ئەو ترازووانەيە مرۆۋ رۆژانە كېشانە و يېوانەيان يى دەكات.

لاسهنگ پی جیاده کریتهوه، ئهم ترازووه له ترازووه بهرجهسته کان زور روحانی تره، به لام به تهواوی له پهیوه ستبوون به بهرجه سته کانهوه دانه براوه، چونکه بریتییه له ترازووی دهنگ، دهنگیش له بهرجه سته بوون جیانابیته وه (۱).

رۆحانىترىن ترازوو بريتىپە لـە تـرازووى رۆژى دواپى، چـونكە بـەو تـرازووە كردەوەكان و بیروباوهر و زانست و زانیاری دهیپورین، زانیاری و باوهر بهرجهسته نین، بزیه ترازووه کهیان به تهواوی رؤحانییه، ههر به و جؤره ترازووی قورئان بـ ق مهعریفه ترازوویه کی رؤحانییه، به لام ناساندنی له جیهانی بینراو (عالم الشهادة)دا به رگ (غلاف) یکی بق دروست دهبیت، ئەر بەرگەش لكان و پەيوەستبوونى بە بەرجەستەرە ھەپـە، با خودى ترازورەكەش بەرجەستە نەبىت، يىناسىمى شىتەكانى دەرەوە لىەم جىھانىەدا لىە رىڭدى دەربرىنەوەپيە، دەربرینیش دەنگه و دەنگیش بەرجەستەپە، یان له رێگەی نووسینەوەپە، نووسینیش پیتـه و پیتیش نهخشینکه لهسهر لایهره و دیسان بهرجهستهیه، ئهمه حوکمی بهرگ(غلاف)ی ئەو ترازووەي كە ماناكەي تيا دادەنرېت، بەلام ماناكە لە خودى خۆيدا رۆحانىيەكى تەواوە و پهيوهست نيپه په بهرجهسته کانهوه، چونکه ناسيني خوداي پي دهيٽورٽت که له دەرەوەي تەنە بەرجەستەكانەوەيە، پاكترە لەوەي ئاراستەكان لە ئامىزى بىگرن، چجاي بېنت به تهنیک له تهنه کان، به لام له گهل ئه وه شدا ئه و ترازووه راگریک و دوو تای ههیه، دوو تايهكه به راگرهكهوه بهستراونهتهوه، راگرهكهش يهكسانه لهگهل دوو تاكهدا بههوى بهستنهوهی ههر تایهك بهو راگرهوه، ئهمه قسهیهك له ترازووی هاوتابوون.

ترازووی پیّویستبوون (التلازم) وه ک قه پان وایه، چونکه ته نها یه ک تای هه یه، به لاّم له لاکه ی تره وه پارچه یه ئاسنیّکی هه نارشیّوه ی پیّوه کراوه که بریتییه له "توّپ"ی قه یانه که، به و یارچه ئاسنه دا جیاوازی و بره کان دیاری ده کریّت.

ٔ - مەبەستى ئەوەيە دەنگىش شەيۆلە و ھېشتا ھەر مادەيە با لە ترازووەكانى تر رۆحانى تر بېت.

.

وتى: ئەم ھەموو قسەيە قسەي زله و ماناي قسەكانت لە كوپدايه؟ چونكە من چەقچەقەي بهرداشم گوی لیّیه و ئارده که نابینم، بزیه پیم وت: ئارام بگره ﴿ وَلَا تَعَجَلْ بِٱلْقُرْءَانِ مِن قَبْلِ أَن يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُم وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمَا الله الله ١١٤، بزانه پهله كردن له شهيتانه وهيه، ئارامی و لهسهرخوییش له خوداوهیه، بزانه ترازووی گهوره بربتیبه له ترازووی ئیبراهیمی خەلىل (عليه السلام) كە لەگەل "نەمرود" بەكارىھىنا، ئىمە لە خەلىلەرە ئەم ترازورە فيرپووين، بهلام بههزي قورئانهوه، ئهوهش ئهوه بوو كه: نهمردود بانگهشهي خواوهندي كرد، خواوهند لای ئهوان بریتی بوو لهو کهسهی بهسهر ههموو شتیکدا بالادهست بیت، ئيبراهيم(عليه السلام) فهرمووي: خواوهند خواوهندي منه، چونکه ئهو کهسهيه که دهژيهني و دەمرينني واته بالادەستە و دەستى بەسەر ئەو كارەدا زاله، بەلام تۆ ناتوانى بژينى و بمرينى، نهمروود وتى: منيش دەژينم و دەمرينم (قَالَ أَنَا أُجِّيء وَأُمِيتُ)، واته منيش به هاوسهرى كردن لهگهل ئافرهت نوتفهی مردوو دهگۆرم بۆ مرۆۋنىكى زيندوو(۱)، ئەشتوانم بىكورى، ئىبراھىم زانى بهتال کردنهوهی به لکه کهی له تیکهیشتنی که سه که دا دژواره، بزیه رووی له به لکهیه کی رۆشنىر لەوە كرد و فەرمووى: ((فَإِتَ ٱللَّهَ يَأْتِي بِٱلشَّمْسِ مِنَ ٱلْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ ٱلْمَغْرِبِ فَبَهُوتَ اَلَّذِي كَفَرُّ)، خودای موته عال مه دح و سه نای ئیبراهیم ده کات و ده فه رمویّت: ﴿ وَتِلْكَ حُجَّتُنا مَاتَيْنَهُمَ إِبْرَهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ ﴾ الأنعام: ٨٣، لهمهوه تينكهيشتم به للكه و بورهان له قسه کانی ئیبراهیم (علیه السلام) و ترازووه کهیدا بوونی ههیه، ته ماشای چؤنیتی کیشانه و پیوانه کهیم کرد وهك چون تو ته ماشاي كیشانهي زیر و زیو ده کهي، لهم به لگهیهوه دوو ئهسلم بینییه وه که هاوتای په کتر دهبن و ده رئه نجامیّ کیان لیّوه له دایك دهبیّت که بریتییه له مهعریفه یاخود زانست، بونیادی قورئان لهسهر کورتکردنهوه و پوختهکردنه، کهمالنی وینهی

ا - یان دوو کهسی بهندی که برپیاری کوشتنیان درابوو دههیّنیّت و یهکیّکیان ئازاد دهکات و دهلّی تهمهیان ژیانم پیّ بهخشی و تهویتریان دهکوژیّ و دهلیّت تهمهیانم مراند. ئهم ترازووه ئهوهیه بلیّیت: ههر کهس بتوانیّت خوّر له زهوی ههلبّکات ئهو کهسه خودایه، ئهمه ئهسلّی یهکهم، خوای من دهتوانیّ خوّر له زهوی ههلبّهیّنیّت ئهمه بریتییه له ئهسلّی دووهم، لهم دوانهوه مهعریفهیهك بهرههم هات ئهوهش ئهوهیه که: خودای من به حهق خودایه، نهك توّ ئهی نهمرود.

سهرنج بده ئایا هیچ کهس ههیه دان به و دوو ئهسله دا بنیت و دان به و ده رئه نجامه دا نه نیت و گومانی لی پهیدا بکات؟ ئه وه زوّر دووره، ئه و قسهیه مان که ده لین: "خودا ده توانی خوّرهه لبّهینی" هیچ گومانی تیدا نییه، چونکه خودا لای ئه وان و لای هه مووان ئه و کهسهیه ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکدا ههیه، هه لهینانی خوّر یه کیکه له و شتانهی خودا ده سه لاتی به سه ردا ده روات، ئه مه ئه سلیکی زانراوه به دانان و به کوّده نگی، ئه و قسهیه ش: "ده ستروّیو (خاوه ن ده سه لات) به سه ر هه موو شته کاندا ته نها خودایه نه ک توّ" به بینین زانراوه، ده سته و سانی نه مرود و هه ر که سیکی تریش له بزواندنی خوّر و روون و به بینین زانراوه، ده سته و سانی نه مرود و هه ر که سیکی تریش له بزواندنی خوّره، بویه له ئاشکرا و به رهه سته ان به خودا بزوین مری خوّر و هه لهین دووه مه وه -زانراو به موشاهه ده - بومان ده رده که ویکه مه دوو ناتوانی خوّر ببزوینیت، دوای زانینی ئه م دوو ئه سلّه دازاریت که نه مرود خودا نییه، به لاکو خودا ته نها "الله"یه.

ئيستا پياداچوونهوهيهك به دهروونى خوتدا بكه، ئايا ئهمه روشنتر نييه له پيشهكييه ئهزموونى و بهرههستهكهى يهكهم كه دروستيى ترازووى زير و زيوى لهسهر بيناكراوه؟ (۱) وتى: ئهمه به ناچارى مهعريفه لييهوه پيويسته، و ناتوانم لهو دوو

-- مەبەستى ئەو قسانەيە كە كەسى بەرانبەر پيشتر كردى و تيايدا دوو پيشەكى و سەرئەنجاميك باس كرا، بەم جۆرە (ئەر درو ئىشەكىيە بەرھەر ھاتدود) بەككىكان ئەزمەرنىيە و ئەرىتربان ھەسىنگاردى ئەزمەرنىيەكە ئەرەبە كە بە

ئەسلەدا گومان بكەم، و ناشتوانم لەو دەرئەنجامەي لە دوو ئەسلەكەوە سەرى ھەللداوه گومانم بوّ یهیدا ببیّت، به لام ئهمه تهنها لهم شویّنهدا که ئیبراهیمی خهلیل (علیه السلام) به کاری هنناوه سوودی لئ دهستم له نهری کردنی خواوه ندی له نهمرود و جيڭير كردنى خواوەنىدى تەنھا بىز ئەو كەسەي دەتوانيىت خىزر لىە خۆرھەلاتەوە هەلبهپننیت، ئیتر چون بتوانم تەواوى مەعارىفەكانى تىرى پىي ھەلبسىەنگینم كە لىیم ئالوز دەبن و تياپاندا پيوپستم به جياكردنهوهى حەقه له باتلز؟ وتم: هەركەس به ترازوویهك زير بيپويت دهتوانيت زيو و تهواوي كانزاكاني تري یی بیپویت، چونكه ئهوه وهزنکراو(سهنگکراو)ه برهکهی دهزانریت نهك لهبهر ئهوهی زیره به لکو لهبهر ئهوهی خاوهن كيّش و سمنگه ^(۱)، ئەم بەلكگەپەش بە ھەمان شـيّوەيە^(۲)، لـەم مەعرىفەپەوە بۆمان ئاشكرا بووه نەك بە ھۆي خودى رووداوەكەوە بەلكو لەبەر ئەوەي حەقىقەتېكە له حەقبقەتەكان و مانايەكە لە ماناكان، ئىستا رابمىنە بۆچى ئەم دەرئەنجامــە لىيــەوە زهروور و پیویسته، روّحه کهی وهربگره و رووتی بکهرهوه لهم نموونه (لهم رووداوه) تايبهته تاكو همهر كات بمانموي سوودي لئي ببينين، ئمه دەرئه نجاممه بۆيمه لييموه ييويست بوو چونكه حوكم لهسهر سيفهت حوكمه لهسهر خاوهن سيفهتهكه، روونکردنهوهی راستی و رهوانی ئهم بهانگهیه بهم جوّرهیه: یهروهردگاری من خور له خۆرھەلاتەوە ھەلدىنىنت، ئەو كەسەي خۆر ھەلدىنىنت خواوەند "إلە"ە، بۆيە بە ناچارى ئهم دەرئەنجامه ينويستهي لنيوه يهيدا دەبنت: يهروەردگاري من خواوەند"إله"ه، خۆرھەللهينن سيفەتى يەروەردگارە، خۆرھەللهينن "إله"ه، بۆيە سەرئەنجاميكى ييويست سەر ھەللاەدات كە: بەرۋەردگارى من "إلـه"ە، ئىٚمـە جوكممـان دەركـرد بەسـەر ئـەو

⁻ واته ههموو شتیکی خاوهن سهنگ و بارستایی ترازووهکه دهیخوینییتهوه ئیتر زیر بیت یان زیـو یـان هـهر شتيكى تر.

⁻ ئیمه تهماشای خودی رووداوهکه ناکهین له نیوان ئیبراهیم (علیه السلام) و نـهمرووددا بـهلکو تهماشـای ئـهو ترازووه دهکهین که ئیبراهیم (علیه السلام) بو قهناعهت پیکردنی نهمروود بهکاری دههینیت.

که سه ی خورهه لذینی (سیفه ته که "إله"، بویه لییه وه حوکمی خواوه ندبوون به سه ر پهروه ردگاری مندا پیویست بوو، به هه مان شیوه له هه ر جینگهیه کی تردا که مهعریفه م بو به ده ست دیت له مه ر سیفه تی شته که، مهعریفه یه کی تر به ده ست دیت به جینگیر کردنی حوکم بو نه و سیفه ته، له م دوانه شه وه مهعریفه ی سییه م سهرهه لده دات به جینگیر کردنی حوکمه که له سه ر خاوه ن سیفه ته که به ناچاری.

وتی: ئهمهیان خهریکه پهی پیبردنی بو من گران دهببیّت، گهر گومانم تیایدا بو پهیدا بوو چی بکهم تاکو گومانه که برهویّنمهوه؟ وتم: بهو پیوهرهی لهلاته بیپییّوه، وهك چون مامهله لهگهل ترازووی زیّر و زیو ده کهی، وتی: من چون لهم مهیدانه دا پیوهره که پهیدا بکهم؟ وتم: پیّوهری ناسراو بریتییه لهو زانسته بنه په و سهره تاییه پهیدانه یا که له ههست و نهزموون و نهنگیزهی ئهقلهوه وهرگیراون.

تهماشای زانسته سهرهتاییه کان بکه و لیّیان رابییّنه، ئایا حوکمه که لهسهر سیفه ته که جیّگیر ده بیّت، گهر وه لاّمه که شهری بوو شهوا حوکمه که سهرده کیّشی بو خاوه ن وه سفه که و بو شهویش جیّگیر ده کریّت، گهر شاژه لیّکی سك ئاوساو (ئیّستریّك) به بهرده متدا گوزهری کرد، یه کیّك وتی: ئهمه ئیّستره سکی پره، منیش پیّی بلیّم: تو ده زانی ئیستر نه زوّکه و بینچووی نابیت؟ ئهویش بلیّت: به لیّ ده زانم به ههست و بینین بوم ده رکه و تووه، منیش بلیّم: ئیستا ده زانی شهم ئیستره سك پر نییه؟ شهو کات ناتوانیّت دوای زانینی نهو دوو نه سله که یه کیّکیان نه زموونییه و نه ویتریان به رهه هست کومانی تیّدا پهیدا بکات، وه ک چون له زانستی نه زموونییه و هوه تیده گهیت تای قورس بو خواره وه ده روات، هه روه ها وه که چون له زانستی به رهه سته وه (به بینین) شهوه تیده گهیت که هیچ کام له تاکان سه روخواریان نه کردووه.

ازانستی بنه ره تی و سه ره تایی پیّویست (العلوم الضروریة) که ئیمامی غهزالی له چهندین شویّنی شهم کتیّبه دا دروبارهی ده کاته و بردهان نییه. دروبارهی ده کاته و بردهان نییه.

وتى: ئەمە بە رۆشىنى تىڭگەيشىتم، بەلام بىزم دەرنەكەوتووە ھىزى پىنويسىتبوونەكەى بريتييه له: حوكم بهسهر سيفهتدا حوكمه بهسهر خاوهن سيفهتهكهدا، وتم: بيربكهرهوه و رامننه، ئەو قسەت كە دەلىنى: "ئەمە ئىسترە" وەسفە، سىفەتەكە ئەوەپ كە ئەم ئاژەللە ئىسىرە، ئەو قسەيەشت كە دەلىنى: ھەموو ئىسىرىك نەزۆكە، ئەوە برىتىيە لە حوكم كردن بهسهر ئنسترهكه دا كه بريتيه له سيفه تي نهزؤكي، ئهو كات حوكمدان به نەزۆكى، بەسەر ئاۋەلىنكدا كە وەسفكراوە بە ئىسىر پىويسىت دەبىيت، ھەر بەو جۆرە كاتبك بوّت دەردەكەويت-بو نموونه- كه ههموو گيانداريك ههستى ههيه، ياشان بوّت دەركەوت كرم گىاندارە، ئەو كات ناتوانى گومان بەوە بىەبت كە كرم ھەستى ھەسە، رنگهکهی بهم جورهیه که بلنیت: ههموو کرمنك گیانداره، ههموو گیاندارنکیش خاو دن هدسته، كدوابوو هدموو كرمنك خاو دن هدسته، چونكه ئدو قسديدت: "هدموو کرمیّك گیانداره" وهسفكردنی كرمـه بـهوهی گیانـداره، گیانـداربوون سیفهته، گـهر حوكمت دەركرد لەسەر گياندارەكە كە خاوەنى ھەستە، يان جەستەيە، يان. ئەو كات بيّ هيچ گومانٽِك كرميش دهچێته ژێر ئهو حوكمهوه، ئهمه دهرئهنجامێكي پێويست و ناچارىيە و ھىچ گوماننىك ھەلناگرنت.

به لنی مهرجی نه مه نهوه یه که سیفه ته که یه کسان بیت به وه سفکراوه که یان گشتگیرتر بیت لیی، تاکو حوکمدان به سهریدا به ناچاری وه سفکراوه که بگریته وه هه به و جوّره له دیگای فیقهییه وه که سیک به وه ته سلیم بیت که: هه موو ناره قیک سهرخوشکه ره هه موو سهرخوشکه ریکیش حه رامه، نه و کات گومان له وه ناکات که هه موو ناره قیک حه رامه، چونکه سهرخوشکه روه سفی ناره قه که یه بویه حوکمدان به سه ریدا به وه ی حه رامه ناره قیش ده گریته وه ، چونکه وه سفکراوه که ده چیته ناو نه و حوکمه وه که یه به به به به به دو که ده و که داد و که ده و که ده و که ده دو که ده دو که ده دو که ده دو که ده و که ده دو

وتی: به تنگهیشتنیکی زهرووری تنگهیشتم له لهیه کدانی شه و دوو شهسله، به م شیوازه ده رشه نجامینکی زهرووری لیوه به رهه م دیت، به لاگه هینانه وه کهی شیراهیم خهلیل (علیه السلام) راست و دروسته، و ترازووه کهی ترازوویه کی راست و ره وانه، و له سنوور و راده و حهقیقه تی گهیشتوم، پیوه ره کهیم له پیوانه باوه کانه وه وه رگرت، به لام حه زده که مهونه یه بازانم بو به کارهینانی شهم ترازووه له شیوه هه مه جوره کانی مهیدانی زانستدا، چونکه شه و بورهان نین.

بۆیه وتم: ئەوە زۆر دووره، ھەندى لەم نەوونانە لە خودى خۆیاندا زانراو نین، بەلكو لـه لەیهكدانى دوو ئەسلەكەوە بەرھەم دین، ھیچ كەس نازانیت ئەم گیاندارە -بو نەوونە نەزۆكە جگە لەوانەى بە ھەست زانیبیتیان كە ئەو گیاندارە ئیسترە، و بە ئەزموونیش بۆیان دەركەوتبیت كە ئیستر نەزۆكە، ئەوەى لە خودى خۆیدا رۆشنە ئەسلى يەكەممە، بەلام پەیدابوو لە دوو ئەسلەكە باوك و دایكى ھەیه(۱۱)، دەرئەنجامەكە لە خودى خۆیدا رۆشن نییه، بەلكو بە شتى ترەوە رۆشن دەبیتهوه، بەلام ئەو شتى ترە -مەبەستم دوو ئەسلەكەپە – ھەندى جار بۆي ھەپە رۆشن بېت، ئەوەش دواي ئەزموون و بېنین.

ا - واته دوو ئەسلەكە بۆ دەرئەنجامەكە دەبن بە دايك و باوك.

به کنك له و ناروّشنبانه ئه و ه به مروّق خوّى خوّى دروست نه کردووه، به لکو هو کار و دروستکهریکی ههیه، ههر بهو جوّره ههموو جیهان و گهردوون، گهر بگهریینهوه بوّ ئهم ترازووه دهزانین که دروستکهرنکیان ههیه، نهو دروستکهره زانایه، یویه نتمه ده لنین: ههموو "ئهگهرهبوون"(۱) يك هۆيهكى ههيه، تايبه تمهندى جيهان يان مروّڤ بـهو ئهنـدازه تابىه تمەندىوونە ئەگەرەبوونە، بۆيە لىرەوە "ئەگەرەبوون" بىرىستى بە ھۆ (سىب) ھەيە، ههر كهس خوى رادهستى دوو ئەسلەكە ىكات ناتواننت گومان لەم دەرئەنجامە ىكات، به لام گهر گومانی له دوو ئه سله که هه بوو ئه وا زانین و ناسینیان له دوو ئه سلی روشنی تر دەردەھێنرێت، بەو جۆرە تا دەگاتە سەر زانستە سەرەتاييەكان(بنەرەتىيەكان) كە ناتوانریّت گومانی تیدا بکریّت، زانسته روّشنه سهرهتاییهکان(بنهرهتییهکان) دهبن به ىنەما بۆ زانستە نادبار و نارۆشنەكان، بەڭكو زانستە رۆشنەكان دەبىن بەتخوى ئەو زانستانهي تر، بهلام ئهو تۆوانه كهسانيك دەتوانن بيانچينن كه شارەزاييان له كيالان و دەرهينانى دەرئەنجام لە يىتاندنى تۆوەكان لەگەل يەكتر ھەبيت.

گهر بلیّیت: من له ههردوو ئهسله که به گومانم، بوّچی دهلیّیت: ههموو ئەگەرەبوونىك ھۆپەكى ھەپە؟ بۆچى وتت: تايبەتمەنىدى مىرۆۋ بەو ئەنىدازە تاييه تمهندييه ئهگهرهبوون(جائيز)ه نهك پيويستهبوون(واجب)؟ ئهوا دهڵيم: ئهوهي که وتم ههموو ئهگهرهبوونیک هۆیهکی ههیه گهر له مانای "ئهگهرهبوون" تیبگهی رۆشنه، چونكه مەبەستم به ئەگەرەبوون: ئەو شتەپە لە نيوان دوو بەشى پەكساندا بينت، گهر دوو شت يه كسان بوون يه كينك لهوانه به بوون و به عهدهم له خودي

^{ٔ -} مەمەست لە "ئەگەرەبوون"(جائز الوجود) ئەو بوونەيە بۆي ھەيە بېيت و بۆي ھەيـە نـەبيـــ، ســەردەمــــــك نــەبووە و دواتىر ھاتۆتــە نــاو بوونــەوە، بــۆ بوونەكــەي ھۆيــەك لــە دەرەودى خــۆى بــوونى ھەيــە، بەرانبــەر ئەگــەرەبوون يپويسته بوون (واجب الوجود) داده نريت که بوونه کهي به خودي خويه و هويه ك نييه له يشتي نهو بوونهوه.

خۆيدا تايبه تمهند نابينت (۱)، چونكه ئهوهى بۆ شتيك جينگير دەبى بى ناچارى بۆ ھاوشيوه كهشى جينگير دەبين، ئەمە لەيينشتره.

ئه و قسه شم که ده لنیم: تایبه ته ندی مروّق به م ئه ندازه له تایبه ته مندی -بو نموونه - به م بره جائيزه و واجب نييه وهك ئهو قسهم وايه كه دهاٽيم: ئهو هيٽاهي كهسٽك دهيكيشٽت-و بریکی دیاریکراوی هدیه- جائیزه، چونکه هیلهکه-وهك شهوهی که هیله- بریکی دیاریکراوی بر دەستنیشان ناکریت، بەلکو وینا دەکریت ئەو ھیللە دریژتر یان کورتتر بينت، تايبه تمهندييه كهي بهو بره لهوهي دريزتر يان كورتتر نهبينت هزيه كهي بريتيبه لهو کهسهی کیشاویهتی، چونکه ریزهی بر و ههندهکان بو قبوول کردنی ئه و هیله بویان یه کسانه ئهمهش زهرورییه، ههر بهو جۆره ریژهی بر و ههندهکان بــۆ شــیّوهی مــرۆڤ و ئەندامەكانى يەكسانە بۆيە تايبەتمەند دەبيت بە بكەرىك، ياشان لەمەوە بەرز دەبـەوە و دەلنم: بكەرەكەي زانايە، چونكە ھەموو كارنكى رنىك و مەحكەم دەدرنتـ يالا زانستى ئەو كەسەي كارەكەي كردووه، ليرەدا دوو ئەسل بوونيان ھەيە گەر بيانزانين لە دەرئەنجامەكە گومانت نامئننت، بەكەمبان: بونبادى مرۆۋرنك و مەحكەمە، ئەمەش به بینینی شیاویی و گونجاویی ئەندامەكانی مرۆۋ، ئامادەپی ھەر پەكپك لـەو ئەندامانە بۆ مەرامىڭكى تايبەت، وەك دەست بۆ وەشاندن و يىي بى رۆيشىتن، زانىنى توپکاری ئەندامـه کانی مرۆۋ زانسـتێکی زەرووری بـهم راسـتییه دروسـت دەكـات، ئاتاجیی بونیادی ریکخراو و مهحکهمکراویش به زانست روون و ئاشکرایه، کهسی

ژیر گومان لهوه ناکات که هیّلی ریّك و دروست کهسیّکی گهره که زانا بیّت به نووسین، با کیّشانی هیّله کهش به هوّی نه و قهله مهوه بیّت که هیچ نازانیّت، بینای دروست کراوی گونجاو بو حهمام و ناش و شتانی تریش ته نها له وهستایه کی زانا و شاره زا ده وه شیّته وه گهر گریانه ی گومان له مه دا بوونی هه بیّت ریّگه که ی نهوه یه لیّیه وه به رز بییته وه بسیّ (ناسسته سهره تاییه کان (بنه ره تییه کان).

دەروازەي سێيهم: قسه لهسهر ترازووي ناوەند

Land College College College

ئەوەش شيومى دووەمە لە ترازووى ھاوتابوون

وتی: ترازووی گهوره و سنوور و پیوهر و مهیدانی به کارهینانی حالتی بووم، ئیستا "ترازووی ناوهند"م بو باس بکه، ئهو ترازووه چییه و کامهیه؟ فیربوونی له کویده بهدهست دیت و کی دایناوه و کی به کاری ده هینیت؟

وتم: ترازووی ناوه ندیش ئیبراهیم خهلیل (علیه السلام) به کاری هیناوه، کاتیک فهرمووی: ﴿ لا آُجِبُ ٱلْآفِلِینَ ﴿ لَا أُجِبُ الْآفِلِينَ ﴾ الأنعام: ٧٦

کهمالنی ویّنهی نهم ترازووه نهوهیه: مانگ ناوادهبیّت، خودا نابیّت ناوابیّت، بوّیه مانگ خودا نییه، به لاّم بونیادی قورئان له پوخته کردن و کورتکردنهوهیه (۱)، به لاّم زانست به نهری کردنی خواوهندی له مانگ نابیّته زهرووری و پیّویست تا ئهم دوو ئهسله نهزانیت، نهو دوانهش:

يهكهم (مانگ ئاوا دهبينت).

دووهم (خودا نابیّت ئاواببیّت)، گهر ئهم دوو ئهسلهت زانی به زهروورهت نهریّی خواوهندی له مانگ ده که ست.

وتى: من گومانم نييه نهرى كردنى خواوهندى له مانگ لهو دوو ئهسلهوه بهرههم ديّت، دهزانم (مانگ ئاوا دهبيّت) ئهمه به ههست زانراوه، بهلام ئهسلى دووهم كه (خودا

ا - مهبهستی ئهوهیه قورئان کروّك و پوختهی بابهته کان بهیان ده کات و خوّی له ههندی ورده کاری و شتی لابه لا بهدوورده گریّت له باس و چیروّکه کانیدا، ئهمهش حیکهمه تی مهزنی خودای موته عالی له یشتهوهیه.

نابیّت ناوابیّت) نه به ههست و نه به زهرووره ههستی پی ناکریّت (۱) و تم: مهبهسته کهم له گیرانه وه ی نهم ترازووه نهوه نییه به توّی بسه لمیّنم که مانگ خودا نییه، به لاّم ده مهوی فیّرت بکهم که نهم ترازووه راست و دروسته، مهعریفهی به ده ستهاتوو لیّیه وه بهم ریّگه یه له کیشانه و پیّوانه زهرووریی و حاشاهه لنه گره کانه، بهم ترازووه نیبراهیم خهلیل (علیه السلام) زانستی زهرووری پی به ده ست هینا، چونکه لای نه و زانرابوو که "خودا نابیّت ناواببیّت" با نه و زانسته ش بو نه و زانستیکی سه ره تایی نه بیت"، به لاکو له دوو نه سلّی تر وه رگیرابیّت که "خودا نابیّت گورانی به سه ردا بیّت"، هه موو شتیّکی گوراو رووداوه و به دیها تووه، ناوابوون بریتیه گورانی به سهردا بیّت"، هه موو شتیّکی گوراو رووداوه و به دیها تووه، ناوابوون بریتیه وه ربیگه یه هم نه و دو به کاری به ینه له هه ربیگه یه کارانست به دوو نه سلّه که بو په یدا بوو. ویی: به زهرووره تی تیگه یشتم که نه م ترازووه راست و ره وانه، نه مه مه عریفه ش وابه سته ی نه و دوو نه سلّه یه، نه و دوو نه سلّه ش روون و ناش کراو و زانراون، به لاّم ده مه و مه می به لام مه می به لام مه ده و به ده مه دون و ناش کراو و زانراون، به لاّم ده مه مه کران به یا سان پیّوه ره که یه ترازووه م بو باس بکه ی، پاشان پیّوه ره که یم درازووه م بو باس بکه ی، پاشان پیّوه ره که یم درازووه م بو باس بکه ی، پاشان پیّوه ره که یم

_

له ييوهره بهرجهسته باوهكان بو باس بكهي، ياشان غوونهيهك له پهكارهيناني

لادهدات، نهوه شیاری پرسیاره که رله جیّگه ی خیّیه تی، به لام شویّنه دا ئیمامی غهزالی خوّی له پرسیاره که لادهدات، نهوه شیار بی بین و ابووبیّت که بین و ابووبیّت که بین برسیار که رله وه لامه که تیناگات، یان وه لامیّکی تری له لا بووبیّت وایزانیبیّت گهر بیخاته روو گفتوگوکه به ثاقاریّکی تردا بروات، به لگهم بو نهمه نهو قسهی ئیمامه که کهمیّك دواتر ده فه رموی ((هه لسه نگاندنه کهی به هوّی زانراویّکه وه بوو له لای))، نه و زانراوه برتیبیه له فیتره تی نیمامه که کهمیّك دواتر ده فه رموی ((هه لسه نگاندنه کهی به هوّی زانراویّکه وه بوو له لای))، نه و زانراوه برتیبیه له فیتره تی نیمامه که کهمیّك دواتر ده فیمیشه یی له به رهمیتی ناوا نه ده بوو، نه و (علیه السلام) بو بینینه وهی ده بود به و خودا تاك و ته نها ده کرد و به هه میشه یی له به رهم همیتی ناوا نه ده بود و نه کوتاییدا ده فه رمویّت: ده بود بود به بود به کوتاییدا ده فه رمویّت: این که میموو ناسمانه کان و زهوی خولقاندوه و رامیهیّناون بو به ندایه تی و گویّ ایه که و شه ی الله مه و بره به دو ناندا (له فیتره تاندا) دانراوه، مروّقش هه ره و جوّره به .

ترازووه که له مهیدانه ناروونه کاندا، چونکه نهری کردنی خواوه ندی له مانگ له لای من روّشنتره له روّشن.

وتم: راده و سنووری ئهوهیه که: هه دوو شتیک که دانهیه کیان به شتیک وهسف بکریّت و ههمان ئه و وهسفه له ویتریان دابر نریّت ئه وا ئه و دوو شته لهیه کتر جیاوازن، واته یه کیّکیان وهسفه که له ویتریان داگیر بکات و پیّی وهسف ناکریّت، وه ک چوّن راده و سنووری ترازووی گهوره ئه وه بوو که دهمانوت: "حوکم لهسهر گشت حوکمه بو سهر تایبهت و ده که ویّته ژیّر ههمان حوکمه وه"، سنوور و راده ی ئهمه شریتییه له: ئه و شته ی نهریی سیفه تیّکی لی بکریّت که وهسفه که بو شتیّکی تر جیّگیر ببیّت ئه وا ئه و دو شته له یه کتر جیاوازن، خودا نه ریّی ئاوابوونی لیّ ده کریّت و مانگ ئاوابوونی بو بریار ده دریّت، ئه مه جیاوازی و له یه کتر جودایی ده خاته نیّوان خودا و مانگهوه، بریار ده دریّت، ئه مه مانگ خواوه ند نه بیّت و خوداش مانگ نه بیّت.

ئەوەش لەو كاتەى كە يەھودىيەكان بانگەشەى ئەوەيان دەكرد ئەوان رۆلەى خودا بن، خوداش پىغەمبەرەكەى فىر دەكات لەمەر چۆنىتى پووچ كردنەوەى بانگەشەكەيان و دەرخستنى ھەللەكەيان بە ترازووى راست و رەوان (فَلِمَ يُعَدِّبُكُم بِذُنُوبِكُم)

کهمالنی ویّنهی ئهم ترازووه ئهوهیه که روّله و جگهرگوشهکان سزا نادریّن، و ئیّوه سزا دهدریّن، کهوابوو ئیّوه روّله و جگهرگوشهی خودا نین، ئهوهی که "روّله و جگهرگوشه

سزا نادریّت" به ئهزموون سهلیّنراوه، ئهوهش که "ئیّوه سزا دهدریّن"(۱) به بینین بینراوه، برّیه به زهروورهت نهریّی روّلهبوونی خودایان لی ده کریّت.

جیّگهی دووه م له قورئاندا ئه و ئایه ته پیروزه یه و قُل یَکایم الّذِیک هادُوا إِن زَعَمْتُم اَنگُمُ الْوَیکا و بِهِ مِن دُونِ النّاسِ فَتَمَنّوا الْمُوْت إِن كُنتُم صَدِوْین فَ وَلاین مَنوّفه اَبكا بِمَا فَدّمت الْویکا و الجمعة: ٦ - ٧، ئه وان بانگه شهی دوستایه تی خودایان ده کرد، ئه وهی ئاشکرایه دوست ئاوات بو لیقای دوسته کهی ده خوازین، به لام وه ک ئاشکرایه یه هودییه کان ئاواتی مردن ناخوازن که هویه که بو گهیشتن به لیقای دوسته که یان بویه به زهرووره ت ده رکه و که ئه وان دوستی خودا نین، که مالی وینه ی ترازووه که ئه وه به به به به مورو دوستیک ئاواتی گهیشتن به دوسته کهی ده خوازیت، یه هودییه کان ئاواتی خودا ناخوازن که وابوو ئه وان دوستی خودا نین، که مالی وینه ی ده خوازیت، یه هودییه کان ئاواتی گهیشتن به دوستی خودا نین.

سنوور و راده کهی نهوه یه ناوات خواستن بو لیقای خودا وهسفی دوستی خودایه که له یههودییه کان نهری ده کریت، بویه دوست و یههودی دوو شتی لهیه کتر جیاوازن، نه دوست یههودیه و نه یههودی دوسته.

پیّوهری نهم ترازووه لهناو ترازووه باوه بهرجهسته کاندا: بهوه خستمه روو پیّموایه - له گهل نهم گشته روّشنییه دا - به پیّوهری نهم ترازووه ناتاج نیت، به لاّم گهر ده ته ویّت زورتر ناشکرا بیّت، نه وا سه رنج بده: گهر نه وه ت زانی که به رد بیّگیانه، پاشان زانیت که مروّق بیّگیان نییه، چون لیّیه وه ناچار ده بیت که بزانیت مروّق به رد نییه، چونکه "بیّگیان بو به رد جیّگیر ده بیّت و له مروّق نه ریّ ده کریّت، نه وه ی روون و ایک کا شکرایه مروّق دار نراوه له به رد و به ردیش دار نراوه له مروّق به رده و نه به رده و به ردیش مروّق به رده و نه به رده ش مروّق به رده و نه به ردیش مروّق به رده و نه به ردیش مروّق به رده و نه ردیش مروّق به ردیش به ردیش به ردیش در به ردیش به ردیش

ا - نه و ههموو كۆمهلكوژييهى له ميزوودا بهسهر يههودىيهكان هاتووه بهلكهى سزادانى خودايه بۆ ئـهوان، ئهمـهش بههۆي سهرييخچى و لاسارىيانهوه.

مهیدانی به کارهیّنانی نهم ترازووهش له چهندین شویّنی ناپوون و تهمومژاوییدا زوّرن: یه کیّن له بهشه کانی مهعریفه مهعریفهی تهقدیسه، نهوهش نهو شتانهیه که خودای موته عالی لیّ شکوّمهند و بهرز و بلّند راده گیریّت و تیایاندا تهقدیسی خودا ده کریّت، تهواوی مهعریفه کانی نهم به شه بهم ترازووه هه لله هسه نگیّنریّن، ئیبراهیم خهلیل (علیه السلام) نهم ترازووهی له تهقدیس کردنی خودادا به کارهیّناوه، فیّری کردین چوّن هه لسه نگاندنی پی بکهین، بهم ترازووه نهریّی بهرجه سته بوون له خودای موته عال کراوه، ههر به و جوّره ده لیّین: "إله "نابیّت تهنیّك (جهسته یه ک) بیّت له شویّن و چوارچیّوه یه کدا، چونکه "إله" نابیّت عیلله تدار (هوّدار) بیّت، نه مهش نهو راستیه ی لیّوه ناشکرا ده بیّت که خودا ته ن و مادده نییه، ههروه ها ده لّیّین: خودا عهره زانایه و عهره زاید و و زانا نییه، بوّیه "إله" زیندوو و زانایه و عهره زنیه هه دونکه عهره زنیندوو و زانایه و عهره زنیه .

ههر به و جوّره هه موو ده روازه کانی تری ته قدیس مه عریفه که ی له له یه کدانی شه و دوو شه سله وه یه و لهم ریّگه وه یه ، یه که میان شه سلیّکی سالب که ناوه روّکه که ی نه ریّیه ، و دووه میان شه سلیّکی موجه به که ناوه روّکه که ی شهریّیه ، لهم دووانه ش مه عریفه ی نه ریّد و ته قدیس به رهه م دیّن .

۱- "عهرهز" ئهو بوونانهن بوونیان به شتیکی ترهوه وابهستهیه، بن نموونه رهنگ بریتییه له "عهرهز"، چونکه تا شتیک بدونی نمیت رهنگ بدونی نمیته، کهوابوو بدونی رهنگ به بدونی شتهوه بهستراوه، شته که پیتی دهوتریت"جهوههر" و رهنگه که پینی دهوتریت"عهرهز".

دەروازەى چوارەم: قسەكردن لە ترازووى بچووك

Company of the Compan

که بهشی سیّیهمی ترازووی هاوتابوونه

وتی: به تیگهیشتنیکی پینویست له مه تیگهیشتم، ئیستا ترازووی بچووك و سنوور و راده و پینوه رو مهیدانی به کارهینانی له مهیدانی نارووندا باس لینوه بکه، وتم: ترازووی بچووك له خودای موته عاله وه فیربووین که پیغه مبه ره کهی محمد (ریالی که ترزوری از قالُوا ما آنزل الله علی بینوانه قور ناندا فیر کردووه، نهوه ش له نایعتی (وَماقدرُوا الله حَق قَدْرِوی إِذْ قالُوا ما آنزل الله علی بینوانه می بینوانه و هه لسه نگاندن به م ترازووه نهوه یه بلییت: نه و قسه یان که نه ریی دابه زینی وه حی ده کات بی سه ر مرز ققسه یه کی پووچ و بی بنه مایه، نه مه ش به له یه کدانی دوو نه سل ده کات بی سه که میان: موسا کتیبی بی دابه زی، له م دوو نه سله و هه لسله وه پرسیکی تاییه تی زهرووری سه رهه لده دات که: هه نه دی له مرز قتیبی له لای خوداوه بی دابه زیوه، لیزه وه نه و بانگه شه گشتگیره پووچ ده کاته وه مرز قتیب بی سه رهه لای خوداوه بی دابه زیوه، لیزه وه نه و بانگه شه گشتگیره پووچ ده کاته وه که ده لایّت: خودا کتیب بی سه ره دا کتیب بی سه ره دانی دانابه زینیت.

ئهسلی یه کهم: ئه و قسهیه مان که ده آین: موسا (علیه السلام) مروّق بوو، به هه سته کان زانراوه، ئه سلی دووه م: که موسا (علیه السلام) کتیبی بو سهر دابه زیوه دیسان زانراوه و له دانپیادانانی یه هودییه کانه وه ئاشکرابووه، ئه و کتیبه ی زوّربه یان ده شارده و و که میکیان ده خسته ده ره و ه و بخما و به به باشترین شیوه باس لیوه ده که ین، له تایبه ته ددی باس کردنه له میانه ی موجاده له به باشترین شیوه باس لیوه ده که ین، له تایبه ته ددی

موجادهله ئهوهیه که: ئهوهنده به به که سی نهیار (۱) خوّی به دوو ئه سله که راده ست بکات با گومانیشی ههبیّت له شتانی تر جگه له و دوو ئه سله، ده رئه نجامیّك به به به سهریدا ده سه پیّت گهر دان به و دوو ئه سله دا بنیّت، زوّر به ی به لگه کانی قورئان له سه ر ئه م شیّوازه جاری ده بن گهر له ناختدا ئه گهری ههندیّك شك و گومان هه بوو له ههندیّك له بنه ما کان و پیّشه کییه کاندا، ئه وا بزانه مه به ست تیایدا به لگه هی نانه وه یه و پیّوانه ی لیّوه فیر ببیت له تیایدا نییه، بو توش مه به سته که ئه وه یه چونیّتی کی شانه و پیّوانه ی لیّوه فیر ببیت له هم مو و با به ته کانی تردا به کاری به پنیت (۱).

پیوهری نهم ترازووه نهوهیه بلیّین: وینا ناکریّت گیانداریّك بهبیّ پی بروات بهریّوه، ئه و كاته گهر بلیّیت: مار گیانداره و مار بهبیّ پی دهروات بهریّوه، ئهوا ناچاردهبین دان بهوهدا بنیّین كه "ههندی گیاندار بهبی پی دهروات بهریّدا"، قسهی ئه و كهسهش كه دهلیّ: گیانداران تهنها به یی دهروّن به ریّدا قسهیه كی یووچ و ههلوهشاوهیه.

شوینی به کارهینانی ئهم ترازووه له جینگه ناروونه کاندا زوره: ههندی که س-بو نهونه ده لینت: ههموو درویه ک له خودی خویدا ناشیرینه، ده لینن: ئهی ئه گهر که سیک پیغه مبهریک له پیغه مبهرانی بینی، یان دوستیک له دوسته کانی خودای بینی خوی له دهستی سته مکاریک شار دبوه وه، سته مکاره که پرسیاری شوینی ئه و که سه ی لینگرد و ئه وستی راستی له سته مکاره که شار ده وه، ئایا قسه کهی درویه ؟

- ئەو كەسەي موجادەلەي لەگەل دەكەي.

^۲ مهبهستی نهوهیه خودای موته عال له قورئاندا گوتاری خوّی ناراستهی چهندین کوّمهل ده کات، یه هود و نه صارا و هاوه للاانهران و دوورووان و باوه رداران، له گهل ههر یه کیّك لهم ده ستانه به مهنتی خوّیان گفتوگو ده کات، بو نهودنه باسی بابه ت و رووداویّك له گهل یه هودییه کان ده کات که له لای شهوان شهو رووداوه به لگهنه ویسته و له خودا تیده گهن باسی چی ده کات، له وانهیه که سیّکی تر (بو نه نونه هاوه للاانه ریّك) له نه سلّی شهو رووداوه گومانی هه بیّت، لیّره دا نیمامی غهزالی به که سی به رانبه رده لیّت: گهر له قورناندا له هه ندی بنه ما و پیشه کی گفتوگودا شك و گومانیکت بو دروست بوو شهوا بزانه خودا به مه نتقی شهو دهسته یه قسه و گفتوگوی کردووه و توّش شهوه ی پیریسته فیربوونی کیشانه و پیوانه یه لهو گفتوگوده.

وتى: بەلىي

وتم: ئايا قسه كهى ناشيرينه?

وتى: نەخير، بەلكو ناشيرين ئەوەيە لەو جيڭەدا راستى بلينى و ببيتە ھۆى تياچوونى كەسەكە(دۆستەكەي خودا).

ئیمهش پینی ده لیّن: سه رنجی ترازووه که بده، "شاردنه وهی شویّنی شه و که سه له سته مکاره که در وّیه"، شه مه شه شه شه نه سلیّکی روون و شاشکرایه (شه سلی یه که م)، شه و راستییه ش که "قسه که ناشیرین نییه" شه سلی دووه مه، له م دوانه وه مه عریفه یه سه رهه لاه دات که: "هه موو در وّیه ک ناشیرین نییه"، شیستا را بیننه: شایا گومان له ده رئه نجامه وه و یننا ده کریّت دوای داننان به و دوو شه سله دا؟ شایا شه مه روّش نتره له و ه به رهه ستی ترازووی ته قدیسدا؟

سنوور و رادهی نهم ترازووه: ههردوو وهسفیک که لهسهر یه شت کوده بنه وه نه وا به زهرووره ت به شیک له یه کیک له دوو وه سفه که پیویسته به ویتریان وه سف بکریت، به لام مهرج نییه نه و هه موو نه و یه که یان به هه مان سیفه ت وه سف بکریت، به لاکو ته نها له هه ندیک حاله تدا هه مووی به هه مان سیفه ت وه سف ده کریت، وه که چون بوی هه یه پیی وه سف نه کریت، بوی هه یه پین وه سف نه کریت، بویه متمانه ی پی ناکریت، نابینی مروّق وه سفی گیانداربوون و جه سته بوونی له سه رکوده بیته وه ناکریت، نابینی مروّق وه سفی گیانداربوون و هه ندی جه سته یانداره، به لام نه وه یاید و وه رناگیریت که هه موو جه سته یه کیانداره، نه وه سه رمان لی تیکنادات که ده لیّین: بوی هه یه هه موو گیانداریک جه سته گیانداره، نه وه سه رکامیان به وی تریان له هه موو کاتیک دا پیویست نییه، بویه له م دوو نه سله وه هیچ مه عریفه یه که به ره ما نایه ت.

پاشان ئهو دۆستهم وتى: لهم سى ترازووه تىڭهىشتم، بەلام بىز يەكەميانت ناو لىننا ترازووى گەورە و دووەميان ترازووى ناوەند و سىنيەميان ترازووى بچووك؟ وتم: چونكه

گهوره کهیان زوریک له شت له ئامیز ده گریت، به لام بچوو که که پیچهوانهی ئهوهی یه کهمه، ناوه نده کهش له نیوان ئهو دوانه دایه، ترازووی یه کهمیان به رینترین ترازووه، چونکه ده توانری مه عریفه ی لیوه به ده ست بهینریت به ئهری کردنی گشتی و ئهری کردنی تایبه ت، و نهری کردنی تایبه ت، بویه ده توانین لهم ترازوه و چوار جور له مه عریفه ده سته به ربکهین.

ترازووی دووهم: تهنها نهری کردنی پی پیوانه ده کهین، ههر ههموو نهری کردنی گشتی و تایبهت، سیّیهمیان: تهنها نهری کردنی تایبهتی پی پیّوانه ده کریّت، وهك بوّم باس کردی: به شیّکی یه کیّك له دوو وه سفه که شه ویتریانی پی وه سف ده کریّت به هوّی کوّبوونه وهیان له سه ریه کشت.

ئه و شته ش که ته نها حوکمی کی به شه کی (جزئی) له ئامیز ده گریت به بی هیچ گومانیک ده بیته بچووکترین.

[.] - ئەو مەزھەبەي كەسى يرسياركەر لە غەزالى خۆي دەداتە پال(مەزھەبى فيركردن).

دەروازەى پينجەم: قسە ئەسەر ترازووى پيويستبوون

The state of the s

ئەوەش بريتيپە لە قياسى مەرجيى لكاو

وتى: ترازووى "پينويستبوون" بۆ باس بكه، سى بەشەكەى ترازووى "ھاوتابوون"م زانى، وتم: ئەم مىزانە لە ئايەتى ﴿ لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءَالِهَ أَهُ اللّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبَحَنَ اللّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿ ثُلُ لَقُ كَانَ مَعَهُ ءَالِهَ لَهُ عَلَيه تى ﴿ قُل لَوْ كَانَ مَعَهُ ءَالِهَ لَهُ كَمَا يَصِفُونَ ﴿ قُل لَوْ كَانَ مَعَهُ ءَالِهَ لَهُ كَمَا يَصِفُونَ ﴿ قُل لَوْ كَانَ مَعَهُ ءَالِهَ لَهُ كَمَا يَصِفُونَ إِذَا لَا بَنَعَوا إِلَىٰ فِي ٱلْعَرْشِ سَبِيلا ﴿ ﴾ الإسراء: ٤٢ هەروەها ئايەتى ﴿ لَوْ كَانَ هَكُولُا ﴾ الإسراء: ٤٢ هەروەها ئايەتى ﴿ لَوْ كَانَ هَكُولُا ﴾ الإنبياء: ٩٩

جیّبه جیّ کردنی ویّنه ی نه م ترازووه نهوه یه بلیّین: گهر جیهان دوو خودای ههبوایه به سهریه کدا تیّکده چوو، نه مه نه سلّی یه که م، نهوه ی ناشکرایه جیهان به سهریه کدا تیّکنه چووه، نه مه نه سلّی دووه م، له م دوو نه سلّه وه ده رئه نجامیّکی زهرووری پیّویست پهیداده بیّت نهوه ش بریتییه له "نهری کردنی دوو خودا بو جیهان"، گهر له گه لا خاوه نی عهرشی مهزندا خواوه ندی تر بوونی ههبوایه، نه وا ریّگه یه کی بو لای خاوه نعمرش ده گرته به ر، نهوه ی ناشکرایه نهوه یه ریّگهیان بو لای خاوه نعمرش نه گرتوته به روه که خودا هه وال ده دات)، بویه ده رئه نجامیّکی پیّویست سهرهه لده دات نهوه ش: نهری کردنی خواوه ندی تره جگه له خوای خاوه نعمرش.

پیّوهری ئهم ترازووه به ترازووه بهرجهسته زانراوه کانی تر، ئهو قسهیه: گهر خیّر هاته دهرهوه ئهستیّره کان به دیارنامیّنن، ئهمه به ئهزموون زانراوه، پاشان ده لیّین: ئهوهی زانراو و ئاشکرایه خیّر ههلهاتووه، ئهمهش به ههسته کان ده زانریّت، لهم دوو ئهسلهوه

دەرئەنجامىنىك سەرھەلدەدات ئەوەش ئەوەيە كە: ئەسىتىرەكان شاراونەتەوە، ھەروەھا دەلىنىن: گەر فلان كەس بخوات تىربووە، ئەمە بە ئەزموون سەلىنىزاوە، پاشان دەلىيىن: زانراوە كە خواردنى خواردووە، ئەمەش بە ھەستەكان زانراوە، لە ئەسلە ئەزموونى و ئەسلە بەرھەستەكەوە دەرئەنجامىنىكى پىنويست سەرھەلدەدات ئەويش ئەوەيە كە: فىلان كەس تىربووە.

به کارهیّنانی شهم ترازووه له مهیدانه ناروونه کاندا زوّره، فهقیهیّك دهلیّت: گهر کرین و فرقشتنی کهسی نادیار دروست بیّت شهوا پیّویستی به راگهیاندنی پابهندبوون ههیه (واته تهسلیم کردنی شهو شتهی کرین و فروّشتنه کهی پی ده کات، جا یان پاره و مال و داراییه، یان شمه که)، شهوهی شاشکرایه کهسی نادیار راگهیاندنی پابهندبوونی پی ناکریّت، بویه دهرشه نجامیّکی پیّویست سهرهه لاه دات شهویش شهوه بلیّین: شهو کرین و فروّشتنه دروست نییه. شهسلی یه کهم له به دوادا چوونی شهرعی گومانبه خشهوه و ههرچهند یه قین نابه خشیّت زانراوه، شهسلی دووهم: به رادهست کردنی په باندبوونه که به دیهیان و کرّمه ک کردنی، ههروه ها له تیّروانیینه کاندا ده لیّین: گهر دروستکهره کهیان کهسیّکی به دیهیینانی مروّق ریّك و مه حکهم و سهرسورهیّن بیّت شهوا دروستکهره کهیان کهسیّکی مروّق و گهردوون ریّك و مه حکهم و سهرسورهیّنه شهمه به بینین ده بینین بیسه لهمه و هدردوون که بی پیویست ده بیت شهوی به بلیّین: دروستکهر و به دیهینه دی مروّق و گهردوون که سیری زانایه.

پاشان بهرزدهبینه و ه ده نین: گهر به دیهینه ره که ی زانا بیت که وابوو شه و زانایه زیندووه، به ترازووی یه که م زانرا که زانایه، بزیه لیّیه و پیّویست ده کات بلیّین: که سیّکی زیندووه، پاشان ده نیّین: گهر زانا و زیندوو بیّت که وابوو ده بیّت راوه ستاوییه که ی به خودی خویه و ه بیّت نه ک به شته لابه لاکانه و ه، شه وه ی که دوو

راده و سنووری نهم ترازووه: ههر شتیک پیویستی ههر شتیک بینت ههمیشه و له ههمور باریکدا شوینی ده کهوی، بویه نهری کردنی پیویستیه که نهریی خاوهن پیویستییه که ده کات، ههر به و جوره بوونی خاوهن پیویستییه که بوونی پیویستییه که ده رده خات، به لام نهری کردنی خاوهن پیویستییه که و جیگیر کردنی بوونی پیویسته که هیچ ده رئه نهامیکی نییه، به لاکو نه و دوانه بریتین له ترازووه کانی شهیتان، ههندی له نه هلی فیرکردن مهعریفهی خویان بهم ترازووه ده پیون، نابینی مهرجی دروستیی نویش پیویست ده کات کهسی نویژگهر پاک بیت، بویه به ناچاری ده توانین بلینین: گهر نوییژی زاید دروست بیت نهوا زهید پاکه، کاتیک زانرا که زهید پاک نییه که بریتییه له نهری کردنی مهرجه که بریتییه له نهری کردنی مهرجه که – لییه وه ناشکرا ده بیت و پیویست ده کات نویژه کهی دروست نه بیت، یان ده لییست زانراوه که نویژه کهی دروسته –که بریتییه له بوون و جیگیر کردنی مهرجه که بویه ده رئه نهامی پیویستی لیوه پهیدا ده بیت که زهید پاکه، نهمه شوون و جیگیر کردنی مهرجه کهیه، به لام گهر بلییت: زانراوه که زهید پاکه بویه لهمه شهره بوون و جیگیر کردنی مهرجه کهیه، به لام گهر بلییت: زانراوه که زهید پاکه بویه لییه به هویه کی تر نویژه کهی دروست بیت، شهم ده رئه نجامه هه لایه به که نییه لیوه پیویست ده کات نویژه کهی به تال بووییته به مدر به نهامه هه لهیه، به لاگه نییه لییه به هویه کی تر نویژه کهی به تال بووییته وه، نهمه بوونی مهرجیکه به لاگه نییه له وانه به هویه کی تر نویژه کهی به تال بووییته وه، نهمه بوونی مه رجیکه به لاگه نییه

لهسهر بوونی مهرجبو گیراوه که، ههر به و جوره گهر بلیّیت: زانراوه که نویژه کهی دروست نییه، بوّیه نه پاک نییه، نهمهش هه لهیه کی ناپیّویسته، چونکه بوّی ههیه نادروستی نویژه کهی به هوّیه کی ترهوه بیّت، نه ک پاکیّتی.

دەروازەي شەشەم: قسەكردن ئەسەر تىرازووي كيبەركى

The State of the S

ئەوەش پێوانەى مەرجىي سەربەخۆيە

پاشان وتی: ترازووی ته عاندم بو باس بکه، له قورنان شوین و پیوه و جیگه ی به کارهینانیم بو دیاری بکه. وتم: شوینه کهی له قورناندا نه و نایه ته پیروزه یه که پینغه مبه و فیرده کات و قُل مَن یَرْزُقُکُم مِن السّمَوَتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّهُ وَلِنّا اَوْلِیّا کُمُ مِن السّمَوَتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّهُ وَلِنّا اَوْلِیّا کُمُ مِن الله که الله مُدی تایه ته که (وَلِنّا اَوْلِیّا کُمُ) له میانه ی شک و گومان له خو و دانوستان له گهل بینباوه پان نه هیناوه، به لکو شاردنه وه میانه ی شکی تری تیدایه که بریتییه له: ئیمه له سهر گوم پایی نین له و قسه یه ماندا (إن نه سلین کی تری تیدایه که بریتییه له: ئیمه له سهر گوم پایی نین له و قسه یه ماندا (إن الله یرزقکم من السماء والأرض)، چونکه نه وه خودایه به باراندنی باران له ناسمانه و له زهوییه و به رواندنی گژوگیا و ده خل و دان و دارود ره خت روزی ئیوه ده دات، بویه ئیوه به نه رک کردنی نه م راستییه گوم را و سهرگه ردانن.

ویّنهی نهم ترازووه: "ئیّمه یان ئیّمه و ئیّوه له گومراییداین" (وانا أو ایاکم لفی ضلال مبین) نهمه نهسلی یه کهمه، پاش ده لیّین: ئهوهی ناشکرایه ئیّمه لهسهر گومرایی نین، نهمهش نهسلی دووهمه، له لهیه کدانی شهم دوو نهسله ده رئه نجامیّکی پیّویست سه رهه لده دات که بریتییه له: ئیّوه له گومراییه کی ناشکرادان.

نموونه ی پیّوه ره کانی ئه م ترازووه له مهیدانه باوه ناسراوه کاندا ئهوه یه که: ههرکه س بچیّته ئه و مالله که له دوو ژوور پیّك هاتووه فلان که س ده بینیّت، گهر چووینه یه کیّك له ژووره کانه وه و نه مانبینی به شیّوه یه کی پیّویست دلّنیا ده بینه وه که سه که له ژووره کهی تردایه، بو نه له له یه کدانه دوو ئه سلّ ههیه، یه که میان: بوونی ئه و که سه له

یه کیک له دوو ژووره که دا، دووه م: نهو که سه له یه کیک له ژووره کاندا بوونی نییه، که وابوو دلانیا ده بینه وه که له ژووره کهی تردایه: جاریک به وهی که سه که له ژووری بینین جاریک به وهی که سه که له و ژووری بینین خالاییه له و که سه، گهر به چاو که سه که مان له ژووره کهی تر بینی نه وه زانستی بینینه، گهر زانیمان له ژووری دووه مییه نیمه نهمه ش بریتیه له زانستی که به ترازوو به ده ستهاتووه، نهم زانستی ترازووه شهر وایه.

بر و رادهی شهم ترازووه بریتییه له: "ههر شتیك له دوو شتدا كورت هه لهات جینگیربوون له یه كینگیاندا نهریی جینگیربوون له شهریتریاندا ده كات، ههر به و جوره نهرینگردن یه كینگیاندا جینگیربوون له شهریتریاندا نیشان ده دات"، به لام مهرجه كه شهری دابه شبوونه كه سنووردار بینت، نه ك پهرش و بلاو، كینشانه و پیوانه به دابه شبوونی پهرش و بلا و كینشانه و پیوانهی شهیتانه، شههلی فیركردن هه ندی له مهموری فهی خویان به م ترازووه سهرلینشیواوه به ده ست هیناوه، له "القواصم" دا باسمان له باره وه كردووه، ههروه ها له "جواب مفصل الخلاف" و كتیبی "المستظهری" و جهندین كتیبی تردا خستوومانه ته روو.

 هۆیهك بیّت، بۆیه ناكریّت ههر ههمووی رووداو بیّت و خوّی خوّی دروست كردبیّت، كهوابوو ساغبوویهوه كه بوونیّكی دیرین بوونی ههیه، هاوشیّوهكانی بهكارهیّنانی ئهم ترازووه نایهنه ههژماردن.

وتی: راستیّتی نهم پیّنج ترازووهم بو دهرکهوت، به لام حهزده کهم مانای ناوه کانیان بزانم، بوّهی یه کهمت تایبه تکردووه به "ترازووی هاوتابوون"، و دووهم به "پیّویستبوون" و سیّیهم به ته عاند؟

وتى: ئەم ناوانە تۆ داتهيناون، و ئەم ترازووانە تۆ دەرتهيناون يان تـۆ دەستپيشخەرى تياياندا؟ وتم: ئەم ناوانە من دامهيناون، بەلام ترازووەكان لە قورئانـەوە دەرمهيناون، ئەدەي لەلامە من دەستييشخەريم كردووه لە دەرهينانيان لە قورئانـدا، بەلام ئەسلى

ا واته که ده نیّین ناسمان و زهوی به سهریه کتردا تیّکنه چووه و له سهر یه ک یاسا و ریّسا به به ردهوامی ده بزویّن که وابوو دوو خواوه ند له گهردووندا بوونیان نییه، به آکو ته نها له ژیّر ده سه لاّتی یه ک خودادایه، گهر ویستی به رده وامییان پیّده دات، و ههر کاتیش بریاریدا ده یانپیّچیّته وه.

ترازووه کان ييش من دهرهينراون، له لاي ياشين (خلف) ناوي تريان بو دانراوه جيا لهو ناوانهي من بوّم داناون، لهلاي ههنديّ له گهلاني پيش هاتني ههردوو پيغهمبهر محمد و عيسا (عليهم السلام) ناوي تريان بـ و داتاشراوه، ئـهوان لـه صحفي ئيـبراهيم و موساوه (علیهم السلام) فیری بوون (۱۱)، ئهوهی پالنهر بوو بوم تاکو پوشاکیکی ناوی تريان به بهردا بكهم جيا لهو ناوانهي بۆيان دانراوه ئهو لاوازييه بوو له سروشت و هه ويرى تۆدا دەمبينى، ههروهها گويرايه ليت بۆ خەيالات، تۆم بينى وەك كەسيك كه زۆر شانازى به رووالله تهوه دەكرد، په جۆرنىك گهر ههنگوينى سوورت له شاخى كەللەشاخى خاوينىدا بىز بهينرابايە نەتىدەتوانى تامى بكەي بە ھىزى بيزكردنەوەي سروشتت لهو كارهي به كهلهشاخ ئه نجام دهدرينت، ههروهها لاوازي ژيريت لهوهي تیبگهی که مهرج پاکبوونی ههنگوینه کهیه له ههر دهفریک بکریت گرنگ یا کبوونییه تی نه ك ناو و شيوه ی ده فره كه ، به لكو به هنی گیانی روواله تكاربی ، له تؤدا تورکیک دهبینی که یوشاکی پر له پینه و جوبهی دراوی لهبهردا بیت راسته وخو حوکم دەردەكەي ئەر كەسە يان سۆفىيە يان فەقيھ، گەر سۆفىيەكىش يۆشاكى ئاورشىم بپوشینت و میزهرهی لهسهر بینت به وههم بریار دهدهی ئه و کهسه تورکه (۲)، تو به ههمیشهیی وههمت راتده کیشیت بهرهو رووالهت و دهرهوه، نهك كروك و جهوههر.

_

⁻ نازانم ئیمامی غهزالی ئهم بۆچرونهی له کوێوه هێناوه، لهوانهیه گهلانی تر سوودیان له سوحوفی ئیبراهیم و موسا(علیهم السلام) بینیبیّت، بهلام خو بو ههر گهل و نهتهوهیهك خودا پێغهمبهری تایبهتی رهوانه كردووه و رَفَعَد بَمَثْنَا فِ كُلِّ أَتُقِرَّسُولًا أَنِ اَعَبُدُوا الله وَرَبُوا اللَّهُ وَالله الله و نهتهوهیه و ۲۸.

^۲- سهرده می ئیمامی غهزالی سهرده می سه لجوقییه کانه که تورک بوون، ئه وان به شیّک له جیهانی ئیسلامییان له شریّر ده سه لاّتیز ده سه نیمامی غهزالی له به غدا بوو پایته ختی خه لافه ت له تیّر ده ستی سه لجوقییه کاندا بوو، بویه بووبوون به چینیّکی بالا و جلوبه رگ و پوّشاک که لپوّسی ده پوّشی و نه وان ناور شم.

بۆیه تۆ له خودی قسه که وه له قسه رانامیّنیت، به لکو له شیّوازی دا پشتن و گومانی باشت به قسه که ره که سه رنجی قسه که ده ده ده یت، گهر قسه کهی لای تو بیّزراو بوویان قسه که ره که لای تو حالی باش نه بوو به پیّی بوّچوونی تو - قسه کهی ره ده که یه وه با قسه که ش له خودی خوّیدا باش و حه ق بیّت.

گهر کهسیّکی نه صرانی بلیّت "لا إله إلا الله عیسا رسول الله" سروشتت له و قسهیه هه لَدیّت و ده لیّیت: ئه وه قسه ی نه صرانییه کانه چوّن من ده یلیّمه وه، ئه وه نده ژیریت له لا نییه په ی به و راستییه ببهیت که ئه م قسهیه له خودی خوّیدا حهقه، و کهسی نه صرانی به وتنی ئه م قسهیه و کوّمه لیّك قسه ی تریش له لای خوداوه خه شمی لیّنه گیراوه، به لکو به وتنی دوو که لیمه خودا خه شمی لیّگرتوون: یه که میان: الله یه کیّکه له سیّ ئه قنوومه که، دووه م: محمد روی این می نه و دو انییه، له پشتی ئه دو و قسه و قسه و دو و دوون.

کاتی تو و هاوه له کانی توم له عههلی فیرکردن به ژیری لاواز هاته پیش چاو و بینیم ته ته به رووالهت و دهرهوه فریوده خون دابه زیم بو ناستی تو و له جیگه ی که له شاخ له کوپه دا پاراوم کردی، و به هویه وه شیفات به ده سته ینا (۱)، زور به نه رمونیانی له گه لات جوولامه وه هه روه ک جوولانه وهی پزیشک له گه لا نه خوشه که یدا، گه ر پیم بوتبای شه وه ده وایه و له کوپی ده وادا پیمبدابای شه و کات سروشتت بیزی لی ده کرده وه، گه ر قبولیشت بکردبایه قومت لیده دا، به لام به گه روتدا نه ده چووه خواره وه.

ئەمە مەبەستەكەم بوو لە گۆرپنى ئەو ناوانە و داھێنانى كۆمەڵێك ناوى تر، ھەندى كەس دەيانناسنەوە و ھەندىٚكىش لېيان بېئاگان.

ٔ به لاّم له کوتایی گفتوگزکهیدا نیمامی غهزالی زوّر توند داده باریّته سهر کهسه که و تهنانه ت وه کهسیّکی سهرلیّشیّواو تهماشای ده کات و ده لیّت ((کاتم لهمه زیاتر بهده سته وه نییه له چاککردنی کهسیّکی تیّکچوو و تیّکدهردا به ختی بکهم، کاتم نییه ناسنی سارد بکوتم)).

وتی: ههموو ئهمانه تیّگهیشتم، به لام له زور جیّگهی باسه که تدا ئاماژه تبه وه ده دا: ئهم ترازووه دوو تا و راگریّکی ههیه که دوو تایه که راده گریّت و پییه وه به ندن؟ من لهم ترازووه دا نه تا و نه راگر نابینم؟ ئه و ترازووانه له کویّن به قه پانت چواندن؟

وتم: ئەم شەش مەعرىفەيەم لە دوو ئەسلا وەرگرتووە، ھەر ئەسلاك تايەكە و بەشە ناوكۆيى ناۋد دوو ئەسلەكەش راگرەكەي دەچىتە ناو.

لهم نموونهیه رامینه تا بزانیت: تیکچوونی ئهم ترازووه جاریک بههوی تاکانییهوهیه و جاریک بههوی راگره کهیهیانهوه، و جاریکیش بههوی به ندبوون و وابه ستهبوونی تاکان به راگره کهیانهوه، ئاگادارم کردییهوه لهمه و ئه و هیمایه ی که لییهوه پیوانه که بهره و ترازووی شهیتان سهرده کیشیت، ئه و ترازووه ش به قه پانم چواند بریتییه له "ترازووی پیویستبوون"، یه کیک له دوو لاکه ی زور له ویتریان دریژتره، تو ده لییت: گهر کرین و فروشتنی که سی نادیار دروست بیت، ئه وا پابه ند ده بیت به پابه ندبوونی ئاشکرا، ئه مه

ئهسلیّکه، ئهوهی زانراوه کهسی نادیار پابهند نابیّت چونکه نادیاره، ئهمه ئهسلیّکی تره که کورتتره لهوی یهکهم، ههروهك پارچه ئاسنهکه (توّیهکه) وایه که خو و کورته و بهرانبهر به تای قهپانه که وهستاوه.

ترازووی هاوتابوونیش ههردوو تایه کهی تیادا هاوتا دهبن، هیچ کامیان لهویتریان درێژتر نيپه، بهڵکو ههر پهکێك لهو دوانه سيفهت و وهسفكراو لـهخوٚ دهگرێت، لهمـه تيبگه لهگهل ئهوهي ييم ناساندي كه ترازووهكه روّحانييه، وهك ترازووي جسماني نىيە، يەڭكو لىكچوونىكى تابىيەت لىھ نىوانيانىدا ھەسە، سە ھىممان شىنوە دەتوانىن سچوٽنين به لهدانگيووني دهرئه نجامٽك له لهيه كداني دوو ئهسلهوه، چونكه بٽويسته شتنك له سهكنك له دوو ئهسلهكهوه بحنته ناو ئهوبتربانهوه، ئهوهش سووني "سەرخۆشكەر"ه له ناو دوو ئەسلەكەدا تا دەرئەنجام لێيانەوە لەدايك ببێت، گەر به شنك له به كنك له دوو ئه سله كه نهجنته ناو ئه ويتربانه وه، ئه واله و قسه به تكه ده لنّے: "هـهموو سهرخوشكهرنك حهرامه"، سان "هـهموو داگيركراونك دەسـتەبەركراوه" هـيچ دەرئــەنجامێكى لێــوە يەپـدا نــەدەبوو، ئــەم دوانەش(هــەموو داگیر کراویک دەستەبەر کراوه) دوو ئەسلن، بەلام ھىچ ھاوسەرى كردنیك نەكەوتۆت م نيوانيانهوه، چونكه بهشيك له هيچ كاميان ناچيته ناو ئهويتريانهوه، ههميشه دەرئەنجام لە چوونە ناو بەشنىك لە يەكىكىان بۆ ناو ئەويتريان لەدايك دەبىت، ئەوەش ئەوەيە ئىزمە ناومان لىننا "راگرى ترازووەكە"(۱)، گەر دەرگاى ھەلسانگاندن و بـەراورد ینکردنی بهرههست و ژنهوراو (معقول) به رووی تودا بکریتهوه ئهوا دهرگایه کی مهزن له زانینی بهراورد ینکردنی نیوان جیهانی بینراو (شههاده) و جیهانی یهنهان(غهیب)،

- ئیمامی غهزالی دوو تای ئهم ترازوودی به نیر و می شوبهاندووه، ودك چون پیویسته ئهندامی نیر و می تیكهان

⁻ ئیمامی عهزالی دوو تای نهم ترازووهی به نیر و می شوبهاندووه، وه ی چون پیویسته نهندامی نیر و می تیکه لا بهیه کتر بین نهوجا کورپه له دایك دهبیت، هه ر به و جوره پیویسته به شینك له نه سلی یه که م بچینته ناو نه سلی دووه مه وجاد ده رئه نجامینکیان لیوه پهیدا دهبیت.

بان جبهانی مولك و مهله كوت به رووتدا والا دوينت، لهژير ئهمانه دا نهينيگهلنك بوونیان همیه که پهردهیان بهسهردا دراوه و کهم کهس بهرچاوی کهوتوون، زورن ئەوانەي بېبەشن لە وەرگرتنى نوورى قورئان و فېربوون لېيەوە، خەلكى تەنھا بە توپكله كه پهوه خهريكن، وهك چۆن له قورئان ترازووي ههموو زانسته كان بووني هه په، ههر بهو جوّره كليلي ههموو زانسته كان بووني ههيه، له كتيبي "جواهر القرآن"دا ئاماژهم بهم راستیبانه کردووه، لهو کتیبهوه داوای ئهو نهینیانه بکه. نهینی بهراورد ينكردني ننوان جيهاني بينراو و جيهاني يهنهان له خهوندا جيلوه دهكات، ئهوهش له حەقىقەتە مەعنەوسەكانەوە كە لەناو غوونەي خەبالىدا بەرجەستە دەبن و خۇبان غايش دەكسەن، چسونكە خسەون بسەينى فسەرموودەي يېغەمبسەر (رَهِيَاللهُ) بەشسېكە لسە ينغهمبهرايهتي (۱)، له جيهاني ينغهمبهرايهتيدا تهواوي جيهاني مولنك و مهلهكوت و غوونه كانبان له خهوندا جبلهوه دهكهن: بياوٽك له خهونيدا بيني مورٽكي بي يوو دهيدا له دەمى يياوان و عەورەتى ئافرەتان، خەونەكەي بـۆ "ئـيبن سـيرين" گيراپـەوە، ييــى فەرموو: تۆ بانگوێژي، لە رەمەزاندا بـەر لـە نوێـژي بـەياني بـانگ دەدەي (واتــە بـەر لهوهی کاتی دروستی بانگه که بنته بهرهوه تو بانگ دهدهی)، کهسه که وتی: بهلیّ، بهو جۆرەيە. ئىستا سەرنج بدە حالى ئەو كەسـە لـە جيهانى يەنھانىدا چـۆن لـەم نموونـەدا بهرجهسته بووه، بهراورد یکه له ننوان نموونه که و بانگدان بهر له نونژی بهبانی، لهوانهیه له روّژی دواییدا ئهو بانگویّژه خوّی ببینیّتهوه به موّریّکی ئاگرینهوه و ییّی بوتریّت: ئەوە ئەو مۆرەپە دەمى پياوان و عەورەتى ئافرەتانت يى مۆر دەكرد، ئەويش بليّ: سويّند به خودا ئه و كارهم نه كردووه، له وهلامدا يني بوتريّت: بهليّ، كاتي خوّي ئەو كارەت ئەنجام دەدا، بەلام تۆ نايزانيت، ئەم مۆرە رۆحى كردارەكەتە.

۱ - مەبەستى ئەو فەرموودە سەحىحەيە كە دەفەرمويت ((خەون بەشيككە لە چل و شەش بەشى يېغەمبەرايەتى)).

حهقیقه و روّحی شته کان ته نها له جیهانی روّحه کاندا جیلوه ده کهن، روّحه که ده چیّته به برگیّکه وه له جیهانی به رگبه به به داکردن (جیهانی نمونه)، یاخود جیهانی هه ست و خهیالا، نیّستا ئیّمه په رده مان بو لادای و چاوت به روّشنی ده بینیّت، هه به به به جوّره هه که سنووریک له سنووره کانی شه رع ببه زیّنیّت جیهانی بینراو په رده ی له سه لاده دا و شاراوه کهی ده رده خات، گهر راسته قینهی نه مه ت ده ویّت نه واله "باب حقیقة الموت"له کتیّبی "جواهر القرآن" داوای بکه، له و شویّنه شتی سه یر و سه رسو پهیّنت بو ناشکرا ده بیّت، لیّی را بیّنه به لکو ناسویه کت به پرووی جیهانی مه له کوت دا لی بکریّته وه، و هه ندی شت به رگوی بکه ویّت، هه رچه ند من وا نابینی ده ته وی سه رنجی تودا والا بیّت، چونکه تو له ماموّستایه کی نادیاره وه که نایبینی ده ته وی سه رنجی معقیقه ته کان بده ی، گهر نه و ماموّستایه ش ببینییه وه تیّده گهی له تیّگه یشتنی نه و راستیانه له ته تو لاواز تره، بویه له که سینی وه ریب گره که سه فه ری کردووه و لیکوّلینه وی نه نه ام داوه و مه عریفه ی به ده ست هیّناوه، تو که و تووی به سه در که سیّکی لیکوّلینه وی نه نه ام داوه و مه عریفه ی به ده ست هیّناوه، تو که و تووی به سه در که سیّکی شارازا و به ناگادا (۱۰).

وتی: ئهوهی ئیستا قسه و باسیکی تره و روّچوون تیایدا دریّژه ده کیشیت، ئه و ماموّستایه نادیاره، ههرچهند من دیمه نیم نهبینیوه، به لاّم ههوالی ئه وم به دهست گهیشتووه، ههروه فی شیریّك ههرچهند نه مبینیوه، به لاّم ئاسه واریم به رچاو که وتووه، دایکم تا کاتی مردنی و مهولام خاوه نی "قه لاّی مهرگ" مه دح و سه نای ئه و ماموّستایه یان به باشرین و جوانترین شیّوه ده کرد، تا پیّیان وتم: ئه و به ناگابوو له همموو ئه و شتانه ی له جیهاندا گوزه ری ده کرد با هه زاران میلیش لیّمانه وه دووربایه، ئایا دایکم به درو بخه مه وه که ئافره تیکی به ته مه نی سیره ت پاکوخاویّن بوو؟ یان

ٔ - مەبەست بە كەسە شارەزا و بەئاگاكە ئىمامى غەزالى خۆيەتى.

^{&#}x27;- مەبەستى حەسەنى كورى صەباحه كه خاوەنى "قلعة الموت"بوو.

مهولانام ئیمام حهسهن به درو بخهمهوه که پاکترین سیره و ژیانی ههبووه؟ ئه و دوو که سه دوو شاهیدی راستگو بوون، چون ده توانم به راستیان نه زانم له کاتیکدا ههموو دوستانم و ئههلی "دامغان و ئهسفههان" گویپایه لی ئه و ماموستا مه زنه بوون و ههموو ئههلی قه لاش له گه لا ئه واندا و ههروه ک ئه وان بوون؟! تو وا ده زانی ئه وان فریو درابن به و ههموو زیره کی و لیزانییه وه، یان شته کانیان لی تیکچووبیت به و گشته شه قوا و له خوداترسانه وه؟ ئه مه زور زور دووره له راستیه وه، لیگه پی له "بزربوون" چونکه مهولای ئیمه به بی هیچ شک و گومانیک تاگاداره به وه ی لیزانی نیوان من و تودا گوزهر ده کات، چونکه گهردیله یه کی ئاسمان و زهوی له ئه و بزر نیوان من ده ترسم ته نها به هوی گویگرتنه وه له تو رووبه پرووی خهشمی شه و ئیمامه بیمه وه، ئیستا لا په په ی و پینه واز لی به پنه و ترازووی شهیتانم بو باس بکه، ههروه ها بیمه وه باس بکه به چ ریگه یه که ههلی فیرکردن شته کانی پی هه لده سه نگینن؟

⁻ مەبەستى ديارنەمانى ئەو ئىمامەيە.

دەروازەى حەوتەم: قسە ئەسەر ترازووى شەيتان

Company of the Compan

وتم: ئيستا گوئ بو باسى ترازووى هاوه له كانت بگره ئهى داماو، چونكه ههتا ئيستا له ناو زياده پهويداى، بزانه ههر ترازوويه ك لهو ترازووانهى قورئان كه باسم له باره وه كردن شهيتان له پالياندا ترازوويه كى داناوه و پييانه وه لكاوه، ئه و ترازووه شهيتانيانه يان لى ده كات به ترازووى رهوا و رووبه پووى هه له يان ده كاته وه، به لام شهيتان هه ميشه له كه له به ده و ديته ژووره وه، هه ركه س كه له به ده كان بگريت و مه حكه ميان بكات له ده ستى شهيتان سه لامه تده بيت.

کهلهبهرهکانی شهیتان "ده" دانهن، له کتیبی "محك النظر" کوّمکردوونه ته وه شروّقهم کردوون، ههروهها له کتیبی "معیار العلم" هاوری له گهل شتانی تریش له ورده کارییه کانی مهرجه کانی ترازوو، ئیستا باسیان له باره وه ناکهم به هوّی کورتبینی توّوه له پهیبردن پییان، گهر ده ته وی به پوختی وه ریان بگریت له کتیبی "محك النظر" وه ریبگره، گهر ده ته وی به دوورودریژی وه ریان بگریت شهوا روو له کتیبی "معیار العلم"بکه.

به لام نيستا ته نها يه ك نموونه ت بو ده هينمه وه، نه وه شه نه و ختووره بوو شه يتان هه ليدايه ناو خه يالاتى نيبراهيم خه ليله و (عليه السلام)، خوداى موته عال ده فه رمويت: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولِ وَلَا نَعِي إِلَا إِذَا تَمَنَّى آلْقَى ٱلشَّيْطُنُ فِي ده في السَّيْطُنُ فِي السَّيْطِنُ فَي الشَّيْطِنُ فَي السَّيْطِنُ فَي السَّيْطِنُ ثَمَّ يُحْكِمُ ٱللهُ عَلِيتُ عَلِيمُ عَلِيمُ عَلِيمُ عَلِيمُ عَلَيم الله عَلَيْ عَلَيْ الله عَلَيْ الله عَلْ الله عَلَيْ الله عَلَيْ الله عَلَيْ الله عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ عَلَيْ عَلَى الله عَلَيْ الله عَلَيْ عَل

تهنها لهبهر ئهوهی له مانگ و ئهستیره کانی تر گهورهتر بوو شهیتان ویستی فیّلی لیّ بکات و فریوی بدات.

چونینی هه لسه نگاندن به م ترازووه شه یتانییه: "إله" گهوره ترین و مه زنترین که سه نه مسلین کی زانراو و ناشکرایه به کوده نگی هه موو لایه که "خوریش له هه ساره کانی تر گهوره تره"، نه مه ش نه سلین کی تره و به هه ست ده بینرینت، لییانه وه پیریست ده کات بلین که وابوو خور "إله"، نه م قسه یه ش ده بینته ده رئه نجامی دوو نه سله که، نه مه ترازوویه که شهیتان لکاندوویه تی به ترازووی بچووکی هاوتابوونه وه پونکه گهوره تر (أکبر) بوو به وه سفی "إله" و وه سفی خور، وا گومانی برد یه کینکیان به ویتریان وه سف ده کرینت، نه مه ش پیچه وانه ی ترازووی بچووکه، راده و سنووری نه و ترازووه نه وه یه که: دوو شت بویه شت بوونیان هه بینت که به شینک له یه کینکیان انه هم مووی – به ویتریان وه سف بکرین، وه که پیشتر باسمان له باره وه کرد، به لام گهریه که شت بوونی هه بینت، نه وا هیچ کام له و دوانه به یه کتر وه سف ناکرین (۱)، شت بی دوو شت بوونی هه بینت، نه وا هیچ کام له و دوانه به یه کتر وه سف ناکرین (۱)، شه رنج بده چون شه یتان یی پی خوانه که ی بو فریودان به کارده هینیت.

پیّوهری ئهم ترازووه پووچه له رهنگدا خوّی نمایش ده کات، رهنگ بوّ رهش و بوّ سپیش به کارده هیّنریّت^(۲)، به لاّم لیّیه وه پیّویست ناکات رهش به سپی و سپی به رهش وهسف بکریّن، به لکو گهر که سیّك بلیّت: "سپی رهنگیّکه و رهش رهنگیّکه، ئه وا لیّیه وه پیّویست ده کات رهش سپی بیّت"، ئهم دهرئه نجامه هه له یه کی پی له پووچییه، هه ر به و جوّره ئه وهی که ده لیّین: "خودا گهوره یه و خوریش گهوره یه که وابو و خورید "خودایه"

ا کهر وهسفی گهوره بوو به سیفهتی "إله" و "خوّر" واته دوو شت به یهك سیفهت وهسفكران، ثهوا ئهو دوو شـته لـه هـیچ ریّگهیهكهوه نابن یه یهك شت، بهلكو دوو بوونی لهیهكتر جیاوازن، بهلام شـهیتان پیّچـهوانهی ئهمـه بـه مـروّق دهلیّت، واتـه فریویان دهدات و پیّیان دهایّت: مادهم ئهو دوو شته له یهك سیفهتدا هاوبهشن كهوابوو ئهو دوو شته یهك شتن.

^{ٔ -} واته ده لنین: سپی رهنگه و رهشیش رهنگه.

دیسان دەرئهنجامیکی پووچ و بینبهمایه، دهگونجیت دوو دژ به یه وهسف وهسف بکرین، بزیه مهوسوف بوونی دوو شت به یه سیفهت ئهوه ناگهیهنیت که پهیوهندییه که نیوان دوو شته که دا بوونی ههیه، به لام مهوسوفبوونی یه ک شت به دوو سیفهت پیویست ده کات له نیوان دوو سیفه ته که دا پهیوهندییه که ههبیت، ههر که سیفهت پیویست ده کات له نیوان دوو سیفه ته که دا پهیوهندییه که ههبیت، ههر که س تیگهیشتنه که ی کورت و کول بیت ناتوانیت جیاکاری بکات له نیوان مهوسوف بوونی یه که شت به دوو سیفه ت و مهوسوفبوونی دوو شت به یه که سیفه ت (۱).

وتى: پووچى ئەوەم بۆ دەركەوت، بەلام كەى و لە كوى ئەھلى فىركردن قسامى خۆيان بەو ترازووە شەپتانىيە يىواوە؟

وتم: قسمی زوریان بهم ترازووه هه نسه نگاندووه، کاته کانم به نرختر له وه ته ماشا ده که م له هینانی قسمی ئه وانه دا به ختی بکه م، به نام ته نها یه که نموونه ت بو ده هینمه وه: زورجار ئه و قسمی ئه وانت بیستووه که ده نین: "حه ق له گه ن یه کراییدایه، باتلیش له گه ن فره راییدایه، مه زهه بی را و بوچوون سه ر له فره راییه وه ده رده کات، مه زهه بی فیرکردنیش سه ر له یه کراییه وه ده رده کات، بویه حه ق له مه زهه بی فیرکردندایه "(۲).

وتی: به لنی، زورجار ئه مهم بیستووه، و باوه پر پیه تی و ده بیزانم به زانینیکی به لنگه دار که هیچ شك و گومانیکم تیایدا نییه، منیش وتم: ئه مه بریتیه له ترازووی شهیتان، سه رنج بده چون هاوه لاه کانت وه رگه پراون و پیوانه و ترازووی شهیتانیان به کارهیناوه له به تالکردنه وهی ترازووی ئیبراهیم خه لیل (علیه السلام) و ته واوی ترازووه کانی تردا، وتی ده رچوونی ئه وان له و ترازووانه کامه یه ؟ وتم: شهیتان ئالوزی له

ٔ - ئیّمه کهسیّك به "كاری خواردن" وهسف ده كهین، ههر ئهو كهسه به "زیندوو" وهسف ده كهین، كهوابوو لـهنیّوان "كاری خواردن" و "زیندوو"دا یهیوهندییهك ههیه، دیاره مردوو ناخوات.

⁷- تا ئەم جێگەيە ئيمامى غەزالى لەسەر زمانى ئەھلى فێركردن قسەكانى دەكات، ماناى قسەكەيان-بە بۆچـوونى ئەھلى فێركردن قسەكانى دەق بـن، بـهڵكو فردڕايـى ئەھلى فێركردن- حەق يەكە، نە دوان، ناكرێت دوو راى پێچـەوانە ھـەردووكيان لەسـەر حـەق بـن، بـهڵكو فردڕايـى بەڵگەى پووچى و بێبنەماييە.

ترازووه کاندا دروست ده کات، ئه مه ش به قسه ی زوّر له سه ر کردنیان و لیّل کردنی ترازووه کان، تا جیّگه ی ئالوّزییه که ی شهیتان نه بینریّته وه، ئه م بابه ته قسه ی زوّر هه لا ده گریّت، پوخته که ی: "حه ق به یه کرایی وه سف ده کریّت"، ئه مه نه سلّی یه که مه امه دو همی نه هلی فیرکردن به یه کرایی وه سف ده کریّت"، ئه مه ش نه سلّی دووه مه نه و کات ده لاّیت: که وابوو مه زهه بی نه هلی فیرکردن به "حه ق"وه سف ده کریّت، به لاّم "یه کرایی" یه ک وه سفه که وه سفی شتی کی پی ده که ین، بویه پیویست ده کات هه رایه کله و دوو شته به ویتر وه سف بکریّت، وه ک نه و که سه ی ده لیّت: ره نگ یه ک وه سفه به سپی و ره شیشی پی ده که ین، بویه –به و ترازووه ی نه وان - پیویست ده کات ره ش به سپی و ره شیشی پی ده که ین، بویه ای خوری پی ده کریّت، بویه لیّیه وه پیویست ده کات به به که وه سفی خود او وه سفی خوری پی ده کریّت، بویه لیّیه و بیّویست ده کات به خور به خود او وه سفی خوری پی ده کریّت، بویه لیّیه مه به سبتم: بوونی ره نگ به ره ش و سپی، بوونی "گه وره تر" بی خود او خور، هه روه ها بوونی بوونی ره نگ به ره ش و سپی، بوونی "گه وره تر" بی خود او خور، هه روه ها بوونی ایه کرایی" له مه زهه بی فیرکردن و له حه قدا، لیّبان رایمیّنه تاکو تیّبان بگهیت. "پیه کرایی" له مه زهه بی فیرکردن و له حه قدا، لیّبان رایمیّنه تاکو تیّبان بگهیت.

وتی: لهمهش بهتهواوی حالی بووم، به لام به یه فوونه قهناعه تناکهم، بویه فهونه یه فونه یه ترم له ترازووی هاوه لانم بو بهینه وه تاکو دلم سوکنایی و ئارامی زورتری ههبیت لهوه ی ئهوان تیایدا به ترازووی شهیتان فریویان خواردووه، وتم: ئهو قسهی ئهوانت بیستووه که ده لین: "حهق یان به را و بیروبوچوونی تهواو یان به فیرکردنی تهواو ده ناسریتهوه، گهر یه کیکیان به تالا بوویهوه بو ئهویتریان جیگیر ده بیت، کاریکی باتله پیمان وابیت حهق به بیرورای ئهقلی پهی پی ده بریت به هوی دژیه کی ژیری و مهزهه به کاره مهزهه به بریه حهق به مهزهه بی فیرکردن جیگیر ده کریت "(۱)

ا تهم جيّگهيه ئيمامي غهزالي لهسهر زماني ئههلي فيركردن قسه دهكات.

وتی: سویّند به خودا زوّرجار ئهوهم بیستووه، ههر نهوهش کلیلی بانگهوازه کهیان و ناونیشانی به لگه کانیانه، وتم: نهمه کیّشانه و پیّوانهی شهیتانه که به "ترازووی کیّبهرکیّ"وهی نووساندووه، ئهم ترازووه ده لیّت: "بهتالا کردنهوهی یه کیّك له دوو بهشه که جیّگیر کردن بو نهویتر بهرههم ده هیّنیّت، به لاّم به مهرجیّك دابه شبوونه که سنووردار بیّت، نه ك پهرشوبلاو"(۱)، شهیتان دیّت و بهرگی "سنووردار" ده کات به بهر "پهرشوبلاو"(۱)، ئهم پهرشوبلاوه لهنیّوان نهری و نهری دا ناخولیّتهوه، به لیّکو بیّی ههیه لهنیّوانیاندا بهشی سیّیهم بوونی ههبیّت، نهوهش نهوه یه به ژیری و مهزههبی فیرکردنیش پهی پی ببریّت، پیّوهره که شی له مهیدانه باوه کاندا حکه پووچییان فیرکردنیش پهی پی ببریّت، قسهی که ده لیّت: "رهنگه کان یان به چاو بیان به نووری خور پهییان پی دهبریّت، قسمیه کی ناپاسته گهر بلیّین رهنگه کان به چاو بان به دهبینریّن، چونکه چاو له شهودا نابینیّت، بویه ساغبوویه و که به نووری خور رهنگه کان ده بینریّن "(۳)، نهم دهرنه نجامه هه لهیه و پیّی ده وتریّت: نه ی هه دار، له نیّوان نه و دوانه دا بهشی سیّیهم بوونی ههیه، نهوهش نهوه یه: "له کاتی بوونی نووری نوونی نهیه، نهوه شهوه یه: "له کاتی بوونی نووری نوونی نهیه، نهوه شه نهوه یه: "له کاتی بوونی نووری نووری نوردا شته کان به چاو ده بینریّن".

وتی: لهمهش تینگهیشتم، به لام دهمهویت زورتر باسی نه و هه لهیهم بو بکهیت که له نهو نه که مه نه نه نه که نه نهونه که یه که که که نه نهونه که که ناماژه ت پی کرد، نه وه ش بابه ته که که الله ته ناماژه تیایدا زور ورد و نالوزه، وتم: رووی هه له نهوه باسم کرد، نه وه ش بریتیه له "تینکه لا کردنی مه وسوفبوونی شتیك به دوو شت، له گه لا مه وسوفبوونی دو و شت به شتین نه هه له ناروونی پیچه وانه بوونه، هه رکه س

۱- ئەمە بريتىيە لە ترازووى يېنجەم لە ترازووە قورئانىيەكان.

⁻واته شته که پهرشوبلاوه به لام شهیتان به فریودان دهیکات به سنووردار.

[&]quot;- تا ئەم جێگەيە ئيمامى غەزالى لەسەر زمانى كەسەكە قسە دەكات.

بزاننِت ههموو حهقیّك يهك دانـه و يـهك ريّگهيـه، لهوانهيـه وا گومـان بيـات هـهموو "يهك" يْكيش حەق بينت (١)، بەلام ئەم پيچەوانەيە دروست نييە، پيچەوانەبوون كاتيك راسته يێچەوانەي تايبەت بێت، ئەوەش ئەوەپ بڵێيت: ھەنىدى "پەك" حەقە، ئەو قسەپەت: ھەموو مرۆۋېك گياندارە يېچەوانەبوونى گشتى لېپەوە سەرھەلنادات و ىلنىن: ھەمور گىاندارنك مرۆفە، بەلكو بنوبست ئەرەپ بلنىت: ھەنىدى لـە گىانىدار مرۆقه، شەپتان لە رېگەي پېچەوانە كردنەوەي گشتېپەوە گەورەترىن فېل لە لاوازەكان دەكات تا دەيگەيەنىتە ناو شتە بەرھەستەكانىش، تا گەر كەسىنك حەبلىكى رەش و فره رهنگ ببینیّت ترسی لیّ دهنیشیّ و پیّیوایه رهشاره، هوّیه کهی نُهوهیه که ههموه ماریک دریژه و رهنگی جوراوجوره، بویه وههمی کهسهکه روو له پیچهوانهی گشتی ده کات و حوکم دهرده کات به وه ی: هه موو درنژنکی فره رهنگ بریتییه له مار، به لام ئەرەي لێيەرە پێويست دەكات پێچەرانەي تايبەتە نەك گشتى، دروستە بڵێيت: ھەندێ له شتی دریّژی فره رهنگ بریتیپه له مار، نهك ههموو شتیّکی دریّژی فره رهنگ بـهو جۆرە بنت، له ينچەوانەبوون و دژيەكبووندا وردەكارى زۆر بوونى ھەيە، تەنھا دەتوانى له كتنبي "محك النظر" و "معيار العلم" تنيان بكهيت.

وتی: به ههر نموونهیه که تو باسی ده کهی دلنیایی زورترم لا دروست دهبیت به ناسینی ترازووه کانی شهیتان، بویه نموونه ی زورترم ده رباره ی ترازووه کانی شهیتان بو باس بکه، وتم: ناته واوی ئه و ترازووه جاریک به هوی خراپی "لهیه کدان"یه وه یه، به وه ی به ناته واوی تو ترازووه که به راگره که یانه و راست نه بیت، جاریکیش له خودی تاکه دا بیت، به وه ی ئه و ماده یه ی تاکه ی لینی دروست کراوه خراپ و ناباش بیت، چونکه تای ترازوو یان له ئاسن و نوحاسه یان له پیستی ئاژه لان، خو گهر له به فر و

۱ - و اته واگومان سات ههموو سوك راييهك حوق بگهيهنيّت.

لۆكە دروست بكرنت ناتوانىت كېشانە و يېوانەي يى بكەيت، شمشېر ھەندى جار بههوی ناتهواوییهك له شیوه كهیدا خراب دهبیت، بهوهی وهك عهسای لی بیت و كوری و تیژیبه کهی له دهست بدات، هه ندی جاریش له خرایی ئه و مادانه وه یه که شمشیر ه کهی ليّ دروست كراوه، بهوهي شمشيرهكه له داريان له قور دروست كرابيّت، ههر بهو جوّره ترازووي شهيتان لهوانهيه تێكچوونهكهي له "لهيهكدان"هكهدا بێت، وهك له نموونهكاني گەورەپىي خۆر و يەكراپى حەقدا ئاماۋەمان يى كردن، ويننەي ئەو دوانە ناتەواو و پیچهوانهن، وهك ئهو كهسمى دوو تاى ترازووهكه دهخاته سهر راگرهكهيان و بيهويت كيشانه و ييوانهيان يي بكات، ههندي جاريش له تيكچوون و خرايي ماده كهيهوهيه، وهك ئهو قسىهى ئيبليس ﴿ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْبَجُدَ إِذْ أَمَرْتُكُّ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْنَى مِن نَارٍ وَخَلَقْتَهُ، مِن طِينِ اللهِ الأعراف: ١٢ له وهلا مي قسهي خوداي موته عالدا ﴿ قَالَ يَبْإِبْلِسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسَجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيُّ أَسْتَكُبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ ٱلْعَالِينَ ﴿ ﴿ ص: ٧٥، تيبليس لهو قسهيه دا دوو ترازووی به کارهیناوه، هوی سوژده نهبردنی ئهوهیه که له ئادهم چاکتر و باشتره، یاشان چاکتربوون و باشتربوونی خوی بهستهوه بهوهی ئهو له ئاگر دروستکراوه، گهر ههموو بهشه کانی به لگه کهی بخاته روو ترازووه کهی له لیکداندا ریّك و رهوانه، به لام له ههویر و ماده که بدا تنکیوو و ناته و اوه.

کهمالی نهم وینهیه نهوهیه بوتریت: "من باشترم له نهو، بویه باشتر نابینت سوژده ببات بو خوارتر له خوی، بویه مین سوژده نابهم بو نادهم"، ههردوو نهسلی نهم پیوانهیه قهده غهیه چیونکه نادیارن، زانستی نادیار به زانیراوی ناشکرا ههلاه سه نگینرینت، نهوهی ئیبلیس باسی ده کات نه روونه و نه ناشکرایه و نه بهلاگهنه ویسته، چونکه پینی ده لین نیمه خومان رادهستی نهو قسهیه ناکهین که تو له بو باشتر و چاکتری، نهمه ش له کارکهوتنی نهسلی یه کهمه، دووهم: نیمه بهو قسهیه خومان رادهست ناکهین که پیویستبوون و خومان رادهست ناکهین که چاکتر و باشتر نابیت سوژده ببات، چونکه پیویستبوون و

شایستهبوون به پابهندبوونهوهیه به فهرمانی خودا، نه په چاکبوونی ره گهزهوه، به لام ئیبلیس ئاماژهی ئهسلّی دووهمی واز لیّ هیّنا ئهوهش ئهوهیه که: پیّویستبوون به فهرمانهوهیه نه په چاکبوونهوه، خوّی خهریك کرد به بهلّگه هیّنانهوه که ئهو چاکتر و باشتره له ئادهم، "چونکه له ئاگر منت دروستکردووه" ئهمهش بریتییه له بانگهشهی باشتربوون و چاکتربوون به رهچهلهك.

كهمالي وينهي بهلكه و ترازووهكهي ئهوهيه بلينت: ئهو كهسهي خوى دهداته يالا رەچەللەكىكى چاك چاكە، مىن دەچىمەرە سەر رەچەللەكىكى چاك، بۆپە مىن چاكم، ههردوو تای ئهم ترازووهش دیسان ناتهواو و تیکچووون، چونکه ئیمه خومان رادهستی ئەو قسەيە ناكەين ئەوەي خۆي بداتە يال رەچەللەكى چاك كەسىپكى چاكە، چونكە چاكبوون به سيفاتي خودي كهسه كهوهيه نهك به رهچه لهك، ئهو كاته گونجاوه للنين: ئاسن باشتره له شووشه، ياشان له شووشه شتى جوان و به كهلك دروست دهكريت كه چاكتر و باشتره له ئاسن، همر به و جوّره ده لنّين: ئيبراهيم (عليه السلام) لـ النّازهر" دروستكرابوو كه كهسينكي بيباوه ربوو(۱)، له نوحيش مندالينكي بيباوه رلهدايك بوو. ئەسلى دووەمىش: ئەو قسەيەي كە دەلىنت(من لە شتىكى زۆر چاك و باش خولقینراوم)، چونکه ئاگر چاکتر و باشتره له قور و خاك، ئهمهش دیسان خودمانی رادهست ناكهين، چونكه قور له ئاو و خاكه، لهوانهيه بوتريّت: له تيْكهل بووني ئاو و خاك گيانداران و رووهكهكان سهريانههلداوه، بهو دوانهش گهشهو گۆران سهرههلدهدهن، بەلام ئاگر تېابەر و تېكدەرى ھەموو ئەوانەيە، بۆيە ئەو قسەيەي كە دەلىّت: ئاگر چاکتر و باشتره پووچ و بی بنهمایه، ئهم ترازووانه له رووالهتدا دروست و له مادده و بنچینهدا ناتهواو و تیکچووه، ههروهك ئهو شمشیره وایه له دار دروستکراییت، بهلکو

'- قسه هه یه که "ئازهر" مامی ئیبراهیم (علیه السلام) بووبیّت نه ک باوکی.

ئهوه بریتییه له ﴿ کَسُرُكِم بِقِیعَةِ یَعْسَبُهُ الظّمْعَانُ مَآءٌ حَقّی إِذَا جَآءٌ مُهُ لَرَی یَجِدُهُ شَیْعًا وَوَجَدَ الله عِندَهُ وَوَقَیْلُهُ حِسَابِهُ أَلْقُهُ سَرِیعٌ الْجِسَابِ الله النور: ۳۹ ههر به و جوّر له روّری دواییدا ئههلی فیرکردن حالی خوّیان بو ئاشکرا دهبیّت، ئه و روّرهی پهرده لهسهر چاوان لادهدریّت و ههموو ترازووه کانیان به روون و ئاشکرا بو دهرده کهویّت، ئهمهش دیسان کهلهبهریکه له کهلهبهره کانی شهیتان و پیویسته دا بخریّت، به لکو کهرهستهی دروست حکه له سهرنج و تیراماندا به کارده هیّنریّت بریتییه له ئهسلیّکی زانراوی بی چهندوچوون یان به ههست یان ئهزموون یان به تهواتور (۱) یان به سهره تاکانی ئهقلّ (زانسته بنه و تیره تیه کان به دهره یّنان و ئه نجامگیری له ههموو ئهمانه.

ئه وهش که له موجاده له دا به کارده هینریت له و شتانه ی که سی به رانبه ردانیان پیاداده نیت و خوی راده ستیان ده کات - با له خودی خویدا زانراو نه بیت - ده بیته به لاگه له سه ری، هه ربه و جوره ی که له هه ندی به لاگه ی قورئانیدا جاری ده بیت، دروست نییه به لاگه ی قورئان ره د بکریته وه با گومانیشت له ئه سله کاندا هه بیت، چونکه به سه رخه لاگه ی خه لاکانیک دا خوینراونه ته وه و له مه پر کومه لانیک به لاگه کان خراونه ته روو که دانیان پیادا ده نا و حاشایان لی نه ده کرد.

[.] - هەوالىي گومانېرى يەك لەدواي يەك.

دەروازەى ھەشتەم: قسەكردن ئەسەر بىنىيازبوون ئە پىغەمبەر محمد رىكى و زانايان بە بوونى ئىمامىنك

Company Control Control

بهیانی ناسینی راستگویی محمد (وسیانی ایم در که یه کی روشنتر و توکمهتر له تیرامان له موعجیزه، ئهوه شریکهی عاریفانه

وتی: شیفاکهت کامل کرد و پهرده کهت لادا و دهستپیشخهری چاکهت کرد، به لام کوشکیکت بینا کرد و شاریکت ویران کرد، من تا ئیستا پیشبینی ئهوهم ده کرد له توه کیشانه و پیوانه بهم ترازووانه فیربیم، و به هوی تو و قورئانه وه له ئیمامی مهعسووم بینیاز بیم، که چی ئیستا که نهم گشته ورده کاربیانه ت له ده روازه ی هه له وه ناماژه پیکرد بیهیوا بووم له سه ربه خوبوون له ریگه ی نه و ترازووانه وه، من له خوم دلنیا نیم رووبه پرووی هه له نه به وه کاتیک کیشانه و پیوانه به م ترازووانه ده که م، نیستا ده زانم بو تسهو گشته جیاوازییه له مهزهه به کاندا سه ریانه ه لاداوه، چونکه نه گه یشتوونه ته نه و ورده کاربیانه ی تو پییان گه یشتووی، بویه همندیکیان پیکاویانه و همندیکیان رووبه پرووی هه له بوونه ته وه ، سه رئه نجام نزیک ترین ریگه نه وه یه شان له سه رئه نهام دابده م تاکو له م گشته ورده کاربیانه رزگارم ببیت.

وتم: زانیاری و زانستت به ئیمامی مهعسوم به پاده ی پیویست نییه، به لکو یان شوینی دایك و باوکت که و تووی، یان به شتیك لهم ترازووانه هه لاسه نگانت بو کردووه، هه رزانستیک زانستیک رانسوه تی نه بیت، ئه وا به ناچاری به یه کیک لهم ترازووانه له ناخی خاوه نه که یدا به ده ستها تووه، با که سه که ش هه ست به ترازووه که

نه کات، تو دروستیی کینشانه و پینوانه به ترازووی بهرههست دهزانیت شهوهش به ریخ کخستنی دوو شهسله که له زهینی "شهزموونی و بهرههست"دا، ههر بهو جوره تهواوی خه لکانی تر، ههر کهس بزانیت شهو گیانداره - شیستر - به چکهی نابیت چونکه میستره دوو شهسله کهی زانیوه با ههستیش نه کات به سهرچاوهی زانسته کهی خوی.

ههر به و جزره ته واوی ئه و زانستانه ی له جیهاندان و بن مرزق به ده ست دین به هه مان شیره ن، تن گه ر باوه رت به بینگوناهی ئیمامی راستگن هه بینت به لاکو ئیمانت به محمد (رابی هایی ته بینت ته نها چاولینگه ری دایك و باوك و هاوه لانه، له و کاره شدا له یه هود و مه جووس جیانابیته وه، چونکه ئه وانیش هه ر وه ک تنیان کردووه، گه ر کیشانه و پیوانه ش به یه کیک له م ترازووانه بکه ی له وانه یه کیک له ورده کارییه کانیدا رووبه رووی هه له بیته وه ئه و کات متمانه ش به م ترازووانه نه که یت.

ئهم کاره وهك ئهوهى تۆ حساب بکهى چهندهت لاى بهقالله که ماوه يان ئهو چهندى لاى تۆيه، يان دابهش کردنێك له مهسهله یك له مهسهله کانى فهرزه کاندا^(۱) که گومانت له پێکان و نهپێکان بۆ پهيدا ببێت، رۆيشتن بۆ لاى ئيمام زۆر درێژه دهکێشێت، بهلام خۆت بۆ خۆت حساب دهزانى و بيرى لىێ دهکهيهوه، بهردهوام و جار له دواى جار دهگهرێيهوه بۆ سهر حساب کردن تا به تهواوى يهقين پهيدا دهکهى تـۆ لـه يـهکێك لـه وردهکارييهکانى حسابهکهتدا ههلهت نهکردووه.

ههر کهس زانستی حساب بزانیت نهمه دهزانیت، ههر به و جوّره نه و کهسهی کیشانه و پیوانه دهزانیت ههروه و زانینی من، وهبیرهینانه و و بیر لی کردنه و و پیاداچوونه وه از له دوای جار ده یگهیه نینته یه قینین کی پیویست به وه ی هه له ی نه کردووه، گهر شه مری گه یه نه گرییه به رهه رگیز سه رکه و تن به ده ست ناهینیت، و هه میشه به "له وانه یه و بوی هه یه مه رحاوایه" گومانه کانت ده رده بری، له وانه یه هه له مه کردبینت له شوین که و تنی هه یه مه که تناوه، زانینی شوین که و تنی هیناوه، زانینی راستگویی پیغه مه در رووری نییه.

۱- يو نموونه فهرزي دايهش کردني ميرات.

> . - مەبەستى بەو كەسانە يىغەمبەرانە(عليهم السلام).

چونکه هیچ گومانیّك ناهیّلیّتهوه له سینهدا، بهلام دهقی ماموّستاکهی لهسهر ئهو و دهقی ماموّستاکهی بوی ههیه ماموّستای ماموّستاکهی و دهقی کهسائی لهسهر ماموّستای ماموّستاکهی بوی ههیه ههلهی تیبکهویّت، به تایبهت دوای دریژه کیّشانی سهفهر.

ئەرەشيان كە دار عەساكەي كرد بە مار لەوانەپە فيل و فرپودانى تيدا بيت، گەر فرپودانیشی تیدا نهبیت ئهویهری ئهوهیه که کاریکی سهرسورهینی ئهنجام داوه، له كويّوه بزانم ئهو كهسهى كارى سهرسورهيّن دهكات ييّويسته قورئاني لهبهر بيّت؟ وتم: ههر بهو جوّره بهلكه و بورهاني من -وهك ئهوهي كه زانيم- بريتييه له ئهم ترازووانه، خوّم زانیم و توّم تیکهیاند و شك و گومانم له دلّت رهوانده وه به هوّی دروستی و رهوانی ترازووه كانهوه، بۆپ يۆپسته باوەرت به ئىمامەتى من ھەبىت، وەك ئەوەي حساب فيربووبيت و له ماموستاكه تهوه وهرتگرتبيت، ئهو كاتيك زانستى حسابت فيرده كات ئهوا زانستت به حساب بن بهندا دونت، زانستنکی زورووری تر سهرهه لدودات ئهویش نهووبه که تیدهگهیت ماموستاکهت ژمیریاریکی زور شارهزا و زانایه کی مهزنه به زانستی حیساب، تۆ لە فیرکردنەکەي ئەوەوە زانستەكەي و راستیتى بانگەشەي زانستەكەپت بـۆ ئاشكرا دەبينت، هەر بەو جۆرەي كە مىن ئىمانم ھينا بە راستگۆيى محمد و راستگۆيى موسا (عليهم السلام)، نهك به له تكردني مانگ و گۆريني دارعهسايهك بو ئه ژدها، چونکه فریودانیکی زوری تیکهل دهبیت و متمانهی یی ناکریت، بهلکو نهو کهسهی باوهری به وهرگهرانی عهسا ههیه بو مار و نه ژدها رووبهرووی بیباوهری دهبیته وه به هوی قورهی گویره کهیه کهوه که "سامری"(۱) بزی دروست کردن، دژایه تی و پیچهوانه بوون له جیهانی بهرههست و بینراودا زور زوره، به لام من ترازووه کان له قورئانه وه فیربووم، یاشان ته واوی

^{ٔ -} سامری نهو کهسه بهنی نیسرائیلییه بوو لهو ماوهیهی موسا (علیه السلام) له کیّوی تـوور بـوو بـوّ وهرگـرتنی لهوحهکانی تهورات، گویّرهکهیه خـودای ئیّوه و لهوحهکانی تهورات، گویّرهکهیه خـودای ئیّوه و خودای موسایه، بهشیّك له بهنی ئیسرائیلییهکان به قسهکهی فریویان خوارد و دهستیان به پهرسـتنی گویّرهکـه کـرد سهره وای بینینی نو ئایهتی مهزن له موساوه (علیه السلام).

مهعریفه خواییه کانم یعی پیوانه کردووه، به لکو پیوانه کردنی حالی زیندووبوونهوه و گەرانـەوە بـۆلاي خـودا و سـزا و ئـازارى ئـەھلى خراپـە، و پاداشـتى ئـەھلى چـاكە و گوێرايهڵي، وهك له كتێىي "جوا**هر القرآن"**باسم لـمبارهوه كـردووه، بينـيم هـمر هـمموو تمان له گهل ئهوهی له قورئان و فهرموودهدا هاتووه، دهرئه نجام پهقینم پهیدا کرد محمد(ﷺ راستگویه و قورئان حهقه، بویه ئهو کارهم ئهنجامدا که عهلی-خودا لیّبی رازی بيّت- ئەنجامىدا، كاتىك دەفەرمويّت: ((حەق بە يباواندا ناناسريّت، حەق بناسـە يباوانى حەق دەناسىت)) لەوپوە مەعرىفەم بە راستگۆيى يېغەمبەر(ﷺ) بوو بە مەعرىفەپەكى، زەروورى و يېويست، وەك ئەوەي گەر پياويكى غەرىب بىينىت لە يەكىك لـە بابەتـەكانى فیقهدا گفتوگنی ئه نجام ده دا و زور باش قسمی لهباره وه ده کرد و فقهینکی دروست و راشكاوانهي ده خسته روو، تو هيچ گومانيكت لا نامينيتهوه كه ئه و پياوه فه قيهه، ئهم یهقینهت به فهقیه بوونی روشنتره لهو یهقینهی گهر کهسهکه بانگهشه بکات و بو ساغکردنهوهی بانگهشهکهی عهسا بکات به مار، چونکه ئهو کاره ئهگهری سیحر و چاوبهست و فریودان و شتی تری تیدایه، تا بوی روون دهبیتهوه کارهکهی جادوو نییه، ئهو کاته باوهریکی لاوازی بو دروست دهبیت که باوهری خهانکی رهشوکی و ئههلی کهالامه، به لام ئیمانی ئه هلی موشاهه ده که له چرای پهروه ردگارییه وه ته ماشا ده که ن ده بیت به م جۆرە بنت باسمان لەبارەوە كرد.

وتی: منیش حهز ده کهم پینهه مبهر (رسی الله الله الله وه که چون تو ناسیوته، باسی شهوه ت کرد: شهو راستییه نازانریت مه گهر شهواوی مه عریف ه خواییه کان به م سرازووه هه لبسه نگینیت، شهوه ی له لام روونه شهوه یه: ده توانیت شهواوی مه عریفه خواییه کان به م سرازووانه هه لبسه نگینیت، به چیدا شهوه بزانم؟

وتم: بزانه، من نهك تهنها بانگهشهى ئهوه دهكهم مهعریفهى ئاینیى پی پیوانه بكریت، به لکو زانسته کانى حساب و تهنئهندازه و یزیشکی و فیقهی و که لامیشی یی

هه لده سه نگینریت، من ده توانم هه رچی زانستی حه قیقی هه یه (نه ك دانراو) به هوی نه و ترازووانه وه حه قی له باتل جیاب كه مه وه، چون ناتوانم جیای بكه مه وه؟ له كاتیكدا نه و ترازووانه پیوانه و كیشانه ی راست و دروستن و نه و میزانه ن كه ها وه لی كیتابه (قورئانه)، له ئایه تی ﴿ لَقَدُ أَرْسَلْنَا رُسُلْنَا بِٱلْبَیِّنَتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ ٱلْكِنَبُ وَٱلْمِیزاک لِیَقُومُ ٱلنَّاسُ بِٱلْقِسَطِ که الحدید: ۲۰

زانستی تو به توانای من نه بههوی وهرگه پانی عهساوه یه بو مار و نه ژدها نه بههوی ده قینکه وه لهسه رمن هاتبیت، به لکو به و رینگه یه ده بیت خوت په ده کان لا بده ی و شه زموون بکه ی و تاقیبکه یه وه، شه و که سه ی بانگه شه ی شو په سواری ده کات بانگه شه که ی راست نابیته وه تا سواری شه سپیک نه بیت و به ره و مهیدانیک تاوی نه دات، شیستا پرسیارم لی بکه له هه ربابه تیکت له بابه تی زانسته ئاینییه کان بو شه وه ی یه که له دوای یه که په رده له سه رحمق لابده م و به م ترازووه بیپیوم تاکو زانستیکی زه رووریت له لا دروست ببیت به وه ی هه لسه نگاندن و کیشانه و پیوانه که راست و دروسته، و شه و زانسته ی له م ترازووانه وه وه رده گیریت یه قینبه خشه ، هه رشتیکی شه زموونی نه که ی نایناسیت.

وتی: ئایا ده توانی هه رچی حه قیقه ت و مه عاریفه به هه موو خه لکی بناسینیت و ئه م گشته جیاوازی و ناکوکییه له نیوانیاندا هه لبگریت؟ وتم: ئه وه زور دووره، و له توانای مندا نییه، بو ئیمامه مه عسوومه که ی تو تا ئیستا توانیویه تی جیاوازی و ناکوکییه کان له نیوان خه لکیدا کوتایی پی به ینینت، ئایا توانیویه تی ئه و گشته ته موموثه له دلاندا بسریته وه، به لکو له کوی پیغه مبه ران (علیهم السلام) توانیویانه هه موو جیاوازی و ناکوکییه کان کوتایی پی بهینن؟ به لکو جیاوازی خه لکی حوکمیکی زه رووری ئه زه لیه هر و ناکوکییه کان کوتایی پی بهینن؟ به لکو جیاوازی خه نکی حوکمیکی زه رووری ئه زه لیه هود: ۱۱۸ الناس اُمّة وَجِدَةً وَلا یَزَالُونَ مُعْنَلِفِیک الله مَن بوم هه یه ململانی و سه رپیچی

بکهم له قهزا و قهدهریّکی خودایی لهسهر دروستکراوهکانی که له ئهزهلهوه برپاری لهسهر دراوه؟ ئایا ئیمامهکهت دهتوانیّ بانگهشهی ئهوه بکات، گهر بانگهشهی ئهوه دهکات بوّچی تا ئیّستا دوایخستووه له کاتیّکدا دونیا به جیاوازییهکان شهپوّل دهدات؟ خوّزگه پیّشهوای ئیمامان عهلی کوری ئهبی تالب-خوا لیّی رازی بیّت- بیتوانیبایه ئهو کاره ئهنجام بدات و جیاوازی لهناو خهلّکیدا کوّتا پیّبهیّنابا، یان بووه هوّی جیاوازییهك بهدریّژایی روّژگار و سهردهمهکان کوّتایی پیّ نایهت و دریّژدهبیّتهوه (۱۰).

ا - لهم شویّنه دا ئیمامی غهزالی رهخنه له پیشه دای باوه پرداران عهلی کوری شهبی تالب - خوا لیّی رازی بیّت - ناگریّت، به آنکو ده یه وی بایّت: هه ولّه چاکسازییه کانی شه و بوو به هوّی سه رهه آلدانی جیاوازیی که تاکو ئیّستا به رده دوامه، شهمه شه نه که به هوّی شهوای باوه پرداران کاره کهی ناراست بووبیّت، به آنکو به هوّی شهوه ی که زور به ی خه آنکی نایانه ویّت مل به حق بده ن.

دەروازەى نۆيەم: قسە ئەسەر رێگەى رزگاربوونى خەٽك ئە تاريكستانى جياوازيى

The state of the s

وتی: ریّگهی رزگاری خه لک کامه یه بو قوتاربوون لهم گشته جیاوازییه؟
وتم: وتم گهر گویّم بو بگرن به کتیّبه کهی خودا جیاوازی له نیّوانیان هه لاده گرم، به لاّم گسوی گرتنی هه مموو خه لکی کاریّکی نهسته مه، چونکه هه ممووان گویّیان بو پیغه مبه ران (علیهم السلام) نه گرتووه، ههر به و جوّره گویّیان بو نیمامه کهی تو نه گرتووه، نیتر چوّن گوی بو من ده گرن؟ چوّن نه وان له سهر گویّگرتن کوّده بنه وه له کاتیّکدا له نهره السه و بریاری جیاوازی به سهریاندا دراوه و بوونی جیاوازی له نیّوانیاندا وه کوزوره تیّک له کتیّبی "جواب زمرووره تیّک له کتیّبی "جواب مفصل الخلاف" به رچنگ ده که ویّت، نه و کتیّبه ش له دوازده به ش پیّکهاتووه.

وتى: گەر گوينت بۆ بگرن چى دەكەيت؟

دهستهیه دا دهستهیه ک سهرهه لاده دات که بریتین له ئههلی جدال و ئاشووبه و تیکدان: ئه و خه لکانه ن شوینی شته لیل و ناروونه کان ده کهون، شوینی ئایه تی هاوشیوه و فره ره نگ(متشابهات) له قورئان ده کهون تاکو فیتنه و ئاشووبی پی بنینه وه.

دهستهی یه کهم تایبه ته کانن: نه خوشی تایبه ته کان چاره سه رده کهم به ترازووه راست و دروسته کان (الموازین القسط) و چونیتی هه نسه نگاندن پییان، بویه جیاوازی و ناکوکی نیوانیان به زووترین کات کوتایی پی دیت، شهم دهسته یه کهسانیکن که سی خهسله تیان تیدا هه یه: یه کهم: بیری تیث و پهیپیبردنی ورد و تیپ وانینی به هیز، شهم سیفه ته به خششیکی خورسکه و غهریزه یه که شهو کهسانه ی له لهسه ر بارها تووه و به ههول و کوشش نییه، دووه م: خالیبوونی ناوه وه بیان له چاولینگهری کویرانه و ده مارگیری بی مهزه هه بیکی به میراتگراو و بیستراو، که سی چاولینگه رگوی ناگریت، که سی گهمژه ش – گهر گوی بگریت - تیناگات، سییه م: که سه که باوه ری به من هه بیت که من خاوه نی به صیره تم به ترازووه که، هیدایه ت ته نها له دوای شیمانه وه یه، هه رکه س باوه ری به وه نه بیت که تو زانستی حساب ده زانی حیساب له تووه فیر نابیت.

پۆلی دووهم گیّل و نهزانه کان: ئه مانه ش خه نکی ره شوّکین، ئه م که سانه توانا و زیره کی تیکه یشتنی حه قیقه تیان نییه، با ئاماده بیه کی خوّرسکیشیان بو فیّربوون هه بیّت، به لاّم بانگه ری فیّربوونیان تیادا نییه، به لاّکو پیشه سازی و کاروکه سابه ت سه رقالی کردوون، هه ر به و جوّره بانگه ری جیدال و هوشه هندی و گفتوگوی زانستییان نییه و بیر و تیّکه یشتنیان بو نه و کاره کول و ده سته و سانه، نه م ده سته یه بو خوّیان جیاوازیبان له نیّواندا نییه، به لاّم به هوی جیاوازی ئیمامه کانیانه و و و سه رگه ردانی روویان تیّده کات، به ناموژگاری کردنیان (الموعظة الحسنة) نه و که سانه بانگ ده که م بو لای خودا، وه ک چوّن نه هلی به صیره ت به حیکمه ت بانگ ده که م (الحکمة) و نه هلی قاله و نانه و می ناشوبیش به باشترین شیّوه ی موجاده له (جدال بالتی هی احسن).

خودای موته عال ئهم سیانهی له یهك ئایه تدا كۆكردۆته وه ﴿ ٱدْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِٱلْحِكْمَةِ وَٱلْمُوْعِظَةِ ٱلْحَسَنَةُ وَجَدِلْهُم بِٱلَّتِي هِيَ أَحْسَنَّ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِةٍ وَهُوَ أَعْلَمُ مِٱلْمُهَ تَدِينَ الله النحل: ١٢٥، ئەم ئايەتە تەواوكارى ئايەتەكەي پيشتره(١)، ئەوەيان پي دهلیّم که پینهه مبه ری (ریکی این که درا به نه عرابییه کهی فه رموو "کاتیک هاته خزمه تی و وتى: فيرى وردەكارىيەكانى زانستم بكه، پيغهمبهر (ﷺ) زانى كەسەكە ئەھلى ئەو زانسته نييه، بۆيه يني فەرموو: چې له سەرى زانست دەزانى؟ واته ئيمان و تەقوا و خۆ ئاماده كردن بۆ دوارۆژ، برۆ و سەرى زانست بگرەدەست پاشان وەرەوە تاكو وردەكارىيەكانى زانستت فێربکهم". بۆيە منيش بە کابراي رەشۆکى دەلێم: رۆچوون لە جياوازىيەكاندا كار و زانستی تر نییه، ئاگاداریه و داوات لیده کهم له جیاوازییه کاندا رونه چی و گوییان بر نه گری، چونکه تیادهچیت، تو گهر ههموو تهمهنت له زهرهنگهریدا بهسهر ببهیت ناتوانی بچیته ریزی ئههلی دروومان و چنینهوه، تو تهمهنت له زانستدا بهخت نه کردووه ئیتر چون دەتوانى لەناو زانستدا رۆبچىت؟ بۆيە ئامان سەد ئامان خۆت تيامەبە و لەو مەيدانە خۆت بەدوور بگرە، كەسى رەشۆكى ھەرچى گوناھى گەورەيە ئەنجام بدات كەمتر دەكەويت لهسهري له روچوون لهناو زانستدا، چونکه بهبي ئهوهي به خوي بزانيت رووبهرووي بیّباوهری دهکاتهوه، گهر بلّیّت: ییّویسته ئایینیّکم ههبیّت و باوهری ییّبهیّنم تاکو ليخوشبووني خودايي يي بهدهست بهينم له كاتيكدا خهالكي جياوازييان له ئاييندا ههيه، تو داوام لي ده کهي باوهر به کام ئايين بهينم و يهنا بو کوي ببهم؟ ئهوا ده ليم: ئايين ئوسول و لقى هەيە و جياوازى دەكەوپتە نيوانيانەوە، بۆ ئوسول ئەوەى لەسەرتە: باوەرت ھەبيت بهوهی له قورئاندا هاتووه، چونکه خودای موته عال له کتیبه کهیدا هیچ شتیکی له ناو و سيفاتي خوّى نهشاردو تهوه له بهنده كاني، بوّيه پيويسته باوهرت ههييت كه "لا إله إلا

^۱- ئايەتەكەى سورەتى "النحل-۱۲۵" لە كتێبەكەدا نەھاتورە، بەلام دلنيام ئىمامى غەزالى مەبەستى بـ ئايەتەكـ ئـ مـ ئايەتەكـ ئايەتەكـ ئايەتەدە، نەك ئايەتەكەي پێشتر كە لەگەل ئەم ئايەتەدا رێنەكە تەرار دەكەن ر دەبن بە تەراركارى يەكدى.

الله"، هەروەها باوەرت ھەبيّت كە خودا: زيندووە و زانايە و بەدەسەلاتە و بيسەر و بينەر و زال و موته كبير و ياكه و هيچ شتنك لهو ناچي و له هيچ شتنك ناچين، ههر بهو جوره تهواوي ئهوهي له قورئاندا هاتووه و ئىمامان لهسهري كۆدەنگن، ئهوهنده بهسه بۆ دروستیی ئایین، گهر تهمومژ و لیّلی رووی تیّکردی ئهوا بلیّ: باوهرمان ییّی ههیه و ههمووی لهلای خوداوهیه، باوهرت وابیت ههموو ئهوهی هاتووه له ئهری و نهریی سیفات له ئەوپەرى بەمەزىزانىن و بەپاكزانىنەوەيە، ھەروەھا نەرى كردنى ھاوشىدوەيى و نمووناندن (التمثیل) بو خودا و باوهرهینان بهوهی که هیچ شتیک بوونی نیبه له خودا بچیت (لیس كمثله شيىء)، لهدواي ئهمانه لابهلاي وتى وتيدا مهكهرهوه، چونكه تو بهو كاره فهرمانت ييّ نه كراوه و له توانا و هيّزي تو به دهره، گهر دهستي كرد به لاف ليدان و وتي: من له قورئانهوه ئهوهم زانيوه كه خودا زانايه، بهلام نازانم ئايا ئهو زانايه به "خود" ياخود زياتر لهوه دهزانيّت، لهسهر ئهم بابهته موعتهزيله و ئهشعهري جياوازييان له نيّواندا ههيه، بهم وتنی ئەم قسەپە ئەو كەسە سنوورى خەلكى رەشۆكى تېپەراندووه، چونكە كەسى رەشۆكى دلّی لا بهلای ئهم جوّره قسانه دا ناکاته وه مهگهر شهیتانی جه دهل بیبزویّنیّت، خودا گهلیّك تيانابات تا جهدهل نهخاته نيوانيانهوه، وهك له فهرموودهدا هاتووه، گهر ئهو كهسه پەيوەندى كرد بە ئەھلى جەدەلەوە، ئەوا چارەسەرى ئەھلى جەدەلى بۆ بەيان دەكەم(١١)، ئەمە ئەو بەشەيە لە ئوسول بۆي باس دەكەم و بۆ لاي قورئان دەگەرىتەوە، خودا قورئان و میزان و ئاسنی دابهزاندووه، ئهو خه لکه ره شوکییه دهبیت حهوالهی لای کیتاب بکرین. دەربارەي لقەكانيش (الفروع) دەلىنىم: دل و بيرت له جياوازى رزگاريان نابيت گەر خوت بۆ ئەو بابەتانە ساغ نەكەپدوە كە كۆدەنگى ئوممەتيان لەسەرە، ئوممەت كۆدەنگى ھەپە لهسهر ئهوهی که تویشووی دواروز بریتییه له تهقوا و وهرع، ههروهها کودهنگییان

ا - مەبەستى ئەوەيە گەر كەسەكە توانى ئەو جۆرە قسانە بكات ئەوا ئەھلى رەشىۆكى نىيىە و ئەھلى جەدەلـە و يېرىستە رىڭگەى ئەھلى جەدەلى لەگەل باگىرىتە بەر.

ههیه لهسهر ئهوهی که کهسابهتی حهرام و مالی حهرام و غهیبهت و دووزمانی و زینا و دزی و خیانهت و شتانی تریش له قهدهغه کراوه کانن و حهرام کراون، فهرزه کانیش واجین، گهر ههموو ئهمانهت جنبهجی کرد ئهو کاتبه رنگهی رزگاریت لیه جیاوازی فیرده کهم (۱)، گهر بهر له جیبه جی کردنی هه موو ئه وانه پیداگری کرد و داوای لیکردم ریّگهی رزگاربوونی له جیاوازی فیربکهم، ئهوا ئهو کهسه له ئههلی جهدهله و له دەستەي رەشــۆكى نىســە، كــەي كەســى رەشــۆكى دەســتى لەوانــە (لــە كــارە روون و ئاشكراكاني ئايين) بهتال دەبيت تا سەربكاته بابهتى جياوازى؟ ئايا ھاوەللەكانى خۆتت بینی له ههموو ئهوانه دهستیان بهتال بووبیت و دواتر شیّوهکانی جیاوازی بهروٚکی یی گرتبن؟ ئەوە زۆر دوورە، لاوازى ئەقلى ئەوانە لەناو گومرايىدا وەك ئەقلىكى نەخۆش واپه که بههوی نهخوشیهه کهیهوه کهوتوته سهرهمهرگ، چارهسهریک بو شهو نەخۆشىپە-بە كۆدەنگى ھەمور يزىشكەكان- بورنى ھەپە، لەگەل ئەرەشدا نەخۆشەكە دەلىّت: يزيشكەكان جياوازىيان لە نىواندا ھەيە لەمەر دەرمانەكان، ھەندىّكيان دەلىّن گەرمە و ھەندىكيان دەڭين ساردە، لەوانەيە مىن رۆژىك يېويسىتم بەوە ھەبىت لـەو جیاوازییهی نیّوانیان تی بگهم، بوّیه من چارهسهری خوّم ناکهم تا یه کیّك فیرم نه كات چۆن ئەم جياوازىيانەي نێوان يزيشكەكان كۆتايى يى دێت.

ا - واته گهر نهوهی روّشن و ناشکرایه له دین -که کوّدهنگی نوممهتیان لهسهره- جیّبهجیّت کرد نهوجا وهره باسی جیاوازی ناو لقهکانت بوّ بکهم.

[.] - ههموو كاره باشهكانى ئەنجام دابوو.

گەر رېڭەي سەلامەتى ھەلدەبۋېرى بەرەو دوارۆژ ئەوا ھەمىشە رېگەي لەيىشتر بگرە بهر، ههمیشه ئهو کاره بکه که کودهنگی ههمووانی لهسهره، ههر شتیک جیاوازی دەستنونژ گرتنەودى لەسەرە تۆ دەستنونژى بۆ بگرەود، چونكە ئەو كەسەي شۆردنەودى دەستنوپژهکه به واجب نازانیت به پهسهند(مستحب)ی دەزانیّت، له رەمەزاندا به شهو نینت بهیننه، چونکه ئهو کهسانهی له شهودا به واجبی نازانن به پهسهند تهماشای دەكەن، گەر وتى: ئەوەي لەسەرم گران دەكەوپت ئەو شتانەپە دەكەونە نيوان ئەرى و نهريّ و بكه و مهكهوه، نازانم له نويّژي بهيانيدا قنووت بخويّنم يان نه؟ "بهسمله" به دەنگى بەرز بكەم يان نە؟ ئەو كات ينى دەلنىم: ئىستا لەگەل خۆت تىبكۆشە، سەرنج بده كام ئيمام له ههموويان زياتر لهبهر دلت باشتره و ئيجتيهاده كهي دروستتره، وهك ئەوەي نەخۆش بىت و لە شاردا چەندىن يزىشك بوونى ھەبېت، تۆ بە ئىجتىھادى خۆت -نهك به حهز و ميزاج- ههندي له يزيشكهكان ههلاه بژيري، ئهو ئيجتيهاده بهسه بو تو، ههر کهس(ههر موجتههیدیک) گومانی زورت ههبوو ینی که له ههمووان باشتره شوینی بكهوه، گهر لهوهي ئيجتيهادي تيدا كرد پينكابووي دوو ياداشتي بز ههيه، گهر نەيپينكابوو تەنھا يەك پاداشت وەردەگريت، خوداى موتەعال ئەمرى گيراوەتەوە بۆ لاي ئەھلى ئىجتىھاد و دەفەرموينت: ﴿ لَعَلِمَهُ ٱلَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ ﴿ النساء: ٨٣، ھەروەھا ينغهميهر (رَوَيُكُلُّهُ) رازي بووه به ئيجتيهادي ئههلي ئيجتيهاد و به مهعاز دهفهرمونت ((سوپاس بۆ ئەو خودايەى نوينەرى پيغەمبەرى خوداى سەركەوتوو كردووه لەو شتانەى كه ينغهمبهرهكهي يني رازييه))، لنرهوه تندهگهين كه ينغهمبهر (رَالله) رازي بووه له ئيجتيهادي مهعاز و كهساني تريش. وهك ئهو ئهعرابييهي وتي: من تياچووم، من تیاچووم، له رۆژی رەمەزاندا چوومەتە لای هاوسەرەكەم (ﷺ) ییغەمبەر(ﷺ) ینی فهرموو: كۆپلەپەك رزگار بكه، لېرەوه تېدەگەين گەر توركېك و هندىپەكىش ھەمان كار بكات پيۆيسته كۆيلەيەك رزگار بكات، ئەمە بۆ ئەرە دەگەرىتەرە كە خەلكى تەكلىفيان

ليّ نه كراوه بنويسته له ههموو كار و كردهوه به كدا راست و رهوان بن، چونكه ئهوه له توانای مروّقدا نیمه، خوداش ته کلیفنك ناكات له توانای مروّق به ده بنت، بهلكو داوایان لیکراوه کاروکردهوهیه ئه نجام بدهن "که وادهزانن" راست و رهوانن، ههروه ک چۆن داوابان لى نەكراوە نوتۇ بە بۇشاكتكەرە بكەن كە باكە، بەلكو داوابان لتكراوە نوتۇ بكهن به يوشاكيكهوه "كه وادهزانن ياخود وا گومان دهيهن" ياك بيت، گهر دواي نونژهکه بیستی بزشاکهکه یان بز دهرکه وت قهزاکردنه و هی نونژه که یان له سهر واجب نیبه، چونکه پنغهمبهر روسی لهناو نویژدا نهعلهکانی داکهند کاتیک جبریل (علیه السلام) ههوالني ييدا كه نهعلهكهي ييسه، نويرهكهي قهزا نهكردهوه و لهسهرهتاوه دهستي يي نه کرده وه، ههر به و جوره که سی موسافیر ته کلیفی لی نه کراوه له کاتی سه فه ره که بدا دەبينت روو به قيبله نويْرْ بكات، بهلكو تەكليفى لى كراوه روو لهو ئاراسته بكات "كه وادهزاننت القيبلهيه، ئهوهش به دياريكردني قيبله بههزي شاخ و ئهستيره و خورهوه، گەر لەوكارەدا يېكاي دوو ياداشتى ھەيە گەر نەييېكا يەك ياداشتى ھەيە، خودا ته کلیفی نة کردووة زه کات به هه ژار بدریّت، به لکو داوای کردووه بدریّت به که سیّك "وادەزانن" ھەۋارە، چونكە تۆ نازانى ناوەوەي كەسەكە چۆنە، قازىيەكان بۆ رشتنى خویّن و زیناکردن داوایان لیّ نه کراوه شاهیده کان دهبیّت راستگو بن، بهلکو ئهوهنده بهسه گومانی راستگزیبان یی ببریت، ئیتر بزچی شایهتی به لگه به گومان له کاتی ئيجتيهاددا رەوا نييه؟ خۆزگه دەمزانى هاوەلانى تۆ لەسەر ئەم بابەتە چى دەلنن؟ ئايا دەلنن: گەر قىبلەمان لى تىكچوو نوپژەكەمان دوادەخەين تا دەگەرىينەوە بۆ لاي ئىمام و پرسپاری لی دهکهین یان داوای لی دهکریت ههر دهبیت روو به قیبله نویژهکهی بکات که داوایه که له توانای مروّق به دهره، یاخود ده لفی: ئیجتیهاد ده کهم و توانای ئیجیتیهاد کردنیشی نییه، چونکه نیشانه کانی قیبله و چونیّتی به لکه هیّنانهوه لهسهری به ئەستىرە و شاخ و بادا نازانىت؟

وتى: گومانم نىيە، ئەو كەسە مۆلەتى ئىجتىھادى يىن دەدرىيت، ياشان گوناھىارىش نابینت گهر ئهویهری ههولنی خوی به گهرخست، با ههانهش بکات و ناراستهی نوێژه کهشی روو به قیبله نهبێت، وتم: گهر کهسێك له نوێژه کهیدا پشت له قیبله بكات بیانووی ههبینت و پاداشتیش بدرینهوه ئیتر بو دهبی نهو کهسهی له مهیدانه کانی تری ئيجتيهاددا ئيجتيهاد دهكات ياساو وبيانووي خوى بهدهستهوه نهينت؟ موجته هیده کان و شویننکه و تووانیان ههر هه موو خاوه نیاساو و بیانوون، هه ندیکیان ئەرەپان بەدەستهننارە كە لەلاي خوداپە، ھەندىكىشپان بەشدارى ياداشتى ئەرانە ده كهن كه به كنك له دوو باداشته كه بان به دهستهنناوه، بله و باله ي نهوانه له له له كتر نزیکه و بویان نیبه کیبه رکنی به کتری بکهن و هه ندیکیان له گهل هه ندیکی تریان دەمارگیری بەخەرج بىدەن، لىه كاتېكىدا ناتوانرىت ئىدو كەسىمى يېكاوپىەتى دىيارى بكريّت، چونكه ههر كهسيّكيان وا گومان دهبات ييّكابيّتي و ئيجتيهادهكهي دروست و رەوان بنت، ھەروەك ئەو دوو كەسە موسافىرەي لە دىارى كردنى قىبلەدا ئىجتىھاد دەكەن و جياوازى دەكەوپتە نيوانيانەوە، ھەر يەكىك لەو دوانە مافى خۆيەتى روو لـەو ئاراستهیه بکات که ینیوایه قیبلهیه، و ئیکارکردن و بهرههانستی کردنی هاوهانه کهی واز ليّ بهينينة، چونكه ئەوان تەكلىفيان ليكراوه بەينى زالبوونى گومانيان روو لـه قيبله بكهن، به لأم رووكردنه خودي قيبله تهنها خودا تواناي بهسهريدا ههيه.

ههر به و جوّره مه عاز له یه مه ن نیجتیهادی ده کرد، نه و باوه پی وانه بوو هه نه ناکات به نکو له و باوه په وه و هه نه کرد نه وا پاساو و بیانووی له لای خودا به ده سته وه یه و له سه رنه و کاره شی پاداشتیک و هرده گریّت، نه مه له به رنه وه ی کاروباره شه رعیه کان که وا وینا ده کرین شه ریعه ته کان جیاوازیبان تیایاندا هه بیّت، نه ناویاندا شتیک نه دژه که ی نزیک ده بیّته وه دوای نه وه ی بوو به جیّگه ی گومان نه نهینی ناشکرابوون و

رۆشنبوونهوهدا (سر الإستبصار)^(۱)، بهلام ئهوهى شهريعهت تيايدا ناگۆرنىت هيچ جۆره جياوازييه كهى تى ناكهونت، حهقيقهتى ئهم بهشه له نهينى شوننكهوتنى سوننه تدا بۆت رۆشن دەبيتهوه، ههروهها له ئهسلى دەيهمى كردەوه زاهيرييهكان له كتيبى جواهر القرآن دا باسم كردووه.

يۆلى سێيەم: كه بريتين له ئەھلى جەدەل، به نەرمونيانى بانگيان دەكەم بۆ لاي حەق، مەبەستىم بە نەرمونيانى ئەوەپە كە دەمارگير نەبىم بەرانبەريان و توندوتيىژ نەبىم لە روویاندا، به لکو نهرم بم له گه لیان و موجاده لهیان به حهق له گه ل بکهم، خودای موته عال بهوه فهرماني به ينغهمبهره كهي (ﷺ) كردووه، ماناي "المجادلة مالأحسن" ئەرەپ كە بنەما خاشاھەلنەگرەكانى كەسى موجادەلەكلەر وەرىگىرم و حهقی لیّوه دهربهیّنم به و ترازووه راستگویه و به و راده و سنوورهی که له کتیّنی "الإقتصاد"باسم لهبارهوه كردووه، گهر بـههزي ئاگـاداري زوّر و حـهزي يـهردهلاداني زۆرترەوە بەو بر و سنوورە قەناعـەتى نـەكرد ئـەوا بـۆ فيركردنـى ترازووەكان بـەرزى ده که مهوه، گهر بهوهش قهناعه تی نه کرد -به هزی ئینکاری و سهرینچی و سووربوون لهسهر باتل و ملنهدان به حهق- ئهوا به ئاسن چارهسهری دهکهم، چونکه خودای موته عال ئاسن و میزانی کردووه به هاوتای کیتاب له ئایه ته پیروزه که دا تاکو لیّه وه حالی ببین هدموو خدلکی تدنها بدو سیانه دینه ژیر باری حدق و میانه گیری، کیتاب بو خه لکی ره شوکی و ترازوو بو تایبه تان و ئاسنیش که ئیش و ئازاری تیدایه بو ئەوانلەي شلوپنى ئلەر ئاپەتانلە دەكلەرن للە كېتلاپ كلە خلودا بلە ھارشلىپوە و فر در هنگ"متشابهات" ناویان د هبات، ئهو کار هشیان به مهبهستی نانهوهی فیتنه و هەولدان بۆ تەئوپل كردننك كە لەگەل كىتابدا ينكناپەتەرە، ئەران ئەر راستېپە نازانن

ا مهبهستی ئهوهیه ئه و مهیدانانهی که مهیدانی گوراون (المتغییرات) مهیدانی فره ئیجتیهادن و شهریعهتیش قبوولیان دهکات، چونکه وهک نهگورهکان روون و ئاشکرانین و تهنها یهک مانا و مهبهستیان ههبیت.

_

که نه و کاره ئیشی ئه وان نییه، ته تویلی راسته قینه ی ئه و ئایه تانه ته نها خودا و رق چووان له زانستدا ده پیزانن، نه ک ئه هلی جه ده ل، مه به ستم به ئه هلی جه ده ل: ده سته په کن زیره کییان تیدا هه په و له خه لکی ره شوکی به رزبوونه ته وه، به لاّم له زیره کییه که پیان ناته واوه با وه ک ئاماده پیش تیایاندا تیر و ته واو بیت، به لاّم له ناوه وه پاندا پیسی و سه رپیچی و ده مارگیری و شوین که وتنی کویرانه هه په، ئه وه شور نگه پیان لی ده گریت له په پیردن به حه ق، ئه و سیفه ته ناباشانه ده بنه په رده په که له له دلیان و ریکه ناده ن تیبگه ن زیره کییه ناته واوه که پان بوو به هی تیاچوونیان، چونکه زیره کی ناته واو زور خرایت ه له گیل و گهمژه پی.

له فهرمووده دا هاتووه زوربه ی ئه هلی به هه شت گیل و نه زانه کانن، پله ی "علیین" - بالاترین پله بو خاوه ن ژیرییه کانه، ئه وانه ش که موجاده له له سه ر ئایه تی خودا ده که ن له و دوو ده سته به جاده نه وه و ده بن به هاوه لی ئاگر.

ئهوهی خودا به سولتان دایده مهزرینی و ده مکوتی ده کات و به ری ریگه ی شه پی لیده گریت به قورئان ناکریت، ئه وانه پیویسته ریگرییان لی بکریت له جیدال به شمشیر و که وان (۱) وه که عومه و نه نجامیدا، کاتیک پیاویک پرسیاری دوو ئایه تی قورئانی لی کرد له ئایه ته موته شابیهه کان، ئه ویش عه ساکه ی لی به رزکرده وه، هه روه ها وه که هه لویسته که ی امالیکی کوری ئه نه س اکاتیک پرسیاری "الاستواء علی العرش"ی لیکرا، فه رمووی: ((مانای "الاستواء" ئاشکرایه، ئیمان پینی واجبه، چونیتیه که ی نادیاره، پرسیار کردن ده رباره ی بیدعه یه)، به و چه ند قسه یه ده رگای جه ده لی له پرسیاره که ره که داخست، هه ربه و جوزه ته واوی سه له فی سال خه همان کاریان ئه نامه ای که ده رگای خودا ده گه که ده کردنه وه ی ده رگای جه ده ل گه وره ترین زیان به به نده کانی خود ده که که ده که بریتیه له مه زهم بی من له بانگ کردنی خه لکی بی لای حه ق، و

. - مەنەستى نەكارھىنانى ھىز و زۆرە. دهرهیّنانیان له تاریکستانی گومرایی بو لای نووری حهق، لهبهر ئهوهی بانگ کردنی تایبهتان به حیکمه ته، ئهوه ش به فیّربوونی میزان، کاتیّن ترازووی راست و دروست(المیزان القسط) فیّربوو دهستی به سهر هه موو زانستیّکدا ده روات، ههر که س ترازووی له لا بیّت ناکوّتا کیّشانه و ییّوانهی شته کان ده زانیّت.

ههر به و جوّره نه و که سه ی ترازووی راست و ره وان (القسطاس المستقیم)ی له لا بینت حیکمه تی له لایه، هه رکه سیش حیکمه تی پی بدریّت ته نها یه ک خیّری پی نادریّت به لاکو خیّریکی زوّری ناکوتای پی ده دریّت، گهر قورئان کوّمه لیّک ترازووی له ئامیّن نه گرتبایه خودا به نوور باسی نه ده کرد، چونکه نوور به نووردا ده بینریّت و ده بیته هی مینی بینینی شته کانی تریش که ده بینته سیفه تی ترازوو، هه روه ها بی ته صدیقی ئایه تی فرک بینینی شته کانی تریش که ده بینته سیفه تی ترازوو، هه موو زانسته کان به ناوهینان له قورئاندا نه ها توون، به لام به ناماده یی و وه که هیزی کی شاراوه تیایدا ناماده ن، نه مه شوه به مروق ده کاته وه، به مروق ده کاته وه، به می شیوه یه و به مری گه یه ده رگای حیکمه تی ناکوتا له مروق ده کاته وه، به می شیوه یه و به مری گه یه تاییه ته ناده کان بانگ ده که م.

خۆزگەم دەمزانى ئىمامەكەى تۆ ئەى دۆستى ئازىز، بەچى چارەسەرى ئەم سى دەستەيە دەكات، ئايا شتىك فىرى خەلكى رەشۆكى دەكات كە نەتوانن شان بدەن ە ژىخرى، لەو بارەدا سەرپىنچى لە پىغەمبەرى خودا (كىلى بىكات، يان جدال لەسەر ئەھلى جەدەل بە بەلكەوە دەردەھىنىن، پىغەمبەر (كىلى دەستى بەسەر ئەمەدا نەرۆيشتووە لەگەلا ئەو گشتە بەلكە و بورھانە خواييانەى لە قورئاندا خودا پىنى بەخشى بوو دژ بە بىنباوە پان؟ تواناى ئىمامەكەت چەند مەزنە، ديارە لە خودا و پىغەمبەر (كىلى خۆى بەتواناتر تەماشا دەكات، يان بانكى ئەھلى بەصىرەت دەكات بۆ شوينكەوتنى لە كاتىكدا قسەى پىغەمبەريان (كىلى بەرسىدى قبوولا نىيە، رازى نابن عەسا بىگۆرىت بە ئەۋدھا، بەلكو دەلىن دەلىن كەرىدى كەسەكە

دهرده که ویّت له کاتیّکدا له جیهاندا سیحر و جادووگهلیّك بوونیان ههیه که ئهقلّ سهرسام ده کهن؟ ته نها که سانیّك ده توانن سیحر و جادوو له موعجیزه جیابکه نه وه که هه موو جوّره کانی سیحر و جادوو بناسن و بزانن موعجیزه له ده ره وه ی ئه وانه وه یه، وه ک چوّن ساحیره کانی موسا - که ئیمامی ساحیران بوون - موعجیزه کهی موسا (علیه السلام)یان ناسییه وه، کیّ ده توانیّت هه موو ئه م شتانه بزانیّت و سیحر و جادوو له موعجیزه جیابکاته وه؟ به لکو ئه وان ده یانه وی راستگویی ئیمامه که یان له قسه کانییه وه بو ده ربکه ویّت، وه ک چوّن شاگردیّکی زانستی حیساب قسه ی ماموستاکه ی خوّی – که ده لیّت من شاره زای حسایم – به راست ده زانیّت له ریّگه ی خودی زانسته که وه.

ئهم مهعریفه یهقینییه شخاوهن ژیرییهکان و نههلی بهصیره باوه پی ده کهن و ناتوانن باوه په شتیکی تر جگه لهمه بهینن، ئهوان گهر بهم مهنههجه راستگویی پیغهمبهری خوداری و راستگویی قورئانیان بو دهرکهوت و له ترازووهکانی قورئان تیگهیشتن وه بوم باس کردی، ههروه ها له قورئانه وه کلیلی ههموو زانستهکانیان بهدهست هینا لهگهل ترازووهکان وه که له کتیبی "جواهر القرآن" باسم کردووه، ئیتر له کویوه ئاتاج به ئیمامه کهی تو دهبن، ئهو ئیمامه ده توانیت چ گرفت و تهمومژییکی ئایین چارهسهر بکات؟ چ نهینییه کی زانستی لهناو قورئاندا پهرده لهسهر لاداوه، خودای موته عال ده فهرمویت: ﴿ هَنذَا خَلَقُ ٱللّهِ فَارُونِی مَاذَا خَلَقَ ٱلّذِینَ مِن دُونِهِه ﴾ خودای موته عال ده فهرمویت: ﴿ هَنذَا خَلَقُ ٱللّهِ فَارُونِی زانسته کاندا، به لام شتیکم پی لقمان: ۱۱، ئهمه بریتیه له مهنهه جی من له ترازووی زانسته کاندا، به لام شتیکم پی للی له نهیننی زانست له ئیمامه که ته وه تاکو ئیستا وه رتگرتبیت.

مهبهست له بانگهیش کردن بو سهر سفره و خوان تهنها بانگ کردن نییه بهبی خواردن و خواردنهوه.

من دەبىنىم ئىروە بانگى خەلكى دەكەن بۆ لاى ئىمام پاشان دەبىنىم ئەو كەسەى وەلامى بانگەوازەكەى داوەتەوە لەناو نەزانى و نەفامى يىشووى خۆيدا ماوەتەوە، ئىمامەكە

نه پتوانیوه گریّه کی بۆ بکاته وه، به پیچه وانه وه چه ندین گریّه بو خولقاندووه، وه لاّ مدانه وهی ئیمامه که زانستی پی نه به خشیوه، به لاکو هه ندی جار له خوّده رچوون و نه فامی بو زیاد کردووه.

وتی: هاوه لایه تیم له گه لا دوستانم درید و هیچ شتیکیان لیوه فیرنه بووم، وتی اهنها نهیانوت: پیویسته له سهرت ده ست به مهزهه بی فیرکردنه و بگریت، وریای مهزهه بی بیر و بوچوون و قیاس به، چونکه دوبه یه و ناکوکن، وتم: ئه وهی جیگه ی سهرسوپرمانه نه وه یه که بانگ بکهیت بو فیرکردن و پاشان به فیرکردنه وه خه دیك نه بیت، بویه پییان بلی: ئیوه منتان بانگ کردن بو فیربوون منیش وه لامی ئیوه دایه وه، ئیستا نه و شتهی بانگی منتان کرد بو لای فیرم بکهن، وتی: وانازانم زیاتر لهوه هی پییان گهیاندووم شتیکی ترم فیربکهن، وتم: منیش ههروه ك ئه وان بانگ بو فیرکردن و بو لای ئیمام ده کهم، و پووچی مهزهه بی بیر و بوچوون و قیاس فیرکردن و بو لای ئیمام ده کهم، و پووچی مهزهه بی بیر و بوچوون و قیاس زاده گهیه نم، به لام له گه لان نه وانه شه و زیاتر له وانه گهر واز له چاولیکهری به ینی زانسته کانی زانست و نه ینییه کانی قورئانت فیرده کهم، له قورئاندا کلیلی هه موو زانسته کان ده رده هینم، به لاگهم لهسهر ئه م بانگه شهیهم زمان و به یان کردنی خومه، گهر شك و گومانت هه یه ده توانی ئه زموونم بکهی و تاقیم بکهیه وه، ئایا ئیستا مین له پیشترم لیمه وه فیر بیبت یان هاوه له کانت؟

دهروازهی دهیهم: قسه لهسهر ویّناکردنی "را"(`` و قیاس(`` و پووچی ئهو دوو ریّگهیه

Company Control Control

وتی: دابران له هاوه لآن و فیربوون له تووه رینگر ده بیت له جیبه جی کردنی وه سیته که ی دایکم که له سهره مه رگدا پینی راگه یاندم و پیشتر بوم باس کردی، به لام حه زده که مرووی خراپی را و قیاسم بو باس بکه یت، من وا گومان ده به م نه قلم به لاواز ده زانی و فریوم ده ده ی، "را و قیاس"م لی ده که ی به ترازوو و له سه ریان کومه لیک ئایه تی قور نانم بو ده خوینیه وه، من پیموایه نه و کاره ی توش هه رئه و "قیاس"ه یه ها وه لانت بانگی بو ده که ن، و تم: نه وه زور دووره، نیستا نه وه ی من مه به ستمه و نه وه ی نه وان مه به ستیانه له را و قیاس بوت باس ده که م.

"را" نموونه کهی: ئه و قسه ی موعته زیله یه که ده نین: "له سه رخودا پیویسته ریعایه تی باشتر و چاکتر بکات له پیناوی به نده کانی" گه ر داوا له موعته زیله بکریت ره گو ریشه و بنچینه ی ئه و بو بووونه له قورئان و فه رمووده مجه نه روو ناتوانن، به نکو ته نها بو پووونیکه به ئه قللی خویان به باشی ده زانن، ئه وه ش له قیاسی دروست که (خالق) بو سه ردوست کراوه کانی (محلوق) و چوواندنی حیکمه تی خودا به حیکمه تی به نده کانی، به

⁷- "قیاس": لهسهر قیاس وه ک سهرچاوهیه کی ته شریعی ئیسلامی کۆده نگی نییه، هه ندیک له زانایان (لهدوای کیتاب و سوننه و ئیجماع) به چواره مین سهرچاوهی ته شریعی ئیسلامی ته ماشای ده که ن و هه ندیکی تر به ناپهسه ند ته ماشای ده که ن، به لام قیاس له مهیدانی بیروباوه پردا زوّربه ی زانایان لایان پهسه ند نییه، لهم شوینه دا ئیمامی غهزالی له مهیدانی بیروباوه پردا و ده کاته وه.

^{ٔ -} را(الرأي): ئه و قوتابخانه فیقهییه بوو که له ناوه راستی سه دهی دووه می کوچییه وه سه ری هه لاا و نه قلی کردووه به مه بنای ئیجتیهاده فیقهییه کان، له پیشه وایانی ئه و قوتابخانه یه ئیمامی حه نه فییه، له مهیدانی بیروباوه ردا دهسته به که دانایان "را" و بیرو نوچوونیان قبوران نیبه.

باشزانینه کانی ژیری بریتییه له "را" که من شان لهسهریان دانادهم، چونکه کوّمه لیّك دەرئەنجامى ليوه يەيدا دەبيت ترازووەكانى قورئان يووچيان دەكەنـەوە، لەوانـە ئـەم قسهیهی موعتهزیله گهر به "ترازووی ییویستبوون" ههلبسهنگینریت، دهلینم: گهر باشتر و چاکتر لهسهر خودا پیویستبوایه ئهنجامی دهدا، ئهوهی زانراوه خودا ئهنجامی نه داوه، كه وابوو لهسه رخودا ينويست نيبه، چونكه گهر ينويستبوايه خودا ينويستي لهسهر خوى وازلي نهده هننا، گهر بوترنت: "وادايني گهر بنويستيوايه ئه نجامي دهدا، به لام خومان رادهستی ئه و قسه یه ناکه ین که خودا باشتری ئه نجام نه داوه"، منیش ده لنيم: گهر باشتري بكردبايه بهنده كاني خوى له بههه شتدا ده هيلايه و و و ازى لبّده هیّنان، چونکه نهوه بوّ نهوان باشتر و چاکتره، نهوهی زانراوه خودای موته عال ئهو كارەي ئەنجام نەداوە، بۆپە چاكترى بۆپان ئەنجام نەداوە، ئەممە دەرئەنجامىكە لە "ترازووي يێويستبوون"هوه سهرههڵدهدات، ئێستا نهيارهکهمان يان دهبێت: ئينکاري ئەمە بكات و بلاّت: وازلاّه پنانيان لە بەھەشتدا بۆ بەندەكانى باشتر نەبوو، ئەملەش بهئاشکرا دیاره که دروّیه، یان بلیّت: چاکتر بوو بوّیان بیّن بوّ ناو ژیانی دونیا، خانهی به لا و تاقیکردنه و و تووشبوون به گوناه، پاشان به ئادهم بلی کاتیک گوناهه کان دەخرىنە روو: ئەي ئادەم ئەھلى ئاگر لە نەوەكانت دەربھىنە، ئادەم دەفەرموى: چەند؟ خوداش دەفهرموی له ههر ههزاریک نوسهد و نهوهد و نو، وهك له فهرموودهی سهحيحدا هاتووه، موعتهزيله ينيوايه "ئهم دهركردنه له بهههشت باشتره بو مروّق له مانهوه لهناویدا و هیلانهوهی ههتاههتایی، کاتیك گهرانهوه بو بهههشت نیعمهته كانی خودا منهتیان تندا نییه، چونکه به کار و کردهوهی خوّیان بهدهستیان هنناوه، منهت شانی مروّق قورس ده کات: گهر گویبگرن و گویرایه لابن ئهوهی له به هه شتدا به دهستی ده هینن پاداشت و ئه جریکه و منه تی تیدا نییه"، من گویی تو و زمانی خۆم ياك رادهگرم له كردنى ئەو جۆره قسانه چجاى وهلامدانهوهيان، ليني رامينه تاكو

نابوودی دەرئــهنجامی "را"ت بــۆ دەربکــهویت، تــۆ دەزانــی خــودای موتــهعال دەفەرموێ((مندالان که دەمرن له شوێنێکی بهههشتدان که یلهیان لـهخوار مهنزیلـهی كەسە بالغه گويرايەللەكانەرەيە))، گەر ئەر مندالانە بلين: ئەي خوداي ئيمە تۆ بە چاكتر و باشتر دەستنوقاو نىت، چاكتر بىز ئىنمە ئەوەپ بەرزمان بكەپەوە بىز يلە و يايهي ئەوانه، ئەوا خوداي موعتەزىلە دەلىنت: چۆن ئىزوە بگەيەغە يلە و يايىمى ئەوان له كاتيكدا ئهوان تهمهنيك خويان ماندوو كرد و گويرايهاني منيان كرد، ئيوه به مندالی مردن؟ ئەوانىش دەڭين: تو ئيمەت مرانىد و لـه مانەوەي زۆرى سـەر زەوى مهحرومت كردين، و يلهي بالأي دوارؤژمان لهدهست چوو، چاكتر و باشتر بـوو بۆمـان بهزوویی ئیمهت نهمراندبایه؟ خودا یییان دهلی خبهییی بوچوونی موعتهزیله-((من دەمزانى گەر ئىروه گەورە بوونايە بىنباوەر دەبوون، ئەو كات بە ھەمىشەيى شاپستەي ئاگر دەبوون، بۆپە چاكتر و باشتر بۆ ئيوه ئەوە بوو لە كاتى مندالىدا بىرن))، لەم كاتهدا بيباوهره تهمهندارهكان لهناو ئاگرى دۆزهخهوه هاوار دهكهن و دهلين: ئهى خودایه، تۆ نەتدەەزانى ئىمە گەر گەورە بىن بىباوەرىمان لىي دەوەشىتەوە، ئەي بۆ ئيّمه تله منداليدا نهمراند، ئيّمه ئيّستا رازين به ده يهكي ئهو يله و يايهي به مندالانت به خشيوه، ليره دا كهسي موعته زيلي وهلامي ييّ نييه تا به دهم خوداوه وهلام بداتهوه، ئهو كاته بيباوهران بهسهر خودادا بهلكه راست دهكهنهوه، پاكيتى بو خودا له قسهی ستهمکاران $^{(1)}$.

له راستيدا ههردوو يزجوو

به لنی بو کاری چاکتر و باشتر نهیننیه که ههیه، که له مهعریفه ی نهینی خودا له قهده ردا وهرده گیریت، به لام که سی موعته زیلی له و نهسله وه تهماشا ناکات، نه و تهنها به کالای زانستی که لام ناتوانیت له و نهینییه تیبگات، لیره وه سه ری لی تیکده چیت و بیروبو چوونه کانی لی نالوز ده بن، نهمه نه و نهین "را"ی پووچ و بیبنه مایه له لام.

نموونهی قیاسیش: بریتییه له جیّگیر کردنی حوکمی شتیّك به قیاس به سهر شتیّکی تردا، وه و قسهی به به به به به به به دولان (المجسمة) که ده لیّن: خودای موته عال جه سته یه -پاکیّتی بیّ خودا له و قسه یه -، و تمان: بیّ و وتیان: چونکه که سیّکی بکه و و دروستکه ره، بیّ یه قیاس بوسه رهه مو و دروستکه ره کان و هه مو و بکه ره کانی تر که جه سته یان هه یه پیّویسته خوداش جه سته ی هه بیّت، ئه مه ش قیاسیّکی پووچه، چونکه ده لیّین: "بیّ چی ده لیّن که سی بکه ر جه سته یه چونکه بکه ره ایّن که سی بکه ر جه سته یه چونکه بکه ره ان نمی نه و قسه ش له هیچ روویه که وه به ترازووی قور شان وه رناگیریّت که بریتییه له ترازووی گهوره له ترازووی هاوت ابوون، و یّنه هم هملاسه نگاندنه کهی نه و به ده بوتریّت: هه مو و بکه ریّك جه سته یه، خودای دروستکه ریش بکه رو به ده مه و و به ده مه همو و بکه ریّك جه سته یه نه و نه سه یه ده که ین که خودا بکه رو دروستکه ره، به لاّم خومان راده ستی نه و نه سلّی یه که مه ناکه ین که هه مو و بکه ریّك جه سته یه، له کویّوه نه مه مان زانی؟ له مباره دا هیچیان به ده سته و نامین یک ه به که ریّن و شویت یکی نه مه به لیّگ و نون و شوی نیی هم لیّک رین (الاستقراء) (۱) له گه ل دابه شبوونی په رش و بلاو (۱۳)، هه ردو و به شه که به لگه یان تیدا نییه.

"بهدواداچوون و شوینپی هه لگرتن" ئهوه یه بلیّت: ته ماشای هه موو بکهره کانم کردووه له پینه دوّز و به رگدروو و دارتاش و که له شاخگر و فلان و فلان هه موویانم بینی

^{ٔ -} بهدواداچوون و شـوێنپێ هـمڵگرتن: بريتييـم لـم بهدهسـتهێناني بهڵگـه لـم واقيعـي بهرههسـتهوه بـم پشـکنين و تيرامان و سهرنجدان.

۲ ' له "ترازووي كێبهركێ"دا باسي "دابهشبووني پهرش و بڵاو" كراوه.

جەستەپان ھەبوو، بۆپە زانىم ھەموو بكەرنك جەستەپە، لـ وەلامـدا ينى دەوترنىت: ههموو بكهرهكانت تاوتوي كردووه بان بكهريك بووني ههيه نهتينيوه؟ گهر بليت: "ههندي له يكهره كانم تاوتوي كردووه" ئهو كاته ناتواننت حوكمه كه يهسهر ههمواندا گشتگیر بکات، گهر بلینت: "ههرچی بکهره تاوتویم کردووه"، ئیمه خوصان رادهستی ئەر قسەپە ناكەپن، چونكە ھەرچى بكەرە بۆ ئەر ئاشكرا نىپە، چۆن؟ ئاپا توانپوپەتى ههرچی بکهری ئاسمانه کان و زهوییه تاوتوی بکات؟ گهر تاوتویی نه کرد بوو کهوایوو تهنها بهشیکی تاوتوی کردووه، گهر تاوتویشی کرد بوو ئایا ههموو بکهرهکان جهسته بوون؟ گەر وتى: بەلىن، يىنى دەوترىت: گەر ئەوەت لە يىشـەكى قىاسـەكەتدا بىنىيـەوە ئه ی چــزن کـردت بـه ئهسـلیّك تاكو بیکـهی بـه بهلگـه لهسـهری؟(۱) یـهیبردن سه دۆزراوەكەت كرد بە بەلگەي ئەرەي كە دۆزىتەرە، ئەمبەش ھەللەپ، پەلكو ئەر لەر تاوتوی کردنه دا و ه که نه و که سه وایه که نه نه و و شتر و فیل و میرووه کانی تاوتوی کردووه و بینیویهتی رؤیشتنیان بههوی "ییّ"وهیه، بهلام مار و کرمی نهبینیبوه، لهوپوه حوکم دهرده کات که ههموو گیانداریک بهین دهروات، یان وهك نهو کهسهی که تاوتوپی کۆمەلنىك گیاندارى كرد و بینی شەوپلگەي خوارەوەپان لـ كاتى خواردندا دەجولىنت، بۆپە حوكم دەردەكات كە ھەرچى گياندارە لە كاتى خواردنىدا شەوپلگەي خوارهوهیان دهجولینت، به لام تیمساحی نهبینیوه که شهویلگهی سهرهوهی دهجولینینت، ئەمەش بۆ ئەرە دەگەرىتەرە كە دەگونجى ھەزار كەس لە يەك رەگەز لەسەر يەك جۆر حوكم بن بهلام لهو ههزاره دانهيهك ييچهوانهي ئهوانه و حوكمهكه نايگريتهوه، بۆيـه ئه و كاره پهقینبه خش نیپه و كارنكى پووچ و پنبنه مایه.

[ٔ] واته گهر ئهوهنده روون و ئاشکرابیّت ههموو بکهریّك خاوهن جهسته بیّت ئیتر پیّویست بهوه ناکات ئهسلّ دابریّژی و بیسهلیّنی خودا جهستهیه، ههر ئهوهی دهتهویّ بیسهلیّنی که خودا جهستهیه بهلّگهیه لهسهر نهبینینی ههموو بکهر و دروستکهرهکان.

ئهوهش که دهستی گرتووه به "دابهشبوونی پهرش و بلاو"هوه، وهك ئهو قسهی: "له وهسفی بکهرهکاندا روّچووم و بینیم ههموویان جهسته بوون لهبهرئهوهی بکهربوون، یان لهبهر ئهوهی برونیان ههبوو، یان، یان...، پاشان ههموو بهشهکان پووچ دهکاتهوه و ده لفیه ده لفی: لهمهوه ده گهینه ئهو سهرئه نجامهی که ههموو ئهمانه خاوهن جهستهن، چونکه بکهرن"، ئهمهش بریتییه له "دابهشبوونی پهرش و بلاو" که شهیتان پیوانهکانی خوّی یعی دهکات، و پیشتر پووچی ئهم جوّره پیوانهمان باس کردووه.

وتم: من غوونهیه کی راسته قینه ت بو ده هینمه وه که له قیاسین کی پووچه وه وه رگیراوه، پهدرده ی له سه ر لاده ده م و ده لنیم: شه و قسه یه مان که ده لنین "جیهان رووداوه و سهره تایه کی بو هه یه راست و دروسته"، به لام شه و قسه یه رایه کی پووچه که ده لنیت: "جیهان رووداوه له به ر شه وه ی ویناکراوه قیاس بو سه ر خانو و بینا ویناکراوه کانی تر"، شه م بوچونه قسه یه کی بینه مایه و شه و مانایه ناگه یه نیت که جیهان رووداوه و

یه کهم: گهر نهو سی سیفه ته ت (به رجه سته بوون، وه ستاو به خودی خووه، هه بوون) پووچ کرده وه نه وا نه و هویه ی تو داوای ده که ی (هوی چواره م که بریتییه له ویناکردن) بوت ساغ نابیته وه، له وانه یه حوکمه که عیلله تدار بیت به عیلله تینی که موکورتی ناگشتگیر و تینه په وه وه نه وه نهونه - خانوو بینت (۱)، گهر ساغبوویه وه بوونی خانووش نارووداوه (غیر محدث) له وانه یه حوکمه که عیلله تدار بیت به مانایه کی که موکورتی تر به وه وه یکی وابیت خانوو رووداو بیت (۲)، چونکه ده توانی ته قدیری وه سفینکی تاییه تاییه به به به یکه یک هموو نه وانه (هه رچوار سیفه ته که) کوبکاته وه و تینه یه ریت.

ٔ مەبەستى ئەوەيە "خانووبوون" ھۆيەك بێت بۆ دەرنەچوونى دەرئەنجامەكە كە خانوو رووداوە.

آ - واته دهرگای ههموو ئهگهرهکان والآن، گهر وترا خانوو رووداوه لهوانهیه هۆیـهکی تـر بـوونی هـهبێت پێچـهوانهی ئهوه ىسملىنىنت.

«ووهم: کاتیک نهمه راسته گهر روّچوون و قوولبّوونهوه له بهدواداچووندا بکریّت بهجوّریّک هیچ بهشیّکی لی شاز نهبیّتهوه (۱) گهر شهو بهدواداچوونه له نیّوان شهری و نهریّدا سنووردار نهبوو (۲) ویّنا دهکریّت بهشیّکی لی شاز ببیّتهوه بهدواداچوونی کورتهههاههاتوو کاریّکی ناسان نییه ، زوّربهی شهطی کهلام و فوقهها گرنگی پی نادهن بهلکو دهلیّن: گهر بهشیّکی تری تیّدا بیّت دهریبخه (۱) لهوانهیه کهسهکهی تر بلیّت: پیّویست ناکات دهریبخه م، شهو کات جهدهل تیایدا دریّژه دهکیّشیّت، لهوانهیه کهسی قیاسکهر بهلگه بهیّنیتهوه و بلیّت: "گهر بهشیّکی تری تیّدابووایه دهمانزانی و ده تزای نهبوونی زانستی بهیّنیتهوه و بلیّت: "گهر بهشیّکی تری تیّدابووایه دهمانزانی و ده تزای نهبوونی زانستی نبه به بهشیّکی تر بهلگهی نهبوونی شهو بهشهیه ، نهبینینی فیل لهم مهجلیسهدا بهلگهی نهبوونی فیله "، نهو ههژاره نازانیّت چهندین جار فیلی ناماده مان نهبینیوه ، بهلام دواتر بینیومانه (۱) نهو ههژاره نازانیّت چهندین جار فیلی ناماده مان دهسته وسان بووین له بینیومانه (۱) نهو هه بیشت که لیّمان شاز بووه ته و فیستا ناگاهیمان پیّی نییه ، لهوانه به به شمو تهمه نه بیدا نه کهین.

سێیهم: ئێمه با خوٚشمان رادهستی کورتههڵهێنان (حصر) بکهین، به ڵام به به تال کردنهوهی سی سیفه ته که سیفه ته چوارهم جیٚگیر ناکات، به ڵکو لهیه کدانه کان(ترکیبات) که له چوارهوه به ده ست دین زیاتره له ده و بیست، ئهگهر ههیه هوٚیه که ته نهایی ئه و چواره

⁻ واته یهک بهیه کی بهشه کان بپشکنین و نهو پرسیارهیان ناراسته بکهین: نهو بهشه رووداوه یان رووداو نییه؟ نهوجا دهگهینه سهرنه نجامیک لیّیانهوه.

⁻ واته ئههلی کهلام و فوقهها بز نهری کردنی بهشی تر دهانین: ئهگهر ههیه دهریبخه و ناوی بهیننه، بهالام قسمیان نابیته بهانگهی نهبوونی بهشیکی تر، چونکه دهگونجی ههبیت و ئهو نهیزانیت.

^{ٔ -} واته وامان زانیوه فیل ئاماده نییه و لهو دهوروبهرهدا بوونی نییه، بهلام دواتر بوّمان دهرکهوتووه ئاماده بـووه و ئیّمه ییّمان نهزانیوه.

بنت، یان ئهو دوانه، یان ئهو سیانه، پاشان نه دوان و نه سیانی لیّوه دیاری نـهکریّت، بەلكو وينا دەكرىت ھۆپەكە برىتى بىت لەوەي: شتەكە بوونى ھەپە، يان بەرجەستەپە، بان بهخودی خوّی راوهستاوه، بان بوونی ههیه و خانووه، بان خانووه و و نناگراوه، بان خانووه و به خودي خوّیهوه راوهستاوه، یان خانووه و تهنیکي ویّناکراوه، یان بهرجهسته به و به خودی خوّبه وه راوهستاوه، بان بهرجهسته به و بوونی هه به بان به خودي خۆپەوە راوەستاوە و بوونى ھەپە، ئەمە بريتيپە لە ھەندى لە ليكدانەكانى دووان، قياس بۆ سەر ئەمە خۆت بۆ سىيانى بكه، ئەو كات بزانى حوكمەكان لەسەربوونى هۆگەلئكى زۆرى كۆپو ەو ە رادەوەستن، شت ناپىنرىت بەھۆي ئەو ەو ە كە كەسىي بىنەر جاوی ههیه، جونکه به شهودا جاوی ههیه و ناشیبننت، ههروهها بینینه که تهنها بههری روّشنایی خورهوه نییه، چونکه کویّر له روّژدا هیچ نابینیّت، ههروهها به کۆپوونەودى ئەو دوانەش(چاو و تىشكى خۆر) نىيە، چونكە ھەوا نايىنرنت، يەلكو بههوی ههموو ئهوانهوه دهبینریت لهگهل ئهوهی که بینراوهکه رهنگدار بیت و شتانی تريش. ئەمە بريتىيە لە حوكمى بوون، بەلام حوكمى بينين لە دوارۆژدا قسەيەكى ترە. **چوارهم:** گەر كەسەكە خۆي رادەستى كەناردان كرد^(۱) و لە چواردا كورتى كردەوە و ليُكدانه كاني وازليهينا، ئهو كات جيْگيركردني سيّ (سيفهته كه) وابهستهبووني حوكمه كه به چوارهمه وه له هيچ روويه كهوه واجب ناكات، به لكو كاتيك حوكمه كه جيْگير دەكات له چوارەمدا كورتى بكاتەوە، لەوانەپە چوارەمىش بۆ دوو بەش دابەش ىنت و حوكم والهسته بينت به يهكنك له دوو بهشه كهوه، دەبىنى گهر بهكه مجار دايهشى بكات و بلَّنِت: بهوهي كه خانوو بهرجهستهيه يان بووني ههيه يـان بــه خــودي خوّيــهوه راوهستاوه یان ویّناکراوه -بو نموونه - به ویّنهیه کی چوارگوشه یان ویّناکراوه به ویّنهیه کی

> ۱ - واته كهنارداني هموو ئهگهردكاني تر كه له ليكدانهكانهوه سهرههالدهددن.

بازنهیی، پاشان ئەو سى بەشە پووچ بكاتەوە (ھەللبوەشىننىتەوە) ھەرگىز حوكمەكە وابهستهی وینه که (ویناکردنه که) نابیت، لهوانه به تابیه تابیت به وینه یه کی تابيهت (چوارگۆشه بان بازنهي)، پههوي بنتاگايي لهم ورده كاربيانيه ئههلي كهلام تووشی هه له و تیکهوتنی زور بوونه ته وه و کیب در کیبان له نیواندا زوربووه، چونکه دەستىان بە "را و قياس" ەوە گرتووە و ئەو دوانەش يەقىنبەخش نىن، بەلكو تەنھا بىق ينوانه كردنى فيقهى دامهزراو لهسهر گومان به كاردين، ههروهها بو راكيشاني دلني خەلككېكى رەشۆكى بۆ دەرخستنى رووى راستى راستەقىنەكان، ئەوەي راستى بېت بېرى ئەوان دریزنەبووەتەوە بۆ لای ئەگەرە دوورەكان، بەلكو يیداگرى لە بیروباوەریاندا دەكەن به كۆمەلنىك ھۆي لاواز، نابىنىت ئەو كەسە رەشۆكىيەي سەرئىشەي لەگەلداپە يىتى دەوترىت: ئاوى گول بەكاربهىننە، چونكە منىش سەرئىشەيەكم لەگەل بوو بەكارم ھىنا سوودم لی بینی، وهك ئهوهی بلیّت: ئهم سهرئیّشهی تو ئاوی گولی بو باشه قیاس بو سەرئیشەكەي من، بۆپە دلى نەخۆشەكە لادەكاتەرە بە لايدا و بەكارى دەھینیت، يني نالنت: يەكەمجار بىسەلمىنە ئاوى گول بۆ ھەموو سەرئىشەيەك باشە، سەرئىشەكە بەھۆى سهرماوه بنت یان به هنری گهرما یان بوخاری گهده و جزره کانی تری سهرئیشه، یان ینی نالنِّت: بوّم بسهليّنه سهرئيّشه كهي من وهك سهرئيّشه كهي تـوّ وايـه، و ميزاجي مـن ههمان میزاجی تۆپه و تهمهنم ههمان تهمهنی تۆپه و پیشهکهم ههمان پیشهی تۆپه و حاله ههمان حالتي تۆ، ههموو ئهمانه چارەسەرى جۆراوجۆريان دەوپت، داواكردني ئەم جۆرە شتانە كاروبارى خەلكى رەشۆكى نېيە، چونكە ئاگاھىيان يىيان نىيە، ھەر بەو جۆرە كاروبارى ئەھلى كەلام نىيە چونكە -بە يېچەوانەي خەلكى رەشـۆكىيەوە- گـەر ئاگاهىيان ينى ھەبنت ئەوا يەي بەر رنگانە نابەن كە لنيەرە پەقىن بەدەست بھننن، بهلكو ئهو كاروبارانه كاروباري كهسانيكه له ئه همهدهوه (رَفَيُكِينُ وهربان گرتينت، ئهوانه خەلكاننكن بە نوورى خودا ھىدابەتيان بۆ لاي رۆشنايى قورئان وەرگرتووە، لە قورئانەوە

ترازووی راست و رهوان و ریّك و دروستیان بهدهست هیّناوه، بوّیه بوون بهوانهی که به حمق و راستییهوه بوّ خودا راوهستان.

وتی: ئیستا له ئاسوی قسه کانی توه ئهندیشه ی حه ق ده که م، ئایا ریگه م پی ده ده ی شوینت بکه و م تاکو ئه وه م فیربکه ی که به تیروته واوی فیر کراویت؟ و تم: ئه وه دووره، تو ناتوانیت له گهل من ئارام بگریت، چون ده توانی ئارام بگریت له سهر شتیك که زانستت پینی نییه، وتی: گهر خودا بیه ویت ئارام ده گرم و سهرپیچی له برپاره کانت ناکه م (۱) و تم: پیتوایه من له بیرم چووه تو چهنده پابهندبووی به ئاموژگاری دایکت و دوسته کانت، له بیرم چووه چهندین ره گی چاولید گهری له ناخی تودا لیده ده ن، بویه نه من به کاری هاوه لی تو دیم و نه توش به کاری هاوه لی من دییت، برو و لیم به دوور به، لیره دا جیابوونه وه ی من و تو دهست پیده کات، من سهرقالی راستکردنه وه ی خوم و کاتم نییه له راستکردنه وه تودا به ختی بکه م، خهریکی فیربوونم له قورئانه و و بینیازم له فیرکردنی تو، لیره به دواوه نه به بینه و نه ده تبینم، کاتم لهمه زیاتر به ده سته وه نییه له چاککردنی که سیکی تیک چوو و تیکده ردا به ختی بکه م، کاتم نییه ئاسنی سارد بکوتم، من ئاموژگاریم کردن، به لام ئیدوه ئاموژگاریکه رانتان خوش ناویت.

والحمد لله رب العالمين، والصلاة على سيد المرسلين وآله الأخيار أجمعين.

^{&#}x27;- ئیمامی غهزالی ئه و چهند قسمی کوتایی گفتوگوکهی له گهل پرسیارکهره که لهسهر شیوازی قسه کانی موسا (علیه السلام) له گهل پیاو چاکه کهی سوره تی "الکهف" ده ربری.

برایان، ئەمە چیرۆکی من بوو لەگەل دۆستىكى، بۆم باس كردن بە ھەموو گرى و گۆتاللەكانىيەوە، تاكو بەھۆپەوە خۆپەسەندى لە خۆتان بكەنەوە، لە لاوازىيەكانى ئەم گفتو گۆپه سوود و درېگړن په ئاگاپوون له كۆمەلنك شت كه مەزنتره له راستكردنهودي مەزھەبى فېركردن، ئەوەش مەبەستى من نەبوو، بەلام لەگەل تۆمە ئەي جىرانم تېبگە و بژنهوه، داوامه له دلسۆزان عوزرم قبوول بفهرموون كاتيك لهم گفتوگۆيهدا چاويان به گری و گوتال و شیکردنهوهی مهزهه به کان ده کهویت، ههروهها عورزم قبوول بفهرموون له داهینانی ئه و ناوانه دا که به گورین و جینگورکیی کومه لیک ناوی تر بهرههمم هيناون، له خهيال و غوونهوه كۆمهليك مانام داهيناوه، له يشتى ههر يهك لهوانهوه مهبهستنكي دروست و نهينييه كي ئاشكرام ههيه كه خاوهن به صيره ته كان یهی یی دهبهن، داواتان لیده کهم ئهم ریسایه مهگورن، و ماناکان لهو یوشاکانه دەرمەھێنن، فێرم کردن چۆن مەعقوول يێوانه دەكرێت به دانهياڵ مەنقوول^(١)، تاكو دڵ به خبرایی قبوولی بکات، ئاگادارتان دەكەمەوە ھەرگیز مەعقوول مەكەن بە ئەسل و مەنقوول بكەن بە شوپنكەوتە و ياشكۆ، چونكە ئەو كارە كارپكى زۆر خراپ و بنزراوه، خودای موته عال فهرمانی بنکردوون واز له شتی خراب بهننن و به باشترین شيّوه موجادهله بكهن، ئاگاداربن سهربييّجي له فهرمان مهكهن، چونكه خوّتان و خەلكى تيادەبەن، خۆتان گومرا دەبن و خەلكىش گومرا دەكەن.

ئهم وهسێتهی من چ سوودێکی دهبێت له کاتێکدا حهق کوژاوهتهوه و گهرووی ئاوی حهق وشکی کردووه، و خراپه دونیای تهنیوه و به ههموو ولاتاندا بلاوهی کردووه، بووهته جێگهی خوٚشی و پێکهنین له شار و لادێکاندا، دهستهیهك کوچییان لهم قورئانه کرد، و پهیامی پێغهمبهرایهتییان کرد به توزی بهربا، ههموو ئهمانه بههوٚی بێمانایی نهفامان

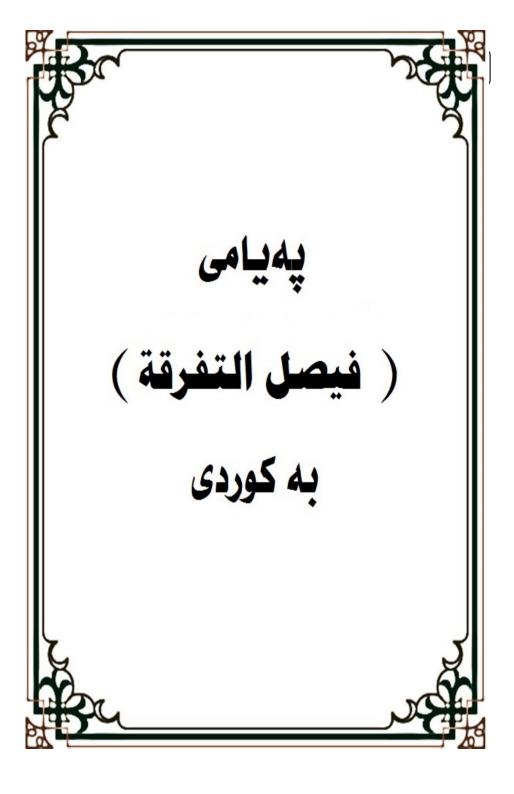
ٔ ممعقوول و ممانقول (المعقول والمنقول): ممعقول هماموو شمو بیر و بۆچوونانهی دەرهاویشتهی شمقلن، مانقول: بریتییه له قورنانی پیروز و فهرموودهی پیغهمبهر و کودهنگی هاوهانی پیغهمبهر و گردهنگی هاوهانی پیغهمبهر و گردهنگی

كه خوّيان له مه قامى عاريفاندا داده نا و بانگه شهى سه رخستنى ئاينيان ده كرد ﴿ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُونَ بِأَهْوَآبِهِم بِغَيْرِ عِلْمِ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِأَلْمُعْتَدِينَ ﴿ الله النعام: ١١٩ نووسينى كتيبى القسطاس المستقيم الله واو بوو، والحمد لله أولا وآخرا، وظاهرا و باطنا، وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه وسلم

الحمد لله على فضله ونعمته

روزی یه ک شه مه / به روار ۲۰۱۵/۳/۸
کاتژمیر ۱:۳۰ دوانیوه رو له وه رگیران و پیدا چوونه وه ی مهم
نامه یه ی ئیمامی غه زالی ته واو بووم.
وه رگیر / سلیمانی

یهکلاکهرهوهی جیاوازی نیّوان ئیسلام و زهندهقه

بسم الله الرحمن الرحيم

وتارى ئەم پەيامە

یاشان:

ئهی ئه و برایه ی جینگه ی به زهییت، دوستی ده مارگیر و سینه پر له رق، من توم وا هاته پیش چاو که سینکی بیر په رت و دابه ش بوو بیت، ئه مه ش به هوی پربوونی گوینت له ره خنه ی ده سته ی حه سوودان که دژ به هه ندی له کتیبه دانراوه کانی ئیمه له مه له انهینی مامه له کایین تانه و ته شه ریان داوه، وا بانگه شه ده که ن نه و کتیبانه

همندی شتی تیدایه پیچهوانهن لهگهلا مهزههبی خاوهن مهزههبه پیشینه کان و سهرانی ئههلی کهلام، به بوچوونی نهوان لادان له مهزههبی ئهشعهری به قهدهر تالهموویه و جیابوونهوه له شتیکی زوّر کهمی شهو مهزههبه گومرایی و زیانومهندییه، منیش دهلیّم: لهسهرخوّبه نهی شهو برایهی جیّگهی بهزهییت و دهمارگیرییت بو مهزههب ههیه، پهله مهکه لهوهی نهوانه دهیلیّن و به کوچکردنیّکی جوان کوّچ لهوانه بکه، بی نرخ تهماشا کردنی نهو کهسهی حهسووی نابات و تومهت ناداته پالا کهس، و کهمت تهماشا کردنی نهو کهسهی به بیباوهری و گومرایی نهناسراوه کاریّکی نارهوایه (۱۱)، چ تهماشا کردنی نهو کهسهی به بیباوهری و گومرایی نهناسراوه کاریّکی نارهوایه (۱۱)، چ بانگکهریّک کاملتر و هوشههندتره له پیغهمبهری خودا (سیسیّه) لهگهلا نهوهشدا دهیانوت: بانگکهریّک کاملتر و هوشههند بهرزتر و راستگوّتره له قسهی پهروهردگاری جیهانهکان کهچی وتیان: بریتییه له حیکایهتی نهوانهی پیشوو، ههرگیز خهریک مهبه به دوژمنایهتی نهوانه و نیازی دهمکوتکردنی نهوانهت نهبیّت (۱۲)، چونکه شهوه نیازیّکه ههرگیز ناگاته نهنجام، و بانگ به گوییه کدا دهدهی نابیستیّ، شهم دیّره هیونراوهت نهبسته وه که دهلّت:

كل العداة قد ترجى سلامتها إلا عداوة من عاداك عن حسد

(هـ هموو دوژمنێك هيـواى سـ هلامهتى لـي ده كرێت، جگـه لـه دوژمنايهتييهك لـه حهسادهتهوه سهرچاوهى گرتبێت)

گەر يەكىنك لەوانە ھىواى چاكبوونەوەى لى بكرابايە كۆمەلىنك ئايەتى بىنھىوابوون لە پىناوياندا دانەدەبەزى، ئەم ئايەتانەت بىستووە كە دەفەرموون: ﴿ وَإِن كَانَ كَبُرُ عَلَيْكَ

[·] مهبهستی به و کهسه که حهسوودی نابات و تۆمهت ناداته یال کهس ئیمامی غهزالی خویهتی.

مەبەستى ئەو نەپارانەيە رەخنەيان لە غەزالى گرتووە.

إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ ٱسْتَطَعْتَ أَن تَبْنَغِي نَفَقًا فِي ٱلْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي ٱلسَّمَآءِ فَتَأْتِيهُم كَايَةً وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى ٱلْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْجَلِينَ ١٠٥ ﴾ الأنعام: ٣٥ ﴿ وَلَوْ فَنَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ ٱلسَّمَاءِ فَظَلُّواْ فِيهِ يَعْرُجُونَ اللَّ لَقَالُواْ إِنَّمَا سُكِرَتَ أَبْصَنْرُنَا بَلْ نَحَنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ الله السجر: ١٤ - ١٥ ﴿ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِنَبُا ۚ فِي قِرْطَاسِ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا ۚ إِنَّ هَذَآ إِلَّا سِحْرٌ ۗ مُّبِينٌ اللَّهُ ﴾ الأنعام: ٧ ﴿ وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا ۚ إِلَيْهِمُ ٱلْمَلَيْكِكَةَ وَكُلَّمَهُمُ ٱلْمُؤَقّ وَحَشَرْنا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا لِيُوْمِنُوا إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَنكِنَ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿ اللَّهُ الأنعام: ١١١، بزانه، دروستیی بیر و راستیتی ئیمان و حمق و گومرایی و نهینییه کانیان بر دلین که به ههاليه و خوشهويستي مال و يله و يايه ييس بووبيت روشن نابيتهوه، بهالكو بو دليك دەردەكەون كە يەكەمجار لە پيسى و ليتەي دونيا خاوين بووبيتەوه، و دووهمجار بە وهرزشی دهروونی کامل رووی ئاوینهی دل خاوین بووبیتهوه و سییه مجاریش به یادی یاك و بنگهرد نوورانی بووبنت، یاشان(چواره ار) به بیرنکی دروست خاوینی بكاتهوه، يننجه مجاريش به پايهندبوون به سنووري شهرعهوه جواني بكات، تا واي لي ديت له چرای پېغهمېهراپهتيبهوه نوور پهسهريدا دادهبارېت، دهېنت په ئاوېنهپهکې روو پاك و درهوشاوه، نووری چرای ئیمان له شووشهی دلدا پهرش و بلاو دهبیتهوه، زهیتی چراکه خەرىكە بۆ خۆى دەسوتى بەر لە گرگرتنى بەھۆى ئاگرەكەوە، چۆن نهينى مەلەكوت بۆ خەلكانىك دەردەكەوىت ئارەزووى خۆيان كردووه بە خواوەند و دەسەلاتدارانيان کردووه به مهعبوودی خزیان، قیبلهیان دینار و درههمه، شهریعهتیان شلگیرییه، ویستیان یلهویایه و تیرکردنی حهزوئارهزووه، بهندایهتییان خزمهتکاری دهولهمهندانه، یادیان وهسوهسهیه، گهنجینهیان سهرداره کانیانه، بیر کردنهوهیان دهرهینان و دوزینهوهی فیّل و حیلهیه بر پاریزگاری له یله و پایهیان، ئهوانه له کوی دهتوانن تاریکی بيّباوهري له نووري باوهر جيابكانهوه! به ئيلهامي خودايي جياي بكهنهوه؟ بهلام خوّ

بەشى يەكەم: حەق بە ناو ھەموو مەزھەبەكاندا خولدەخوات

Company of Contraction of the Co

گهر دەتەويت ئەم گشتە رق و كينە له سينەي خۆت دابرنى، ھەروەھا لە سينەي ئەو كەسەش حالىي وەك حالىي تۆپە، مەبەست ئەو مرۆقەي يېچىوپەناي كەسىي خەسىوود ناپېزوېننې و شوېنکهوتني کوېرانهي مهزههب کوتوپهندي ناکات، بهلکو په پېچهوانهوه زیاتر تینوو دەبینت بۆ بەرچاورۇشنى لە تەمومىژیك كە بىرى ئالۆز و ھەلاچوونى وردبوونهوه خولقاندوویهتی، قسه لهگهل خوت و هاوهلهکهتدا بکه و داوای لی بکه سنووری بیباوهری دیاری بکات، گهر بانگهشهی ئهوهی کرد سنووری بیباوهری ئهوهیه پٽچهوانهي مهزههيي ئهشعهري يان موعتهزيلي يان حهنبهلي يان ههر مهزههيٽکي تر بجوولنیموه، ئهوا بزانه ئهو کهسه گهمژهیه کی خوبهزلزانه، و تهقلید کوت و ییوهندی كردووه و نهو كهسه كويريكه له كويران، بؤيه كات له چاككردني نهو كهسهدا بهفيرق مهده، چیجای بن دۆزېنهوهي بهلگه بن دهمکوتکردني، پان پهراورد پېکردني بانگهشه کهی ئه و به بانگهشهی کهسانی تر، چونکه لهنیوان ئه و و تهواوی تەقلىدكارانى تردا جياوازىيەك بوونى نېيە، تەنھا جياوازىيەك ئەوەپە كە ئەو كەسە لهناو مهزههبه کاندا مهیلی به لای نهشعهریدا ههیه، نهو وا بانگهشه ده کات سەريېچى لەو مەزھەبە(مەزھەبى ئەشعەرى) لە گەورە و بچووكدا بېباوەرىيەكى روون و ئاشكرايه، پرسياري ليّ بكه و بزانه له كويّوه حهق بوّ ئـهو جيّگير بـووه تـا بريـاري کوفری "باقلانی،"(۱) بدات کاتیک ییچهوانهی ئهو کهسه ئهشعهرییه قسهی له سیفهتی

^۱ قازی ئەبوبەكر محمدی كورى تەيبى كورى جەعفەری كورى قاسم ناسراو بە باقلانی، سەر بـه مەزهــەبى مــاليكى بووه، خەلكى بەصره بووه و لە بەغداد نيشــتەجى بـووه، يەكيــكــه لـه ئيمامــه مەزنــهكان، چــەندين كتــيــــى لەســەر زانستى كەلام داناوه، ساللى ٩٥٠ ز لەدايك بووه و ١٠١٣ ز لە شارى بەغداد كۆچى دوايى كردووه.

به قای خودای موته عال کردووه، وا بزی چووه که ئه و سیفه ته وهسفنک نیبه زیاتر بنت له زاتی خودای موته عال، بۆچی "باقلانی" لهپیشتر بیت به بیباوهری بههوی سەرىپىچى لە ئەشعەرىيەكانەرە - لە ئەشعەرى، ئەي بۆ ئەشعەرى لەيپىشى تى نەبىت لە باقلانی؟ بوّ دەبئ حەق لاي يەكىكىان بىت و لاي ئەربىريان نەبىت؟ ئايا بەھۆي ئەودودىه بەكتكبان لەبتش ئەوبتربان ھاتوود؟ خو موعتەزىلەكان و كەسانى ترىش ىنش ئەشعەرىيەكان ھاتوون دەي-ئەگەر وايە- يا موعتەزىلەكان لەسەر خەق بن! يان بههوی جیاوازییهوهیه له فهزل و له زانستدا؟ به کام ترازوو و پیوانه پلهی فهزل و گەورەيى دەپيوى تا بۆي دەربكەويت ھىچ كەسيك نىپە چاكتر و باشتر لەوانەي شويننى مهزههبه کهی ئهو کهوتوون و بوون به ههواداری؟ گهر ریّگه به "باقلانی" دهدات ىنچەوانەي مەزھەبەكەي ئەو بجوولنتەوە دەسى بۆچى لەسلەر كەسانى تىر قەدەغلە بكريّت؟ جياوازي چييه له نيّوان باقلاني و كهرابيسي(١) و قهلانيسي(٢) و كهساني تریش؟ بۆ دەبئ تەنها يەك كەس تايبەت بكريّتەوە بەو مۆلٚەت ييّدانه؟^(۳) گەر بانگهشهی ئهوهی کرد جیاوازی باقلانی تهنها له وشه و زاراوهدایه و تهحقیق له يشتييهوه نييه، وهك چۆن ههندى له دەمارگيران زۆر له خۆيان دەكهن و ئهو بۆچوونه دەردەبرن، بانگەشەي ئەوە دەكەن ئەو دوانـە لەگـەلا پـەكتر تـەبان لەسـەر بـەردەوامـي بوون، جياوازييه كه: ئهوه ده گهريتهوه بو زات يان بو وهسفيكي زياده لهسهر زات، ئەمەش جياوازىيەكى نزىكە و بەگژداچوونى يۆوپست ناكات، ئەي بۆچى قسـەي تونـد لهمهر كهسيكي موعتهزيلي دهكات له خودي سيفاتدا له كاتيكدا ئهو كهسه موعتهزىلىيە دان پەرەدا دەنئت كە خوداي موتەعال زاناپە و ئاپلۆقەي ھەمور

۱- ئەبو حەسەنى كورى يەزىدى كەرابىسى بەغدادى، ھاوەلنى ئىمامى شافىعى كردووه و سالى٧٤٨ ھ كۆچى

دوايي كردووه.

٢- ئەبو عەباسى قەلانسى.

[&]quot;- مۆلەت دان بە سەرينچى لە ئەشعەرىيەكان وەك "باقلانى".

زانيارىيەكانى داوە و دەسەلاتى بەسەر ھەموو مومكيناتىدا دەروات، تەنھا لەوەدا ينچهوانهي ئهشعهرىيهكان دەوەستنتەوه كه خودا به زات زانا و بهدەسهلاته يان سیفهتیکی زیادهن له زات، جیاوازی چییه له نینوان ئه و دوو جیاوازیه دا(۱)، کام قسه یان گهوره تر و ترسنا کتره: نهری کردن یان جیدگیر کردنی سیفاتی خودای موته عال؟ گەر وتى: من بۆپە موعتەزىلى تەكفىر دەكەم، چونكە يېيواپە "تەنھا لە بەك زاتەوە زانست و قودرهت و زینده کی سهرچاوه ده گرن"، به لام ئهم سیفه تانه له مانا و راده و حەقىقەتدا لەيەكتر جياوازن، حەقىقەتى جياواز لەيەكترىش ھەرگىز بە يەكبوون وەسف ناکرین، یاخود تهنها یهك زات له جیگهی ههموویان دانانیشیت، لیرهدا دهیرسین: ئهی بۆچى ئەم قسەيە لە كەسى ئەشعەرى بەدوور نازانىت كە دەلىنت: كەلام سىفەتىكى تاقانه به و به زاتی خودای موته عالمه وه وهستاوه، له گهلا ئه وهی ئه و که لامه به ك كهلامه كهچى تهورات و ئينجيل و زهبوور و قورئان-به زماني جياواز- كهلامي خودان، ههموو ئهمانهش ئهمر و نههى و ههوالني رابردوو و داهاتوون، ئهم حهقيقهتانه ههمه چهشنن، چون وا نهبیت له کاتیکدا بهراستزانین و بهدروزانین روو له راده و سنووری هموال ده کات، به لام به راست زانین و به در وزانین روو له ئه مر و نه هی ناکات، ئيتر چۆن دەبينت ئەم حەقىقەتانە يەك حەقىقەت بىن و بەراستزانىن و بەدرۆزانىن رووى ليّ بكات و رووى ليّ نهكات، ليّرهوه نهريّ و ئهريّ له يهك شتدا كوّدهبنهوه، گهر ئەندىشەي ئەم وەلامەي كرد ياخود دەستەوسان بوو لە يەردە لادان لەسەرى ئەوا بزانـه ئه و كهسه ئه هلى بيركردنه و تيرامان نييه، بهلكو ئه و كهسيكى چاولنگهر (تهقلندکهر)ه، مهرجی چاولنگهر ئهوه به بندهنگ بنت و لنی بندهنگ بن، چونکه دهستهوسانه له گرتنهبهری ریّگهی بهلگههیننانهوه، گهر ئهو کهسه ئههلی بیر و تيرامان بووايه خوّى بهدواي بهلكه كاندا دهگهرا، نهك شويّني خهلكي بكهويّت، دهبوو

'- ئەوەى "باقلانى" دەپلېت لەگەل ئەوەي كەسە موعتەزىلىيەكە دەپلېت.

به ئيمام نهك به مهئمووم، گهر كهسي چاولينگهر له به لكه هينانهوهدا خوى سهرقال كرد ئەوە كارىكى نەزانانەيە و لەو دەوەشىتەوە، كەسى سەرقال بە چاولىنگەرەوە ئاسنی سارد دهکوتی و داوای چاککردنی تنکچوو دهکات، ئابا زانا ده بهونت که سنك چاك بكات كه رۆژگار شينواندوويەتى؟ لەوانەپە گەر ويىژدانت ھەينت لەوە حالنى بووبیت ئەو كەسەى حەق لە سەر پەكۆك لە ئەھلى نەزەر كورتېكاتەوە ئەوا ئەو كەسە زۆر نزیکه له بیباوهری و دژایهتی، بیباوهریهکهی بۆ ئهوه دهگهریتهوه که بابای ئههلی نهزهري له جيْگهي پيغهمبهر رَهِيُ داناوه و به مهعسوومي دهزانيت و پيپوانييه ئهو كەسە ھەللە بكات، ئەو يېيواپە ئىمان تەنھا لە تەبايىداپە لەگەل ئىمامەكەي و بيّباوهريش بريتييه له سهرييّجي له ئهو، دژايهتيش ئهوهيه: ههر پهكيّك له ئههلي نهزهر وردبوونهوه به واجب دهزانيت و تهقليد كردن به حهرام ليكدهداتهوه، ئهي بۆچى دەلىن: تۆپىنويستە تەقلىدم بكەي، يان يىويستە لەسەرت لە بەلگەكان وردېبىتەوە و لە وردبوونهوه كهتدا تهنها ئهوه ببينيت كه من بينيومه، ههموو ئهوهي من بينيومه حوججهیه و یپویسته باوهرت به و حوججهیه ههینت، شهوهی من به شوبههی دهزانم دەبىي تۆش باوەرت وابيت كه شوبهەيه، ئيستا چ جياوازىيەك ھەيە لە نيوان كەسيكدا که ده لیّت: ته نها له مه زهه به که مدا ته قلیدم بکه، له گه ل نه و که سهی که ده لیّت: له مەزھەبەكەم و ھەموو بەلگەكاندا تەقلىدم بكە، ئەمە چىترە جگە لە دۋايەتى.

بهشی دووهم: باسیک لهسهر سنوور و رادهی بیباوهری(کفر)

Company Control Control

لهوانهیه حهز بکهیت راده و سنووری کوفر بزانیت دوای نهوه ی سنووری جوّره کانی تهقلیدکهرانت لا ئالوّز بوو، بزانه باس کردنی نهم بابهته دریّژه ده کیّشیّت، پهیبردن پیّی لیّل و ناروونه، به لاّم نیشانهیه کی دروست و پیّچهوانه کهره وه ت پیّده ده م تاکو بیکهیت لهبهر چاوی بگریت، ئهو کات به هوّیهوه له ته کفیرکردنی دهسته کان ئاگادار بیت، و زمان دریّژی نه کهیته سهر ئههلی ئیسلام، با ریّگه کانیان جوّراوجوّریش بیّت، ههتا دهستیان به "لا إله إلا الله محمد رسول الله"وه گرتبیّت، شههاده ته بهراست بزانن و پیچهوانه ی ئهو شههاده تهیان لی نهوه شیّتهوه و شههاده ته بال نهوه شیّتهوه و شههاده تی خوّیان هه لنهوه شیّننهوه، بویه ده لیّم: کوفر بریتیه له به دروّزانینی پینه مبهر روی الله الله الله به دروّزانینی پینه مبهر رویی هی ناویه تی.

ئیمانیش: تهصدیق کردنی پیخه مبه ره (وسیسی الله هه موو شه وه ی که هیناویه تی به هودی و نهصرانی دوو کافرن به هوی به دروزانینی پیخه مبه ره وه ، که سی به رهه می له پیشتره به کوفر، چونکه پیخه مبه ری ئیمه ته واوی پیخه مبه ران ئینکار ده کات ، که سی ده هریش هه روه ک به رهه می له پیشتره به کوفر، چونکه له گه ک ئینکار کردنی پیخه مبه ری ئیمه و هه موو پیخه مبه رانی تر ئینکاری بوونی خودا ده کات ، ئه مه شاله به دوه ی کوفر حوکمی کوفر حوکمی شه رعییه ، وه ک کویلایه تی و ئازادی ، چونکه مانای حه لالی رشتنی خوینی تیدایه ، و حوکمی مانه وه ی هه تاهه تایی له ئاگردا له خود ده گریت ، ئه مانه په یپینردنیان شه رعییه ، یان به ده ق ده زانرین یان به قیاس بو

سهر دهق، لهسهر یههود و نهصارا دهق بوونی ههیه، بۆیه بهراهیمه و سونهوی و زههنادیقه و دههرییهکان لهپیّشترن به حوکمی ئهو دهقانه، ههر ههموو ئهمانه له بهدروّزانینی پیّغهمبهردا هاوبهشن، ههر کهسیّك پیّغهمبهر بهدروّ بزانیّت کافره، ههر کافریّکیش پیّغهمبهر بهدروّ دهزانیّت، ئهمهش بریتی بوو له نیشانهی پیّچهوانه کهر.

بهشى سييهم: ئاستهكانى بوون و نموونهيان

Company of Charles

بزانه، ئهوهی باسمان کرد -لهگهل دهرکهوتن و ئاشکرابوونی - له ژنرسدا نوقمسوون ههسه، بەلكو ھەموو جۆرەكانى نوقمبوون، چونكە ھەر دەستەپەك سەرپېچپكەرانى مەزھەبەكەي خۆپان دەدەنە يال بە درۆزانىنى ئىغەمسەر ﴿يَكُلُكُمُ)، خەنسەلى ئەشعەرى كافر دەكات و يێيوايه يێغهمبهريان (ﷺ) به دروزانيوه، ئهم به كافر كردنهش لـه جێگيركردنـي سيفهتي لهسهربوون(فوقية) بع خودا و ئيستيواكردن لهسهر عهرش لهلايهن ئهشعهربيهكانهوه رووسداوه، ئەشىعەرىش حەنبەلىسەكان سە كافر دەزانىن گواسە ئىمھلى تەشسىيەن و ييْغەمبەر(رُولِكُ به درۆ دەزانن له سيفەتى هيچ شتيْك له ئەو ناچيْت (ليس كمثله شيء)، ئەشعەرى موعتەزىلە بە كافر دادەننت و ينيواپە ينغەمبەريان (رئى الله دروزانيوه لە گونجاویی بینینی خودا و جنگیرکردنی زانست و قودروت و سیفهته کان یو خودا، موعتهزىلىش ئەشىعەرىيەكان بە كافر دادەنىنن گواپە جىنگىر كردنى سىفەتەكان جينگير كردنى فره ديرينييه (١) و به دروزانينى پيغهمبهره رسيالي اله يه كتاپهرستيدا، لهم گشته ههله و تیکهوتنانه دا هیچ شتیك ناتوانیت قوتارت بكات مهگهر سنوور و رادهی بهدروزانین و بهراستزانین(تکذیب و تصدیق) و حهقیقه تی شهو دوانه بزانیت، لهویوه زیاده رهوی ئهم دهستانه ت بو دهرده کهویت له ته کفیر کردنی یه کتردا.

بۆیه دەلنیم: به راستزانین روو له ههوال (فهرمووده) به لکو روو له ههوالده ر (پیغهمبهر) دهکات، حهقیقه تی داننان به فره روویی ئه وهی پیغهمبه روسی شهوالی له باره ی

'- موعتهزیلهکان ده نین یه که دیرین (قدیم) بوونی ههبووه نهویش خودایه، کاتیک سیفهتهکان وه بوونیکی زیاد له زاتی خودا بی خودا جیگیر دهکریت به و کاره فره دیرینی بی خودا بریار دهدریت و نهوهش لهگهان یهکتاپهرستیدا ناگونجیت.

.

بوونیانهوه داوه یننج ئاسته (خمس مراتب)، به هنری بیناگایی له میننج ئاسته ههر دەستەپەك سەريێچـيكەرانى خۆيان داواتــه يال بــەدرۆزانين، بــوون "زاتــي(١) و بەرھەست(**حسى**) و خەيالى(**خيالى**) و ئەقلى(**عقلى**) و ھاوشيۆرەيى(**شبھى)"**ييە، ھەر کهس دان بنیّت بهوهی پیّغهمبهر ﴿وَاللَّهُونُ هموالِّي لهبارهی بوونییهوه داوه به روویهك لهم ييّنج جوّره باس ليّوهبكهين و نموونهيان له تهئويلاتدا بوّ بخهينه روو:

بوونی زاتی: بریتیبه له بوونی حهقیقی جیگیر له دهرهوهی ههست و ئهقلهوه، بهلام ههست و ئهقل وینهیه کی لی وهرده گرن (۲)، ئهو وینه وهرگرتنه بریتییه له در ککردن یاخود یهی پیبردن، ئهم بوونهیان وهك بوونی ئاسمان و زهوی و ئاژهلان و رووهك و گژوگیا، ئهم بوونه روون و ئاشكرا و دەركەوتووە، بەلكو ئەم بوونه ناسراويكه كـه زۆرىدى خەلكى جگە لەم جۆرە بوونە مانايەكى تر بۆ بوون شك نابەن.

بوونی بهرههست: بریتییه لهو شتانهی که بهرجهسته دهبن لهبهر چاوی بینهردا، بهلام له دەرەوەي چاو بوونێکيان نيپه، بهڵکو تەنها له ههستى كەسى هەستكەردا بوونيان ههیه، لهو ههستکردنهشدا کهسانی دهوروبهر لهگهلی بهشدار نین^(۳)، ئهمه وهك ئهو شتانهی کهسی خهوتوو له خهوندا دهستنت، بان وهك شهوهی کهسی نهخوش له ئاگاهیدا دیته بیش چاوی، لهوانهیه وینهیهکی بو بهرجهسته ببیت و له دهرهوهی هەستەكان بوونى نەبيت، تەنانەت بەجۆرىك دەيبينىت وەك بينىينى هەموو

۱ - زات(ذات) بان خود.

[🏲] دار و شاخ و ئەستېره لە دەرەوەي ئېمە بوونيان ھەيە، ھەستەكانى ئېمە وېنە لەو بوونانىە دەگرنىەو، و رەوانىدى مينشكي دەكەن و لەوئ ئەقل لىيان تىدەگات، لە دەرەوە بوونەكە بوونىكى زاتىيە، دواتر لە ھەست و ئەقلى ئىمەدا دەبن بە بوونىكى بەھەست و ئەقلى.

[⁻] واته بهتهنها ئهو دهيبينيّ و كهساني تر نايبينن.

بوونه کانی تر(۱) له دەرەوەي ھەستەكانى، بەلكو ھەنىدى جار لىه ئاگايى و تهندروستیدا بو پیغهمبهران(علیهم السلام) و ئهولیاکان وینهیه کی جوان له دەربرینی جەوھەرى فریشتەكان بەرجەستە دەبیّت، بەھۆپەوە وەحىي و ئیلھام دەگاتــه ينغهمبهران(عليهم السلام)، له ئاگاهييدا فهرمانه كاني يهنهان(غيب)يان ييّ دهگات هــهروهك ئهوانــهى لــه خهونــدا يێيــان دهگــهن، ئهمــهش بـــق يــاكى نــاوهوهى پیّغه مبهران (علیهم السلام) و دوّستانی خودا ده گهریّتهوه، خودای موته عال دەفەرموينت: ﴿ فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿ ﴾ مريم: ١٧، هـهروهها وهك زوّرجار بينيني جبريل (عليه السلام) لهلايهن ييغهمبهري خوداوه (ﷺ) ، بهلام تهنها دوو جار جبريلي (علیه السلام) له شیوهی خویدا بینیوه، جاره کانی تر له شیوهی جوراوجوردا جبریلی (علیه السلام) بینیوه که تیایدا به رجه سته ده بوو (۲)، هه ر به و جوّره وه ك ئەوەي كەسپىك يېغەمبەرى خودارسى الله خەونىدا دەبىنىت، يېغەمبەر روكىلى الله فهرموويهتي ((ههر كهس له خهوندا من ببينيّت ئهوا به حهق مني بينيوه، شهيتان ناتواننت خوی بکات به من))، بینینی ینغهمبهر ئهو مانایهی نییه ینغهمبهر (ﷺ) له رەوزەي مەدىنەوە رۆپشتووە بۆ شوپنى كەسە خەوتووەكە، بەلكو ئەوە تەنھا لە رنگهی بوونی وینهی پیغهمبهرهوه (رسیالی الله ههستی کهسه خهوتووه کهدا روویداوه، هۆى ئەمە و نهيننى ئەمە دوورودريژه (T)، لە ھەندى لە كتيبەكاغاندا باسمان لـەبارەوە كردووه، گەر بەراسىتى نازانىت ئەوا چاوى خۆت بەراسىت بزانە، تىز دارنىك كە

\ - بوونه زاتىيەكان.

^{&#}x27;- عهبدولای کوری عومه ر دهفه رمویّت: جبریل (علیه السلام) له شیّوهی "دحیة الکلبی" دهاته لای ىنغەمىەر (مىلىلەر).

مهبهستى ئەوەپە لېرەدا جېڭگەي باس كردنى نىيە.

بازنهیدا ده جولآینی لهبهر چاوت بازنهیه له ئاگر دروست ده بینت، بازنه ئاگرینه که و هیزله که همردوو ده بینرین و ههردوو لهبهر ههستت بوونیان ههیه، به لام له ده رهوه ی ههستت (بینینت) ئه و بازنهیه بوونی نییه، چونکه ئه وهی له ده ره وه بوونی ههیه له همموو باریکدا بریتییه له خالیّك، خاله که له چرکه یه که به دوای یه که کاندا -به هوی جوولهی به رده وامه وه - ده بیت به هیلیّن (۱) و بوونی هیله که له یه حالیدا نییه (۲)، به لام له به ره ههستی تودا له حاله تیکی جیگیردایه.

بوونی خهیالی: بریتییه له وینهی ئهم ههستپینکراوانه (۲۳) کاتیک لهبهر چاوت بزر دهبن، تو دهتوانی وینهی فیل و ئهسپ له خهیالدا دابهینیت، کاتیک چاوهکانت داده خهی به جوریک دهیانبینی وه که نهوهی لهبهر چاوت بن، به لام ئهو بوونانه تهنها له دهماغی تودا بوونیان ههیه، نه که لهو ساته دا له دهره وه و نزیک به تو بوونیان ههینت.

بوونی ئەقلّى: شتیك رۆح و حەقیقەت و مانای ھەبیّت، ئەقل تەنها پەی بـه ماناكـهی دەبات بەبی جیدگیركردنی وینهكهی له خهیالا یان له هەست یان له دەرەوەدا، بۆ غوونه دەست، وینهیهكی هەستپینكراو و خهیالاكراوی بۆ ههیه، مانایهكیش بۆ دەست بـوونی ههیه كه بریتییه له حهقیقهتی دەست، ئەوەش بریتییه له قودرەت و هیّزی وەشاندن، بوونی قودرەت بەسەر وەشاندندا بریتییه له دەسـتی ئـهقلّی، هـهر بـهو جـۆرە قهلّه وینهیهكی ههیه، بهلام حهقیقهتهكهی بریتییه له نهخشاندنی زانستهكان، ئهمه ئهوهیه ئهقل بهدهستی دەهینیت بهبی ئهوهی وینهی قامیش و دار (ئ) و شتانی تـر لـه وینهی خهاللی و بهرههستی لهگهلا بنت.

^{&#}x27;- هێڵێڮؠ بازنهيي.

⁷ بەلكو خالنكە و لە حالەتىكى گۆراوى سەرومردايە.

^۳- زاتى بن يان بەرھەست.

¹- قەلەمى كۆن لە قامىش و دار و كەرەستەى ترىش دروست دەكرا.

بوونی هاوشیّوه یی: ئهوهش ئهوه یه خودی شته که بوونی ههبیّت نه به ویّنه و نه به حهقیقه ت و نه له دهره و و نه له ههست و نه له خهیال و نه له ئهقلّدا، به لام بوونه که شتیّکی تره که هاوشیّوه یه تایبه تمهندییه ک له تایبه تمهندییه کانی و سیفه تیّن ک له سیفه ته کانی، گهر نموونه یه کت له ته تویلات بو باس بکه م له مه تیّده گه ی (۱)، ئه مه بریتییه له ئاسته کان له بوونی شته کاندا.

۱- له بهشه کانی دواتردا غوونه ده هینیتهوه.

بهشی چوارهم: ئاستهکانی بوون و نموونهیان

ئيستا گوي له نموونهي ئهم پله و ئاستانه له تهئويلاتدا بگره:

۱- مارۆ: ئەو گياندارانەن كە رەشن و ناوچاوانيان سيپيە.

۲- ئیمامی بوخاری ریوایهتی کردووه.

^۳ عهرهز سیفهتیّکه که به بوونیّکهوه پهیوهسته، بو نهوونه رهنگهکان، ههتا شتیّك بوونی نهبیّت رهنگ بوونی نیهبیه، بونی نییه، بویه دهانی دردات، تا گیانداری زیندووه کاتیّك زیندهگی لهدهست دهدات، تا گیانداری زیندوو بوونی نهبیّت مردن بوونی نییه.

یهقین به نهمردن لهدوای ئهو مهشههدا بینراوه، چونکه سهربرراو مروّق لیّی بیّهیا دهبیّت و دلّنیا دهبیّت لهوهی زیندوو نابیّتهوه، ههر کهس ئهم بهلگهیاهی لهلا راست نهییّتهوه و بهم شیّوهیه له فهرمووده که تیّنهگات لهوانهیه باوه په به به به به خودی مردن له خویدا ده گوریّت بو بهرانیّك و سهرده برریّت.

نوونهی دووهم: شهو فهرموودهی پینههمبهر (وَالله ده ده ده ده ده ده ده ده دووهم: شهو فهرمویت الهسهر پانتایی شهو دیواره برم خرایه روو)) (۱) شهو کهسهی به تلگهی له لا راست بووه ته وه که ته که ناتوانن بچن به ناو یه کتردا(۲) بچووك ناتوانیت گهوره له نامیز بگریت (۳) سهرشه نجامیک له مهوه به ده ست ده هینیت که به هه شت نه گوازراوه ته وه بو سه سه دیواره که به به به نامیک و وینه کهی له دیواره که دا به رجه سته ده بیت وه ک شهوه ی به چاو بیبینیت، ریگری ناکریت له بینینی نهوونهی شتیکی گهوره له ته نیکی بچووکدا، وه ک بینینی ناسمان له ناوینه یه کی بچووکدا، شهو بینینه بینینیکه جیاوازه له خه یالکردنی وینه ی به هه شت، له م نهوونه دا ده توانی شهو جیاوازییه په ی پی به به یت: وینه ی ناسمان له ناوینه که از که دیوارکردنی وینه ی ناسمان له چاوداخستن.

بوونی خهیالی: نموونه کهی شهو فهرموودهی پینغه مبهره (رسی که ده فهرموینت ((وه ک شهوه ی تهماشای یونسی کوری مهتی بکهم، دوو عهبای سپی کورتی پوشیوه، هانا دهبات -بو لای خودا - و چیاکانیش وه لامی دهده نهوه و خوداش پینی ده فهرموینت: رووم له تویه و وه لامت دهده مهوه) (¹⁾ شهوه ی ناشکرایه شهمه ههوالینکه له نمونهی وینه یه که خهیالیدا (رسی که نمونه یه که مهودانی شهم حاله ته له سهرده مانی پیش

^{&#}x27;- ئيمامي بوخاري و مسلم ريوايهتيان كردووه.

^۲- بهههشت بوونیکه و دیوارهکهش بوونیکه بۆیه ئهو دوو بوونه ناچن بهناو یهکتردا.

واته بهههشت بهرینه و ئهو دیواره بچووك و بهرتهسكه.

¹- دەيلەمى ريوايەتى كردووه.

بوونی ئەقلى: نموونەكانى زۆرن، تەنھا بە دوو نموونە رازى ببە:

· چونکه هاتنی یونس (علیه السلام) پیش هاتنی پیغهمبهر (ریالی) بووه.

_

ئهوهنده" له فهرمووده که دا درك کردنیکه جیا له پیوانه په ی پیبراوه که به ههست و خهیال ده زانریت.

نموونهی دووهم، ئهو فهرموودهی ینغهمبهر (رهای که دهفهرمویت (خودای موته عال قوری ئادەمی چل رۆژ به دەستی خوی شیلاوه)) (۱)، فەرموودەكە دەستی بـو خـودای موته عال جنگیر کرد، ئهو که سهی به لکه و بورهانی له لا راست ده بنته وه تنده گات که نابیت دەستى خودا ئەندامیکى جەستە بیت -وەك دەستى مرۆۋ- ھەروەھا نابیت دەستىك بىت لە خەيالدا، لىرەوە دەستىكى رۆحانى ئەقلى بىز خودا بريار دەدات، مهبهستم ئهوهیه مانا و حهقیقهت و روّحی دهست بهبی نهوهی ویّنه بـو خـودا جـیّگیر بكات، روّحي دەست و ماناي دەست ئەوەپە كە دەتوانىت ببوەشىننى و كارى يى ئەنجام بدات و بههزیهوه ببهخشی و بگریتهوه، خودای موتهعال له ریگهی فریشته کانییهوه دهبه خشے و ده گریته وه، وه ك يېغه مېه روسي ده نه رمویت ((په که م شتېك خودا دروستی کرد بریتی بوو له ئەقل، بۆیە فەرمووى: بەھۆى تۆوە دەبەخشم و بەھۆى تۆوە دهگرمهوه))(۱)، نابیت مهبهستی بهوه ئهقلی عهرهزی بیت، وهك ئههلی کهلام وای بو دەچن، چونكە نابينت عەرەز يەكەم دروستكراو بينت الله بەلكو دەبينت مەبەست يينى زاتي فريشته پهك له فريشته كان بيت كه ييني دهوتريت ئهقل، بهو جوّرهي له جهوههر و زاتی شته کان تیبگات به بی پیویستی به فیرکردن، لهوانهیه قه لهمیشی یی بوتریت، چونکه حهقیقه تی زانست له سهر روویه ری دلی ینغه مبه ران (علیهم السلام) و نه ولیاکان و فریشته کان وهك وه حسى و ئیلهام نهقش ده کات، له فهرمووده په کې تردا

۱- ئيبن مەردەوەي و دەيلەمى ريواپەتيان كردووه.

¹- ئيمامي "السيوطي" له "الجامع الكبير "دا هيّناويهتي.

⁻ عهرهز سیفهتی شته، چون دهبیت شته که دروست نه کرابیت، به لام سیفهته کهی بوونی همبیت، بویه ده فهرموی: نابیت عهرهز یه کهم جار دروست کرابیت.

هاتووه((یه کهمین شتیک خودا دروستی کردووه بریتییه له قهالهم))(۱) گهر قهالهم مانای ئەقلى نەبىت دوو فەرموودەكە دۇ بەيەكتر دەوەستن، دەگونجى بۆ تەنھا يەك شت لە رینگهی جوراوجورهوه چهندین ناو بوونی ههبیت، ینی بوتریت "ئهقل" له رینگهی زاته، شته کهوه، یان ینی بوتریت فریشته (ملك) له ریگهی دانه یالنی بو لای خودای موته عال لهبهر ئهوهي ناوهنديكن له نيوان خودا و دروستكراوهكانيدا، يان ييني بوتريّت "قهلهم" له رێگهي دانهياڵي ئهو سيفهتهي لێي دهوهشێتهوه له نهقشکردني زانست به ئيلهام و به وهحی، وهك چون به جبريل (عليه السلام) دهوتريّت "روح" به سمرنجدان لـه زاتـم، جبرك، بان بنى دەوترنت "ئەمىن" لەو رنگەسەي كە نهننىسەكانى لەلاسە و دەيانپاريزين، يان پيى دەوتريت"دو مرة" به سەرنجدان له دەسەلاتى، يان "شديد القوى" به سهرندان له كهمالي هيزي، يان ييي دهوتريّت مكينا عند ذي العرش" به سهرنجدان له نزیکی یله و یایهی له خوداوه، یان ینی دهوتریت "مطاع" به سهرنجدان لموهی که همندی له فریشته کان شوینی ده کمون و گویرایمانی دهبن (۲)، کهوابوو ئهو کهسهی به لاگهی له لا راستبووه ته وه دهست و قه له می ئه قلیی بریارداوه نه ک به رهه ست و خەيالى، ھەر بەو جۆرە ئەوانەي يېپان واپە دەست بريتىپە لە سىفەتى خوداي موته عال جا يان مهبهستى دەسەلات (قدرة) بنت يان سيفهتى تر، وەك چۆن ئەهلى كەلام جياوازيان لە نيواندا ھەيە دەربارەي.

بوونی هاوشیوه: نموونه که یه بریتییه له توو په بوون و شهوق و فهره و و صهبر و سیفه تگهلیّکی تریش که له حهقی خودای موته عالدا ها تووه، حهقیقه تی توو په بوون بریتییه له هاتنه جوشی خوینی دل بو ویستی توله سهندنه وه، نهمه ناته واوی و نازاری

'- ئىمامى ئەجمەد و "الترمذى" و "أبو داوود" ربوابەتيان كردووه.

النجم: ٥ - ٦، هدرودها ﴿ إِنَّهُ لَقُولُ رَسُولُو كَرِيرٍ ﴿ اللَّهُ إِن فَقَعْ عِندَ فِي السّلامِ) بـ كارهاتووه ﴿ عَلَمْهُ شَدِيدُ الْقُونَى ﴿ قُدُ مِرَةَ فَاسْتَوَىٰ ﴿ ﴾ التكوير: ١٩ - ٢١.
 النجم: ٥ - ٦، هدرودها ﴿ إِنَّهُ لِقَولُ رَسُولُو كَرِيرٍ ﴿ ﴿ فَي فَقَعْ عِندَ فِي اللَّهَ عِنْ مَكِينِ ﴿ فَاللَّهِ عَمْ أَمِينٍ ﴿ فَا لَا لَكُوبِهِ اللَّهِ عَلَى اللَّهُ اللَّهِ اللَّهِ عَلَى اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّالَةُ اللَّا اللَّهُ اللَّاللَّاللَّاللَّا الللَّهُ اللَّهُ اللَّلْمُ اللَّا ا

له گه لله، ئه و که سه ی به لاگه ی له لا راستبووه ته وه نابینت هه مان ئه و توور ه بوونه ی مروّق بو خودای موته عال جینگیر بکات به جینگیر کردنین کی زاتی و به رهه ست و خه یالی و ئه قلی، ئه واله شوینی سیفه تینکی تر دایده نیت که ئه وه ی له توور ه بوون ده وه شیته وه له و نه قلی، ئه واله شوینی سیفه تینکی تر دایده نیت که نه وه سیفه ته تولاه سیفه ته الله و سیفه ته الله و سیفه ته کان لینی حه قیقه تی خویدا له گه لا توور ه بوون گونجاو نیبه، به لاکو له سیفه تین له سیفه ته کان لینی نزیك ده بینته وه یان له ناسه وارین که ناسه واره کاندا لینی ده وه شینته وه که بریتی به و نه یک توور ه ده بینت نه مه بریتی بوو له پله ی ته نویلاتی نه و پینج ناسته له بوون.

بهشى پێنجهم: قسهيهك دەربارەي بهدرۆزانينى خاوەن شەرع

Company Control Control

بزانه، ههر کهس قسه یه له قسه کانی خاوه ن شه رع به یه کین ک له م پله و ئاستانه لیز کبداته وه ئه و کهسه له ته صدیقکه رانه، به در فرانین (التکذیب) ثه وه یه هه موو شه مانانه نه ری بکات، وا بانگه شه بکات شه وه ی پیغه مبه ررسی فی فه رموویه تی هیچ مانایه کی نییه، به لاکو در فریه کی رووته و مهبه ستی له و تنی چاوبه ستکردن و فریودان و به رژه وه ندی دونیا بووه، شه وه شه بریتییه له کوفریز کی رووت و زهنده قه، نه وانه ی ته ئویل ده که ن کافر ناکرین هه تا پابه ند بن به یاسای ته ئویله وه وه ک له داها توودا ئاماژه ی پی ده که ین، چون ده بیت به ته ئویل کردن کفر پیزیست ببیت؟ هیچ ده سته یه که نییه له نه هلی ئیسلام په نای بو ته ئویل نه برد بیت، دوور ترین که س له ته ئویل "ئه همه دی کوری جه نبه ل" بووه - ره همه تی خوای لی بیت - دوور ترین ته ئویل له خواستن (استعاری) نه وه سه که لام بکه یت به "مجاز" (۱) یان بیکه یت به خواستن (استعاری) نه وه شه نه قالی " و "بوونی هاو شیره" یه اله که که که که منامانی جی متمانه ی حه نبه لیه کان په ناه کوری حه نبه لیه کان په ناه کان په ناه کان می متمانه ی حه نبه لیه کان میستوه که ده یانوت: نه همه دی کوری حه نبه له ئاه کارا ته ئویلی سی فه رمووده ی کردووه:

.

یه که میان ((به رده ره شه که ی که عبه دهستی راستی خودایه له سه رزه وی)) دو وه میان ((دانی باوه ردار له نیوان دوو په نجه له په نجه کانی ره جماندایه)) سیّیه میان ((من هه ناسه ی ره جمان له ناراسته ی یه مانی که عبه وه ده بینمه وه))

ئيستا سەرنج بدە چۆن ئەمانەي تەئوپل كردووه كاتىك بەلگەي لەلا راست بووەتـەوه که نابنت به رووالهتی دهقه که کار بکرنت، بؤیه دهلنت: رووی لای راستی که عبه ماچ دەكرىت وەك نزىكبوونەوە لە خاوەنەكەي، ھەروەھا بەردە رەشـەكە ماچ دەكرىت وەك نزىكىوونەوە لە خوداي موتەعال، ئەو وەك لاي راستى خودا واپە نەك لە زات و سيفاتي زاتيدا، بەلكو لە دەركەوتەپەك لە دەركەوتەكانىدا، بۆپە بە "دەسىتى راسىتى خودا" ناوبراوه، ئهم بوونهيه كه به "بووني هاوشيّوه" ناومان بردووه كـه دوورترين بوونی تهنویله، سهرنج بده چون دوورترین کهس له تهنویل نیمام نه همهدی کوری حەنبەل) ناچاربووه يەناي بۆ ببات، ھەر بەو جۆرە كاتىك بەلگەي لەلا راستدەبىتەوە که نابیت دوو یه نجه ی به رهه ست بداته یال خودای موته عال، چونکه هه رکهس تەماشاي سىنەي خۆي بكات دوو يەنجەي تىدا نابىنىتەوە، بۆپە تەئوپلى كردە سەر رۆحى دوو پەنجەكە كە بريتىپە لە دوو پەنجەي ئەقلى رۆحانى، مەبەستى ئەوەپە رۆحىي يهنجه ئەوەپە بتوانى بەئاسانى شتى يى وەربگىرىت، دلىي مرۆۋ لە نيوان دەستبۆبردنى فریشته و دهستبوبردنی شهیتاندایه، بهو دووانه پهروهردگار دلان وهردهگیریت، بویه به دوو یه نجه ئاماژه ی پی کرد (۱)، ئه حمه دی کوری حه نبه ل-خوا لینی رازی بیت- ته نها له م سی فهرموود ده ته توپلی کردووه، چونکه نه گونجان و نهشیاویی -له مانای دهره کیدا -

تەنھا لەم سى فەرموودەدا بۆ ھاتۆتە يېش، ئىمام ئەحمەد لـە سـەرنجدانى ئەقلىدا زۆر رۆنەچووە، گەر زۆرتر رۆچوونى بكردبايە ئەوا ئەو بۆچوونەي نەدەبوو كە خودا بە لهسهربوون (فوقیة) تابیه ت بکات، ئهمه و چهندین شتی تر که ته نوبلی نه کردوون، ئەشعەرى و موعتەزىلە بەھۆي باس ولىكۆلىنەوەي زۆريانەوە لەتەئوپل كردنى زۆرىك لە دياردەكان تىيان پەرانىدووە، نزىكترىن كەس لە حەنبەلىيەكانەوە لەسەر بابهته کانی دواروز ئه شعه رییه کانن -خودا کومه کیان بکات - له زوریه ی دیارده کانی دواروزدا تەئوپليان بريارداوه مەگەر كەميكى زور كەم نەبيت، موعتەزىلەكان تونىدتر و زۆرتر چوونەتە ناو تەئوپلەوە، لەگەل ئەوەشدا ئەشىعەرىيەكان ناچار دەبىن تەئوپلى كۆمەلنىك شت بكەن وەك يېشىر باسمان كرد، لەوانە ئەو فەرموودەيە كـ دەفـەرمويت: ((مردن له شیروهی بهرانیکی مارودا دههینریت))، ههر به و جوره له کیشانهی کرداره کان و ترازوودا ده لین: "لاپهرهی کرداره کان ده کیشرین و خودا به پنی پلهی کرداره کان کیشیان بق دروست ده کات"(۱)، ئهمهش بریتییه له گیرانهوهی کیشانه و ينوانهي كردارهكان بي بوونيكي هاوشيوهي دوور (الوجود الشبهي البعيد)، چونكه لايهره کان تهنگهليکي بهرجه ستهن که پيت و ژمارهيان تيدا نووسراوه و ئاماژه به کردارگەلنك دەكەن-لەرووى زاراوەييەوە- كە بريتين سىفەت، بۆيە وەزنكراو-بە بۆچۈۈنى ئەشغەرىيەكان- بريتى نىيە لە كردار، بەلكو بريتىيە لە شوپنى ئەو نەقش و پیتانهی-له رووی زاراوهپیهوه- ئاماژه به کردار دهکهن^(۲)، کهسی موعتهزیلی خودی ترازووه کهی تهئویل کردووه، کردوویهتی به هۆیهك که لهرینگهیهوه بری کرداره کان بــق ههر پهکینك دیاری دهكریت، ئهمهیان له ناسازیی و زورلهخوكردندا دوورتره لهوهی ئەشعەرىيەكان كە بۆ كىشانەي لايەرەي كردەوەكان تەئوپلى دەكەن، لىرەدا مەبەست

ا- تا ئيره بۆچۈۈنى ئەشعەرىيەكانە.

⁻ خودای موته عال دهفه رموی نیمه کردار ده پیوین ﴿ وَقَلِمْنَاإِلَى مَاعَمِلُواْ مِنْ عَمَلِ فَجَعَلْنَكُ مَبَاء مَّنتُورًا ﴿ ﴾ الفرقان: ٣٣.

راستکردنهوهی پهکیک لهو دوو تهئویله نیپه، بهلکو مهبهست پهند وهرگرتن و فیربوونه که ههر پهکیک لهو دوو دهستهیه-ههرچهند زیادهرهوی کردبیت له پابهندبوون به روواللهتی دهقهوه - له گهل ئهوه شدا ناچاربووه به تهئویل کردن، مه گهر کهسه که سنووری گیلی و نهزانی تیپهراند بیت، و بلیّت: بهرده رهشه که به حهقیقه ت دهستی راستی خودایه، مردن با سیفهت و نهشیاو و نهگونجاویش بنت، به لام دهبنت به بهراننگ به ریکهی وهرگهرانهوه، کردارهکان -با سیفهتیش بن و کوتاییان یی هاتینت-دهگوێزرێنهوه بۆ ناو ميزان و سيفهتێکيان تێدا دروست دهيێت بريتييه له قورسايي، ههر كەس بگاتە ئەم سنوورە لە نەزانى ئەوا ملوانكەي ئەقلى لە گەردنى خۆي كردۆتەوە.

بهشی شهشهم: باسیک نه پیاسای تهنویل

Company Color

ئیستا گوی بو یاسای ته تویل بگره، پیشتر جیاوازی نهم پینج پلهی ته تویلت زانی، تیگهیشتی بوونی یه کیک له مانه خاوه نه کهی له به دروزانین دوورده خاته وه، هه موو کوکن له سهر نه وهی شیاوی و گونجاویی ته تویل کاتیکه که روواله تی ده ق ریگه به و مانایه نه دات، یه که مین روواله تیک بریتیه له "بوونی زاتی"، گهر نه مه جیگیر کرا نه وا کوی بوونه کانی تر (۱) له نامیز ده گریت، گهر بوونی زاتی جیگیر نه کرا نه وا "بوونی به رهه ست"، گهر نه مه جیگیر کرا نه وه نه وانه ی دواتر له نامیز ده گریت (۱)، گهر "بوونی به رهه ست" جیگیر نه کرا نه وا بوونی خه یالی یان نه قلی، گهر نه و دوانه ش جیگیر نه کران نه وا بوونی "هاوشیوهی مه جازی"، ریگه پیدراو نییه له پلهیه ک لابده ی جیگیر نه کران نه و بورهانی کی زهرووری (۱)، نه و کاته جیاوازی ده گهریته و بورهانه کان، حه نبه لی ده لیّت: هیچ به لیگهیه ک نییه ده که ریّت و به به لیگهیه که نییه نه و به به که به خوارت خودا تایبه ته نه ناراسته ی له سه ربوون (فوقیة) (۱) ده دریّی نه و به کات خودا تایبه ته نه به کریّت به ناراسته ی له سه ربوون (فوقیة) دی نه دریّی نه و به کات خودا تایبه ته نه به کریّت به ناراسته ی له سه ربوون (فوقیة) دی ده که دریّ به دارت خودا تایبه ته نه به کریّت به ناراسته ی له سه ربوون (فوقیة) دی ده که دریّ به دارت خودا تایبه ته ند به کریّت به ناراسته ی له سه ربوون (فوقیة) دی ده که دریّ به ناراسته ی له سه ربوون (فوقیة) دی ده که دریّ به ناراسته ی له سه ربوون (فوقیة) دی ده که دریّ به ناراسته ی له سه ربوون (فوقیة) دی دریت به ناراسته ی له سه ربوون (فوقیة) ده که دریت به ناراسته ی له سه ربوون (فوقیة) ده که دریت به ناراسته ی له سه ربوون (فوقیة) ده که دریت به ناراسته ی له دانه که دریت به ناراسته ی که دریت به ناراسته ی ده کریت به ناراسته ی ده کریت به ناراسته ی که دریت به ناراسته ی ده کریت به ناراسته ی ده کریت به ناراسته ی کریت به ناراسته ی کار به به کریت به ناراسته ی کریت

ٔ – مەبەستى چوار شێوەكەي ترە لە بوون: بوونى بەرھەست و بوونى خەياڵى و بوونى ئەقڵى و بوونى ھاوشێوە.

^۲- بوونی خهیالی و بوونی ئهقلی و بوونی هاوشیّوه.

[™] مەبەستى ئەوەيە ئاستى بوونەكان بەم جۆرەيە و نابيت لينى لابدەى: بىوونى زاتى →بىوونى بەرھەست →بىوونى خەيالنى →بوونى ئەقلى →بوونى ھاوشيوە، ناتوانى يەكسەر پەلامارى "بوونى بەرھەست" بدەيت، بەلكو يەكمەمجار سەرنج لە "بوونى زاتى" دەدريت، ئەگەر نەبوو دەچىت بۆ "بوونى بەرھەست"، ئەگەر نەبوو دەچىت بۆ "بوونى خەيالنى" ئىتر بەم جۆرە.

أ- ئاراسته کان شهشن: راست و چهپ، پیشهوه و دواوه، و سهرهوه و خوارهوه، حهنبه لییه کان پییان گهر بوتریّت: خودا له کویّیه؟ ده توانی له وه لاّمدا بلیّیت: خودا لهسهر عهرشه که یه تی له سهرو حهوت ئاسمانه کانهوه.

ئەشعەرى دەلىّت: ھىچ بەلڭگەيەك لەسەر نەبىنىنى خودا بوونى نىيە، وەك ئەوەى ھەر یه کیکیان رازی بیت بهوهی نهیاره کهی باسی ده کات، به لام به لگهی نهیاره کهی به بەلگەيەكى گومانبر نازاننت، ھەر چۆننك بنت نابنت ھەر دەستەيەك ھەستنت بە تەكفىكردنى نەيارەكانى خۆي، بەرەي لە بەلگەكەپدا بە ھەللەدا چورە، بەلى دەتوانى ينِّي بِلَيْت: "سەرليّشيّواو" يان "بيدعه كهر"(۱)، سەرليّشيّواو: لهبهر ئهوهي له دۆزىنەرەي رنگەي دروست سەرى لى تىكچورە، بىدغەكەر: لەسەر ئەرەي قسىمىلەكى داهیّناوه ینشینی صالح لیّیان نهبیستراوه و دهریان نهبریوه، ئهوهی مهشهووره لهلای ينشين ئەرەپە كە خودا لە بەھەشتدا دەپينرنت، كەرابور قسىمى ئەر كەسىمى دەللى ناپينرٽت پيدعهيه، ههروهها راگهياندني تهئويلي پينين پيدعهيه، پهلکو گهر پـوي دەركەوت ئەو بىنىنە برىتىيە لە بىنىينى دل ئەوا بنويستە ئاشكراي نەكات و باسى لهبارهوه نه کات، چونکه پیشین باسیان نه کردووه، به لام لهم شوینه دا حهنبه لی ده لیّت: "جيٚگيركردنى لەسەر(فوق) لەلاى پيشينى صالح بەناوبانگه"(۲)، هيچ كام لـ پيشين باسی ئەوەبان نەكردووە كە دروستكەرى جيھان يەپوەست نىپـە بـە جيھانـەوە پاخود به به جمهانه وه، لهناو جمهاندانه بان له دورووي جمهانه، بان باستي ئهووبان نه کردووه که شهش ئاراسته که خالیبه له خودای موته عال، دانه یالی له سهر (فوق) ههروهك دانهيالي لهژير (تحت) وايه، كهوابوو ئهمه قسميه كي داهينراوه (بيدعهيه)، چونکه بیدعه بریتییه له داهینانی وتهیهك که له پیشینهوه سهرچاوهی نهگرتبیت، لهم شویّنه دا بوّت روّشن دهبیّته وه که دوو مهقام بوونی ههیه:

یه که میان، مه قامی خه لکی به گشتی (خه لکی ره شوکی): راست و ره وان بو ئه م دهسته بریتیه له شوینکه و تنی مه زهه بی پیشین و ده ستگر تنه وه ی سه رله به رله به را

'- له ئەمرۆدا گرفته كه ئەوەيه لاى ھەندىكىان سەرلىنشىنواو "خىال"يان بىدعەچى "مېتدع" ھاوتا كراوه لەگەل كافر و لە دىندەرچوو.

^۲ تا ئێره قسهى حەنبەلىيەكانە.

گۆرپىنى روواڭەتى دەق، خۆلادان لە بىدعەى ئاشكراكردنى تەئويل كە ھاوەلانى پېغەمبەر(وگى قسەيان لەبارەوە نەكردووە، ھەروەھا كۆتاھىنان بە كردنەوەى دەروازەى پرسىيار و دەمكوت كردن لە رۆچوون لە زانستى كەلام و باس و لىكۆلىنەوە و شوينكەوتنى موتەشابىھات^(۱) لە قورئان و فەرموودەدا، وەك ريوايەت كراوە لە عومەرەوە -خوا لىنى رازى بىت - كە كەسىنك لە دوو ئايەتى روواڭەت پىنچەوانەوە پرسىيارى لىخ كرد، ئەويش بە دارعەساكەى دەستى كرد بە لىندانى، ھەروەھا لە مالىكەوە -رەھمەتى خوداى لىخ بىت ريوايەت كراوە كاتىك پرسىيارى "الإستواء"ى لىنكىرا فەرمووى: ئىستىوا زانراوە، ئىمان پىنى واجبە، چىزىنىتىيەكەى نادىارە، پرسىياركردن دەربارەى بىدعەيە^(۱).

مهقامی دووهم: ئهم مهقامه مهقامی ئهو کهسانهیه بیروباوه پی به میراتگیراویان رووبه پرووی هه ژان بووه ته وه، پیویسته باس و لینکولینه که نه وانه به ئه ندازه ی پیویستی و زهرووره ت بین همروه ها پیویسته به بورهانی یه کلاکه ره وه ده ستبه رداری روواله تی ده ق بین، پیویستیش ناکات هه ندینکیان هه ندینکی تریان ته کفیر بکه ن به وه ی وادابنیت به رانبه ره که ی به هه له داچووه له و شوینانه دا که باوه پی وایه لای ئه و به لگه و بورهانه، ئه و کاره کارینکی ئاسان نییه و به ئاسانیش مروّق په یی پی نابات، با له نیوانیاندا به لاگه و بورهان دانی پیادا به لاگه و بورهان دانی پیادا به لاگه و بورهان ته با نه کیشانه و پیوانه ی با باسی بین میزان هو این ناکریت دوای پینج میزانه که میزانه که میزانه که میزانه که میزانه که با ناکریت دوای

^{&#}x27;- ئەو ئايەت و فەرموودانەى لە مانادا زياتر لە روويەك ھەلدەگرن و پيۆيستە لەبەر رۆشنايى "محكمات"دا لييان تيبگەين، ئەو كارەش بە كەسانىك دەكرىت خاوەنى زانست قوول و ورد بن.

⁷ ئيستيوا(الإستواء) سيفهتيّكي فيعلى خوداى موته عاله، وشهى "استوى" له زمانى عهرهبدا به ماناى "كمل، تم" هاتووه، وشهى "الإستواء" به ماناى "العلو والإرتفاع والإعتدال "هاتووه،

ئه وهی به دروستیی لنبان تنگه بشتن، به لکو هه رکهس تنبان بگات دان به وه دا دهننت ئەو يېنج ميزانە رېگەيەكە بۇ گەيشتنە يەقىن و يەكلاپى كردنـەوەي جياوازىيـەكان، ئەوانەي ئەو يېنج مىزانەيان بەدەست ھېناوە ويژدان و ميانەگىرى و يەردە لەسەر لادان و كۆتاھينان به جياوازي لەلاي سەرھەلدەدەن، بەلام سەرباري ئەوەش بوونى جياوازى له نێوانيان بهدوور نازانرێت، جا يان بههێي كهموكورتي تێگهيشتنيانهوه لـه مـهرجي تهواوی میزانه کان(یپنج میزانه که)، یان به هزی گهرانه و هیان بر جزری تیروانین و سروشتیان، وهك ئهو كهسهى دواي ئهوهى به تهواوى زانستى عهروزى هۆنراوه فير دەبىت دەگەرىتەرە بۆ چىرى شىعرى، لەبەر قورسىي يىوانەي يەك بە يەكى دىرە هۆنراوەكان به زانستى عەروز بۆپە بەدوور نازانرنت ھەللە بكات، يان بەھۆي جیاوازییان له بهده ستهیننانی بری زانسته کاندا که دهبنه پیشه کی بو به لاگه و بورهانه کان، ههندنك له زانسته کان که ئوسولني بهلگه و بورهانن ئهزمووني و تهواتوری(۱) و شتی ترن، خهلکیش له ئهزموون و تهواتوردا جیاوازی له نیوانیاندا ههیه، لهلای به کنك لهوانه زانستنك تهواتوره و لهلای به کنکی تریان تهواتور نیسه، به کنکیان ئے ذرموونی لے زانستنکدا ہوسه کے ئے ویتریان نیسه تی، بان به هوی تيكه لبووني يرسى وهمم به يرسى ئەقل، يان بەھزى تيكه لبوونى زاراوه كەليكى بهناوبانگ و بالا به زانسته سهرهتایی و زهروورییه کان، وهك چون له كتینی "محك النظير"دا باسمان ليهيارهوه كردووه، بهگشتي گهر ئهو ترازووانيهيان بهدهستهٽنا و بهجوانی لیّی وردبوونهوه ئهوا لهو شویّنانهی که رووبهرووی ههلّه بوونهتهوه به ئاسانی دهوهستن و رکه سهري واز لي ده هندن.

'- تەواتور: ئەو فەرموودەيە كە دەستەيەك ريوايەتيان كردووە ئەگەرى كۆبوونەوەيان لەسەر درۆ بوونى نىيە، جىل لە دواى جىل ريوايەتيان كردووە تا فەرموودەكە تۆماركراوە.

بهشى حەوتەم: يەلەنەكردن لە تەكفيركردن

Land College C

هەندى خەلكى بە گومانى زال و بەبئ بورھانىكى يەكلاكەرەوە دەست بۆ تەئوپل دەيەن، ھەر جۆننك بنت نابنت ئەر كەسە تەكفىر بكرنت، بەلكو لنى ورد دەينەوە، گهر تهئویله کهی له بابه تیکدا بوو گریدراو نهبوو به ئوسولی عهقیده و پایه کانی ئاىىنەرە، ئەرا تەكفىر ناكرىت، غورنەي ئەمەش رەك قسەي ھەندىك لە سۆفىلەكان كە ينيان وايه: مهبهست به بينيني ئهستيره و مانگ و خور لهلايهن ئيبراهيمهوه و وتني، ئهمه پهروهردگارمه(**هذا ربي**) رووالهته کهي نيپه ^(۱)، پهلکو ئهوانه(ههساره و مانگ و خۆرى ناو سى ئايەتەكە) كۆممەلنىك جەوھەرى نورانىيى فرىشىتەيىن و نورانىيەكەيان ئەقلىيە نەك بەرھەست، يلەي جۆراوجۆرىشيان لە كەمالدا ھەيە، جياوازى ننوانسان وهك جياوازي نيوان ههساره و مانگ و خوره، بهوه بهلگه دههيننهوه گواپه ئيبراهيم خەلىل(عليه السلام) مەزنترە لەوەي باوەرى وابنت تەننىكى بەرجەستە خودا بنت تا كاتى ئاوابوون و ديارنهماني، ئايا گهر ئاوا نهبوونايه، يان گهر ناپهسهندي خواوهندیتی ئهوانهی بو دهرنه کوتبایه -لهو ریگهیهوه که تهنیکی سنووردارن-دهیکردن به خودای خوّی؟ دیسان به لگه ده هننته وه چوّن ده بنت به که مین شتنك بینیتی ههساره بووبيّت له كاتيكدا خور ئاشكراتر و رووناكتره، خور يهكهمين تهنيّكه دەىىنرىت، نەك ھەسارە و مانگ؟ بەلگەش بەۋە دەھىنىتەۋە كە خوداي موتەعال

^{&#}x27; - ﴿ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ النَّيْلُ رَمَا كَوْكُبَا قَالَ هَذَارَيِّ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُ الْآفِلِينَ ﴿ فَلَمَّا رَمَا الْفَمَرَ بَازِغَا قَالَ هَذَا رَبِي فَلَمَّا أَفَلَ عَالَ مَذَا رَبِي هَذَا أَكُبُ وَكُنَّ أَفَلَتْ قَالَ يَنقُورِ إِنِي قَالَ مَذَا رَبِي هَذَا أَكُبُرُ أَفَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَنقُورِ إِنِي قَالَ مَذَا رَبِي هَذَا أَكُبُرُ أَفَلَمَّ أَفَلَتْ قَالَ يَنقُورِ إِنِي اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللّهُ عَلَى

ئه و قسهیه ی که ده لیّت ئیبراهیم (علیه السلام) مهزنتره له وه ی ههساره و خور و مانگ بپه رستیّت، وتراوه: کاتیّك ئه و رووداوه ی به سهرهاتووه مندال بووه، بوّیه به دوور نازانریّت ئاماژه ی ئاوابوون به بیردا هاتبیّت به ر له ئاماژه ی به رجه سته بوون (۱)، بوّیه ده گونجی پینه مبه ریّك بیریّکی وا به زهینیدا گوزه ری کردبیّت، یه که مجار بینینی هه ساره ش به دوور نازانریّت، چونکه ریوایه ت کراوه که له مندالیّدا له ئه شکه و تیکدا به ند کرابیّت و شه و هاتبیّته ده روه و هه ساره ی بینیبیّت.

ئه و قسه یه ش که: به ر له و ئایه تانه ی باس له بینینی هه ساره و مانگ و ئه ستیره ده کات ئه م ئایه ته بوونی هه یه ﴿ وَكَذَلِكَ نُرِی إِبْرَهِیمَ مَلَكُوتَ ٱلسَّمَوَتِ وَٱلْأَرْضِ وَلِیكُونَ مِنَ ٱلْمُوقِنِینَ ﴿ الْأَنعَامَ: ٧٥، ده گونی خسودای موته عال حالی کوتایی ئیبراهیمی (علیه السلام) پیشخستبیت و باسی له باره وه کردبیت (۱)، ئه وانه ی حه قیقه تی

'- واته یه که مجار ئهوه به بیریدا هاتبیّت که خودا دهبی هیچ کات ناوا نهبیّت، نه نهو بیره ی که نابیّت خودا جهسته ی ماددی هه بیّت.

¹ واته به کورتی سهرنه نجامه کهی باس کردبیّت شهوجا به سی تایه ته کهی پاش شهو تایه ته رووداوه کهی گیرابیت هوه و گیرابیته وی به مین تایه ته که که نایه ته که مانه همهموو گومانن (تهمه ش به ویژدانی تیمامی غهزالی له گفتوگودا نیشان ده دات، کاتیک بیر و بوچوونه کهی تهوان و تهوهی که خوی لهمه و تهو رووداوه ده خهنه روو هه موو به گومان ناو دهبات و ده نهرموی به لگه و بورهانی یه کلاکه رهوه نین، چونکه گهر "تهمانه و نموونهی تهمانه (هذا و أمثالها)" بخچوونه کانی شهریش نه گریته وه تهوان و به ایم به به دارای بو ده موکوتکردنی سوفییه کان اله و بابه ته دا- هیز و پینزی له قسه کانی شهوان زیاتر نییه، چونکه شهوان ده نین "لهوانهیه" و شهمیش له وه لامیاندا در نین "لهوانهیه".

بورهان و مهرجه کانی نازانن وا گومان دهبهن ئهو قسانه بریتی بن لـه بورهان، ئهمـه نموونهیه ک له جوری ته تویلی ئه و دهسته یه، هه ر به و جوره عه سا و نه عله کانی موسایان تـه تويل كـردووه لـه و ئايه تانـه ى كـه ده فـه رمون ﴿ فَأَخَلَعُ نَعْلَيْكُ ﴾ طـه: ١٢، هـه روه ها ئايهتي ﴿ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ ﴾ طه: ٦٩ ، لهوانهيه گومان لهم جوّره شتانه دا كه پهيوهست نین به بنچینه کانی باوهرهوه خاوهنه کهی یک ته کفیر نه کریت و به بیدعه کهر لیّکنه دریّته وه، به لیّ له وانه یه کردنه وهی نهم ده رگایه و ناشکراکردن و قسه له باره وه کردنی ببیّته هوی تیکدانی دلی خهلکی نهزان و رهشوکی، شهو کاشه خاوهنه کهی به بيدعه كهر له قه لهم ده دريت، ئه وهش له ههر شتيكدا كه ييشيني صالح باسيان لهبارهوه نه کردبینت، نزیك لهم جوّره قسانه قسمی ههندی له دهستهی باتنییه کانه که دەلننن: گویرەكەكەي "سامیری" دەبئ تەئویل بكرنت، چۆن دەبئ ھەموو ئەو خەلكە کهسیکی ژیر و هوشههندی تیانهبووبیت و بزانیت نهوهی له ئالتوون دروست دهکریت نابينت خودا بينت، ئهم بۆچۈونەش دىسان گومانـه، چونكە بـهدوور نازانرينت نـهزاني دەستەپەك لە خەلكى بگاتە جىڭگەپەك پەپكەرى ئالتوون بە خودا بزانن، ھەروەك ئەو خەلكانەى بت دەپەرستن، ھەر بەوەى دەگمەنە يەقىن بەرھەم ناھيننيت.

ئهوهش که لهم جوّرهیه و پهیوهسته به بنچینه گرنگهکانی باوه پهوه ههر که سه رووالهتی ده قه که بگوریّت به بی بورهانیّکی یه کلاکه ره وه نه وا پیّویسته نه و که سه ته کفیر بکریّت، وه که نه فوانه ی به گومان و وهم و به دوورزانین ئینکاری حه شری جه سته ی مروّق ده که ن نان ئینکاری سزای جه سته ی و به رهه ست ده که ن له دواروّژدا، به بی نه وه ی بورهانی کی یه کلاکه ره وه یان لابیّت، نه وانه بی هیچ دوودلییه ک ده بیّت ته کفیر بکریّن، چونکه هیچ بورهانی که بوونی نییه به لنگه بیّت له سه رئه وه ی روّح

· - ينيان وايه تهنها روحي مروق دادگايي دهكريت نهك جهستهي.

ناگەرىتەرە بۆ ناو جەستە، باسى ئەو بۆچۈونە زيانى گەورە بە ئايىن دەگەيەنىت، ھەر كەس ئەو جۆرە قسانە بە دەمىدا ھات واجبە تەكفىر بكريت، ئەم جۆرە بىركردنەوەپ مەزھەبى زۆرىنەي فەيلەسوفەكانە(۱)، ھەر بەر جۆرە يێويستە تەكفىرى ئەرانە بكرێت له فهيلهسوفان كه دهليّن: خودا تهنها زانستى به خوى ههيه، و تهنها زانستى به گشت(کلیات)ه، به لام ئهو کارانهی که بهشه کی (جزئی)ن و وابهستهی کهس و شته کانن خودا زانستی ینیان نییه، چونکه ئه و قسمیان بی هیچ دوودلییهك بهدروزانینی يبغهمبهري خودايه(ﷺ)، ئهو قسانه يهكيّك لهو ئاستانه نين له يبنج ئاستهكهي تەئوپل كە يېشتر ئاماۋەمان يېدا، بەلگەي قورئان و فەرموودە بۇ تېگەپاندغان لـە حهشري جهسته کان و ههروهها به لگهي قورئان و فهرمووده بـ تێگهياندغان لـهوهي زانستی خودا وابهستهی ههرچی شتیکه بهسهر کهسهکاندا گوزهر دهکات له ئاستېكدايه جېگەي تەئوپل نېپه، ئەوان(فەلاسىفە) بۆخۆپان دان بەوەدا دەنىن كە ئايەتەكان جيڭگەي تەئويل نىيىن، بەلام دەڭين: "لەبەر ئەوەي چاكبوونى مىرۆۋ بەو جۆرەپ كە باوەرپان واپنت خودا جەستەپان زىندوو دەكاتموە -ئەممەش بەھۆي كەموكورتى ئەقلپانەوە بۆ تۆگەيشتن لە زىندووبوونەوەي ئەقلى - بۆپە چاكبوونى ئەوان لهو رێگهيهوهيه که باوهريان وابێت خودا زانايه بـه هـهموو ئـهو شـتانهي بهسـهرياندا گوزهر ده کات و چاودیره لهسهریان، تاکو ئهم ههست و بیروباوهره حهز و تـرس(رغبـة و رهبة)يان له دلدا دروست بكات، مؤلهت به ييغهمبهر رسي دراوه به ريكهيهك تيان بگەيەنىت، ئەو كەسـەي دەيـەوىت كەسـيك چاك بكـات -ھەرچـى بلىّـت- بــــ درۆزن تەماشا ناكرنت، ىنغەمىەر ﴿ﷺ ئەوەي چاكەي خەلكى تندا بنت فەرمووپەتى، يا يەو جۆرەش نەبىنت كە ئەو فەرموويەتى اال^(۲)، ئەم قسىەيە سىەرلەبەر پىووچ و بىنبىەمايىە،

ٔ واته زوّرینهی فهلاسفه بوّچوونیان وایه که تهنها روّحه لهو دونیایهدا سزا و پاداشت و دردهگریّت، نهك شهم جهسته فانییه.

¹ - تا ئەم جىڭگەيە قسەي فەيلەسوفانە.

چونکه به ناشکرا بهدروزانینی پینهه مبهری تیدایه، پاشان بیانوویه کی دوزیوه ته و گوایه پینهه مبهرا به مدوره کاره گوایه پینهه مبهرایه و ههر به صدقیش مروق بینیاز نرمه بهدووربگیریت، چاکبوونی خه لکی له صدقدایه و ههر به صدقیش مروق بینیاز ده بینت له دروز، نهمه یه کهمین پلهی زهنده قهیه، پلهیه که له نینوان موعته زیله بوون و زهنده قهی ره هادا، موعته زیله کان مهنه هجی خویان له مهنه هجی فه لاسیفه نزیك ده کهنه و جگه له ته نها یه کار، نهوه شهوه که کهسی موعته زیلی درو کردن به ده موکه نه به به ده و بورهانیش دژی نهوه یه به پهسهند نابینین، به لام که و اهیر ته نویل ده کات با به به لگه و بورهانیش دژی نهوه ی بو ده رکهوتبین، به لام کهسی فه لسه همر به وهوه ناوه سینت روواله تی ده و زاهیر به جینه پیلیت له و مهیدانانه ی ته نویل قبوول ده کات دوور یان نزیك، زهنده قهی ره هاش: نهوه یه که بنچینه ی زیندووبوونه و و به ره هست نه ری بکات، هه ر به و جوزه سه رله به ر دروست که ریکی زانا بو جیهان نه ری بکات.

جیّگیر کردنی زیندووبوونه وه به جوّریّکی ئه قلّی له گه لا نه ریّکردنی ئازار و چیّژی جهسته یی، ههروه ها جیّگیرکردنی بوونی دروستکه ر له گه لا نه ریّ کردنی زانستی ئه و دروستکه ره به ورده کارییه کان بریتییه له زهنده قه یه کی سنووردار به جوّریّك له داننان به راستیّتی پیّغه مبه ران (علیهم السلام) ئه مانه -خودا باشتر ده زانیّت و هك ئه وهی له رووی گومانه وه ده رده که ویّت ئه و فه رمووده ی پیّغه مبه رروی گومانه وه ده رده که ویّت ئه و فه رمووده ی پیّغه مبه رروی گی ده یانگریّته وه که ده فه رمویت (رئوم هه ته که ی من بو حه فتا و ئه وه نده ده سته دابه ش ده بن، هه موویان له ئاگردان جگه له زه ندیقه کان))(۱)، ئه م زه ندیقانه ده سته یه کن له و ده ستانه، ده قی فه رمووده که ئاماژه به وه فه رمووده که ئاماژه به وه

'- "الحافظ السيوطي"له كتيبي"الآليء المصنوعة"دا لهسهر شهم فهرموودهيه دهفهرمويّت: له چهندين فهرموودهي دانراو دروستكراوه.

بهشی ههشتهم: دریّژهی ئهوهی پیّی کافر دهکریّت و ئهوهی پیّی کافر ناکریّت

بزانه، باسکردنی نهوه ی کهسیّکی پی کافر دهبیّت و نهوه ی پیّی کافر نابیّت پیّویستی به باسی دوورودریّژه و دهبیّت قسه و بوّچوونی ههموو مهزهه به کان به یّنی، شوبهه و دهلیلی ههر لایه که بخه به روو، رووی دوورییه که ی له زاهیر و رووی ته نویلی ههر یه کهیان باس لیّوه بکهیت، نهمه ش پیّویستی به نووسینی چهندین به رگ له کتیّب ههیه، و کاته کانی منیش به شی ههموو نهم باس و خستنه رووانه ناکات، بوّیه لیّره دا به وهسیّت و قانونیّك رازی ببه.

وهسێتهکه: زمانی خوّت بگره له تهکفیرکردنی ههموو ئهوانهی روویان له قیبلهیه و شایهتی "لا إله إلا الله محمد رسول الله" دهدهن و شایه تمانه کهی خوّیان به قسه و کردار ههانناوشێننهوه، ههلوه شاندنهوهی شایه تمان ئهوهیه له حهقی پێغهمبهر (ﷺ)دا دروّ به رهوا بزانێت به پاساوێك یان بهبی پاساو، چونکه تهکفیرکردن مهترسی تێدایه، بهلام بێدهنگ بوون مهترسی تێدا نییه.

_

[ٔ] لیره دا مانای "نهزه ریات" بریتییه له بیر و باوه ر و بوچوونی جزراوجور.

ئهوهش ئهوهیه ئهسلیّکی ئاینیی که به تهواتور له پیّغهمبهرهوه (وَاللَّیْ) وهرگیراوه ئینکار بکات، به لام له ههندیّکیاندا ههلّه و تیّکهوتن سهریههلداوه وه له بابهته فیقهییهکاندا، له ههندیّکی تریاندا بیدعه داهیّنراوه وه ک ئه و ههلانهی پهیوهستن به ئیمامه و دوّخی هاوه لانی پیّغهمبهره وه -خوایان لیّ رازی بیّت -.

بزانه ههله و تنکهوتن له بابهتی ئیمامهت و دیاریکردنی ئیمام و مهرجهکانی و ئەرەي پەيوەستە يېپەرە تەكفىر ھەلناگرېت، ئىبن كەيسان^(١) ئەسىلى يېرىسىتبورنى ئىمامەتى ئىنكار كردووه وينوپست بە تەكفىركردنىش ناكات، ئەو لاناكاتەوە بەلاي دەستەپەكدا ئەمرى ئىمامەتيان مەزن كردووه و ئىمان بە ئىمامىيان بردووەت ئاستى ئيمان به خودا و به يێغهمبهرهكهي ﴿ﷺ)، هـهروهها لا بـهلاي نـهيارهكاني ئهوانـهدا ناكاتەرە كە تەنھا بە ھۆي مەزھەبەكەيانەرە تەكفيرى ئىمامىيـەكان دەكـەن، ھـەردور لاكه (هـهردوو دەسـتهكه) زياده رەوييـه، چـونكه لـه هـيچ كـام لـهو دوو قسـهيهدا (٢٠) بهدروٚزانینی پیغهمبهری ﴿ عُلِيُّ تیدا نییه، له ههر شویٚنیّك بهدروٚزانین بوونی ههبوو ته كفير بووني ههيه، با له لقه كانيشدا بين، گهر كهسيك بلينت: "ئهو خانهيهي كه له مه ککه په ئهو که عبه په نيپه خودا فهرماني حهج کردني داوه" ئهمه بريتيپه له کوفر، چونکه به متهواتیری له پیغهمبهری خوداوه (ر ایسی پیچهوانهی ئهو قسهیه جیگیر بووه، گەر كەسپىك ئەو شاپەتىيەي يېغەمبەر (ﷺ) بۆ خانەي كەعبەي داوە ئىنكار بكات و بِلَّيْت يِنْغُهُمِبُهُر (رََّيِّ اللَّهُ عَلَى وَاي نَهْفُهُرمُوهُ تَيْنَكَارِكُرِدِنَهُكُهُ سُووِدي يِيْ نَاكُهُيهُنَيْت، چونکه بهبی هیچ گومانیک دهزانریت ئهو کهسه له ئینکارکردنهکهیدا لاساری دهکات، مهگهر کهسهکه تازه موسلمان بووییت و ناگاهی له ئیسلام زور کهم بیت و ئهو

۱ - ئيبن كەيسان: ئەبولخەسەن محمدى كورى ئەحمەدى كەيسان لە نەحوزانەكانى سەدەى سێى كۆچىييە، ساڵى ۲۹۹ھ يان ۳۲۰ھ كۆچى دوايى كردووه.

^{&#}x27;- واجبوون و واجب نهبووني ئيمامهت.

حمقیقه ته له لای نمو نمبووبیت به موتمواتیر، همر بمو جوّرهی نموانمی عائشه دهده نم پالا فاحشه له کاتیّکدا بمرائمتی له قورئاندا دابهزیوه، نمو که سه به وتنی قسمیه کی لمو جوّره کافر دهبیّت، چونکه نممانه و نموونمی نممانه ته نها له ریّگهی بمدروّزانینی پیغه مبمره وه دیّنه دی، یان دهبیّت ئینکاری تمواتور بکات، تمواتوریش مروّق به زمان ئینکاری ده کات، به لام ناتوانی به دلا پشتگویی بخات، به لای گمر ئینکاری شتیّك بکات که به فمرمووده ی ناحاد (۱) سملیّنرا بیّت کوفر نادریّته پالی، گمر ئینکاری نموه بکات که به نیجماع جیّگیر بووه نممهان ده بی لیّی ورد ببینه وه، چونکه زانینی نموه ی که به نیجماع به نگهیه کی یه کلاکهره وه یه همندی لیّلی و تممومیژی تیّدایه، نموانمی زانان به زانستی نوسولی فیقه ده یزانن، "النظام" ئینکاری نموه ی کردووه که نیجماع همر له بنچینه دا حوجمت بیّت، بوّیه نیجماع بوخوی جیّگهی ناکوکییه و جیاوازی لهسه ره، نهمه بریتیه له حوکمی هموو لقه کان.

حوکمی سی بنچینه که ی ئیمانیش: ههر شتیک له خودی خویدا ته تویل هه لانه گریت و ریوایه ته که ی موتواتیر بیت و وینای ئه وه نه کریت بورهانیک دژ به وه راست ببیته وه ، پینچوانه بوون له گه لا ئه مه دا به در فرزانینیکی رووته ، نه وونه که ی ئه وه یه که ده رباره ی "زیندوو کردنه وه ی جهسته و ئابلاقه ی زانستی خودا به هه موو شتیک" ئاماژه مان پینکردن ، ئه وه شکه که ئه گهری ته تویلی به شیوه یه کی دوور تیدایه سه رنجی به لاگه و بورهانه که ی ده ده مین ، گهر یه کلاکه ره وه بوو ئه وا و تنی ئه و حه قیقه ته واجب ده بیت به لام گه ر له ئاشکراکردنیدا زیانی به خه لاکی نه زان و ره شوکی ده گه یاند ئه مه شه به هوی که موکورتی تیگه یشتنیانه وه نه وا ئاشکراکردنی بیدعه یه گه در بورهانی به هملاکه ره وه ی به ده سته وه نه بو و به لاکو ته نها گومانیکی زال بو و له گه لا نه وه شدا زیانی یه کلاکه ره وه ی به ده سته وه نه بو و به لاکو ته نها گومانیکی زال بو و له گه لا نه وه شدا زیانی

ٔ - فهرموودهي ئاحاد جورتكه له فهرمووده كه له بههيزي و دروستيدا له خوار متهواتيرهوهيه.

به ئايين نهده گهياند وهك نهريكردنى بينينى خودا لهلايهن موعتهزيلهوه ئهمهش بيدعهيه، بهلام كوفر نييه.

به لام نهمه یان (سوفییه که) شهرع به شهرع ده روخینیت، واگومان ده بات هیچ تاوانیکی نه کردووه و ته نها حوکمیکی گشتی تایبه ت کردووه از که کوی ته کلیفی گشتی بو خوی تایبه ت کردووه و پییوایه حوکمی شهو که سانه ی ده که و نه خوار شهوه وه له شه و جیاوازن، له وانه یه بابای سوفی پینی وابیت تیکه لا بوون به دونیا و شه نه امادانی گوناه ته نها به روواله ت شه نه امان ده دات و ناوه وه ی به رییه له و تاوانانه، شه مه شه سه ده کیشیت بو شه وی هه و فاسقین داست بینی و سه مان بانگه شه ی شه و

حوکمی گشتی ثهوهیه که خودا فهرمانی به نویژکردن کردووه و لهسهر دانه دانهی باوه پرداران واجبی کردووه،
 بابای سۆفی دیت و دهلیّت: ثهم حوکمه گشتییه بر من تایبهت کراوهتهوه و من ناگریّتهوه.

نموونهی نه مه بریتییه له و قسانه ی که له هه ندی له باتنییه کان بیستوومه: نه وان ده نیونه که نوونه ی نه موته عال تاك و ته نهایی ده به خشینت و ده خولقینیت، هه روه ها خودا زانایه به و مانایه ی خودا زانست ده به خشینت و دروستی ده کات، خودا بوونی هه یه به و مانایه ی بوون به غهیری خوی ده دات، به لام پیمان وابینت خودا ته نها له خودی خوی دا تا کوته نهایه و بوونی هه یه و زانایه و به م سیفه تانه را زاوه ته و نه مه یان نه خیر ناشکرایه، چونکه ناهم کانیش کوفرینکی ناهم کرایه، چونکه لیخ کدانه وی مانای تاکوته نهایی به وه ی خودا تاکوته نهایی خولقاندووه له هیچ

۱- لای ئیمامی غهزالی ههردوو بۆچوونه که ناراسته، ئهوهی باتنییه کان دهیلینن و ئهم قسه یه شکه خودا ته نها لهناو خویدا زانایه و تاکوته نهایه، و ئاگاهی به دوروه ی خوی نییه.

ریّگهیه کهوه ناچیّتهوه سهر ته تویل و زمانی عهره ب شان ناداته ژیّر نهو مانایه، گهر خودای دروست که تاکو ته نهای دروست کردووه که وابوو ده بیّت پیّشی بوتریّت سی و چوار، چونکه ژماره کانی دروست کردووه، نموونه ی شهم جوّره قسانه به دروزانینه، به لام به ته تویل ده ریده برن.

بهشى نۆپەم: ئەوەى تەكفىر وابەستەى دەبيت

Land College C

لهم دابهش کردنهوه ئهوه حالتی بووی تیزامان له ته کفیر به چهند شتیکهوه وابهستهیه:
یه کهم: ده قی شهرعی که له رووالهت لایده ده ی، ئایا ته ئویل قبوول ده کات یان نه ؟
گهر قبوولتی بکات ئایا ته ئویله که نزیکه یان دووره ؟ زانین و ناسینی ئهوه ی ته ئویل قبوول ده کات و نهوه ی قبوولتی ناکات کاریکی ئاسان نییه، به لاکو ته نها که سیک ی قبوول ده کات و لیوه شاوه و شاره زاله زمان و زانا به بنچینه ی زمانه وانی ده توانیت به و کاره هه ستیت، پاشان نه و که سه ده بی به ئاگا بیت له عاده تی زمانی عهره ب له مهیدانی به کارهینانی خواستن (الاستعارة) و تیپه پاندنی زمان و مهنه هجی زمان و جوّره کانی په ند و نهوونه.

دووهم: له دهقیّکی رووالهٔت وازلیّهیّنراودا، ئایا نهو دهقه متهواتیره یان ئاحاد یان به ئیجماع جیّگیر بووه؟ کاتیّك به تهواتور جیّگیر بوو، ئایا دهقه که لهسه ر مهرجی تهواتوره یان نه؟ لهوانهیه کهسیّك به متهواتیری بزانیّت، سنوور و رادهی تهواتوریش هیچ گومانیّك ههلّناگریّت، وه ك زانست به بوونی پیّغهمبهران، ههروهها بوونی ئهو بهلا و سزا بهناوبانگانهی گهلانی پیّشووی گرتوّتهوه، و شتانی تریش، ههموو ئهوانه له سهردهمه جیاجیاکاندا به متهواتیری هاتوون تا سهردهمی هاتنی پیخهمبهر(وییییییی)، ویّنا ناکریّت له یهکیّك له سهردهمه کاندا ژمارهی تهواتوره که کهمی کردبیّت، مهرجی تهواتور ئهوهیه له ههموو جیلهکاندا ژمارهی تهواتور کهمی نهکردبیّت و بو چهند کهسیّك دابهزی بیّت، وه له گواستنهوهی قورئاندا هاتووه، به لام له شتانی تردا جگه که قورئان پهیبردن ییّی زوّر ناروون و دهگمهن دهبیّت، تهنها نهوانه پهیی یی دهبهن که

لیّکوّلهرن له کتیّبه کانی میّروو و رووداوه کانی سهرده مانی پیّشوو و سهرچاوه کانی کتیّبی فهرمووده و ژیانی پیاوان و مهرام له گواستنه وهی وتاره کانیان، ژماره ی ته واتور له ههر سهرده میّکدا ده بینریّته وه، زانستی به و ته واتوره به دهست نایه ت گه ر بزانریّت نه و دهسته گهوره یه پهیوه ندییه کی ریّکه و تن له نیّوانیاندا ههیه، به تایبه ت بزانریّت نه و ده مارگیری له نیّوان شویّنکه و تووانی مه زهه به کاندا، بوّیه ده بینی دوای پهیدابوونی ده مارگیری له نیّوان شویّنکه و تووانی مه زهه به کاندا، بوّیه ده بینی رافیزه کان بانگه شهی نه وه ده که ن ده قیان به ده سته وه یه له سهر نیمامه تی عه لی کوری نه بی تالب خوا لیّبی رازی بیّت به هوّی ته واتوری شه وه له لای شه وان و مه واتوری که وان و موانگیریّت پیچه وانه ی نه وه لای نه یاره کانیان اله و ریابه تدا که وابو و ته واتوره که یان وه رناگیریّت و مه رجی ته واتوری تیّدا نییه، نه مه ش به هوّی توندی ریّکه و تنی رافیزه کان له سه رساغ کردنه و و شوی نکه و تنی دروّکانیان.

پهیبردن بهوهی دهدریّته پالا ئیجماع و ناوی ئیجماعی لی دهنریّت تهمومی اویترین بابه تیکه، مهرجه کهی ئهوه یه ئههلی حهل و عهقد له شویّنیّکدا کوّببنه وه و لهسه ریه که بابه ت کوّده نگیان هه بیّت و ههر ههموو لهسه ریه که قسه ی ئاشکرا کوّببنه وه، پاشان ده سته یه که ناشکرا کوّببنه وه، پاشان ده سته یه که له خهلّکی جاریّک لهسه ری به رده وام بن، تا مردنی کوّتا نه فه دیان له و سهرده مه دا، یان ئیمام به نامه که سه کانی ئه هلی حهل و عهقد له ولاّته جیاجیاکاندا ئاگادار بکاته وه، فتواکانیان له یه کاتدا کوّبکاته وه به جوّریّک قسه کانیان هه مهموو له گهل یه کتر به شیّوه یه کی روون و ئاشکرا ته با بن، ئه مه شبی ئه وه می ریّگ بگیریّت له پاشگه زبوونه وه له فتواکه یان و پیچه وانه هه لویّست وه رگرتن، پاشان بگیریّت له پاشگه زبوونه وه به و کاره ی کافر ده کریّت؟ هه ندی که س پیّیان وایه ئه و نه که نه که که دا فروست بیّت جیاوازییان له نیّواندا که سه کافر ناکریّت و ده لیّن: گه ر له و کاته دا دروست بیّت جیاوازییان له نیّواندا که هه بیّت و کوّده نگییه که یان نیشانه ی ته بابوون و ریّکه و تن بیّت، شه واله دوای شه وه ش

رێگه ناگیرێت له هیچ کهس لهوانه بۆچوونی پێچهوانهی ههبێت، ئهمهش دیسان له ئیجماعدا کارێکی لێڵ و ناروونه.

سێیهم: سهرنجدان لهوهی ئایا خاوهن قسه که ههواله کهی له لا متهواتیره، یان ئایا به زمانی ئیجماعه؟ چونکه ئهوانهی دوای ئهوان اله دهبین کاره کان له لایان متهواتیر نیین، ههر به و جوّره بابهتی ئیجماع له لایان له بابهتی جیاوازی جیاناکریّتهوه، ههموو ئهوانه کهم کهم پهی پی دهبریّن، ئهو کاروبارانه له خویّندنهوهی کتیّبی دانراو لهسهر جیاوازی و ئیجماعی پیشین دهزانریّن و پهییان پی دهبریّت، پاشان به خویّندنهوهی کتیّبیّک و دوو کتیّب زانست لهو مهیدانه دا بهدهست نایهت، چونکه به و یه یه دوو کتیّبه ئیجماع بهدهست نایهت، ئهبوبه کری فارسی دهمه تی خوای لی بیت کتیّبیّکی لهسهر بابهتی ئیجماع داناوه، زانایان ههندیّکی به ناپهسهند دهزانین و له ههندیّکی به ناپهسهند دهزانین و له ههندیّکی به ناپهسهند دهزانین دا ههوالی تهواتوریشی بو جیّگیر نهبووبیّت نهو کهسه نهزان و ههلهکاره، بهلام به دروزان(مکنب) له قهلهم نادریّت، بزیه ناتوانریّت تهکفیر بکریّت، سهرقالبوون به دروزانینی راستکردنهوه (یان زانینی تهحقیقهوه) لهم بابهته دا کاریّکی ئاسان نییه.

چوارهم: سهرنجدان له به نگه که ی هاندانی سهرپینچی کردنی رووانه تی ده قی تیدایه، ئایا به نگه که ی له سهر مه رجی بورهانه، یان نه ؟ باسکردنی زانینی مه رجی بورهان چه ندین به رگ له کتیب ده بات، ئه وه ی له کتیبی "القسطاس المستقیم" و کتیبی "محك النظر"دا باسمان کردووه نموونه یه کن له وه، زورینه ی فه قیهه کانی شهم سهرده مه ده سته وسانن له تیگه یشتنی تیروته واوی مه رجه کانی بورهان، زانینی ئه مه زوریش پیویسته، کاتیک بورهان یه کلاکه ره وه بوو ریگه به ته ویل ده دریت با دووریش

^{· -} مهبهست له "ئهوان" ئهو كهسانهن له جيلي يهكهمدا ههوالهكان له لايان متهواتير بووه.

^{&#}x27;- ئەو كەسەي يېغەمبەر (وَيَكُلِيُّهُ) بەدرۆ دەزانېت.

بینت(۱)، گەر پەكلاكەرەرە نەبور تەنھا بە تەئوپلیکى نزیکى سەردەركەر لە تنگه بشتننکی دروست رنگه دهدرنت.

ىننجەم: سەرنجدان لەو ەي ئايا باسكردنى ئەو قسىمىم زيان بە ئايىن دەگەپەنىت يان نه؟ ئەو قسانەي زيانيان بى ئايىن نىيە كارەكەيان ئاسانترە، با قسەكەش خراپ و يووچي ئاشكرا بينت، وهك قسمي ئيمامييه چاوهروانهكان كه دهلين: ئيمام له ژير زەمىنىڭكدا خۆى حەشارداوە و چاوەروانى ھاتنە دەرەوەيە، ئەمە بەئاشكرا قسلەيەكى زور خراب و درو و یووچه، به لام زیانی تیدا نیبه بو سهر ئاین، به لکو ته نها زیانه کهی بو که سه گهمژانه ده گهریته وه که باوه ریان به و جورهیه، چونکه بهیانی هـهموو روزژنیك لـه شاره كهی خوی دیته دهرهوه بو پیشوازی ئیمام و ئیواره به بينهيواييه وه بن ماله وه ده گهريته وه (۲)، ئه مه نموونه يه که و مهبه ست پيني ئه وه يه نابینت به ههموو ورینهیه ک خه لکی کافر بکریت، با به ناشکراش قسه کهی پووچ و بيّبنهما بيّت، گهر لهوه حالي بوويت كه سهرنجدان له تهكفير لهسهر ههموو ئهو وتارانه وهستاوه كه تهنها كهسه بالأكان دهتوانن بهدهستي بهينن، ئهوا لهوه تيدهگهي که ئهوانهي پهنا بو ته کفير ده بهن به هوي سهرييخيي له مهزهه بي ئه شعهري یان ههر مهزههینکی تر کهساننکی نهزان و سهرکهشن، چون کهسی فهقیه دهتوانیت تهنها به فیقهه کهی لهم کوسیه مهزنه حالتی ببیت، له کام یانتایی فیقهدا ئهم جوره

^{ٔ -} واته كاتيك به بهلگهي حاشاههلنه گر و يهكلاكهرهوه سهلينرا كه مهبهست لهم دهقه له رووالهته كهيدا نييه، به لکو گهر به رووالهت مانای دهقه کهمان لیکدایه وه رووبه رووی چهندین هه له دهبینه وه و دژایه تی له گه لا کومه لیک دەقى رۆشن و متەواتىردا يەيدا دەكات، ئەوا لەو بارەدا يۆوپستە دەقەكە تەئوپل بكريت.

^{ٔ –} دیاره لهو سهردهمهدا خهلکانیک ههبوون بو پیشوازی له ئیمام مههدی بهیانی له شارهکهیان چوونهته دهرهوه و ئێواره به دەستى بەتال گەراونەتەوە، دىسان بەيانى چوونەتەوە سەر چاوەروانى خۆيان، چونكە پێيان وابىووە ھاتنى ئيمام مەھدى زۆر نزيكە، بەلام ئەوە نزيكى نۆسەد سال بەسەر قسەكەي غەزالىدا تېپەريوە و ئەو خەلكە ھەر چاوەروانن.

زانستانه دهبینیّتهوه، ههرکات فهقیهیّکت بینی -که شمه که کهی تهنها بریتی بوو له فیقه - لهناو ته کفیرکردن و گومراکردندا روّده چوو پشتی تیّبکه، دل و زمانی خوّت به و جوزه فهقیهانه وه سهرقال مه که، چونکه پیّکولیّکردن (تحدی) به زانست غهریزه یه که له سروشتی مروّقدا، خه لکانی نه زان خوّیان پیّراناگیریّت، به و هوّیه وه یه عمریزه یه که م گشته ناکوّکی و جیاوازییه له نیّوان خه لکیدا سهریهه لاداوه، گهر تهوانهی نازانن بیّدهنگ بوونایه جیاوازی له نیّوان مهردووماندا که م ده بوویه وه.

بەشى دەيەم: بەرپەرچدانەودى ئەوانەى خەڭكى كافر دەكەن بەھۆى تەقلىدكرنەوە

Company Control Control

توندترین کهس له روّچوون و زیاده رهویدا دهسته په کن له ئه هلی که لام که خه لکی رەشۆكى لە موسلمانان كافر دەكەن، يېيانوايە ھەر كەس وەك ئەوان زانسىتى كەلام و بیروباوهری شهرعی -بهو به لگانهی ئهوان خستوومانه ته روو - نهزانیت ئهو کهسه کافره، ئەوانە يەكەمجار رەحمەتى بەرپنى خودايان بە بەندەكانى تيابردووە و بەھەشتيان لەسـەر ژمارهپه کی کهم له ئه هلی که لام وه قف کردووه، پاشان ئه وهی له سوننه تدا به مته واتیری هاتووه پشتگوێيان خستووه، چونکه حوکمي ئيسلامبووني ئهو عهرهبه سروشت وشك و نەزانانەيان بۆ دەركەوت كە بتيان دەپەرست و لە سەردەمى يېغەمبەر(ﷺ) و سەردەمى هاوه لاني ينغهمبهردا موسلمان بوون، ئهو عهرهبه نهزانانه خوّيان سهرقال نهكرد به زانستی به لکهوه، به لکو لیّی حالی نه دهبوون، ههر کهس وا گومان ببات په پیردن به ئیمان له ریّگهی زانستی کهلام و بهلّگهی رووت و دابهش کردنی ریّکخراوهیه ئهو کهسه له ویژدان و میانه گیری به دووره، به لکو ئیمان نوورنکه خودا هه لیده داته دلی، بەندەكانىيەوە وەك بەخشش و ھەدىھىەك لەلاي خۆپەوە، جارېك بە رۆشنكردنەوەي باتل بۆی که ناتوانیت تەعبىرى لى بكات، جاریکى تر له ریگهى خەونەوە، جاریکیش بـه بینینی حالی کهسیکی تاییندار و جاریبوونی نوور لهو کهسهوه بر تهو بههری هاوهانی کردن و دانیشتن له مهجلیسیدا، جاریکی تریش به نزیکبوونهوه و بینینی حال، کابرایه کی ئه عرابی که بیباوهر و سهرییچیکار بوو هات بو لای ییغه مبهر (عُلِالله یک عاوی به روخساری یاك و جوانی پیغهمبهری خودا كهوت-خودا شهرهف و كهرامهت بـ ق

روخساری جوانی زیاد بکات- کاتیک بینی نووری ینغهمبهرایهتی له روخساری هەلدەقولنت وتى: سويند به خودا ئەم روخسارە روخسارى كەسبكى درۆزن نىيە، بوو، یه کیکی تر لهوانه هاته لای ییغهمبهر (رسی و وتی: سویندت ده دهم به خودا ئایا خودا تۆی به بنغهمبهرابهتیبهوه رەوانه کردووه؟ بنغهمبهر فهرمووی((ئهرێ به خودا، خودا منی وهك پيغهمبهر رهوانه كردووه))(۱) باوهری به سوينده كهی پيغهمبهر كرد و موسلمان بوو، ئەمانە و نموونانەي ئەمانە زۆرترن لەوەي ئامار بكرين، هيچ كام لەوانه به زانستی کهلام و زانینی به لگهوه خوی سه رقال نه کردووه، به لکو به که مجار له رنگهی ئه و سهرنجانه وه نووري ئىمان وهك تىشكنكى سىي دەبدا له دللان، باشان به بهرده وامى بههوی موشاهه دهی ئه و ئه حواله مهزنانه و خویندنی قورئان و هاوه للی کردنی خاوه ن دلني سازهوه نوور و رؤشناسه که لهناو دلناندا زيادي دهکرد، خوزگه دهمزاني کهي و له کوێ له پێغهمبهري خودا رﷺ و هاوهلانيپهوه ريوايهت کرايێت کابرايهکي ئهعرابي هاتبیّت و ویستبیّتی موسلمان ببیّت و پینغهمبهر (ﷺ) پیپی فهرموو بیّت: بهلگه لهسهر شتێکیش خالی نهبیت له رووداو رووداوه، یان ییی فهرموو بیت: خودا زانایه به زانست و قادیره به قوردرهتیك كه زیادهیه له زاتی، نه قودرهتهكه ئهوه و نه قودرهتهكه غهیری ئەوە، ئەمانە و ريورەسمى ترى ئەھلى كەلام، ناليم: ئەم وشانە بەكارنەھاتوون، يان وشه گەليّكى تركه ماناي ئەم وشانە دەگەيەنن، جەنگان تەنھا لەگەل كەسانيكدا بووه که یاخی بوون و لهژیر سیبهری شمشیردا موسلمان دهبوون و خویان رادهست ده کرد، ههندی له بهدیلگیراوه کانیان دانه دانه به کیان لی موسلمان دهبوو، ئهوهش دوای زەمەنىڭكى كورت بان دوورودرىد، كاتىك شاپەتمانيان دەھىنا فىرى نوپۇ و زەكات دەكران

\- ئىمامى بوخارى ريوايەتى كردووه.

و رەوانە دەكرانەوە بۆ لاى كار و پېشەي خۆيان كە بەخپوكردنى مەر و مالات بوو، بەلىن، من ئەرە نەرى ناكەم كە بەلگەي ئەھلى كەلام لەرانەيە ھۆپەك بىت بۆ موسلمان بوونی هەندنك كەس، بەلام هۆيەكان لە بەلگەي كەلامدا كورت ناكريندوه، ئەوەش بۆ خزی دهگمهنه(۱)، بهلکو بهسوودتر ئهوهیه بهلگهکان له میانهی وهعز و ئامۆژگاریدا بخرينه روو وهك چون له قورئاندا خراونهته روو، بهلام قسه لهسهر شيواز و رهوگهي ئەھلى كەلام كەسى گوێگر ھەست دەكات زۆر لـه خـۆكردن و دروسـتكردنى جيـدالى تيدايه و خەلكى رەشۆكى لە تېگەيشتنى دەستەوسانە، ئەمە نەك بەھۆي ئەوەوە كە لە خودي خزيدا حمق و رەواپ، بەلكو لەوانەپ، ئەوە بېتتە ھۆپەك بىز قولبوونموەي سەريېچى له باوەر لەناو دليدا، بۆيە نابينيت له يەكىك لە مەجلىسەكانى ئەھلى كەلام یان فهقیهه کاندا کهسیّك بیدعه یان موعته زیلهی وازلیّهیّنابیّت و رووی له ریّگهی دروست كردينت، يان له مهزههي شافيعييهوه چووينت يو مهزههي حهنه في، يان په يێچهوانهوه، ئهم گواستنهوانه له رێگهي چهندين هۆي ترهوهيه ههتا دهستبردن بۆ هۆي جهنگان لهگهلیان به شمشیر، بۆیه رهوگهی پیشین بانگ کردن نهبووه بـۆ ئـهم جـۆره وتارانه، بهلکو به پیچهوانهوه به توندی داباریونهته سهر ئهو کهسانهی له زانستی كهلامدا رۆچوون و به باس و يرسيارهوه خۆيان سهرقال كردووه، گهر واز له دووروويي و خاترگرتن بهێنين به ئاشكرا رايدهگهيهنين روٚچوون له زانستي كهلامدا حهرامه، ئهمهش به هۆی زۆرى ئەو ئافەتانەي تێيدايه، تەنھا بۆ دوو كەس نەبێت:

پیاویک گومان و تهمومژیکی له لا دروست بووه و به وهعز و ناموزگاری و فهرموودهی پینغهمبهر (رسی که الله دانستی که لام درستی که لام درستی که لام درست که که بینته هوی لابردنی شك و گومانه کهی و ده وایه که بینت بو نه خوشییه کهی، له و باره دا زانستی که لامی له گه که که که شه و گومی به بیستنی شتی دروست که شه و

- واته موسلمان بوون له ريّگهي بهلكهي ئههلي كهلامهوه زور دهگمهنه.

نهخوّشییه لاببات ئاو دهدات، گومانه کهی لهوانهیه ئالوّزی گهورهی له بیروباوه پردا بوّ دروست بنت نهخوّشی بخات و له بیروباوه پی دروست ببیّت نهخوّشی بخات و له بیروباوه پی دروست و رهوان دووری بخاته وه.

> — — فهانام کافرانهای شهر چناره کارانهایم ک

ا فهرزی کیفایهت نمو جوّره کارانهیه که لهسهر کوّی نوممت واجبن و گهر دهستهیهك بهو واجبه هه لبّستن شهوا لهسهر شانی همموو نوممهت هه لذه گیریّت، بو نمونه کفن و دفنی مردوو، لهسهر ههموو نوممهت واجبه، کاتیّك دهستهیهك پیّی هه لندهستن واجبه که له کوّلی نوممهت ده کهنه وه، هه ربه و جوّره هه دهستهیهك له نوممهت جوّره فهرزیّك له کوّلی نهوانی تر ده کهنه وه، ههموویان ده بن به ته واوکه ری ههموویان، یه کیّک به زانستی پزیشکی و په کیّک به فیرکردن و یه کیّک به بیناسازی و یه کیّک به وه عز و ناموّژگاری و یه کیّک به تیّکوّشان و هتد...

 $^{^{-1}}$ فهرزی عهین: ئهوهیه که دانه به دانهی ئوممهت نهو ئهرکه لهسهر شانی واجب بـووه و هـیچ کـهس ناتوانیّت لـه چنگهی نهو به نهرکه که ههلّستنت، و ماک نونژ و روژ و هتد....

حانگهلیّك که ناتوانن ته عبیری لی بکه ن وه ریان گرتووه، که مالی شه و باوه په له پهیوه ستبووندایه به عیباده ت و یادی خوداوه، هه رکه س عیباده ته کهی پالی نا به ره حه حقیقه تی ته قوا و پاکبوونه وهی ناوه وه له چلکوچه په لی دونیا و پهیوه ستبوون به یادی خوداوه نووری مه عریفه بی شه و که سه جیلوه ی کردووه، شه و کات شه و شتانه ی که به ته قلید وه ریگر تبوو بی ده بیت به موشاهه ده و بینین، شه وه ش بریتیه له حه قیقه تی مه عریفه ت که ته نها دوای کردنه وه ی گری بیروباوه پ و والا بوونی سینه به نووری خودا به ده همد میتریفه ت که ته نها دوای کردنه وه ی گری بیروباوه پ و والا بوونی سینه به نووری خودا به ده همت دیت و افغی شرور می گری بیروباوه پی مینانی به الزمر: ۲۲، کاتیک پرسیار له پیغه مبهری خودا کرا له مه پر مانای والا بوونی سینه (شرح الصدر) فهرمووی ((نووری که هه لله دوریته دلی باوه پرداره وه و رووکردنه خانه ی همتاهه تایی)) ده مه دا ده زانریت که سی شه هلی که لام رووی له دونیا کردووه و په لاماری ده دات و به مه دانه ی فریودان ده خانه ی فریودان چینه ، چونکه گه ربیزانیبایه بی هیچ گومانیک پشتی نازانیت حه قیقه تی مه عریفه ت چییه ، چونکه گه ربیزانیبایه بی هیچ گومانیک پشتی له خانه ی فریودان ده کرد.

^{&#}x27;- "إبن كثير" له ته فسيره كهيدا هيناويهتي.

بهشى يازدهههم: حهقيقهتى ئهو شتانهى كوفريان پيوهيه

THE STATE OF THE PARTY OF THE P

لهوانهیه بلیّیت: تو ته کفیر له به دروزانینی ده قه شهرعییه کانه وه گری ده ده ی، خاوه ن شهرع بیّیت: تو ته کفیر له به دروزانینی ده قه شهرعییه کانه وه گری ده ده ی که لام، چونکه شهرع بی بوخوی ره جمه تی له خه لاکی به رته سك کردو ته وه نه كه نه هلی که لام، چونکه پینه مبه را به ناده م ده فه رمویّت: نهی به روه ردگار له به كه ناده م له نه وه كانت به شی ناگر ده ربهینه، نه ویش ده فه رمویّ: نهی په روه ردگار له چه ند؟ پیّی ده فه رمویّ: له هه رهه زاریّك نوسه د و نه وه د و نوی (۱۱)، هه روه ها پینه مبه روی ای ده فه رمویّت (نومه ته که م بو حه فتا و نه وه نده ده سته دابه ش ده بیّت، نه وه ی رزگاری ده بیّت ته نها یه ك ده سته یه) (۱)

وه لام: فهرمووده کهی یه کهم سه حیحه، به لام ثهو مانایهی تیدا نییه که ثه وانه کافرن و بو هه تاهه تایه له ئاگردا ده میننه وه، به لاکو ثه وانه ده چنه ناو ئاگره وه و به سه رئاگردا ده هینرین و له ناو ئاگردا به جینده هیلاین، ههر که س به ثه ندازه ی گوناه و یاخیبوونی خوی، که سی بینگوناه و بینتاوان له هه زار که س که سینکه، هه ر به و جوره خودای موته عال ده فه رمویت: ﴿ وَإِن مِنكُرُ إِلّا وَارِدُها ﴾ مریم: ۷۱، پاشان "به شی ئاگر" ئه و که سانه ن به هوی گوناهه کانیانه وه شایسته بوون به ئاگر، ده گونجی له ریگه ی شفاعه ته وه ئاگر دوور بخرینه وه، وه که له فه رمووده دا ها تووه، زوریک له فه رمووده ناماژه به به رینی ره جمه تی خودا ده که ن و ئه و فه رموودانه زورترن له وه ی لیره دا ئاماژه به هه موویان بکریت، له وانه ئه و فه رمووده یه انه ها شه وه – خوا لینی رازی بینت – به هه موویان بکریت، له وانه شه و فه رمووده یه له عائشه وه – خوا لینی رازی بینت –

[·] به شيك له فهرمووده كه ئيمامي بوخاري ريوايه تي كردووه.

 $^{^{\}mathsf{T}}$ تا ئەم جێگەيە قسەي ئەو كەسەيە رەخنەكە لە ئىمامى غەزالى دەگرێت.

ریوایهت کراوه و فهرموویهتی: شهویّك پیّغهمبهری خودام لیّ ون بوو، بهدوایدا گهرام بینیم له شویّنیّك نویّژه ده کات، سیّ نوورم له سهر سهری بینی، کاتیّك نویّژه کهی تهواو کرد فهرمووی: شهوه کیّیه؟ وتم: منم، عائشهم شهی پیّغهمبهری خودا، فهرمووی: شهو سیّ نووره بینی؟ وتم: بهلیّ، شهی پیّغهمبهری خودا، فهرمووی: کهسیّك لهلای پهروهردگارمهوه هات بیّ لام، مژدهی پیّدام خودای موتهال له شومهته کهم حهفتا ههزار که س به بی حساب و به بی سزا ده خاته به ههه شته وه، پاشان له شیّوهی نووری دووه مدا یه کیّك له و حهفتا ههزار که سه ده خاته به ههه شتهوه، پاشان له شیّوهی نووری میریگهی ههر یه کیّك له و حهفتا ههزار که سه حهفتا ههزار که سه ده خاته به ههه شتهوه، به بی خساب و به بی سزا، پاشان له شیّوهی نووری سیّه مدا که سیّك له پهروهردگارمه وه هاته لام و مژدهی پیّدام که له گهل ههر یه کیّك له و حهفتا ههزار که سه زیاد کراوه حهفتا ههزار که سه ده خاته به ههه شته وه به بی حساب و به بی سزا، منیش وتم: شهی حهفتا ههزار که سه ده خاته به ههه داره که نه نویّژ ده کهن و نه روّژوو ده گرن))(۱)

· - لای زانایان فهرمووده که به و شیّوازه ئهسلّی نییه، به لام ئیمامی بوخاری و ئیمامی مسلم هاوشیّوهی ئه و فهرمووده که دروسته.

پینه گهیشتووه، ئهوانه شی خودا بیانوو و پاساوی خویان ههیه، دهستهیه ناوی محمد (سینه گهیشتووه، ئهمانه لای خودا بیانوو و پاساوی خویان ههیه، دهستهیه ناوی محمد (سینه گهیشتووه، پینه گهیشتووه، پینه گهیشتووه، پینه موسلمانان و ئهو موعجیزانه که لهسه ده دهستی جاریبوون پینگهیشتووه، ئهوانه تیکه لان به موسلمانان و ئاوسییه تیبان ده که در شیستی به ناوان و مولحیدانن، ده سینه م له نیزوان ئهو دوو پلهدایه، ناوی محمد (سینه به گهیشتووه، به لام سیفه ت و رهوشت و ئاکاری ئهویان پینه گهیشتووه، هه رله مندالییه وه نهوه به گوییاندا دراوه که که سینکی دروزن هاتووه و ناوی محمد (سینه بووه و بانگه شهی پیغه مبهرایه تی کردووه، هه مووه کی چون له مندالییه وه نهوه کی بیستووه دروزنیک هه بووه ناوی کمد و الله نافیانه تی کردووه، نهم دهسته یه لای من الله نافیان بو باس کراوه، نهمه شه وا ده کات بانگه که یان که وان نهوانه هه ریخه نه داخیان بو باس کراوه، نهمه شه وا ده کات بانگه که یان که داخیان اله دووی پیغه مبه در ریخی که ناخیاندا بیده نگ بکات.

فهرمووده کهی تر که ((له حهفتا دهسته که ته نها یه که دهسته رزگاری ده بینت)) ریوایه تی جیاواز له سه ری هه یه، ریوایه تینکی تر هاتووه که ((تیاچوو له و حهفتایه ته نها یه که دهسته یه)) به لام نه وهی به ناوبانگه فه رمووده کهی پیشووه، مانای "رزگار بوو" نه وه یه که به سه رئاگردا ناخرینه روو و ئاتاجی شفاعه ت بی کردن نین، به لاک نه وانه ی زهبانیه ی دوزه خ (۱) په لیان ده گرن تاکو بی ناو ئاگر رایب کیشن له چوون بی لای ئاگر به په هایی رزگاریان نابیت، با به هی شفاعه تیشه وه دواجار له چرنووکه کانیان رزگاریان بینت، له ریواتیکی تردا هاتووه ((هه موویان له به هه شتدان جگه له

۱- ئیبن موقه فه ع له سالنی ۷۲۴ی زایسنی له دایك بووه و سالنی ۷۵۹ی زاینییی لهسهر دهستی سوفبانی كوری موعاویه والی به صره كوژراوه، رهگهزی فارس بووه و توّمه تبار كراوه به زهنده قه و هه ندیّکیش پیّیان وایه كیّشکه سیاسی بووه نهك ئاینیی.

۲- ئەو فریشتانەی خودا كردوونى بە مەئموورى دۆزەخ.

زەندىقەكان)) زەندىقەكان دەستەپەكى لە دەستەكان، لەوانەپە ھەموو ربواپەتەكان سه حيح بن، ئهو كات تياچوو (هالك) ته نها پهك دهسته دهينت، ئهوه ش ئهوانه ن له ئاگردا به ههتاههتایی دهمنننهوه، ئهو کات تباجوو ئهو کهسهیه که له رزگاربوون يپهيوا بووه، چونکه کهسي تياچوو دواي تياچوونه کهي هيواي خپري بـ ناخوازرپت، لهو بارەدا رزگار بوو تـهنها پـهك دەسـتەپە كـه دەچـيته بەھەشـتەوە بـهبـي حسـاب و شفاعهت بۆ كردن، چونكه ((هەر كەس حسابى لەگەل كىرا ئـەو كەســه ســزادراوه))(۱) كهوابوو ئهو كهسه رزگاري نهبووه، ههر كهس شفاعهت بيگريتهوه ئهوه روويهرووي شهرمهزاری بووهتهوه و دیسان حسابی رزگاربووی بـۆ ناکرێـت، ئهمـه دوو رێگـه کـه بریتین له شهر و خیری خهالکی، تهواوی دهسته کانی تر له نیوان ئهم دوو دهسته یه دان، همیانه تمنها به حیساب لهگمل کردن سزا دهدریّت، همیانه نزیك دهکریّت موه لـه ئـاگر دوایی به شفاعهت رزگاری دهبنت، ههشبانه دهچنته ناو ناگرهوه و باشان به نهندازهی گوناهی بیدعه و چهوتی بیروباوهری سزا دهدریّت، ئهوجا له ئاگر دیّته دهرهوه، ئهوهش بهپینی زوری و کهمی خراپه و یاخیبوونی، بهالام دهستهی تیاچووی ئهم ئوممه ته تهنها يەك دەستەيە، ئەو دەستەيە ئەوانەن كە درۆكردنيان بە دەم يېغەمبەرەوە (ﷺ) بـەرەوا بينيوه و ناوى بهرژهوهندييان ليناوه.

له ئوممه تانی تر: ههر کهس پیغه مبهر (رسیفه ته کانی به درو بزانیت دوای ئه وه ی به مته واتیری هاتنی پیغه مبهر (رسیفه ته کانی و موعجیزه کانی به ده ست گهیشت، وه ک شه قکر دنی مانگ و ته سبیحاتی چه و و هه لقولانی ئاو له نیروان په نجه کانییه وه و ئه و قورئانه ی که پیکولی کرده سهر ئه هلی ره وانبیژی و نه یانتوانی و ده سته و سان بوون له هینانی قورئانی کی له و چه شنه به لکو چه ند ئایه تیک له قورئان، گه رهه مو و ئه مانه به گوییدا درا و پاشان پشتی هه لکرد و لییان دوورکه و ته و هه روه ها لییان وردنه بوویه وه

'- ئيمامي "الترمذي" له عائشهوه -خوا ليني رازي بينت- ريوايهتي كردووه.

و تیرامانی تیدا نه کردن و بهراستی نهزانین، ئهوا ئهو کهسه بهدروزانیکی سهرييخيكهري بيباوهره، زوربهي ئهوانهي له ولاتي روم و توركن و ولاته كهيان دووره له ولاتي ئيسلامهوه ناچنه ژير ئهم حوكمهوه، بهلكو دهليّم: ههر كهس ئهمانهي بەرگوي كەوت ييويستە بانگكەرى گەران تياپدا سەرھەلېدات تاكو حەقىقەتى ئەو کارانهی بۆ رۆشن بېپتهوه، ئمه لهباریکدا گهر له ئههلی دینه و نهچووهته ریزی ئەوانەي ژیانی دونیایان بەسەر ژیانی دواړوژدا ھەلبردووه، گەر ئەم بانگکەرەي تیدا زيندوو نهبوويهوه ئهوهش بههوّى يالدانهوه و لاكردنهوهي به لاي دونيادا و خاليبووني له ترس و ههرهشهی روزی دوایی ئهوا ئهو هه لویستهی بریتییه له بیباوهری، گهر بانگکهرهکهی تیدا زیندووبوویهوه، به لام له داوا و گهراندا کهمتهرخهمی نواند، ئەمەش دىسان بېباوەرىيە، بەلكو ئەو كەسەي باوەرى بە خودا و رۆژى دوايى ھەيە لە ئەھلى ھەموو مىللەتان لە داواكردن و ھەوللدان سارد نابيتەوە دواي دەركەوتنى ههموو ئهو ئايهتانهي واقيعي باو تيدهپهرينن و ئهقل و هوشي مروّق رادهگرن، گهر به تيرامان و گهرانهوه سهرقال بوو و كهمتهرخهم نهبوو لهو مهيدانهدا و مردن بهر له تەواوكردنى كارەكەي دەرگاي يىي گرت ئەو كەسە خودا ليپخىزش دەبيىت، ياشان رهجمه تی به رینی بو هه یه، رهجمه تی خودا به رینه و توش به رین نیشانی بده و کاروباره خوداىيەكان بە ترازووە كورتھەللهاتووە رەسمىيەكان مەيپوه.

 دهمیننهوه بهرانبهر بهوانهی له ناگر رزگاریان بووه، سیفهتی رهجمهت به گورینی حالی
نیمه گورانی بهسهردا نایهت، دونیا و دواروژ دوو دهربرینن بو گورانی حالهتی تو، گهر
نهمه نهبوایه مانا بو قسهکهی پیغهمبهر(شیش) نهدهمایهوه که دهفهرمویت(یهکهمین
شتیک خودا له کیتابی یهکه بار دا نووسی: من "انله"م و هیچ خودایه ک بوونی نییه جگه
له من، رهجمه تم پیش تووره بوونم کهوتووه، ههر کهسه شایه تمان بیت که "لا إله إلا الله و أن
محمدا عبده ورسوله" به ههشت بو نهوه))(۱)

بزانه ئههلی بینینی روّشن به ره یی پیشینه ی خودایان بو پیشکه و تووه، نهمه ش به کوّمه لیّک هوّکار و موکاشه فه جگه لهوه ی له فه رمووده و ناسار بیستوویانه، به لاّم باسی نهمه دریّوه ده کیّشیّت، مرده ت لیّ بیّت به ره جمه تی خودا و رزگاربوونی ره ها گهر ئیمان و کرداری چاکه ت کوّکرده وه، هه روه ها تیاچوونی ره ها چاوه روانت ده کات گهر ده ستبه رداری ئه و دوانه بووی، نه گهر له بنچینه ی به راستزانین (تصدیق) دا خاوه نی یه قین بووی و له هه ندی ته نویلاتدا خاوه نی هه له بووی یان گومانت تیّیاندا هه بوو یاخود کرداره کانت تیّکه لا کرد بوو، نه وا به ته مای رزگاری ره ها مه به (۱).

بزانه لهوانهیه ماوهیه سزا بدریّی و پاشان وازت لیّ بهیّنن، یان ئهو کهسه ییهقینت ههبووه به صدقی له ههموو ئهو شتانه یهیّناویه تی و فهرموویه تی شفاعه تت بیّ بکات، تیبکوّشه و ههولبده تاکو خودا له شفاعه تی شفاعه تکاران بیّنیازت بکات (۳)، چونکه ئهمری ئهوانه ی شفاعه تیان بوّده کریّت ترسی تیّدایه.

\
- ئىمامى بوخارى ربوايەتى كردووه.

⁷ واته لهوانه نیست بهبی حساب و بهبی سزا دهچنه بهههشتهوه، بهلکو دادگایی دهکریّی، به لاّم لهوانهیه ره همهتی بهرینی خودا و شفاعه تی ارزگار بوونت. بهرینی خودا و شفاعه تی شفاعه تکاران و کهمیّك له سزای بینینی دوّزه خ دواجار ببیّته مایهی رزگار بوونت. ⁷ - مهبهستی بینغهمبه «رفیقیی».

بهشى دوازدههم: دەستبردن بۆ تەكفير نە شەرعەوەيە

Company Colors

هەندى خەلكى وا گومان دەمەن دەستىردن بۆ تەكفىر لە ئەقلەرەمە نەك لـە شـەرعەرە، بۆیه لایان وایه کهسی نهزان به خودا بیباوهره، و زانا به خودا باوهرداره، بهو کهسه دەوترى: حوكم به حەلال كردني خوين و مانەوەي ھەتاھـەتابى لــه ئــاگردا حــوكميْكى شەرعىيە، پێش ھاتنى شەرع ھىچ مانايەكى نىيە، گەر مەبەستى بەمە ئەوە بێت لە خاوهن شهرعهوه ژنهوراوه نهزان و نهفام به خودا بيباوهره، ناتوانی بيباوهری تهنها له نهزان به خودادا کورت بکهپهوه، چونکه نهزان به پێغهمبهر و روٚژي دواپيش ديسان بيّباوهره، ياشان گهر ئـهوه تايبـهت بكريّت بـه نـهزان بـه زاتـي خـوداي موتـهعال و ئينكاركردني بووني خودا و يەكتاپەرسىتى خودا، بەلام سىفاتى نەگرتـەوە لەوانەيـە به هاناچوون هه بینت له سه ری، گهر که سه که هه لهی کرد و له سیفاتدا به نه زان دانرا یان به بنباوهر حساب کرا ئهوا ئهو کهسه ته کفیر ده کرنت به هنری نهری کردنی سیفه تی مانهوه (بقاء)ی خوداوه، ههروهها به هزی نهریکردنی سیفهتی دیرینی (قدم) خوداوه، ههر بهو جوّره له نهري كردني كهلام وهك وهسفيّكي زياتر له زانست، ههروهها له نهري كردني بيستن و بينين وهك وهسفيكي زياتر له زانست، به ههمان شيوه له نهري كردني بینینی خودا، ههر به جوره ئاراسته بو خودا جینگیر بکات و ویستی رووداو بو خودا له زاتیدا نهك له شوین(عل)دا جیگیر بكات و ته كفیری سهریی چیكه رانیش بكات. به گشتی ههر بابهتیّك پهیوهست بیّت به سیفاتی خودای موتهعالهوه تـهكفیری بـوّ ييويست دەكەن، تەكفىركردن لەم مەيدانەدا حوكمينكه هيچ ياليشتيكى نييه، گەر تايبهت كرا به ههندي سيفهتهوه جيا له ههنديكي تربق ئهو كاري جياكردنهوه هيچ به لاگه یه کی ئه قلی به ده سته و هیچیشی به ده ست نه گهیشتووه له به لاگه ی نه قلی، روویه کی شیاویش بر ئه و کاره ی بوونی نییه جگه له به خشینه وه ی ترمه تی به دروزانین، بر ئه وه ی ترمه ته که بر ئه و که سه به دروزانینی پیخه مبه رو روزی دواییش بگریته وه و ده قه ته نویل کراوه کانیشی لی ده ربچیت (۱) پاشان به درور نازانریت شک سه رهه لبدات، سه رنجدان به هه ندی بابه ت له کوی ته نویل یان به دروزانینه تا ته نویله که دوور بیت و به گومان و نیج تیها د بریاری له سه ربدریت، که وابوو شه وه تانی که نه م بابه ته بابه تی کی نیج تیها دیده .

^{ٔ –} واته ئهو دەقانەش كە قابىلى تەئويلن لە تەئويل كردن دەكاتە دەرەوە بۆ ئەوەى تۆمەت بداتـ پال نەيارەكـەى خۆى و بليّت: پيغهمبەر و رۆژى دوايى بەدرۆدەزانيّت.

بهشی سیازدههم : ههندی خه لک ههن تهکفیری ئهوانه دهکهن که تهکفیر دهکهن

Sand Control of the Sand

^{&#}x27;- ئيمامي بوخاري و مسلم ريوايهتيان كردووه.

⁷ بزانيت ئەو كەسە كوفرى نەكردووه.

به لام گهر ته کفیری کرد به و گومانه ی که پیخه مبه ررسی به درو ده زانیت نه مه هه له یه که وه وه به حالی ته نها که سیک که گومانی پی ده بات کافر و به دروزان بیت، به لام راستیه که ی به و جوره نییه، نه مه نابیته کوفر، به م خستنه پرووانه سوودمان پی گهیاندی و ناگادارمان کردییه وه له مه زنترین یاسا و ریسا، هه روه ها ناگارمان کردییه وه له و یاسایه ی که پیویسته شوینی بکه وی، پیی رازی به و سه لامی خودات لی بیت.

الحمد لله على فضله ونعمته

رۆژى ھەينى ۲۰۱۵/٤/۱۰ كاتژمير ۷:۰۰ له وەرگيران و پيداچوونهوەى ئەم نامەيەى ئيمامى غەزالى تەواو بووم. وەرگير/ سلنمانى

	ناوەرۆك
γ	پێشهکی وهرگێڕ ئیمامی غهزالی
	پهيامي (أيها الولد) بهكوردي (۹۰ – ٤٤)
11	هۆى نووسىينى ئەم نامەيە لەلايەن ئىمامى غەزالىيەوە
	پهیامی (کیمیاء السعادة) بهکوردی (۲۵ – ۷۲)
٤٧	کیمیای بهختهوهری
٤٨	ناونیشانی ناسینی نهفس
٥١	بەشى يەكەم: ناسىنى نەفس
٥٧	بهشی دووهم: ناسینی دل و سهربازهکانی
74	بەشى سێيەم: نهێنييەكانى دڵ
٦٧	بهشى چوارهم: چێژ و بهختهوهرى مرۆڤ له مهعريفهى خودادايه -سبحانه وتعالى -
79	به شی پینجه م: زانینی پیکهاته ی جه سته و سوودی ئهندامه کان که له زانستی تویکاریدا ده خوینریت
٧٠	بەشى شەشىهم: دريىردى دروسىتكردنى مىرۆڭ چونكە كلىلى مەعرىفەى سىيفەتى خوداييە كە زانستىكى شكۆدارە
	پهیامی (حکمة في مخلوفات الله) بهکوردی (۷۳ – ۱۹۹)
٧٥	حیکمهت له دروستکراوهکانی خودادا
٧٥	پێشەكى دانەر
YY	دەروازەى يەكەم: بىركردنەوە لە دروستكردنى ئاسمان و ئەم جيھانە

۸۱	دەروازەى دووەم: حىكمەتى دروستكردنى خۆر	
۸٧	دهروازهی سنیهم: حیکمهتی دروستکردنی مانگ و ههسارهکان	
91	دهروازهی چوارهم: حیکمهت له دروستکردنی زهوی	
97	دەروازەى پێنجەم: حيكمەتى دروستكردنى دەريا	
1+1	دەروازەى شەشەم: حىكمەت لە دروستكردنى ئاودا	
1.4	دەروازەى حەوتەم: حىكمەت لە دروستكردنى ھەوا	
1.4	دەروازەى ھەشتەم: حىكمەت لە دروستكردنى ئاگر	
111	دەروازەى نۆيەم: حىكمەت لە دروستكردنى مرۆۋ	
144	كۆتايى ئەم دەروازەيە: ريزى مرۆۋ لەلاى خودا	
154	دەروازەى دەيەم: حيكمەتى دروستكردنى بالندەكان	
104	دەروازەى يازدەيەم: حيكمەتى دروستكردنى ولاخ	
170	دهروازهی دوازدهیهم: حیکمهت له دروستکردنی میرووله و ههنگ و جالجالوکه و	
,,,,	کرمی ئاورشم و میّش و گیاندارانی تریش	
170	دهروازهی سیازده ههم: حیکمه تی دروستکردنی ماسی و ئهوه ی دهیگریّته خو له حیکمه ت	
١٨١	دەروازەى چواردەيەم: مەبەسىت لىه دروسىتكردنى رووەك و ئەوەى تىدايىه لىه	
,,,,	حیکمهتی سهرسوپهێنی خودا	
191	دەروازەى پازدەيەم: ئەوەى دل ھەسىتى پيدەكات لە مەزنى خوداى زانا بە پەنھان	
	پهیامی (منهاج العارفین) بهکوردی (۱۹۷ - ۲۲۲)	
199	پەيرەوى عارىفان	
199	وتارى ئەم پەيامە	
7.1	دهروازهی رؤشنکردنهوهی رووگهی موریدان	
7.7	دەروازەى ئەحكام	
7.7	دەروازەي رەچاوكردن	

وازه <i>ی</i> نیێت		،ەروازەى نىي
		،هروازهی یاد
		،هروازه <i>ی</i> شو
		،هروازه <i>ی</i> پۆ
	ن	،هروازه <i>ی ه</i> ه
وازه <i>ی</i> سیواك		،هروازهی سب
وازهى سەرئاو		،هروازهی سا
وازهى خۆپاككردنەوه	كردنهوه	،ەروازە <i>ى</i> خۆ
وازهى چوونهدهرهوه	دەرەوە	،هروازهی چو
وازه <i>ی</i> چوونه ناو مزگهوت	ناو مزگەوت	،هروازه <i>ی</i> چو
وازهی چوونه ناو نوێژهوه	ناو نوێژهوه	،هروازه <i>ی</i> چو
وازهى خويندنهوهى قورئان	نەوەى قورئان	،هروازهی خو
وازه <i>ی</i> رکوع		،هروازه <i>ی</i> رک
وازه <i>ی</i> سوژده		،هروازهی سو
وازهى تهحيات	ت	، هروازه <i>ی</i> ته
وازهى سىەلام		،هروازهی سا
وازه <i>ی</i> نزا و پارانهوه	اړانهوه	،هروازهی نزا
وازه <i>ی</i> رفرثوو		،هروازه <i>ی</i> رق
وازه <i>ی</i> زهکات		،هروازه <i>ی</i> زه
وازه <i>ی</i> حهج		،هروازه <i>ی</i> حه
وازهى سىەلامەتى	تی	،هروازهی سا
وازهی کهنارگیری	یری	،هروازهی که
وازهى عيبادهت	ت	،هروازهی عی
وازهى بيركردنهوه	نهوه	 ،هروازه <i>ی</i> بیر

	پهیامی (منقذ من الضلال) به کوردی (۲۲۳ – ۳۰۲)
770	ڔێٟڂٚٚٚۺػڔۮڹ
779	ریّگهکانی سهفسهته و ئینکارکردنی زانست
772	قسەيەك لەمەر پۆل و دەستەى داواكەران
777	۱. زانسىتى كەلام: مەبەست و دەرئەنجامى
777	۲. ڧەلسەڧە
75.	پۆلى فەيلەسوفان و ليدانى مۆرى بيباوەرى لە زۆربەيان
757	بەشەكانى زانسىتى فەلسەفە
757	۱. بیرکاری:
720	۲.زانسىتى مەنتق (لۆرپىك):
757	۳. سروشتگهراکان (زانستی سروشت):
727	٤٠زانسىتى ئىلاھىيات (مىتۆلۆژى):
788	٥٠.زانسىتى سىياسەت:
729	٦.زانسىتى ئەخلاق:
700	۳. قسه لهسهر مهزههبی فێرکردنی و نهنگییهکانی
777	٤. رێگەى سۆفىيەكان
777	حەقىقەتى پىغەمبەرايەتى و زۆرى پىويسىتى مرۆڭ بەو حەقىقەتە
777	هۆى بالاوەپى كىلىنى دانست دواى پشتھەلكردن لىنى
(پهیامی (قسطاس المستقیم) به کوردی (۳۰۳ – ۳۹۳
٣٠٥	دەروازەى يەكەم: رێخۆشكردنێك لە پێوەرە مەعرىڧىيەكاندا
710	دهروازهی دووهم: قسه لهسهر ترازووی گهوره
444	دەروازەى سێيەم: قسە لەسەر ترازووى ناوەند

. ** *

٣٣٣	دەروازەى چوارەم: قسەكردن لە ترازووى بچووك
777	دەروازەى پىنجەم: قسە لەسەر ترازووى پىويستبوون
751	دەروازەى شەشەم: قسەكردن لەسەر ترازووى كێبەركێ
701	دەروازەى حەوتەم: قسە لەسەر ترازووى شەيتان
471	دهروازهی ههشتهم: قسه کردن لهسهر بینیازبوون له پیغهمبهر محمد (ر و زانایان
, ,,	به بوونی ئیمامیّك
779	دەروازەى نۆيەم: قسە لەسەر رىڭگەى رزگاربوونى خەلك لە تارىكستانى جياوازيى
۳۸۳	دهروازهی دهیهم: قسه لهسهر ویّناکردنی "را" و قیاس و پووچی ئهو دوو ریّگهیه
	پهیامی (فیصل التفرقة) به کوردی (۳۹۷ ۲۵۹)
444	یهکلاکهرهوهی جیاوازی نیّوان ئیسلام و زهندهقه
٤٠٣	بەشى يەكەم: حەق بە ناو ھەموو مەزھەبەكاندا خولدەخوات
٤٠٧	بهشی دووهم: باسنیك لهسهر سنوور و رادهی بیّباوه پی(کفر)
٤٠٩	بەشى سێيەم: ئاستەكانى بوون و نموونەيان
٤١٤	بەشى چوارەم: ئاستەكانى بوون و نموونەيان
٤٢٠	بەشىي پێنجەم: قسەيەك دەربارەي بەدرۆزانىينى خاوەن شەرع
273	بەشى شەشەم: باسىڭك لە ياساى تەئويل
	0.0 0
٤٢٨	
273 273	بەشى حەوتەم: پەلەنەكردن لە تەكفىركردن
	بهشی حهوتهم: پهلهنهکردن له تهکفیرکردن بهشی ههشتهم: دریّژهی ئهوهی پنی کافر دهکریّت و ئهوهی پنی کافر ناکریّت بهشی نقیهم: ئهوهی تهکفیر وابهستهی دهبیّت
\$7\$	بهشی حهوتهم: پهلهنه کردن له ته کفیر کردن به شی هه شته م: دریزهی ئه وهی پنی کافر ده کریت و ئه وه ی پنی کافر نا کریت به شی نویه م: ئه وه ی ته کفیر وابه سته ی ده بنیت به شی ده یه م: به رپه رچدانه وه ی ئه وانه ی خه لکی کافر ده که ن به هوی ته قلید کرنه و ه
£٣£ ££+	بهشی حهوتهم: پهلهنهکردن له تهکفیرکردن بهشی ههشتهم: دریّژهی ئهوهی پنی کافر دهکریّت و ئهوهی پنی کافر ناکریّت بهشی نقیهم: ئهوهی تهکفیر وابهستهی دهبیّت
£7£ ££4 ££0	بهشی حهوتهم: پهلهنهکردن له تهکفیرکردن بهشی ههشتهم: دریّژهی ئهوهی پیّی کافر دهکریّت و ئهوهی پیّی کافر ناکریّت بهشی نقیهم: ئهوهی تهکفیر وابهستهی دهبیّت بهشی دهیهم: بهرپهرچدانهوهی ئهوانهی خه لّکی کافر دهکهن به هقی تهقلیدکرنهوه